

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

BT 2043

CONSILIATORES TEVBNERIANI

GIAN BIAGIO CONTE
MARCUS DEUFERT
JAMES DIGGLE
DONALD J. MASTRONARDE
FRANCO MONTANARI
HEINZ-GÜNTHER NESSELRATH
DIRK OBBINK
OLIVER PRIMAVESI
MICHAEL D. REEVE
RICHARD J. TARRANT

FLAVIVS PHILOSTRATVS
VITA APOLLONII TYANEI

EDIDIT
GERARD BOTER

DE GRUYTER

ISBN 978-3-11-021882-4
e-ISBN (PDF) 978-3-11-026213-1
ISSN 1864-399X

Library of Congress Control Number: 2021952070

Bibliographic information published by the Deutsche Nationalbibliothek

The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie;
detailed bibliographic data are available on the Internet at <http://dnb.dnb.de>.

© 2022 Walter de Gruyter GmbH, Berlin/Boston

Printing: CPI books GmbH, Leck

www.degruyter.com

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

Praefatio	VII
De fontibus Philostrati Vitae Apollonii Tyanei	VII
De codicibus manuscriptis	VII
De auctoribus veteribus Vitam Apollonii Tyanei laudantibus	XII
De editionibus	XV
De studiis ad textum constituendum pertinentibus	XIX
De Philostrati Graecitate	XX
De ratione huius editionis	XXIV
De recensione	XXIV
De capitum distinctione et sectionum divisione	XXV
De apparatu fontium	XXVI
De apparatu testimoniorum	XXVI
De apparatu critico	XXVII
Conspectus librorum	XXX
Conspectus siglorum	LVI
Φιλοστράτου Εἰς τὸν Τυανέα Ἀπολλώνιον	
A	1
B	40
Γ	73
Δ	110
E	147
Σ	179
Z	222
H	258
Lectiones variantes minores	297
Index fontium	303
Index nominum	307

PRAEFATIO

DE FONTIBVS PHILOSTRATI VITAE APOLLONII TYANEI

De fontibus textus Philostrati Vitae Apollonii Tyanei (quam dehinc siglo VA indicabo) qui nobis hodie praesto sunt egi in duobus studiis annis 2009 et 2014 in lucem emissis.¹ In hac praefatione breviter exponam quae illic copiose exposui. Primum de codicibus manuscriptis agam; deinde de auctoribus veteribus qui VA laudant; tertio loco exponam quae editores et studiosi ab anno 1501 usque ad tempora nostra ad textum constituendum contribuerint.

De codicibus manuscriptis

Numerus codicum manuscriptorum Philostrati Vitam Apollonii Tyanei continentium qui hodie exstant est 29.² Horum duodecim excerpta tantum continent,³ unus (Vaticanus gr. 956) deficit medio in primo libro, unus (Berolinensis gr. 188 [= Phillips 1591]) primos quattuor tantum libros habet, unus (Vaticanus Palatinus gr. 329) incipit medio in

- 1 G.J. Boter, *Towards a New Critical Edition of Philostratus' Life of Apollonius: The Affiliation of the Manuscripts*, in K. Demoen & D. Praet (edd.), *Theios Sophistes*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2009, 21–56; G.J. Boter, *Studies in the Textual Tradition of Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, RHT n.s. 9 (2014), 1–49.
- 2 Codex Vratislaviensis Rehdigeranus 39 ad finem Belli Orbis Terrarum Secundi periisse credebatur. Re vera flammis ereptus et servatus fuit. Hodie Cracoviae conservatur, Biblioteka Zgromadzenia Księży Misjonarzy, VIII.16.2. Vide G.J. Boter, *The Codex Vratislaviensis of Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, Mnemosyne 73 (2020), 132–137.
- 3 Vide Boter 2014, 27–37. N.G. Wilson intuitum meum convertit in A.A. Renouard, *Catalogue d'une précieuse collection de livres, manuscrits, autographes, dessins et gravures composant actuellement la bibliothèque de M. A. A. R.* [i.e. A. A. Renouard], Parisiis 1853. Sub numero 293 huius catalogi legitur (p. 29): “Manuscrit grec. In-fol. du XIVe ou du XVe siècle, d’une bonne écriture. (...) Sept feuillets grecs in-fol., certainement de la main de Marco Musuro, et qui ont dû servir à l’impression du *Philostratus Aldi*, 1501, in-fol. (...)”. De hoc codice autem nihil comperti habeo.

libro quarto, ceteri textum vel integrum vel paene integrum conservant. Hac in praefatione tantummodo de codicibus quos vocant primarios agam; ut certior fias de necessitudinibus codicum descriptorum, vide studia mea supra memorata.

Codices divisi sunt in familias duas, quam sortem communem habent cum codicibus permultorum textuum, in quibus etiam Philostrati Heroicus⁴ et Vitae Sophistarum.⁵ Familiae primae princeps et modo non solus testis est codex Parisinus gr. 1801, prima parte saeculi XIV exaratus, cui siglum **A** tribui. Huic codici C.L. Kayser, qui anno 1844 primam vere criticam editionem VA confecit, tantum auctoritatis tribuit ut eum unum genuinae scripturae testem appellabat, illud Horatianum “velut inter ignes luna minores” ei applicans (in editione altera anno 1870 in lucem emissa, p. XXV n. 18). **A** ab uno eodem scriba exaratus est, qui lectiones variantes et glossemata supra lineam et in margine addidit. De origine lectionum variarum nil statuendum est nisi quod partim ex aliis codicibus assumptae esse videntur, partim coniecturae habendae sunt. Vna manus recentior hic illic aliquot lectiones variantes scripsit. Codex desinit in voce βα[σιλείαις] (8.26.1 [p. 292.19]); cetera afuisse in eius exemplari suspicor, quia ultima vox in codice **A** media in pagina scripta est.

In prima parte libri octavi codici **A** se comitem iungit codex Laurentianus Conventi Soppressi 155, circa annum 1400 exaratus, cui siglum **S** dedi. Usque ad sectionem decimam capitis septimi libri octavi (p. 265.17) **S** in progenie codicis Laurentiani plut. 69.33 (**F**) numerandus est, sed deinde lectiones variantes cum codice **A** communes habet. Cum uterque codex errores singulares exhibeat, codices gemelli habendi sunt. In codice **S** octo scribas distinxi; praeterea multi alii adnotationes correctionesque addiderunt. Pars in qua **S** gemellus codicis **A** est, a scriba octavo scripta est. Etiam huic textus parti complures manus recentiores correctiones adnotationesque adscripserunt. **S** desinit post κ'Αργόθεν (8.15.2 [p. 287.9]), quae vox in fine paginae scripta est.

4 Vide L. de Lannoy, *Flavii Philostrati Heroicus*, Lipsiae 1977, pp. V–XII; S. Follet, *Philostrate, Sur les héros*, Parisiis 2017, pp. CXXXV–CLXVIII.

5 Vide R.S. Stefec, *Zur Überlieferung und Textkritik der Sophistenviten Philostrats*, WS 123 (2010), 63–93; id., *Flavii Philostrati Vitas Sophistarum, ad quas accedunt Polemonis Laodicensis declamationes quae exstant duae*, recognovit brevique adnotatione critica instruxit Rudolf S. Stefec, Oxonii 2016, pp. V–VII.

Nunc ad familiam alteram transeamus. Haec familia divisa est in ramos duos, quorum primus a solo Escorialensi Φ.III.8, cui siglum **E** tribui, constituitur. Codicem **E** totum unus scriba exaravit. Quattuor manus posteriores correctiones scripserunt, aliaeque manus scholia et glossemata marginalia addiderunt. **E** desinit in voce Κρή[τη] (8.30.2 [p. 294.23]); in ultima parte operis in eius locum succedunt apographa **P** (Parisinus gr. 1696) et **M** (Marcianus gr. App. Cl. XI.29 [coll. 1376]).

Familiae secundae ramus alter repraesentatur a gemello deperdito codicis **E**. Hic codex deperditus duos posteros genuit, quorum primus est codex deperditus quo Photius in Bibliotheca sua componenda usus est. Gemellus deperditus Photii codicis fons habendus est duorum codicum, quorum primus est Vaticanus Palatinus gr. 329 (qui siglo **Q** indicatur), alter autem etiam deperditus fuit fons codicis Laurentiani plut. 69.33 (qui siglo **F** indicatur) et alterius codicis deperditi, qui fuit fons codicis Parisini Suppl. gr. 608 (cui siglum **C** dedi) et codicis deperditi quem consuluit auctor glossarii cui nomen Suda.

Codicem **F** exaraverunt scribae duo, quorum alter incipit in initio capitis decimi libri secundi (p. 46.17–18 οὗ φησιν). Scribae ipsi multa scholia addiderunt, quae Arethae debita esse videntur.⁶ Corrector quem siglo **F**² indicavi, totum per codicem correctiones addidit; praeter hanc manum multae aliae nonnulla scripserunt. **F** desinit post vocem ἐφασαν (8.31.2 [p. 296.4]).

Codex **Q** ab uno scriba anonymo exaratus est, excepto folio 21^v, quod exaravit Georgius Galesiotes. Scriba eadem scholia adscripsit quae in codice **F** legimus. Manus posteriores nihil addunt nisi breves adnotationunculas. Pars prior codicis periit, ita ut codex qualem habemus hodie incipit in voce ἐζωγράφει (4.25.3 [p. 128.1]).

Codex **C** qualis est hodie est miscellaneus continens partes exaratas usque a saeculo decimo ad saeculum sedeciesimum. Folia 81^{r-v} et 85^{r-86^r}, saeculo decimo exarata, continent excerpta initii libri primi.

Ad excerpta in Photii Bibliotheca et in glossario cui nomen Suda conservata infra redibo.

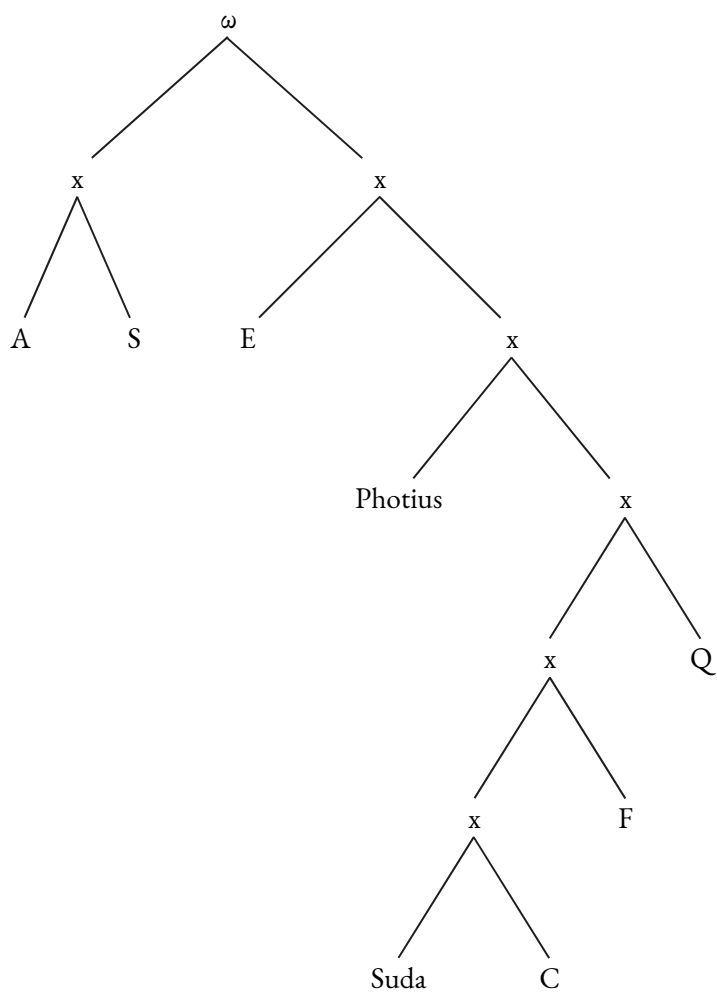
Luce clarius est inter codices eorumque proavos contaminationem quam vocant crebram accidisse, sicut apparet exempli gratia in 1.21.2 (p. 22.6)

6 Vide R. Bailey, *Arethas of Caesarea and the Scholia on Philostratus' Vita Apollonii in Codex Laurentianus Pluteus 69.33*, Byzantion 86 (2016), 59–89.

ἤρετο **A**^{1st} **E** : ἔροιτο **A F**. Scribae nonnullis in locis lectiones variantes suo Marte introduxisse manifestum est, velut in 1.3.2 (p. 4.17) ὑπο-
 θειάζων, ubi scriba codicis **A** scripsit περ supra lineam (= ὑπερθειάζων);
 item in 4.40.2 (p. 140.16) ὑποθεραπεύων prima manus in codice **A**
 addidit compendium pro ἐρ supra lineam (= ὑπερθεραπεύων); in 6.11.12
 (p. 193.11) ὑποθειάζουσης autem nulla varia lectio in codice **A** invenitur.
 Scriba (vel eius praecessor)⁷ ratiocinari videtur praeverbium ὑπο-
 sum verbi deminuere, non amplificare; utroque loco libri primi prae-
 verbium ὑπερ remedii causa addidit, in libro quarto autem hoc omisit.
 In prioribus duobus locis videmus manum scribae studiosi variantem
 lectionem addentem; alibi autem coniecturam ipso in textu reprehendisse
 mihi videor, sicut in initio capitis primi libri septimi (p. 222.2), ubi
 codices **FQ** post vocem ἀνὴρ addiderunt verba πρὸς αὐτάς (i.e. τυραν-
 νίδας).

Si mea descriptio codicum necessitudinum parum perspicua est, en
 habes, benevole lector, stemma, quod tibi ad oculos demonstret quo-
 modo res se habeant. Contaminationes in stemmate lineolis interruptis,
 ut saepe fit, indicare nolui.

7 Nullo modo decerni potest utrum lectiones variantes supra lineam additae ab
 ipso scriba excogitatae sint an iam in exemplari adfuerint.

De auctoribus veteribus Vitam Apollonii Tyanei laudantibus

Auctorum veterum VA laudantium agmen ducit Eusebius Caesariensis in opere cui titulus Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου πρὸς τὰ ὑπὸ Φιλοστράτου εἰς Ἀπολλώνιον διὰ τὴν Ἱεροκλεῖ παραληφθεῖσαν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Χριστοῦ σύγκρισιν. Sunt, vel potius, fuerunt qui hoc opus falso Eusebio attributum esse perhibuerint, sed hodie inter homines doctos satis fere constat Eusebium ipsum re vera contra Hieroclis comparisonem Apollonii et Iesus Christi hoc opus composuisse.⁸ Vt erat expectandum, Eusebius saepe Philostrati verba affert, cum verbatim tum in paraphrasi. Haud raro Eusebii textus discedit a textu qualis in codicibus exstat, ut exemplis his illustratur: 1.4 (p. 5.6) Αἰγυπτίου codd. : θαλαττίου Eusebius; 1.7.1 (p. 6.15) προῖων δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐν ᾗ γράμματα, μνήμης τε ἰσχὺν ἐδήλου codd. : προῖων δὲ ἐς ἡλικίαν γράμματά τε καὶ μνήμης ἰσχὺν ἐδήλου Eusebius; 2.29.1 (p. 62.1) ὦ βασιλεῦ ἔφη codd. : ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος ὦ βασιλεῦ Eusebius. Vtrum tales lectiones variantes iam in Eusebii exemplari Vitae Apollonii essent an consulto vel imprudenter ab ipso introductae sint, nullo modo decerni potest.

Eusebium Philostrati verba non semper maxima diligentia laudasse apparet in capite 42, ubi bis eandem sententiam ex oratione Apollonii ad Domitianum imperatorem laudat (8.7.10 [p. 265.15]). Primo habet (ll. 9–11) ἀλλὰ τοὺς γόητας ψευδοσόφους φημί· τὰ γὰρ οὐκ ὄντα εἶναι παρ' αὐτοῖς καὶ τὰ ὄντα ἄπιστα, paulo post (l. 21) legimus τὰ οὐκ ὄντα εἶναι καὶ τὰ ὄντα ἄπιστα εἶναι. Primo loco παρ' αὐτοῖς, altero autem εἶναι suo Marte addidit. Hanc ob negligentiam Eusebium testem parum fidelem puto ubi agitur de ordine verborum vel de lectionibus variantibus quae sensum nullo modo contingunt, velut in 1.2.1 (p. 3.7), ubi codices οὕτω, Eusebius autem οὐδαμῶς habet.

Sed cave Eusebium nusquam lectionem veram conservasse credas. Duobus in locis solus habet verba quae perperam desunt in codicibus: in 7.8.2 (p. 226.3–4) codices habent παρὰ τὸν δεῖνα, Eusebius autem παρὰ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα, quod sine ullo dubio accipiendum est; in 7.34 (p. 250.17–18) Eusebius solus habet verba εἰ δὲ δῆσεις, πῶς γόητα εἶναι φήσεις, quibus argumentum Apollonii carere nequit. Sunt aliquot loci ubi lectionem Eusebii lectioni codicum praetuli, sicut 1.2.1

8 Vide S. Borzì, *Sull' autenticità del Contra Hieroclem di Eusebio di Cesarea*, Augustinianum 43 (2003), 397–416.

(p. 2.15) ubi Eusebii lectionem φιλοσοφία meliorem puto lectione σοφία quam codices et Suda praebent.⁹

Nunc ad alium auctorem vel potius compilatorem transeo. In Vita Apollonii Tyanei quattuordecim epistulae insertae sunt quae aut ab Apollonio ad familiares aut ab familiaribus ad Apollonium missae esse dicuntur. Hae epistulae etiam inveniuntur in corpore epistularum ab Apollonio vel ab eius familiaribus scriptarum quod hodie legere possumus in egregia editione a R.J. Penella composita.¹⁰ Hoc in corpore epistulae in VA laudatae habent numeros 42a–h et 77a–f. Penella suspicatur compilatorem corporis totius has 14 epistulas e codice quodam Vitae Apollonii Tyanei sumpsisse et hoc mihi persuasit.¹¹ Codex Vitae Apollonii Tyanei quo usus est compilator corporis Epistularum Apollonii (dehinc Ep.Ap.) gemellus habendus est archetypi codicum nostrorum. Fons communis Ep.Ap. et codicum Vitae Apollonii errorem coniunctivum exhibet in VA 1.15.3 (p. 16.7) = Ep.Ap. 77a, ubi vox ἑάσω mutanda est in ἑάσει, ut recte vidit J.J. Reiske. In VA 5.41.4 (p. 176.24) = Ep.Ap. 42h Ep.Ap. errorem separativum exhibet, legens ἐδούλωσας pro ἐδουλώσω; in VA 4.46.4 (p. 145.18) = Ep.Ap. 42d autem codices Vitae Apollonii falso οὐ παρήλθε(ν) legunt pro παρήλθε quod est in Ep.Ap. Aliquot locis lectio genuina Ep.Ap. debetur, sicut in 4.27 (p. 130.4–6) = Ep.Ap. 42a, ubi ultima verba epistulae, Λακεδαιμονίων δὲ καὶ τὸ διορθοῦσθαι, desunt in codicibus Vitae Apollonii.

Photius Bibliothecae suae duos quos vocant codices Vitae Apollonii impertivit, quorum codex 44 vix unam paginam editionis Bekkerianae occupat (9b20–10a32), codex 241 autem duodecim paginas eiusdem editionis (323b33–335a19). Codex 44 brevem synopsis totius Vitae Apollonii praebet, nullam partem verbatim adferens. Codex 241 in duas partes dividitur: prima pars (323b33–331a24) imprimis ad argumentum operis spectat, altera pars attinet ad Philostrati dictionem et syntaxin. Photius Philostrati dictionis succinctam sed luculentam de-

9 Eusebium lectionem φιλοσοφία in codice suo invenisse nec ipsum introduxisse eo apparet quod hunc locum bis laudat, in capitibus multum a se distantibus (8.25–27, 44.38–40).

10 R.J. Penella, *The Letters of Apollonius of Tyana. A Critical Text with Prolegomena, Translation and Commentary*, Lugduni Batavorum 1979.

11 Vide Penella 1979, 20.

scriptionem offert, ad quam infra redibo; deinde multas sententias ex toto opere collectas verbatim affert.¹² Ad textum VA constituendum Photius parum contribuit, quia, ut iam supra indicavi, codex quo usus est in altera familia codicum locum inter alios testes occupat.¹³ Ita fit ut omnibus fere eis locis quibus Kayser lectionem Photii codicum lectioni praetulit, ego lectionem codicum potius acceperim. Vt unum exemplum habeas: in 2.25 (p. 59.6) Photius habet καὶ τὸν κόσμον τοῦτον ἀγασθῆναι μᾶλλον ἢ τὰ ἐν Βαβυλῶνι φλεγμαίνοντα, codices autem μᾶλλον illud iure omittunt.¹⁴ Vno in loco vera lectio Photio debetur: in 7.37 (p. 253.1) Kayser iure accepit coniecturam viri docti C.G. Cobet τὰ κακὰ πείθειν; Photius habet τοῦ κακὰ πείθειν (quod coniecerat L.C. Valckenaer), codices **AFQ** τὸ καταπείθειν, codex **E** κατὰ τὸ πείθειν praebet. Photii lectionem coniecturam felicem iudico.

Photii Bibliothecam hodie legimus in editione viri docti R. Henry. Hägg (pp. 44–53) monet editionem ab Henry confectam magna cum cautela consulendam esse varias ob causas, imprimis autem quia Henry perperam plus auctoritatis codici Marciano gr. 450 (quem siglo **A** indicat) quam codici Marciano gr. 451 (cui siglo **M** dedit) tribuit. Hanc ob rem in apparatu meo saepe lectiones variantes codicum **A** et **M** notavi.

Lexicon Byzantinum quod vulgo nomine Suda vel Suidas indicatur continet plus septuaginta lemmata e VA sumpta. Modus lemmatum variat inter duas lineas (μ1262) et duas paginas (τ598) alterius editionis Kayserianae. Nonnumquam idem locus VA laudatur bis (e.g. 1.1.2–3 [p. 1.8–2.11]: π3121 ≈ ε1003) vel etiam ter (e.g. 4.27 [p. 129.21–130.2]: ε3955 ≈ π1657 ≈ φ366). Vt iam supra indicavi, codex qui lexicographo praesto fuit gemellus habendus est codicis Parisini Suppl. gr. 608 (quem siglo **C** indico).¹⁵ Ita perraro fit ut Suda solus lectiones magni ponderis vel etiam veras praebeat. Hic illic lexicographus vel fortuito vel coniectura verum attinuit, sicut 2.11.2 (p. 47.16) ubi Suda ἐμβάλλοντα, codices ἐμβάλοντα habent.

12 Vt de ratione qua Photius Bibliothecam suam composuit certior fias, vide T. Hägg, *Photios als Vermittler antiker Literatur. Untersuchungen zur Technik des Referierens und Exzerpieren in der Bibliothek*, Upsaliae 1975.

13 Vide Boter 2014, 39–43.

14 Vide S.L. Radt, ᾗ = μᾶλλον ᾗ, *Mnemosyne* 66 (2015), 649–650.

15 Vide Boter 2014, 43–45.

Alii auctores aetatis posterioris, sicut scholia in Aristophanem, Johannes Tzetzes et Thomas Magister, partes perpaucae perparvasque VA laudant. Eos nominatim discutere praetereo.

De editionibus

Editio princeps VA anno 1501 in lucem prodita est Venetiis, in illa praeclara officina Aldi Manutii; iterum impressa est annis 1502 et 1504. Adiuncta est translatio Latina anno 1473 ab Alamanno Rinuccino Florentino confecta. Editio haec continet praefationem sui generis, id est, vehementer vituperantem librum impressum. Audi quae Aldus Zenobio Florentino in initio huius praefationis scribit: “Sperabam, Zenobi doctissime, in libris Philostrati de Apollonii Tyanensis vita me quam plurima et digna scitu et praeclara lecturum; sed longe aliter certe evenit. Nihil enim unquam memini me legere deterius lectuque minus dignum: nam non modo fabulosa omnia et anicularum narrationibus persimilia visa sunt, sed insulsa quoque et perinepta. Qua re quanta inter legendum molestia, quanto taedio affectus fuerim, non facile dixerim.”¹⁶ Non solum textum ipsum reicit Aldus, sed etiam translationem Latinam ab ipso impressam pravissimam censet, ut apparet his verbis: “Legendis praeterea Philostrati mendaciis auxit mihi fastidium interpretatio, quae non solum plerisque in locis barbara est, sed et infida.” Vt hoc iudicium illustret, recte monstrat primam iam sententiam operis a Rinuccino prave versam esse, et addit multa alia exempla falsae interpretationis. Quamquam vitia translationis Rinuccianae recte exposuit Aldus, sunt aliquot loci ubi translator coniecturam felicem fecisse videtur, ut uno exemplo illustrabo: in 6.21.5 (p. 207.26) Rinuccinus non vertit vocem *δοκεῖν*, quae est in omnibus codicibus; eum secutus hanc vocem in textu Graeco omittit Morel, cui assentior.

Editionem Aldinam excepit editio a F. Morel confecta, anno 1608 Parisiis in lucem emissa. Textus eius editionis, ut mos illius aevi erat, repetit textum Graecum prioris editionis Aldinae, nonnullos tollens errores sed plures alios addens. In praefatione Morel virum doctum

16 Praefatio haec hodie commode legitur in N.G. Wilson, *Aldus Manutius, The Greek Classics*, Cantabrigiae MA/Londinii 2016, ubi omnes praefationes ad editiones Aldinas Graecas collectae sunt comitante translatione Anglica.

Isaac Casaubon aliquot lectiones variantes in codice Parisino (id est, in nostro **A**) repertas secum communicasse dicit. His autem lectionibus quam prave in editione sua usus fuerit Morel, exponit Kayser (in Prooemio ad VA in editione anno 1844 in lucem emissa, p. XIV): ubi lectionem codicis **A** in textum acceperit Morel, lectionem Aldinae in margine adscripsit, addito γρ. (= γράφεται); ubi lectionem Aldinae in textu retinuit, interdum lectionem codicis **A** in margine scripsit, item addito γρ. illo; sed nusquam indicat quae sit lectio codicis **A** quaeve editionis Aldinae. Etiam translatio Rinuccini in editione Morelliana repetita est. Quamquam pleraeque coniecturae a Morel propositae nullius momenti sunt, interdum per coniecturam lectionem veram introduxit, velut 2.26.1 (p. 59.16) ἀντερύη Morel, ἀνταρύη codices; 5.7.2 (p. 150.10) ἄ γε Morel in margine, ἄτε codices.

R. Bentley novam editionem inchoavit nec finivit.¹⁷ Notis eius usus est G. Olearius, cuius editio anno 1709 Lipsiae in lucem prodiit. Vt docet Kayser (in prooemio editionis anno 1844 in lucem emissae, p. XV), “Eas correctiones (i.e. quas fecerat Bentley—GJB) bonus Olearius aut tacite suas fecit, aut silentio transiit.” In p. X praefationis Olearius mentionem facit quinque codicum quorum lectiones secum communicaverunt viri docti L. Zaccagni et G. Krantz: ille de codicibus Vaticanis gr. 956 et 1016, Urbinat gr. 110 et Palatino gr. 329, hic de codice Vratislaviensi Rehd. 39 (nunc Cracoviensi VIII.16.2) certiore eum fecerunt. Multas coniecturas ineptas et supervacaneas introduxit, ut iure queritur Kayser; sed nihilominus etiam Kayser concedit Olearium interdum verum invenisse, sicut in 6.21.5 (p. 207.29), ubi Olearius coniecit στοχαζομένην pro στοχαζόμενος, quod est in codicibus. Capitem distinctio quam Olearius introduxit ab omnibus posterioribus editoribus atque studiosis accepta est.

Anno 1844 C.L. Kayser primus editionem vere criticam composuit, quae Turici in lucem emissa est. In Prooemio (pp. VIII–XVI) agit de fontibus qui editori praesto sunt: auctores posterioris aetatis VA laudantes, codices, editiones, studia docta. Codices praecipuos omnes novit,¹⁸ sed collationes integrae ei suppeditabant sex tantum codicum:

17 Vide T. Hägg, *Bentley, Philostratus and the German Printers*, JHS 102 (1982), 214–216.

18 Codex Berolinensis gr. 188 (= Phillips 1591) non nominatur nisi in Addendis ad varietatem lectionis in fine totius libri, p. XXIV, ubi Middlehillianus 315

Laurentiani plut. 69.33,¹⁹ Laurentiani CS 155,²⁰ Lugdunensis Bata-
vorum BPG 73D,²¹ Parisinorum gr. 1696 et 1801,²² Vratislaviensis
Rehd. 39 (nunc Cracoviensis VIII.16.2)²³. Ceterorum codicum non
novit nisi excerpta, aut ab ipso aut ab aliis collata. Kayser dividit codices
in duas familias, unam meliorem, alteram deteriore, ut erat mos illius
aevi. Prima familia, ut censet Kayser, continet Parisinum 1801 (**A**) et
posteritatem codicis Escorialensis Φ.III.8 (**E**); altera continet Vaticanum
Palatinum gr. 329 (**Q**) et Laurentianum plut. 69.33 (**F**) et eius posteri-
tatem. Meo autem iudicio codex **E** cum eius posteritate alteri familiae
adiudicandus et gemellus fontis communis codicum **FQ** habendus est.²⁴
Codici Parisino gr. 1801 (**A**), ut iam antea dixi, multum vel potius
nimis auctoritatis tribuit Kayser. Sunt multi loci quibus **A** solus veram
lectionem praebet sed nonnullis locis Kayser deceptus amore codicis sui
lectionem alterius familiae scribere debuit, ut apparet ex his duobus
exemplis: 4.25.4 (p. 128.9) *πίνετε* recte **E FQ**: *ῥκετε* **A**; 5.9.1 (p. 152.14)
ἴσπολα recte **E**: *ἴσπολα* **FQ**: *ἴπολα* **A**. Testimonio Eusebii Photii Suda
toto in opere usus est editor; coniecturas numerosas ab ipso vel aliis
excogitatas aut in contextum aut in apparatus criticum recepit.

Editio ab A. Westermann confecta anno 1849 Parisiis in lucem
prodiit. Vt par erat, Westermann editionem Kayserianam fundamen-
tum suae editionis fecit, addens multas egregias coniecturas. Praeterea
capita longiora in sectiones divisit.

Post plus quinque lustra Kayser ad Philostratum suum rediit, edi-
tionem minorem in bibliotheca Teubneriana conficiens. Pars prior, VA,
Eusebii tractatum contra Hieroclem, Apollonii Epistulas continens,
anno 1870 Lipsiae in lucem prodiit. Multis in locis textus discedit ab
editione priore, cum editor non solum coniecturas suas aut iam in

appellatur. Codicum excerpta tantum continentium tres memorantur: Darm-
stadinus misc.gr. 2773, Laurentianus plut. 74.13, Palatinus Heidelbergensis gr.
129. Codicum omnium vetustissimus Parisinus Suppl.gr. 607 editorem fugit.

19 Huius codicis collationem consuluit quem fecit F. de Furia in usum viri docti
G.J. Bekker, qui editionem praeparabat nec finiverat.

20 Hunc codicem contulerat ipse G.J. Bekker.

21 Codicem Lugdunensem contulit ipse Kayser.

22 Codicem Parisinum gr. 1696 contulit J.F. Boissonade, Parisinum gr. 1801 E.
Miller.

23 Hic codex a viro docto F. Jacobs collatus est.

24 Vide Boter 2009, 26–31.

apparatu vel notis editionis prioris propositas aut novas in contextu scripsit sed etiam coniecturas ab aliis excogitatas in textum recepit. Grato animo mentionem facit viri docti A. Westermann, qui “quo erat acumine et linguae Graecae peritia multa egregie emendavit” (in praefatione, p. VII); de auctoribus recensionum editionis prioris scribit ibidem: “Nonnihil contulerunt ad purgandum textum etiam L. Preller, C. Scheibe, E. Miller in recensionibus suis editionis Turicensis; plurima vero debeo Cobeti operae in reprehensionem et ipsius scriptoris et meae retractationis collatae.”²⁵ Copiosissime respondit ad notas criticas viri docti C.G. Cobet (in praefatione, pp. VIII–XXIV). Ideo non consentio viro docto C.P. Jones, ubi scribit (in praefatione editionis anno 2005 in lucem emissae, vol. I, p. 23): “Despite the many criticisms of his methods expressed by Cobet and others, Kayser appears to have done no further work on the *Life* after 1844.” Valde autem dolendum est, ut notat Jones, quod Kayser divisionem capitum a Westermann introductam non accepit.

Textum editionis Kayserianae alterius iteravit editio a F.C. Conybeare confecta et anno 1912 Cantabrigiae MA et Londinii in serie cui nomen Loeb Classical Library in lucem emissa perpaucis locis sine nota mutatis.²⁶ Textus editionis Conybearianae phototypice denuo impressus est in editione a V. Mumprecht confecta, quae anno 1983 Monachii in lucem prodiiit.²⁷

Editioni Conybearianae successit editio a C.P. Jones composita et anno 2005 in eadem serie Loebiana in lucem emissa. Codicum studium non fecit editor, sed composuit “an interim text”, ut ipse dicit (vol. I, p. 25). Textum alterius editionis Kayserianae, quo fundamento editionis suae usus est, purgavit coniecturis nimis audacibus; contra autem accepit nonnullas coniecturas quas iam Kayser noverat sed reiecerat vel quae post editionem Kayserianam innotuerunt vel excogitatae sunt.

25 Titulos horum studiorum invenies in Conspectu librorum (pp. XXXI–XXXVI).

26 Vt unum exemplum habeas: in 2.6 (p. 43.24–25) Kayser in altera editione scribit *δεξάμενοι δὲ πλὴν τῶν κρεῶν πάντα ἀπῆλθον [τοὺς Ἰνδοὺς] καὶ ἐχώρουν πρὸς ἔω*, pro quibus Conybeare praebet *δεξάμενοι δὲ πλὴν τῶν κρεῶν πάντα ἀπῆλθον ἐς τοὺς Ἰνδοὺς καὶ ἐχώρουν πρὸς ἔω*.

27 Jones (vol. I, 24 n. 20) recte scribit: “V. Mumprecht’s Greek text of 1983 is an unacknowledged reprint of Conybeare’s.” Ideo miratur lector, quomodo Mumprecht in praefatione (p. 5) scribere potuerit: “Ich überprüfte den griechischen Text.”

Inter has novas coniecturas imprimis notandae sunt eae quas fecerunt J.J. Reiske et J. Jackson. Ille medio saeculo duodevigesimo duos fasciculos nunc in Bibliotheca Regia Hauniensi conservatos complevit innumerabilibus coniecturis, partim publici iuris factis a C. Schenkl;²⁸ hic adscripsit multas coniecturas margini exemplaris sui editionis Conybearianae quod hodie in possessione viri docti R. Parker Oxoniensis est.²⁹ Capita longiora subdivisit editor in sectiones, sicut fecerat iam Westermann; sed nonnullis locis divisio sectionum quam fecit Jones discedit ab illa Westermanniana.

De studiis ad textum constituendum pertinentibus

Praeter editores supra memoratos multi studiosi contribuerunt ad textum Vitae Apollonii constituendum.³⁰ Eorum praecipuos hic nominatim enumerabo.

J.J. Scaliger multas notas adscripsit marginibus exemplaris sui editionis Aldinae nunc in bibliotheca Vniversitatis Lugdunensis Bataavorum sub siglo 760A5 conservati.

R. Bentley iam supra nominatus est. Notas addidit in duo exemplaria editionis Morellianae nunc in Bibliotheca Britannica Londiniensi sub siglis 678h8 et 679g1314 conservata. Huic exemplari notae post caput nonum libri secundi desunt, in illo autem toto opere inveniuntur.

J.J. Reiske duos fasciculos notas in Philostratorum opera continentes composuit, quorum priorem absolvit die tertio mensis Ianuarii anni 1756, alterum inchoavit die duodecimo mensis Novembris anni 1769 et finivit die nono mensis Februarii anni 1770. Vxor eius primum fasciculum manu nitidissima descripsit, fortasse in usum typothetae; notae autem nunquam impressae sunt. Tres fasciculi hodie uno volumine continentur, quod sub siglo NKS 111 octavo conservatur in Bibliotheca Regia Hauniensi. Delectus harum notarum publici iuris factus est a C. Schenkl, quem iam supra nominavi.

28 Vide C. Schenkl, *Ioannis Iacobi Reiskii animadversiones in Philostratos*, WS 15 (1893), 116–127.

29 Gratias ago R. Parker qui mihi copiam dedit hunc librum consulendi.

30 Tabulam omnium studiosorum qui in apparatu critico laudantur invenies in Conspectu siglorum (pp. LX–LXIII).

F. Jacobs primis decenniis saeculi undevigesimi multis in studiis non modo de Vita Apollonii sed etiam de aliis operibus corporis Philostrati egit, multas observationes acutas faciens coniecturasque optimas proponens. Maxime autem laudandus est propter translationem Germanicam, ad quam numerosas notas ad textum pertinentes addidit. Hic illic translatio Germanica videtur coniecturam reddere quam silentio praeterit, sicut in 3.35.2 (p. 98.20) ubi codices *οἰκίας* praebent, Jacobs autem “Steuer” vertit, e quo collegi eum *οἶακας* coniecisse, quod grato animo in textum recepi.

C.G. Cobet, lumen illud Universitatis Lugdunensis Batavorum, copiose egit de scriptis Philostratis in duobus studiis anno 1859 in Mnemosyne publici iuris factis. Multas optimas coniecturas proposuit, quarum nonnullas in textum recepi. Sed ut infra illustrabo, saepe fit ut vir doctus Graecitatem saeculi quarti ante Christum natum Philostrato imponat, id quod omnino vitandum est.

Denique J. Jackson nominandus est. Ille, ut solebat, notas in usum suum componebat, quas post eius mortem partim ediderunt alii, sicut illud praeclarum *Marginalia scaenica*, anno 1955 ab E. Fraenkel Oxonii editum. Vt iam supra indicavi, Jackson addidit notas et coniecturas in marginibus sui exemplaris editionis Conybearianae, quarum delectum publici iuris fecit C.P. Jones in editione sua. Valde dolendum est Jackson post medium librum quintum nullas iam notas scripsisse.

DE PHILOSTRATI GRAECITATE

“Quo usque tandem abutere, Philostrate, patientia nostra? Quam diu etiam sermo iste tuus nos eludet? Quem ad finem sese effrenata iactabit syntaxis?” Haec vel talia saepe exclamat editor operum Philostrati locum obscurissimum perscrutans, cum ille leges Graecitatis orationi suae accommodet vel potius leges orationis suae Graecitati imponat. At priusquam Philostrati Graecitatem peculiarem discutiam, nonnulla dicam in commune de Graecitate auctorum Secundae Sophisticae.³¹

31 Dictio “Secunda Sophistica” ipsi Philostrato debetur: *VS* 1.18.1 (p. 24.10–11 Stefec) *Περὶ δὲ Αἰσχίνου τοῦ Ἀτρομήτου, ὃν φαμεν τῆς δευτέρας σοφιστικῆς ἄρξαι, τὰδε χρή ἐπεσκέφθαι.*

In operibus auctorum Graecorum aevi imperialis multa elementa inveniuntur quae a Graecitatis legibus aevi quod vocant classicum abhorrent, cum ad morphologiam tum ad syntaxin pertinentia. In editionibus vetustioribus horum auctorum haec elementa saepe complanantur, cum editores pro lectionibus in codicibus repertis formas Atticas scribunt. Hoc idem videmus in corporis Philostrati editionibus Kayserianis, et quidem saepius in editione altera quam in illa priore, haud dubie quod Kayser nonnumquam oboedivit eis quae C.G. Cobet in studiis iam supra nominatis his de rebus dixerat. Quam ob causam Kayser scribit πῶμα ubi codices πόμα praebent, ἀναβιολή pro ἀναβιώη, καθήρας pro καθάρας et cetera. Quod attinet ad orthographiam vocabulorum qualia sunt ἐς/εἰς, γίγνομαι/γίνομαι Kayser Philostrato constantiam imponit quae non respondet eis quae in codicibus legimus; Kayser ubique ἐς et γίγνομαι scribit,³² tametsi codices variant inter ἐς et εἰς, inter γίγνομαι et γίνομαι. His in rebus illustrem praecessorem meum non secutus sum. Potius assentio iudicio viri docti W. Schmid, auctoris praestantissimi illius operis *Der Attizismus in seinen Hauptvertretern*, quod iam plus uno saeculo sine pari manet. Audi quae scripsit vir doctus (vol. IV, p. 597): “Die Zahl der Vulgarismen, welche den Atticisten auch in der Verbalflexion mituntergelaufen sind, ist sehr erheblich: dagegen ist gar nicht aufzukommen, und die Textkritiker sollten es füglich aufgeben, nach Dindorfscher und holländischer Art [hoc pertinet ad Cobet eiusque commilitones], ihnen, den baculus attischer Regelmäßigkeit in der Hand, das Pensum zu korrigieren, auch gegen das Zeugnis aller oder der besseren Handschriften.”³³ Etiam Kayser, quamquam saepe iniuria praeceptis viri docti Cobet oboedivit, recte responsum suum ad philologum Batavum concludit his verbis (in praefatione editionis alterius, p. XXIV): “Nolui scilicet ipsum scriptorem emendare veritus criticam artem amplius quam in vitiis codicum exercere, qui

32 Duobus tantum locis γιν- praebet: 1.35.2 (p. 34.24 [= p. 37.4 in altera editione Kayseriana]) ξυγγινώσκοιτο, 2.4 (p. 42.1 [= p. 45.12 in altera editione Kayseriana]) γινομένη.

33 Editores recentes Philostrati Heroici et Vitarum Sophistarum eandem rationem edendi amplecti sunt. Vide L. de Lannoy, *Flavii Philostrati Heroicus*, Lipsiae 1977, p. XXIV; R.S. Stefec, *Flavii Philostrati Vitas Sophistarum, ad quas accedunt Polemonis Laodicensis declamationes quae exstant duae*, recognovit brevique adnotatione critica instruxit Rudolf S. Stefec, Oxonii 2016, p. IX; S. Follet, *Philostrate, Sur les héros*, Parisiis 2017, p. CLXXVIII.

fines saepissime migrandi erant si praecepta viri clarissimi [hoc ad Cobet spectat] obsequi vellem.”

Quae scripsit Schmid de rebus morphologicis etiam valent in rebus syntacticis. Haud raro fit ut coniectura proponatur ob inscientiam Graecitatis aevi posterioris. Supra iam notavi Photium in 2.25 (p. 59.6) μάλλον ἢ praebere cum codices ἢ absque μάλλον habent; hic Photius (vel scriba exemplaris ab eo consulti) ignorabat auctores aevi imperialis saepe ἢ pro μάλλον ἢ scribere, sicut bene illustravit S.L. Radt. In 2.27.2 (p. 61.3) legimus τουτὶ δὲ νενομίσται Ἰνδοῖς, ἐπειδὴν ἐς βασιλέως πίνωσιν; in codice **A** ipse scriba addidit ἐν supra ἐς, nescius praepositionem ἐς pro ἐν illo aevo substitui posse.³⁴ Leges quibus oboediat particula ἂν aevo classico non semper observantur ab auctoribus Secundae Sophisticae; itaque iterum assentior viro docto Schmid (vol. IV, 89–90) qui dicit hanc particulam locis nonnullis perperam in editione Kayseriana additam esse.

Hactenus in commune de Graecitate posterioris aevi; nunc ad Philostratum ipsum transeamus. De Graecitate eius peculiari imprimis legenda sunt quae scripsit Photius in codice 241 Bibliothecae suae (331a25–37):

Οὗτος δ' ὁ Φιλόστρατος ἀπαγγελία μὲν κέχρηται γλυκεία καὶ ποικιλωτάτῃ καὶ λέξεσιν ἐμπρεπούσαις φράσει τοιαύτῃ, συντάξεσι μέντοι γε τοιαύταις οἷαις οὐκ ἂν τις ἄλλος ἐς τὸ συγγράφειν τεταγμένος· δοκοῦσι γὰρ πως ἀσυνταξίαις μάλλον εἰκέναι ἢ συντάξεως ὅτιοῦν μετέχειν. Οὗτος δ' ἴσμεν ὁ ἀνὴρ ὡς πολυμαθέστατος ὢν οὐκ ἂν διαμαρτία τοῦ ὀρθοῦ εἰς ταύτην ἐξηγέσθῃ τὴν ιδιότροπον τῶν συντάξεων καινοτομίαν, ἀλλ' ἃ τις τῶν ἀρχαιοτέρων σπανιάκις ἴσως εἴρηται, τούτοις οὗτος εἰς κόρον ἀπεχρήσατο, πεπαρησιασμένην αὐτῶν τὴν χρήσιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ οὐδ' εἰς μάτην, ἀλλὰ τοῦ ἡδέος χάριν· ἔχουσι γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν λόγων τὸ ἐπαγωγὸν καὶ ἐπαφρόδιτον.

Kayser Photii iudicio assentiens complures categorias huius Philostrati asyntaxiae enumerat, inter quas varii modi quibus Philostratus casu nominativo utitur facile primum locum obtinent.³⁵ Addam duo exempla primis paginis operis reperta. In 1.1 (p. 1.4–6) Philostratus narrat de

34 Item H. Richards (CQ 3 [1909], 105) coniecit ἐν pro ἐς.

35 In Praefatione editionis prioris, pp. VII–IX.

sacrificiis quae Pythagoras deis offerre solebat, explicans philosophum Samium nunquam animalia deorum in honorem mactare: μή γὰρ αἰμάττειν τοὺς βωμούς, ἀλλὰ ἡ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνήσαι, φοιτᾷν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου; constructio est accusativus cum infinitivo, sed ἡ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνήσαι in casu nominativo sunt. In 1.5 (p. 5.17–19) narratur quomodo Apollonius natus sit in prato; de Apollonii matre haec scribit Philostratus: καὶ δῆτα ἀφικομένη αἱ μὲν δμῳαὶ προσεῖχον τοῖς ἄνθεσιν ἐσκεδασμένοι κατὰ τὸν λειμῶνα, αὐτὴ δὲ ἐς ὕπνον ἀπήχθη κλιθεῖσα ἐν τῇ πτόᾳ; ἀφικομένη in nominativo refert ad matrem Apollonii sed constructio interruptitur narratione de ancillis; deinde constructio continuatur, in qua vox αὐτὴ congruit cum participio ἀφικομένη.³⁶ De his et talibus iudicat Kayser (p. VIII): “Noli tamen propterea contendere scriptorem vitiosa usum esse oratione, siquidem illa in tali auctore non vitia sunt, sed anomaliae de industria usurpatae”; huic iudicio toto corde assentior.

Agnoscentes hanc peculiarem Philostrati dictionem multis in locis bono animo inter lectiones variantes codicum deligere possumus, ut uno exemplo illustrabo. In 1.30 (pp. 30.20–31.1) Damis Apollonium compellat quod ille pridie sibi non dixerat quid esset nomen feminae Pamphylae amicae Sapphus; Apollonius haec respondet: “οὐκ, ὦ χρηστέ,” εἶπεν “ἀλλ’ ἐξηγούμενός σοι τοὺς νόμους τῶν ὕμνων καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ὅπη τὰ Αἰολέων ἐς τὸ ἀκρότατόν τε καὶ τὸ ἴδιον Παμφύλων παρήλλαξε, πρὸς ἄλλω μετὰ ταῦτα ἐγενόμεθα, καὶ οὐκέτ’ ἤρου με περὶ τοῦ ὀνόματος κτέ.” Solus codex **A** habet illud ἐξηγούμενος; **F** habet ἐξηγουμένου, quod pro genetivo absoluto accipiendum esse videtur; manus recentior in codice **E** scripsit ἐξηγούμαι νῦν (legi non iam potest quid habuerit **E**^{ac}); codex Laur. CS 155 praebet ἐξηγούμην, quod est in omnibus editionibus. Hae lectiones variantes omnes natae sunt ex eo quod librarii non intellexerunt constructionem huius sententiae in nominativo singulari incipere et transire in nominativum pluralem, id quod plane congruit dictioni Philostratae. Itaque satis constat codicem **A** hoc loco verum praebere.

36 Codex **A** praebet ἀφικομένης, id est, genetivum absolutum (absque nomine vel pronomine) pro nominativo substituens. Editio Aldina ἀφικομένη in dativo praebet. Utraque lectio nata est ex inscientia orationis Philostratae.

Sed non semper res tam perspicuae sunt, ut uno exemplo illustrabo. In 2.28.2 (p. 61.19–22) narratur quibus modis hospites in convivio in regia Babylonica oblectentur: παῖς γάρ τις, ὥσπερ τῶν ὀρχηστρίδων, ἀνερριπτεῖτο κούφως συναφιεμένου αὐτῷ βέλους ἐς τὸ ἄνω, καὶ ἐπειδὴ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς γένοιτο, ἐκυβίστα ὁ παῖς ὑπεραίρων ἑαυτὸν τοῦ βέλους, καὶ ἀμαρτῶν τι τοῦ κυβιστᾶν ἔτοιμα ἦν βεβλήσθαι. Editiones omnes habent ἀμαρτόντι, quod est in codice **F**; si omnes codices hanc lectionem praeberent, nullus dubitarem eam accipere. Codices **AE** autem ἀμαρτῶντι praebeant, ideoque suspicor illud ἀμαρτόντι coniecturam esse scribae codicis **F** vel proavi eius codicis. Quid faciamus? Eligendum esse inter duas anomalias puto: aut forma ἀμαρτῶντι accipienda est aut AMAPTΩΝΤΙ litteris minusculis non ἀμαρτῶντι scribendum est (ut fecerunt codices **AE**) sed ἀμαρτῶν τι. Formas participii aoristi verbi ἀμαρτάνειν finientes in -ωντ- attestantur textus usque ab saeculo quarto post Christum natum (Didymus Caecus, Joannes Chrysostomus, Nilus Ancyranus, alii posteriores). Constructio qualis est καὶ ἀμαρτῶν τι τοῦ κυβιστᾶν ἔτοιμα ἦν βεβλήσθαι et alibi in corpore Philostratego invenitur, e.g. in 2.31.1 (p. 63.20–21) καταλειφθεῖς γὰρ κοιμῶν νέος ἐπίτροποι μὲν αὐτῷ ἐγένοντο δύο τῶν ξυγγενῶν. Potius quam formam ἀμαρτῶντι in Philostrato acciperem, cunctabundus adhibui constructionem eius dictioni congruentem.

DE RATIONE HVIVS EDITIONIS

De recensione

Quae sit mea ratio edendi facile intellet quicumque legerit quae supra scripsi de Graecitate Philostrati. Elementa quae propria esse videntur vel Graecitatis posterioris aevi vel ipsius Philostrati tollere nolui. In rebus orthographicis et morphologicis fontes scrupulose modo non semper secutus sum.³⁷ Vbi autem contextus monstrare videtur textum a fonti-

37 Sunt autem loci ubi lectio tradita falsa habenda sit, ut uno exemplo explicabo. Codices ubique προάστιον habent. S.L. Radt autem in studio recenti (S.L. Radt, *Προάστιον*, Mnemosyne 68 (2015), 843) monstravit hanc orthographiam erratam esse et ubique προάστιον scribendum esse. Ipse inspexi etiam inscriptiones et papyros. In inscriptionibus ubique προάστιον, nusquam προάστιον invenitur; in papyris autem triginta locis προάστιον legimus, quinque

bus nostris traditum accipi non posse non haesitavi coniecturas aut ab aliis aut a me ipso excogitatas in textum recipere. Quid de singulis locis sentiam, exposui in libro mox in lucem prodituro, cui titulus *Critical Notes on Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*.

Vbi in textu a me edito litterae addendae vel delendae sunt uncis ⟨ ⟩ vel { } usus sum, ut est mos editorum. Sed hoc tantummodo feci ubi lectori non molestum est textum primo aspectu intellegere. Hoc dico: nemo est qui non statim intellegat quid sibi velit ἐφιστάντα{ι} vel ⟨γ⟩οῦν. Sed aliter se res habet, exempli gratia, in 5.7.3 (p. 151.6), ubi codices praebent πότερα, ego autem viro docto Donald Mastronarde oboediens λυπηρότερον scripsi;³⁸ si leges editionis stricto sensu applicarem, scribere debui ⟨λυ⟩π⟨ηρ⟩ότερ{α}{ον}, quod plane absurdum esset. Hoc loco λυπηρότερον in textu scripsi et idem feci aliis locis huius generis; lector semper officio suo fungatur et apparatus criticum consulat.

De capitum distinctione et sectionum divisione

Vt iam supra indicavi, distinctio capitum quam introduxit Olearius ab omnibus editoribus post eum accepta est. Capita Olearius non divisit in sectiones, uno excepto illo eximio capite 8.7, quo oratio Apollonii ad imperatorem Domitianum continetur; hoc caput in editione Oleariana sectiones sedecim habet. Westermann, ut iam vidimus, primus omnia capita longiora in sectiones dividit, sed hac in re eum non secuti sunt editores posteriores ante C.P. Jones, cuius autem divisio non semper cum illa Westermanniana congruit. Divisionem in editione a Jones confecta plerumque accepi exceptis circa triginta locis ubi ea divisio orationi Philostrateae minus satisfacere videbatur.³⁹

locis προάστειον (si modo editoribus confidere possumus). Itaque Radt secutus ubique προάστ{ε}ιον scripsi.

38 Jacobs iam coniecerat λυπρότερον, sed Mastronarde me docuit auctores posterioris aevi modo non semper formis vocis λυπηρός usos esse.

39 Hic unum exemplum dabo: in 1.13 sectio secunda incipit in voce κακέϊνον (p. 12.25) in editionibus Westermanniana et mea; apud Jones sectio secunda incipit in voce ἐφιστάς (p. 12.21), quod minus felix est quia sententia in ἐφιστάς incipiens praecedentibus arte conexa est, ut iam apparet eo quod ante ἐφιστάς commate interpungitur, etiam in editione a Jones confecta.

De apparatu fontium

In colligendis fontibus e quibus hausit Philostratus tabula a viro docto E.L. Bowie composita grato animo usus sum.⁴⁰ Praeterea nonnullos fontes inveni in notis editionum Olearianae et prioris Kayserianae; aliquos de meo addidi. Sed nullus dubito quin Philostratus etiam aliis fontibus adhuc nondum detectis usus sit: hos notent commentatores futuri. Multis locis ubi certum non est auctorem ipsum fontem aliquem consuluisse “fort.” (i.e. “fortasse”) addidi. Malui autem nimis quam parum notare.

De apparatu testimoniorum

Vt iam supra explicavi, testimonia praecipua sunt tractatus Eusebii contra Hieroclem, duo codices Photii Bibliothecae et lexicon cui nomen Suda. Tractatum Eusebii et codices Photii cum pulvisculo excussi et omnia notabilia notavi. Ad materiem in Suda colligendam nisus sum indicibus editionis ab A. Adler compositae.

In memorandis locis ab auctoribus posterioris aetatis laudatis haec genera distinxī:

aff. = affert: auctor locum verbatim affert

laud. = laudat: auctor locum libere laudat

resp. = respicit: auctor locum respicit, sed verba ipsa non laudat

imit. = imitatur: auctor locum imitatur

Kayser in utraque editione perperam omittit numerum capitis trigesimi quarti libri primi, quod in editione Oleariana incipit in vocibus *καὶ ᾠκῆσε* (p. 32.24). In editione Westermanniana caput 34 incipit in voce *ξυνεχώρει* (p. 32.23). Apud Jones autem caput 34 incipit in vocibus *ὁ δὲ ἐσπέρας* (p. 33.9). Quamquam melius fuit Westermann sequi, tamen accepi distinctionem in editione a Jones confecta, ideo quod haec editio permultis, illa Westermanniana perpaucis ante oculos est.

40 Vide E.L. Bowie, *Quotation of Earlier Texts in Τὰ ἐς τὸν Τυανέα Ἀπολλώνιον*, in K. Demoen & D. Praet (edd.), *Theios Sophistes*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2009, 57–73.

De apparatu critico

Apparatus criticus continet lectiones varias in codicibus **ACEFQS**⁴¹ et in auctoribus VA laudantibus repertas. Lectiones varias minoris ponderis, sicut errores currente calamo a prima manu correctos (e.g. 1.2 [p. 1.8] ὁπη] ὁπ[*] **A**^{ac1}; 8.2.2 [p. 258.19] θύμβρις] θύβρις **F**^{ac1}), errores ad rem orthographicam pertinentes (e.g. ἀσύριοι; ὑποστρωνύναι) et voces nihili (e.g. βούλλονται; ἰόντιοι pro ἰόντι οἱ), non in ipso apparatu memorare volui sed collegi in tabula ad finem huius libri impressa (pp. 297–301). Lectiones variae ad accentus pertinentes non memorantur, nisi forte ad sensum alicuius momenti sunt.

Lectiones variae codicum auctorum VA laudantium nonnumquam memorantur, praesertim codicum Photii Bibliothecae, ut iam supra explicavi; sed variae lectiones nullius ponderis (e.g. 1.25.1 [p. 27.16] τῷ] τὰ Phot.**M**) non notantur. Vbi auctor posterioris aetatis textum VA suae orationi accommodat, id in apparatu non memoratur, ut hoc exemplo illustrabo. Photius (331b28) praebet κελαρύζει τῶν πηγῶν οὐδεμία, quod est in 1.16.2 (p. 16.23), ubi autem ipse Philostratus scripsit κελαρύζει σφων οὐδεμία, illo σφων referente ad τὰς πηγάς, quod praecedit in contextu Philostrateo nec a Photio laudatur. Photius τῶν πηγῶν pro σφων substituit, quoniam κελαρύζει σφων οὐδεμία sine contextu non intellegitur.

Apparatus quoad fieri poterat negativus est, id est, lectiones variantes notantur sed non notatur quibus fontibus lectio in textum recepta inveniatur, ut his exemplis apparet. In 2.38 (p. 69.26) **AF** παρατυχῶν praebent, quod accepi; **E** autem περιτυχῶν praebet; in apparatu tantum “περιτυχῶν **E**” notavi. In 7.4.1 (p. 224.10) lectio in textum recepta, κτύπων, in codicibus **AE** invenitur, codicibus **FQ** τύπων praebentibus; in apparatu tantum notavi “τύπων **FQ**”. Vbi autem error existere poterat, apparatus positivus est, velut in 1.31.2 (p. 31.19), ubi **EF** τὸν λιβανωτὸν, **A** autem τὸ λιβανωτὸν praebet; quia articulum neutrum τὸ in eadem linea legitur, in apparatu notavi “τὸν] τὸ **A**”.

Nonnullis locis lectio a Kayser in textum recepta invenitur in codicibus descriptis vel in editionibus. Hoc plerumque in apparatu notavi, ut lector sciat ubi Kayser lectiones suas reppererit, sicut uno exemplo

41 Lectiones variae codicis **S** usque ab 8.7.10 (p. 265.17) memorantur, quia **S**, usque ad hunc locum e codice **F** derivatus, dehinc gemellus codicis **A** est.

illustrabo. In 3.42.1 (p. 101.22) codices **AEF** praebent ποτὲ αὐτοῖς, Kayser autem cum codice Laur.69.26 (qui est fons editionis Aldinae) et editionibus αὐτοῖς ποτε scribit; in apparatu notavi “αὐτοῖς ποτε Laur.69.26 (Kayser^{1/2})”.

Coniecturarum magnum agmen in apparatusum recepi, tres propter causas. Primum multae coniecturae lectori hodierno non facile consulendae sunt, quippe quae ab auctoribus in marginibus editionum adscriptae sint (ut fecerunt Scaliger Bentley alii) vel in fasciculis nondum in toto editis notatae sint (ut fecit Reiske) vel in studiis vetustis haud patulis propositae sint. Deinde coniectura non in textum recepta sed in apparatusum relegata lectori indicat locum ab aliis suspectum habitum esse, id quod lectorem impellit ut hunc locum accuratius interpretari conetur.⁴² Postremo sunt loci vexati quibus alii aliis remediis auxilium ferre frustra conati sint, ubi autem lectio unius vel plurium codicum studiosis nondum nota salutem attulerit, ut ex hoc exemplo apparebit. In 3.37 (p. 99.12–13) editiones ante priorem editionem Kayserianam praebent Ἐπαινεσάντων δὲ τῶν ἄλλων πρώτῃ φωνῇ τὰ εἰρημένα, πάλιν ὁ Ἀπολλώνιος ἤρετο κτέ.; illud πρώτῃ male intelligitur, et variis modis temptatum est: πρώτῃ <τῇ> φωνῇ Reiske¹ : λαμπρᾷ τῇ φωνῇ vel λαμπρᾷ φωνῇ Valckenaer : πατρῷα φωνῇ Koen : πρὸς τῇ φωνῇ Kayser in utraque editione. Studiosis autem ignotum erat codicem **A** μιᾷ πρώτῃ praebere, quae lectio orta esse videtur e confusione numeri cardinalis μιᾷ et numeri ordinalis πρώτῃ. Ergo in editione mea scripsi Ἐπαινεσάντων δὲ τῶν ἄλλων μιᾷ {πρώτῃ} φωνῇ τὰ εἰρημένα, πάλιν ὁ Ἀπολλώνιος ἤρετο κτέ, quod sine ullo dubio verum est. Hoc loco, sicut alibi, coniecturae supervacaneae quidem ad textum constituendum tamen lectori monstrant quibus modis nostri maiores, quorum umeris stamus nos minores, enixi sint ut veram lectionem eruerent.⁴³

Restat mihi ut gratias agam eis sine quorum auxilio hoc meum opus numquam perficere potuissem. Librarii bibliothecarum in quibus codices manuscripti hodie servantur mihi imagines luce expressas codicum

42 Haec species coniecturarum a viro docto Paul Maas “coniectura diagnostica” appellata est. Vide P. Maas, *Textkritik*, editio tertia, Lipsiae 1957, 33.

43 Fortasse sunt qui mihi obiciant quod apparatu critico insolenter abutor, quippe qui tantummodo ad textum constituendum servire debeat. Sed pietas erga maiores mihi maioris momenti est quam invidia eorum qui me hanc ob rem vituperant.

suppeditaverunt et copiam codices ipsos in situ inspiciendi dederunt. Rudolf Stefec, editor recens Philostrati Vitarum Sophistarum in Bibliotheca Oxoniensi, me nonnullis de rebus codicologicis certiore fecit. Renier Somers meum in usum codices **A** et **F** denuo contulit et aliquas varias lectiones notavit quae me fefellerant. Cum sociis sociabusque collegii quod Batave “Amsterdamse Hellenistenclub” vocatur et coram et per litteras de plurimis locis concertavi. Longum est eos omnes enumerare; nominatim autem memorare velim Rutger Allan, Jaap-Jan Flinterman, Joachim Kraaij, Bas van der Mije, Arjan Nijk, Albert Rijksbaron, Omert Schrier. Christopher Jones Harvardiensis et Stefan Radt† notas meas ad textum constituendum pertinentes diligentissime legerunt et commentationes suas mecum communicaverunt. Omnes hi collegae saepe me coegerunt opinionem meam aut melius confirmare aut omnino mutare. Donald Mastronarde editionem integram maxima cum cura perlegit et consilia utilia mihi dedit. Stephen van Beek, olim discipulus meus, in plagulis corrigendis me magnopere adiuvit. In omnibus partibus huius editionis prelo disponendis summa diligentia necnon patientia me adiuverunt Katharina Legutke et Florian Ruppenstein. Daniel den Hengst ante hos quinquaginta annos me puerum linguam Latinam docuit; nunc mihi seni Latinitatem huius praefationis corrigendi munus benevole suscepit. Quidquid erroris in opere restat, quod spero paucum vereor multum esse, mihi soli imputandum est.

Scribebam Amstelodami, mense Octobri anni MMXXI Gerard Boter

CONSPECTVS LIBRORVM

I. Editiones

- A. Manutius, *Philostrati de vita Apollonii Tyanei libri octo. Iidem libri latini interprete Alemano Rinuccino florentino. Eusebius contra Hieroclem qui Tyaneum Christo conferre conatus fuerit. Idem latinus interprete Zenobio Acciolo florentino ordinis praedicatorum*, Venetiis 1501–1502.
- F. Morel, *Philostrati Lemnii opera quae extant. Philostrati iunioris Imagines, et Callistrati Ecphrases. Item Eusebii Caesariensis episcopi liber contra Hieroclem, qui ex Philostrati historia aequipararat Apollonium Tyaneum Salvatori nostro Iesu Christo*, Parisiis 1608.
- G. Olearius, *Philostratorum quae supersunt omnia. Vita Apollonii libris VIII, Vitae Sophistarum libris II, Heroica, Imagines priores atque posteriores et Epistolae. Accessere Apollonii Tyanensis Epistolae, Eusebii Liber adversus Hieroclem, Callistrati descript. Statuarum*, Lipsiae 1709.
- C.L. Kayser, *Flavii Philostrati quae supersunt. Philostrati Junioris Imagines. Callistrati descriptiones*, Turici 1844 (= Kayser¹; iterum impressum Turici 1853).
- A. Westermann, *Philostratorum et Callistrati opera*, Parisiis 1849.
- C.L. Kayser, *Flavii Philostrati Opera, vol. I*, Lipsiae 1870 (= Kayser²).
- F.C. Conybeare, *Philostratus, The Life of Apollonius of Tyana. The Epistles of Apollonius and the Treatise of Eusebius*, duo volumina, Cantabrigiae MA/Londinii 1912.
- C.P. Jones, *Philostratus, The Life of Apollonius of Tyana*, duo volumina, Cantabrigiae MA/Londinii 2005.

II. Translationes praecipuae

- A. Rinuccini, *Philostratus, De vita Apollonii Tyanei, scriptor luculentus, a Philippo Beroaldo castigatus*, Bononiae 1501.
- F. Morel, 1608: vide Editiones.
- G. Olearius, 1709: vide Editiones.

- F. Jacobs, *Flavius Philostratus, des Aelteren, Werke, übersetzt von Hofrath Friedrich Jakobs, Band 2–5, Leben des Apollonius von Tyana*, Stutgardiae 1829–1832 (iterum impressum Graecii 2017).
- A. Westermann, 1849: vide Editiones.
- A. Chassang, *Apollonius de Tyane: Sa vie, ses voyages, ses prodiges, par Philostrate*, Parisiis 1862.
- F.C. Conybeare, 1912: vide Editiones.
- J.S. Phillimore, *Philostratus, In Honour of Apollonius of Tyana*, duo volumina, Oxonii 1912.
- C.P. Jones, *Philostratus: Life of Apollonius. Translated by C.P. Jones, edited, abridged and introduced by G.W. Bowersock*, Harmondsworth 1970.
- D. del Corno, *Filostrato. Vita di Apollonio di Tiana*, Mediolani 1978 (iterum impressum 1988).
- V. Mumprecht, *Flavius Philostratus, Das Leben des Apollonius von Tyana*, Monachii 1983.
- A. Bernabé Pajares, *Filóstrato: Vida de Apolonio de Tiana*, Matriti 1992.
- C.P. Jones, 2005: vide Editiones.
- S. Mooij-Valk, *Philostratus, Het leven van Apollonius van Tyana*, Amstelodami 2013.

III. *Studia ad textus historiam constitutionemque pertinentia*

- F.L. Abresch, *Philippi Cattieri Gazophylacium Graecorum seu Methodus admirabilis*, Lugduni Batavorum 1809.
- J.C.F. Baehr, *Ctesiae Cnidii operum reliquiae*, Francofurti 1824.
- D. Bain, *An Emendation in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, LCM 19 (1994), 136.
- G.J. Bekker, *Specimen variarum lectionum et observationum in Philostrati Vitae Apollonii librum primum*, Heidelbergae 1818.
- J. Bentley, Notae manuscriptae in exemplaribus duobus editionis Morellianae in Bibliotheca Britannica Londiniensi adservatis (678h8 et 679g1314).
- S. Bochartus, *Explicatio horum verborum Philostrati in Apollonio lib. 4. cap. 6. Ἀμαζόνων ἄσπρα*, in idem, *Opera omnia*, editio quarta, Lugduni Batavorum/Traiecti ad Rhenum 1712, 1090–1093.
- J.F. Boissonade, *Flavius Philostratus, Heroica*, Parisiis 1806.

- J.F. Boissonade, *Eunapii Sardiani Vitas sophistarum et fragmenta historiarum recensuit notisque illustravit Io.Fr. Boissonade*, Amstelodami 1822.
- G.J. Boter, *Towards a New Critical Edition of Philostratus' Life of Apollonius: The Affiliation of the Manuscripts*, in K. Demoen & D. Praet (edd.), *Theios Sophistes. Essays on Flavius Philostratus' Vita Apollonii*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2009, 21–56.
- G.J. Boter, *Studies in the Textual Tradition of Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, RHT n.s. 9 (2014), 1–49.
- G.J. Boter, *The Title of Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, JHS 135 (2015), 1–7.
- G.J. Boter, *Editing Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, in L. Ferroni (ed.), *Tempus quaerendi. Nouvelles expériences philologiques dans le domaine de la pensée de l'Antiquité tardive*, Parisiis 2019, 35–57.
- G.J. Boter, *The Codex Vratislaviensis of Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, Mnemosyne 73 (2020), 132–137.
- E.L. Bowie, *Apollonius of Tyana: Tradition and Reality*, in *ANRW* 2.16.2, Berolini 1978, 1652–1699.
- M. Casaubon, *Notae in libro cui titulus Laertii Diogenis De Vitis Dogmatis et Apophthegmatis Eorum qui in Philosophia Claruerunt; Libri X. Thoma Aldobrandino interprete, Cum Annotationibus ejusdem. Quibus accesserunt Annotationes H. Stephani, et Utriusque Casauboni, Cum uberrimis Aegidii Menagii Observationibus*, Londinii 1664.
- C.G. Cobet, *Miscellanea critica. Vita Apollonii Tyanensis*, Mnemosyne 8 (1859), 77–80.
- C.G. Cobet, *Annotationes ad Philostratum I. Ad vitam Apollonii Tyanensis*, Mnemosyne 8 (1859), 117–181.
- E. Crisci, *Ricerche sulla tradizione manoscritta della Vita di Apollonio di Tiana di Filostrato*, dissertatio Universitatis Sapientiae, Romae 1983.
- D. Erasmus, *Adagiorum Chiliades*, Basileae 1536.
- T. Faber, *Anacreontis et Sapphonis Carmina. Notas et animadversiones addidit Tanaquillus Faber, in quibus multa veterum emendantur*, Salmurii 1680.
- J. Fertig, *De Philostratis sophistis*, Bambergae 1894.
- F. Grosso, *Gli Eretriesi deportati in Persia*, RFIC 36 (1958), 350–375.
- J. Gruterus, *Notae ab Oleario et Kaysero laudatae*.

- S. Gsell, *Essai sur le règne de l'empereur Domitien*, Parisiis 1894.
- T. Hägg, *Photios als Vermittler antiker Literatur. Untersuchungen zur Technik des Referierens und Exzerpieren in der Bibliothek*, Upsaliae 1975.
- T. Hägg, *Bentley, Philostratus and the German Printers*, JHS 102 (1982), 214–216.
- H.A. Hamaker, *Lectiones Philostrateae. Fasciculus primus, continens observationes in quatuor libros priores, et excursum in librum quartum de vita Apollonii*, Lugduni Batavorum 1816.
- W. Headlam, *Various Conjectures III: Philostratus*, JPh 23 (1895), 260–263.
- T. Hemsterhuis, *Nota a Kaysero laudata*.
- G. Hermann, *Opuscula. Volumen tertium*, Lipsiae 1828.
- R. Holland, *Zur Typik der Himmelfahrt*, Archiv für Religionswissenschaft 23 (1925), 207–220.
- L. Holstenius, *Notae et castigationes in Stephanum Byzantium De urbibus*, Lugduni Batavorum 1692.
- P.D. Huet, *Notae quas E. Miller ad Kayser misit* (vide Kayser¹, praefatio ad Vitam Apollonii, XV).
- J. Jackson, *Notae manuscriptae in exemplari editionis Conybearianae in bibliotheca viri docti Robert Parker Oxoniensis conservato*.
- F. Jacobs, *Observationes in Aeliani historiam animalium et Philostrati vitam Apollonii; Epistola ad virum clarissimum Io. Gottlob Schneider*, Ienae 1804.
- F. Jacobs, *Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas*, Ienae 1809.
- F. Jacobs, *Philostratorum Imagines et Callistrati Statuae. Textum ad fidem veterum librorum recensuit et commentarium adiecit Fridericus Jacobs; observationes, archaeologici praesertim argumenti, addidit Fridericus Theophilus Welcker*, Lipsiae 1825.
- F. Jacobs, *Lectiones Stobenses sive supplementa lectionum ad Thomae Gaisfordii viri clarissimi editionem florilegii ethici. Praemissa est epistula ad Augustum Meineke virum clarissimum*, Ienae 1827.
- F. Jacobs, *Ueber einige Stellen in Philostratus Leben des Apollonius*, RhM 1828, 18–27.
- F. Jacobs, *Flavius Philostratus, des Aelteren, Werke, übersetzt von Hofrath Friedrich Jakobs, Band 2–5, Leben des Apollonius von Tyana*, Stutgardiae 1829–1832 (iterum impressum Graecii 2017).

- F. Jacobs, *Notae cum Kaysero communicatae* (vide Kayser¹, praefatio ad Vitam Apollonii, XV).
- F. Jacoby, *Die Fragmente der griechischen Historiker*, Berolini 1923–.
- G. Koen, *Gregorius, Corinthi Metropolitae, De dialectis*, Lugduni Batavorum 1766.
- A. Koraes, *Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βιβλία δέκα, Μέρος Β*, Parisiis 1804.
- P. Leopardus, *Pauli Leopardi Isebergensis Furnii, Emendationum et miscellaneorum libri viginti, in quibus plurima tam in Graecis quàm Latinis auctoribus à nemine hactenus animaduversa aut intellecta, explicantur & emendantur. Tomus prior, decem libros continens. Cum indice copiosissimo*, Antverpiae 1568.
- H.G. Liddell, R. Scott & H.S. Jones, *A Greek-English Lexicon*, editio nona, Oxonii 1940.
- C.A. Lobeck, *Sophoclis Ajax*, Berolini 1809.
- C.A. Lobeck, *Aglaophamus sive de theologiae mysticae Graecorum causis, idemque poetarum Orphicorum dispersas reliquias collegit*, Regimontii 1829.
- C.M. Lucarini, *Ad Philostrati Vitam Apollonii*, *Hermes* 132 (2004), 253–254.
- J.N. Madvig, *Adversaria critica ad scriptores Graecos et Latinos, I: De arte coniecturali, Emendationes graecae*, Hauniae 1871.
- A. Meineke, *Menandri et Philemonis reliquiae*, Berolini 1823.
- A. Menagius, *Notae in libro cui titulus Laertii Diogenis De Vitis Dogmatis et Apophthegmatis Eorum qui in Philosophia Claruerunt; Libri X. Thoma Aldobrandino interprete, Cum Annotationibus ejusdem. Quibus accesserunt Annotationes H. Stephani, et Utriusque Casauboni, Cum uberrimis Aegidii Menagii Observationibus*, Londinii 1664.
- J. Meurs, *Eleusinia, sive de Cereris Eleusinae sacro ac festo liber singularis*, Lugduni Batavorum 1619.
- E. Miller, *Recensio editionis Kayserianae anno 1844 Turici in lucem emissae necnon editionis Westermannianae anno 1849 Parisiis in lucem emissae*, *JS* 1849, 616–632, 749–763.
- C. Müller, *Geographi Graeci minores, Volumen primum*, Parisiis 1855.
- S.A. Naber, *Adnotationes criticae ad Longi Pastoralia*, *Mnemosyne* 5 (1877), 199–220.
- P. Nieuwland, *Dissertatio de Musonio Rufo philosopho Stoico*, in J.V. Peerlkamp, *C. Musonii Rufi philosophi Stoici reliquiae et apophthegmata*, Harlemi 1822, 7–137.

- G.A. Papabasileiou, *Κριτικαὶ παρατηρήσεις εἰς Φλαυίου Φιλοστράτου τὰ σωζόμενα καὶ Φιλοστράτου τοῦ νεωτέρου τὰς Εἰκόνας*, Athena 9 (1897), 281–288.
- R.J. Penella, *The Letters of Apollonius of Tyana. A Critical Text with Prolegomena, Translation and Commentary*, Lugduni Batavorum 1979.
- N.S. Piccolos, Notae ad editionem Westermannianam cum E. Miller communicatae (vide Miller 1849).
- J. Pierson, *Moeridis Atticistae Lexicon Atticum*, editio altera curante G.A. Koch, Lipsiae 1830.
- A. Platt, *Miscellanea*, CQ 5 (1911), 256–257.
- L. Preller, *Recensio editionis Kayserianae anno 1844 in lucem emissae*, Neue Jenaische allgemeine Literatur-Zeitung 5 (1846), 461–469.
- L. Radermacher, *Observationum et lectionum variarum specimen*, Jahrbücher für classische Philologie 41 (1895), 253–256.
- S.L. Radt, *Προάστιον*, Mnemosyne 68 (2015), 843.
- J.J. Reiske, *Ad Philostratum animadversiones*, inchoatum exeunte Decembri 1755, absolutum 3 Jan. 1756; Hauniae, Kongelige Bibliotek, ms. NKS 111 octavo. Vide Schenkl 1893.
- J.J. Reiske, *Ad Philostratorum Opera ex editione Olearii*, inchoatum 12 Nov. 1769, absolutum 9 Febr. 1770, Hauniae, Kongelige Bibliotek, ms. NKS 111 octavo. Vide Schenkl 1893.
- W. Rennie, Nota apud Phillimore.
- J. Rhoer, *Porphyrus De antro nympharum, ejusdem De abstinentia ab esu animalium libri quatuor*, Lugduni Batavorum/Amstelodami 1792.
- H. Richards, *Notes on the Philostrati*, CQ 3 (1909), 104–109.
- D. Ruhnkenius, *Timaei Sophistae Lexicon vocum Platoniarum*, editio nova curante G.A. Koch, Lipsiae 1828.
- C. Salmasius, Notae manuscriptae in exemplari editionis Morellianae in Bibliotheca Cantabrigiensis conservato (Nn.v.22).
- J.J. Scaliger, Notae manuscriptae in exemplari editionis Aldinae in Bibliotheca Lugdunensi Batavorum conservato (760A5).
- C. Scheibe, *Recensio editionis Kayserianae anno 1844 in lucem emissae*, Zeitschrift für Alterthumswissenschaft 5 (1847), 421–438.
- C. Schenkl, *Valckenarii animadversiones in Philostratos*, WS 14 (1892), 267–277.

- C. Schenkl, *Ioannis Iacobi Reiskii animadversiones in Philostratos*, WS 15 (1893), 116–127.
- W. Schmid, *Der Attizismus in seinen Hauptvertretern von Dionysius von Halikarnass bis auf den zweiten Philostratus, Vierter Band*, Stutgardiae 1896.
- M. Solanus, *Luciani Samosatensis opera Graece et Latine ad editionem Tiberii Hemsterhusii et Ioannis Frederici Reitzii accurate expressa cum varietate lectionis et annotationibus, Volumen tertium*, Biponti 1790.
- J. Toup, *Notae in libro cui titulus Demosthenis oratio de corona, edidit Th.C. Harles*, Altenburgi 1769.
- J. Toup, *Opuscula critica in quibus Suidas, et plurima loca veterum graecorum, Sophoclis, Euripidis, et Aristophanis in primis, cum explicantur, tum emaculantur*, Lipsiae 1780–1781.
- R. Unger, *Thebana Paradoxa*, Halis 1839.
- L.C. Valckenaer, *Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX (...). Editionem curavit et suas itemque Lud. Casp. Valckenarii notas adiecit Petrus Wesselingius*, Amstelodami 1763.
- L.C. Valckenaer, *Notae in Philostrati Vitam Apollonii*, Bibliotheca Lugdunensis Batavorum Q389. Vide Schenkl 1892.
- L.C. Valckenaer, *Callimachi elegiarum fragmenta, cum elegia Catulli Callimachea (...) edidit, praefatione atque indicibus instruxit Ioannes Luzac*, Lugduni Batavorum 1799.
- B.A. van Groningen, *Notae manuscriptae in exemplari primae editionis Kayserianae in bibliotheca viri docti Jaap-Jan Flinterman Amstelodamensis conservato*.
- C.B. van Wulfften Palthe, *Dissertatio litteraria continens observationes grammaticas et criticas in Philostratum, habita imprimis vitae Apollonii ratione*, Lugduni Batavorum 1887.
- P. Wesseling, *Diodori Siculi Bibliothecae historicae libri qui supersunt*, Amstelodami 1745–1746.
- D. Wyttenbach, *Epistola critica super nonnullis locis Iuliani imp. Accedunt animadversiones in Eunapium et Aristaenatum, ad virum celeberrimum Davidem Ruhnkenium*, Goettingae 1769.
- L. Ziehen, *Ἐπὶ δειῶρο*, RhM 57 (1902), 498–505.

IV. *Alia studia*

- L. Abbondanza, *La sophia e i saperi nella Vita di Apollonio di Tiana*, in P. Vesperini (ed.), *Philosophari : usages romains des savoirs grecs sous la République et sous l'Empire*, Parisiis 2017, 467–486.
- R.J. Abraham, *Magic and Religious Authority in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, dissertatio Universitatis Pennsylvaniae 2009.
- R.J. Abraham, *The Geography of Culture in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, CJ 109 (2014), 465–480.
- N. Adkin, *Apollonius of Tyana in Jerome*, Sacris Erudiri 39 (2000), 67–79.
- M. Álvarez Martí-Aguilar, *Talismans against Tsunamis: Apollonius of Tyana and the stelai of the Herakleion in Gades (VA 5.5)*, GRBS 57 (2017), 968–993.
- G. Anderson, *Philostratus: Biography and Belles Lettres in the Third Century A.D.*, Londinii 1986.
- G. Anderson, *The Second Sophistic: A Cultural Phenomenon in the Roman Empire*, Londinii 1993.
- G. Anderson, *Sage, Saint, and Sophist: Holy Men and their Associates in the Early Roman Empire*, Londinii 1994.
- G. Anderson, *Philostratus on Apollonius of Tyana: The Unpredictable on the Unfathomable*, in G. Schmeling (ed.), *The Novel in the Ancient World*, Lugduni Batavorum/Novi Eboraci 1996, 613–618.
- G. Anderson, *Greek and Roman Folklore*, Westportii 2006.
- G. Anderson, *Folklore versus Fakelore: Some Problems in the Life of Apollonius*, in Demoen & Praet 2009, 211–223.
- G. Anderson, *Fantasy in Greek and Roman Literature*, Londinii/Novi Eboraci 2019.
- J.M. André, *Apollonios et la Rome de Néron*, in M.-F. Baslez, Ph. Hoffmann & M. Trédé-Boulmer (edd.), *Le monde du roman grec. Actes du colloque international tenu à l'École normale supérieure (Paris 17–19 décembre 1987)*, Parisiis 1992, 113–124.
- B. Bäbler & H.-G. Nesselrath, *Philostrats Apollonios und seine Welt. Griechische und nichtgriechische Kunst und Religion in der Vita Apollonii*, Berolini/Bostoniae 2016.
- R. Bailey, *Arethas of Caesarea and the Scholia on Philostratus' Vita Apollonii in Codex Laurentianus Pluteus 69.33*, Byzantion 86 (2016), 59–89.

- F.C. Baur, *Apollonius von Tyana und Christus, oder das Verhältniß des Pythagoreismus zum Christentum: ein Beitrag zur Religionsgeschichte der ersten Jahrhunderte nach Christus*, in E. Zeller (ed.), *Drei Abhandlungen zur Geschichte der alten Philosophie und ihres Verhältnisses zum Christentum*, Lipsiae 1876² (Tubingae 1832¹).
- L. Belloni, *Aspetti dell' antica σοφία in Apollonio di Tiana*, *Aevum* 54 (1980), 140–149.
- A.V. Belousov, *On Some Possible Sources for Philostratus' Vita Apollonii* 3.34, *CQ* 64 (2014), 787–792.
- J.-L. Bernard, *Apollonius de Tyane et Jésus*, Parisiis 1977.
- H.D. Betz, *Gottmensch II (Griechisch-römische Antike u. Urchristentum)*, in *RAC* 12, Stutgardiae 1983, 234–312.
- H.D. Betz, *The Problem of Apocalyptic Genre in Greek and Hellenistic Literature: The Case of the Oracle of Trophonius*, in D. Hellholm (ed.), *Apocalypticism in the Mediterranean World and the Near East. Proceedings of the International Colloquium on Apocalypticism, Uppsala, August 12–17, 1979*, Tubingae 1983, 577–597.
- L. Bieler, *ΘΕΙΟΣ ΑΝΗΡ. Das Bild des "göttlichen Menschen" in Spätantike und Frühchristentum*, Vindobonae 1935–1936.
- A. Billault, *Un sage en politique : Apollonios de Tyane et les empereurs romains*, in F. Jouan & A. Motte (edd.), *Mythe et politique*, Leodii 1990, 23–32.
- A. Billault, *Les formes romanesques de l'héroïsation dans la Vie d'Apollonios de Tyane de Philostrate*, *BAGB* (1991), 267–274.
- A. Billault, *Le personnage de Philostrate dans la Vie d'Apollonios de Tyane : autoportrait de l'auteur en biographe*, in M.-F. Baslez, P. Hoffmann & L. Pernot (edd.), *Invention de l'autobiographie d'Hésiode à Saint Augustin*, Parisiis 1993, 271–278.
- A. Billault, *The Rhetoric of a "Divine Man": Apollonius of Tyana as Critic of Oratory and as Orator according to Philostratus*, *Ph&Rh* 26 (1993), 227–235.
- A. Billault, *Apollonios de Tyane en Espagne d'après le récit de Philostrate*, in A. Billault (ed.), *Héros et voyageurs grecs dans l'Occident romain*, Lugduni 1997, 131–144.
- A. Billault, *L'Univers de Philostrate*, Bruxellis 2000.
- A. Billault, *Les choix narratifs de Philostrate dans la Vie d'Apollonios de Tyane*, in Demoen & Praet 2009, 3–19.

- E. Birmelin, *Die kunsttheoretischen Gedanken in Philostrats Apollonios*, Lipsiae 1933.
- B.E. Borg (ed.), *Paideia: The World of the Second Sophistic*, Berolini/Novi Eboraci 2004.
- Ph. Borgeaud, *Trojan Excursions: A Recurrent Ritual, from Xerxes to Julian*, HR 49 (2009–2010), 339–353.
- S. Borzi, *Sull' autenticità del Contra Hieroclem di Eusebio di Cesarea*, Augustinianum 43 (2003), 397–416.
- G.J. Boter, *An Epicurean Message in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana and Heroicus? An Evaluation of Peter Grossardt's Thesis*, WJA 43 (2019), 107–136.
- J. Boulogne, *Apollonius de Tyane. Le mythe avorté d'une sagesse totale*, BAGB (1999), 300–310.
- G.W. Bowersock, *Greek Sophists in the Roman Empire*, Oxonii 1969.
- G.W. Bowersock, *The Miracle of Memnon*, BASP 21 (1984), 21–32.
- G.W. Bowersock, *Philostratus and the Second Sophistic*, in P.E. Easterling & B.M.W. Knox (edd.), *The Cambridge History of Classical Literature. I. Greek literature*, Cantabrigiae 1985, 655–662.
- G.W. Bowersock, *Fiction as History. Nero to Julian*, Berkeley 1994.
- E.L. Bowie, *Greeks and their Past in the Second Sophistic*, in M. Finley (ed.), *Studies in Ancient Society*, Londinii 1974, 166–209.
- E.L. Bowie, *Apollonius of Tyana: Tradition and Reality*, in ANRW 2.16.2, Berolini 1978, 1652–1699.
- E.L. Bowie, *Hellenes and Hellenism in Writers of the Early Second Sophistic*, in S. Saïd (ed.), *ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ: Quelques jalons pour une histoire de l'identité grecque*, Lugduni Batavorum 1991.
- E.L. Bowie, *Philostratus: Writer of Fiction*, in J.R. Morgan & R. Stoneman (edd.), *Greek Fiction. The Greek Novel in Context*, Londinii/Novi Eboraci 1994, 181–199.
- E.L. Bowie, *Quotation of Earlier Texts in Τὰ ἐς τὸν Τυανέα Ἀπολλώνιον*, in Deroen & Praet 2009, 57–73.
- E.L. Bowie, *Philostratus, the Life of a Sophist*, in Bowie & Elsner 2009, 19–32.
- E.L. Bowie & J. Elsner, *Philostratus*, Cantabrigiae 2009.
- P. Brown, *The Rise and Function of the Holy Man in Late Antiquity*, JRS 61 (1971), 80–101.
- A. Calderini, *Teoria e pratica politica nella Vita di Apollonio di Tiana*, RIL 74 (1940–1941), 213–241.

- A. Cameron, *On Defining the Holy Man*, in J. Howard-Johnston & P. Hayward (edd.), *The Cult of the Saints in Late Antiquity and the Middle Ages: Essays on the Contribution of Peter Brown*, Oxonii 1999, 27–43.
- E. Capettini, *Nero the Viper: Zoological Lore and Political Critique in the Life of Apollonius of Tyana*, *AJPh* 141 (2020), 635–664.
- J. Charpentier, *The Indian Travels of Apollonius of Tyana*, Upsaliae 1934.
- G. Corrington, *The “Divine Man”: His Origin and Functions in Hellenistic Popular Religion*, Novi Eboraci 1986.
- P. Cox, *Biography in Late Antiquity: A Quest for the Holy Man*, Berkeley & Los Angeles 1983.
- M. Crampon, *Le bon roi selon Philostrate*, in É. Smadja & É. Geny Pouvoir (edd.), *Pouvoir, divination, & prédestination dans le monde antique*, Parisiis 1999, 109–131.
- C. Cremonesi, *La vita pura: Apollonio di Tyana e la sapienza*, Paduae 2005.
- M. dall’Asta, *Philosoph, Magier, Scharlatan und Antichrist. Zur Rezeption von Philostrats Vita Apollonii in der Renaissance*, Heidelbergae 2008.
- O. de Beauvoir Prieulx, *The Indian Travels of Apollonius of Tyana*, *JAS* 17 (1860), 70–105.
- O. de Beauvoir Prieulx, *The Indian travels of Apollonius of Tyana and the Indian Embassies to Rome, from the Reign of Augustus to the Death of Justinian*, Londinii 1873.
- L. de Lannoy, *Flavii Philostrati Heroicus*, Lipsiae 1977.
- L. de Lannoy, *Le problème des Philostrate*, in *ANRW* 2.34.3, Berolini 1997, 2362–2448.
- D. del Corno, *Lo scritto di Filostrato su Apollonio Tiano e la tradizione della narrativa*, in A. Ceresa-Gastaldo (ed.), *La struttura della favolizzazione antica*, Genuae 1979, 65–87.
- K. Demoen, *Philostratus*, in K. de Temmerman & E. van Emde Boas (edd.), *Characterization in Ancient Greek Literature*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2017, 503–520.
- K. Demoen, *Philostratus*, in I.J.F. de Jong & M.P. de Bakker, *Speech in Ancient Greek Literature*, Lugduni Batavorum/Bostoniae, sub prelo.
- K. Demoen & D. Praet (edd.), *Theios Sophistes. Essays on Flavius Philostratus’ Vita Apollonii*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2009.
- M.W. Dickie, *Varia magica*, *Tyche* 14 (1999), 57–76.

- M.W. Dickie, *Magic and Magicians in the Greco-Roman world*, Londinii/Novi Eboraci 2001.
- K. Dowden, *Kalasiris, Apollonios of Tyana and the Lies of Teiresias*, in Panayotakis, Schmeling & Paschalis 2015, 1–16.
- J. Downie, *Palamedes and the Wisdom of India in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, *Mouseion* 13 (2016), 65–83.
- W.L. Dulière, *Protection permanente contre des animaux nuisibles assurée par Apollonius de Tyane dans Byzance et Antioche. Évolution de son mythe*, *BZ* 63 (1970), 247–277.
- D.S. du Toit, *Theios Anthropos. Zur Verwendung von θεῖος ἄνθρωπος und sinnverwandten Ausdrücken in der Literatur der Kaiserzeit*, Tubingae 1997.
- D.S. du Toit, *Die Vorstellung eines Begleitdämons in Philostrats Vita Apollonii*, *W&D* 25 (1999), 149–166.
- M. Dzielska, *Apollonius of Tyana in Legend and History*, Romae 1986.
- M.J. Edwards, *Damis the Epicurean*, *CQ* 41 (1991), 563–566.
- J. Elsner, *Hagiographic Geography: Travel and Allegory in the Life of Apollonius of Tyana*, *JHS* 117 (1997), 22–37.
- J. Elsner, *A Protean Corpus*, in Bowie & Elsner 2009, 3–18.
- J. Elsner, *Beyond Compare: Pagan Saint and Christian God in Late Antiquity*, *Critical Inquiry* 35 (2009), 655–683.
- D. Esser, *Formgeschichtliche Studien zur hellenistischen und frühchristlichen Literatur unter besonderer Berücksichtigung der vita Apollonii des Philostrat und der Evangelien*, Bonnae 1969.
- C.A. Faraone, *Orpheus' Final Performance: Necromancy and a Singing Head on Lesbos*, *SIFC* 2 (2004), 5–27.
- V. Flint, R. Gordon, G. Luck & D. Ogden (edd.), *Witchcraft and Magic in Europe. Volume 2: Ancient Greece and Rome*, Londinii 1999.
- J.-J. Flinterman, *Power, Paideia & Pythagoreanism: Greek Identity, Conceptions of the Relationship between Philosophers and Monarchs and Political Ideas in Philostratus' Life of Apollonius*, trans. P. Mason, Amstelodami 1995.
- J.-J. Flinterman, *The Ubiquitous "Divine Man"*, *Numen* 43 (1996), 82–98.
- J.-J. Flinterman, *Van Antiochië naar de Hellespont. Twee aardbevingen in Philostratus' Leven van Apollonius van Tyana*, in J. Blok, J.-J. Flinterman & L. de Lig (edd.), *Tesserae Romanae. Opstellen aangeboden aan Hans Teitler*, Traiecti ad Rhenum 2002, 37–54.

- J.-J. Flinterman, *Sophists and Emperors. A Reconnaissance of Sophistic Attitudes*, in B. Borg (ed.), *Paideia. The World of the Second Sophistic*, Berolini/Novi Eboraci 2004, 359–376.
- J.-J. Flinterman, *Apollonius' Ascension*, in Demoen & Praet 2009, 225–248.
- J.-J. Flinterman, 'The Ancestor of My Wisdom': Pythagoras and Pythagoreanism in Life of Apollonius, in Bowie & Elsner 2009, 155–175.
- J.-J. Flinterman, *Pythagoreans in Rome and Asia Minor around the Turn of the Common Era*, in C.A. Huffman (ed.), *A History of Pythagoreanism*, Cantabrigiae 2014, 341–359.
- M. Forrat & É. des Places, *Eusèbe de Césarée, Contre Hiérodès. Introduction, traduction et notes par M. Forrat, texte grec établi par É. des Places*, Parisiis 1986.
- J.A. Francis, *Subversive Virtue: Asceticism and Authority in the Second-Century Pagan World*, Pennsylvaniae 1995.
- J.A. Francis, *Truthful Fiction: New Questions to Old Answers on Philostratus' Life of Apollonius*, *AJPh* 119 (1998), 419–441.
- V. Fromentin, *La divination dans la Vie d'Apollonius de Tyane de Philostrate*, in D. Briquel & Ch. Guittard (edd.), *La divination dans le monde étrusco-italique. 8, Des Sévères à Constantin : les écrivains du IIIe siècle et l'Etrusca disciplina. Actes de la table ronde tenue à l'ENS les 24 et 25 octobre 1997*, Civitate Turonorum 1999, 71–79.
- T. Fuhrer, 2004. *Der alte Mann aus dem Meer: Zur Karriere des Verwandlungskünstlers Proteus in der Philosophie*, in T. Fuhrer, P. Michel & P. Stotz (edd.), *Geschichten und ihre Geschichte*, Basileae 2004, 11–36.
- A. Galimberti, *Apollonio di Tiana oppositore*, in R. Cristofoli, A. Galimberti & F. Rohr Vio (edd.), *Lo spazio del non-allineamento a Roma fra tarda repubblica e primo principato: forme e figure dell'opposizione politica. Atti del convegno di studi: Milano 11–12 aprile 2013*, Romae 2014, 227–243.
- A. Galimberti, *La Vita di Apollonio di Tiana e Caracalla: cronologia e contesto storico*, *Aevum* 88 (2014), 125–136.
- M.W. Gleason, *Making Men: Sophists and Self-Presentation in Ancient Rome*, Princetoniae 1995.
- A.A. González Terriza, *El relato de la novia de Corinto (Philostr., "Vida de Apolonio" IV 25): esquema tipológico*, *Epos* 32 (2016), 15–24.
- J. Göttsching, *Apollonius von Tyana*, Lipsiae 1889.

- F. Graf, *Maximos von Aigai. Beitrag zur Überlieferung von Apollonios von Tyana*, JbAC 27 (1984–1985), 65–73.
- F. Graf, *Magic in the Ancient World*, trans. F. Philip, Cantabrigiae MA/Londinii 1997.
- P. Grossardt, *Einführung, Übersetzung und Kommentar zum Heroikos von Flavius Philostrat. 1. Teilband: Einführung und Übersetzung; 2. Teilband: Kommentar*, Basileae 2006.
- P. Grossardt, *How to Become a Poet? Homer and Apollonius Visit the Mound of Achilles*, in Demoen & Praet 2009, 75–94.
- P. Grossardt, *Philostr. VA 8,31 und die Frage nach der epikureischen Prägung des Corpus Philostratum*, WJA 38 (2014), 5–37.
- P. Grossardt, *Ironische Strukturen in Flavius Philostrats Vita Apollonii: der Besuch des Weisen in Indien und die Parallelisierung seines Lebenswegs mit dem des Odysseus*, WJA 39 (2015), 93–135.
- F. Grosso, *La Vita di Apollonio di Tiana come fonte storica*, Acme 7 (1954), 331–532.
- W. Gyselinck, *Pinning down Proteus: Thoughts on an Innovative Interpretation of Philostratus' Vita Apollonii*, AC 76 (2007), 195–203.
- W. Gyselinck, *Talis oratio, qualis vita. Een tekstpragmatisch onderzoek naar de poëtica van Flavius Philostratus' Vita Apollonii*, dissertatio Universitatis Gandianae (2008), <https://biblio.ugent.be/publication/471670/file/4334622.pdf>.
- W. Gyselinck & K. Demoen, *Author and Narrator: Fiction and Metafiction in Philostratus' Vita Apollonii*, in Demoen & Praet 2009, 95–127.
- T. Hägg, *Hierocles the Lover of Truth and Eusebius the Sophist*, SO 67 (1992), 138–150.
- T. Hägg, *Parthenope. Selected Studies in Ancient Greek Fiction*, Hauniae 2004.
- T. Hägg, *The Art of Biography in Antiquity*, Cantabrigiae 2012.
- T. Hägg, *The Sense of Travelling: Philostratus and the Novel*, in K. Chew, S.M. Trzaskoma & J.R. Morgan (edd.), *Literary Currents and Romantic Forms: Essays in Memory of Bryan Reardon*, Groningae 2018, 213–236.
- J. Hahn, *Der Philosoph und die Gesellschaft: Selbstverständnis, öffentliches Auftreten und populäre Erwartungen in der hohen Kaiserzeit*, Stutgardiae 1989.

- J. Hahn, *Weiser, göttlicher Mensch oder Scharlatan? Das Bild des Apollonius von Tyana bei Heiden und Christen*, in B. Aland, J. Hahn & C. Ronning (edd.), *Literarische Konstituierung von Identifikationsfiguren in der Antike*, Tübingae 2003, 87–110.
- G.C. Hansen, *Alexander und die Brahmanen*, *Klio* 43–45 (1965), 351–380.
- O. Hansen, *A Note on the Epigram on Apollonius of Tyana*, *Eranos* 81 (1983), 143.
- P. Hanus, *La vie d'Apollonius de Tyane : d'une géographie réelle à une géographie mythique*, in J.-C. Carrière & alii (edd.), *Inde, Grèce ancienne*, Parisiis 1995, 81–97.
- P. Hanus, *Apollonios de Tyane et la tradition du "theios aner"*, *DHA* 24 (1998), 200–231.
- B.F. Harris, *Apollonius of Tyana: Fact and Fiction*, *JRH* 5 (1969), 189–199.
- J. Hempel, *Untersuchungen zur Überlieferung von Apollonius von Tyana*, Holmiae 1920.
- I.H. Henderson, *Speech Representation and Religious Rhetorics in Philostratus' Vita Apollonii*, *SR* 32 (2003), 19–37.
- M. Hendry, *Pythagoras' Previous Parents: Why Euphorbos?* *Mnemosyne* 48 (1995), 210–211.
- P. Herrmann, *Demeter Karpophoros in Sardeis*, *REA* 100 (1998), 495–508.
- G. Holtz, *Paganisme et humanisme : la Renaissance française au miroir de la Vie d'Apollonius de Tyane*, Parisiis 2021.
- T. Hopfner, *Apollonios von Tyana und Philostratos*, *Seminarium Kondakovianum* 4 (1931), 135–164.
- T. Hopfner, *Die Brahmanen Indiens und die Gymnosophisten Ägyptens in der Apolloniosbiographie des Philostratos*, *ArchOrient* 6 (1934), 58–67.
- N. Horsfall, *Apuleius, Apollonius of Tyana, Bibliomancy: Some Neglected Dating Criteria*, in G. Bonamente & G. Paci (ed.), *Historia Augusta Colloquium Maceratense*, Barii 1995, 169–177.
- S. Jackson, *Apollonius and the Emperors*, *Hermathena* 137 (1984), 25–32.
- A. Jacquel, *Une histoire de peste ou Retour sur l'horrible miracle d'Apollonios de Tyane*, *DHA* 43 (2017), 33–53.

- K. Jazdzewska, *Plutarch and Atticism: Herodian, Phrynichus, Philostratus*, in S. Xenophontos & A. Oikonomopoulou (edd.), *Brill's Companion to the Reception of Plutarch*, Lugduni Batavorum/Novi Eboraci 2019, 66–78.
- J. Jessen, *Apollonius von Tyana und sein Biograph Philostratus*, Hamburgi 1885.
- C.P. Jones, *An Epigram on Apollonius of Tyana*, JHS 100 (1980), 190–194.
- C.P. Jones, *A Martyria for Apollonius of Tyana*, Chiron 12 (1982), 137–144.
- C.P. Jones, *Apollonius of Tyana's Passage to India*, GRBS 42 (2001), 185–200.
- C.P. Jones, *Apollonius of Tyana: Hero and Holy Man*, in E.B. Aitken & J.K.B. Maclean (edd.), *Philostratus's Heroikos. Religion and Cultural Identity in the Third Century CE*, Atlantae 2004, 75–84.
- C.P. Jones, *Philostratus: The Life of Apollonius of Tyana*, Cantabrigiae CA/Londinii 2005.
- C.P. Jones, *Philostratus: Apollonius of Tyana. Letters of Apollonius, Ancient Testimonia, Eusebius' Reply to Hierocles*, Cantabrigiae CA/Londinii 2006.
- C.P. Jones, *Institutions and Cults in the Letters of Apollonius of Tyana*, Studi Ellenistici 19 (2006), 599–613.
- C.P. Jones, *Apollonius of Tyana in Late Antiquity*, in S.F. Johnson (ed.), *Greek Literature in Late Antiquity: Dynamism, Didacticism, Classicism*, Londinii 2006, 49–64.
- C.P. Jones, *Some Letters of Apollonius of Tyana*, in Demoen & Praet 2009, 249–261.
- C.P. Jones, *A Philosophical Altercation (Philostratus, Vita Apollonii V.39)*, Studi Ellenistici 24 (2010), 251–254.
- E. Junod, *Polémique chrétienne contre Apollonius de Tyane*, RThPh 120 (1988), 475–482.
- P.J. Kakridis, *Odysseus und Palamedes*, in Ø. Andersen & M. Dickie (edd.), *Homer's World: Fiction, Tradition, Reality*, Bergen 1995, 91–100.
- N. Kanavou, *Philostratos' Life of Apollonios of Tyana and its Literary Context*, Monachii 2018.
- D. Kasprzyk, *Letters in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, in O. Hodgkinson, P.A. Rosenmeyer & E.M.J. Bracke (edd.), *Epistolary*

- Narratives in Ancient Greek Literature*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2013, 263–289.
- A.M. Kemezis, *Greek Narratives of the Roman Empire under the Severans. Cassius Dio, Philostratus and Herodian*, Cantabrigiae 2014.
- A.M. Kemezis, *Roman Politics and the Fictional Narrator in Philostratus' Apollonius*, *ClAnt* 33 (2014), 61–101.
- A.M. Kemezis, *The Biographer as Literary Artist: Form and Content in Philostratus' Apollonius*, in K. de Temmerman (ed.), *The Oxford Handbook of Ancient Biography*, Oxonii 2020, 235–250.
- T.G. Knoles, *Literary Technique and Theme in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, dissertatio Universitatis cui nomen Rutgers 1981.
- E. Koskenniemi, *Die religiösen Tendenzen des Philostratos in der Vita Apollonii Tyanensis*, in H. Koskenniemi, S. Jäkel & V. Pyykkö (edd.), *Literatur und Philosophie in der Antike*, Turku 1986, 107–117.
- E. Koskenniemi, *Der philostratische Apollonios*, Helsingfordiae 1991.
- E. Koskenniemi, *Apollonios von Tyana in der neutestamentlichen Exegese: Forschungsbericht und Weiterführung der Diskussion*, Tubingae 1994.
- E. Koskenniemi, *Apollonius of Tyana: A Typical Theios Aner?* *JBL* 117 (1998), 455–467.
- E. Koskenniemi, *The Old Testament Miracle-Workers in Early Judaism*, Tubingae 2005.
- E. Koskenniemi, *The Philostratan Apollonius as a Teacher*, in Demoen & Praet 2009, 321–334.
- G.M. Lee, *Had Apollonius of Tyana Read St. Mark?*, *SO* 48 (1973), 115–116.
- F.W. Lenz, *Die Selbstverteidigung eines politischen Angeklagten. Untersuchungen zu der Rede des Apollonios von Tyana bei Philostratos*, *Altertum* 10 (1964), 95–110.
- M.A. Levi, *Il βασιλικὸς λόγος di Apollonio di Tiana*, in L. Gasperini (ed.), *Scritti sul mondo antico in memoria di Fulvio Grosso*, Romae 1981, 289–293.
- B. Levick, *Julia Domna: Syrian Empress*, Londinii 2007.
- S.M. Lizcano Rejano, *Orfismo en el Corpus Philostratum*, *Eremita* 71 (2003), 51–72.
- F. Lo Cascio, *La forma letteraria della Vita di Apollonio Tiano*, Panormi 1974.

- F. Lo Cascio, *Sulla autenticità delle epistole di Apollonio Tiano*, Panormi 1978.
- F. Lo Cascio, *Apollonio Tiano: Epistole e frammenti. Traduzione italiana con introduzione e note a cura di F. Lo Cascio*, Panormi 1984.
- F. Lo Cascio, *Una allusione ad Apollonio di Tiana in Eusebio (Vita di Costantino III, 56)*, *Maia* 37 (1985), 271–272.
- E. Manolaraki, *Noscendi Nilum cupido: Imagining Egypt from Lucan to Philostratus*, Berolini/Bostoniae 2013.
- H. Manthegi, *The King and the Wizard: Apollonius of Tyana in the Iskandarnama of Niizami Ganjavi (1141–1209)*, in R. Stoneman, K. Nawotka & A. Wojciechowska (edd.), *The Alexander Romance*, Groningae 2018, 63–68.
- M. Marcovich, *The Epigram on Apollonius of Tyana*, *ZPE* 45 (1982), 263–265.
- M.-F. Marein, *Écriture fictionnelle de l'Histoire dans la Vie d'Apollonios de Tyane de Philostrate*, in B. Morin (ed.), *Polumathès / πολυμαθής : mélanges offerts à Jean-Pierre Levet*, Civitate Lemovicum 2012, 327–342.
- M.-F. Marein, *La langue grecque en terre barbare au Ier s. ap. J.-C. dans La vie d'Apollonios de Tyane de Philostrate*, in A. Garcea, M.-K. Lhommé & D. Vallat (edd.), *Polyphonia Romana : hommages à Frédérique Biville*, Hildesiae/Turici 2013, 459–468.
- M.-F. Marein, *Jambe désenfermée, critique déchaînée : la réception de la Vie d'Apollonios de Tyane de Philostrate aux XVIe et XVIIe siècles*, in C. Bost-Pouderon & B. Pouderon (edd.), *La réception de l'ancien roman : de la fin du Moyen Âge au début de l'époque classique. Actes du colloque de Tours, 20–22 octobre 2011*, Lugduni 2015, 223–236.
- P. Mascoli, *Sulle opere perdute di Sidonio Apollinare*, *AFLB* 47 (2004), 187–198.
- A. Mendelson, *Eusebius and the Posthumous Career of Apollonius of Tyana*, in H.W. Attridge & G. Hata (edd.), *Eusebius, Christianity, and Judaism*, Lugduni Batavorum/Novi Eboraci 1992, 510–522.
- R. Merkelbach, *Das Epigramm auf Apollonius von Tyana*, *ZPE* 41 (1981), 270.
- R. Merkelbach, *Deuterai Phrontides zu dem Epigramm auf Apollonios von Tyana*, *ZPE* 45 (1982), 265–266.
- J. Mesk, *Die Damisquelle des Philostratos in der Biographie des Apollonios von Tyana*, *WS* 41 (1919), 121–138.

- M. Meunier, *Apollonius de Tyane ou le séjour d'un dieu parmi les hommes*, Parisiis 1936.
- E. Meyer, *Apollonios von Tyana und die Biographie des Philostratos*, *Hermes* 52 (1917), 371–424.
- G. Miles, *Humanity, Divinity and Animality in Philostratus' Life of Apollonius and Heroicus*, dissertatio Universitatis Australiae Occidentalis 2005.
- G. Miles, *Reforming the Eyes: Interpreters and Interpretation in the Vita Apollonii*, in Demoen & Praet 2009, 129–160.
- G. Miles, *Incarnating Proteus in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, *AncNarr* 13 (2016), 139–157.
- G. Miles, *Hippolytus, the Lamia, and the Eunuch: Celibacy and Narrative Strategy in Philostratus' Life of Apollonius*, *CPh* 112 (2017), 200–218.
- G. Miles, *Ominous Swans in Philostratus' Life of Apollonius (1.5)*, *Mnemosyne* 70 (2017), 758–774.
- G. Miles, *Philostratus*, in Richter & Johnson 2017, 273–290.
- G. Miles, *Philostratus: Interpreters and Interpretation*, Londinii/Novi Eboraci 2018.
- G. Miles & K. Demoen, *In Praise of the Fable: The Philostratean Aesop*, *Hermes* 137 (2009), 28–44.
- J. Miller, *Die Beziehungen der Vita Apollonii zur Pythagorassage*, *Philologus* 51 (1892), 137–145.
- J. Miller, *Zur Frage nach der Persönlichkeit des Apollonius von Tyana*, *Philologus* 51 (1892), 581–584.
- J. Miller, *Die Damispapiere in Philostratos' Apolloniosbiographie*, *Philologus* 66 (1907), 511–525.
- C. Moreschini, *La Vita di Apollonio di Tiana di Filostrato e la cultura filosofica e religiosa dell'età severiana*, in E. Ceresa-Gastaldo (ed.), *Biografia e agiografia nella letteratura cristiana antica e medievale*, Bononiae 1990, 43–63.
- J.R. Morgan, *The Emesan Connection: Philostratus and Heliodorus*, in Demoen & Praet 2009, 263–281.
- T.J. Morgan, *Encyclopaedias of virtue? Collections of Sayings and Stories about Wise Men in Greek*, in J. König & G. Woolf (edd.), *Encyclopaedism from Antiquity to the Renaissance*, Cantabrigiae/Novi Eboraci 2013, 108–128.

- C. Muckensturm-Pouille, *Désincarnation et réincarnation des âmes dans la Vie d'Apollonios de Tyane*, in G. Ducoeur & C. Muckensturm-Pouille (edd.), *La transmigration des âmes en Grèce et en Inde anciennes*, Vesontione 2016, 107–122.
- K. Münscher, *Die Philostrate*, Philologus Supplementband 10 (1907), 467–558.
- H.-G. Nesselrath, *Philostratus' Apollonius in Imperial Athens: Old Values and Modern Decadence*, in I. Tanaseanu-Döbler & L. von Alvensleben (edd.), *Athens II: Athens in Late Antiquity*, Tubingae 2020, 59–72.
- H.-G. Nesselrath, *Von falscher und von wahrer Autorität: Die charismatischen religiösen Figuren Alexander von Abonuteichos, Peregrinos Proteus und Apollonios von Tyana im Diskurs der Zweiten Sophistik*, in P. Gemeinhardt & T.S. Scheer (edd.), *Autorität im Spannungsfeld von Bildung und Religion*, Tubingae 2021, 115–134.
- C. O'Brien, *The Philosophy of Apollonius of Tyana: An Attempt at Reconstruction*, Dionysius 27 (2009), 17–31.
- C. Padilla, *Los milagros de la "Vida de Apolonio de Tiana": morfología del relato de milagro y géneros afines*, Cordubae 1991.
- C. Padilla, *Hombres divinos y taumaturgos en la antigüedad. Apolonio di Tiana*, in A. Piñero Sáenz (ed.), *En la frontera de lo imposible. Magos, médicos y taumaturgos en el Mediterráneo antiguo en tiempos del Nuevo Testamento*, Cordubae & Matriti 2001, 141–162.
- J. Palm, *Om Filostratos och hans Apollonios-biografi*, Upsaliae 1976.
- S. Panayotakis, G.L. Schmeling & M. Paschalis (edd.), *Holy Men and Charlatans in the Ancient Novel*, Groningae 2015.
- D. Panchenko, *Scylax in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, Hyperboreus 8 (2002), 5–12.
- M. Paschalis, *Apollonius of Tyana as Proteus: theios anēr or Master of Deceit?*, in Panayotakis, Schmeling & Paschalis 2015, 133–150.
- H. Paulsen, *Die Wunderüberlieferung in der Vita Apollonii des Philostratos*, in id., *Zur Literatur und Geschichte des frühen Christentums, Gesammelte Aufsätze*, herausgegeben von U.E. Eisen, Tubingae 1997, 220–234.
- Th. Paulsen, *Verherrlichung und Verspottung: die Gestalt des 'Gottmenschen' bei Philostrate und Lukian*, in B.E.G. Binder, B. Effe & R.F. Gleis (edd.), *Gottmenschen: Konzepte existentieller Grenzüberschreitung im Altertum*, Augustae Treverorum 2003, 97–120.

- W. Peek, *Epigramm auf Apollonios von Tyana*, *Philologus* 125 (1981), 297–298.
- J. Peláez & C. Padilla, *Espacio, tiempo y adversidad en los relatos de milagro del Evangelio de Marcos y de la Vida de Apolonio de Tiana de Flavio Filóstrato*, *Fortunatae* 20 (2009), 101–126.
- R.J. Penella, *Scopelianus and the Eretrians in Cissia*, *Athenaeum* 52 (1974), 295–300.
- R.J. Penella, *An Unpublished Letter of Apollonius of Tyana to the Sardians*, *HSPh* 79 (1975), 305–311.
- R.J. Penella, *An Overlooked Story about Apollonius of Tyana in Anastasius Sinaita*, *Traditio* 34 (1978), 414–415.
- R.J. Penella, *The Letters of Apollonius of Tyana. A Critical Text with Prolegomena, Translation and Commentary*, Lugduni Batavorum 1979.
- R.J. Penella, *Philostratus' Letter to Julia Domna*, *Hermes* 107 (1979), 161–168.
- R.J. Penella, *Apollonius of Tyana and Apollonides of Caesarea Maritima*, *AJPh* 102 (1981), 423–424.
- R.J. Penella, *Anacharsis in a Letter of Apollonius of Tyana*, *CQ* 38 (1988), 570–572.
- R.J. Penella, *Koddaroi and Xuresitauroi in the Letters of Apollonius of Tyana: New Evidence for Tension between Jews and Gentiles in Sardis during the Flavian Period?* *JJS* 66 (2015), 231–241.
- G. Petzke, *Die Traditionen über Apollonius von Tyana und das Neue Testament*, Lugduni Batavorum 1970.
- V. Platt, *Virtual Visions: Phantasia and the Perception of the Divine in The Life of Apollonius of Tyana*, in Bowie & Elsner 2009, 131–154.
- V. Platt, *Facing the Gods: Epiphany and Representation in Graeco-Roman Art, Literature and Religion. Greek Culture in the Roman World*, Cantabrigiae/Novi Eboraci 2011.
- D. Praet, *Pythagoreanism and the Planetary Deities: The Philosophical and Literary Master-structure of the Vita Apollonii*, in Demoen & Praet 2009, 283–320.
- D. Praet, *Earnest Play: Religion, Rhetoric and Intertextuality in the Life of Apollonius of Tyana by Flavius Philostratus*, in I. Volt & J. Päll (edd.), *Quattuor Lustra: Papers Celebrating the 20th Anniversary of the Re-establishment of Classical Studies at the University of Tartu*, Tartu 2012, 109–126.

- D. Praet, *Inclusivité et exclusivité dans la Vie d'Apollonius de Tyane : Philostrate sur le judaïsme, le christianisme et les traditions païennes*, RHR 234 (2017), 661–688.
- D. Praet, K. Demoen & W. Gyselinck, *Domitian and Pentheus, Apollonius and Dionysos: Echoes of Homer and of Euripides' Bacchae in Philostratus' Vita Apollonii*, Latomus 70 (2011), 1058–1067.
- D. Praet, *Death and the Maiden in Philostratus, About Apollonius of Tyana 4.45. Miracle, Mystery or Philosophical Skepticism?*, Mnemosyne, sub prelo.
- I. Prchlik, *Sidonius or Flavianus: By Whom was Philostratus' Vita Apollonii translated into Latin?*, GLP 22 (2007), 199–210.
- O. Primavesi & L. Giuliani, *Bild und Rede: Zum Proömium der Eikones des zweiten Philostrat*, Poetica 44 (2012), 25–79.
- J. Puiggali, *La démonologie de Philostrate*, RSPH 67 (1983), 117–130.
- I. Puskás, *Myth or Reality: Apollonius of Tyana in India*, ACD 27 (1991), 115–123.
- J. Raeymaekers, *The Grain Hoarders of Aspendus. Philostratus on the Intervention of Apollonius of Tyana (Vita Apollonii I 15)*, in L. Mooren (ed.), *Politics, Administration and Society in the Hellenistic and Roman world. Proceedings of the International Colloquium, Bertinoro 19–24 July 1997*, Lovaniae 2000, 275–286.
- D.H. Raynor, *Moeragenes and Philostratus: Two Views of Apollonius of Tyana*, CQ 34 (1984), 222–226.
- G.L. Reger, *On the Road to India with Apollonios of Tyana and Thomas the Apostle*, in I. Malkin (ed.), *Greek and Roman Networks in the Mediterranean*, Londinii 2009, 249–263.
- G.L. Reger, *Apollonios of Tyana and the Gymnoi of Ethiopia*, in M.P. Futre Pinheiro & S. Montiglio (edd.), *Philosophy and the Ancient Novel*, Groningae 2015, 141–157.
- A.M. Reimer, *Miracle and Magic. A Study in the Acts of the Apostles and the Life of Apollonius of Tyana*, Londinii/Novi Eboraci 2002.
- R. Reitzenstein, *Hellenistische Wundererzählungen*, Lipsiae 1906.
- N.J. Richardson & P. Burian, *The Epigram on Apollonius of Tyana*, GRBS 22 (1981), 283–285.
- D.S. Richter & W.A. Johnson (edd.), *The Oxford Handbook of the Second Sophistic*, Novi Eboraci 2017.
- P. Robiano, *Les Gymnosophistes éthiopiens chez Philostrate et chez Hélio-dore*, REA 94 (1992), 413–428.

- P. Robiano, *Philostrate et la chevelure d'Apollonios de Tyane*, Pallas 41 (1994), 57–65.
- P. Robiano, *Apollonios de Tyane*, in R. Goulet (ed.), *Dictionnaire des philosophes antiques. Tome I : Abam(m)on à Axiothéa*, Parisiis 1994, 289–294.
- P. Robiano, *Philostrate émule d'Arrien ? Le cas de la Vie d'Apollonios de Tyane*, REG 109 (1996), 489–505.
- P. Robiano, *L'épigramme sur Apollonios de Tyane et Alexandre, le faux prophète*, EA 33 (2001), 81–83.
- P. Robiano, *Un discours encomiastique : en l'honneur d'Apollonios de Tyane*, REG 114 (2001), 637–646.
- P. Robiano, *Lecture silencieuse ou lecture privée ? : à propos d'une interprétation récente de Philostrate, V. Apoll. V 38*, REG 117 (2004), 336–340.
- P. Robiano, *Entre réalité et fiction. La frontière égypto-éthiopienne chez Aelius Aristide, Xénophon d'Éphèse, Philostrate et Héliodore d'Émèse*, Kentron 27 (2011), 131–150.
- P. Robiano, *Le théâtre dans la Vie d'Apollonios de Tyane de Philostrate*, REA 97 (2015), 193–209.
- P. Robiano, *Les Judéens dans la Vie d'Apollonios de Tyane de Philostrate*, Studi Ellenistici 29 (2015), 321–337.
- P. Robiano, *Philostrate, sur la mort de Titus : Essai d'interprétation*, Latomus 75 (2016), 482–487.
- P. Robiano, *The Apologia as a mise-en-abyme in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, in K. de Temmerman & K. Demoen (edd.), *Writing Biography in Greece and Rome*, Cantabrigiae 2016, 97–116.
- P. Robiano, *Tous Tyriens ? : Réflexions sur l'identité tyro-phénicienne dans l'œuvre de Flavius Philostrate*, REA 119 (2017), 141–166.
- É. Romieux-Brun, *L'évocation des Perses dans la Vie d'Apollonios de Tyane de Philostrate : Une représentation de l'identité grecque sous l'empire*, BAGB 2013, 112–126.
- H. Rommel, *Die naturwissenschaftlich-paradoxografischen Exkurse bei Philostratos, Heliodoros und Achilles Tatios*, Stuttgartiae 1923.
- G. Sauron, *Quis deum ? L'expression plastique des idéologies politiques et religieuses à Rome*, Romae 1994.
- T. Schirren, *Philosophos Bios: die antike Philosophenbiographie als symbolische Form. Studien zur Vita Apollonii des Philostrat*, Heidelbergae 2005.

- T. Schirren, *Irony versus Eulogy. The Vita Apollonii as Metabiographical Fiction*, in Demoen & Praet 2009, 161–186.
- G.L. Schmeling (ed.), *The Novel in the Ancient World*, Lugduni Batavorum 1996.
- Th.A. Schmitz, *Bildung und Macht. Zur sozialen und politischen Funktion der zweiten Sophistik in der griechischen Welt der Kaiserzeit*, Monachii 1997.
- Th.A. Schmitz, *Performing History in the Second Sophistic*, in M. Zimmermann (ed.), *Geschichtsschreibung und politischer Wandel im 3. Jh. n.C.*, Stutgardiae 1999, 71–92.
- Th.A. Schmitz, *In the Temple of Daphnean Apollo: "Philostratus" in His Works*, in G. Bitto & B.M. Gauly (edd.), *Auf der Suche nach Autofiktion in der antiken Literatur*, Berolini/Bostoniae 2021, 193–212.
- G. Schwarz, *Achill und Polyxena in der römischen Kaiserzeit*, MDAI(R) 99 (1992), 265–299.
- J. Signes Codoñer, *ἀναγιγνώσκειν καθ' ἑαυτὸν (Vida de Apolonio de Tiana 5.38)*, Minerva 12 (1998), 103–108.
- M. Skeb, *Der "Gottmensch" (θεῖος ἀνὴρ): zur Bedeutung eines religionsgeschichtlichen Deutemusters für das Verständnis christlicher Leitfiguren der Spätantike*, RQA 108 (2013), 153–170.
- M. Skotheim, *"Naked Competitions." Reading and Misreading Greek Festival Culture in Philostratus' Life of Apollonius of Tyana*, Eranos 110 (2019), 107–124.
- V.A. Smith, *The Indian Travels of Apollonius of Tyana*, ZDMG 68 (1914), 329–344.
- F. Solmsen, *Some Works of Philostratus the Elder*, TAPhA 71 (1940), 556–572.
- F. Solmsen, *Philostratos (9)-(12)*, in RE 20.1, Stutgardiae 1941, 124–177.
- W. Speyer, *Zum Bild des Apollonios von Tyana bei Heiden und Christen*, JbAC 17 (1974), 47–63.
- S. Swain, *Apollonius in Wonderland*, in D. Innes, H. Hine & C. Pelling (edd.), *Ethics and Rhetoric. Classical Essays for Donald Russell on his 75th Birthday*, Oxonii 1995, 251–254.
- S. Swain, *Hellenism and Empire: Language, Classicism, and Power in the Greek World, AD 50–250*, Oxonii 1996.
- S. Swain, *Defending Hellenism: Philostratus*, In Honour of Apollonius, in M. Edwards, M. Goodman, S. Price & C. Rowland (edd.), *Apolo-*

- getics in the Roman Empire. Pagans, Jews, and Christians*, Oxonii 1999, 157–196.
- S. Swain, *Culture and Nature in Philostratus*, in Bowie & Elsner 2009, 33–46.
- B.L. Taggart, *Apollonius of Tyana: His Biographers and Critics*, dissertatio Universitatis cui nomen Tufts 1972.
- M. Thiébaud, *Apollonios de Tyane et la tradition du “theios aner”*, DHA 24 (1998), 200–231.
- A. Treloar, *Aethiopians*, Prudentia 4 (1972), 42–50.
- J.M. Van Canghai, *Santé et salut dans les miracles d’Épidaure, d’Apollonios de Tyane et du Nouveau Testament*, in J. Ries, Y. Janssens & J.M. Severin (edd.), *Gnosticisme et monde hellénistique*, Lovaniae 1982, 263–277.
- L. Van der Stockt, “Never the Twain Shall Meet”? *Plutarch and Philostratus’ Life of Apollonius: Some Themes and Techniques*, in Demoen & Praet 2009, 187–208.
- G.-J. van Dijk, *The Odyssey of Apollonius: An Intertextual Paradigm*, in Bowie & Elsner 2009, 176–202.
- D. van Sasse van Ysselt, *Stradanus’ Drawings for the Life of Apollonius of Tyana*, Master Drawings 32 (1994), 351–359.
- M. Van Uytenghe, *La Vie d’Apollonius de Tyane et le discours hagiographique*, in Demoen & Praet 2009, 335–374.
- J.B. Weaver, *Plots of Epiphany. Prison-Escape in Acts of the Apostles*, Berolini/Novi Eboraci 2004.
- O. Weinreich, *Gebet und Wunder. Zwei Abhandlungen zur Religions- und Literaturgeschichte*, in *Genethliakon. Wilhelm Schmid zum 70. Geburtstag am 24. Februar 1929*, Stutgardiae 1929, 169–464.
- U. Weisser, *Das “Buch über das Geheimnis der Schöpfung” von pseudo-Apollonius von Tyana*, Berolini/Novi Eboraci 1980.
- T.G.J. Whitmarsh, *Greek Literature and the Roman Empire: The Politics of Imitation*, Oxonii 2001.
- T.G.J. Whitmarsh, *Philostratus*, in I.J.F. de Jong, R. Nünlist & A. Bowie (edd.), *Narrators, Narratees, and Narratives in Ancient Greek Literature*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2004, 423–439.
- T.G.J. Whitmarsh, *The Second Sophistic*, Oxonii 2005.
- T.G.J. Whitmarsh, *Philostratus*, in I.J.F. de Jong & R. Nünlist (edd.), *Time in Ancient Greek Literature*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2007, 413–430.

- T.G.J. Whitmarsh, *Philostratus*, in I.J.F. de Jong (ed.), *Space in Ancient Greek Literature*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2012, 463–479.
- D. Zeller, *The θεία φύσις of Hippocrates and of Other “Divine Men”*, in J.T. Fitzgerald, T.H. Olbricht & L.M. White (edd.), *Early Christianity and Classical Culture. Comparative Studies in Honor of Abraham J. Malherbe*, Lugduni Batavorum/Bostoniae 2003, 49–69.

CONSPECTVS SIGLORVM

Codices primae familiae

- A** Parisinus gr. 1801, s. xiv partis prioris. unum bifolium deperditum est, continens 4.10.1–13.3 (pp. 114.22–117.15) τέχνη – γὰρ. desinit 8.26.1 (p. 292.19) in voce βα[σιλείοις].
- S** Laurentianus Conventi Soppressi 155, s. xv (circa 1440 AD). usque ab 8.7.10 (p. 265.17) gemellus est codicis **A**. desinit 8.15.2 (p. 287.9) post vocem κΑργόθεν.

Codices alterius familiae

- C** Parisinus suppl. gr. 607, s. x. continet excerpta initii libri primi (fol. 81^{r-v}: 1.1.1–3.1 [pp. 1.1–4.9] Οἱ-φησι; fol. 85^{r-v}: 1.3.1–9.2 [pp. 4.8–9.21] γέγραφεν (sic) – ποιήσοντος; fol. 81^v: 1.14.1–16.1 [pp. 14.8–16.15] ἐς-καὶ²).
- E** Escorialensis Φ.III.8 (227 de Andrés), s. xii. desinit 8.30.2 (p. 294.23) in voce Κρή[τη].
- F** Laurentianus plut. 69.33, s. x/xi (circa 1000 AD). desinit 8.31.2 (p. 296.4) post vocem ἔφασαν.
- Q** Vaticanus Palatinus gr. 329, s. xiv partis prioris. incipit 4.25.3 (p. 128.1) in voce ἐζωγράφει.

Hic illic laudantur hi codices descripti:

Cracoviensis, Biblioteka Zgromadzenia Księży Misjonarzy, VIII.16.2, s. xv (circa 1450–1480 AD); olim Vratislaviensis Rehdigeranus 39. gemellus est codicis Vaticani gr. 1016. fons communis horum codicum e codice **F** derivatus est. hunc codicem non vidi, nec in situ nec in imaginibus luce expressis; collatione viri docti F. Jacobs in editione priore Kayseriana usus sum.

Laurentianus plut. 69.26, s. xv partis prioris. exaravit Demetrius Scaranus, ut me docuit per litteras vir doctus A. Rollo. e codice Laurentiano CS 155 derivatus est et fons editionis principis Aldinae est.

Laurentianus Conventi Soppressi 155, s. xv (circa 1440 AD). usque ad 8.7.10 (p. 265.17) gemellus est codicis Lugdunensis Batavorum 73D. fons communis horum codicum e codice **F** derivatus est.

Lugdunensis Batavorum BPG 73D, s. xiv partis prioris, ut videtur. usque ad 8.7.10 (p. 265.17) gemellus est codicis Laurentiani Conventi Soppressi 155. fons communis horum codicum e codice **F** derivatus est.

Marcianus gr. App. Cl. XI.29 (coll. 1376), s. xiv. gemellus est codicis Parisini gr. 1696. fons communis horum codicum e codice **E** derivatus est. usque ab 8.30.2 (p. 294.23) Marc.XI.29 cum gemello suo Par.1696 succedit in locum codicis deficientis **E** et designatur siglo **M**.

Marcianus graecus 391 (coll. 856), s. xv (circa 1450 AD). e codice **F** derivatus est.

Parisinus gr. 1696, anno 1420 AD Thessalonicae scriptus, partim a Iohanne Catrario. gemellus est codicis Marciani gr. App. Cl. XI.29. fons communis horum codicum e codice **E** derivatus est. usque ab 8.30.2 (p. 294.23) Par.1696 cum gemello suo Marc.XI.29 succedit in locum codicis deficientis **E** et designatur siglo **P**.

Vaticanus gr. 1016, s. xv (circa 1450–1460 AD). gemellus est codicis Cracoviensis VIII.16.2. fons communis horum codicum ex **F** derivatus est.

X^{ac}	X ante correctionem
X^{acuv}	X ante correctionem ut videtur
X^{pc}	X post correctionem
X^{ac1}	X ante correctionem, a prima manu correctus
X^{acuv1}	X ante correctionem ut videtur, a prima manu correctus
X^{1pc}	X post correctionem, a prima manu correctus
X^{2pc}	X post correctionem, ab altera manu correctus
X^{1/2pc}	X post correctionem, a prima vel altera manu correctus
X^{uv}	X ut videtur
X^{mg}	X in margine
X^{mgyp}	X in margine γράφεται
X^{sl}	X supra lineam
X^{il}	X infra lineam
X^{txt}	X in textu

⟨αβγ⟩	litterae vel verba ita inclusa supplenda sunt
{αβγ}	litterae vel verba ita inclusa delenda sunt
[αβγ]	litterae vel verba ita inclusa non iam leguntur
⟨...⟩	lacuna (N.B. etiam ubi editores stellulis utuntur quibus lacunam indicent, ego punctis utor in apparatu meo)
[3]	spatium vacuum trium litterarum
[***]	rasura trium litterarum
aff.	affert
cett.	ceteri
ci.	coniecit, coniecerunt
del.	delevit, deleverunt
edd.	editores
fort.	fortasse
imit.	imitatur
laud.	laudat
l., ll.	linea, lineae
om.	omittit, omittunt
p., pp.	pagina, paginae
resp.	respicit, respiciunt
vid.	videtur
vol.	volumen

Auctores veteres Philostrati Vitam Apollonii Tyanei laudantes

AP Appendix, Oracula = *Anthologia Palatina, Appendix: Oracula*. Ed. E. Cougny, *Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova*, vol. 3, Parisiis 1890.

[Arist.] *Mir.* = [Aristoteles], *Mirabilium auscultationes*. Ed. A. Giannini, *Paradoxographorum Graecorum reliquiae*, Mediolani 1964.

Cedr. = Georgius Cedrenus, *Compendium historiarum*. Ed. I. Bekker, *Georgius Cedrenus Ioannis Scylitzae ope ab Immanuele Bekkero suppletus et emendatus, Corpus scriptorum historiae Byzantinae*, Bonnae 1838–1839.

Cyr.Alex. *Contra Iul.* = Cyrillus Alexandrinus, *Contra Iulianum*. Edd. C. Riedweg & W. Kinzig, *Kyrrill von Alexandrien: Gegen Julian, Teil 1: Buch 1–5*, Berolini/Bostoniae 2016.

- Ep.Ap.* = Apollonius Tyaneus, *Epistulae*. Ed. R.J. Penella, *The Letters of Apollonius of Tyana. A Critical Text with Prolegomena, Translation and Commentary*, Lugduni Batavorum 1979.
- Eus. = Eusebius, *Contra Hieroclem*. Ed. É. des Places, *Eusèbe de Césarée, Contre Hiérocès. Introduction, traduction et notes par M. Forrat, texte grec établi par É. des Places*, Parisiis 1986.
- Phot. = Photius, *Bibliotheca*. Ed. R. Henry, *Photius, Bibliothèque*, Parisiis 1959 (vol. 1), 1967 (vol. 4).
- sch.Ar. = *Scholia in Aristophanem*, Ed. M. Chantry, *Scholia in Aristophanem III. Scholia in Thesmophoriazas, Ranas, Ecclesiazusas et Plutum; Fasc. Ib: Scholia recentiora in Aristophanis Ranas*, Groningae 2001.
- sch.Lyc. = *Scholia in Lycophronem*. Ed. E. Scheer, *Lycophronis Alexandra, vol. II, scholia continens*, Berolini 1908.
- Suda = Suda. Ed. A. Adler, *Suidae Lexicon*, Lipsiae 1928–1938.
- Sync. = Georgius Syncellus, *Ecloga chronographica*, Ed. A.A. Mosshammer, Lipsiae 1984.
- Thom.Mag. = Thomas Magister, *Ecloga vocum Atticarum*. Ed. F. Ritschl, *Thomae magistri sive Theoduli Monachi Ecloga vocum Atticarum*, Halis 1832.
- Tz. *Chil.* = Johannes Tzetzes, *Chiliades*. Ed. P.L.M. Leone, *Ioannis Tzetzae historiae*, Neapoli 1968.
- Tz. *in Hom. Il.* = Johannes Tzetzes, *Exegesis in Homeri Iliadem*. Ed. M. Papathomopoulos, *Ἐξήγησις Ἰωάννου Γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα*, Athenis 2007, pp. 1–415.
- Tz. *Schol. in Hom. Il.* = Johannes Tzetzes, *Scholia ad exegesis in Homeri Iliadem*. Ed. M. Papathomopoulos, *Ἐξήγησις Ἰωάννου Γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου εἰς τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα*, Athenis 2007, pp. 417–460.
- [Zonaras] = [Zonaras], *Lexicon*. Ed. J.A.H. Tittmann, *Iohannis Zonarae lexicon ex tribus codicibus manuscriptis*, Lipsiae 1808.

*Editiones*¹

A. Manutius (1501–1502)
 F. Morel (1608)
 G. Olearius (1709)
 C.L. Kayser (1844) (= Kayser¹)
 A. Westermann (1849)
 C.L. Kayser (1870) (= Kayser²); numeri paginarum huius editionis in marginibus editionis meae notantur
 F.C. Conybeare (1912)
 C.P. Jones (2005)

Kayser ¹	C.L. Kayser, <i>Flavii Philostrati quae supersunt. Philostrati Junioris Imagines. Callistrati descriptiones</i> , Turici 1844
Kayser ^{1Add}	Kayser ¹ in addendis ad notas
Kayser ^{1App}	Kayser ¹ in apparatu
Kayser ^{1C}	Kayser ¹ in corrigendis
Kayser ^{1N}	Kayser ¹ in notis
Kayser ^{1T}	Kayser ¹ in textu
Kayser ²	C.L. Kayser, <i>Flavii Philostrati Opera, vol. I</i> , Lipsiae 1870
Kayser ^{2Adn}	Kayser ^{2T} in adnotatione critica
Kayser ^{2T}	Kayser ^{2T} in textu
Kayser ^{1/2}	Kayser ¹ et Kayser ²

*Studiosi in apparatu critico laudati*²

F.L. Abresch (1809)
 R.J. Allan (privatim)
 J.C.F. Baehr (1824)
 D. Bain (1994)
 G.J. Bekker (1818)
 J. Bentley (sine anno)

- 1 Titulos editionum invenies in parte prima conspectus librorum (p. XXX).
- 2 Titulos operum horum studiosorum invenies in parte tertia conspectus librorum, quae studia ad textus traditionem constitutionemque pertinentia continet (pp. XXXI–XXXVI).

S. Bochartus (1712)
J.F. Boissonade (1806) (= Boissonade¹)
J.F. Boissonade (1822) (= Boissonade²)
E.L. Bowie (1978)
M. Casaubon (1664)
C.G. Cobet (1859)
D. Erasmus (1536)
T. Faber (1680)
J. Fertig (1894)
F. Grosso (1958)
J. Gruterus (sine anno)
S. Gsell (1894)
H.A. Hamaker (1816)
W. Headlam (1895)
T. Hemsterhuis (sine anno)
G. Hermann (1828)
R. Holland (1925)
L. Holstenius (1692)
P.D. Huet (sine anno)
J. Jackson (sine anno)
F. Jacobs (1804) (= Jacobs¹)
F. Jacobs (1809) (= Jacobs²)
F. Jacobs (1825) (= Jacobs³)
F. Jacobs (1827) (= Jacobs⁴)
F. Jacobs (1828) (= Jacobs⁵)
F. Jacobs (1829–1832) (= Jacobs⁶)
F. Jacobs (sine anno) (= Jacobs⁷)
F. Jacoby (1923–)
G. Koen (1766)
A. Koraes (1804)
P. Leopardus (1568)
C.A. Lobeck (1809) (= Lobeck¹)
C.A. Lobeck (1829) (= Lobeck²)
LSJ = H.G. Liddell, R. Scott, H.S. Jones (1940)
C.M. Lucarini (2004)
J.N. Madvig (1871)
D.J. Mastronarde (privatim)
A. Meineke (1823)

A. Menagius (1664)
J. Meurs (1619)
E. Miller (1849)
C. Müller (1855)
S.A. Naber (1877)
P. Nieuwland (1822)
G.A. Papabasileiou (1897)
R.J. Penella (1979)
N.S. Piccolos (sine anno)
J. Pierson (1830)
A. Platt (1911)
L. Preller (1846)
L. Radermacher (1895)
S.L. Radt (2015 et privatim)
J.J. Reiske (1755–1756) (= Reiske¹)
J.J. Reiske (1769–1770) (= Reiske²)
W. Rennie (sine anno)
J. Rhoer (1792)
H. Richards (1909)
A. Rijksbaron (privatim)
D. Ruhnkenius (1828 et in epistula ad Valckenaer missa)
C. Salmasius (sine anno)
J.J. Scaliger (sine anno)
C. Scheibe (1847)
C. Schenkl (1892) (= Schenkl¹)
C. Schenkl (1893) (= Schenkl²)
W. Schmid (1896)
O.J. Schrier (privatim)
M. Solanus (1790)
L. Spengel (apud Kayser¹ vel Kayser²; sine anno)
J. Toup (1769) (= Toup¹)
J. Toup (1780–1781) (= Toup²)
R. Unger (1839)
L.C. Valckenaer (1763) (= Valckenaer¹)
L.C. Valckenaer (sine anno) (= Valckenaer²)
L.C. Valckenaer (1799) (= Valckenaer³)
R.J. van der Spek (privatim)
B.A. van Groningen (sine anno)

C.B. van Wulfften Palthe (1887)

P. Wesseling (1745–1746)

D. Wyttenbach (1769)

L. Ziehen (1902)

Coniecturae sine nomine auctoris mihi ipsi tribuendae sunt.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΑΝΕΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ

Α

- 1.** Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες τάδε ἐπ' αὐτῷ φασιν· ὡς Ἴων **1 K.**
μὲν οὐπω εἴη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὐφορβος, ἀναβιώη τε ἀποθανών,
ἀποθάνοι δὲ ὡς ᾠδαὶ Ὀμήρου, ἐσθήτά τε τὴν ἀπὸ θνησιδίων παραιτοῖτο καὶ
καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἐμψύχων, καὶ θῦσαι· μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βω-
5 μούς, ἀλλὰ ἢ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνήσαι, φοιτᾶν ταῦτα
τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, γινώσκειν τε, ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα
οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἐκατόμβας καὶ τὴν μάχαιραν τὴν ἐπὶ τοῦ κανοῦ.
ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπη τοῖς ἀνθρώποις **2**
χαίρουσι καὶ ὅπη ἄχθονται, περὶ τε φύσεως ἐκείθεν λέγειν· τοὺς μὲν γὰρ
10 ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου καὶ δόξας ἀνομοίους ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ
δοξάζειν, ἑαυτῷ δὲ τόν τε Ἀπόλλω ἤκειν ὁμολογοῦντα, ὡς αὐτὸς εἴη,
ξυνεῖναι δὲ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὰς Μούσας καὶ θεοὺς

T 1—2.13 οἱ — λόγον aff. Suda π3121 (4.263.13—37 Adler) || **4** καθαρεύοι — θῦσαι
resp. Eus. 10.9—10 (p. 122 des Places) || **8—2.11** ξυνεῖναι — ἄν aff. Suda ε1003
(2.258.23—259.8 Adler)

titulus φιλοστράτου εἰς τὸν τυανέα ἀπολλώνιον (ἀπολλῶ **E**) **A E** : βίος ἀπολλωνίου
τοῦ τυανέως **F**, add. συγγραφεῖς παρὰ φιλοστράτου τοῦ λημνίου **F**² : in **C** nullus
titulus legitur, sed pars superior folii abscissa est : ἀνεγνώσθη Φιλοστράτου Τυρίου
εἰς τὸν Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίον λόγοι ὀκτώ Phot. 44 : ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ εἰς τὸν
Ἀπολλώνιον ἀπὸ φωνῆς Φιλοστράτου Phot. 241 **A** : ἀπολλωνίου βίος Phot. 241 **M** :
Φιλοστράτου εἰς τὸν Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίον Aldina : φιλοστράτου τὰ εἰς τὸν
τυανέα ἀπολλώνιον Kayser^{1/2} (ex **A F**, ut falso opinatur) || **2** εὐφορβος **A** | ἀναβιώη
FC : ἀναβιώη Suda : ἀναβιώη **E** : ἀναβιώη (sic) **A** : ἀναβιοίη Cobet || **3** ὡς ᾠδαὶ
Ὀμήρου] ὡς ἄδεται Ὀμήρῳ Phillimore || **4** καὶ om. **C** | θῦσαι **A E FC** : τοῦ θῦσαι
Suda : θυσίας Kayser^{1A p p} Kayser^{2 T} : lacunam dubitanter statuit Jackson || **6** τε
(φάναι) ὡς Jackson || **6—7** οἱ θεοὶ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα **F** || **7** τὴν² om. **E FC** || **8** δὴ om.
C Suda ε1003 || **9** συνάχθονται Suda π3121 || **10** ἀνομοίας Suda π3121 || **11** ἑαυτῷ]
Ἀπολλωνίῳ Suda ε1003 | τε] μὲν Reiske² | Ἀπόλλωνα Suda ε1003 || **12** δὲ **A** : δ' ἂν **E**
FC Suda ε1003, Suda π3121 **A** : δ' αὖ Suda π3121 **GVM** (ci. Bentley) | ὁμολογοῦντα
Suda ε1003 | τὴν om. Suda ε1003 | Ἀθηνᾶν τε καὶ Suda ε1003 | τὰς Μούσας] Μοῦσαν
Suda ε1003

3 ἐτέρους, ὧν τὰ εἶδη καὶ τὰ ὀνόματα οὕτω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὃ
2 K. τι ἀποφύονται ὁ Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὀμιλῆται ἡγούντο καὶ ἐτίμων
 αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἦκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θεοῦ σφισὶν ἐπήσκητο·
 πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν μὴ πρῶτον
 μαθοῦσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν καὶ τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδο- 5
 κλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γὰρ

χαίρετ', ἐγὼ δ' ὕμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός

καὶ

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρός τε κόρη τε

καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βούς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ 10
 Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἶη ἄν. καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν τὸν Πυθαγόρου
 τρόπον φιλοσοφῶντων ἱστοροῦσιν, ὧν οὐ προσήκει με νῦν ἅπτεσθαι
 σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον, ὃν ἀποτελέσαι προϋθέμην.

2. Ἀδελφὰ γὰρ τούτοις ἐπιτηδεύσαντα Ἀπολλώνιον καὶ θεϊότερον ἢ ὁ
 Πυθαγόρας τῇ φιλοσοφίᾳ προσελθόντα τυραννίδων τε ὑπεράραντα καὶ 15
 γενόμενον κατὰ χρόνους οὗτ' ἀρχαίους οὗτ' αὖ νέους οὕτω οἱ ἄνθρωποι
 γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς σοφίας, ἣν φιλοσόφως τε καὶ ὑγιῶς ἐπήσκη-
 σεν, ἀλλ' ὁ μὲν τό, ὁ δὲ τὸ ἐπαινεῖ τοῦ ἀνδρός, οἱ δέ, ἐπειδὴ μάχοις Βαβυλω-

F 7 χαίρετ' – θνητός aff. Emp. fr. 31B112.4 Diels-Kranz (= 22D4.4 Laks-Most)

9 ἤδη – τε² aff. Emp. fr. 31B117.1 Diels-Kranz (= 22D13.1 Laks-Most)

T 2–3 νόμον – ἦκοντα aff. Thom.Mag. 268.13–15 Ritschl || **14–3.8** ἐπιτη-
 δεύσαντα – σοφία resp. Eus. 8.26–28 (p. 120 des Places), 44.4–14 (p. 198 des Places)
 nonnulla verbatim afferens || **14–4.6** θεϊότερον – ἀνατράποιτο aff. Suda α3420
 (1.307.25–308.19 Adler) || **14–15** θεϊότερον – προσελθόντα laud. Eus. 8.26–27
 (p. 120 des Places), 44.38–40 (p. 200 des Places)

1 ὧν καὶ τὰ **F** || **2** ἀποφύνοιτο Suda ε1003**GM** : ἀποφύνατο Suda ε1003**I** | ὀμιλητικοὶ
 Thom.Mag. || **3** δὲ om. Suda ε1003 | ἐπήσκητο **A E FC** Suda (utroque loco) :
 ἐπήσκεϊτο Richards || **5** ὅτι] ὡς **C** || **5–6** καί² – γὰρ] ὅτι δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς τὸν βίον
 τοῦτον ἥσκητο, δηλοῖ τὸ Suda ε1003 || **5** καί³ om. Suda π3121 || **7** ἐγὼ δ' ὃ Suda
 π3121 | ὕμιν **A**^{1pc} Suda ε1003**GI** Suda π3121 : ὕμιν **E**^{1sl} : ὕμιν **E** : ὕμιν **A**^{ac1} : ὕμιν
FC Suda ε1003**VM** | ἄμβροτος **E C** Suda (utroque loco) : ἄβροτος **F** : ἄμβωτος **A**
9 κοῦρός τε κόρη τε **A** : κόρη (κούρη Suda utroque loco) τε κόρος τε **E FC** Suda
 (utroque loco) || **10** λέγετε **C** || **11–12** τῶν τὸν Πυθαγόρου τρόπον
 φιλοσοφῶντων] τῶν Πυθαγόρου τρόπων Suda || **15** φιλοσοφία Eus. (utroque
 loco) : σοφία **A E FC** Suda | προσελθεῖν Suda | ὑπεραιροντα (sic) **C** || **16** νέους ὃν
 οὕτω Suda || **17** σοφίας] φιλοσοφίας Suda || **18** τὰνδρός Suda

- νίων και Ἰνδῶν Βραχυᾶσι και τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Γυμνοῖς συνεγένετο, μάγον
 ἡγούνται αὐτὸν και διαβάλλουσιν ὡς βιαίως σοφόν, κακῶς γινώσκοντες.
 Ἐμπεδοκλῆς τε γὰρ και Πυθαγόρας αὐτὸς και Δημόκριτος ὁμιλήσαντες
 μάγοις και πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὕτω ὑπήχθησαν τῇ(ς) τέχνῃ(ς), Πλά-
 5 των τε βαδίσας εἰς Αἴγυπτον και πολλὰ τῶν ἐκεῖ προφητῶν τε και ἱερέων
 ἐγκαταμίξας τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις και καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις
 ἐπιβαλὼν χρώματα οὕτω μαγεύειν ἔδοξε καίτοι πλείστα ἀνθρώπων φθονη- **3 K.**
 θείς ἐπὶ σοφία. οὐδὲ γὰρ τὸ προαισθέσθαι πολλὰ και προγνῶναι διαβάλλοι **2**
 ἂν τὸν Ἀπολλώνιον εἰς τὴν σοφίαν ταύτην, ἣ διαβεβλήσεται γε και Σωκρά-
 10 τος ἐφ' οἷς παρὰ τοῦ δαιμονίου προεγίνωσκε και Ἀναξαγόρας ἐφ' οἷς
 προὔλεγε· καίτοι τίς οὐκ οἶδε τὸν Ἀναξαγόραν Ὀλυμπίασι μὲν, ὁπότε
 ἦκιστα ὕιοι, παρελθόντα ὑπὸ κωδίῳ εἰς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου
 οἰκίαν τε, ὡς πεσεῖται, προειπόντα μὴ ψεύσασθαι (πεσεῖν γάρ) νύκτα τε ὡς
 ἐξ ἡμέρας ἔσται και ὡς λίθοι περὶ Αἰγὸς ποταμοὺς τοῦ οὐρανοῦ ἐκδοθήσον-
 15 ται προαναφωνήσαντα ἀληθεύσαι; και σοφία ταῦτα τοῦ Ἀναξαγόρου
 προστιθέντες ἀφαιροῦνται τὸν Ἀπολλώνιον τὸ κατὰ σοφίαν προγινώσκειν
 καὶ φασιν, ὡς μάγῳ τέχνῃ ταῦτ' ἐπραττε. δοκεῖ οὖν μοι μὴ περιδεῖν τὴν τῶν **3**
 πολλῶν ἄγνοιαν, ἀλλ' ἐξακριβῶσαι τὸν ἄνδρα τοῖς τε χρόνοις, καθ' οὓς εἶπέ
 τι ἢ ἐπραξε, τοῖς τε τῆς σοφίας τρόποις, ὅφ' ὧν ἔψαυσε τοῦ δαιμονίου τε και

T 3–4 και¹ – τέχνης aff. Phot. 331b1–3 || **11–12** καίτοι – ὄμβρου aff. Phot. 331b3–5 || **11–15** Ἀναξαγόραν – ἀληθεύσαι resp. Suda α1981 (1.178.7–10 Adler), 11–12 ὁπότε – ὄμβρου verbatim afferens || **17** μάγῳ τέχνῃ aff. Phot. 331b6–7 **19–4.1** ὅφ' – νομισθῆναι aff. Phot. 331b5–6

2 βιαίως] μὴ Suda : (οὐ) βεβαίως Phillimore || **3** ὁμιλήσαντες] ὁμιληκότης Eus. (orationi suae accommodans) || **4** ὑπήχθησαν] ὑπήχθαι Eus. (orationi suae accommodans) | τῇ(ς) τέχνῃ(ς) Jackson : τῇ τέχνῃ **A E FC** Phot. Suda : τέχνῃ Eus. **5** τε¹] δὲ **C** Suda | ἱερέων τε και προφητῶν Eus. || **6** ἐγκαταμίξας] ἀναμίξαντα Eus. (orationi suae accommodans) || **7** οὕτω] οὐδαμῶς Eus. | πλείστα τῶν ἀνθρώπων **FC** **8** αἰσθέσθαι Suda | διαβάλοι **F** || **9** Ἀπολλώνιον ἐφ' οἷς προὔλεγεν εἰς Suda | ἦ] ὡς **C** Suda : ἦ Aldina | γε] τε **C** : om. Suda || **10–11** ἐφ'¹ – προὔλεγε] ἐφ' οἷς προὔλεγε και Ἀναξαγόρας (ceteris omissis) Suda || **10–11** οἷς και προὔλεγεν **C** || **11** καίτοι – μὲν] δς Ὀλυμπίασιν (absque μὲν) Suda | καίτοι **A** : και **E FC** Phot. | Ὀλυμπίασι Suda (bis) : ὄλυμπίασι **A E F** Phot. : ὄλυμπιασι (sine accentu) **C** || **12** ὕιοι **A E F** Phot. Suda (bis) : ὕιοι (sic) **C** : ὕεν Kayser^{1C} : ὕε Kayser² | προελθὼν Suda (bis; orationi suae accommodans) || **13–15** οἰκίαν – Ἀναξαγόρου] και ἄλλα τινα ὑπὲρ Ἀναξαγόρου Suda || **14** ποταμοῦ **F** || **15** σοφίου (sic) **E** || **16** προτιθέντες Suda || **17** και – ἐπραττε om. Suda | μάγῳ] τῇ μάγῳ Phot. | τῶν om. **C** || **18** ἄγνοιαν **A** : ἄνοιαν **E FC** Suda **19** ὧν] ᾧ Phot. || **19–4.1** θεῖός τε και δαιμόνιος Phot.

θεῖος νομισθῆναι. ξυνεῖλεται δέ μοι τὰ μὲν ἐκ πόλεων, ὁπόσαι αὐτοῦ ἤρων, τὰ δὲ ἐξ ἱερῶν, ὁπόσα ὑπ' αὐτοῦ ἐπανήχθη παραλελυμένα τοὺς θεσμούς ἤδη, τὰ δὲ ἐξ ὧν εἶπον ἕτεροι περὶ αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἐκείνου ἐπιστολῶν. ἐπέστελλε δὲ βασιλευσί, σοφισταῖς, φιλοσόφοις, Ἑλλείους, Δελφοῖς, Ἰνδοῖς, Αἰγυπτίοις, ὑπὲρ θεῶν, ὑπὲρ ἐθνῶν, ὑπὲρ ἡθῶν, ὑπὲρ νόμων, παρ' οὓς ὁ τι 5 ἀνατράποιτο, ἐπηνώρθου. τὰ δὲ ἀκριβέστερα ὧδε συνελεξάμην.

3. Ἐγένετο Δάμις ἀνὴρ οὐκ ἄσφορος τὴν ἀρχαίαν ποτὲ οἰκῶν Νίνον. οὗτος τῷ Ἀπολλωνίῳ προσφιλοσοφήσας ἀποδημίας τε αὐτοῦ ἀναγέγραφεν, ὧν κοινωνῆσαι καὶ αὐτός φησι, καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὁπόσα ἐς πρόγνωσιν εἶπε. καὶ προσήκων τις τῷ Δάμιδι τὰς δέλτους τῶν ὑπομνη- 10
- 4 K. μάτων τούτων οὕτω γινωσκομένης εἰς γνώσιν ἤγαγεν Ἰουλίᾳ τῇ βασιλίδι. μετέχοντι δέ μοι τοῦ περὶ αὐτὴν κύκλου (καὶ γὰρ τοὺς ῥητορικοὺς πάντας λόγους ἐπῆνει τε καὶ ἡσπάζετο) μεταγράψαι τε προσέταξε τὰς διατριβάς ταύτας καὶ τῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν ἐπιμεληθῆναι. τῷ γὰρ Νιν(ί)ῳ σαφῶς 2 μὲν, οὐ μὴν δεξιῶς γε ἀπήγγελλετο. ἐνέτυχον δὲ καὶ Μαξίμου τοῦ Αἰγίως 15 βιβλίῳ ξυνειληφότε τὰ ἐν Αἰγαῖς Ἀπολλωνίου πάντα, καὶ διαθῆκαι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ γεγράφата, παρ' ὧν ὑπάρχει μαθεῖν, ὡς ὑποθειάζων τὴν φιλοσοφίαν ἐγένετο. οὐ γὰρ Μοιραγένηι γε προσεκτέον βιβλία μὲν ξυνθέντι ἐς Ἀπολλώνιον τέτταρα, πολλὰ δὲ τῶν περὶ τὸν ἄνδρα ἀγνοήσαντι. ὡς μὲν οὖν ξυνήγαγον ταῦτα διεσπαρμένα καὶ ὡς ἐπεμελήθη τὸ ξυνθεῖναι αὐτά, 20

T 7–10 Δάμις – εἶπε aff. Suda δ46 (2.4.19–22 Adler); resp. Eus. 3.1–4 (p. 104 des Places) || 12–13 μετέχοντι – ἡσπάζετο aff. Phot. 331b7–8 || 15–18 ἐνέτυχον – ἐγένετο resp. Eus. 3.4–5 (p. 104 des Places) || 17–18 παρ' – ἐγένετο aff. Phot. 331b9–10

1 νομισθῆναι] εἶναι Phot. | δέ μοι] εἴκοι E (infra accentum foramen in membrana)
 3 εἶπον] εἶπεν E^{1sl} : om. C Suda | περὶ αὐτοῦ] πρὸς αὐτὸν C Suda | τὰ δὲ ἐκ τῶν ἐκείνου ἐπιστολῶν A : ἡ αὐτὸς πρὸς ἄλλους ἔγραφεν Suda : om. E FC || 5 ὑπὲρ ἐθνῶν ὑπὲρ ἡθῶν : “Nempe vel ἐθνῶν vel ἡθῶν redundare visum” Olearius | ὑπὲρ ἐθνῶν om. Suda | ἐθνῶν] ἐθνῶν Crac.VIII.16.2 | ὑπὲρ ἡθῶν om. Crac.VIII.16.2 | νόμου A | οὓς C (ci. Salmasius Bentley) : οἷς A E F Suda || 6 ἀνατράποιτο Jackson : ἀν πράττοιτο A FC : ἄς (sic) πράττοιτο E : ἀν πράττοι Suda : καὶ ἀν πράττοιτο Kayser^{1C} (nisi forte καὶ πράττοιτο voluerit) : ἀμαρτάνοιτο Kayser² | ἐπηνώρθου om. C Suda || 7 ποτὲ om. Suda | νίνον C : νῖνον A E F Suda || 8 γέγραφεν C (altero loco) || 11 τούτων om. F 13 τε¹ om. E FC | προσέταξε καὶ τὰς FC || 14 ἀπαγγελίας A (α A^{1sl}) | Νιν(ί)ῳ Salmasius (et Holstenius Bentley) || 15 μὴν om. F | γε] δὲ F | ἀπήγγελλετο Cobet (et Jackson) | αἰγίως C || 16 βίβλω F : βιβλίον C | τὰ ἐν] μὲν E | ἀγὰς E 17 ὑποθειάζων] περ A^{1sl} (= ὑπερθειάζων) : ἐπιθειάζων Jackson || 18 (ἀ)τεγένετο Jackson | γε A F : τε E C | ξυντιθέντι E FC || 19 ἀγνοήσαντα E^{ac1} || 20 διεσπαρμένα Van Wulfften Palthe (et Jackson) : διεσπασμένα A E FC

εἶρηκα, ἐχέτω δὲ ὁ λόγος τῷ τε ἀνδρὶ τιμὴν, ἐς δὲ ξυγγέγραπται, τοῖς δὲ φιλομαθεστέροις ὠφέλειαν· ἥ γὰρ ἂν μάθοιεν, ἂ μὴπω γινώσκουσιν.

4. Ἀπολλωνίῳ τοίνυν πατὴρ μὲν ἦν Τύανα, πόλις Ἑλλάς ἐν τῷ Καππαδοκῶν ἔθνει, πατὴρ δὲ ὁμώνυμος, γένος ἀρχαῖον καὶ τῶν οἰκιστῶν ἀνημμένον, πλοῦτος ὑπὲρ τοὺς ἐκεῖ, τὸ δὲ ἔθνος βαθύ. κυούσῃ δὲ αὐτὸν τῇ μητρὶ φάσμα ἦλθεν Αἰγυπτίου δαίμονος, ὁ Πρωτεὺς ὁ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐξαλλάττων· ἡ δὲ οὐδὲν δεῖσασα ἤρετο αὐτόν, τί ἀποκυήσοι· ὁ δὲ “ἐμέ” εἶπεν. “σὺ δὲ τίς;” εἰπούσης “Πρωτεὺς” ἔφη “ὁ Αἰγύπτιος θεός.” ὅστις μὲν δὴ τὴν σοφίαν ὁ Πρωτεὺς ἐγένετο, τί ἂν ἐξηγοίμην τοῖς γε ἀκούουσι τῶν ποιητῶν, ὡς ποικίλος τε ἦν καὶ ἄλλοτε ἄλλος καὶ κρείττων τοῦ ἁλῶναι, γινώσκειν τε ὡς ἐδόκει καὶ προγινώσκειν πάντα; καὶ μεμνήσθαι χρὴ τοῦ Πρωτέως, μάλιστα ἐπειδὴν προῖόν ὁ λόγος δεικνύη τὸν ἄνδρα πλείω μὲν ἢ ὁ Πρωτεὺς προγόντα, πολλῶν δὲ ἀπόρων τε καὶ ἀμηχάνων κρείττω γενόμενον ἐν αὐτῷ μάλιστα τῷ ἀπειλήθῃ. 5 K.
5. Τεχθῆναι δὲ ἐν λειμῶνι λέγεται, πρὸς ᾧ νῦν τὸ ἱερὸν αὐτῷ ἐκπεπότηνται. καὶ μὴδὲ ὁ τρόπος ἀγνοεῖσθω, δὴν ἀπετέχθη. ἀγούσῃ γὰρ τῇ μητρὶ τόκου ὥραν ὄναρ ἐγένετο βαδίσαι εἰς τὸν λειμῶνα καὶ ἄνθη κείραι, καὶ δῆτα ἀφικομένη αἰ μὲν δμῶαι προσείχον τοῖς ἄνθεσιν ἐσκεδασμένοι κατὰ τὸν λειμῶνα, αὐτὴ δὲ ἐς ὕπνον ἀπήχθη κλιθεῖσα ἐν τῇ πόδι. κύκνοι τοίνυν, οὓς ὁ λειμῶν ἔβροσκε, χορὸν ἐστήσαντο περὶ αὐτὴν καθεύδουσαν, καὶ τὰς πτέρυγας, ὥσπερ εἰώθασιν, ἄραντες ἀθρόον ἤχησαν (καὶ γὰρ τι καὶ ζεφύρου ἦν ἐν

F 6–7 ὁ Πρωτεὺς ὁ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐξαλλάττων resp. Hom. *Od.* 4.384–424

T 3–9.7 Ἀπολλωνίῳ – ἔσχεν resp. Eus. 46.4–5 (p. 206 des Places)
 3–6.14 Ἀπολλωνίῳ – καλεῖ resp. Eus. 12.1–22 (p. 128–130 des Places)
 5–14 κυούσῃ – ἀπειλήθῃ resp. Eus. 12.1–2 (p. 128 des Places) || 5–8 κυούσῃ – Αἰγύπτιος aff. Eus. 8.3–7 (p. 118 des Places) || 16–6.2 ἀγούσῃ – ὥρας resp. Eus. 8.7–8 (p. 118 des Places) || 19–6.2 κύκνοι – ὥρας aff. Phot. 331b10–16; resp. Eus. 12.2–4 (p. 128 des Places)

1 ὁ λόγος] ὁλόως E | ἐς δὲ] ἐτ' ἐν (sic) E | δὲ² E FC : τε A || 2 ἡ A E FC : καὶ Salmasius (et Richards) || 4 καππαδόξων E | πατὴρ δὲ] πηραδὲ (sic) C
 5 ἀνημμένον] [****] μένον E^{ac} : ἀνημμένον in ras. E^{5pc} (sed μένον a prima manu scriptum non erasum est) | αὐτὸν τῇ] τῇ αὐτοῦ Eus. : αὐτοῦ τῇ Bentley
 6 Αἰγυπτίου] θαλαττίου Eus. | ὁ¹ om. Eus. || 8 δὲ δὴ τίς FC | θεός om. Eus.
 8–9 ὅστις μὲν δὴ illegibile in E || 9 ἐγένετο ὁ πρωτεὺς F | γε Par.1696^{pc} : τε A E FC
 11 γινώσκειν – προγινώσκειν] γινώσκων τε καὶ προγινώσκων Salmasius || 12 δεικνύει F^{ac1c} C || 13 τε om. F || 14–15 ἐν – νῦν illegibile in C || 15–16 ἐκπεπότηνται] ἐκπεποιήται Meineke : (Ἀντωνίνῳ) ἐκπεπότηνται Phillimore || 17–18 ἀφικομένης A : ἀφικομένη Aldina || 19 κλιθεῖσα F || 20 στήσαντες Phot.

τῷ λειμῶνι), ἡ δὲ ἐξέθορέ τε ὑπὸ τῆς ὥδης καὶ ἀπέτεκεν· ἱκανὴ δὲ πᾶσα ἐκπληξίς μαιεύσασθαι καὶ πρὸ τῆς ὥρας. οἱ δ' ἐγγώριοι φασιν, ὡς ὁμοῦ τε τίκτοιο καὶ σκηπτὸς ἐν τῇ γῇ πεσεῖσθαι δοκῶν ἐμμετεωρισθεῖν τῷ αἰθέρι καὶ ἀφανισθεῖν ἄνω, τό, οἶμαι, ἐκφανὲς καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὸ ἀγχοῦ θεῶν καὶ ὅποσα ὅδε ὁ ἀνὴρ ἐγένετο, φαίνοντες οἱ θεοὶ καὶ προσημαί- 5 νοντες.

6. Ἔστι δέ τι περὶ τὰ Τύανα ὕδωρ Ὀρκίου Διός, ὡς φασι, καλοῦσι δὲ αὐτὸ Ἀσβαμαῖον, οὗ πηγὴ ἀναδίδεται ψυχρά, παφλάζει δὲ ὥσπερ ὁ θερμαινόμενος λέβης. τοῦτο εὐόρκους μὲν Ἰλεῶν τε καὶ ἡδὺ ὕδωρ, ἐπιόρκους δὲ 10 παρὰ πόδας ἢ δίκῃ· ἀποσκήπτει γὰρ καὶ εἰς ὀφθαλμούς καὶ εἰς χεῖρας καὶ ἐς πόδας, καὶ ὑδέροις ἀλίσκονται καὶ φθόαις, καὶ οὐδ' ἀπελθεῖν δυνατόν, ἀλλ' αὐτόθι ἔχονται καὶ ὀλοφύρονται πρὸς τῷ ὕδατι ὁμολογοῦντες ἃ ἐπιώρκησαν· οἱ μὲν δὴ ἐγγώριοι φασὶ παῖδα (τούτου) τοῦ Διὸς τὸν Ἀπολλώνιον γεγενέ- ναι, ὁ δ' ἀνὴρ Ἀπολλωνίου ἑαυτὸν καλεῖ.

6 K. 7. Προϊὼν δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐν ᾗ γράμματα, μνήμης τε ἰσχὺν ἐδήλου καὶ 15 μελέτης κράτος, καὶ ἡ γλῶττα Ἀττικῶς εἶχεν, οὐδ' ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους, ὀφθαλμοὶ τε πάντες ἐς αὐτὸν ἐφέροντο· καὶ γὰρ περίβλεπτος ἦν

F 8-9 ὁ θερμαινόμενος λέβης fort. imit. Hom. Od. 12.237

T 7-12 Ἔστι - ἐπιώρκησαν aff. [Arist.] *Mir.* 845b33-846a5 || 7-8 ὕδωρ Ἀσβαμαῖον resp. Suda α4130 (1.378.24 Adler) || 15-8.14 Προϊὼν - ζήσομαι resp. Eus. 9.3-6 (p. 120 des Places) || 15-7.13 Προϊὼν - ἀπεσπούδαζε aff. Suda ε3504 (2.450.19-451.4 Adler) || 15-16 Προϊὼν - εἶχεν aff. Eus. 9.6-8 (p. 120 des Places) || 16-17 ἡ - ἔθνους aff. Suda α3193 (1.285.25-26 Adler), [Zonaras] 261.12-14 || 17 ὀφθαλμοὶ - ἐφέροντο aff. Phot. 331b16

3 τίκτοιο] τίκτιο τε C || 4 ἄ(φ)νω Reiske² | ἐμφανὲς C || 5 θεῶν] θεὸν E || 7 τὰ Τύανα [Arist.] : Τύανα A E F C | Ὀρκίου A^{1st} [Arist.] : Ὀρκιον A E F C | ὡς om. C^{ac1} 8 <ῆ> πηγὴ Scheibe | ἀναδίδεται πάνυ ψυχρά [Arist.] || 8-9 ὁ θερμαινόμενος λέβης] οἱ λέβητες (absque θερμαινόμενος) [Arist.] || 8-9 θερμαί (sic) C || 9 λέβης om. C ἡδὺ τε καὶ Ἰλεων [Arist.] | ὕδωρ A E F C : <τὸ> ὕδωρ Jackson : om. [Arist.] || 10 ἐς om. C || 11 καὶ ὑδέροις ἀλίσκονται A E F C : ἀλίσκονται τε ὑδέροις [Arist.] | οὐδὲ πρόσθεν ἀπελθεῖν [Arist.] || 12 ὁμολογοῦντες] ὁμιλοῦντες C | ἐπιώρκησαν] ἐπιόρκησαν A : post ἐπιώρκησαν lacunam statuit Jackson || 13 (τούτου) τοῦ scripsi, praeuntibus Phillimore et Conybeare qui "this Zeus" vertunt || 15 ἐν ᾗ γράμματα μνήμης τε ἰσχὺν] γράμματά τε καὶ μνήμης ἰσχὺν Eus. | γράμματα] συγγράμματα Suda : γράμματα <ἀσκέται> aut <διδάσκειται> Reiske¹ : γράμματα <διδάσκειται> vel <διδάσκονται> aut tale quid Reiske² : γράμματα <ἐμάνθανεν> exempli gratia Richards 16 ἡ γλῶττα] τὴν γλῶτταν (sc. ὁ Ἀπολλώνιος) Suda α3193 [Zonaras] : ἡ γλῶττα αὐτῷ Eus. || 17 τε] δὲ Phot.

- τὴν ὥραν. γεγονότα δὲ αὐτὸν ἔτη τεσσαρεσκαίδεκα ἄγει ἐς Ταρσοὺς ὁ πατήρ
 παρ' Εὐθύδημον τὸν ἐκ Φοινίκης. ὁ δὲ Εὐθύδημος ῥήτωρ τε ἀγαθὸς ἦν καὶ
 ἐπαίδευε τοῦτον, ὁ δὲ τοῦ μὲν διδασκάλου εἶχετο, τὸ δὲ τῆς πόλεως ἦθος
 5 μᾶλλον ἄπτονται σκωπτόλαι τε καὶ ὕβρισται πάντες καὶ δεδῶκασι τῇ θόβῃ
 μᾶλλον ἢ τῇ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι, ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύδνος, ὃ
 παρακάθηνται καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὕγροί. τῷ τοι “παύσασθε μεθύοντες
 τῷ ὕδατι” Ἀπολλωνίῳ πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐπιστολῇ εἴρηται. μεθίστησιν οὖν τὸν 2
 διδάσκαλον δεηθεὶς τοῦ πατρὸς ἐς Αἰγὰς τὰς πλησίον, ἐν αἷς ἡσυχία τε
 10 πρόσφορος τῷ φιλοσοφῆσθαι καὶ σπουδαῖ νεανικώτεραι καὶ ἱερὸν Ἀσκλη-
 πίου καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς αὐτὸς ἐπίδηλος τοῖς ἀνθρώποις. ἐνταῦθα ξυνεφιλοσό-
 φουν μὲν αὐτῷ Πλατῶνιοι τε καὶ Χρυσίππειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου,
 διήκουε δὲ καὶ τῶν Ἐπικούρου λόγων (οὐδὲ γὰρ τοῦτους ἀπεσπούδαζε), τοὺς
 15 αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων οὐ πάνυ σπουδαῖος, οὐδὲ ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ
 χρώμενος· γαστρός τε γὰρ ἡττων ἦν καὶ ἀφροδισίων καὶ κατὰ τὸν Ἐπίκου-

T 1-3 γεγονότα – εἶχετο aff. Eus. 9.8-11 (p. 120 des Places) || **1** ἄγει – πατήρ resp. Suda α3193 (1.285.26-27 Adler) || **5-6** σκωπτόλαι – Ἀθηναῖοι aff. Phot. 331b17-18, Suda ο80 (3.511.24-25 Adler) || **6-8** ποταμός – ὕδατι aff. Suda κ2613 (3.205.27-29 Adler) || **11-14** ξυνεφιλοσόφουν – ξυνέλαβε aff. Eus. 9.12-15 (p. 120-122 des Places) || **13** οὐδὲ – ἀπεσπούδαζε aff. Suda α3065 (1.275.4-7 Adler), [Zonaras] 260.6-8 || **14-8.3** διδάσκαλος – ἀνθρώπων aff. Eus. 11.17-23 (p. 124-126 des Places) || **14-8.1** διδάσκαλος – Εὐξενος resp. Suda ε3504 (2.451.4-5 Adler) || **15-8.14** οὐ – ζήσομαι aff. Suda ε3605 (2.460.32-461.15 Adler)

1 δὲ om. SudaA (habent SudaGIVM) | αὐτὸν om. Suda | τεσσαρισκαίδεκα **A**
1-2 ἄγει – Φοινίκης| παρ' Εὐθύδημον ἄγει ἐς Τάρσους τῆς Κιλικίας Suda (omisso ὁ
 πατήρ) || **2-3** ὁ – τοῦτον| ὃς τοῦτον ἐπαίδευεν Suda || **3** τοῦτον corruptum censet
 Phillimore || **4** οὐδαμού del. FP^c || **5** σκωπτῶλαι **E** | πάντες| ὄντες Reiske¹ : om. Suda
 ο80 || **6** μᾶλλον πάντες ἢ Phot. | τῇ om. Phot. Suda ο80 || **6-7** ποταμός –
 παρακάθηνται om. **A** || **6** Κύδνος om. Suda κ2613 || **7** ὕγρότατοι Suda (utroque
 loco) | τῷ τοι παύσασθε om. Suda (utroque loco) | τῷ Laur.CS.155 Lugd.73D : τῷ
A E : τό **FC** || **8** Ἀπολλωνίῳ – εἴρηται om. Suda || **9** αὐγὰς **A** || **10** φιλοσοφῆσαντι **C**
 SudaGIVM (φιλοσοφῆσθαι habet SudaA) || **10-11** Ἀσκληπιοῦ| Ἀσκληπιῷ Suda
11 καὶ – ἐπίδηλος| ἐπίδηλον Suda || **13** διήκουε Eus. : διήκουσε **A E F** : διηκουσαι
 (sic) **C** | οὐδὲ – ἀπεσπούδαζε| οὐδὲ (οὐδέν [Zonaras]) τῶν Ἐπικούρου λόγων
 ἀπεσπούδαξε Suda [Zonaras] || **14** δὲ γε| δ' ἄγε (sic) **E** | γε om. Eus. | σοφίᾳ Eus. :
 φιλοσοφίᾳ **A E FC** : φιλιᾷ Jacobs⁶ : φιλοστοργίᾳ Scheibe | ξυνελάμβανεν (sic) Eus.
16 γὰρ om. Eus. | ἡττον **C** | ἦν om. Eus.

ρον ἐσχημάτιστο. ἦν δὲ οὗτος Εὐξενος ὁ ἐξ Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, τὰς δὲ
 Πυθαγόρου δόξας ἐγίνωσκεν, ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἂ μανθάνουσι παρὰ τῶν
 7 **K**. ἀνθρώπων· τὸ γὰρ “χαίρε” καὶ τὸ “εὖ πράττε” καὶ τὸ “Ζεὺς Ἰλεως” καὶ τὰ
 τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὖχονται οὔτε εἰδότες ὅ τι λέγουσιν οὔτε διακείμενοι πρὸς
 3 τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν. ὁ δέ, ὥσπερ οἱ νέοι τῶν 5
 ἀετῶν ἐν ἀπαλῷ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτοὺς μελε-
 τώμενοι ὑπ’ αὐτῶν τὴν πτήσιν, ἐπειδὴν δὲ αἵρεσθαι δυνηθῶσιν, ὑπερπέτον-
 ται τοὺς γονέας ἄλλως τε καὶ λίκνους αἰσθωνται καὶ κνίσσης ἕνεκα πρὸς τῇ
 γῇ πετομένους, οὕτω καὶ ὁ Ἀπολλώνιος προσεῖχέ τε τῷ Εὐξένῳ παῖς ἔτι καὶ
 ἤγετο ὑπ’ αὐτοῦ βαινῶν ἐπὶ τοῦ λόγου, προσελθὼν δὲ εἰς ἔτος δέκατον καὶ 10
 ἕκτον ὥρμησεν ἐπὶ τὸν τοῦ Πυθαγόρου βίον, πτερωθεὶς ἐπ’ αὐτὸν ὑπὸ τινος
 κρείττονος. οὐ μὴν τὸν γε Εὐξενον ἐπαύσατο ἀγαπῶν, ἀλλ’ ἐξαιτήσας αὐτῷ
 προάστ[ε]ιον παρὰ τοῦ πατρός, ἐν ᾧ κῆποι τε ἀπαλοὶ ἦσαν καὶ πηγαί, “σὺ
 μὲν ζῆθι τὸν σεαυτοῦ τρόπον,” ἔφη “ἐγὼ δὲ τὸν Πυθαγόρου ζήσομαι.”

8. Ἦγουμένου δὲ αὐτὸν τοῦ Εὐξένου μεγάλης διανοίας ἄπτεσθαι καὶ 15
 ἐρομένου, ὁπόθεν ἄρξοιτο, “ὅθενπερ οἱ ἱατροί,” ἔφη “καὶ γὰρ ἐκεῖνοι
 καθαίροντες τὰς γαστέρας τοὺς μὲν οὐδὲ νοσεῖν ἐῷσι, τοὺς δὲ ἰῶνται.” καὶ
 εἰπὼν τοῦτο τὰς μὲν ἐμψύχους βρώσεις ὥς οὔτε καθαρὰς καὶ τὸν νοῦν
 παχυνούσας παρητήσατο, τραγήματα δὲ καὶ λάχανα ἐσιτεύτο, καθαρὰ εἶναι 20
 φάσκων, ὅποσα ἢ γῇ αὐτὴ δίδωσι· καὶ τὸν οἶνον καθαρὸν μὲν ἔφασκεν εἶναι
 πόμα ἐκ φυτοῦ οὕτως ἡμέρου τοῖς ἀνθρώποις ἥκοντα, ἐναντιοῦσθαι δὲ τῇ
 2 τοῦ νοῦ συστάσει διαθολοῦντα τὸν ἐν τῇ ψυχῇ αἰθέρα. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν

T 2–5 ὥσπερ – γλῶτταν aff. Suda χ163 (4.794.3–6 Adler) || 5–9 ὥσπερ –
 πετομένους aff. Suda μ479 (3.352.17–21 Adler) || 11 ὥρμησεν – βίον resp. Phot.
 9b35–38 || 12–14 οὐ – ζήσομαι resp. Eus. 45.24–26 (p. 202 des Places) || 13 ἐν –
 ἦσαν aff. Phot. 331b19

1 τοῦ] τε καὶ **C** || 2 δόξας **A E F C** : γνώμας Eus. || 3 γὰρ om. Suda χ163 | πράττοις
 Suda χ163 || 4 εὖχονται] ἔχονται **F** | ὅ τι] οὔτε **C** | <εὖ> διακείμενοι Hamaker (et
 Jones) : <φιλίως> διακείμενοι vel διακείμενοί <πως> Richards : <οὕτω> διακείμενοι
 Jackson || 5 οἱ om. Suda μ479 || 6 ἐν om. Suda μ479 | μὲν – παραπέτονται illegibile
 in **C** || 7 δυνηθῶσιν] δύνωνται Suda μ479 : δύνανται Suda ε3605 || 7–8 ὑπερ-
 πέτωνται **C** || 8 τοῖς γονέοις (sic) **E** || 9 ὁ om. **F** | τε **E F C** : om. **A** Suda : μὲν
 Reiske² || 10 ἐπὶ] ὑπὸ **FC** | προσελθὼν **C** || 10–11 ἕκτον καὶ δέκατον **FC** Suda
 11 τοῦ om. Suda || 12 γε om. Suda || 12–13 ἐξαιτήσας – πηγαί] ἐξ προάστειον, ἐν ᾧ
 κῆποι τε ἀπαλοὶ ἦσαν καὶ πηγαί, τοῦτον ἀγαπῶν Suda || 12 αὐτῷ **A C** : ἐαντῷ **E F**
 13 προάστ[ε]ιον scripsi, iubente Radt 2015 | τε om. Phot. || 14 ἔφη τὸν σεαυτοῦ
 τρόπον **FC** Suda || 16 ἐρωμένου **C** | ὅθενπερ] ὁπόθεν **E** || 17 οὐδὲ] οὐδὲν **C**
 20 αὐτῇ] αὐτῷ **F** || 21 πῶμα Kayser² | δὲ om. **A**^{ac1} || 22 στάσει **C** | ἐν τῇ] ἔτι **C**^{ac1}

τῆς γαστρὸς τοιαύτην γενομένην ἀνυποδησίαν τε ποιεῖται κόσμημα καὶ λίνου ἐσθῆτα ἀμπίσχεται παραιτησάμενος τὴν ἀπὸ τῶν ζώων, ἀνήκέ τε τὴν κόμην καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἔζη. ἐκπεπληγμένων δὲ αὐτὸν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ποτε πρὸς τὸν ἱερέα φήσαντος, ὡς χαίροι θεραπεύων τοὺς νοσοῦντας ὑπὸ Ἀπολλωνίῳ μάρτυρι, ζυνήεσαν ἐς τὰς Αἰγὰς ἐφ' ἱστορίᾳ Κιλίκικες τε αὐτοὶ καὶ οἱ περίξ, ὃ τε Κιλίκιος λόγος “ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον;” ἐπ' ἐκείνῳ τε ἐλέγετο καὶ παροιμιώδη τιμὴν ἔσχεν.

8 K.

9. Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ παρελθεῖν βίον γε ἀφηγοῦμενον ἀνδρός, δς καὶ τοῖς θεοῖς ἦν ἐν λόγῳ. μεῖράκιον γὰρ δὴ Ἀσσύριον παρὰ τὸν Ἀσκληπιὸν ἦκον ἐτρύφα νοσοῦν καὶ ἐν πότοις ἔζη, μᾶλλον δὲ ἀπέθνησκεν. ὑδέρῳ δὲ ἄρα εἶχετο καὶ μέθη χαίρον αὐχμοῦ ἡμέλει. ἡμελεῖτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ διὰ ταῦτα καὶ οὐδὲ ὄναρ αὐτῷ ἐφοῖτα. ἐπιμεμφομένῳ δὲ ταῦτα ἐπιστάς ὁ θεὸς “εἰ Ἀπολλωνίῳ” ἔφη “διαλέγοιο, ῥάων ἔση.” προσελθὼν οὖν τῷ Ἀπολλωνίῳ “τί ἂν” ἔφη “τῆς σῆς σοφίας ἐγὼ ἀπολαύσαιμι; κελεύει γάρ με 15 ὁ Ἀσκληπιδὸς συνεῖναι σοι.” “ὃ” ἢ δ' δς “ἔσται σοι πρὸς τὰ παρόντα πολλοῦ ἄξιον. ὑγείας γάρ που δέη;” “νὴ Δί’,” εἶπεν “ἦν γε ὁ Ἀσκληπιδὸς ἐπαγγέλλεται μὲν, οὐ δίδωσι δέ.” “εὐφήμει,” ἔφη “τοῖς γὰρ βουλομένοις δίδωσι, σὺ δὲ ἐναντία τῇ νόσῳ πράττεις· τρυφῇ γὰρ διδοὺς ὀψοφαγίαν ἐπισάγεις ὑγροῖς καὶ διεφθορόσι τοῖς σπλάγχχνοις καὶ ὕδατι ἐπαντλεῖς πηλόν.” ταυτὶ μὲν 2 σαφέστερα, οἶμαι, τῆς Ἡρακλείτου σοφίας ἐχρησμούδει· ὁ μὲν γὰρ δεῖσθαι ἔφη τοῦ ποιήσοντος ἐξ ἐπομβρίας αὐχμόν, εἰσελθόντος αὐτὸν τουτουὶ τοῦ πάθους, οὐκ εὐξύνετὰ που λέγων οὐδὲ δῆλα, ὁ δ' ἤγαγεν εἰς ὑγείαν τὸ μεῖράκιον τὰ σοφὰ σαφῶς ἐρμηνεύσας.

F 19–22 ταυτὶ – δῆλα resp. Heraclit. fr. 22A1 Diels-Kranz (vol. 1, p. 140.13) (= 9P16 Laks-Most)

T 4–5 τοῦ – μάρτυρι resp. Eus. 8.15–18 (p. 118 des Places) || 6–7 ὃ – ἔσχεν aff. Phot. 331b19–21 || 6–7 Κιλίκιος – ἔσχεν aff. Suda ε3890 (2.485.16–17 Adler) 8–23 Ἄξιον – ἐρμηνεύσας resp. Eus. 12.17–22 (p. 128–130 des Places)

1–2 ποιεῖται – ἀμπίσχεται | ἐποιεῖτο – ἡμπίσχετο Richards || 2 ἀμπίσχετο C 3 αὐτῶν C^{ac1} || 5 ἐφ' ἱστορίᾳ om. C || 6 ὃ τε | ὅτι F | τρέχης C | ἢ Olearius : ἢ A E FC || 7 τε om. Suda | ἐλέγετο | ἐγένετο Phot. M || 8 γε | τε C | ἀφηγημένου (sic) C 11 ἄρα | ἅμα C | χαίρων C | δὲ² A E FC : δὴ Kayser² || 12 οὐδὲ | οὐδὲν C | αὐτὸς E^{ac2} ἐπιμεμφομένος E^{ac2} || 13 ῥάων E || 14 ἐγὼ σοφίας FC || 16 δέη | δεῖ (sic) C 18 ἐναντία τῇ νόσῳ | “aut pro νόσῳ legendum ὑγεία vel θεραπεία aut pro ἐναντία legendum συνατρία aut denique σὺ δὲ πάντα τῇ νόσῳ πράττεις χαρίζομενος” Reiske² 19 post πηλόν add. οἶνον F^{1sl} | ταυτη (sic) C || 20 ἐκεχρησμούδει (sic) C || 21 ἔφη om. E | post vocem ποιήσοντος desinit C || 22 ὑγείαν A E : ὑγείαν F

- 10.** Ἰδὼν δὲ ἀθρόον ποτὲ ἐν τῷ βωμῷ αἷμα καὶ διακείμενα ἐπὶ τοῦ
9 K. βωμοῦ τὰ ἱερὰ τεθυμένους τε βοῦς Αἰγυπτίους καὶ σὺς μεγάλους, καὶ τὰ μὲν
 δέροντας αὐτούς, τὰ δὲ κόπτοντας, χρυσίδας τε ἀνακειμένας δύο καὶ λίθους
 ἐν αὐταῖς τῶν Ἰνδικωτάτων καὶ θαυμασίων, προσελθὼν τῷ ἱερεῖ “τί ταῦτα;”
 ἔφη “λαμπρῶς γάρ τις χαρίζεται τῷ θεῷ.” ὁ δὲ “θαυμάσῃ” ἔφη “μᾶλλον, ὅτι 5
 μήτε ἱκετεύσας ποτὲ ἐνταῦθα μήτε διατρίψας, ὃν οἱ ἄλλοι χρόνον, μήτε
 ὑγιάνας πω παρὰ τοῦ θεοῦ, μηδ’ ἄπερ αἰτήσων ἦλθεν ἔχων (χθές γάρ δὴ
 ἀφιγμένῳ ἔοικεν), ὁ δ’ οὕτως ἀφθόνως θύει. φησὶ δὲ πλείω μὲν θύσειν, πλείω
 δὲ ἀναθήσειν, εἰ προσοίτο αὐτὸν ὁ Ἀσκληπιός. ἔστι δὲ τῶν πλουσιωτάτων·
 κέκτηται γοῦν ἐν Κιλικίᾳ βίον πλείω ἢ Κίλικες ὁμοῦ πάντες. ἱκετεύει δὲ τὸν 10
2 θεὸν ἀποδοῦναι οἱ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐξερρηκότητα.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος,
 ὥσπερ γεγηρακῶς εἰώθει, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν γῆν στήσας “τί δὲ δὴ
 ὄνομα αὐτῷ;” ἤρετο. ἐπεὶ δὲ ἤκουσε, “δοκεῖ μοι,” ἔφη “ὦ ἱερεῦ, τὸν ἀνθρω-
 πον τοῦτον μὴ προσδέχεσθαι τῷ ἱερῷ· μιὰρὸς γάρ τις ἦκει καὶ κεχρημένος
 οὐκ ἐπὶ χρηστοῖς τῷ πάθει, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πρὶν εὐρέσθαι τι παρὰ τοῦ θεοῦ 15
 πολυτελῶς θύειν οὐ θύοντός ἐστιν, ἀλλ’ ἑαυτὸν παραιτουμένου σχετλίων τε
 καὶ χαλεπῶν ἔργων.” ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ δ’ Ἀσκληπιὸς ἐπιστάς
 νύκτωρ τῷ ἱερεῖ “ἀπίτω” ἔφη “ὁ δεῖνα τὰ ἑαυτοῦ ἔχων· ἄξιος γὰρ μὴδὲ τὸν
 ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἔχειν.” ἀναμανθάνων οὖν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀνθρωπον,
 γυνὴ μὲν τῷ Κίλικι τούτῳ ἐγεγόνει θυγατέρα ἔχουσα προτέρων γάμων, ὁ δὲ 20
 ἦρα τῆς κόρης καὶ ἀκολάστως εἶχε ξυνήν τε οὐδ’ ὥς λαθεῖν· ἐπιστάσα γὰρ ἡ
 μήτηρ τῇ εὐνῇ τῆς μὲν ἄμφω, τοῦ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐξέκοψεν
 ἐναράξασα τὰς περόνας.
- 10 K.** **II.** Τό γε μὴν θύοντας ἢ ἀνατιθέντας μὴ ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον ὧδε
 αὐτῷ ἐφιλοσοφεῖτο. πλείονων γάρ ποτε ξυνεληλυθότων εἰς τὸ ἱερὸν ἄρτι 25
 ἐξεληλαμένου τοῦ Κίλικος ἤρετο τὸν ἱερέα οὕτως. “ἄρα” ἔφη “οἱ θεοὶ
 δίκαιοι;” “δικαιοῦνται μὲν οὖν” εἶπε. “τί δέ; ξυνετοί;” “καὶ τί” ἔφη “ξυνετώ-
 τερον τοῦ θεοῦ;” “τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἴσασιν, ἢ ἄπειροι αὐτῶν εἰσι;” “καὶ

F 21–23 ἐπιστάσα – περόνας fort. resp. S. OT 1269–1270

T 1–23 Ἰδὼν – περόνας resp. Eus. 12.22–25 (p. 130 des Places)

2 Αἰγυπτίους suspectum habet Reiske¹ | καὶ² om. **F** || **4** Ἰνδικῶν Reiske¹ | fortasse θαυμασιωτάτων || **5** ὁ δὲ “θαυμάσῃ” ἔφη || “ὁ δὲ θαυμάσῃ,” ἔφη Jackson || **6** δν] δ **E** | οἱ om. **E** || **7–8** χθές – ἔοικεν post χρόνον (l. 6) transp. Hamaker || **12** fortasse ὥσπερ <καὶ> | δὴ om. **A** || **15** πάθει] πλούτῳ **A**^{1mg} (sed πλού ex πάθ, ut vid.) || **20** γεγόνει **E** **F** | <ἐκ> προτέρων Reiske¹ : <ἐκ τῶν> προτέρων Reiske² || **23** ταῖς περόναις **F** **26** οὕτως **F**^{pc}

μὴν τοῦτ’” ἔφη “πλεονεκτοῦσι μάλιστα οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι οἱ μὲν
 ὑπ’ ἀσθενείας οὐδὲ τὰ ἑαυτῶν ἴσασι, τοῖς δὲ γινώσκειν ὑπάρχει τὰ ἐκείνων τε
 καὶ τὰ αὐτῶν.” “πάντα” ἔφη “ἄριστα, ὦ ἱερεῦ, καὶ ἀληθέστατα. ἐπεὶ τοίνυν
 2 πάντα γινώσκουσι, δοκεῖ μοι τὸν ἥκοντα ἐς θεοῦ καὶ χρηστὰ ἑαυτῷ ξυνειδό-
 5 τα τοιάνδε εὐχὴν εὐχεσθαι. ‘ὦ θεοί, δοίητέ μοι τὰ ὀφειλόμενα.’ ὀφείλεται γάρ
 που, ὦ ἱερεῦ, τοῖς μὲν ὅσοις τὰ ἀγαθὰ, τοῖς δὲ φαύλοις τὰναντία, καὶ οἱ θεοὶ
 οὖν εὖ ποιοῦντες, ὃν μὲν ὑγιαίνει καὶ ἄτρωτον κακίας εὖρωσι, πέμπουσι
 δῆπου στεφανώσαντες οὐ χρυσοῖς στεφάνοις, ἀλλ’ ἀγαθοῖς πᾶσιν, ὃν δ’ ἂν
 10 κατεστιγμένον ἴδωσι καὶ διεφθορότα, καταλείπουσι τῇ δίκῃ, τοσοῦτον
 αὐτοῖς ἐπιμνήσαντες, ὅσον ἐτόλμησαν καὶ ἱερὰ ἐσφοιτᾶν μὴ καθαροὶ
 ὄντες.” καὶ ἅμα ἐς τὸν Ἀσκληπιὸν βλέψας “φιλοσοφεῖς,” ἔφη “ὦ Ἀσκληπιέ,
 τὴν ἄρρητόν τε καὶ συγγενῇ σαυτῷ φιλοσοφίαν μὴ συγχωρῶν τοῖς φαύλοις
 δεῦρο ἔκειν, μὴδ’ ἂν πάντα σοὶ τὰ ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Σαρδιανῶν ξυμφέρωσιν.
 15 οὐ γὰρ τιμώντες τὸ θεῖον θύουσι ταῦτα καὶ ἀνάπτουσιν, ἀλλ’ ὠνούμενοι τὴν
 δίκην, ἣν οὐ συγχωρεῖτε αὐτοῖς δικαιοτάτοι ὄντες.” πολλὰ τοιαῦτα ἐν τῷ
 ἱερῷ ἐφιλοσόφει ἐν ἐφήβῳ ἔτι.

12. Κάκεῖνα τῆς ἐν Αἰγαῖς διατριβῆς. Κιλικῶν ἤρχεν ὕβριστῆς ἀνθρω-
 πος καὶ κακὸς τὰ ἐρωτικά· ἐς τοῦτον ἦλθε λόγος τῆς τοῦ Ἀπολλωνίου ὥρας,
 ὁ δὲ ἐρρώσθαι φράσας οἷς ἔπραττεν (ἐν Ταρσοῖς δὲ ἄρα ἀγορὰν ἦγεν) **11 K.**
 20 ἐξωρμήθη ἐς τὰς Αἰγὰς νοσεῖν τε ἑαυτὸν φήσας καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι,
 καὶ προσελθὼν τῷ Ἀπολλωνίῳ βαδίζοντι ἰδίᾳ “σύστησόν με” ἔφη “τῷ θεῷ.”
 ὁ δὲ ὑπολαβὼν “καὶ τί σοι δεῖ τοῦ συστήσοντος,” εἶπεν “εἰ χρηστὸς εἶ; τοὺς
 γὰρ σπουδαίους οἱ θεοὶ καὶ ἄνευ τῶν προξενούντων ἀσπάζονται.” “ὅτι νῆ
 Δί,” ἔφη “Ἀπολλώνιε, σὲ μὲν ὁ θεὸς πεποιῆται ξένον, ἐμὲ δὲ οὐπω.” “ἀλλὰ
 25 κάμου” ἔφη “καλοκαγαθία προὔξενησεν, ἣ χρώμενος, ὡς δυνατόν νέω,
 θεράπων τέ εἰμι τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ἐταῖρος· εἰ δὲ καὶ σοὶ καλοκαγαθίας
 μέλει, χώρει θαρρῶν παρὰ τὸν θεὸν καὶ εὖχου, ὃ τι ἐθέλεις.” “νῆ Δί,” εἶπεν
 “ἦν σοὶ γε προτέρω εὖξωμαι.” “καὶ τί” ἔφη “ἐμοὶ εὖξῃ;” “ὅ” ἢ δ’ ὅς
 “εὐχεσθαι δεῖ τοῖς καλοῖς· εὐχόμεθα δὲ αὐτοῖς κοινωνεῖν τοῦ κάλλους καὶ μὴ
 30 φθονεῖν τῆς ὥρας.” ἔλεγε δὲ ταῦτα ὑποθρύπτων ἑαυτὸν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς 2

T 17–12.8 Κιλικῶν – φωνὴν resp. Eus. 12.25–29 (p. 130 des Places)

7 μὲν ἂν ὑγιαίνει **E** | (ἀπο)πέμπουσι Cobet || **12** ἄρρη(κ)τόν Reiske² || **13** Ἰνδῶν τε καὶ
F | Σαρδιανῶν Bentley : σαρδόνων **A E F** : Σαρδῶν Kayser^{1C} Kayser² : Σάρδων
 Olearius : Σαρδέων Faber (et Boissonade¹) : Σηρῶν Reiske² || **15** αὐτοὶ **F** || **18** τοῦ
 om. **F** || **22** δεῖ δοκεῖ **A** (δεῖ **A**^{1mg} vel **A**^{2mg}) | εἶπεν εἰ| εἰ εἶπεν Olearius || **25** κάμου
A^{1sl} : κάμῃ **A E F** || **26** θεραπεύων **A** (πων **A**^{1sl})

ὕγραινων καὶ τί γὰρ οὐχ ἐλίττων τῶν οὕτως ἀσελγῶν τε καὶ ἐπιρρήτων. ὁ δὲ ταυρηδὸν ὑποβλέψας αὐτὸν “μαίνῃ,” ἔφη “ὦ κάθαρμα.” τοῦ δ’ οὐ μόνον πρὸς ὀργὴν ταῦτα ἀκούσαντος, ἀλλὰ καὶ ἀπειλήσαντος, ὡς ἀποκόψοι αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καταγελάσας ὁ Ἀπολλώνιος “ὦ ἡ δεινὰ ἡμέρα” ἀνεβόησε. τρίτῃ δὲ ἄρα ἦν ἀπ’ ἐκείνης, ἐν ἣ δῆμοι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπέκτειναν τὸν 5 ὕβριστὴν ἐκείνον, ὡς ξὺν Ἀρχελάῳ τῷ Καππαδοκίας βασιλεῖ νεώτερα ἐπὶ Ῥωμαίους πράττοντα. ταῦτα καὶ πολλὰ τοιαῦτα Μαξιμῷ τῷ Αἰγίῃ ξυγγέγραπται, ἡξιώθη δὲ καὶ βασιλείων ἐπιστολῶν οὗτος εὐδοκιμῶν τὴν φωνήν.

- 13.** Ἐπεὶ δὲ τεθνεῶτα τὸν πατέρα ἤκουσεν, ἔδραμεν εἰς τὰ Τύανα, 10
12 K. κάκεινον μὲν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἔθαψε πρὸς τῷ τῆς μητρὸς σήματι (ἐτεθνήκει δὲ κάκεινη οὐ πάλαι), τὴν δὲ οὐσίαν λαμπρὰν οὖσαν διέλαχε πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀκόλαστόν τε καὶ φιλοπότην ὄντα. καὶ τῷ μὲν τρίτον τε καὶ εἰκοστὸν ἦν ἔτος καὶ ἡλικία οἷα μὴ ἐπιτροπεύεσθαι, ὁ δ’ αὖ εἴκοσι γέγονει καὶ οἱ νόμοι αὐτὸν ὑπέιχον τοῖς ἐπιτρόποις. διατρίψας οὖν ἐν Αἰγαῖς πάλιν 15 καὶ τὸ ἱερὸν Λύκειόν τε ἀποφύνας καὶ Ἀκαδημίαν (φιλοσοφίας γὰρ ἡχώ πάσης ἐν αὐτῷ ἦν) ἐπανῆλθεν ἐς τὰ Τύανα ἀνὴρ ἤδη καὶ κύριος τῶν ἑαυτοῦ. εἰπόντος δὲ πρὸς αὐτόν τις, ὡς σωφρονίσει τὸν ἀδελφὸν προσήκοι αὐτῷ καὶ μεταβαλεῖν τοῦ τρόπου, “τουτὶ μὲν θρασὺ” ἔφη “δόξει· πρεσβύτερον γὰρ νέος πῶς ἂν σωφρονίζοιμι; ὡς δέ μοι δυνατόν, ἰάσομαι αὐτὸν τουτωνὶ τῶν παθῶν.” δίδωσι δὴ αὐτῷ τὴν ἡμίσειαν τῆς ἑαυτοῦ μοίρας, τὸν μὲν 20 πλείονων δεῖσθαι φήσας, ἑαυτὸν δὲ ὀλίγων, ἐπιστάς δὲ αὐτὸν καὶ σοφῶς ὑπαγόμενος εἰς τὸ σωφρονίζοντι πείθεσθαι “ὁ μὲν πατήρ” ἔφη “μεθέστηκεν, δς ἐπαίδευσέ τε ἡμᾶς καὶ ἐνουθετεῖ, λοιπὸς δὲ σὺ ἐμοὶ καὶ σοὶ δῆπου ἐγώ· εἴτ’ οὖν ἐγώ τι ἁμαρτάνοιμι, σύμβουλος γίνου καὶ ἰὼ τάμά, εἴτ’ αὐτός τι 25 ἁμαρτάνοις, ἀνέχου διδάσκοντος.” κάκεινον μὲν, ὥσπερ οἱ καταψώνντες τοὺς δυσηγίους τε καὶ μὴ εὐαγῶγους τῶν ἵππων, ἐς πειθῷ ἤγαγε καὶ μετερρύθμισε τῶν ἁμαρτημάτων πολλῶν ὄντων· καὶ γὰρ κύβων ἤττητο καὶ οἶνου

F 2 ταυρηδὸν ὑποβλέψας imit. Pl. *Phd.* 117b5

T 11–12 τὴν – ἀδελφὸν aff. Phot. 331b21–22 || **15–16** φιλοσοφίας – ἦν aff. Phot. 331b22–23 || **20–21** δίδωσι – ὀλίγων resp. Phot. 10a2–5

1 οὐχ ἐλίττων **A** : οὐκ ἐλάττων **E F** || **2** (ἐς) αὐτὸν Cobet || **4** ἡ δεινὰ] ἴσως ἡδεῖα Morel in mg. || **5** ἦν ἄρα **F** || **7** ταῦτα καὶ πολλὰ om. **E** || **12** τε² del. Jackson || **13** εἴκοσιν ἐγεγόνει **F** || **15** Ἀκαδήμ(ε)ιαν Jackson || **15–16** πάσης ἡχώ Phot. || **16** ἑαυτοῦ] αὐτοῦ **F** || **17** τινὸς πρὸς αὐτὸν **F** | αὐτὸν **F** || **19** (ὦν) πῶς Reiske¹ || **20** δὴ **A**^{1sl} : δὲ **A E F** || **23** ἐπαίδευσέ τε **E F** : ἐπαίετέ (sic) **A** | λοιπὸς **A E**^{ac} : λοιπὸν **E**^{2upc} **F** || **25** διδάσκοντος **A**^{1sl} : διδάσκοντα **A E F** || **27** κύβων **E**^{2pc}

- καὶ ἐφ' ἐταίραις ἐκώμαζεν ἐπαιρούσης αὐτὸν κόμης, ἣν καὶ βαφαῖς ἤσκει, σοβῶν τε καὶ ἄνω βαίνων. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ εὖ εἶχεν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἤδη συγγενεῖς ἐτράπετο καὶ τοὺς δεομένους σφῶν ἀνεκτί-
 5 ον Ἀναξαγόραν ἀγέλαις τε καὶ {κα}μήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀνέντα προβάτοις ἔφη **13 K.**
 μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι, τὸν δὲ Θηβαῖον Κράτητα καταποντώ-
 σαντα τὴν οὐσίαν οὔτε ἀνθρώποις γενέσθαι ἐπιτήδειον οὔτε προβάτοις.
 εὐδοκίμησαντος δὲ τοῦ Πυθαγόρου ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὃν ἔλεγε περὶ τοῦ μὴ δεῖν **3**
 παρ' ἄλλην ἰέναι γυναῖκα ἢ τὴν ἑαυτοῦ, τουτὶ μὲν ἐτέροις ἔφη ὑπὸ Πυθαγό-
 10 ρου προειρησθαι, αὐτὸς δὲ μήτ' ἂν γῆμαι μήτ' ἂν ἐς ὁμιλίαν ἀφικέσθαι ποτὲ
 ἀφροδισίων, ὑπερβαλλόμενος καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους· ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα
 ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν εἰς γῆρας ἐλθών, ὁ δ' ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ
 σωφροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτου, ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ
 σῶμα ἐρρωμένος ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαν-
 15 τοῦσί τινες ἐπὶ ἀφροδισίοις αὐτόν, ὡς διαμαρτία ἐρωτικῇ χρησάμενον καὶ
 διὰ τοῦτο ἀπεναντίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος, ὃς οὔτε ἐφοίτησέ ποτε ἐς
 Σκύθας οὔτε ἐς ἐρωτικά πάθη ἀπηνέχθη. οὐκ οὐκ οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ
 ἐσυκοφάντησεν ἐπὶ ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῆ γράμματα κατ'
 αὐτοῦ ξυνθείς, ὡς ἐν τοῖς περὶ Εὐφράτου λόγοις δείξομεν· διεφέρετο δὲ πρὸς
 20 τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἐπέσκα-

F 11–12 ὁ – ἐλθών resp. Pl. R. 329c2–4

T 4–6 τὸν – φιλοσοφῆσαι laud. Suda α1981 (1.178.10–12 Adler), Cedr. 1.278.9–12 || **6–7** Κράτητα – οὐσίαν laud. Suda κ2341 (3.182.21–22 Adler)
11–14.1 ὑπερβαλλόμενος – καπηλεύειν aff. Suda σ816 (4.402.9–20 Adler)
11–13 ὑπερβαλλόμενος – τούτου aff. Suda α3420 (1.307.21–25 Adler)
15–16 διαμαρτία – ἔθνος laud. Suda α3025 (1.271.21–22 Adler) || **16** ἀπεναντί-
 σαντα – ἔθνος aff. [Zonaras] 259.21–22

1 ἐταίρα{ι}ς Valckenaer² (et Cobet) || **2** καὶ¹ om. E || **3** ἐτέτραπτο **F** || **4** μακρὰ **F**^{ac1}
 ἑαυτῷ δὲ ἑαυτῷ **E F**^{ac} | ὑπολειπόμενος **E** || **4–5** κλαῖο[***]ον **E**^{ac2} || **5** {κα}μήλοις
 Casaubon : καμήλοις **A E F** Suda Cedr. || **7** ἀνθρώποις – προβάτοις | προβάτοις
 ποιήσας ἐπιτήδειον (sc. ὁ Κράτης τὴν οὐσίαν) οὔτε ἀνθρώποις Suda || **10** αὐτῷ
 Bentley || **11** ὑπερβαλλόμενος **F** | τὸ om. Suda (utroque loco) | γὰρ τὸν λυττῶντα **F**
12 ἐλθών ἐς γῆρας **F** : ἐλθόντα ἐς γῆρας Suda (utroque loco) | τε om. Suda α3420
13 τούτων Suda (utroque loco) || **15** διαμαρτία | δὴ ἁμαρτία Reiske¹
16 ἀπεναντίσαι [Zonaras] | τὸ τῶν σκυθῶν [Zonaras] || **16–17** ὃς – ἀπηνέχθη om.
 Suda || **16–17** ἐς Σκύθας | ἐς κύθας **E F**^{ac1} || **19** ὡς – δείξομεν om. Suda | περὶ
 εὐφράτου **A** : πρὸς εὐφράτην **E** : πρὸς [*]εὐφράτην **F** | δὲ | γὰρ Suda || **20** τὸν om. **F**
20–14.1 ἐπέσκαπτεν **A E F** : ἔσκαπτεν Suda : ἐπέσκοπτεν Reiske² (et Cobet)

πτεν οὗτος καὶ ἀπήγε τοῦ χρηματίζεσθαι τε καὶ τὴν σοφίαν κατηλεύειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐς τοὺς αὐτῶν χρόνους ἀναβεβλήσθω μοι.

- 14.** Ἐρομένου δέ ποτε τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ Εὐξένου, τί δῆτα οὐ συγγράφοι καίτοι γενναίως δοξάζων καὶ ἀπαγγελία χρώμενος δοκίμῳ καὶ ἐγηγεμένην “ὅτι” ἔφη “οὐπω ἐσιώπησα.” καὶ ἔνθεν δὴ ἀρξάμενος σιωπᾶν ᾤκηθη δεῖν, 5 καὶ τὴν μὲν φωνὴν κατεῖχεν, οἱ δ’ ὀφθαλμοὶ καὶ ὁ νοῦς πλείστα μὲν ἀνεγίνωσκον, πλείστα δὲ ἐς μνήμην ἀνελέγοντο. τό τοι μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος καὶ ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην ἔρρωτο, καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς τὴν Μνημοσύνην ᾔδετο, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεισθαι φησιν, αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς Μνημοσύνης 10 εἶναι. οὐ μὴν ἄχαρις τά γε ἐς ξυνουσίας ἦν παρ’ ὃν ἐσιώπα χρόνον, ἀλλὰ πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τι ἐπεσήμαινον καὶ ἡ χεὶρ καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς νεῦμα. οὐδὲ ἀμειδῆς ἡ σκυθρωπὸς ἐφαίνετο· τὸ γὰρ φιλέταιρόν τε καὶ τὸ εὐμενὲς εἶχε. τοῦτον ἐπιπονώτατον αὐτῷ φησι γενέσθαι τὸν βίον ὅλων πέντε ἐτῶν ἀσκηθέντα· πολλὰ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἔχοντα μὴ εἰπεῖν, πολλὰ 15 δὲ πρὸς ὀργὴν ἀκούσαντα μὴ ἀκοῦσαι, πολλοῖς δ’ ἐπιπλήξαι προαχθέντα “τέτλαθι δὴ κραδίη τε καὶ γλῶττα” πρὸς ἑαυτὸν φάναι, λόγων τε προσκρουσάντων αὐτῷ παρεῖναι τὰς ἐλέγξεις τότε.

F 17 τέτλαθι δὴ κραδίη imit. Hom. *Od.* 20.18

T 3–5 Ἐρομένου – ἐσιώπησα aff. Phot. 331b23–26 || **6–11** τὴν – εἶναι aff. Suda a2245 (1.202.13–17 Adler), s439 (4.361.15–20 Adler) || **11–18** οὐ – τότε resp. Eus. 12.29–30 (p. 130 des Places)

1 τε om. Suda || **3** δέ ποτε om. Phot. || **4** γενναίως δοξάζων καὶ om. Phot. | δοκίμῳ τε καὶ Phot. || **4–5** διεγηγεμένη Phot. || **5** οὐπω ἔφη Phot. | ἐσιώπα Phot. **M** | ἔνθεν δὴ **A E F** : ἐνθένδε Marc. XI.29 Par. 1696 (Kayser^{1/2}) || **6** φωνὴν σιωπῇ κατεῖχεν Suda (hinc incipiens; utroque loco) || **6–7** οἱ – ἀνεγίνωσκον om. Suda (utroque loco) **7** ἐς μνήμην om. Suda a2245 | ἀνελέγετο Suda (utroque loco) | τό τοι τῷ τοι **E** : καὶ τὸ Suda a2245 : τό τε Suda s439 || **8** καὶ¹ – ἔρρωτο] ἔρρωτο (om. καὶ) ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην Suda (utroque loco) | καὶ²] <ᾧ> καὶ Valckenaer² || **8–9** ἐς τὴν Μνημοσύνην ᾔδετο] ἔστιν εἰς μνημοσύνην (om. τὴν), ὃν ᾔδεν Suda a2245 || **8** in voce ἐς redit **C** || **9** Μνημοσύνην scripsi praeunte Jacobs⁶ : μνημοσύνην edd. || **10** παρὰ τῆς Μνημοσύνης scripsi praeunte Jacobs⁶ : παρὰ τῆς μνημοσύνης edd. : παρὰ τὴν μνημοσύνην Richards | παρὰ] ὑπὸ Suda a2245 || **11** ἄχαρις τά γε] ἀχάριστά γε τὰ **C** **13** οὐδὲ] ὁ δὲ **C** | φιλαίτερόν **F** : φιλετερον (sic) **C** || **14** εἶχε καὶ τὸ εὐμενὲς **F** **15** ὅλων **EFC** || **16** πρὸς ὀργὴν <βιάσασθαι> Reiske² | μὴ ἀκοῦσαι] μὴ <δόξαι> ἀκοῦσαι Van Wulfften Palthe : μὴ ἀποκροῦσαι Madvig | προαχθέντα] προσχόντι **F**^{ac1} (nisi fallor) : προαχθέντι **F**^{1pc} || **18** παρίεναι Bentley

15. Διέτριψέ τε τοὺς τῆς σιωπῆς χρόνους τὸν μὲν ἐν Παμφύλοις, τὸν δὲ ἐν Κιλικίᾳ, καὶ βαδίζων δι' οὕτω τρυφώντων ἐθνῶν οὐδαμοῦ ἐφθέγγατο, οὐδ' ὑπήχθη γρύξαι. ὁπότε μὴν στασιαζούσῃ πόλει ἐντύχοι (πολλὰ δὲ ἐστασίαζον ὑπὲρ θαυμάτων οὐ σπουδαίων), παρελθὼν ἂν καὶ δείξας ἑαυτὸν
- 5 καὶ τι καὶ μελλούσης ἐπιπλήξεως τῇ χειρὶ καὶ τῷ προσώπῳ ἐνδειξάμενος ἐξήρητ' ἂν ἀταξία πᾶσα καὶ ὥσπερ ἐν μυστηρίοις ἐσιώπων. καὶ τὸ μὲν τοὺς ὀρχηστῶν τε καὶ ἵππων ἕνεκα στασιάζειν ὠρμηκότας ἀνασχεῖν οὐπω μέγα· οἱ γὰρ ὑπὲρ τοιούτων ἀτακτοῦντες, ἂν πρὸς ἄνδρα ἴδωσιν, ἐρυθριώσιν τε καὶ αὐτῶν ἐπιλαμβάνονται καὶ ῥᾶστα δὴ ἐς νοῦν ἤκουσι. λιμῷ δὲ πεπιεσμένην
- 10 πόλιν οὐ ῥᾶδιον εὐηνίῳ καὶ πιθανῷ λόγῳ μεταδιδάξαι καὶ ὀργῆς παῦσαι. ἀλλ' Ἀπολλωνίῳ καὶ ἡ σιωπὴ πρὸς τοὺς οὕτω διακειμένους ἤρκει. ἀφίκετο 15 K. μὲν γὰρ ἐς Ἄσπενδον τὴν Παμφύλιν (πρὸς Εὐρυμέδοντι δὲ οἰκεῖται | 2 ποταμῷ ἢ πόλιν αὕτη, τρίτῃ τῶν ἐκεῖ), ὄροβοι δ' ὄνιοι καὶ τὰ ἐς βρώσιν ἀναγκαῖα διέβροσκον αὐτούς· τὸν γὰρ σίτον οἱ δυνατοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον,
- 15 ἵν' ἐκκαπηλευθείη τῆς χώρας. ἀνιρέθιστο δὴ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα ἡλικία πᾶσα καὶ πυρὸς ἐπ' αὐτὸν ἤπτοντο καίτοι προσκείμενον τοῖς βασιλείοις ἀνδριάσιν, οἱ καὶ τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ φοβερώτεροι ἦσαν τότε καὶ ἀσυλότεροι, Τιβερίου γε ὄντες, ἐφ' οὗ λέγεται τις ἀσεβῆσαι δόξαι τυπτήσας τὸν ἑαυτοῦ δούλον φέροντα δραχμὴν ἀργυρᾶν νενομισμένην ἐς Τιβέριον. προσ-
- 20 ελθὼν οὖν τῷ ἄρχοντι ἤρετο αὐτὸν τῇ χειρὶ, ὃ τι εἴη τοῦτο, τοῦ δὲ ἀδικεῖν μὲν οὐδὲν φήσαντος, ἀδικεῖσθαι δὲ μετὰ τοῦ δήμου, λόγου δ' εἰ μὴ τύχοι, ξυναπολεισθαι τῷ δήμῳ, μετεστράφη τε εἰς τοὺς περιεστηκότας ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ἐνένευσεν ὡς χρὴ ἀκοῦσαι, οἱ δὲ οὐ μόνον ἐσιώπησαν ὑπ' ἐκπλήξεως τῆς πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πῦρ ἔθεντο ἐπὶ τῶν βωμῶν τῶν αὐτόθι.
- 25 ἀναθαρρήσας οὖν ὁ ἄρχων “ὁ δεῖνα” ἔφη “καὶ ὁ δεῖνα” πλείους εἰπὼν “τοῦ λιμοῦ τοῦ καθεστηκότος αἴτιοι· τὸν γὰρ σίτον ἀπολαβόντες φυλάττουσι κατ' ἄλλος ἄλλο τῆς χώρας.” διακελευομένων δὲ τῶν Ἀσπενδίων ἀλλήλοις 3 ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς φοιτᾶν, ἐνένευσεν ὁ Ἀπολλώνιος μὴ πράττειν τοῦτο, μετακαλεῖν δὲ μᾶλλον τοὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ καὶ παρ' ἐκόντων εὐρέσθαι τὸν σίτον.

T 13–14 ὄροβοι – αὐτοὺς aff. Phot. 331b26–27

1 διέπρεψέ F | τῆς om. E | τὸν¹] τοὺς F : τὸ C || 3 <γε> μὴν Reiske^{1/2} || 5 καὶ¹ om. C
8 πρὸς <...> ἄνδρα vel (exempli gratia) <πρεσβύτερον> ἄνδρα Richards
9 ἐπιλαμβάνωνται F || 12 εὐρυμέδοντα A (ι A^{1st}) || 12–13 ποταμῷ οἰκεῖται C
13 ποταμὸν A (ω A^{1st}) : om. E | ὄροβοι] ὄροβο E^{ac2} : καὶ λιμὸς ἦν, ὄροβο Phot.
17–18 τότε καὶ ἀσυλότεροι ἦσαν E FC || 18 ὄντος C | τυπτήσας E || 23 ἐνένευσεν E
FC : ἐπένευσεν Scheibe || 27 ἀσπανδίων A || 28 ἐνένευσεν E FC || 29 εὐράσθαι (sic) C

16 K. ἀφικομένων δὲ μικροῦ μὲν ἐδέησε καὶ φωνὴν ἐπ’ αὐτοὺς ῥῆξαι, παθὼν τι πρὸς τὰ τῶν πολλῶν δάκρυα (καὶ γὰρ παιδία ξυνερρυνῆκει καὶ γύναια, καὶ ὠλοφύροντο οἱ γεγηρακότες, ὡς αὐτίκα δὴ ἀποθανοῦμενοι λιμῶ), τιμῶν δὲ τὸ τῆς σιωπῆς δόγμα γράφει ἐς γραμματεῖον ἐπίπληξιν καὶ δίδωσιν ἀναγνώ-
 ναι τῷ ἄρχοντι. ἡ δὲ ἐπίπληξις ὧδε εἶχεν. “Ἀπολλώνιος σιτοκαπήλοις 5 Ἀσπενδίων. ἡ γῆ πάντων μήτηρ, δικαία γάρ, ὑμεῖς δὲ ἄδικοι ὄντες πεποιή-
 σθε αὐτὴν αὐτῶν μόνων μητέρα, καὶ εἰ μὴ παύσεσθε, οὐκ ἔασει ὑμᾶς ἐπ’ αὐτῆς ἐστάναι.” ταῦτα δείσαντες ἐνέπλησαν τὴν ἀγορὰν σίτου καὶ ἀνεβίω ἡ πόλις.

16. Ἐπεφοίτησε καὶ Ἀντιοχία τῇ μεγάλῃ πεπαυμένος τοῦ σιωπᾶν, καὶ 10 παρῆλθεν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Δαφναίου Ἀπόλλωνος, ᾧ περιάπτουσιν Ἀσσύριοι τὸν μῦθον τὸν Ἀρκάδα· τὴν γὰρ τοῦ Λάδωνος Δάφνην ἐκεῖ μεταφῦναι λέγουσι καὶ ποταμὸς αὐτοῖς ρεῖ Λάδων, καὶ φυτὸν τιμᾶται παρ’ αὐτοῖς δάφνης, τοῦτο δὴ τὸ ἀντὶ τῆς παρθένου, κυπαρίττων τε ὕψη ἀμύχανα περιέστηκε κύκλῳ τὸ ἱερὸν καὶ πηγὰς ἐκδίδωσιν ὁ χῶρος ἀφώνους τε καὶ 15 ἡρεμούσας, αἷς τὸν Ἀπόλλων φασὶ ραίνεσθαι. ἐνταῦθα κυπαρίττου τι ἔρνος ἡ γῆ ἀναδέδωκεν ἐπὶ Κυπαρίττῳ φασὶν ἐφήβῳ Ἀσσυρίῳ, καὶ πιστοῦται τὴν 2 μεταβολὴν ἡ ὥρα τοῦ φυτοῦ. καὶ ἴσως νεανικώτερον ἅπτεσθαι δοκῶ τοῦ λόγου διαμυθολογῶν τὰ τοιαῦτα· ἀλλ’ οὐχ ὑπὲρ μυθολογίας ταῦτα. τί δέ μοι ὁ λόγος βούλεται; ὁ Ἀπολλώνιος ἰδὼν τὸ ἱερὸν χαρίεν μὲν, σπουδῇ δ’ ἐν 20 αὐτῷ οὐδεμίαν, ἀλλ’ ἀνθρώπους ἡμιβαρβάρους καὶ ἀμούσους “Ἀπολλων,” ἔφη “μετάβαλε τοὺς ἀφώνους εἰς δένδρα, ἵνα κἂν ὡς κυπάριττοι ἠχῶσι.” τὰς δὲ πηγὰς ἐπισκεψάμενος, ὡς γαλήνην ἄγουσι καὶ κελαρύζει σφων οὐδεμία,

F 1 φωνὴν ῥῆξαι imit. D. 9.61

T 5–8 Ἀπολλώνιος – ἐστάναι aff. *Ep.Ap.* 77a Penella || 16–18 ἐνταῦθα – φυτοῦ resp. Tz. *Schol. in Hom. Il.* 27.19 || 16–17 κυπαρίττου – ἀναδέδωκεν aff. Phot. 331b28–29 || 23 κελαρύζει σφων οὐδεμία aff. Phot. 331b28

1 μικροῦ E C : μικρὸν A F | παθὼν τι Par.1696^{2pc} et fortasse E^{ac} (ci. Bentley) : παθὼν τι (vel παθώντι) C : παθόντι A E^{2pc} F (παθ[*]ντι E^{ac2}) || 4 γραμματίον E || 5 ὧδε om. A || 5–6 Ἀπολλώνιος et Ἀσπενδίων om. *Ep.Ap.* || 7 αὐτὴν αὐτῶν μόνων A : αὐτὴν αὐτῶν μόνων F : αὐτὴν ὑμῶν μόνων E^{ac} : αὐτὴν ὑμῶν μόνων C E^{2pc} : αὐτὴν ἑαυτῶν μόνων *Ep.Ap.* : αὐτῶν μόνων Olearius : αὐτῶν μόνων Reiske² : αὐτὴν αὐτῶν ὑμῶν {μόνων} Van Groningen | παύσασθε E^{ac1} : παύσαισθε F : παύσησθε *Ep.Ap.* | ἔασει Reiske^{1/2} : ἔασω A E F C *Ep.Ap.* || 7–8 ἐπ’ αὐτῆς ἐν αὐτῇ *Ep.Ap.* || 15 ἀφώνους A^{img} : ἀφθόνους A E F C | και² post hanc vocem desinit C || 16 ἀπόλλωνα A ραίνεσθαι (nisi fallor) F || 17 ἀνέδωκεν Phot. M : ἔδωκεν Phot. A | φησὶν E || 19 τὰ om. A | ταῦτα τὰ τοιαῦτα E || 20 δ’ om. E || 21 ἐαυτῷ E

- “ἡ ἀφωνία” εἶπεν “ἡ ἐνταῦθα οὐδὲ ταῖς πηγαῖς συγχωρεῖ φθέγγεσθαι.” πρὸς
 δὲ τὸν Λάδωνα ἰδὼν “οὐχ ἡ θυγάτηρ” ἔφη “σοὶ μόνῃ μετέβαλεν, ἀλλὰ καὶ
 σὺ τῷ δόξαι βάρβαρος ἐξ Ἑλληνός τε καὶ Ἀρκάδος.” ἐπεὶ δὲ ἔγνω διαλέγε- 3
 σθαι, τὰ μὲν ὀμιλούμενα τῶν χωρίων καὶ ἀτακτοῦντα παρηγεῖτο φήσας οὐκ 17 K.
 5 ἀνθρώπων ἑαυτῷ δεῖν, ἀλλ’ ἀνδρῶν, τὰ δὲ σεμνότερα ἐσεφοίτα καὶ ᾧκει τῶν
 ἱερῶν τὰ μὴ κληστά. ἡλίου μὲν δὴ ἀνίσχοντος ἐφ’ ἑαυτοῦ τινα ἔπραττεν, ἃ
 μόνοις ἐποίει δῆλα τοῖς ἐτῶν τεσσάρων σιωπᾶν γεγυμνασμένοις, τὸν δὲ μετὰ
 ταῦτα καιρὸν, εἰ μὲν Ἑλλὰς ἡ πόλις εἴη καὶ τὰ ἱερὰ γνῶριμα, ξυγκαλῶν ἂν
 τοὺς ἱερέας ἐφιλοσόφει περὶ τῶν θεῶν καὶ διωρθοῦτο αὐτούς, εἴ πῃ τῶν
 10 νομιζομένων ἐξαλλάττοιεν, εἰ δὲ βάρβαρά τε καὶ ἰδιότροπα εἴη, διεμάνθανε
 τοὺς ἰδρυσαμένους αὐτὰ καὶ ἐφ’ ὧ ἰδρύθη, πυθόμενός τε, ὅπῃ θεραπεύεται
 ταῦτα καὶ ὑποθέμενος, εἴ τι σοφώτερον τοῦ δρωμένου ἐνθυμηθεῖ, μετῆι
 ἐπὶ τοὺς ὀμιλητὰς καὶ ἐκέλευεν ἐρωτᾶν, ἃ βούλονται. ἔφασκε γὰρ χρῆναι
 τοὺς οὕτω φιλοσοφούντας ἡοὺς μὲν ἀρχομένης ξυνεῖναι θεοῖς, προΐούσης δὲ
 15 περὶ θεῶν, τὸν δὲ μετὰ ταῦτα καιρὸν ἀνθρωπείων πέρι τὰς ξυνουσίας
 ποιεῖσθαι. εἰπὼν δ’ ἂν πρὸς τοὺς ἐταίρους, ὅποσα ἡρώτων, καὶ ἱκανῶς τῆς 4
 τοιαύτης ξυνουσίας ἔχων ἐπὶ τὴν διάλεξιν ἀνίστατο λοιπὸν τὴν ἐς πάντα,
 οὐ πρὸ μεσημβρίας, ἀλλ’ ὅποτε μάλιστα ἡ ἡμέρα ἐστήκοι. καὶ διαλεχθεὶς ἂν
 ὥς ἀπαρκεῖν ᾤετο, ἡλείφετό τε καὶ τριψάμενος ἵει ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ψυχρόν,
 20 γῆρας ἀνθρώπων καλῶν τὰ βαλανεῖα. τῆς γοῦν Ἀντιοχείας ἀποκλεισθεῖσης
 ἐς αὐτὰ ἐπὶ μεγάλοις ἀμαρτήμασιν “ἔδωκεν ὑμῖν” ἔφη “ὁ βασιλεὺς κακοῖς
 οὔσι βιῶναι πλείονα ἔτη.” Ἐφεσίῳ δὲ βουλομένων καταλιθῶσαι τὸν ἄρχον-
 τα ἐπὶ τῷ μὴ ἐκपुरοῦν τὰ βαλανεῖα “ὑμεῖς μὲν τὸν ἄρχοντα” ἔφη “αἰτιάσθε,
 ἐπειδὴ πονηρῶς λούσθε, ἐγὼ δὲ ὑμᾶς, ὅτι λούσθε.”

F 5-6 τὰ – κληστά imit. Th. 2.17.1

T 19-20 ἵει – βαλανεῖα aff. Suda ι213 (2.619.10-11 Adler)

3 τὸ E | Ἀρκάδος (γεγονέναι) Reiske¹ || 4 ἀμελούμενα Aldina || 6 κληστά Cobet :
 κληιστά AEF : κλειστά Westermann || 7 ἐτῶν A : ἐκ τῶν EF | τεττάρων F || 9 παρὰ
 E (περὶ E^{2sl}) | θεὸν E^{ac2} | πῃ EF : πού A || 9-10 τοῦ νομιζομένου EF
 10 διεμάνθανε] διεπυνθάνετο Cobet || 15 παρὰ E | θεὸν E^{ac2} | δὲ] καὶ E^{1sl} | πέρι τὰς in
 rasura A¹ (περὶ [absque τὰς] erasum, ut vid.) || 17 ἀνίστατο] ἀνίστα τὸ F | τὴν²] τῆς
 A || 18 μάλιστα ἡ ἡμέρα] ἡμέρα μάλιστα (absque ἡ) F || 20 γῆρας ἀνθρώπων καλῶν]
 φάσκων γῆρας ἀνθρώπων εἶναι Suda || 23 ἔφη τὸν ἄρχοντα F

17. Λόγων δὲ ιδέαν ἐπήσκησεν οὐ διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσιν
18 K. ποιητικοῖς ὀνόμασιν οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσιν
 (ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀθίδα ἡγεῖτο), οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου,
 οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσεν ἢ περιπατοῦντος ἐς
 τοὺς ἀκρωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, “οἶδα” ἔλεγε 5
 καὶ “δοκεῖ μοι” καὶ “ποῖ φέρεσθε;” καὶ “χρὴ εἰδέναι.” καὶ αἱ δόξαι βραχεῖαι
 καὶ ἀδαμάντινοι κύρια τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι, καὶ τὰ
 λεγόμενα ἡχῶ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα. ἐρομένου δὲ
 αὐτὸν τῶν στενολεσχούντων τινός, ὅτου ἔνεκα οὐ ζητοίη, “ὅτι” ἔφη “μειρά-
 κιον ὦν ἐξήγησα, νῦν δὲ οὐ χρὴ ζητεῖν, ἀλλὰ διδάσκειν ἃ εὔρηκα.” “πῶς οὖν, 10
 ὦ Ἀπολλώνιε, διαλέξεται ὁ σοφός;” πάλιν ἐπερομένου αὐτὸν “ὡς νομοθέ-
 της,” ἔφη “δεῖ γὰρ τὸν νομοθέτην, ἃ πέπεικεν ἑαυτόν, ταῦτα ἐπιτάγματα ἐς
 τοὺς πολλοὺς ποιείσθαι.” ὥδε αὐτῷ τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐσπουδάζετο καὶ
 ἐπέστρεφεν εἰς ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἀμουσοτάτους.

18. Μετὰ δὲ ταῦτα λογισμὸν ἑαυτῷ διδοὺς ἀποδημίας μείζονος, 15
 ἐνθυμεῖται τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ σοφοὺς, οἱ λέγονται Βραχυμᾶ-
 νές τε καὶ Ὑλόβιοι εἶναι, προσήκειν φήσας νέῳ ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ
 ὑπερορίῳ αἰρεσθαι. εὔρημα δὲ καὶ τοὺς μάγους ἐποιεῖτο, οἱ Βαβυλώνα καὶ
 Σοῦσα οἰκοῦσι· καὶ γὰρ ἂν καὶ τὰ κείνων διαμαθεῖν ὁδῷ χρώμενος. καὶ πρὸς 20
 τοὺς ὁμιλητὰς ἐπὶ τὰ ὄντας ἀνέφηνε τὴν γνώμην. πειρωμένων δὲ αὐτῶν
 συμβουλεύειν ἕτερα, εἴ πη ἀφελχθείη τῆς ὁρμῆς ταύτης, “ἐγὼ μὲν θεοὺς”

F 6 ποῖ φέρεσθε fort. imit. Pl. *Clit.* 407b1 || **8** ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα fort. imit. Pi. O. 1.12 || **9** στενολεσχούντων imit. Ar. *Nu.* 320

T 1–8 Λόγων – θεμιστευόμενα aff. Suda κ912 (3.67.1–9 Adler) || 1–3 Λόγων – ἡγεῖτο aff. Phot. 331b29–33 || 1–2 Λόγων – ὀνόμασι aff. Suda δ1030 (2.91.30–31 Adler) || 3–4 οὐδὲ – ἤκουσεν aff. Suda δ519 (2.52.15–16 Adler) || 3–4 οὐδὲ – λόγους aff. Suda λ297 (3.251.26–27 Adler) || 4–6 οὐδὲ¹ – μοι aff. Suda τ15 (4.495.11–13 Adler) || 6 ποῖ φέρεσθε laud. Eus. 47.2–3 (p. 208 des Places) || 6–8 καὶ⁴ – θεμιστευόμενα aff. Phot. 331b33–36 || 7–8 καὶ³ – θεμιστευόμενα aff. Suda η687 (2.600.17–18 Adler), θ119 (2.690.22–23 Adler) || 17–18 προσήκειν – αἰρεσθαι aff. Suda υ340 (4.658.27–28 Adler) || 18–19 εὔρημα – οἰκοῦσι aff. Suda ε3682 (2.467.16–17 Adler)

1 ἐπῆσκει Suda δ1030 | οὐ τὴν διθυραμβώδη Suda (utroque loco) || 2 ἀττικίζουσιν Phot. **M** || 3–4 οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, οὐδὲ λεπτολογία ἐδίδου Suda δ519 || 4 ἢ] οὕτε Suda κ912 : om. Suda τ15 | περιπατοῦντος Reiske^{1/2} (et Madvig) || 6 αἱ om. Suda 7 ἀδαμάντιναι Suda || 11 ὦ om. **E F** || 17 Ὑλόβιοι Rhoer : Ὑρκάνιοι **A E F** : Γερμᾶνες Olearius : Σαρμᾶνες Kayser^{1A}PP | προσήκον Reiske² || 18 ὑπερόρια Suda εὔρημα **A**^{1sl} | καὶ¹ **E F** Suda : om. **A** || 19 τὰ ἐκείνων **E** || 21 πη] πει **A**

ἔφη “συμβούλους πεποιήμαι καὶ τὰ δεδογμένα εἴρηκα, ὑμῶν δὲ βάσανον ἐποιούμην, εἰ πρὸς ἅπερ ἐγὼ ἔρρωσθε. ἐπεὶ τοίνυν μαλακῶς ἔχετε, ὑμεῖς μὲν ὑγιαίνετε” ἔφη “καὶ φιλοσοφεῖτε· ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἱ σοφία τε καὶ δαίμων **19 K.** με ἄγει.” ταῦτα εἰπὼν ἐξελαύνει τῆς Ἀντιοχείας μετὰ δυοῖν θεραπόντων,

5 οἵπερ αὐτῷ πατρικῶ ἦσθην, ὁ μὲν ἐς τάχος γράφων, ὁ δὲ ἐς κάλλος.

19. Καὶ ἀφικνέεται ἐς τὴν ἀρχαίαν Νίνον, ἐν ἣ ἄγαλμα ἰδρυται τρόπον βάρβαρον. ἔστι δὲ ἄρα Ἰῶ ἢ Ἰνάχου καὶ κέρατα τῶν κροτάφων ἐκκρούει μικρὰ καὶ οἷον μέλλοντα. ἐνταῦθα διατρίβοντι καὶ πλείω ξυνιέντι περὶ τοῦ ἀγάλματος ἢ οἱ ἱερεῖς καὶ προφῆται, προσεφοίτησε Δάμις ὁ Νίνιος, ὃν κατ’
10 ἀρχὰς ἔφην ξυναποδημῆσαι οἱ καὶ ξυνέμπορον γενέσθαι τῆς σοφίας πάσης καὶ πολλὰ τοῦ ἀνδρὸς διασώσασθαι. δς ἀγασθεὶς αὐτὸν καὶ ζηλώσας τῆς ὁδοῦ “ἴωμεν,” ἔφη “Ἀπολλώνιε, σὺ μὲν θεῷ ἐπόμενος, ἐγὼ δὲ σοί· καὶ γάρ με καὶ πολλοῦ ἄξιον εὖροις ἄν. εἰ μὲν ἄλλο τι οὐκ οἶδα, τὸ δ’ οὖν εἰς Βαβυλῶνα ἄγον, πόλεις τε, ὁπόσαι εἰσὶν, οἶδα ἀνελθὼν οὐ πάλα καὶ κώμας,
15 ἐν αἷς πολλὰ ἀγαθὰ, καὶ μὴν καὶ τὰς φωνὰς τῶν βαρβάρων, ὁπόσαι εἰσὶν, εἰσὶ δὲ ἄλλη μὲν Ἀρμενίων, ἄλλη δὲ Μήδων τε καὶ Περσῶν, ἄλλη δὲ Καδουσίων, καταλαμβάνω δὲ πάσας.” “ἐγὼ δέ,” εἶπεν “ὦ ἐταῖρε, πασῶν ξυνήμι, μαθὼν μηδεμίαν.” θαυμάσαντος δὲ τοῦ Νιν(ι)ου “μὴ θαυμάσης,” **2**
εἶπεν “εἰ πάσας οἶδα φωνὰς ἀνθρώπων· οἶδα γὰρ δὴ καὶ ὅσα σιωπῶσιν
20 ἄνθρωποι.” ὁ μὲν δὴ Ἀσσύριος προσηύξατο αὐτόν, ὥς ταῦτα ἤκουσε, καὶ

Τ’ 3–4 ἐμοὶ – ἄγει aff. Suda β19 (1.447.1–2 Adler), ο11 (4.614.3 Adler) **6–20.15** Καὶ – ἀπόλλυσθαι resp. Eus. 3.1–4 (p. 104 des Places), 12.6–7 (p. 128 des Places) || **6–8** Καὶ – μέλλοντα aff. Phot. 331b36–39 || **9** προσεφοίτησε Δάμις ὁ νίνιος aff. Suda δ46 (2.4.23 Adler) || **17–20** ἐγὼ – ἄνθρωποι laud. Eus. 9.15–17 (p. 122 des Places) || **17–18** ἐγὼ – μηδεμίαν aff. Eus. 8.12–13 (p. 118 des Places); resp. Eus. 9.2–3 (p. 120 des Places), 14.6 (p. 132 des Places) || **18–20** μὴ – ἄνθρωποι aff. Eus. 8.14 (p. 118 des Places)

3 τε om. Suda (utroque loco) || **4** θεραπόντων δυοῖν **E** || **5** ὥπερ Cobet || **6** Νίνον Jackson : νίνον **A E F** Phot. || **7** δὲ ἄρα om. Phot. | Ἰῶ] ἡὼ **E** || **8** οἶα Phot. || **9** νίνιος Suda **M**^{sl} (ci. Bentley Salmasium secutus) : νίνος **A E F** Suda || **10** φιλοσοφίας **E F** **14** ἄγον **A E F**^{lpc} : ἄγων **F**^{ac1} : ἄγειν Reiske² : ἤγον Kayser² | τε (γάρ) Reiske² (et Jackson) || **16** ἀρνίων **E**^{ac2} | δὲ³ om. **F** Eus. || **17** καταλαμβάνω Jackson : μεταλαμβάνω **A E F** || **17–18** πασῶν τῶν φωνῶν ξυνήμι Eus. (orationi suae accommodans) || **18** οὐδὲ μίαν **F** Eus. | Νιν(ι)ου Bentley (Salmasium secutus) : νίνου **A E F** || **19** εἰ – ἀνθρώπων om. Eus. | δὴ om. Eus. | ὅσα] ἄ Eus. || **19–20** σιωπῶσιν οἱ ἄνθρωποι Eus. || **20** αὐτόν] αὐτῷ **A**^{1sl}

ὥσπερ δαίμονα ἔβλεπε, συνῆν τε αὐτῷ ἐπιδιδούς τὴν σοφίαν καὶ ὃ τι μάθοι
 μνημονεύων. φωνὴ δὲ ἦν τῷ Ἀσσυρίῳ ξυμμέτρως πράττουσα· τὸ γὰρ
 λογοειδὲς οὐκ εἶχεν, ἅτε παιδευθεὶς ἐν βαρβάροις, διατριβὴν δὲ ἀναγράψαι
 καὶ συνουσίαν καὶ ὃ τι ἤκουσεν ἢ εἶδεν ἀνατυπῶσαι καὶ ὑπόμνημα τῶν
20 K. τοιῶνδε ξυνθεῖναι σφόδρα ἱκανὸς ἦν καὶ ἐπετήδευε τοῦτο ἄριστα ἀνθρώπων. 5
 3 ἢ γοῦν δέλτος ἢ τῶν ἐκφατνισμάτων τοιοῦτον τῷ Δάμιδι νοῦν εἶχεν· ὁ
 Δάμις ἐβούλετο μὴδὲν τῶν Ἀπολλωνίου ἀγνοεῖσθαι, ἀλλ’ εἴ τι καὶ
 παρεφθέξατο {ἢ εἶπεν}, ἀναγεγράφθαι καὶ τοῦτο. καὶ ἄξιόν γε εἰπεῖν, ἃ καὶ
 πρὸς τὸν μεμψάμενον τὴν διατριβὴν ταύτην ἀπεφθέξατο. διασύροντος γὰρ
 αὐτὸν ἀνθρώπου ραθύμου τε καὶ βασκάνου καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὀρθῶς ἀναγρά- 10
 φειν φήσαντος, ὅπόσαι γινώμαί τέ εἰσι καὶ δοῖναι τοῦ ἀνδρός, ταυτί δὲ τὰ
 οὕτω μικρὰ ξυλλεγόμενον παραπλήσιόν που τοῖς κυσὶ πράττειν τοῖς
 σιτουμένοις τὰ ἐκπίπτοντα τῆς δαιτός, ὑπολαβὼν ὁ Δάμις “εἰ δαῖτες” ἔφη
 “θεῶν εἰσι καὶ σιτοῦνται θεοί, πάντως που καὶ θεράποντες αὐτοῖς εἰσιν, οἷς
 μέλει τοῦ μὴδὲ τὰ πίπτοντα τῆς ἀμβροσίας ἀπόλλυσθαι.” τοιοῦδε μὲν 15
 ἐταίρου καὶ ἐραστοῦ ἔτυχεν, ᾧ τὸ πολὺ τοῦ βίου συνεπορεύθη.

20. Παριόντας δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν μέσσην τῶν ποταμῶν ὁ τελώνης ὁ
 ἐπιβεβλημένος τῷ Ζεύγματι πρὸς τὸ πινάκιον ἤγε καὶ ἡρώτα, ὃ τι ἀπάγειεν,
 ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “ἀπάγω” ἔφη “σωφροσύνην, δικαιοσύνην, ἀρετὴν, ἐγκρά- 20
 τειαν, ἀνδρείαν, ἀσκησιν,” πολλὰ οὕτω καὶ θήλεα εἴρας ὀνόματα. ὁ δ’ ἤδη
 βλέπων τὸ ἑαυτοῦ κέρδος “ἀπόγραψαι οὖν” ἔφη “τάς δούλας.” ὁ δὲ “οὐκ
 2 ἔξεστιν,” εἶπεν “οὐ γὰρ δούλας ἀπάγω ταύτας, ἀλλὰ δεσποίνας.” τὴν δὲ τῶν
 ποταμῶν μέσσην ὁ Τίγρης ἀποφαίνει καὶ ὁ Εὐφράτης ῥέοντες μὲν ἐξ Ἀρμενί-
 ας καὶ Ταύρου λήγοντος, περιβάλλοντες δὲ ἡπειρον, ἐν ᾗ καὶ πόλεις μὲν, τὸ
 δὲ πλεῖστον κῶμαι, ἔθνη τε Ἀρμενία καὶ Ἀράβια, ἃ ξυγκλείσαντες οἱ 25

T 1–3 ὥσπερ – εἶχεν aff. Phot. 331b39–332a4 || 1–5 συνῆν – ἦν aff. Suda 846
 (2.4.23–27 Adler)

1 ἐπιδιδούς – καὶ om. Suda | ἐπιδιδούς (ἐς) τὴν σοφίαν Bentley : ἐπιδιδούς (εἰς) τὴν
 σοφίαν (ita et Reiske²) vel (γραφῇ) ἐπιδιδούς τὴν σοφίαν Reiske¹ : fortasse ἐπιδιδούς
 (πρὸς) τὴν σοφίαν || **2** τῷ αὐτῷ **F**^{ac} | ξυμμέτρως] συμμέτρῳ Phot.**A** : σὺν μέτρῳ
 Phot.**A**² || **4** ὑπομνήματα Suda || **4–5** τῶν τοιῶνδε] τῶν τοιούτων **F** : τοιάδε Suda
5 ἱκανῶς **F** || **6** τῶν ἐκφατνισμάτων] ἐκ τῶν φατνισμάτων **E** || **8** παρεφθέξατο ἢ
 εἶπεν] παραφθεγξάμενος εἶπεν Jacobs⁶ | ἢ εἶπεν del. Reiske^{1/2} (e scholio ortum) : ἢ {...}
 εἶπεν Bekker : ἢ (ἀμελῶς) εἶπεν Kayser^{1App} Kayser^{2T} : ἢ (εἰκῇ) εἶπεν Scheibe (et
 Miller) : ἢ εἶπεν Jackson || **10–11** ἀναγράφη **E**^{3pc} || **15** τοῦ om. **E** || **19** ἀρετὴν
 fortasse delendum || **20** ἀνδρίαν **E** | οὕτω καὶ Jackson : καὶ οὕτω **A E F** : καὶ πάντα
 Reiske¹ || **21** ἀπόγραψαι **A E F** (ci. Reiske^{1/2} Westermann Cobet) : ἀπογράψαι
 Aldina Kayser¹ || **23** τίγρις **F** || **24** πόλλι **E** (eis **E**^{1sl}) || **25** Ἀρμενία τε καὶ **A**

- ποταμοὶ ἔχουσιν, ὧν καὶ νομάδες οἱ πολλοὶ στείχουσιν, οὕτω τι νησιώτας
 ἐαυτοὺς νομίζοντες, ὥς ἐπὶ θάλατταν τε καταβαίνειν φάσκειν, ὅτ' ἐπὶ τοὺς **21 K.**
 ποταμοὺς βαδίζοιεν, ὅρον τε ποιεῖσθαι τῆς γῆς τὸν τῶν ποταμῶν κύκλον.
 ἀποτορνεύσαντες γὰρ τὴν προειρημένην ἡπειρον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔνται
 5 θάλατταν. εἰσὶ δ' οἱ φασιν ἐς ἔλος ἀφανίζεσθαι τὸ πολὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ
 τελευτᾶν τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐν τῇ γῇ. λόγου δ' ἔνιοι θρασυτέρου ἐφάπτον-
 ται, φάσκοντες αὐτὸν ὑπὸ τῇ γῇ ῥέοντα εἰς Αἴγυπτον τε ἀναφαίνεσθαι καὶ
 Νεῖλω συγκεράννυσθαι. ἀκριβολογίας μὲν δὴ ἔνεκα καὶ τοῦ μηδὲν παραλε- **3**
 λείφθαι μοι τῶν γεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Δάμιδος ἐβουλόμην ἂν καὶ τὰ διὰ
 10 τῶν βαρβάρων τούτων σπουδασθέντα εἰπεῖν, ξυνελαύνει δὲ ἡμᾶς ὁ λόγος ἐς
 τὰ μείζω τε καὶ θαυμασιώτερα, οὐ μὴν ὥς δυοῖν γε ἀμελῆσαι τούτοις, τῆς τε
 ἀνδρείας, ἥ χρώμενος ὁ Ἀπολλώνιος διεπορεύθη βάρβαρον ἔθνη καὶ ληστρι-
 κὰ οὐδ' ὑπὸ Ῥωμαίοις πῶ ὄντα, τῆς τε σοφίας, ἥ τὸν Ἀράβιον τρόπον ἐς
 ξύνεσιν τῆς τῶν ζώων φωνῆς ἦλθεν. ἔμαθε δὲ τοῦτο διὰ τούτων τῶν Ἀραβί- **3**
 15 ων πορευόμενος ἄριστα γινωσκόντων τε αὐτὸ καὶ πραττόντων. ἔστι γὰρ τῶν
 Ἀραβίων ἤδη κοινὸν καὶ τῶν ὀρνίθων ἀκούειν μαντευσόμενων, ὅπόσα οἱ
 χρησιμοί, ξυμβάλλονται δὲ τῶν ἀλόγων σιτούμενοι τῶν δρακόντων οἱ μὲν
 καρδίαν φασίν, οἱ δὲ ἦπαρ.

- 21.** Κτησιφῶντα δὲ ὑπερβαλὼν καὶ παριὼν ἐς τὰ Βαβυλῶνος ὄρια
 20 φρουρὰ μὲν αὐτόθι ἦν ἐκ βασιλέως, ἦν οὐκ ἂν παρήλθε τις μὴ οὐκ ἐρωτηθεὶς
 ἐαυτὸν τε καὶ πόλιν καὶ ἐφ' ὃ τι ἦκοι. σατράπης δὲ τῇ φρουρᾷ ταύτῃ
 ἐπετέτακτο, βασιλέως τις, οἶμαι, ὀφθαλμός· ὁ γὰρ Μῆδος ἄρτι ἐς τὸ ἄρχειν
 ἦκων οὐ ξυνεχώρει ἑαυτῷ ἀδεῶς ζῆν, ἀλλὰ ὄντα τε καὶ οὐκ ὄντα δεδιώς ἐς

F 22 βασιλέως ὀφθαλμός imit. e.g. Hdt. 1.114.2

T 11–15 οὐ – πορευόμενος aff. Suda δ46 (2.4.27–31 Adler) || **13–18** ἐς – ἦπαρ
 aff. Eus. 10.2–8 (p. 122 des Places); fort. resp. Tz. in Hom. Il. 1.62.43–49, 68–71
 (ubi autem de Aethiopibus agitur)

1 πολλοὶ] πλείστοι **F** || **2** τε] γε Reiske¹ || **5** οἱ] εἰ Eacuv² || **7** τε om. **A**
9 ἐγγεγραμμένων **F** || **10** τούτων] τούτωι **F**: τούτων (πορευομένοις) Kayser² || **11** γε
 (ἄξιον) Reiske² || **12** ἀνδρίας **E** Suda **AM** | ὁ om. Suda || **13** Ῥωμαίους Suda | τρόπον
 (ἐκμαθῶν) vel (τηρήσας) vel (ἐκδιδαχθεὶς) Reiske² || **14** ἦλθεν καὶ ἔμαθεν Eus.
 (orationi suae accommodans) | τούτων om. Eus. (orationi suae accommodans)
14–15 Ἀράβων Eus. || **15** τε καὶ πραττόντων αὐτὸ Eus. || **16** ἦδη κοινὸν καὶ τῶν
 ὀρνίθων] κύκνων ἦδη καὶ ὀρνίθων Eus.: ἦθος κύκνων καὶ ὀρνίθων vel κύκνων ᾧδης καὶ
 ὀρνίθων vel κύκνων ἔτι καὶ ὀρνίθων Hamaker: ᾧδης κύκνων {καὶ τῶν ὀρνίθων} Van
 Wulfften Palthe | τῶν] τὸ **F** | μαντευσόμενων ἀκούειν Eus. || **20** οὐκ² om. **F**
22 ἐτέτακτο **F**

- 22 K.** φόβους καταπεπτώκει καὶ πτοίας. ἄγονται τοίνυν παρὰ τὸν σατράπην Ἀπολλωνίος τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτόν, ὁ δὲ ἔτυχε μὲν σκηνὴν ἐφ' ἄρμαμάξης πεποιημένος καὶ ἐξελαύνων ποι, ἰδὼν δὲ ἄνδρα αὐχμοῦ πλέων ἀνέκραγέ τε ὥσπερ τὰ δειλὰ τῶν γυναιῶν καὶ ξυνεκαλύψατο, μόγις τε ἀναβλέψας ἐς αὐτὸν “πόθεν ἡμῖν ἐπιπεμφθεὶς ἦκεις;” οἷον δαίμονα ἠρώτα. ὁ δὲ “ὕπ’ 5
 2 ἐμαυτοῦ,” ἔφη “εἴ πη καὶ ἄκοντες ἄνδρες γένοισθε.” πάλιν ἤρετο, ὅστις ὦν ἐσφοιτᾷ τὴν βασιλείας χώραν, ὁ δὲ “ἐμὴ” ἔφη “πάσα ἡ γῆ καὶ ἀνεῖται μοι δι’ αὐτῆς πορεύεσθαι.” τοῦ δὲ “βασανιῶ σε,” εἰπόντος “εἰ μὴ λέγοις,” “εἰ γὰρ ταῖς σαυτοῦ χερσίν,” εἶπεν “ὥς αὐτὸς βασανισθείης, θιγῶν ἀνδρός.” ἐκπλαγείς δὲ αὐτὸν ὁ εὐνούχος, ἐπεὶ μὴδὲ ἐρμηνέως ἑώρα δεόμενον, ἀλλ’ ὑπολαμ- 10
 βάνοντα τὴν φωνὴν ἀλύπως τε καὶ εὐκόλως “πρὸς θεῶν,” εἶπεν “τίς εἶ;” λιπαρῶς ἤδη καὶ μεταβαλὼν τοῦ τόνου. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος “ἐπεὶ μετρίως” ἔφη “ταῦτα καὶ οὐκ ἀπανθρώπως ἦρου, ἄκουε, ὅς εἰμι. εἰμὶ μὲν ὁ Τυανεὺς Ἀπολλώνιος, ἡ δὲ ὁδὸς παρὰ τὸν Ἰνδῶν βασιλέα καθ’ ἱστορίαν τῶν 15
 ἐκεῖ, βουλοίμην δ’ ἂν καὶ τῷ σῷ βασιλεῖ ἐντυχεῖν. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ 15
 3 ξυγγεγονότες οὐ τῶν φαύλων εἶναι, εἰ δὴ Οὐαρδάνης οὗτος, ὁ τὴν ἀρχὴν ἀπολωλυῖαν ποτ’ αὐτῷ νῦν ἀνεκτημένος.” “ἐκεῖνος,” ἔφη “θεῖε Ἀπολλώνιε· 20
 πάλαι γὰρ σε ἠκούομεν. σοφῶ δὲ ἀνδρὶ κἂν αὐτοῦ παραχωρήσειε τοῦ χρυσοῦ θρόνου, καὶ πέμποι δ’ ἂν ὑμᾶς ἐς Ἰνδοὺς ἐπὶ καμήλου ἑκαστον. ἐγὼ δὲ καὶ ξένον ἐμαυτοῦ ποιοῦμαι σε καὶ δίδωμι σοι τούτων τῶν χρημάτων,” 20
 ἅμα θησαυρὸν χρυσοῦ δείξας “ὅπόσα βούλει δράττεσθαι, καὶ μὴ ἐς ἅπαξ, 3
 23 K. ἔφη “Βαβυλωνίου (προπίνει δὲ αὐτοῦ βασιλεὺς δέκα ἡμῖν σατράπαις) ἀμφορέα ἔχε, συνῶν τε καὶ δορκάδων τεμάχῃ ὅπτα ἄλευρά τε καὶ ἄρτους καὶ 25
 ὃ τι ἐθέλοις. ἡ γὰρ μετὰ ταῦτα ὁδὸς ἐπὶ πολλὰ στάδια κῶμαί εἰσιν οὐ πάννυ 25
 εὔσιτοι.” καὶ λαβόμενος ἑαυτοῦ ὁ εὐνούχος “οἷον,” ἔφη “ὦ θεοί, ἔπαθον· ἀκούων γὰρ τὸν ἄνδρα μήτ’ ἀπὸ ζώων σιτεῖσθαι μήτε οἶνου πίνειν, παχέως

T 16–17 ὁ τὴν ἀρχὴν ἀπολωλυῖαν ἀνεκτημένος aff. Thom.Mag. 218.19–219.1 Ritschl

1 κατεπεπτώκει Laur.69.26 (Kayser^{1/2}) || **3** ἄνδρα] ἄρδρα **A** || **6** ἤρετο **A**^{1sl} **E** : ἐροίτο **A F** || **7** ἡ om. **F** || **9** σαυτοῦ] αὐτοῦ **F** | ὥς αὐτὸς] ὡσαύτως Jones | βασανισθείης] βασανίσας εἰδείης Van Wulfften Palthe || **11** ἀλύπως] fortasse ἀπόνως | θεὸν **F** (εἰὼν **F**^{2sl}) || **12** λιπαρῶς **A E F** : λιπαρῶν Par.1696^{1pc} Lugd.73D (Kayser^{1/2}) | ἐπειδὴ **E** **16** Οὐαρδάνης] (ὁ) Βαρδάνης (sic) Valckenaer² || **17** ποτ’ αὐτῷ νῦν om. Thom.Mag. ποτ’] τότε **F** (ci. Reiske²) | ἀνεκτημένος **A E** Thom.Mag. : ἀνακεκτημένος **F** **18** ἀκούομεν Richards (et Jackson) || **19** χρυσοῦ om. **F** || **22** σοὶ **E** || **23** σατράπαις (οὔσιν) Reiske¹ || **25** θέλοις **F** : ἐθέλεις Kayser^{1/2}

- αὐτὸν καὶ ἀμαθῶς ἐστιῶ.” “ἀλλ’ ἔστι σοι” ἔφη “καὶ λεπτῶς με ἐστιᾶν, ἦν ἄρτους τε δῶς καὶ τραγήματα.” “δῶσω” ἔφη “ζυμίτας τε ἄρτους καὶ φοίνικας βαλάνους ἡλεκτρώδεις τε καὶ μεγάλας. δῶσω καὶ λάχανα, ὅποσα ὁ Τίγρης κηπεύει.” “ἀλλ’ ἡδῶ μοι” εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος “τὰ ἄγρια καὶ
 5 αὐτόματα λάχανα τῶν ἡναγκασμένων καὶ τεχνητῶν.” “ἡδῶ μὲν,” ἔφη ὁ σατράπης “ἡ χώρα δὲ ἡμῖν ἢ ἐπὶ Βαβυλώνος ἀψινθίου πλήρης οὔσα ἀηδῆ αὐτὰ φύει καὶ πικρά.” πλὴν ἀλλὰ τοῦ σατράπου γε ἀπεδέξατο, καὶ ἀπιὼν ἤδη “ὦ λῶστε,” ἔφη “μὴ λῆγε μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ ἄρχου,” νουθετῶν που αὐτὸν ἐπὶ τῷ “βασανῶ σε” καὶ οἷς ἐν ἀρχῇ βαρβαρίζοντος ἤκουσε.
- 10 **22.** Προελθόντες δὲ εἴκοσι στάδια λεαίνῃ ἐντυγχάνουσιν ἀπεσφαγμένη ἐν θήρᾳ, καὶ ἦν τὸ θηρίον μέγα καὶ ὅσον οὐπω εἶδον, ἐβῶν τε οἱ ἐκ τῆς κόμης συνερρηκότες, καὶ νῆ Δί’ οἱ τεθηρακότες, ὥς τι θαῦμα ἐν αὐτῷ ὁρῶντες. καὶ ἦν ἀτεχνῶς θαῦμα· σκύμνους γὰρ ἀνατμηθεῖσα ὀκτῶ εἶχεν. ὁ δὲ τῆς λεαίνης τόκος, αἱ λέαιναι μηνῶν μὲν κυῖσκουσιν ἕξ, τρεῖς δὲ
 15 ἀποτίκτουσιν, ἀριθμὸς δὲ τῶν σκύμνων παρὰ μὲν τὴν πρώτην τρεῖς, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας δύο, τρίτου δὲ ἀπτομένη τόκου μονήρῃ σκύμνον ἀποτίκτει μέγαν, οἶμαι, καὶ ἀγριώτερον τῆς φύσεως. οὐ γὰρ προσεκτέα τοῖς λέγουσιν, ὥς ξήναντες οἱ σκύμνοι τὰς τῶν λεαινῶν μήτρας ἐκδίδονται τοῦ σπλάγχνου. **24 K.**
 20 ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ γένους. ἐνιδῶν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τῷ θηρίῳ καὶ πολὺν χρόνον ἐπισχῶν “ὦ Δάμι,” ἔφη “ὁ χρόνος τῆς παρὰ βασιλείᾳ ἀποδημίας ἐνιαυτοῦ ἔσται καὶ μηνῶν ὀκτῶ· οὔτε γὰρ ἐκεῖνος ἀνήσει θάττον, οὔτε ἡμῖν λῶν ἀπελθεῖν πρὸ τούτου. τεκμαίρεσθαι δὲ χρὴ τῶν μὲν σκύμνων εἰς μῆνας, τῆς λεαίνης δὲ εἰς ἐνιαυτόν· τέλεια γὰρ τελείοις παραβλητέα.” “οἱ δὲ
 25 δὴ στρουθοὶ” ἔφη ὁ Δάμις “οἱ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ τί φήσουσιν, οὐς ὁ δράκων μὲν ἐν τῇ Αὐλίδι ἐδαίσατο ὀκτῶ ὄντας ἐνάτην ἐπ’ αὐτοῖς τὴν μητέρα ἐλὼν, Κάλχας δ’ ἐξηγούμενος ταῦτα ἐννέα ἐνιαυτοῖς ἀνείπε πολεμήσεσθαι τὴν

F 17–18 οὐ – σπλάγχνου resp. Hdt. 3.108.4 || **24–24.2** οἱ – τείνη resp. Hom. *Il.* 2.301–330

T 10–24.6 Προελθόντες – φαίνουσι resp. Eus. 10.19–23 (p. 124 des Places)

2 ζυμίτας Vat.1016 Crac.VIII.16.2 : ζυμήτας **A E F** || **3** φοίνικας **E** | μεγάλους **F** δῶσω (δὲ) Reiske^{1/2} (et Jackson) || **4** Τίγρις Aldina | μοι om. **A** || **12** κόμης **F** | τι μέγα θαῦμα **A^{2pc} F** || **19** τῇ] δὴ Jackson | τῷ τικτομένῳ Kayser^{1/2} | πρὸς] καὶ **F** ἀλλήλοις del. Kayser^{1/2} || **22** ἡμῖν] ὑμῖν Kayser² perperam || **23** δὲ om. **E** | μὲν in rasura **F²** || **24** <ἕξ> μῆνας Van Groningen || **27** <ἐν> ἐννέα Jackson | ἐνιαυτοὺς **F** πολεμήσεσθαι **A F** : πολεμήσασθαι **E** : καταπολεμήσεσθαι **A^{1sl}** : καταπολεμήσεσθαι Kayser^{1/2}

Τροίαν; καὶ ὄρα μὴ καθ' Ὀμηρόν τε καὶ Κάλχαντα εἰς ἐννέα ἡμῖν ἔτη ἢ ἀποδημία τείνη.” “καὶ εἰκότως,” ἔφη “ὦ Δάμι, καὶ τοὺς νεοττοὺς Ὀμηρος ἐνιαυτοῖς εἰκάζει· γεγόνασι γὰρ ἤδη καὶ εἰσιν. ἐγὼ δὲ ἀτελὴ θηρία καὶ μῆπω γεγονότα, ἴσως δὲ μὴδ' ἂν γενόμενα, πῶς ἂν ἐνιαυτοῖς εἰκάζοιμι; τὰ γὰρ παρὰ φύσιν οὐτ' ἂν γένοιτο, ταχεῖάν τε ἴσχει φθοράν, καὶ γένηται. ἀλλ' ἔπου 5 δὴ τῷ λόγῳ, καὶ ἴωμεν εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς, οἱ ταῦτα φαίνουσι.”

- 23.** Προελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς τὴν Κισσίαν χώραν καὶ πρὸς Βαβυλῶνι ἤδη ὄντι δόξα ἐνυπνίου ἐφοίτησεν ὥδε τῷ φήναντι θεῷ ξυντεθείσα. ἰχθύς ἐκ-
πεπτωκότες τῆς θαλάττης ἐν τῇ γῇ ἥσπαιρον θρῆνον ἀνθρώπων ἰέντες καὶ
ὀλοφυρόμενοι τὸ ἐκβεβηκέναι τοῦ ἥθους, δελφινὰ τε τῇ γῇ παρανέοντα 10
ἰκέτευον ἀμύναι σφισιν ἔλεεινοὶ ὄντες, ὥσπερ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐν τῇ ξένη
κλαίοντες. ἐκπλαγεῖς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ ἐνυπνίου ξυμβάλλεται μὲν αὐτοῦ
25 K. πῶς καὶ ὅπη εἶχεν, διαταράττειν δὲ βουλόμενος τὸν Δάμιν (καὶ γὰρ τῶν
εὐλαβεστέρων αὐτὸν ἐγίνωσκεν) ἀπαγγέλλει πρὸς αὐτὸν τὴν ὄψιν δέος
πλασάμενος ὥς ἐπὶ πονηροῖς οἷς εἶδεν, ὁ δὲ ἀνεβόησέ τε ὥς αὐτὸς ἰδὼν ταῦτα 15
καὶ ἀπῆγε τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ πρόσω “μή πη” ἔφη “καὶ ἡμεῖς ὥσπερ
ἰχθύες ἐκπεσόντες τῶν ἡθῶν ἀπολώμεθα καὶ πολλὰ ἔλεεινὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
εἴπωμεν, καὶ πού καὶ εἰς ἀμήχανον ἐμπεσόντες ἰκετεύσωμεν δυνάστην τινὰ
2 ἢ βασιλέα, ὁ δὲ ἡμᾶς ἀτιμάσῃ, καθάπερ τοὺς ἰχθύς οἱ δελφίνες.” γελάσας δὲ
ὁ Ἀπολλώνιος “σὺ μὲν οὐπω φιλοσοφεῖς,” εἶπεν “εἰ δέδιας ταῦτα, ἐγὼ δὲ οἱ 20
τὸ ἐνύπνιον τείνει δηλώσω. Ἐρετριεῖς γὰρ τὴν Κισσίαν ταύτην χώραν
οἰκοῦσιν οἱ ἐξ Εὐβοίας ποτὲ Δαρείῳ ἀναχθέντες ἔτη ταῦτα πεντακόσια, καὶ
λέγονται ὦνπερ ἢ ὄψις ἐφάνη ἰχθύων πάθει περὶ τὴν ἄλωσιν χρήσασθαι·
σαγηνευθῆναι γὰρ δὴ καὶ ἄλῶναι πάντας. εἰκόασιν οὖν οἱ θεοὶ κελεύειν με ἐς
αὐτοὺς παρελθόντα ἐπιμεληθῆναι σφῶν, εἴ τι δυνάμιμν. ἴσως δὲ καὶ αἱ 25
ψυχαὶ τῶν Ἑλλήνων, οἵπερ ἔλαχον τὴν ἐνταῦθα μοῖραν, ἐπάγονταί με ἐπ’

F 6 ἴωμεν – θεοῖς imit. Pl. *Phdr.* 279b6 || **21–24** Ἐρετριεῖς – πάντας fort. resp. Hdt. 6.99–101, Pl. *Lg.* 698c7–d5

3 εἰκάζει] εἰκάζοι **F**^{ac1} : ἤκαζε Bentley || **5** διαφθοράν **A** || **6** εὐξάμενοι Cobet (et Platt Madvig Jackson) : εὐξόμενοι **A E F** || **7** προσελθόντι **E F** | βαβυλῶνα **F** || **9** θαλάσσης **F** | ἥσπαιρον **A** || **10** τῶν ἡθῶν Cobet || **11** ἔλεεινοὶ ὄντες] ἐλεαίνοντες Reiske²; locus suspectus || **12** <ἄφ> αὐτοῦ Reiske² || **13** <δ>πως Kayser² || **15** ταῦτα Reiske^{1/2} (et Jackson) || **16** πη **A** : πη **E** : πη **F** || **18** ἀμηχανίαν **F** || **22** ἀπενεχθέντες Scaliger fortasse πεντακόσια <καὶ πεντήκοντα> || **23** ὦνπερ Reiske² : ὥσπερ **A E F** | ἐφάνη om. **F** : ἐκφαίνει Reiske¹ : fortasse ἔφηνε | πάθη **A** (ei **A**^{1st}) || **24** καὶ ἄλῶναι del. Cobet **26** οἵπερ ἔλαχον om. **F** | αἵπερ Olearius

ὠφελεία τῆς γῆς. ἴωμεν οὖν ἐξαλλάξαντες τῆς ὁδοῦ περὶ μόνου ἐρωτῶντες
 τοῦ φρέατος, πρὸς ᾧ οἰκοῦσι.” λέγεται δὲ τοῦτο κεκρᾶσθαι μὲν ἀσφάλτου
 καὶ ἐλαίου καὶ ἄλατος, ἐκχέαντος δὲ τοῦ ἀνιμήσαντος ἀποχωρεῖν ταῦτα καὶ
 ἀπ’ ἀλλήλων κρίνεσθαι. παρελθεῖν μὲν δὴ ἐς τὴν Κισσίαν καὶ αὐτὸς ὠμολό- 3
 5 γηκεν ἐν οἷς πρὸς τὸν Κλαζομένιον σοφιστὴν γράφει· χρηστὸς γὰρ οὕτω τι
 καὶ φιλότιμος ἦν ὡς, ἐπειδὴ Ἑρετριέας εἶδε, (τοῦ) σοφιστοῦ τε ἀναμνη-
 σθῆναι καὶ γράψαι πρὸς αὐτὸν ἃ τε εἶδεν ἃ τε ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξε· καὶ
 παρακελεύεται οἱ παρὰ τὴν ἐπιστολὴν πᾶσαν ἐλεεῖν τοὺς Ἑρετριέας, καὶ
 ὁπότε μελετῶν τὸν περὶ αὐτῶν λόγον, μὴδὲ τὸ κλάειν ἐπ’ αὐτοῖς παραιτεῖ- 26 K.
 10 σθαι.

24. Ξυνωδὰ δὲ τούτοις καὶ ὁ Δάμις περὶ τῶν Ἑρετριέων ἀναγέγραφεν.
 οἰκοῦσι γὰρ ἐν τῇ Μηδικῇ, Βαβυλῶνος οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἡμέρας (τέττα-
 ρας) δρομικῶ ἀνδρί, ἡ χώρα δὲ ἄπολις· ἡ γὰρ Κισσία κῶμαι πᾶσα καὶ τι καὶ
 νομάδων ἐν αὐτῇ γένος μικρὰ τῶν ἵππων ἀποβαίνοντες. ἡ δὲ τῶν Ἑρετριέων
 15 οἰκεῖται μὲν τῶν ἄλλων μέση, περιβέβληται δὲ ποταμοῦ τάφρον, ἣν αὐτοὶ
 βαλέσθαι περὶ τῇ κώμῃ λέγονται τεῖχος αὐτὴν ποιοῦμενοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ
 Κισσίᾳ βαρβάρους. ὑπομβρος δὲ ἀσφάλτῳ ἡ χώρα καὶ πικρὰ ἐμφυτεύσαι,
 βραχυβιώτατοί τε οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι· τὸ γὰρ ἀσφαλτῶδες ποτὸν εἰς πολλὰ
 τῶν σπλάγχνων ἰζάνει. τρέφει δ’ αὐτοὺς λόφος ἐν ὀρίοις τῆς κώμης, ὃν
 20 ὑπεραίροντα τοῦ παρεφθορότος χωρίου σπεύρουσί τε καὶ ἡγοῦνται γῆν. φασὶ 2
 δὲ ἀκοῦσαι τῶν ἐγχωρίων, ὡς ἐπτακόσιοι μὲν τῶν Ἑρετριέων πρὸς τοῖς
 ὀγδοήκοντα ἤλυσαν, οὗτις που μάχιμοι πάντες. ἦν γὰρ τι καὶ θῆλυ ἐν αὐτοῖς
 γένος καὶ γεγηρακός, ἦν δ’, οἶμαι, τι καὶ παιδία· τὸ γὰρ πολὺ τῆς Ἑρετριέας
 (ἐς) τὸν Καφηρέα ἀνέφυγε καὶ ὃ τι ἀκρότατον τῆς Εὐβοίας. ἀνήχησαν δὲ
 25 ἄνδρες μὲν ἀμφὶ τοὺς τετρακοσίους, γυναῖα δὲ ἴσως δέκα, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπ’
 Ἰωνίας τε καὶ Λυδίας ἀρξάμενοι διεφθάρησαν ἐλαυνόμενοι ἄνω. λιθοτομίαν

F 2–3 λέγεται – ἄλατος fort. resp. Hdt. 6.119.2

T 12–13 οἰκοῦσι – ἀνδρί aff. Phot. 332a4–5

1 ἐξαλαγνέντες F^{ac1} | μόνου suspectum : τούτου Allan || 2–3 ἐλαίου καὶ ἀσφάλτου
 A || 3 ἄλατος Jackson : ὕδατος A E F || 6 φιλότιμος] (ἀ)φιλότιμος Valckenaer² :
 φιλοικτίρμων Hamaker : φιλόδημος anonymus apud Jacobs³ | (τοῦ) σοφιστοῦ
 Reiske¹ | τε om. F || 7 ἔπραξε] ἔγραψε F || 12 γὰρ Ἑρετριέας ἐν Phot.
 12–13 ἡμέρας (τέτταρας) δρομικῶ (i.e. ἡμέρας (δ') δρομικῶ) Reiske^{1/2} : ἡμέρας (ἔξ)
 δρομικῶ (i.e. ἡμέρας (ς') δρομικῶ) Van der Spek : ἡμέρας (ὀδὸν) δρομικῶ Kayser^{1A}PP
 Kayser^{2T} || 12 ἡμέρας om. Phot. || 16 κόμη F | τῇ² om. E || 20 ἡγοῦνται] fortasse
 ἀροῦνται || 22 αὐταῖς F (αὐτοῖς F^{2sl}) || 23 καὶ¹ om. E | τι] τινα F || 24 (ἐς) τὸν
 Westermann : (εἰς) vel (ὥς) vel (πρὸς) τὸν Reiske¹ : (εἰς) vel (ὥς) τὸν Reiske²

δὲ αὐτοῖς παρεχομένου τοῦ λόφου καὶ τινες καὶ λιθουργοὺς εἰδότες τέχνας
 ἱερά τε ἐδείμαντο Ἑλληνικὰ καὶ ἀγοράν, ὁπόσῃν εἰκὸς ἦν, βωμούς τε
 ἰδρύσαντο Δαρείῳ μὲν δύο, Ξέρξῃ δὲ ἓνα, Δαριδαίῳ δὲ πλείους. διετέλεσαν
 δὲ ἐς Δαριδαῖον ἔτη μετὰ τὴν ἄλωσιν ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα γράφοντες τὸν
 Ἑλλήνων τρόπον, καὶ οἱ τάφοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι σφῶν “ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος” 5
27 K. γεγράφεται, καὶ τὰ γράμματα Ἑλλήνων μὲν, ἀλλ’ οὕτω ταῦτά. ἰδεῖν φασὶ
 καὶ ναῦς ἐγκεχαραγμένας τοῖς τάφοις, ὥς ἕκαστος ἐν Εὐβοίᾳ ἕξῃ πορθμεύων
 ἢ πορφυρεύων {ἢ θαλάττιον ἢ καὶ ἀλουργὸν πράττων}, καὶ τι καὶ ἐλεγεῖον
 ἀναγνῶναι γεγραμμένον ἐπὶ ναυτῶν τε καὶ ναυκλήρων σήματι.

Οἶδε ποτ’ Αἰγαίοιο βαθύρροον οἶδμα πλέοντες 10
 Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ’ ἐνὶ μεσάτῳ.
 χαίρε, κλυτὴ ποτε πατρίς Ἑρέτρια· χαίρετ’, Ἀθήναι,
 γείτονες Εὐβοίης· χαίρε, θάλασσα φίλη.

- 3 τοὺς μὲν δὴ τάφους διεφθορότας ἀναλαβεῖν τε αὐτὸν ὁ Δάμις φησὶ καὶ
 ξυγκλείσαι χέασθαι τε καὶ ἐπενεγκεῖν σφισιν, ὁπόσα νόμιμα, πλὴν τοῦ 15
 τεμῆν τι ἢ καθαρίσαι, δακρύσαντά τε καὶ ὑποπλησθέντα ὀρμῆς τάδε ἐν
 μέσοις ἀναφθέγγεσθαι. “Ἑρετρίεις οἱ κλήρῳ τύχης δεῦρ’ ἀπενεχθέντες, ὑμεῖς
 μὲν, εἰ καὶ πόρρω τῆς αὐτῶν, τέθαφθε γοῦν, οἱ δ’ ὑμᾶς ἐνταῦθα ρίψαντες
 ἀπώλοντο περὶ τὴν ὑμετέραν νῆσον ἄταφοι δεκάτῳ μεθ’ ὑμᾶς ἔτει· τὸ γὰρ ἐν 20
 κοίλῃ Εὐβοίᾳ πάθος θεοὶ φαίνουσιν.” Ἀπολλώνιος δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν ἐπὶ
 τέλει τῆς ἐπιστολῆς “καὶ ἐπεμελήθην,” φησὶν “ὦ Σκοπελιανέ, τῶν σῶν
 Ἑρετρίων νέος ὢν ἔτι καὶ ὠφέλησα ὃ τι ἐδυνάμην καὶ τοὺς τεθνεώτας

F 10–13 Οἶδε – φίλη aff. *AP* 7.256 (Platoni attributum)

3 Δαριδαίῳ] δαριδαίῳ **F** : Ἀριδαίῳ dubitanter Valckenaer² : “Aridaeum novi, non Daridaeum” Reiske¹ : fortasse Δαρεαίῳ | δὲ (καὶ) πλείους Reiske² || **4** δαριδαῖον (sic) **F** | τῶν **A** || **6–7** ταῦτα. ἰδεῖν φασὶ καὶ : ita interpungunt **A E** (ci. Jackson) : ταῦτα ἰδεῖν φασὶ· καὶ **F** || **6** ταῦτά Bentley (et Reiske¹ Jackson) : ταῦτα **A E F** : τοιαῦτα Morel in margine (et Reiske²) || **7–8** πορθμεύων ἢ πορφυρεύων del. Olearius || **8** ἢ θαλάττιον ἢ καὶ ἀλουργὸν πράττων deleui | ἦ?] τι Cobet | {τι} πράττων Jackson || **9** {ἐστίν} ἀναγνῶναι Olearius || **10** αἰγαίοι **F**^{ac2} | βαρύβρομον *AP* πλέοντες] λιπόντες *AP* || **11** ἐνὶ μεσάτῳ **E** : ἐνιμεσάτῳ **F** || **12** κλυτὴ ποτε] κλυτὴπολε **E** | ἐρέτρεα **F** : εἰ (= ἐρέτρεα) **F**^{2sl} || **18** τέθαφθ[*] **A** || **19** ἀπώλοντο Marc.XI.29 Par.1696 Laur.CS.155^{2pc} : ἀπόλοντο **E** : ἀπώλλοντο **A F** : ἀπ[*]λλοντο **A**^{acuv1} | ὑμετέρεγγον **F** | δεκάτῳ **F**^{2pc} : δὲ κάτω **A**^{uv} (ob maculam vix legibile) **E** **F**^{acuv2} ἔτει **F**^{2pc} : ἔτι **A E F**^{ac2} || **22** ἐρετρίων **A**

αὐτῶν καὶ τοὺς ζῶντας.” τί δῆτα ἐπεμελήθη τῶν ζώντων; οἱ πρόσκοι τῷ λόφῳ βάρβαροι σπειρόντων τῶν Ἑρετριέων αὐτὸν ἐλγίζοντο τὰ φυόμενα περὶ τὸ θέρος ἦκοντες καὶ πεινῇ ἔδει γεωργοῦντας ἐτέροις. ὁπότ’ οὖν παρὰ βασιλεία ἀφίκετο, εὔρετο αὐτοῖς τὸ χρῆσθαι μόνους τῷ λόφῳ.

- 5 **25.** Τὰ δὲ ἐν Βαβυλῶνι τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ὅποσα Βαβυλῶνος περὶ προσήκει γινώσκειν, τοιαύδε εὔρον. Βαβυλὼν τετείχισται μὲν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακόσια στάδια, τοσαύτη κύκλῳ, τείχος δὲ αὐτῆς τρία μὲν τὸ ὕψος **28 K.** ἡμίπλευρα, πλέθρου δὲ μείον τὸ εὖρος, ποταμῷ δὲ Εὐφράτῃ τέμνεται ξὺν ὁμοιότητι τοῦ εἶδους, ὃν ἀπόρρητος ὑποστείχει γέφυρα τὰ βασίλεια τὰ ἐπὶ
10 ταῖς ὄχθαις ἀφανῶς ξυνάπτουσα. γυνὴ γὰρ λέγεται Μῆδεια τῶν ἐκείνη ποτὲ ἄρχουσα τὸν ποταμὸν ὑποζεύξαι τρόπον, ὃν μήπω τις ποταμὸς ἐξεύχθη. λίθους γὰρ δὴ καὶ χάλικα καὶ ἄσφαλτον καὶ ὅποσα εἰς ὕψυδρον ξύνδουσιν ἀνθρώποις εὔρηται, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ νήσασα τὸ ρεῦμα ἐς
15 λίμνας ἔτρεψε, ξηρόν τε ἤδη τὸν ποταμὸν ὥρυττεν ὀργυῖας ἐς δύο σήραγγα ἐργαζομένη κοίλῃν, ἣν ἐς τὰ βασίλεια τὰ παρὰ ταῖς ὄχθαις ὥσπερ ἐκ γῆς
20 ἀναφαίνοντο, καὶ ἤρεψεν αὐτὴν ἴσως τῷ τοῦ ρεύματος δαπέδῳ. οἱ μὲν δὲ θεμέλιοι ἐβεβήκεσαν καὶ οἱ τοῖχοι τῆς σήραγγος, ἅτε δὲ τῆς ἀσφάλτου δεομένης τοῦ ὕδατος ἐς τὸ λιθοῦσθαι τε καὶ πήγνυσθαι ὁ Εὐφράτης ἐπαφεί-
θη ὑγρῷ τῷ ὁρόφῳ καὶ ὥδε ἔσθη τὸ ζεύγμα. τὰ δὲ βασίλεια χαλκῷ μὲν **2**
20 ἤρεπται καὶ ἀπ’ αὐτῶν ἀστράπτει, θάλαμοι δὲ καὶ ἀνδρώνες καὶ στοαί, τὰ μὲν ἀργύρῳ, τὰ δὲ χρυσοῖς ὑφάσμασι, τὰ δὲ χρυσῷ αὐτῷ καθάπερ γραφαῖς ἡγλαίσται, τὰ δὲ ποικίλιματα τῶν πέπλων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἦκει σφισὶ λόγων, Ἀνδρομέδαι καὶ Ἀμυμώναι καὶ Ὀρφεῖς πολλαχοῦ. χαίρουσι δὲ τῷ Ὀρφεῖ, τιάραν ἴσως καὶ ἀναξυρίδα τιμώντες· οὐ γὰρ μουσικὴν γε, οὐδὲ ὠδὰς,
25 αἷς ἔθελγεν. ἐνύφανται που καὶ ὁ Δᾶτις τὴν Νάξον ἐκ τῆς θαλάττης

T 1–3 οἱ – ἐτέροις aff. Phot. 332a6–8 || **6–22** βαβυλῶν – ἡγλαίσται aff. Phot. 323b35–324a13 || **6–7** βαβυλῶν – στάδια resp. Tz. *Chil.* 9.568–569, *Schol. in Hom. Il.* 29.44–45

1 ἐπεμελήθη **F** || **2** λόφῳ] φιλοσόφῳ **F^{ac}** | σπειρόντων δὲ τῶν **E** | αὐτῶν Phot. **A**
3 τὸ om. Olearius || **4** ἐφίκετο **A** || **6** βαβυλῶν **E** (spatio vacuo relicto ante βαβυλῶν) **F** et legit Phot. ut vid. : ἡ βαβυλῶν **A** | μὲν om. Phot. || **7** τοσαύτη om. Phot. || **10** ἐκείνη] ἐκεῖ **F** || **11** μήπω **A^{1pc}** : μή που **E^{2pc}** **F** : μήπο[^{*}] **E^{ac2}** : μήσω **A^{acuv1}** | ποταμῶν Phot. || **12** χάλικα Madvig (et Jackson) : χαλκὸν **A E F** Phot. ὕψυδρον Reiske¹ (et Madvig Jackson) : ἔψυδρον **A E F** Phot. || **14** ὥρυγεν Phot. **A**
15 περὶ **E F^{uv}** Phot. || **16** ἀναβαίνοντο Reiske¹ || **17** δὲ] δὴ Phot. || **18** τε om. Phot. **19** ἔσθη] ἔστιν **E** || **22** σφισιν ἦκει **F** || **23** Ὀρφεῖς Bentley 678h8 (et Huet [apud Kayser^{1N}]) : ὀρφῆως **A E F** : Ὀρφεὺς Par.1696^{1pc} (ci. Bentley 679g1314) : (ἡ) Ὀρφέως Bentley 678h8 : (τὸ) Ὀρφῶς Jackson | δὴ **E** : γὰρ δὴ **F** : δὲ **A**

ἀνασπών καὶ Ἀρταφέρνης περιεστηκώς τὴν Ἑρέτριαν καὶ τῶν ἀμφὶ Ξέρξην, ἃ νικᾶν ἔφασκεν· Ἀθῆναι γὰρ δὴ ἐχόμεναί εἰσι καὶ Θερμοπύλαι καὶ τὰ Μηδικώτερα ἔτι, ποταμοὶ ἐξαιρούμενοι τῆς γῆς καὶ θαλάττης ζεύγμα καὶ ὁ
29 K. Ἄθως ὡς ἐτμήθη. φασὶ δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐντυχεῖν, οὗ τὸν ὄροφον ἐς θόλου
 | 3 ἀνῆλθαι σχῆμα οὐρανῷ τινι εἰκασμένον, σαπφειρίνη δὲ αὐτὸν κατηρέφθαι 5
 λίθῳ (κυανωτάτῃ δὲ ἢ λίθος καὶ οὐρανία ἰδεῖν) θεῶν τε ἀγάλματα, οὓς νομίζουσιν, ἰδρυταὶ ἄνω καὶ χρυσᾷ φαίνεται, καθάπερ ἐξ αἰθέρος. δικάζει μὲν δὴ ὁ βασιλεὺς ἐνταῦθα, χρυσαῖ δὲ ἱυγγες ἀποκρέμανται τοῦ ὀρόφου τέτταρες τὴν Ἀδράστειαν αὐτῷ παρεγγυῶσαι καὶ τὸ μὴ ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους αἰρεσθαι. ταύτας οἱ μάγοι αὐτοὶ φασιν ἀρμόττεσθαι φοιτῶντες ἐς τὰ 10
 βασιλεια, καλοῦσι δὲ αὐτὰς θεῶν γλώττας.

26. Περί δὲ τῶν μάγων Ἀπολλώνιος μὲν τὸ ἀποχρῶν εἶρηκεν, συγγενέσθαι γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ μὲν μαθῶν, τὰ δὲ ἀπελθεῖν διδάξας, Δάμις δὲ τοὺς μὲν λόγους, οἷοι ἐγένοντο τῷ ἀνδρὶ πρὸς τοὺς μάγους, οὐκ οἶδεν· ἀπαγορεύσαι γὰρ αὐτῷ μὴ συμφοιτᾶν παρ' αὐτοὺς ἰόντι. λέγει δ' οὖν φοιτᾶν αὐτὸν 15
 τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας, καὶ ἐρέσθαι ποτὲ “τί οἱ μάγοι;”, τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι “σοφοὶ μὲν, ἀλλ' οὐ πάντα.” ταυτὶ μὲν ὕστερον.

27. Ἀφικομένῳ δὲ αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα ὁ σατράπης ὁ ἐπὶ τῶν μεγάλων πυλῶν μαθὼν ὅτι ὑπὲρ ἱστορίας ἤκοι, ὀρέγει χρυσὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως, 20
 ἣν εἰ μὴ προσκυνήσῃ τις, οὐ θεμιτὸν ἦν ἐσφοιτᾶν εἶσω. πρεσβεύοντι μὲν οὖν παρὰ τοῦ Ῥωμαίων ἀρχοντος οὐδεμία ἀνάγκη τούτου, παρὰ βαρβάρων δὲ ἤκοντι ἢ ἀφιστοροῦντι τὴν χώραν, εἰ μὴ τὴν εἰκόνα προθεραπεύσειεν, ἄτιμον διειλῆφθαι· καὶ σατραπεύεται παρὰ τοῖς βαρβάροις τὰ οὕτως εὐήθη. ἐπεὶ τοίνυν τὴν εἰκόνα εἶδε “τίς” ἔφη “οὗτος;” ἀκούσας δὲ ὅτι ὁ βασιλεὺς 25
 “οὗτος,” εἶπεν “ὃν ὑμεῖς προσκυνεῖτε, εἰ ἐπαινεθῇ ὑπ' ἐμοῦ καλὸς καγαθὸς
30 K. δόξας μεγάλων τεύξεται.” καὶ εἰπὼν ταῦτα διὰ πυλῶν ἦει. θαυμάσας δὲ ὁ

T 4–11 φασὶ – γλώττας aff. Phot. 324a13–24 || 4–6 φασὶ – ἰδεῖν aff. Phot. 332a8–12 || 13–16 Δάμις – νύκτας resp. Eus. 11.2–7 (p. 124 des Places) 15–16 φοιτᾶν – νύκτας aff. Suda φ803 (4.771.11–12 Adler)

1 τῶν] τὴν E^{ac2} || 2 ἔφασκεν Olearius || 4 φασὶ δὲ] φασὶ δὲ φῆσαι τὸν Ἀπολλώνιον Phot. 324a || 6 θεῶν τε EF Phot. : καὶ θεῶν A || 8 ἐνταῦθα om. Phot. | ἱυγ' (sic) A 9 παρεγγυῶσαν F^{2pc} || 11 γλώσσας F || 13 μαθῶν Reiske^{1/2} : μαθεῖν AEF || 14 οἷοι A : οἱ EF || 15 φοιτᾶν F^{ac2} | παρ' – φοιτᾶν om. E || 17 πάντες A || 21 προσεκύνῃσέ E F | ἦν om. F^{ac1} || 22 τοῦτο F || 23 ἐφιστοροῦντι Olearius | χώραν, εἰ μὴ] χώραν. εἰ (δὲ) μὴ Reiske² || 24 διειλῆφθαι AEF : ἀπειλῆφθαι Kayser² : (δεῖ) ὑπειλῆφθαι (sic) Reiske² || 25 εἶδες F^{acuv} || 27 ἦει A^{1pc} E^{2pc} F : εἴη A^{ac} : [*]εἴ (εἴει?) E^{ac2}

σατράπης αὐτὸν ἐπηκολούθησέ τε καὶ κατασχὼν τὴν χεῖρα τοῦ Ἀπολλωνίου δι' ἐρμηνέως ἤρετο ὄνομά τε αὐτοῦ καὶ οἶκον καὶ ὃ τι ἐπιτηδεύει καὶ ἐφ' ὃ τι φοιτῶν, καὶ ἀπογραψάμενος ταῦτα ἐς γραμματεῖον στολὴν τε αὐτοῦ καὶ εἶδος ἐκείνον μὲν περιμεῖναι κελεύει.

- 5 **28.** Δραμῶν δὲ αὐτὸς παρὰ τοὺς ἄνδρας, οἱ δὴ νομίζονται βασιλέως ὦτα, ἀνατυποῖ τὸν Ἀπολλωνίον προειπών, ὅτι μήτε προσκυνεῖν βούλεται μήτε τι ἀνθρώπῳ ἔοικεν· οἱ δὲ ἄγειν κελεύουσι τιμῶντά τε καὶ μηδὲν ὕβρει πράττοντα, ἐπεὶ δὲ ἤλθεν, ἤρετο αὐτὸν ὁ πρεσβύτατος ὃ τι μαθὼν καταφρονήσεις τοῦ βασιλέως, ὁ δὲ “οὐπω” ἔφη “κατεφρόνησα.” “καταφρονήσεις δ’ ἂν;” πάλιν ἐρομένου “νῆ Δί’,” εἶπεν “ἦν γε συγγενόμενος μὴ καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν εὕρω αὐτόν.” “ἀπάγεις δὲ δὴ τίνα αὐτῷ δῶρα;” τοῦ δὲ αὖ τὴν τε ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην καὶ τὰ τοιαῦτα φήσαντος “πότερον” ἔφη “ὡς οὐκ ἔχοντι;” “μὰ Δί’,” εἶπεν “ἀλλ’ ὡς μαθησομένῳ χρῆσθαι, ἦν ἔχῃ αὐτάς.” “καὶ μὴν χρώμενος τούτοις” ἔφη “τὴν τε βασιλείαν, ἣν ὄρᾳς, ἀπολωλυῖαν αὐτῷ
10 ἀνέλαβε τόν τε οἶκον ἐπανήγαγε τούτον οὐκ ἀπόνως οὐδὲ ραθύμως.” “ποστὸν δὲ δὴ τοῦτο ἔτος ἀνακτηθείσῃ τῇ ἀρχῇ;” “τρίτου” ἔφη “ἀρχόμεθα, δύο ἤδη που μῆνες.” ἀναστήσας οὖν, ὥσπερ εἰώθει, τὴν γνώμην “ὦ σωματο-
15 φύλαξ,” εἶπεν “ἢ ὃ τί σε προσήκει καλεῖν, Δαρείος ὁ Κύρου καὶ Ἀρταξέρξου πατὴρ τὰ βασιλεία ταῦτα κατασχὼν ἐξήκοντα, οἶμαι, ἔτη λέγεται τελευτὴν ὑποπτεύσας τοῦ βίου τῇ Δικαιοσύνῃ θῦσαι καὶ “ὦ δέσποινα,” εἰπεῖν, “ἦτις ποτὲ εἶ,” ὥσπερ ἐπιθυμίας μὲν πάλαι τῆς δικαιοσύνης, οὐπω δὲ αὐτὴν γινώσκων, οὐδὲ δοκῶν ἐκτῆσθαι, τῷ παιδὲ τε οὕτως ἀμαθῶς ἐπαίδευσεν, ὥς
20 ὄπλα ἐπ’ ἀλλήλους ἄρασθαι, καὶ ὁ μὲν τραπηῆναι, ὁ δὲ ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ ἐτέρου, σὺ δ’ ἤδη τούτον ἴσως οὐδ’ ἐν τῷ βασιλείῳ θρόνῳ καθῆσθαι εἰδότα
25 ζυνειληφέναι ὁμοῦ πάσας ἀρετὰς βούλει καὶ ἐπαίρεις αὐτὸν σοὶ φέρων, οὐκ ἐμοί, κέρδος, εἰ βελτίων γένοιτο.” βλέψας οὖν ὁ βάρβαρος εἰς τὸν πλησίον

F 5–6 βασιλέως ὦτα imit. X. Cyr. 8.2.10 || **20–21** ἦτις ποτὲ εἶ fort. imit. A. A. 160

2 ἐρμηνέος Kayser^{1/2} || **5** δὴ] μὴ **A** || **6** fortasse προσειπών || **7** τι] τινι **F** | δὲ ἄγειν Bentley (et Reiske¹) : διάγειν **E F** : δὴ ἄγειν **A** (ci. Reiske¹) || **8** ἤλθεν] διῆλθεν **F** παθὼν **A**^{1st} (ci. Cobet) || **12** ἀνδρίαν **E** | καὶ τὴν δικαιοσύνην **F** || **14** αὐτὸς **F** **15** ὄγκον Reiske² | ἀπόνως **F** || **16** δὲ om. **E** | ἀνακτηθείσῃ τῇ ἀρχῇ Jackson : τῇ ἀνακτηθείσῃ ἀρχῇ **A E F** | ἀρχόμεθα] ἀπτόμεθα **F** || **17** ὥσπερ om. **E** (ὡς **E**^{2st}) | εἰώθει **E F** || **18** ὃ τί] εἶ τι **E**^{2pc} | [**]λεῖν **A**^{ac2} || **20** Δικαιοσύνη (nomen proprium) Scheibe ἦτις] εἶ τις **F** || **21** αὐτ[**] **E**^{ac2} || **22** ἐκτῆσθαι **E**^{ac2} **F** : κεκτῆσθαι **A E**^{2pc} || **24** ἐταίρου **F** (ε **F**^{2st}) || **25** ὁμοῦ πάσας Kayser^{1/2} hunc ordinem verborum falso Boissonade² tribuens : πάσας ὁμοῦ re vera Boissonade² : ὁμοῦ τὰς **A E F** | φέρω Aldina

“ἔρμαιον” ἔφη “θεῶν τις ἄγει τουτονὶ τὸν ἄνδρα ἐνταῦθα. ἀγαθὸς γὰρ
 ξυγγενόμενος ἀγαθῷ πολλῶ βελτίω τὸν βασιλέα ἡμῖν ἀποφανεῖ καὶ σωφρο-
 νέστερον τε καὶ ἡδίω· ταυτὶ γὰρ διαφαίνεται τοῦ ἀνδρός.” ἐσέθεον οὖν
 εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν, ὅτι ἀνὴρ ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἐστήκοι σοφός τε
 καὶ Ἕλληνα καὶ ξύμβουλος ἀγαθός.

5

29. Ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεῖ ἀνηγγέλθη ταῦτα, ἔτυχε μὲν θύων παρόντων
 αὐτῷ τῶν μάγων (τὰ γὰρ ἱερὰ ὑπ’ ἐκείνοις δρᾶται), καλέσας δὲ αὐτῶν ἓνα
 “ἦκει” ἔφη “τὸ ἐνύπνιον, ὃ διηγούμεν σοι τήμερον ἐπισκοπούμεν με ἐν τῇ
 εὐνῇ.” ὄναρ δὲ ἄρα τῷ βασιλεῖ τοιοῦτον ἀφίκτο· ἐδόκει Ἀρταξέρξης εἶναι ὁ
 τοῦ Ξέρξου καὶ μεθεστηκέναι ἐς ἐκείνον τὸ εἶδος, περιδεῶς τε εἶχε, μὴ ἐς
 μεταβολὴν ᾗδῃ τὰ πράγματα ἦκη αὐτῷ ἐς τοῦτο ἐξηγουμένῳ τὴν μεταβο-
 λὴν τοῦ εἶδους. ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν Ἑλληνά τε καὶ σοφὸν εἶναι τὸν ἥκοντα,
 εἰσῆλθεν αὐτὸν Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος, ὃς ἀπὸ Ἑλλήνων ποτὲ ἦκων
 ξυνεγένετο τῷ Ἀρταξέρξει καὶ πολλοῦ ἄξιον ἐκείνόν τε ἐποίησεν ἑαυτὸν τε
 παρέσχετο. καὶ προτείνας τὴν δεξιὰν “κάλει,” ἔφη “καὶ γὰρ ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ
 καλλίστου ἄρξαιτο ξυνθύσας τε καὶ συνευξάμενος.”

10

15

30. Εἰσῆι μὲν δὴ παραπεμπόμενος ὑπὸ πλειόνων· τουτὶ γὰρ ῥοντο καὶ
 τῷ βασιλεῖ χαρίζεσθαι μαθόντες ὥς χαῖροι ἀφιγμένῳ. διῶν δὲ ἐς τὰ
32 K. βασιλεία οὐ διέβλεψεν ἐς οὐδὲν τῶν θαυμάζομένων, ἀλλ’ ὥσπερ ὁδοιπορῶν
 διῆι αὐτά, καὶ καλέσας τὸν Δάμιν “ἦρου με” ἔφη “πρώην, ὃ τι ὄνομα ἦν τῇ
 Παμφύλῳ γυναικί, ἥ δὴ Σαπφοῖ τε ὁμιλῆσαι λέγεται καὶ τοὺς ὕμνους, οὓς
 εἰς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Περγαίαν ᾄδουσι, ξυνθεῖναι τὸν Αἰολέων τε καὶ
 Παμφύλων τρόπον.” “ἠρόμην,” ἔφη “τὸ δὲ ὄνομα οὐκ εἶπας.” “οὐκ, ὦ
 χρηστέ,” εἶπεν “ἀλλ’ ἐξηγούμενός σοι τοὺς νόμους τῶν ὕμνων καὶ τὰ ὀνόμα-
 τα καὶ ὅπη τὰ Αἰολέων ἐς τὸ ἀκρότατόν τε καὶ τὸ ἴδιον Παμφύλων παρήλ-
 λαξε, πρὸς ἄλλῳ μετὰ ταῦτα ἐγενόμεθα, καὶ οὐκέτ’ ἦρου με περὶ τοῦ ὀνόμα-

20

25

F 13–15 Θεμιστοκλῆς – παρέσχετο resp. Th. 1.137

1 θεὸν **E**^{ac2} || **3** τε om. **A** | ἐσέθεον] εἰσεσθε **E**^{acuv} : εἰσέθεον **E**^{3pc} || **6** ἀνηγγέλθη **A**^{1pc}
 (ci. Cobet) : ἀνηγγέλλη **A**^{acuv} : ἀνήγγειλε **E F** : εἰσῆγγειλαν Reiske² : ἀνηγγέλη Kayser
 ex **A** (ut falso opinatur) || **7** τῶν μάγων αὐτῷ **F** | ἐπ’ Reiske² || **8** σοι] ωι **E** (nisi fallor;
 σοι **E**^{2sl}) || **9** τοῦ βασιλέως **E** || **11** ἦκει (sic) τὰ πράγματα αὐτῷ ᾗδῃ **F** | ἦκοι Jacobs³
 fortasse ἐξηγούμενος || **19** οὐ **A** : οὐδὲ **E F** || **20** ἔφην **A** || **21** Παμφύλῳ (vel
 Παμφυλίᾳ vel Παμφύλῃ) Bentley : παμφύλου **A E F** || **22** τῶν **A** || **23** τρόπων **E**
24 εἶπεν] εἶπον Kayser^{1/2} : εἶπον (ἔφη) Reiske¹ | ἐξηγούμενός **A** : ἐξηγουμένου **F** :
 ἐξηγῶμαι νῦν **E**^{pc3} (incertum quid habuerit **E**^{ac}) : ἐξηγούμεν Laur.CS.155
 (Kayser^{1/2}) || **25** ἀκρότατόν] ἀβρότερόν (sic) Jackson

τος. καλεῖται τοίνυν ἡ σοφὴ αὕτη Δαμοφίλη, καὶ λέγεται τὸν Σαπφούς
τρόπον παρθένους τε ὁμιλητρίας κτήσασθαι ποιήματά τε ξυνθεῖναι τὰ μὲν
ἔρωτικά, τὰ δὲ ὕμνους. τά τοι ἐς τὴν Ἄρτεμιν καὶ παρῳδῆται αὐτῇ καὶ ἀπὸ
τῶν Σαπφούς ἦσται.” ὅσον μὲν δὴ ἀπέχετο τοῦ ἐκπεπληχθαι βασιλε(ι)ά τε
5 καὶ ὄγκον, ἐδήλου τῷ μὴδὲ ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγείσθαι τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ
ἐτέρων πέρι διαλέγεσθαι κάκεῖνα δήπου ἡγείσθαι ὁρᾶν.

31. Προϊδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς προσιόντα (καὶ γάρ τι καὶ μῆκος ἢ τοῦ ἱεροῦ
αὐλῇ εἶχε) διελάλησέ τε πρὸς τοὺς ἐγγύς, οἷον ἀναγινώσκων τὸν ἄνδρα,
πλησίον τε ἤδη γιγνομένου μέγα ἀναβοήσας “οὗτος” ἔφη “ὁ Ἀπολλωνίος,
10 δν Μεγαβάτης ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ἰδεῖν ἐν Ἀντιοχείᾳ φησὶ θαυμαζόμενον τε καὶ
προσκυνούμενον ὑπὸ τῶν σπουδαίων, καὶ ἀπέζωγράφησέ μοι τότε τοιοῦτον
αὐτόν, ὅποιος ἦκει.” προσελθόντα δὲ καὶ ἀσπασάμενον προσεῖπέ τε ὁ 2
βασιλεὺς φωνῇ Ἑλλάδι καὶ δὴ ἐκέλευσε θύειν μετὰ οὐ· λευκὸν δὲ ἄρα ἵππον
τῶν σφόδρα Νισαίων καταθύσειν ἔμελλε τῷ Ἡλίῳ φαλάροις κοσμήσας,
15 ὥσπερ ἐς πομπήν. ὁ δ’ ὑπολαβὼν “σὺ μὲν, ὦ βασιλεῦ, θῦε” ἔφη, “τὸν 33 K.
σαυτοῦ τρόπον, ἐμοὶ δὲ ξυγχώρησον θῦσαι τὸν ἐμαυτοῦ.” καὶ δραξάμενος
τοῦ λιβανωτοῦ “Ἡλιε,” ἔφη, “πέμπε με ἐφ’ ὅσον τῆς γῆς ἐμοὶ τε καὶ σοὶ
δοκεῖ, καὶ γινώσκοιμι ἄνδρας ἀγαθοὺς, φαύλους δὲ μήτε ἐγὼ μάθοιμι μήτε
ἐμὲ φαῦλοι.” καὶ εἰπὼν ταῦτα τὸν λιβανωτὸν ἐς τὸ πῦρ ἤκεν, ἐπισκεψάμενος
20 δὲ αὐτὸ ὅπη διανίσταται καὶ ὅπη θολοῦται καὶ ὀπόσαις κορυφαῖς ἄττει καὶ
ὅπου καὶ ἐφαπτόμενος τοῦ πυρός, ὅπη εὐσημόν τε καὶ καθαρὸν φαίνοιτο,
“θῦε” ἔφη, “λοιπόν, ὦ βασιλεῦ, κατὰ τὰ σαυτοῦ πάτρια. τὰ γὰρ πάτρια
τάμα τοιαῦτα.” καὶ ἀνεχώρησε τῆς θυσίας, ὡς μὴ κοινωνοίη τοῦ αἵματος.

32. Μετὰ δὲ τὴν θυσίαν προσῆλθε καὶ “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “τὴν φωνὴν
25 τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν γινώσκεις ἢ σμικρὰ αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ εὐξυμβόλου ἴσως
καὶ τοῦ μὴ ἀηδῆς δοκεῖν, εἴ τις ἀφίκοιτο Ἑλλήν;” “πᾶσαν” εἶπεν “ἴσα τῇ
ἐγχωρίῳ ταύτῃ, καὶ λέγε ὅ τι βούλει· διὰ τοῦτο γάρ που ἐρωτᾷς.” “διὰ
τοῦτο,” ἔφη “καὶ ἄκουε. ἡ μὲν ὁρμή μοι τῆς ἀποδημίας Ἰνδοὶ εἰσι, παρελθεῖν
δὲ οὐδ’ ὑμᾶς ἐβουλήθην, σέ τε ἀκούων ἄνδρα, οἷον ἐξ ὄνυχος ἤδη ὁρώ,

1 σοφία F | Δαμοφίλη Jackson : Δαμοφύλη A E F || 2 τε¹ γε F || 3–4 καὶ¹ – ἦσται
suspectum || 3 αὐτῇ] η incertum in E | ἀπὸ] μετὰ vel ἀντὶ Reiske¹ (hoc et Reiske²)
4 σαπφῶν E^{2pc} || 4–5 βασιλε(ι)ά τε καὶ ὄγκον] βασιλικὸν ὄγκον Jacobs¹
4 βασιλε(ι)ά Van Wulfften Palthe (et Lucarini) | τε om. F || 6 δήπου] δήπου (οὐχ)
Conybeare : μήπω Phillimore || 7 προϊὼν A | ὁ om. A || 8 τε] τι F (ε F^{2sl}) || 13 δὴ
ἐκέλευσε Kayser^{1App} Kayser^{2T} : διεκέλευσε A E : ἐκέλευσε F | μετὰ οὐ E^{ac2} : μετὰ τοῦ
οὐ A : μετ’ αὐτοῦ E^{2pc} F | ἵππων E || 14 καταθύειν F || 16 τὸν ἐμαυτοῦ συγχώρησον
(sic) θῦσαι F || 19 τὸν] τὸ A || 21 {δ}που Kayser² || 25 εὐξυμβόλου E || 26 ἀηδῶ vel
ἀηδῶν E^{ac2} || 29 οὐδ’ om. A

- σοφίαν τε, ἥπερ ὑμῖν ἐστὶν ἐπιχώριος μελετωμένη μάγοις ἀνδράσι, κατιδεῖν
 2 δεόμενος, εἰ τὰ θεῖα, ὡς λέγονται, σοφοί εἰσι. σοφία δὲ ἐμοὶ Πυθαγόρου
 Σαμίου ἀνδρός, ὃς θεοὺς τε θεραπεύειν ὧδέ με ἐδιδάξατο καὶ ξυνιέναι σφω
 ὀρωμένων τε καὶ οὐχ ὀρωμένων φοιτᾶν τε ἐς διάλεξιν θεῶν καὶ γηῖνῶ τούτῳ
 ἐρίῳ ἐστάλθαι. οὐ γὰρ προβάτου ἐπέχθη, ἀλλ' ἀκήρατος ἀκηράτων φύεται 5
 ὕδατός τε καὶ γῆς δῶρα ὀθόνη. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἄνετον τῆς κόμης ἐκ Πυθαγό
 ρου ἐπήσκησα, καὶ τὸ καθαρεύειν ζώου βοράς ἐκ τῆς ἐκείνου μοι σοφίας
 ἦκει. ξυμπότης μὲν δὴ καὶ κοινωνὸς ῥαστώνης ἢ τρυφῆς οὐτ' ἂν σοὶ
 34 K. γενοίμην οὐτ' ἂν ἐτέρῳ οὐδενί, φροντίδων δὲ ἀπόρων τε καὶ δυσσευρέτων
 δοίην ἂν λύσεις οὐ γινώσκων τὰ πρακτέα μόνον, ἀλλὰ καὶ προγινώσκων.” 10
 ταῦτα ὁ Δάμις μὲν διαλεχθῆναι τὸν ἄνδρα φησίν, Ἀπολλωνίος δὲ ἐπιστολὴν
 αὐτὰ πεποιήται, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν ἑαυτῷ εἰς διάλεξιν εἰρημένων ἐς
 ἐπιστολὰς ἀνετυπώσατο.
 33. Ἐπεὶ δὲ χαίρειν ὁ βασιλεὺς ἔφη καὶ ἀγάλλεσθαι ἤκοντι μᾶλλον ἢ εἰ
 τὰ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν πρὸς τοῖς οὖσιν αὐτῷ ἐκτῆσατο, ξένον τε πεποιήσθαι 15
 καὶ κοινωνὸν τῆς βασιλείου στέγης, “εἰ ἐγὼ σε, ὦ βασιλεῦ,” εἶπεν “ἐς
 πατρίδα τὴν ἐμὴν Τύανα ἤκοντα ἡξίουں οἰκεῖν οὐ ἐγώ, ᾧκησας ἂν {ἄρα};”
 “μὰ Δί’,” εἶπεν “εἰ μὴ τοσαύτην γε οἰκίαν οἰκήσιν ἔμελλον, ὀπόσῃν
 δορυφόρους τε καὶ σωματοφύλακας ἐμοὺς αὐτόν τε ἐμὲ λαμπρῶς δέξασθαι.” 20
 “ὁ αὐτὸς οὖν” ἔφη “καὶ παρ' ἐμοῦ λόγος. εἰ γὰρ ὑπὲρ ἑμαυτὸν οἰκήσω,
 πονήρως διαιτηῖσμαι. τὸ γὰρ ὑπερβάλλον λυπεῖ τοὺς σοφοὺς μᾶλλον ἢ
 ὑμᾶς τὸ ἐλλείπον. ξενίζετω με οὖν ἰδιώτης ἔχων ὅποσα ἐγώ, σοὶ δὲ ἐγώ
 ξυνέσομαι ὅποσα βούλει.” ξυνεχώρει ὁ βασιλεὺς, ὡς μὴ ἀηδὲς τι αὐτῷ λάθῃ
 πράξας, καὶ ᾧκησε παρὰ ἀνδρὶ Βαβυλωνίῳ χρηστῷ τε καὶ ἄλλως γενναίῳ.
 2 δειπνοῦντι δὲ ἡδὴ εὐνοῦχος ἐφίσταται τῶν τὰς ἀγγελίας διαφερόντων καὶ 25
 προσειπὼν τὸν ἄνδρα “βασιλεὺς” ἔφη “δωρεῖταιί σε δέκα δωρεαῖς καὶ
 ποιεῖταιί κύριον τοῦ ἐπαγγεῖλαι αὐτάς, δεῖταιί δέ σου μὴ μικρὰ αἰτῆσαι.

T 2–4 σοφία – θεῶν aff. Eus. 11.8–11 (p. 124 des Places); resp. et laud. Eus. 11.27–29 (p. 126 des Places), 11.39–41 (p. 126 des Places) || 4 ὀρωμένων¹ – θεῶν laud. Eus. 28.16–17 (p. 158 des Places)

1 μελετωμένοις A || 2 δέ μοι Eus. || 3 τε om. F | με] ἐμὲ Eus. : om. E | καί] ὡς Bentley || 4 διαλέξεις Eus. || 4–5 τούτῳ ἐρίῳ] ἐρίῳ τούτῳ F : τούτῳ (τῷ) ἐρίῳ Reiske^{1/2} || 5 {ἀπ'} ἀκηράτων Reiske¹ || 8 ἦκοι F | ἂν σοι Olearius || 9 δὲ om. E 11 φησι τὸν ἄνδρα F || 15 ποιείσθαι F || 17 ᾧκησας ἂν {ἄρα} Jackson : ᾧκησας ἂν ἄρα (sic) AE : ᾧκησας ἄρα (sic) F : ᾧκησας ἂν ἄρα Jones : οἰκήσαι ἂν ἦρας Kayser² : ἄρ' ἂν ᾧκησας Kayser^{1App} : ᾧκησας ἄρα; οὐ Salmasius (et Gruter) : ᾧκησας ἂν ἀρ(εσκό)μενος) Miller || 18 ὀπόση{ν} Kayser^{2Adn} || 22 με] μὲν F || 23 λάθοι F || 27 αἰτίσαι Eac²

μεγαλοφροσύνην γὰρ ἐνδείξασθαι σοί τε καὶ ἡμῖν βούλεται.” ἐπαινέσας δὲ τὴν ἐπαγγελίαν “πότε οὖν χρὴ αἰτεῖν;” ἤρετο, ὁ δὲ “αὔριον” ἔφη καὶ ἅμα ἐφοίτησε παρὰ πάντας τοὺς βασιλέως φίλους τε καὶ ξυγγενεῖς, παρεῖναι κελεύων αἰτοῦντι καὶ τιμωμένῳ τῷ ἀνδρί. φησὶ δὲ ὁ Δάμις ξυνιέναι μὲν, ὅτι **35 K.**

5 μηδὲν αἰτήσοι, τὸν τε τρόπον αὐτοῦ καθεωρακῶς καὶ εἰδῶς εὐχόμενον τοῖς θεοῖς εὐχὴν τοιαύτην. “ὦ θεοί, δοίητέ μοι μικρὰ ἔχειν καὶ δεῖσθαι μηδενός.” ἐφεστηκότα μέντοι ὁρῶν καὶ ἐνθυμουμένῳ ὁμοιον οἶεσθαι ὡς αἰτήσοι μὲν, βασανίζοι δέ, ὅ τι μέλλει αἰτήσῃ.

34. Ὁ δὲ ἐσπέρας ἤδη “ὦ Δάμι,” ἔφη “θεωρῶ πρὸς ἑμαυτόν, ἐξ ὅτου
10 ποτὲ οἱ βάρβαροι τοὺς εὐνούχους σώφρονάς τε ἡγοῦνται καὶ εἰς τὰς γυναικωνίτιδας εἰσάγονται.” “ἀλλὰ τοῦτο,” ἔφη “ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ παιδὶ δῆλον. ἐπειδὴ γὰρ ἡ τομὴ τὸ ἀφροδισιάζειν ἀφαιρεῖται σφας, ἀνείνται σφισιν αἱ γυναικωνίτιδες, καὶ ξυγκαθεύδειν ταῖς γυναῖξιν βούλονται.” “τὸ δὲ ἔρᾶν” εἶπεν “ἢ τὸ ξυγγίνεσθαι γυναῖξιν ἐκτετμηθῆναι αὐτοὺς οἶε;” “ἄμφω,” ἔφη “εἰ
15 γὰρ σβεσθεῖη τὸ μόριον ὑφ’ οὗ διοιστρεῖται τὸ σῶμα, οὐδ’ ἂν τὸ ἔρᾶν ἐπέλθοι οὐδένα.” ὁ δὲ βραχὺ ἐπισχὼν “αὔριον,” ἔφη “ὦ Δάμι, μάθοις ἂν, ὅτι καὶ εὐνούχοι ἐρώσι καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, ὅπερ εἰσάγονται διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, οὐκ ἀπομαραίνεται σφον, ἀλλ’ ἐμμένει θερμόν τε καὶ ζώπυρον. δεῖ γάρ τι παραπσεῖν, ὃ τὸν σὸν ἐλέγξει λόγον. εἰ δὲ καὶ τέχνη τις ἦν ἀνθρωπεία
20 τύραννός τε καὶ δυνατὴ τὰ τοιαῦτα ἐξωθεῖν τῆς γνώμης, οὐκ ἂν μοι δοκῶ τοὺς εὐνούχους ποτὲ εἰς τὰ τῶν σωφρονούντων ἦθη προσγράψαι κατηναγκασμένους τὴν σωφροσύνην καὶ βιαίῳ τέχνῃ ἐς τὸ μὴ ἔρᾶν ἡγμένους. σωφροσύνη γὰρ τὸ ὀρεγόμενόν τε καὶ ὀργῶντα μὴ ἡττάσθαι ἀφροδισίων, ἀλλ’ ἀπέχεσθαι καὶ κρεῖττω φαίνεσθαι τῆς λύττης ταύτης.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ **2**
25 Δάμις “ταῦτα μὲν καὶ αὐθις ἐπισκεψόμεθα,” ἔφη “ὦ Ἀπολλώνιε· ἃ δὲ χρὴ ἀποκρίνασθαι αὔριον πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἐπαγγελίαν οὔσαν λαμπρὰν **36 K.**
διεσκέφθαι προσήκει. αἰτήσεις μὲν γὰρ ἴσως οὐδέν, τὸ δ’ ὅπως ἂν μὴ ἄλλω,

T 16–18 ὁ – ζώπυρον aff. Phot. 332a12–15 || **19–20** εἰ – γνώμης aff. Phot. 332a16–17

3 ἐφοῖτα **F** | παρὰ Laur.CS.155^{pc} : περὶ **A E F** || **5** εἰδῶς αὐτὸν εὐχόμενον **F** || **6** δώητέ (sic) **A** || **8** βασανίζει **E** | μέλλοι **F** || **10** τε om. **A** || **12** ἀφῆρηται Platt | ἀνείνται | ἀνάκεινται **A**^{1mg} (incertum utrum glossema an varia lectio) || **15** [^{**}]εσθεῖη **A**^{ac2} **16** οὐδενί **A**^{1sl} || **18** ἀμαραίνεται **E**^{ac2} | ἐμμαίνει **A** | τε | τι Aldina || **19** περιπσεῖν **F**^{acuv1} | ἀνθρωπεία | ἀνείλα (sic) **E** || **20** τυραννίς Bentley | τε om. Phot. || **23** ὀργῶντα Bentley : ὀρμώντα **A E F** || **24** λύττης Morel : λύσσης **A** : λύπης **E F** **25** ἐπισκεψόμεθα **F** (ο **F**^{2sl}) | ἔφη om. **F**^{ac2} | ὦ om. **F** || **26** λαμπρὰν οὔσαν **F** || **27** τὸ | σὺ Jacobs³ | ἄλλω **A** : ἄλλως **E F** : ἄλλοις Olearius

φασί, τύφῳ παραιτεῖσθαι δοκοίης, ἅπερ ἂν ὁ βασιλεὺς διδῶ, τοῦτο ὅρα καὶ φυλάττω αὐτό, ὁρῶν οἷ τῆς γῆς εἶ καὶ ὅτι ἐπ’ αὐτῷ κείμεθα. δεῖ δὲ καὶ φυλάττεσθαι διαβολάς, ὡς ὑπεροψία χρώμενον, γινώσκειν τε ὡς νῦν μὲν ἐφόδια εἰσιν ἡμῖν ὅποσα ἐς Ἰνδοὺς πέμψαι, ἐπανιούσι δὲ ἐκείθεν οὐτ’ ἂν ἀποχρήσαι ταῦτα, γένοιτο δὲ οὐκ ἂν ἕτερα.” καὶ τοιαῦδε ὑπέθαλπεν αὐτὸν τέ- 5
χνη, μὴ ἀπαξιώσαι λαβεῖν, ὅ τι διδοίη.

35. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὥσπερ ξυλλαμβάνων αὐτῷ τοῦ λόγου “πα-
δειγμάτων δέ,” εἶπεν “ὦ Δάμι, ἀμελήσεις; ἐν οἷς ἔστιν, ὡς Αἰσχίνης μὲν ὁ
τοῦ Λυσανίου παρὰ Διονύσιον ἐς Σικελίαν ὑπὲρ χρημάτων ὤχετο, Πλάτων
δὲ τρεῖς ἀναμετρήσαι τὴν Χάρυβδιν λέγεται ὑπὲρ πλούτου Σικελικοῦ, 10
Ἀρίστιππος δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἑλίκων ὁ ἐκ Κυζίκου καὶ Φύτων, ὅτ’
ἔφυγεν Ῥήγιον, οὕτω τι ἐς τοὺς Διονυσίου κατέδυσαν θησαυρούς, ὡς μόγις
ἀνασχεῖν ἐκείθεν. καὶ μὴν καὶ τὸν Κνίδιον φασιν Εὐδοξον εἰς Αἴγυπτόν ποτε
ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε ὁμολογεῖν ἦκειν καὶ διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ
ὑπὲρ τούτου, καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβάλλω, Σπεύσιππον τὸν Ἀθηναῖον 15
οὕτω τι ἐρασιχρήματον γενέσθαι φασίν, ὡς ἐπὶ τὸν Κασσάνδρου γάμον ἐς
Μακεδονίαν κωμάσαι ποιήματα ψυχρὰ ξυνθέντα, καὶ δημοσίᾳ ταῦθ’ ὑπὲρ
2 χρημάτων ἄσαι. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, ὦ Δάμι, τὸν ἄνδρα τὸν σοφὸν πλείω
κινδυνεύειν ἢ οἱ πλείοντές τε καὶ ξὺν ὅπλοις μαχόμενοι· φθόνος γὰρ ἐπ’
αὐτὸν στείχει καὶ σιωπῶντα καὶ φθεγγόμενον καὶ ξυντείνοντα καὶ ἀνιέντα 20
κἂν παρέλθῃ τι(νὰ) κἂν προσέλθῃ τῷ κἂν προσείπῃ κἂν μὴ προσείπῃ. δεῖ δὲ
37 K. πεφράχθαι τὸν ἄνδρα γινώσκειν τε ὡς ἀργίας μὲν ἡττηθεῖς ὁ σοφὸς ἢ χολῆς
ἢ ἔρωτος ἢ φιλοποσίας ἢ ἐτοιμότερόν τι τοῦ καιροῦ πράξας ἴσως ἂν καὶ
ξυγγνώμην φέροιτο, χρήμασι δὲ ὑποθεῖς ἑαυτὸν οὐτ’ ἂν ξυγγινώσκοιτο καὶ

F 10 ἀναμετρήσαι τὴν Χάρυβδιν imit. Hom. *Od.* 12.428

T 8–18 Αἰσχίνης – ἄσαι aff. Suda α1349 (2.184.15–25 Adler)

1 φασί| πᾶσι Hamaker | δοκοῖ **E**^{ac2} || **2** καί² om. **A** || **4** εἰσιν **F** || **5** ἀποχρήσαι
A : ἀποχρήσαι **F** : ἀποχρήσθαι **E** | δέ] τε Jackson || **6** δώμῳ **F** : διδῶ **F**^{2sl} || **9** διόνυσον
F^{ac2} || **10** λέγεται τὴν Χάρυβδιν **E F** || **11** ὁ² om. **E** Suda | Φύτων] φοίτων Suda
12 ἔφυγε **F** Suda | ῥήγιον **A E F** Suda : ὁ Ῥηγῖνος Kayser² || **13** ποτε] τε **E**
15 διαβάλλω **F** Suda | πεύσιππον (sic) **F** || **16** κασσάνδρου **A** Suda : κασσάνδρου **E F**
17 Μακέδονας Suda | καὶ om. Suda || **18** ὦ δάμι τὸν ἄνδρα ἡγοῦμαι **F** | πλέον **A**
21 τι(νὰ) Scheibe (et Jackson) : τί (sic) **A E F** : πῃ Reiske² | κἂν προσέλθῃ τῷ del.
Reiske² || **22** (γαστριμ)αργίας Naber || **23** τι] τε Kayser² perperam || **24** φέροντο
Kayser² perperam

- μισοῖτ' ἄν, ὡς ὁμοῦ πάσας κακίας συνειληφώς· μὴ γὰρ ἂν ἡττηθῆναι χρημάτων αὐτόν, εἰ μὴ γαστρὸς ἡττητο καὶ ἀμπεχόνης καὶ οἴνου καὶ τοῦ ἐς ἑταίρας φέρεσθαι. σὺ δ' ἴσως ἡγῇ τὸ ἐν Βαβυλωνί ἀμαρτεῖν ἦττον εἶναι τοῦ Ἀθήνησιν ἢ Ὀλυμπιάσιν ἢ Πυθοῖ, καὶ οὐκ ἐνθυμῇ ὅτι σοφῶ ἀνδρὶ Ἑλλὰς
- 5 πάντα καὶ οὐδὲν ἔρημον ἢ βάρβαρον χωρίον οὔτε ἡγήσεται ὁ σοφὸς οὔτε νομεῖ ζῶν γε ὑπὸ τοῖς τῆς ἀρετῆς ὀφθαλμοῖς, καὶ βλέπει μὲν ὀλίγους τῶν ἀνθρώπων, μυριοὺς δ' ὄμμασιν αὐτὸς ὁράται. εἰ δὲ καὶ ἀθλητῇ ξυνῆσθα 3 τούτων τινί, ὦ Δάμι, οἱ παλαίειν τε καὶ παγκρατιάειν ἀσκούσιν, ἄρα ἂν ἡξίους αὐτόν, εἰ μὲν Ὀλύμπια ἀγωνίζοιτο καὶ ἐς Ἀρκαδίαν ἴοι, γενναῖόν τε
- 10 καὶ ἀγαθὸν εἶναι, καὶ νῆ Δί', εἰ Πύθια ἄγοιτο ἢ Νέμεα, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώματος, ἐπειδὴ φανεροὶ οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ στάδια ἐν σπουδαίῳ τῆς Ἑλλάδος, εἰ δὲ θύοι Φίλιππος Ὀλύμπια πόλεις ἡρῆκώς ἢ ὁ τούτου παῖς Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταῖς ἑαυτοῦ νίκαις ἀγῶνα ἄγοι, χεῖρον ἤδη παρασκευάζειν τὸ σῶμα καὶ μὴ φιλονεικῶς ἔχειν, ἐπειδὴ ἐν Ὀλύνθῳ ἀγωνιέται ἡ Μακεδο-
- 15 νία ἢ Αἰγύπτῳ, ἀλλὰ μὴ ἐν Ἑλλήσι καὶ σταδίοις τοῖς ἐκεῖ, ὑπὸ μὲν δὴ τῶν λόγων τούτων ὁ Δάμις οὕτω διατεθῆναι φησιν, ὡς συγκαλύψασθαι τε ἐφ' οἷς αὐτὸς εἰρηκῶς ἔτυχε παραιτεῖσθαι τε τὸν Ἀπολλώνιον ξυγγνώμην αὐτῷ ἔχειν, εἰ μήπω κατανενοηκῶς αὐτόν ἐς ξυμβουλίαν τε καὶ πειθῶ τοιαύτην ὥρμησεν. ὁ δὲ ἀναλαμβάνων αὐτόν “θάρρει,” ἔφη “οὐ γὰρ ἐπίπληξιν
- 20 ποιοῦμενος, ἀλλὰ τοῦμόν ὑπογράφων σοι ταῦτα εἶπον.”
- 36.** Ἀφικομένου δὲ τοῦ εὐνούχου καὶ καλοῦντος αὐτόν παρὰ τὸν βασιλέα “ἀφίξομαι,” εἶπεν “ἐπειδὴν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὖ μοι ἔχῃ.” θύσας οὖν καὶ εὐξάμενος ἀπῆει περιβλεπόμενός τε καὶ θαυμαζόμενος τοῦ σχήματος. ὡς δὲ εἴσω παρήλθε, “δίδωμί σοι” ἔφη ὁ βασιλεὺς “δέκα δωρεὰς ἄνδρα
- 25 σε ἡγούμενος, οἷος οὐπω τις ἀπὸ Ἑλλήνων δεῦρ' ἦλθεν.” ὁ δὲ ὑπολαβὼν “οὐ πάσας,” εἶπεν “ὦ βασιλεῦ, παραιτήσομαι, μίαν δέ, ἣν ἀντὶ πολλῶν δεκάδων

38 K.

Τ' 6 ζῶν – ὀφθαλμοῖς aff. Phot. 332a17–18 || **24–36.1** ὡς – αἰτήσω resp. Phot. 10a3–5

1 μι[**]σοῖτ' (μιμήσοιτ' ?) **F** | πάσας πάσης **A** : [πά]σας κακίας [συ]νειληφώς, ἢ π[ά]σης κακίας με[τ]ειληφώς. [τού]των γὰρ ἐκά[τερον] δεῖ ἐγγε[γρά]φθαι (partim abscissum) **A**^{2ms} | κα[**]ίας **E**^{ac2} || **2–3** ἐς ἑταίρας φέρεσθαι | πρὸς ἑταίρας φέρεσθαι vel potius ἐς ἑταίρας φερίρεσθαι Reiske² || **3–4** τοῦ ἐν Ἀθήνησιν **E** || **5** παντα(χοῦ) Bentley || **6** νομ[εῖ] ὀνειδι[ε] Scheibe | ἔζων Phot.**A**² | καί | ἢ Olearius || **7** μυριοὺς **F** αὐτοὺς ὁρᾷ **E F** || **8** ὦ δάμι τούτων τινί **F** || **10** ἄγοιτο] fortasse ἀγ[ωνί]ζοιτο **14** φιλονεικῶς **A F** : φιλονικίας (sic) **E** : φιλονικῶς Spengel | Ὀλύνθῳ] ὀλύσθῳ **A** **15** αἰγύπτῳ ὁ ἀθλητῆς ἀλλὰ **F** | τοῖς] τῶν **E** | μὲν] μὴν **A** || **22** εἶπεν] ἔφη **E** | ἔχει **A** **24** ὁ βασιλεὺς ἔφη **A** || **25** οἷον **E** | δεῦρ' om. **E F**

αἰροῦμαι, προθύμως αἰτήσω.” καὶ ἅμα τὸν περὶ τῶν Ἑρετριέων διήλθε λόγον ἀναλαβὼν ἀπὸ τοῦ Δάτιδος. “αἰτῶ οὖν” ἔφη “μὴ περικόπτεσθαι τοὺς ἀθλίους τούτους τῶν ὀρίων τε καὶ τοῦ λόφου, ἀλλὰ νέμεσθαι σφας μέτρον τῆς γῆς, ὃ Δαρείος ἐνόμισε· δεινὸν γάρ, εἰ τῆς αὐτῶν ἐκπεσόντες μὴδ’ ἦν
 2 ἀντ’ ἐκείνης ἔχουσιν, ἔξουσι.” συντιθέμενος οὖν ὁ βασιλεὺς “Ἑρετριεῖς” 5 εἶπεν “ἐς μὲν τὴν χθὲς ἡμέραν ἐμοῦ τε πολέμιοι καὶ πατέρων ἐμῶν ἦσαν, ἐπειδὴ ὄπλων ποτὲ ἐφ’ ἡμᾶς ἤρξαν, καὶ παρεωρῶντο, ὥς τὸ γένος αὐτῶν ἀφανισθεῖν, λοιπὸν δὲ φίλοι τε ἀναγεγράψονται καὶ σατραπεύσει αὐτῶν ἀνὴρ ἀγαθός, ὃς δικαιώσει τὴν χώραν. τὰς δὲ ἐννέα δωρεὰς” ἔφη “διὰ τί οὐ λήψῃ;” “ὅτι, ὦ βασιλεῦ,” εἶπεν “οὐπω φίλους ἐνταῦθα ἐκτησάμην.” “αὐτὸς 10 δὲ οὐδενὸς δέξῃ;” φήσαντος “τῶν γε τραγημάτων” ἔφη “καὶ τῶν ἄρτων, ἃ με ἡδέως καὶ λαμπρῶς ἐστιά.”

37. Τοιαῦτα διαλαλούντων πρὸς ἀλλήλους κραυγὴ τῶν βασιλείων ἐξεφοίτησεν εὐνούχων καὶ γυναικῶν ἅμα· εἰληπτο δὲ ἄρα εὐνούχος τις ἐπὶ μιᾷ τῶν τοῦ βασιλέως παλλακῶν ξυγκατακείμενός τε καὶ ὁπόσα οἱ μοιχοὶ 15 πράττων, καὶ ἦγον αὐτὸν οἱ ἀμφὶ τὴν γυναικωνίτιν ἐπισπῶντες τῆς κόμης, 39 K. ὃν δὴ ἄγονται τρόπον οἱ βασιλέως δοῦλοι. ἐπεὶ δὲ ὁ πρεσβύτατος τῶν εὐνούχων ἐρῶντα μὲν αὐτὸν τῆς γυναικὸς πάλαι ἡσθήσθαι ἔφη καὶ προειρη- κέναι οἱ μὴ προσδιαλέγεσθαι αὐτῇ μὴδὲ ἅπτεσθαι δέρης ἢ χειρὸς μὴδὲ 20 κοσμεῖν ταύτην μόνην τῶν ἔνδον, νῦν δὲ καὶ ξυγκατακείμενον εὐρηκέναι καὶ ἀνδριζόμενον ἐπὶ τὴν γυναικα, ὃ μὲν Ἀπολλώνιος ἐς τὸν Δάμιν εἶδεν, ὥς δὴ τοῦ λόγου ἀποδεδειγμένου, ὃς ἐφιλοσοφεῖτο αὐτοῖς περὶ τοῦ καὶ εὐνούχων τὸ ἐρᾶν εἶναι, ὃ δὲ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παρόντας “ἀλλ’ αἰσχρόν,” εἶπεν “ὦ ἄνδρες, παρόντος ἡμῖν Ἀπολλωνίου περὶ σωφροσύνης ἡμᾶς ἀλλὰ 25 μὴ τοῦτον ἀποφαίνεσθαι· τί οὖν κελεύεις, Ἀπολλώνιε, παθεῖν αὐτόν;” “τί δὲ 2 ἄλλο ἢ ζῆν;” εἶπε παρὰ τὴν πάντων ἀποκρινάμενος δόξαν. ἀνευθυριάσας οὖν ὁ βασιλεὺς “εἴτα οὐ πολλῶν” ἔφη “θανάτων ἄξιος ὑφέρπων οὕτως εὐνήν τὴν ἐμήν;” “ἀλλ’ οὐχ ὑπὲρ συγγνώμης,” ἔφη “βασιλεῦ, ταῦτα εἶπον, ἀλλ’ ὑπὲρ τιμωρίας, ἣ ἀποκναίσει αὐτόν. εἰ γὰρ ζήσεται νοσῶν καὶ ἀδυνάτων ἀπτόμε-

F 1–2 καὶ – Δάτιδος fort. resp. Hdt. 6.99–101, Pl. *Lg.* 698c7–d5

T 20–21 νῦν – γυναικα aff. Phot. 332a18–20

8 ἀναγράφονται A || 11 ἃ με| ἅμα A || 12 ἡδέως τε καὶ F || 13 διαλαλούντων EF: δὴ λαλούντων A || 16 οἱ om. F | κόμης| ζωνῆς Hamaker (et Huet apud Kayser^{1N}) 17 ἐπεὶ δὲ| ἐπειδὴ F (ἐ F^{2sl}) | πρεσβύτερος E || 18 αὐτόν om. A || 20 αὐτὴν E | ἔνδον E^{ac1} F^{ac2} || 23–24 αἰσχρόν γε εἶπεν E || 24 σωφρονισμοῦ Jackson || 25 τούτων A^{2mg} || 27 οὕτως EF | εὐνήν τὴν| τὴν εὐνήν τὴν F

- νος καὶ μήτε σῖτα μήτε ποτὰ ἤσει αὐτὸν μήτε θεάματα, ἃ σέ τε καὶ τοὺς σοι
 συνόντας εὐφρανεῖ, πηδήσεται τε ἡ καρδία θαμὰ ἐκθρώσκοντος τοῦ ὕπνου,
 δὲ δὴ μάλιστα περὶ τοὺς ἐρώντάς φασι γίνεσθαι, {καὶ} τίς μὲν οὕτω φθόη
 τήξει αὐτόν, τίς δὲ οὕτω λοιμὸς ἐπιθρύψει τὰ σπλάγχνα; εἰ δὲ μὴ τῶν
 5 φιλοψύχων εἴη τις, αὐτός, ὃ βασιλεῦ, δεήσεται σοῦ ποτε καὶ ἀποκτεῖναι
 αὐτὸν ἢ ἑαυτὸν γε ἀποκτενεῖ πολλὰ ὀλοφυράμενος τὴν παρούσαν ταύτην
 ἡμέραν, ἐν ᾗ μὴ εὐθὺς ἀπέθανε.” τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον Ἀπολλωνίου καὶ
 οὕτω σοφόν τε καὶ ἡμερον, ἐφ’ ᾧ ὁ βασιλεὺς ἀνῆκε τὸν θάνατον τῷ εὐνοῦχῳ.
- 38.** Μέλλων δέ ποτε πρὸς θήραν γίνεσθαι τῶν ἐν τοῖς παραδείσοις **40 K.**
 10 θηρίων, εἰς οὓς λέοντές τε ἀπόκεινται τοῖς βαρβάροις καὶ ἄρκτοι καὶ παρδά-
 λεις, ἡξίου τὸν Ἀπολλώνιον παρατυχεῖν οἱ θηρώντι, ὁ δὲ “ἐκλέλῃσαι, ὃ
 βασιλεῦ,” ἔφη “ὅτι μὴδὲ θύοντί σοι παρατυγχάνω; καὶ ἄλλως οὐχ ἡδὺ
 θηρίοις βεβασανισμένοις καὶ παρὰ τὴν φύσιν τὴν ἑαυτῶν δεδουλωμένοις
 ἐπιτίθεσθαι.” ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως, πῶς ἂν βεβαίως καὶ
 15 ἀσφαλῶς ἄρχοι, “πολλοὺς” ἔφη “τιμῶν, πιστεῦν δὲ ὀλίγοις.” πρεσβευομέ- 2
 νου δέ ποτε τοῦ τῆς Συρίας ἄρχοντος περὶ κωμῶν, οἶμαι, δύο προσοίκων τῷ
 Ζεύγματι καὶ φάσκοντος ὑπακηκοέναι μὲν αὐτὰς Ἀντιόχῳ καὶ Σελεύκῳ
 πάλαι, νῦν δὲ ὑπ’ αὐτῷ εἶναι Ῥωμαίοις προσηκούσας, καὶ τοὺς μὲν Ἀραβί-
 20 τιν γῆν καρποῦσθαι σφας, ὡς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ Ῥωμαίων οὔσας, μετασθι-
 μένος ὁ βασιλεὺς τοὺς πρέσβεις “τὰς μὲν κώμας ταύτας,” ἔφη “Ἀπολλώνιε,
 ξυνεχώρησαν τοῖς ἑμοῖς προγόνοις οἱ βασιλεῖς, οὓς εἶπον, τροφῆς ἕνεκα τῶν
 θηρίων, ἃ παρ’ ἡμῖν ἀλίσκόμενα φοιτᾷ εἰς τὴν ἐκείνων διὰ τοῦ Εὐφράτου, οἱ
 δ’, ὥσπερ ἐκλαθόμενοι τούτου καινῶν τε καὶ ἀδίκων ἅπτονται. τίς οὖν
 25 φαίνεται σοι τῆς πρεσβείας ὁ νοῦς;” “μέτριος, ὃ βασιλεῦ,” ἔφη “καὶ
 ἐπιεικής, εἰ ἃ δύνανται καὶ ἄκοντος ἔχειν ἐν τῇ ἑαυτῶν ὄντα, βούλονται παρ’
 ἐκόντος εὐρίσκεσθαι μᾶλλον.” προσετίθει δὲ καὶ τὸ μὴ δεῖν ὑπὲρ κωμῶν, ὧν
 μείζους κέκτηνται τάχα καὶ ιδιώται, διαφέρεισθαι πρὸς Ῥωμαίους καὶ
 πόλεμον οὐδ’ ὑπὲρ μεγάλων αἵρεσθαι. νοσοῦντι δὲ τῷ βασιλεῖ παρὼν τσσαῦ- 3
 30 τά τε καὶ οὕτω θεία περὶ ψυχῆς διεξῆλθεν, ὡς τὸν βασιλέα ἀναπνεῦσαι καὶ

1 καὶ¹] καὶ Westermann || 1–2 συνόντας σοι E || 3 παρὰ E | καὶ del. Kayser² | φθόα E
 F || 4 λιμὸς A || 6 ὀλοφυρόμενος EF || 7 τοιοῦτον τοῦ ἀπολλωνίου F | τοσοῦτον E^{2pc}
 9 μέλλον F^{ac2} | θήρα F | τοῖς παραδείσω (sic) E || 10 θηρίων A : χωρίων EF
 13 τὴν²] τοῖς (sic; οἱς per compendium, fortasse ἡν voluit) E || 16 περὶ τῶν κωμῶν
 A | οἶμαι om. A || 21 ἀπολλώνιε ἔφη F || 26 αὐτῶν F || 29 ἔρεσθαι (sic) A (αι A^{1/2sl})
 παρῇν E || 30 τε F : γε AE

41 K. πρὸς τοὺς παρόντας εἰπεῖν, ὅτι “Ἀπολλώνιος οὐχ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μόνης ἀφροντιστεῖν εἰργασταί με, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ θανάτου.”

39. Τὴν δὲ σήραγγα τὴν ὑπὸ τῷ Εὐφράτῃ δεικνύντος αὐτῷ ποτε τοῦ βασιλέως καὶ “τί σοι φαίνεται τὸ θαῦμα;” εἰπόντος καταβάλλων τὴν τερατουργίαν ὁ Ἀπολλώνιος “θαῦμα ἂν ἦν, ὦ βασιλεῦ,” ἔφη, “εἰ διὰ τοῦ 5 ποταμοῦ βαθέος οὕτω καὶ ἀπόρου ὄντος πεζῇ ἐβαδίζετε.” δείξαντος δὲ καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις τείχῃ καὶ θεῶν φάσκοντος ταῦτα εἶναι οἰκησιν, “θεῶν μὲν οὐκ εἰσὶν ὅλως οἰκησις,” εἶπεν “εἰ δὲ ἀνδρῶν οὐκ οἶδα· ἡ γὰρ Λακεδαιμονίων, ὦ βασιλεῦ, πόλις ἀτείχιστος ὥκισται.” καὶ μὴν καὶ δίκην τινὰ δικάσαντος αὐτοῦ κώμαις καὶ μεγαλοφρονουμένου πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, 10 ὡς δυοῖν ἡμέραιν ἡκροαμένος εἶη τῆς δίκης “βραδείως γ’” ἔφη “τὸ δίκαιον εὔρες.” χρημάτων δὲ ἐκ τῆς ὑπηκόου φοιτησάντων ποτὲ ἀθρόων ἀνοίξας τοὺς θησαυροὺς ἐδείκνυ τῷ ἀνδρὶ τὰ χρήματα ὑπαγόμενος αὐτὸν εἰς ἐπιθυμίαν πλούτου, ὁ δὲ οὐδὲν ὧν εἶδε θαυμάσας “σοὶ ταῦτα,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, χρήματα, ἐμοὶ δὲ ἄχυρα.” “τί ἂν οὖν” ἔφη “πράττων καλῶς αὐτοῖς 15 χρησαίμην;” “χρῶμενος,” ἔφη “βασιλεὺς γὰρ εἶ.”

40. Πολλὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν βασιλέα εἰπὼν καὶ τυχῶν αὐτοῦ προθύμου πράττειν ἃ ξυμβούλευεν, ἔτι καὶ τῆς πρὸς τοὺς μάγους ξυνουσίας ἱκανῶς ἔχων “ἄγε, ὦ Δάμι,” ἔφη “ἐς Ἰνδοὺς ἴωμεν. οἱ μὲν γὰρ τοῖς Λωτοφάγοις προσπλεύσαντες ἀπήγοντο τῶν οἰκείων ἡθῶν ὑπὸ τοῦ βρώματος, ἡμεῖς 20 δὲ μὴ γευόμενοι τίνος τῶν ἐνταῦθα καθήμεθα πλείω χρόνον τοῦ εἰκότος τε καὶ ξυμμέτρου.” “κάμοι” ἔφη ὁ Δάμις “ὑπερδοκεῖ ταῦτα· ἐπεὶ δὲ ἐνεθυμούμην τὸν χρόνον, ὃν ἐν τῇ λεαίνῃ διεσκέψω, περιέμενον ἀνυσθῆναι αὐτόν.

42 K. οὐπω μὲν οὖν ἐξήκει πᾶς· ἐνιαυτὸς γὰρ ἡμῖν ἤδη καὶ μῆνες τέτταρες. εἰ δὲ ἤδη κοιμίζοιμεθα, εὖ ἂν ἔχοι;” “οὐδὲ ἀνήσει ἡμᾶς,” ἔφη “ὦ Δάμι, ὁ βασιλεὺς 25 πρότερον ἢ τὸν ὄγδοον τελευτῆσαι μῆνα· χρηστὸν γάρ που ὁρᾷς αὐτὸν καὶ κρεῖττω ἢ βαρβάρων ἄρχειν.”

F 19–20 οἱ – βρώματος resp. Hom. *Od.* 9.82–104

3 ποτε αὐτῷ **F** | ποτε om. **E** || **4** καταβαλὼν **EF** || **5** ἂν om. **A**, fortasse recte | διὰ τοῦ δι’ αὐτοῦ τοῦ **F** || **7** ἐκβατάνοις **E** | φάσκοντος εἶναι ταῦτα **F** : εἶναι φάσκοντος ταῦτα **E** || **8** εἰσὶν **EF** : ἔστιν **A** || **11** ἡμερῶν **AE** | γ’] γὰρ **F** || **12** ἀθρόον **F** **14** ἐπιθυμίαν τοῦ πλούτου **E** || **15** οὖν ἂν **E** || **16** ἔφη βασιλεὺς γὰρ εἶ **AEF** : ἔφη (ὡς) βασιλεὺς. (καὶ) γὰρ εἶ Reiske² : ἔφη (βασιλικῶς)· βασιλεὺς γὰρ εἶ Schenkl² || **17** τὸν om. **E** || **18** ξυμβούλευσεν **F** | ἔτι (δὲ) Reiske^{1/2} || **21** μὴ] οὐδὲ **F** : om. **E**^{ac1} **22** ὑπερ(ευ)δοκεῖ Reiske^{1/2} || **24** οὖν om. **E** **F**^{ac2} | ἡμῖν ἤδη] ἐνὶ μὲν Scaliger **25** (ἀλλ’) οὐδ’ Reiske² || **26** τελέσαι **F**

- 41.** Ἐπεὶ δὲ ἀπαλλάττεσθαι λοιπὸν ἐδόκει καὶ ξυνεχώρησέ ποτε ὁ βασιλεὺς ἀπιέναι, ἀνεμνήσθη τῶν δωρεῶν ὁ Ἀπολλώνιος, ἃς ἀνεβάλλετο ἔστι ἂν φίλοι αὐτῷ γένωνται, καὶ “ὦ βέλτιστε” ἔφη “βασιλεῦ, τὸν ξένον οὐδὲν εὖ πεποίηκα καὶ μισθὸν ὀφείλω τοῖς μάγοις· σὺ οὖν ἐπιμελήθητι αὐτῶν καὶ
 5 τοῦμὸν προθυμήθητι περὶ ἄνδρας σοφοὺς τε καὶ σοὶ σφόδρα εὖνους.” ὑπερησθείς οὖν ὁ βασιλεὺς “τούτους μὲν αὖριον ζηλωτοὺς” ἔφη “καὶ μεγάλων ἡξιωμένους ἀποδείξω σοι· σὺ δ’ ἐπεὶ μηδενὸς δέη τῶν ἐμῶν, ἀλλὰ τούτοις γε συγχώρησον χρήματα παρ’ ἐμοῦ λαβεῖν καὶ ὅ τι βούλονται,” τοὺς ἀμφὶ τὸν Δάμιν δείξας. ἀποστραφέντων οὖν κἀκείνων τοῦτον τὸν λόγον, “ὄραξ,” ἔφη
 10 “ὦ βασιλεῦ, τὰς ἐμὰς χεῖρας, ὡς πολλαὶ τέ εἰσι καὶ ἀλλήλαις ὅμοιαι;” “σὺ δὲ ἀλλὰ ἡγεμόνα ἄγου” ὁ βασιλεὺς ἔφη “καὶ καμήλους, ἐφ’ ὧν ὀχήσῃσθε· τὸ γὰρ μῆκος τῆς ὁδοῦ κρεῖττον ἢ βαδίσαι πᾶσαν.” “γινέσθω,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, τοῦτο· φασὶ γὰρ τὴν ὁδὸν ἄπορον εἶναι μὴ οὕτως ὀχουμένῳ, καὶ ἄλλως τὸ ζῶον εὐσιτόν τε καὶ ῥάδιον βόσκειν, ὅπου μὴ χιλὸς εἴη. καὶ ὕδωρ
 15 δέ, οἶμαι, χρὴ ἐπισιτίσασθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸ ἐν ἄσκοις, ὥσπερ τὸν οἶνον.” “τριῶν ἡμερῶν” ἔφη ὁ βασιλεὺς “ἄνδρος ἢ χώρα, μετὰ ταῦτα δὲ πολλὴ ἀφθονία ποταμῶν τε καὶ πηγῶν· βαδίζειν δὲ τὴν ἐπὶ Καυκάσου, τὰ γὰρ ἐπιτήδεια ἀφθονα καὶ φιλία ἢ χώρα.” ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως ὅ τι αὐτῷ ἀπάξει ἐκεῖθεν, “χαρίεν,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, δῶρον· ἦν γὰρ ἡ συνουσία
 20 τῶν Ἰνδῶν σοφώτερόν με ἀποφύγη, βελτίων ἀφίξομαί σοι ἢ νῦν εἰμι.” περιέβαλεν ὁ βασιλεὺς ταῦτα εἰπόντα καὶ “ἀφίκοιο,” εἶπεν “τὸ γὰρ δῶρον μέγα.”

43 K.

2 ἀνεβάλλετο F || 6 ζηλωτὰς F (ους F^{2sl}) || 8 βούλωνται E^{ac2} || 9 τὸν λόγον τοῦτον F
 11 καὶ καμήλους ὁ βασιλεὺς ἔφη A || 14 ἄλλω F || 17 βαδίζειν δὲ A E F : βαδίζειν δὲ
 <δεῖ> Kayser^{2T} : βαδίσαι δὲ <δεῖ> Kayser^{2Adn} : βαδίζοντι Reiske¹ : βαδιστέα δὲ
 Radermacher || 18 φιλία Jackson : φίλη A E F || 20 Ἰνδῶν A E : ἀνδρῶν F
 21 ἀφίκοιο <γὰρ> Reiske¹ : ἀφίκοιό <γε> Reiske²

43 K. **1.** Ἐντεῦθεν ἐξελαύνουσι περὶ τὸ θέρος αὐτοὶ τε ὀχούμενοι καὶ ὁ ἡγεμών, ἵπποκόμος δὲ ἦν τῶν καμήλων καὶ τὰ ἐπιτήδεια, ὁπόσων ἐδέοντο, ἦν ἄφθονα βασιλέως δόντος, ἢ τε χώρα, δι' ἧς ἐπορεύοντο, εὖ ἔπραττεν, ἐδέχοντο δὲ αὐτοὺς αἱ κῶμαι θεραπεύουσαι· χρυσοῦ γὰρ ψάλιον ἢ πρώτη κάμηλος ἐπὶ τοῦ μετώπου ἔφερε, γινώσκειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ὡς πέμποι τινὰ ὁ βασιλεὺς τῶν ἑαυτοῦ φίλων. 5

2. Προσιόντες δὲ τῷ Καυκάσῳ φασὶν εὐωδεστέρας τῆς γῆς αἰσθέσθαι. τὸ δὲ ὄρος τοῦτο ἀρχὴν ποιούμεθα Ταύρου τοῦ δι' Ἀρμενίας τε καὶ Κιλικίων ἐπὶ Παμφύλους καὶ Μυκάλην στείχοντος, ἢ τελευτῶσα εἰς θάλασσαν, ἦν Κᾶρες οἰκοῦσι, τέρμα τοῦ Καυκάσου νομίζοι' ἂν, ἀλλ' οὐχ, ὡς ἔνιοι φασιν, ἀρχή· τὸ τε γὰρ τῆς Μυκάλης ὕψος οὕτω μέγα καὶ αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ Καυκάσου τοσοῦτον ἀνεστᾶσιν, ὡς σχίζεσθαι περὶ αὐτὰς τὸν ἥλιον. περιβάλλει δὲ Ταύρῳ ἐτέρῳ καὶ τὴν ὁμορον τῇ Ἰνδικῇ Σκυθίαν πᾶσαν κατὰ Μαιωτίν τε καὶ ἀριστερὸν Πόντον, σταδίων μάλιστα διςμυρίων μήκος· τοσοῦτον γὰρ ἐπέχει μέτρον τῆς γῆς ὁ ἀγκών τοῦ Καυκάσου. τὸ δὲ περὶ τοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ Ταύρου λεγόμενον, ὡς ὑπὲρ τὴν Ἀρμενίαν πορεύοιτο, χρόνῳ ἀπιστηθὲν πιστοῦνται λοιπὸν αἱ παρδάλεις, ἃς οἶδα ἀλισκομένας ἐν τῇ 10

44 K. Παμφύλων ἀρωματοφόρῳ. χαίρουσι γὰρ τοῖς ἀρώμασι κακ πολλοὺ τὰς ὀσμάς ἔλκουσαι φοιτῶσιν ἐξ Ἀρμενίας διὰ τῶν ὁρῶν πρὸς τὸ δάκρυον τοῦ στύρακος, ἐπειδὴν οἱ τε ἄνεμοι ἀπ' αὐτοῦ πνεύσωσι καὶ τὰ δένδρα ὁπώδῃ 2
2 γένηται. καὶ ἀλῶναι ποτε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ πάρδαλιν στρεπτῷ ἄμα, ὃν περὶ τῇ δέρῃ ἔφερε· χρυσοῦς δὲ ἦν καὶ ἐπεγέγραπτο Ἀρμενίοις γράμμασι “βασιλεὺς Ἀρσάκης θεῷ Νυσίῳ.” βασιλεὺς μὲν δὴ Ἀρμενίας τότε ἦν Ἀρσάκης, καὶ αὐτός, οἶμαι, ἐλὼν τὴν πάρδαλιν ἀνήκε τῷ Διονύσῳ διὰ μέγεθος τοῦ 20

T 7–**41.7** Προσιόντες – ἀγκώνι aff. Phot. 324a25–b18

1 τε om. **F** || **3** ἐνδόντος **F** || **4** χρυσούν **E F** || **5** γινώσκειν (ἐπιτάττον) Jackson
8 ποιοῦμεθα Phot. (ci. Scaliger) | Ταύρου τοῦ] τοῦ ταύρου τοῦ Phot. || **9** Παμφύλους
τε καὶ Phot. | θάλασσαν **A E F** Phot. : θάλατταν Aldina (Kayser^{1/2}) || **12** σκιάζεσθαι
Bentley | αὐτὸν Phot.**A** | τὸν ἥλιον (δοκεῖν) Jackson || **13** Ταύρῳ ἐτέρῳ καὶ] Ταῦρος
ἐτέρῳ κέρατι re vera Jacobs² (Ταύρῳ] κέρατι Jacobs secundum Kayser, falso)
16 μεδαπῇ **F**^{ac2} | ἀρμενίων **F** || **17** πορδάλεις **F**^{pc} Phot.**A** (παρδάλεις Phot.**A**²)
18 κάκ] καὶ ἐκ Phot. || **20** αὐτῶν Phot. || **21** ποτέ φασιν ἐν Phot. | τῇ om. Phot.
πόρδαλιν **F**^{pc} Phot.**A**² : πορδάλιον Phot.**AM** || **22** χρυσούν Phot. | ἀρμενίων **E**
23 (εἰ) τότε Reiske¹ || **24** οὗτος Hamaker | ἐλὼν Hamaker (et Schenkl² Jackson) :
ιδὼν **A E F** Phot. : Ἰνδῶν δς Reiske² (sic) : λαβὼν Lucarini | πόρδαλιν **F** Phot.**A**
διονυσίῳ **E F** Phot.

θηρίου. Νύσιος γὰρ ὁ Διόνυσος ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσης Ἰνδοῖς τε ὀνομάζεται καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν. ἡ δὲ χρόνον μὲν τινα ὑπεξεύχθη ἀνθρώπῳ καὶ χεῖρα ἡνέσχετο ἐπαφωμένην τε καὶ καταψῶσαν, ἐπεὶ δὲ ἀνοίστηρσεν αὐτὴν ἔαρ, ὅτε δὴ ἀφροδισίων ἤττους καὶ παρδάλεις, ἀνέθορον
 5 ἐς τὰ ὄρη πόθῳ ἀρσένων, ὥς εἶχε τοῦ κόσμου, καὶ ἦλῶ περὶ τὸν κάτω Ταῦρον ὑπὸ τοῦ ἀρώματος ἐλχθεῖσα. ὁ δὲ Καύκασος ὀρίζει μὲν τὴν Ἰνδικὴν τε καὶ Μηδικὴν, καθήκει δὲ ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐτέρῳ ἀγκῶνι.

3. Μυθολογεῖται δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων τὸ ὄρος, ἃ καὶ Ἕλληνες ἐπ' αὐτῷ ἄδουσιν, ὡς Προμηθεὺς μὲν ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ δεθεῖη ἐκεῖ, Ἡρακλῆς
 10 δὲ ἕτερος (οὐ γὰρ τὸν Θηβαῖόν γε βούλονται) μὴ ἀνάσχοιτο τοῦτο, ἀλλὰ τοξεύσειε τὸν ὄρνιν, ὃν ἔβοσκεν ὁ Προμηθεὺς τοῖς σπλάγχνοις. δεθῆναι δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ἐν ἄντρῳ φασίν, ὃ δὴ ἐν πρόποδι τοῦ ὄρους δείκνυται, καὶ δεσμὰ ὁ Δάμις ἀνῆφθαι τῶν πετρῶν λέγει οὐ ῥάδια ξυμβαλεῖν τὴν ὕλην, οἱ δ' ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους. δικόρυμβος δὲ ἡ κορυφὴ καὶ φασιν, ὡς τὰς χεῖρας
 15 ἀπ' αὐτῶν ἐδέθη διαλειπουσῶν οὐ μείον ἢ στάδιον. τοσοῦτος γὰρ εἶναι. τὸν δὲ ὄρνιν τὸν ἀετὸν οἱ τῷ Καυκάσῳ προσοικοῦντες ἐχθρὸν ἡγοῦνται καὶ
 45 K. καλιάς γε, ὁπόσας ἐν τοῖς πάγοις οἱ ἀετοὶ ποιοῦνται, καταπιμπράσιν ἰέντες βέλῃ πυρφόρα, θήρατρά τε ἐπ' αὐτοὺς ἴστανται τιμωρεῖν τῷ Προμηθεὶ φάσκοντες. ὧδε γὰρ τοῦ μύθου ἡττηνται.

20 4. Παραμείψαντες δὲ τὸν Καύκασον τετραπήχεις ἀνθρώπους ἰδεῖν φασιν, οὓς ἤδη μελαίνεσθαι, καὶ πενταπήχεις ἐτέρους ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἐλθόντες. ἐν δὲ τῇ μέτρῃ τοῦ ποταμοῦ τούτου ὁδοιπορίᾳ τάδε εἶρον ἀφηγήσεως ἄξια. ἐπορεύοντο μὲν γὰρ ἐν σελήνῃ λαμπρᾷ, φάσμα δὲ αὐτοῖς

F 8–14 Μυθολογεῖται – ὄρους fort. resp. A. Pr., Arr. *Peripl.M.Eux.* 11.5

T 1–2 Νύσιος – ἔθνεσιν aff. sch.Ar. Ra. 215d || 10–11 ἀλλὰ – σπλάγχνοις aff. Phot. 332a20–21 || 20–22 Παραμείψαντες – ἐλθόντες aff. Phot. 324b19–21 23–42.4 ἐπορεύοντο – εἶδωλα resp. Eus. 13.3–6 (p. 132 des Places)

1 διονύσιος A Phot. A || 1–2 ἀπὸ – καὶ] ὀνομάζεται ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσης. οὐ μόνον δὲ Ἰνδοῖς, ἀλλὰ καὶ sch.Ar. || 1 νύσσης Phot. || 4 ὅτε – παρδάλεις om. Phot. πορδάλεις F || 7 τε om. Phot. | καὶ τὴν μηδικὴν Phot. | θάλασσαν A E F Phot. : θάλατταν Aldina (Kayser^{1/2}) || 8 <περὶ> τὸ ὄρος ἃ aut τὸ ὄρος <ἐς> ἃ Reiske¹ (hoc et Reiske²) || 10 βούλοντο (sic) E || 13 <δ'> ὁ Reiske² | δάμαλις A | ξυμβάλλειν E F 15 τοσοῦτον A || 18 πυροφόρα A E || 20 παραμείψαντας Phot. || 21 πενταπήχεις δὲ ἐτέρους Phot. | πεντεπηχεῖς F (α F^{2sl}) || 21–22 τὸν Ἰνδὸν τὸν ποταμὸν E 22 ἐλθόντας Phot. || 23 λαμπροῖς E^{ac2}

ἐμπούσης ἐνέπεσε τὸ δεῖνα γιγνομένη καὶ τὸ δεῖνα αὐτὸ καὶ οὐδὲν εἶναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος συνήκεν, ὃ τι εἶη, καὶ αὐτός τε ἐλοιδορεῖτο τῇ ἐμπούσῃ, τοῖς τε ἄμφ’ αὐτὸν προσέταξε ταῦτ’ οὕτως πράττειν· τουτὶ γὰρ ἄκος εἶναι τῆς προσβολῆς ταύτης. καὶ τὸ φάσμα φυγῇ ὤχετο τετριγός, ὥσπερ τὰ εἶδωλα.

- 5
 5. Κορυφὴν δ’ ὑπερβάλλοντες τοῦ ὄρους καὶ βαδίζοντες αὐτήν, ἐπειδὴ ἀποτόμως εἶχεν, ἤρετο οὕτως τὸν Δάμιν. “εἰπέ μοι,” ἔφη “ποῦ χθές ἦμεν;” ὁ δὲ “ἐν τῷ πεδίῳ” ἔφη. “τήμερον δέ, ὦ Δάμι, ποῦ;” “ἐν τῷ Καυκάσῳ,” εἶπεν “εἰ μὴ ἑαυτοῦ ἐκλέλησμαι.” “πότε οὖν κάτω μᾶλλον ἦσθα;” πάλιν ἤρετο, ὁ δὲ “τουτὶ μὲν” ἔφη “οὐδὲ ἐπερωτᾶν ἄξιον· χθές μὲν γὰρ διὰ κοίτης τῆς γῆς ἐπορευόμεθα, τήμερον δὲ πρὸς τῷ οὐρανῷ ἐσμέν.” “οἶε οὖν,” ἔφη 10
 “ὦ Δάμι, τὴν μὲν χθές ὁδοιπορίαν κάτω εἶναι, τὴν δὲ τήμερον ἄνω;” “νὴ Δί,” εἶπεν “εἰ μὴ μαίνομαι γε.” “τί οὖν ἡγή” ἔφη “παραλλάττειν τὰς ὁδοὺς ἀλλήλων ἢ τί τήμερον πλέον εἶναι σοι τοῦ χθές;” “ὅτι χθές” ἔφη “ἐβαδίζον 15
 46 K. οὐπὲρ πολλοί, σήμερον δὲ οὐπὲρ ὀλίγοι.” “τί γάρ,” ἔφη “ὦ Δάμι; οὐ καὶ τὰς ἐν ἄστει λεωφόρους ἐκτρεπομένῳ βαδίζειν ἔστιν ἐν ὀλίγοις τῶν ἀνθρώπων;” 20
 “οὐ τοῦτο” ἔφη “εἶπον, ἀλλ’ ὅτι χθές μὲν διὰ κωμῶν ἐκομιζόμεθα καὶ ἀνθρώπων, σήμερον δὲ ἀστιβές τι ἀναβαίνομεν χωρίον καὶ θεῖον· ἀκούεις γὰρ τοῦ ἡγεμόνος, ὅτι οἱ βάρβαροι θεῶν αὐτὸ ποιοῦνται οἶκον,” καὶ ἅμα ἀνέβλε-
 2 πεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ὁ δὲ ἐμβιβάζων αὐτὸν εἰς ὃ ἐξ ἀρχῆς ἠρώτα “ἔχεις οὖν εἰπεῖν, ὦ Δάμι, ὃ τι ξυνήκας τοῦ θεοῦ βαδίζων ἀγχοῦ τοῦ 25
 οὐρανοῦ;” “οὐδέν” ἔφη. “καὶ μὴν ἐχρῆν γε” εἶπεν “ἐπὶ μηχανῆς τηλικαύτης καὶ θείας οὕτως ἐστηκότα περὶ τοῦ οὐρανοῦ σαφειστέρας ἤδη ἐκφέρειν δόξας περὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ὧν γε καὶ ῥάβδῳ ἴσως ἡγή ψαύσειν προσεστηκῶς τῷ οὐρανῷ τούτῳ.” “ἂ χθές” ἔφη “περὶ τοῦ θεοῦ ἐγίνωσκον, γινώσκω καὶ τήμερον καὶ οὐπω μοι ἑτέρα προσέπεσε περὶ αὐτοῦ δόξα.” 25
 “οὐκοῦν,” ἔφη “ὦ Δάμι, κάτω τυγχάνεις ὧν ἔτι καὶ οὐδὲν παρὰ τοῦ ὕψους εἰληφας ἀπέχεις τε τοῦ οὐρανοῦ ὅποσον χθές. καὶ εἰκότως σε ἡρόμην, ἃ ἐν

F 4 ὤχετο τετριγός imit. Hom. *Il.* 23.101

T 1 τὸ¹ – αὐτὸ aff. Thom. Mag. 266.1–2 Ritschl

1 ἐμπεσούσης E^{ac} | οὐδὲν <ἐν> εἶναι Reiske² : οὐδὲν <ἐμ>εἶνε Jackson : οὐδὲ μείναι vel οὐδὲν <μ>εἶναι Rijksbaron || 2 ἐμπεσούση E^{ac} || 3 τουτὶ] ταυτὶ Kayser² perperam 8 ἑμαντοῦ E F || 13 τήμερον τί F || 17 τι A : τε E F | ἀναφαίνομεν E^{ac2} 18–19 ἐνέβλεπεν F || 20 ὦ δάμι εἰπεῖν F || 21 ἐχρῶν E^{ac2} || 25 περὶ αὐτοῦ προσέπεσε F || 26 παρὰ F : περὶ E : in A per compendium scriptum est quod utroque modo intellegi potest || 27 εἰκότως A

- ἀρχῇ· σὺ γὰρ ὧς γελοίως ἐρωτᾶσθαι.” “καὶ μὴν” ἔφη “καταβήσεσθαι γε 3
 σοφώτερος ὧμην ἀκούων, Ἀπολλώνιε, τὸν μὲν Κλαζομένιον Ἀναξαγόραν
 ἀπὸ τοῦ κατὰ Ἰωνίαν Μίμαντος ἐπεσκέφθαι τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, Θαλὴν τε τὸν
 Μιλήσιον ἀπὸ τῆς προσοίκου Μυκάλης· λέγονται δὲ καὶ τῷ Παργαίῳ ἐνιοι
 5 φροντιστηρίῳ χρήσασθαι καὶ ἕτεροι τῷ Ἄθῳ. ἐγὼ δὲ μέγιστον τούτων
 ἀνελθὼν ὕψος οὐδὲν σοφώτερος ἑαυτοῦ καταβήσομαι;” “οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι,”
 ἔφη “αἱ γὰρ τοιαῖδε περιωπαὶ γλαυκότερον μὲν τὸν οὐρανὸν ἀναφαίνουσι
 καὶ μείζους τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα ἐκ νυκτός, ἃ καὶ ποιμέσιν 47 K.
 ἤδη καὶ αἰπόλοις ἐστὶ δηλα, ὅπη δὲ τὸ θεῖον ἐπιμελεῖται τοῦ ἀνθρωπείου
 10 γένους καὶ ὅπη χαίρει ὑπ’ αὐτοῦ θεραπευόμενον, ὃ τί τε ἀρετὴ καὶ ὃ τι
 δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη, οὔτε Ἄθως ἐκδείξει τοῖς ἀνελθοῦσιν οὔτε ὁ
 θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ὀλυμπος, εἰ μὴ διορῶν αὐτὰ ἡ ψυχὴ, ἦν, εἰ
 καθαρὰ καὶ ἀκήρατος αὐτῶν ἄπτοίτο, πολλῶ μείζον ἔγωγ’ ἂν φαίην ἄττειν
 τουτοῦ τοῦ Καυκάσου.”
 15 6. Ὑπερβάντες δὲ τὸ ὄρος ἐντυγχάνουσιν ἐπ’ ἐλεφάντων ἤδη ὀχουμέ-
 νοις ἀνδράσιν, εἰσὶ δ’ οὗτοι μέσοι Καυκάσου καὶ ποταμοῦ Κωφῆνος ἄβιοι τε
 καὶ ἰππόται τῆς ἀγέλης ταύτης, καὶ κάμηλοι δὲ ἐνίους ἦγον, αἷς χρώνται
 Ἰνδοὶ ἐς τὰ δρομικά, πορεύονται δὲ χίλια στάδια τῆς ἡμέρας γόνυ οὐδαμῶς
 20 κάμψασαι. προσελάσας οὖν τῶν Ἰνδῶν εἷς ἐπὶ καμήλου τοιαύτης ἡρώτα τὸν
 ἡγεμόνα οὐ στεῖχοιεν, ἐπεὶ δὲ τὸν νοῦν τῆς ἀποδημίας ἤκουσεν, ἀπήγγειλε
 τοῖς νομάσιν, οἱ δὲ ἀνεβόησαν ὥσπερ ἡσθέντες ἐκέλευόν τε πλησίον ἦκειν
 καὶ ἀφικομένοις οἶνόν τε ὠρεγον, ὃν ἀπὸ τῶν φοινίκων σοφίζονται καὶ μέλι
 ἀπὸ ταύτου φυτοῦ καὶ τεμάχῃ λεόντων καὶ παρδάλεων, ὧν καὶ τὰ δέρματα
 νεόδαρτα ἦν, δεξάμενοι δὲ πλὴν τῶν κρεῶν πάντα διήλασαν τοὺς Ἰνδοὺς καὶ
 25 ἐχώρουν πρὸς ἔω.

7. Ἀριστοποιουμένων δὲ αὐτῶν πρὸς πηγῇ ὕδατος ἐγγέας ὁ Δάμις τοῦ
 παρὰ τῶν Ἰνδῶν οἶνου “Διὸς” ἔφη “Σωτήρος ἦδε σοι, Ἀπολλώνιε, διὰ

T 15–19 Ὑπερβάντες – κάμψασαι aff. Phot. 324b22–27 || **15–17** ἐντυγχάνου-
 σιν – ταύτης aff. Phot. 332a21–24

1 σὺ **A**^{1sl} **E**^{2sl} : οὐ **A E F** || **1–2** σοφώτερος ἔφη καταβήσεσθαι (absque γε) **F** || **3** τε] δὲ **F** || **4** Παργαίῳ] παλαίῳ **A** || **5** χρήσασθαι φροντιστηρίῳ **F** | <τὸ> μέγιστον Reiske¹ **7** μὲν] μέντοι **F** | ἀποφαίνουσι **A** || **11** οὔτε ὁ ἄθως **F** || **12** διορῶν] ἤδη δρώη Reiske¹ : ἤδη ὀρώη vel ἤδη διορῶη Reiske² || **13** ὅπτοίτο **E F** : ὅπτοίτο **F**^{2pc} | μεῖζον] μάσσον Richards || **15** ὄρος τὸν καύκασον ἐντυγχάνουσιν Phot. | ἤδη om. Phot. || **18** στάδια διὰ τῆς Phot. | οὐδαμοῦ Phot. || **20** οἱ Cobet || **22** ὠρεγον **A** || **23** ταύτου] τοῦ αὐτοῦ **E** | παρδάλεων **F** || **24** διήλασαν τοὺς Ἰνδοὺς **A E F** : ἀπήλασαν {τοὺς Ἰνδοὺς} Kayser² : ἀπήλασαν (ἐς) τοὺς Ἰνδοὺς Conybeare || **26** δὲ om. **A**

- πολλοῦ γε πίνουντι. οὐ γάρ, οἶμαι, παραιτήσῃ καὶ τούτον, ὥσπερ τὸν ἀπὸ τῶν ἀμπέλων,” καὶ ἅμα ἔσπεισεν, ἐπειδὴ τοῦ Διὸς ἐπεμνήσθη. γελάσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “οὐ καὶ χρημάτων” ἔφη “ἀπεχόμεθα, ὦ Δάμι;” “νῆ Δί,” εἶπεν “ὥς πολλαχοῦ ἐπεδείξω.” “ἄρ’ οὖν” ἔφη “χρυσῆς μὲν δραχμῆς καὶ
- 48 K.** ἀργυρᾶς ἀφεξόμεθα, καὶ οὐχ ἡττησόμεθα τοιούτου νομίσματος καίτοι κε- 5
 χηνότας ἐς αὐτὸ ὀρώντες οὐκ ἰδιώτας μόνον, ἀλλὰ καὶ βασιλέας, εἰ δὲ
 2 χαλκοῦν τις ὥς ἀργυροῦν ἢ ὑπόχρυσόν τε καὶ κεκιβδηλευμένον ἡμῖν διδοίη,
 ληψόμεθα τοῦτο, ἐπεὶ μὴ ἐκεῖνό ἐστιν, οὗ οἱ πολλοὶ γλίσχονται; καὶ μὴν καὶ
 νομίσματα ἔστιν Ἰνδοῖς ὀρειχάλκου τε καὶ χαλκοῦ μέλανος, ὧν δεῖ δῆπου
 πάντα ὠνεῖσθαι πάντας ἥκοντας ἐς τὰ Ἰνδῶν ἥθη. τί οὖν; εἰ χρήματα ἡμῖν 10
 ὄρεγον οἱ χρηστοὶ νομάδες, ἄρ’ ἂν, ὦ Δάμι, παραιτούμενόν με ὁρῶν ἐνουθέ-
 τεις τε καὶ ἐδίδασκες, ὅτι χρήματα μὲν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ Ῥωμαῖοι χαράττουσιν
 ἢ ὁ Μῆδων βασιλεὺς, ταυτὶ δὲ ὕλη τις ἐτέρα κεκομψευμένη τοῖς Ἰνδοῖς; καὶ
 ταῦτα πείσας τίνα ἂν ἡγήσω με; ἄρ’ οὐ κίβδηλόν τε καὶ τὴν φιλοσοφίαν 15
 ἀποβεβληκότα μᾶλλον ἢ οἱ πονηροὶ στρατιῶται τὰς ἀσπίδας; καίτοι
 ἀσπίδος μὲν ἀποβληθείσης ἐτέρα γένοιτ’ ἂν τῷ ἀποβαλόντι κακίων οὐδὲν
 τῆς προτέρας, ὥς Ἀρχιλόχῳ δοκεῖ, φιλοσοφία δὲ πῶς ἀνακτητέα τῷ γε
 ἀτιμάσαντι αὐτὴν καὶ ῥίψαντι; καὶ νῦν μὲν ἂν ξυγγινώσκοι ὁ Διόνυσος
 οὐδενὸς οἴνου ἡττημένῳ, τὸν δὲ ἀπὸ τῶν φοινίκων εἰ πρὸ τοῦ ἀμπελίνου
 αἰροίμην, ἀχθέσεται, εὖ οἶδα, καὶ περιυβρίσθαι φήσει τὸ ἑαυτοῦ δῶρον. 20
 ἐσμέν δὲ οὐ πόρρω τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούεις, ὥς πλησίον ἢ
- 3** Νῦσα τὸ ὄρος, ἐφ’ ᾧ ὁ Διόνυσος πολλά, οἶμαι, καὶ θαυμαστὰ πράττει. καὶ
 μὴν καὶ τὸ μεθύειν, ὦ Δάμι, οὐκ ἐκ βοτρύων μόνον ἐσφοιτᾷ τοὺς ἀνθρώ-
 πους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν φοινίκων παραπλησίως ἐκβακχεύει. πολλοῖς γοῦν
 ἤδη τῶν Ἰνδῶν ἐνετύχομεν κατεσχημένοις τῷ οἴνῳ τούτῳ, καὶ οἱ μὲν 25
 ὀρχοῦνται πίπτοντες, οἱ δὲ ἄδουσιν ὑπονυστάζοντες, ὥσπερ οἱ παρ’ ἡμῖν ἐκ
- 49 K.** πότου νύκτωρ τε καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ ἀναλύοντες. ὅτι δὲ οἶνον ἡγή καὶ (σὺ) τοῦτο
 τὸ πόμα, δηλοῖς τῷ σπένδειν τε ἀπ’ αὐτοῦ τῷ Διὶ καὶ ὁπόσα ἐπὶ οἴνῳ

F 15–17 καίτοι – δοκεῖ resp. Archil. fr. 5 West

1 γε **A** : τε **E F** || **2** ἔπεισεν **A** || **6** αὐτὸ] ταὐτὸ **F** || **7** ὥς ἀργυροῦν] ὑπάργυρον Reiske¹ | ἐπίχρυσον Jackson | καὶ om. **F**^{ac1} | κεκιβδηλωμένον **E** | ὑμῖν Olearius
10 ὠνεῖσθαι πάντα **E** | χρήματα] ταῦτα vel τοιαῦτα Reiske¹ : (τὰ αὐτῶν) χρήματα Reiske² || **14** σοφίαν **E** || **16** ἀποβάλλοντι **E** | κακία **A**^{1sl} || **17** γε om. **E**
19 ἡττωμένῳ **F** || **20** ἀχθεσθήσεται Par.1696^{2sl} (ci. Reiske²) || **22** οὗ **F** || **23** μόνων Par.1696^{pc} (Kayser^{1/2}) || **24** ἐκβακχεύοι **F** || **26** ὑμῖν **A** (ἢ **A**^{1sl}) || **27** οὐκ om. **F** | (σὺ) τοῦτο scripsi : (αὐτός) τοῦτο Rijksbaron et Schrier || **28** πῶμα Kayser² | ἀπ’ del. Headlam

εὐχεσθαι. καὶ εἴρηται μοι, ὦ Δάμι, πρὸς σέ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ταῦτα· οὔτε γὰρ σέ τοῦ πίνειν ἀπάγοιμι· ἂν οὔτε τοὺς ὁπαδοὺς τούτους, ξυγχωροίην δ' ἂν ὑμῖν καὶ κρεῶν σιτεῖσθαι. τὸ γὰρ ἀπέχεσθαι τούτων ὑμῖν μὲν ἐς οὐδὲν ὀρῶ προβαῖνον, ἑμαυτῷ δὲ ἐς ἃ ὠμολόγηται μοι πρὸς φιλοσοφίαν ἐκ παιδός.”

5 ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦτον οἱ περὶ τὸν Δάμιν καὶ ἡσπάσαντο εὐωχεῖσθαι, ῥᾶον ἡγοούμενοι πορεύσεσθαι, ἣν ἀφθονώτερον διαιτῶνται.

8. Διαβάντες δὲ τὸν Κωφῆνα ποταμὸν αὐτοὶ μὲν ἐπὶ νεῶν, αἱ κάμηλοι δὲ πεζῇ τὸ ὕδωρ (ὁ γὰρ ποταμὸς οὐπω μέγας), ἐγένοντο ἐν τῇ βασιλευομένῃ ἡπείρῳ, ἐν ἣ πεφύτευται Νῦσα ὄρος ἐς κορυφὴν ἄκραν ὥσπερ ὁ ἐν Λυδία
10 Τμῶλος ἀνατεῖνον, ἀναβαίνειν δ' αὐτὸ ἐξεστίν· ὥδοπεποιήται γὰρ ὑπὸ τοῦ γεωργεῖσθαι. ἀνελθόντες οὖν ἱερῷ Διονύσου ἐντυχεῖν φασιν, δὲ δὴ Διόνυσον ἑαυτῷ φυτεῦσαι δάφναις περιεστηκυῖαις κύκλῳ, τοσοῦτον περιεχούσαις τῆς γῆς, ὅσον ἀπόχρη νεῷ ξυμμέτρῳ, κιττόν τε περιβαλεῖν αὐτὸν καὶ ἀμπέλους ταῖς δάφναις, ἀγαλμά τε ἑαυτοῦ ἐνδον στήσασθαι γιγνώσκοντα ὡς ξυμφύσει
15 τὰ δένδρα ὁ χρόνος καὶ δώσει τινὰ ἀπ' αὐτῶν ὄροφον, δς οὕτω ξυμβέβληται νῦν, ὡς μήτε ὕεσθαι τὸ ἱερὸν μήτε ἀνέμῳ εἰσπνεῖσθαι. δρέπανα δὲ καὶ ἄρριχοι καὶ ληνοὶ καὶ τὰ ἀμφὶ ληνοὺς ἀνάκειται τῷ Διονύσῳ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καθάπερ τρυγῶντι. τὸ δὲ ἀγαλμα εἴκασται μὲν ἐφ' ἡβῶ Ἰνδῷ, λίθου δὲ ἐξεστὶ λευκοῦ. ὀργιάζοντος δὲ αὐτοῦ καὶ σείοντος τὴν Νῦσαν ἀκούουσιν
20 αἱ πόλεις αἱ ὑπὸ τῷ ὄρει καὶ συνεξαίρονται.

9. Διαφέρονται δὲ περὶ τοῦ Διονύσου τούτου καὶ Ἕλληνες Ἰνδοῖς καὶ 50 K. Ἰνδοὶ ἀλλήλοις. ἡμεῖς μὲν γὰρ τὸν Θηβαῖον ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσαι φαμέν στρατεύοντά τε καὶ βακχεύοντα τεκμηρίοις χρώμενοι τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ Πυθοὶ ἀναθήματι, δὲ δὴ ἀπόθετον οἱ ἐκεῖ θησαυροὶ ἴσχουσιν· ἔστι δὲ ἀργύρου
25 Ἰνδικοῦ δίσκος, ᾧ ἐπιγράφεται “Διόνυσος ὁ Σεμέλης καὶ Διὸς ἀπὸ Ἰνδῶν Ἀπόλλωνι Δελφῷ.” Ἰνδῶν δὲ οἱ περὶ Καύκασον καὶ Κωφῆνα ποταμὸν 2 ἐπηλύτην Ἀσσύριον αὐτόν φασιν ἐλθεῖν τὰ τοῦ Θηβαίου εἰδότα. οἱ δὲ τὴν Ἰνδοῦ τε καὶ Ὑδραῶτου μέσην νεμόμενοι καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἡπειρον, ἣ δὴ

T 2–4 ξυγχωροίην – παιδός aff. Eus. 13.7–10 (p. 132 des Places) || 5 ἐδέξαντο – εὐωχεῖσθαι aff. Phot. 332a24–25

1 ἐμοῦ F || 3 ἐς] ὡς F || 5 οἱ περὶ τὸν Δάμιν om. Phot. | <τὸ> εὐωχεῖσθαι Reiske²
6 πορεύεσθαι EF || 7 αἱ om. Kayser^{1/2} || 9–10 ἐν ἣ πεφύτευται ... Τμῶλος ἀνατεῖνον
A E : ἐν ἣ ἀνατεῖνον [*****] Τμῶλος F : πεφύτευται νῦσα ὄρος ἐς κορυφὴν ἄκραν ὥσπερ ὁ ἐν Λυδίᾳ τμῶλος F^{2mg} (inserendum post ἐν ἣ ἀνατεῖνον) || 9 κορυφὴν τε ἄκραν E || 10 ὥδοποιήται F || 12 περιεχούσης EF || 14 ξυμφύσει F^{ac2} || 19 νύσαν E || 23 τεκμήριον E^{ac} : τεκμηρίῳ E^{1pc} || 24 ἀργύριον A : ἀργυρίου Bentley || 27 αὐτόν ἀσσύριοι (sic) F

ἐς ποταμὸν Γάγγην τελευτᾷ, Διόνυσον γενέσθαι ποταμοῦ παῖδα Ἰνδοῦ
λέγουσιν, ᾧ φοιτήσαντα τὸν ἐκ Θηβῶν ἐκείνον θύρσου τε ἄψασθαι καὶ
δοῦναι ὀργίοις, εἰπόντα δέ, ὡς εἴη Διὸς καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἐμβιῶν μηρῷ
τόκου ἔνεκα, Μηρόν τε εὐρέσθαι παρ' αὐτοῦ ὄρος, ᾧ προσβέβηκεν ἡ Νῦσα,
καὶ τὴν Νῦσαν τῷ Διονύσῳ ἐκφυτεῦσαι ἀγαγόντα ἐκ Θηβῶν τὸ γόνυ τῆς 5
3 ἀμπέλου, οὗ καὶ Ἀλέξανδρος ὀργιάσαι. οἱ δὲ τὴν Νῦσαν οἰκοῦντες οὐ φασὶ
τὸν Ἀλέξανδρον ἀνελθεῖν εἰς τὸ ὄρος, ἀλλ' ὀρμῆσαι μὲν, ἐπειδὴ φιλότιμός τε
ἦν καὶ ἀρχαιολογίας ἥττων, δείσαντα δὲ μὴ ἐς ἀμπέλους παρελθόντες οἱ
Μακεδόνες, ἅς χρόνου ἤδη οὐχ ἑωράκεσαν, ἐς πόθον τῶν οἴκοι ἀπενεχθῶσιν
ἢ ἐπιθυμίαν τινὰ οἶνον ἀναλάβωσιν εἰθισμένοι ἤδη τῷ ὕδατι, παρελάσαι τὴν 10
Νῦσαν, εὐξάμενον τῷ Διονύσῳ καὶ θύσαντα ἐν τῇ ὑπαρείᾳ. καὶ γινώσκω
μὲν οὐκ ἐς χάριν ταῦτα ἐνόις γράφων, ἐπειδὴ οἱ ζῦν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύ-
σαντες οὐδὲ ταῦτα ἐς τὸ ἀληθὲς ἀνέγραψαν, δεῖ δὲ ἀληθείας ἐμοὶ γοῦν, ἣν εἰ
κἀκεῖνοι ἐπήνεσαν, οὐκ ἂν ἀφείλοντο καὶ τοῦδε τοῦ ἐγκωμίου τὸν Ἀλέξαν-
δρον· τοῦ γὰρ ἀνελθεῖν εἰς τὸ ὄρος καὶ βακχεῦσαι αὐτόν, ἃ ἐκεῖνοι λέγουσι, 15
51 K. μεῖζον, οἶμαι, τὸ ὑπὲρ καρτερίας τοῦ στρατοῦ μὴδὲ ἀναβῆναι.

10. Τὴν δὲ Ἄορνον πέτραν οὐ πολὺ ἀπέχουσαν τῆς Νύσης ἰδεῖν μὲν οὐ
φησιν ὁ Δάμις (ἐν ἐκβολῇ γὰρ κεῖσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ δεδιέναι τὸν ἡγεμόνα
ἐκτρέπεσθαι ποι παρὰ τὸ εὐθύ), ἀκούσαι δέ, ὡς ἁλωτὸς μὲν Ἀλεξάνδρῳ
γένοιτο, Ἄορνος δὲ ὀνομάζοιτο οὐκ ἐπειδὴ στάδια πεντεκαίδεκα ἀνέστηκε 20
(πέτονται γὰρ καὶ ὑπὲρ τοῦτο ἱεροὶ ὄρνιας), ἀλλ' ἐν κορυφῇ τῆς πέτρας
ῥήγμα εἶναι φασὶ τοὺς ὑπερπετομένους τῶν ὀρνίθων ἐπισπώμενον, ὡς
Ἀθήνησί τε ἰδεῖν ἔστιν ἐν προδόμῳ τοῦ Παρθενῶνος καὶ πολλαχοῦ τῆς
Φρυγῶν καὶ Λυδῶν γῆς, ἀφ' οὗ τὴν πέτραν Ἄορνον κεκληθῆναι τε καὶ εἶναι.

11. Ἐλαύνοντες δὲ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν παιδὶ ἐντυγχάνουσι τρισκαίδεκά που 25
ἔτη γεγονότι ἐπ' ἐλέφαντος ὀχουμένῳ καὶ παῖοντι τὸ θηρίον. ἐπεὶ δ' ἐθαύμα-
σαν ὁρῶντες, “τί ἔργον,” ἔφη “ὦ Δάμι, ἀγαθοῦ ἱππέως,” “τί δὲ ἄλλο γε”

T 5–6 καὶ – ἀμπέλου aff. Phot. 332a25–27 || 7–8 φιλότιμός – ἥττων aff. Phot. 332a27–28

1 ἰνδοὶ F || 3 ὀργια Scaliger | δέ del. F^{pc} | ἐμβιῶν μηρῷ] ἐμβι[****]ρῷ E^{ac2}
4 εὐρήσθαι Scheibe : εἰρήσθαι Reiske¹ | <τὸ> ὄρος Kayser^{1APP} || 5 Νῦσαν] νύσσαν
Phot. | τῷ Διονύσῳ (dualis) Reiske² | τῷ αὐτῷ Phot. M | ἀγαγόντα Jackson :
ἀπάγοντα A^{1sl} Phot. : ἀπάγοντας A E F : ἀγαγόντι Reiske¹ : ἀπάγειν δὲ τὸν Reiske²
6 ἀλέξανδρον F | νύσσαν E || 10 ἢ – ἀναλάβωσιν “fortasse delendum ut scholium”
Reiske² | συνειθισμένοι Reiske^{1/2} || 11 εὐξάμενοι A | ὑπορεία E F^{ac1} || 21 τοῦτο οἱ
ἱεροὶ F || 24 ἀφ' (vel ἐφ') Reiske^{1/2} (illud et Westermann) : ὑφ' A E F
25 τρισκαίδεκά που] τρισκαίδεκάτου A || 27 ὁρῶντες F

- εἶπεν “ἢ ἰζήσαντα ἐπὶ τοῦ ἵππου ἄρχειν τε αὐτοῦ καὶ τῷ χαλινῷ στρέφειν καὶ
 κολάζειν ἀτακτοῦντα καὶ προορᾶν, ὥς μὴ ἐς βόθρον ἢ τάφρον ἢ χάσμα
 κατενεχθεῖν ὁ ἵππος, ὅτε γε δι’ ἔλους ἢ πηλοῦ χωροίη;” “ἄλλο δὲ οὐδέν, ὦ
 Δάμι, ἀπαιτήσομεν” ἔφη “τὸν ἀγαθὸν ἱππέα;” “νὴ Δί’,” εἶπε “τό τε ἀναπη-
 5 δῶντι μὲν τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν, κατὰ πρανοὺς δὲ
 ἰόντι οἱ μὴ ξυγχωρεῖν, ἀλλ’ ἀνθέλκειν, καὶ τὸ καταψῆσαι δὲ τὰ ὦτα ἢ τὴν
 χαίτην, καὶ μὴ αἰεὶ ἢ μάλιστα σοφοῦ ἔμοιγε δοκεῖ ἱππέως, καὶ ἐπαινοῖν ἂν τὸν
 ὧδε ὀχούμενον.” “τῷ δὲ δὴ μαχίμῳ τε καὶ πολεμιστηρίῳ τίνων δεῖ;” “τῶν γε
 αὐτῶν,” ἔφη “ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ πρὸς γε τούτοις τοῦ βάλλειν τε καὶ φυλάτ- 52 K.
 10 τεσθαι, καὶ τὸ ἐπελάσαι δὲ καὶ τὸ ἀπελάσαι καὶ τὸ ἀνειλῆσαι πολεμίους καὶ
 μὴ ἑᾶν ἐκπλήττεσθαι τὸν ἵππον, ὅτε δουπήσειεν ἀσπίς ἢ ἀστράψειαν αἱ
 κόρυθες ἢ παιωνιζόντων τε καὶ ἀλαλαζόντων βοῇ γένοιτο, σοφία, οἶμαι,
 ἱππικῇ πρόσκειται.” “τούτον οὖν” ἔφη “τὸν ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος ἱππέα τί 2
 φήσεις;” “πολλῷ” ἔφη “θαυμασιώτερον, Ἀπολλώνιε. τὸ γὰρ θηρίῳ τηλικού-
 15 τῳ ἐπιτετάχθαι τηλικόνδε ὄντα καὶ εὐθύνειν αὐτὸ καλαύροπι, ἣν ὁρᾷς αὐτὸν
 ἐμβάλλοντα τῷ ἐλέφαντι ὥσπερ ἄγκυραν, καὶ μήτε τὴν ὄψιν τοῦ θηρίου
 δεδιέναι μήτε τὸ ὕψος μήτε τὴν ῥώμην τοσαύτην οὔσαν, δαιμόνιον ἔμοιγε
 δοκεῖ, καὶ οὐδ’ ἂν ἐπίστευσα, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, εἰ ἐτέρου ἤκουσα.” “τί οὖν;”
 ἔφη “εἰ ἀποδόσθαι τις ἡμῖν τὸν παῖδα βούλοιο, ὠνήσῃ αὐτόν, ὦ Δάμι,” “νὴ
 20 Δί’,” εἶπε “τῶν γε ἑμαυτοῦ πάντων. τὸ γὰρ ὥσπερ ἀκρόπολιν κατειληφότα
 δεσπόζειν θηρίου μεγίστου ὦν ἢ γῆ βόσκει, ἐλευθέρας ἔμοιγε δοκεῖ φύσεως
 καὶ λαμπρᾶς εἶναι.” “τί οὖν χρήσῃ τῷ παιδί,” ἔφη “εἰ μὴ καὶ τὸν ἐλέφαντα
 ὠνήσῃ;” “τῇ τε οἰκίᾳ” ἔφη “ἐπιστήσω τῇ ἑμαυτοῦ καὶ τοῖς οἰκέταις καὶ
 πολλῷ βέλτιον τούτων ἢ ἐγὼ ἄρξει.” “σὺ δὲ οὐχ ἱκανὸς” ἔφη “τῶν σεαυτοῦ
 25 ἄρχειν;” “ὄν γε” εἶπεν “καὶ σὺ τρόπον, ὦ Ἀπολλώνιε· καταλιπὼν γὰρ τὰμὰ
 περιείμι, ὥσπερ σὺ, φιλομαθὼν καὶ περιφρονῶν τὰ ἐν τῇ ξένῃ.” “εἰ δὲ δὴ 3
 πρίαο τὸν παῖδα, καὶ ἵππῳ σοι γενοίσθην ὁ μὲν ἀμιλλητήριος, ὁ δὲ πολεμι-
 κός, ἀναθήσῃ αὐτόν, ὦ Δάμι, ἐπὶ τοὺς ἵππους;” “ἐπὶ μὲν τὸν ἀμιλλητήριον”

T 4–5 ἀναπηδῶντι – χαλινόν aff. Suda σ437 (4.361.2 Adler) || 6–7 καὶ – χαίτην
 aff. Suda κ882 (3.65.7 Adler) || 15–16 εὐθύνειν – ἄγκυραν aff. Suda κ189
 (3.15.23–24 Adler)

6 ἢ] καὶ Suda || 7 ἢ μάλιστα] τῇ μάλιστα (χρησθαι) Platt | τὸν] αὐτὸν **F** || 8 (ἱππεῖ) τῷ
 dubitanter Valckenaer² | γε] τε Jackson || 9 τοῦ] τὸ Hamaker || 10 δὲ – ἀνειλῆσαι
 del. Hamaker | ἀπελάσαι] [***]ἀπελάσαι **F** : ἐπελάσαι **A** | ἀνειλῆσαι (τούς) πολεμίους
 Reiske² | πολεμίους Hamaker || 11 ἵππων **E**^{ac2} || 12 παιωνιζόντων **A**^{1s} **F**
15 καλάβροπι Suda (καλαύροπι habet SudaF) || **16** ἐμβάλλοντα Suda : ἐμβάλοντα **A**
E F | ὥσπερ] ὡς Suda || **26** περιήμι **A**

εἶπεν Ἰσως ἂν, ἐπειδὴ καὶ ἐτέρους ὁρῶ, τὸν δὲ μάχιμόν τε καὶ ὀπλιτεύοντα
 πῶς ἂν ἀναβαίνοι οὗτος; οὔτε γὰρ ἀσπίδα δύναιτ' ἂν φέρειν, ἥς δεῖ τοῖς
53 K. ἵππεύουσιν, οὔτ' ἂν θώρακα ἢ κράνος, αἰχμὴν δὲ πῶς οὗτος, δς οὐδὲ
 ἄτρακτον βέλους ἢ τοξεύματος κραδαίνοι ἂν ψελλιζόμενος ὡς τὸ εἰκὸς ἔτι;
 “ἕτερον οὖν τι,” ἔφη “ὦ Δάμι, ἐστίν, ὃ τὸν ἐλέφαντα τοῦτον ἡνιοχεῖ καὶ
 πέμπει, καὶ οὐχ ὁ ἡνίοχος οὗτος, ὃν σὺ μονοноῦ προσκυνεῖς ὑπὸ θαύματος.”
 4 τοῦ δὲ εἰπόντος “τί ἂν εἴη τοῦτο, Ἀπολλώνιε; ὁρῶ γὰρ ἐπὶ τοῦ θηρίου πλήν
 πάντα ἐστί, κάπειδαν ἅπαξ ἀναγκασθῇ ὑπὸ ἀνθρώπων ζῆν, ἀνέχεται τὰ ἐκ
 τοῦ ἀνθρώπου πάντα καὶ ὁμοήθειαν τε ἐπιτηδεύει τὴν πρὸς αὐτόν, χαίρει τε
 10 σιτούμενον ἀπὸ τῆς χειρός, ὥσπερ οἱ μικροὶ τῶν κυνῶν, προσίοντα τε τῇ
 προνομαίᾳ αἰκάλλει καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὴν φάρυγγα ἐσωθοῦντα ἀνέχεται
 καὶ κέχνηεν ἐφ' ὅσον τῷ ἀνθρώπῳ δοκεῖ, καθάπερ ἐν τοῖς νομάσι ἐωρώμεν.
 νύκτωρ δὲ λέγεται τὴν δουλείαν ὀλοφύρεσθαι μὰ Δί' οὐ τετριγός, ὅποιον
 εἶωθεν, ἀλλ' οἰκτρόν τε καὶ ἐλεεινὸν ἀνακλαῶν. εἰ δὲ ἀνθρώπος ἐπισταίη
 15 ὀδυρομένῳ ταῦτα, ἴσχει τὸν θρῆνον ὁ ἐλέφας ὥσπερ αἰδοῦμενος. αὐτὸς δὴ
 ἑαυτοῦ, ὦ Δάμι, ἄρχει καὶ ἡ πειθὼ αὐτὸν ἡ τῆς φύσεως ἄγει μᾶλλον ἢ ὁ
 ἐπικείμενός τε καὶ ἀπευθύνων.”

12. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰνδὸν ἐλθόντες ἀγέλην ἐλεφάντων ἰδεῖν φασὶ περαιουμέ-
 νους τὸν ποταμόν καὶ τάδε ἀκούσαι περὶ τοῦ θηρίου, ὡς οἱ μὲν αὐτῶν ἔλειοι,
 οἱ δ' αὖ ὄρειοι, καὶ τρίτον ἤδη γένος πεδινοὶ εἰσιν, ἀλίσκονται τε ἐς τὴν τῶν
 πολεμικῶν χρεῖαν. μάχονται γὰρ δὴ ἐπεσκευασμένοι πύργους οἴους κατὰ
 δέκα καὶ πεντεκαίδεκα ὁμοῦ τῶν Ἰνδῶν δέξασθαι, ἀφ' ὧν τοξεύουσιν τε καὶ
 ἀκοντίζουσιν οἱ Ἰνδοὶ καθάπερ ἐκ πυλ(ών)ων βάλλοντες. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ
54 K. θηρίον χεῖρα τὴν προνομαίαν ἡγείται καὶ χρῆται αὐτῇ ἐς τὸ ἀκοντίζειν. ὅσον
 25 δὲ ἵππου Νισαίου μεῖζων ὁ Λιβυκὸς ἐλέφας, τοσοῦτον τῶν ἐκ Λιβύης οἱ
 2 Ἰνδοὶ μεῖζους. περὶ δὲ ἡλικίας τοῦ ζώου καὶ ὡς μακροβιώτατον, εἴρηται μὲν
 καὶ ἐτέροις, ἐντυχεῖν δὲ καὶ οὗτοί φασιν ἐλέφαντι περὶ Τάξιλα, μεγίστην
 τῶν ἐν Ἰνδοῖς πόλιν, ὃν μυρίζειν τε οἱ ἐπιχώριοι καὶ ταινιοῦν. εἶναι γὰρ δὴ

T 27–49.7 περὶ – ἐμάχετο resp. Phot. 332a28–29

1 ἴσως εἶπεν **E** || **3** ἂν| αὖ Reiske² || **4** ψελλιζόμενος ὡς τὸ εἰκὸς **A E F** : ψελλιζομένῳ
 (ἐς τὰ πολεμικὰ) ἐοικώς Kayser^{1N} Kayser^{2T} || **5** ἐστίν ἔφη ὦ δάμι **A** || **6** μονοноῦχί **F**
8 ἀπαίδευτόν **A** || **9** πάντας **E F** | ἀνθρώπων **A** : ἀνθρώπῳ Kayser^{1APP} Kayser^{2T}
10 τῶν ἀνθρώπων **A E** | τε¹ om. **F** || **15** ἀνακλαῖον Huet | δὲ ὁ ἀνθρώπος **F** || **19** τῶν
 Ἰνδῶν **A** || **24** ἐκ πυλ(ών)ων Bain : suspectum habet Reiske¹ : ἴσως ἐκ πυργῶν Morel
 in margine : ἐκ τευχῶν Reiske¹ (et Platt) : ἐκ ποδῶν Reiske² : ἐκ πόλεων Van Wulfften
 Palthe | βάλλοντες (sic) **F** || **27** μακροβιώτατοι **F** || **28** τάξιλα **E F**

τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον ὑπὲρ Πώρου μεμαχημένων εἰς οὗτος, ὃν, ἐπειδὴ προθύμως ἐμεμάχητο, ἀνήκεν ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Ἡλίῳ. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ χρυσοῦ ἔλικας περὶ τοῖς εἴτε ὁδοῦσιν εἴτε κέρασιν καὶ γράμματα ἐπ' αὐτῶν Ἑλληνικὰ λέγοντα “Ἀλέξανδρος ὁ Διὸς τὸν Αἰαντα τῷ Ἡλίῳ.” ὄνομα γὰρ
 5 τοῦτο τῷ ἐλέφαντι ἔθετο μεγάλου ἀξιώσας μέγαν. ξυνεβάλλοντο δὲ οἱ ἐπιχώριοι πεντήκοντα εἶναι καὶ τριακόσια ἔτη μετὰ τὴν μάχην οὕτω λέγοντες καὶ ὅποσα γεγονῶς ἐμάχετο.

- 13.** Ἰόβας δέ, ὃς ἤρξέ ποτε τοῦ Λιβυκοῦ ἔθνους, φησὶ μὲν ξυμπεσεῖν ἀλλήλοις ἐπ' ἐλεφάντων πάλαι Λιβυκοὺς ἱππέας (εἶναι δὲ τοῖς μὲν πύργον
 10 ἐς τοὺς ὀδόντας κεχαραγμένον, τοῖς δὲ οὐδέν), νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὴν μάχην ἡττηθῆναι μὲν τοὺς ἐπισήμους φησί, φυγεῖν δὲ εἰς τὸν Ἄτλαντα τὸ ὄρος, αὐτὸς δὲ ἐλεῖν τετρακοσίων μήκει ἐτῶν ὕστερον τῶν διαφυγόντων ἓνα καὶ τοῦπίσημον εἶναι αὐτῷ κοῖλον καὶ οὕτω περιτετριμμένον ὑπὸ τοῦ χρόνου. οὗτος ὁ Ἰόβας τοὺς ὀδόντας κέρατα ἡγείται τῷ φύεσθαι μὲν αὐτοὺς
 15 ὀθενπερ οἱ κρόταφοι, παραθήγεσθαι δὲ μηδενὶ ἐτέρῳ, μένειν δ' ὥς ἔφυσαν καὶ μὴ, ὅπερ οἱ ὀδόντες, ἐκπίπτειν εἴτ' ἀ(να)φύεσθαι. ἐγὼ δ' οὐ προσδέχομαι τὸν λόγον. κέρατά τε γὰρ εἰ μὴ πάντα, τά γε τῶν ἐλάφων ἐκπίπτει καὶ 2 ἀναφύεται, ὀδόντες δὲ οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσοῦνται καὶ ἀναφύονται **55 K.** πάντες, ζῶων δ' ἂν οὐδενὶ ἐτέρῳ χαυλιόδους ἂν ἢ κυνόδους αὐτομάτως ἐκ-
 20 πέσοι, οὐδ' ἂν ἐπανέλθοι ἐκπεσών. ὅπλου γὰρ ἔνεκα ἢ φύσις ἐμβιβάζει αὐτοὺς ἐς τὰς γένους. καὶ ἄλλως τὰ κέρατα γραμμὴν ἀποτορνεύει κύκλῳ πρὸς τῇ ῥίζῃ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, ὥς αἰγὴς τε δηλοῦσι καὶ ποῖμναι καὶ βόες, ὀδοὺς δὲ λεῖος ἐκφύεται καὶ ἦν μὴ πηρώση τι αὐτόν, τοιόσδε αἰεὶ μένει· μετέχει γὰρ τῆς λιθώδους ὕλης τε καὶ οὐσίας. καὶ μὴν καὶ τὸ κερασφορεῖν
 25 περὶ τὰ δίχηλα τῶν ζῶων μόνα ἔστηκε, τὸ δὲ ζῶον τοῦτο πεντῶνυχον καὶ πολυσχιδὲς τὴν βάσιν, ἣ διὰ τὸ μὴ ἐσφίγχθαι χηλαῖς ὥσπερ ἐν ὕγρῳ ἔστηκε. καὶ τοῖς μὲν κερασφόροις πᾶσιν ὑποβάλλουσα ἢ φύσις ὅστ' ἀσηραγγῶδη περιφύει τὸ κέρας ἐξῶθεν, τὸ δὲ τῶν ἐλεφάντων πλήρες ἀποφαίνει καὶ ὁμοιον, ἀναπτύξαντι δὲ σύριγξ αὐτὸ λεπτὴ διέρπει μέσον, ὥσπερ τοὺς
 30 ὀδόντας. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν τῶν ἐλείων ὀδόντες πελιδνοὶ καὶ μανοὶ μεταχειρίσα- 3

1 εἰς οὗτος del. Reiske² (et Madvig) || 3 χρυσοῦς F || 4 ἀλέξανδρος[**] F || 5 μέγαν] μέγα A (an A^{1st}) | ξυνεβάλλοντο F || 13 τετριμμένον E : παρατετριμμένον Olearius 16 εἴτ' ἀ(να)φύεσθαι Kayser² : εἴτα φύεσθαι AEF || 17 λόγον τῶν ἐλεφάντων κέρατα F || 19 ἂν² del. Par.1696^{pc} (Kayser^{1/2}) || 25-26 τὸ - ἔστηκε om. A || 26 μὴ om. Morel | ἐσφίγχθαι] ἐσφίγχθαι F : ἐσχίσθαι (sic) Scaliger | χηλαῖς] τὰς χήλας Hamaker ὕγρῳ] ἐλύτρῳ Phillimore || 27 μὲν om. E | ἅπασιν F | συραγγῶδη A : συριγγῶδη Bentley

σθαί τε ἄτοποι· πολλοῦ γὰρ αὐτῶν ὑποδεδύκασιν σήραγγες, πολλοῦ δὲ ἀνεστᾶσι χάλαζαι μὴ ξυγχωροῦσαι τῇ τέχνῃ. οἱ δὲ τῶν ὀρέων μείους μὲν ἢ οὔτοι, λευκοὶ δὲ ἱκανῶς καὶ δύσεργον περὶ αὐτοὺς οὐδέν, ἄριστοι δὲ οἱ τῶν πεδινῶν ὀδόντες· μέγιστοί τε γὰρ καὶ λευκότεροι καὶ ἀναπτύξαι ἡδεῖς καὶ γίγνονται πᾶν ὃ τι θέλει ἢ χεῖρ. εἰ δὲ καὶ ἦθη ἐλεφάντων χρὴ ἀναγράφειν, 5 τοὺς μὲν ἐκ τῶν ἑλῶν ἀλισκομένους ἀνοήτους ἡγοῦνται καὶ κωφοὺς Ἴνδοί, τοὺς δὲ ἐκ τῶν ὀρῶν κακοήθεις τε καὶ ἐπιβουλευτὰς καὶ ἦν μὴ δέωνται τινος, οὐ βεβαίους τοῖς ἀνθρώποις, οἱ πεδινοὶ δὲ χρηστοὶ τε εἶναι λέγονται καὶ εὐάγωγοι καὶ μιμήσεως ἐρασταί· γράφουσι γοῦν καὶ ὀρχοῦνται καὶ παρενσα- 10 λεύουσι πρὸς αὐλὸν καὶ πηδῶσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἐκεῖνοι.

- 56 K.** **14.** Ἰδὼν δὲ τοὺς ἐλέφαντας ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Ἴνδον περαιουμένους (ἦσαν δέ, οἶμαι, τριάκοντα) καὶ χρωμένους ἡγεμόνι τῷ μικροτάτῳ σφῶν, καὶ τοὺς μείζους αὐτῶν ἀνελιφότας τοὺς αὐτῶν πώλους ἐπὶ τὰς τῶν ὀδόντων προβολὰς τὰς τε προνομαίας ἐπεζευκότες δεσμοῦ ἕνεκα “ταῦτα μὲν,” ἔφη “ὦ Δάμι, οὐδὲ ἐπιτάττοντος οὐδενὸς αὐτοῖς ἐφ’ ἑαυτῶν οὔτοι διὰ 15 ζύνεσίν τε καὶ σοφίαν πράττουσι, καὶ ὄρᾳ, ὡς παραπλησίως τοῖς σκευαγωγοῦσιν ἀνελήφασιν τοὺς πώλους καὶ καταδησάμενοι αὐτοὺς ἄγουσιν;” “ὄρῳ,” ἔφη “Ἀπολλώνιε, ὡς σοφῶς τε αὐτὸ καὶ ξυνετῶς πράττουσι. τί οὖν βούλεται τὸ εὖηθες ἐκεῖνο φρόντισμα τοῖς ἐρεσχηλοῦσι φυσικὴν ἢ μὴ τὴν πρὸς τὰ τέκνα εἶναι εὖνοιαν; τουτὶ γὰρ καὶ ἐλέφαντες ἦδη βοῶσιν, ὡς παρὰ 20 τῆς φύσεως αὐτοῖς ἤκει· οὐ γὰρ δὴ παρὰ ἀνθρώπων γε μεμαθήκασιν αὐτό, ὥσπερ τὰ ἄλλα, οἱ γε μὴδὲ συμβεβιῶκασί πω ἀνθρώποις, ἀλλὰ φύσει κεκτημένοι τὸ φιλεῖν ἃ ἔτεκεν, προκῆδονταί τε αὐτῶν καὶ παιδοτροφοῦσι.” 2 “καὶ μὴ τοὺς ἐλέφαντας εἴπης, ὦ Δάμι· τουτὶ γὰρ τὸ ζῶον δεύτερον ἀνθρώπου τάττω κατὰ ζύνεσίν τε καὶ βουλὴν. ἀλλὰ τὰς τε ἄρκτους ἐνθυμοῦμαι} 25 μᾶλλον, ὡς ἀγριώταται θηρίων οὔσαι πάνθ’ ὑπὲρ τῶν σκύμνων πράττουσι, τοὺς τε λύκους, ὡς αἰεὶ προσκείμενοι τῷ ἀρπάζειν ἢ μὲν θήλεια φυλάττει, ἃ ἔτεκεν, ὁ δὲ ἄρρην ὑπὲρ σωτηρίας τῶν σκυλάκων ἀπάγει αὐτῇ σίτον, τὰς τε παρδάλεις ὡσαύτως, αἱ διὰ θερμότητα χαίρουσι τῷ γίγνεσθαι μητέρες· δεσπόζειν γὰρ δὴ τότε βούλονται τῶν ἀρρένων καὶ τοῦ οἴκου ἄρχειν, οἱ δὲ 30 ἀνέχονται τὸ ἐξ αὐτῶν πᾶν ἡττώμενοι τοῦ τόκου. λέγεται δὲ τις καὶ περὶ τῶν

1 τε] δὲ **F** | σύραγγες **A** || **5** θέλει] ἀν θέλη **F** || **6** ἐκ om. **E** | κωφοὺς Jacobs² : κούφους **A E F** || **7** τινες **A**^{1st} || **12** σμικροτάτῳ **A** || **14** προνομαίας **A** | ἐπεζευχότας **F** || **15** ἐφ’ **A E F** : ἀφ’ **Par.1696**^{1pc} **Laur.CS.155** (Kayser^{1/2}) | αὐτῶν **F** || **18** ἔφη ὦ Ἀπολλώνιε **E** || **19** ἐρεσχηλοῦσι **F** || **20** εὖνοιαν εἶναι **F** || **24** μὴ {μοι} Reiske^{1/2} | τοῦτο **F** **25** βουλάς **E F** | ἐνθυμοῦμαι} Reiske¹ : aut ἐνθυμοῦ aut ἐνθυμοῦ μοι Reiske² (hoc et Jackson) || **28** ἐπάγει Papabasilieou || **29** πορδάλεις **F**

- λεαινῶν λόγος, ὡς ἐραστὰς μὲν ποιοῦνται τοὺς παρδάλεις καὶ δέχονται αὐτοὺς ἐπὶ τὰς εὐνάς τῶν λεόντων ἐς τὰ πεδία, τῆς δὲ γαστροῦς ὥραν ἀγούσης 57 K.
ἀναφεύγουσιν ἐς τὰ ὄρη καὶ τὰ τῶν παρδάλων ἦθη· στικτὰ γὰρ τίκτουσιν, ὅθεν κρύπτουσιν αὐτὰ καὶ θηλάζουσιν ἐν σκολιαῖς λόχμας πλασάμεναι
5 ἀφημερεύειν πρὸς θήραν. εἰ γὰρ φωράσειαν τουτὶ οἱ λέοντες, διασπῶνται τοὺς σκύμνους καὶ ξαίνουσι τὴν σπορὰν ὡς νόθον. ἐνέτυχες δὴπου καὶ τῶν 3
Ὀμηρείων λεόντων ἐνί, ὡς ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ σκύμνων δεινὸν βλέπει καὶ ῥώννυσιν ἑαυτὸν μάχης ἅπτεσθαι. καὶ τὴν τίγριν δὲ χαλεπωτάτην οὐσάν φασιν ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ καὶ περὶ τὴν θάλατταν τὴν Ἐρυθρὰν ἐπὶ τὰς ναῦς
10 ἴεσθαι τοὺς σκύμνους ἀπαιτούσαν, καὶ ἀπολαβοῦσαν μὲν ἀπιέναι χαίρουσαν, εἰ δὲ ἀποπλεύσαιεν, ὠρύεσθαι αὐτὴν πρὸς τῇ θαλάττῃ καὶ ἀποθνήσκειν ἐνίοτε. τὰ δὲ τῶν ὀρνίθων τίς οὐκ οἶδεν, ὡς ἀετοὶ μὲν καὶ πελαργοὶ καλιαῖς οὐκ ἂν πῆξαιτο μὴ πρότερον αὐταῖς ἐναρμόσαντες ὁ μὲν τὸν ἀετίτην λίθον, ὁ δὲ τὸν λυχνίτην ὑπὲρ τῆς ὠγογίας καὶ τοῦ μὴ πελάζειν σφισὶ τοὺς ὄφεις;
15 κὰν τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ σκοπῶμεν, τοὺς δελφίνας οὐκ ἂν θαυμάσαιμεν, εἰ 4
χρηστοὶ ὄντες φιλοτεκνοῦσι· φαλλαίνας δὲ καὶ φώκας καὶ τὰ ζωτόκα ἔθνη πῶς οὐ θαυμασόμεθα, εἰ φώκη μὲν, ἣν ἐγὼ εἶδον ἐν Αἰγαῖς καθειργμένην ἐς κυνήγια, οὕτως ἐπένθησεν ἀποθανόντα τὸν σκύμνον, ὃν ἐν τῷ οἰκίσκῳ ἀπεκύησεν, ὡς μὴ προσδέξασθαι τριῶν ἡμερῶν σίτον καίτοι βορωτάτῃ θηρίων
20 οὔσα, φάλλαινα δὲ ἐς τοὺς χηραμοὺς τῆς φάρυγγος ἀναλαμβάνει τοὺς σκύμνους, ἐπειδὰν φεύγῃ τι ἑαυτῆς μεῖζον; καὶ ἔχιδνα ὥφθη ποτὲ τοὺς ὄφεις, οὓς ἀπέτεκε, λιχμωμένη καὶ θεραπεύουσα ἐκείνη τῇ γλώττῃ. μὴ γὰρ δεχόμεθα, ὦ Δάμι, τὸν εὐήθη λόγον, ὡς ἀμήτορες οἱ τῶν ἐχιδνῶν τίκτονται· 58 K.
τουτὶ γὰρ οὐδὲ ἡ φύσις συγκεχώρηκεν, οὐδὲ ἡ πείρα.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ
25 Δάμις “ξυγχωρεῖς οὖν” ἔφη “τὸν Εὐριπίδην ἐπαινεῖν ἐπὶ τῷ ἰαμβεῖῳ τούτῳ, ὃ πεποιήται αὐτῷ ἢ Ἀνδρομάχῃ λέγουσα ‘ἅπασι δ’ ἀνθρώποις ἄρ’ ἦν ψυχὴ

F 6–7 τῶν – ἐνί resp. e.g. Hom. *Il.* 17.133 || **26–52.1** ἅπασι – τέκνα aff. E. *Andr.* 418–419

T 5–6 εἰ – νόθον aff. Phot. 332a29–32 || **19–20** ὡς – οὔσα aff. Phot. 332a32–34 || **22–24** μὴ – πείρα laud. Phot. 332a36–b2

1 πορδάλεις **F** || **3** καὶ <οἶα> τὰ aut καὶ <κατὰ> τὰ Reiske¹ | πορδάλων **F** || **6** ξενούσι Phillimore || **9** θάλασσαν **F** || **13** λίθον om. **F** || **14** τοῦ om. **A** || **15** θαλάσση **F** | τοὺς μὲν δελφίνας **F** || **16** φαλλίνας **E** || **17** εἶδον ἐγὼ **F**^{1pc} : εἶδον [^{**}]γὼ **F**^{ac1} || **20** φάλλαινα **E** | τῆς **E F** : τοῦ **A** | φάρυγος **E F** || **22** ἐκείνη | ἐκκειμένη Kayser^{1A}pp Kayser^{2T} **23** δεχόμεθα **E** || **24** οὐδὲ¹ οὔτε Morel : οὐθ’ Westermann | οὐδὲ² οὔτε **F** | ἡ πείρα <βεβαιοί> Reiske² || **25** ἔφη οὖν **A E** || **26** ὃ **A**^{1sl} : ὁ **A E F** | αὐτῷ om. **E** | δ’ ἂν ἀνθρώποις **F** | ἀνθρώποισιν **E** | ἄρ’ Morel : ἄρα **A E F** | ἦν ἡ ψυχὴ **F**

τέκνα;” “ζυγχωρῶ,” ἔφη “σοφῶς γὰρ καὶ δαιμονίως εἴρηται. πολλῶ δ’ ἂν σοφώτερον καὶ ἀληθέστερον εἶχεν, εἰ περὶ πάντων ζώων ὕμνητο.” “ἔοικας,” ἔφη “Ἀπολλῶνιε, μεταγράφειν τὸ ἱαμβεῖον, ἵν’ οὕτως ἄδοιμεν ἅπασι δὲ ζώοις ἄρ’ ἦν ψυχὴ τέκνα.” καὶ ἔπομαι σοι· βέλτιον γάρ.

- 15.** “Ἄλλ’ ἐκεῖνό μοι εἰπέ· οὐκ ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων ἔφαμεν σοφίαν εἶναι 5 περὶ τοὺς ἐλέφαντας καὶ νοῦν περὶ ἃ πράττουσιν;” “καὶ εἰκότως,” εἶπεν “ὦ Δάμι, ἔφαμεν· εἰ γὰρ μὴ νοῦς ἐκυβέρνα τόδε τὸ θηρίον, οὐτ’ ἂν αὐτὸ διεγίγνετο οὐτ’ ἂν τὰ ἔθνη, ἐν οἷς γίγνεται.” “τί οὖν” ἔφη “οὕτως ἀμαθῶς καὶ οὐ πρὸς τὸ χρησίμον ἑαυτοῖς τὴν διάβασιν ποιοῦνται; ἡγεῖται μὲν γάρ, ὡς ὁράς, ὁ μικρότατος, ἔπεται δὲ αὐτῷ τις ὀλίγῳ μείζων, εἴτα ὑπὲρ τοῦτον 10 ἕτερος, καὶ οἱ μέγιστοι κατόπιν πάντες. ἔδει δὲ πού τὸν ἐναντίον τρόπον αὐτοὺς πορεύεσθαι καὶ τοὺς μεγίστους τείχη καὶ προβλήματα ἑαυτῶν ποιεῖσθαι.” “ἀλλ’, ὦ Δάμι,” ἔφη “πρῶτον μὲν ὑποφεύγειν εἰοικασί διώξιν 2 ἀνθρώπων, οἷς πού καὶ ἐντευζόμεθα ἐπομένους τῷ ἔχρει, πρὸς δὲ τοὺς ἐπικειμένους ἔδει τὰ κατὰ νότου πεφράχθαι μᾶλλον, ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ 15 τοῦτο τακτικώτατον ἡγοῦ τῶν θηρίων. ἔπειτα ἡ διάβασις, εἰ μὲν προδιέβαινον οἱ μέγιστοι σφω, οὐπὼ τεκμαίρεσθαι παρείχον ἂν τοῦ ὕδατος εἰ διαβή- 59 K. σονται πάντες· τοῖς μὲν γὰρ εὐπορός τε καὶ ῥαδίᾳ ἡ περαιώσις ὑψηλοτάτοις οὔσι, τοῖς δὲ χαλεπῇ τε καὶ ἀπορος, μὴ ὑπεραίρουσι τοῦ ρεύματος, διελθὼν δὲ ὁ μικρότατος τὸ ἄλυπον ἤδη καὶ τοῖς λοιποῖς ἐρμηνεύει. καὶ ἄλλως οἱ 20 μὲν μείζους προεμβαίνοντες κοιλότερον ἂν τὸν ποταμὸν ἀποφαίνοιεν τοῖς μικροῖς· ἀνάγκη γὰρ συνιζάνειν τὴν ἰλὺν εἰς βόθρους διὰ τε βαρύτητα τοῦ θηρίου διὰ τε παχύτητα τῶν ποδῶν, οἱ δὲ ἐλάττους οὐδὲν ἂν βλάπτοιεν τὴν τῶν μείζονων διαπορείαν ἥττον ἐμβοθρεύοντες.”
- 16.** Ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν τοῖς Ἰόβα λόγοις, ὡς καὶ ξυλλαμβάνουσιν ἀλλήλοις 25 ἐν τῇ θήρᾳ καὶ προΐστανται τοῦ ἀπειπόντος, κὰν ἐξέλωνται ξυστόν, τὸ δάκρυον τῆς ἀλόης ἐπαλείφουσι τοῖς τραύμασι περισσώτερες ὥσπερ ἱατροί. πολλὰ τοιαῦτα ἐφιλοσοφεῖτο αὐτοῖς ἀφορμὰς ποιουμένοις τὰ λόγου ἄξια.

F 3–4 ἅπασι – τέκνα imit. E. *Andr.* 418–419

T 23–24 οἱ – ἐμβοθρεύοντες aff. Phot. 332a34–36

2 σοφώτερόν τε καὶ **F** || 3 μεταγράψειν Richards || 4 ἄρ’ Morel : ἄρα **A E F** | ἦν ἡ ψυχὴ **E F^{ac}** (ἡ erasum; ἡ iterum add. **F^{2pc}** in rasura) || 5 τῷ λόγῳ **E^{ac2}** || 9 γάρ om. **E** 10 ὁ om. **A** | τοῦτω (sic) **E^{ac2}** || 15 δεῖ Kayser² || 19 διελθὼν **E^{acuv2}** 21 προεμβαίνοντες **F** || 22 μικροῖς Aldina (Kayser^{1/2}) || 26 ξυστόν Jacobs⁶ : αὐτὸν **A E F**

17. Τὰ δὲ Νεάρχω τε καὶ Ὀρθαγόρα περὶ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ
 εἰρημένα, ὡς εἰσβάλλει μὲν ἐς τὸν Ἰνδὸν οὗτος, τρέφει δὲ ὄφεις ἐβδομήκοντα
 πηχῶν μήκος, τοιαῦτα εἶναι φασιν, ὅποια εἴρηται, καὶ ἀνακεῖσθω μοι ὁ
 λόγος ἐς τοὺς δράκοντας, ὧν ὁ Δάμις ἀφηγεῖται τὴν θήραν. ἀφικόμενοι δὲ
 5 ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν καὶ πρὸς διαβάσει τοῦ ποταμοῦ ὄντες ἤροντο τὸν Βαβυλώνι-
 ον, εἴ τι τοῦ ποταμοῦ οἶδε, διαβάσεως πέρι ἐρωτῶντες, ὁ δὲ οὐπὼ ἔφη
 πεπλευκέναι αὐτόν, οὐδὲ γινώσκειν, ὁπόθεν πλείται. “τί οὖν” ἔφασαν “οὐκ 2
 ἐμισθώσω ἡγεμόνα;” “ὅτι ἔστιν” ἔφη “ὁ ἡγησόμενος,” καὶ ἅμα ἐδείκνυ τινὰ
 ἐπιστολὴν ὡς τοῦτο πράξουσιν, ὅτε δὴ καὶ τὸν Οὐαρδάνην τῆς τε φιλαν-
 10 θρωπίας καὶ τῆς ἐπιμελείας ἀγασθῆναι φασι. πρὸς γὰρ τὸν ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ
 σατράπην ἐπεμψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καίτοι μὴ ὑποκείμενον τῇ ἑαυτοῦ
 ἀρχῇ, εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκων αὐτόν, καὶ χάριν μὲν οὐκ ἂν ἐπ’ ἐκείνῃ 60 K.
 ἀπαιτῆσαι φάσκων (οὐ γὰρ εἶναι πρὸς τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου τὸ ἀνταπαιτεῖν),
 Ἀπολλώνιον δὲ ὑποδεξαμένῳ καὶ πέμψαντι οἱ βούλεται χάριν ἂν γνῶναι.
 15 χρυσίον δὲ τῷ ἡγεμόνι ἔδωκεν, ἵν’ εἰ δεηθέντα τὸν Ἀπολλώνιον αἰσθοίτο,
 δοίῃ τοῦτο καὶ μὴ ἐς ἄλλου χεῖρα βλέψειεν. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐπιστολὴν ὁ Ἰνδὸς 3
 ἔλαβε, μεγάλων τε ἀξιοῦσθαι ἔφη καὶ φιλοτιμήσεσθαι περὶ τὸν ἄνδρα μείον
 οὐδὲν ἢ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔγραφε, καὶ τὴν τε ναῦν τὴν
 σατραπίδα ἔδωκεν αὐτῷ ἐμβῆναι πλοῖά τε ἕτερα, ἐφ’ ὧν αἱ κάμηλοι
 20 ἐκομίζοντο, ἡγεμόνα τε τῆς γῆς πάσης, ἣν ὁ Ὑδραῶτης ὀρίζει, πρὸς τε τὸν
 βασιλέα τὸν ἑαυτοῦ ἔγραψε μὴ χεῖρῳ αὐτὸν Οὐαρδάνου γενέσθαι περὶ
 ἄνδρα Ἑλλήνῃ τε καὶ θεῖον.
18. Τὸν μὲν δὴ Ἰνδὸν ὧδε ἐπεραιώθησαν σταδίους μάλιστα τεσσαρά-
 κοντα (τὸ γὰρ πλοῖμον αὐτοῦ τοσούτον), περὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ τούτου τάδε
 25 γράφουσι. τὸν Ἰνδὸν ἄρχεσθαι μὲν ἐκ τοῦ Καυκάσου μείζω αὐτόθεν ἢ οἱ
 κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμοὶ πάντες, προχωρεῖν δὲ πολλοὺς τῶν ναυσιπόρων
 ἑαυτοῦ ποιούμενον, ἀδελφὰ δὲ τῷ Νείλῳ πράττοντα τῇ τε Ἰνδικῇ ἐπιχεῖσθαι
 γῆν τε ἐπάγειν τῇ γῇ καὶ παρέχειν Ἰνδοῖς τὸν Αἰγυπτίων τρόπον σπείρειν.
 χιόσι δ’ Αἰθιοπῶν τε καὶ Καταδούπων ὀρῶν ἀντιλέγειν μὲν οὐκ ἀξιώ διὰ 2
 30 τοὺς εἰπόντας, οὐ μὴν ξυντίθεμαι γε λογιζόμενος τὸν Ἰνδόν, ὡς ταυτόν τῷ

Τ 2—3 τρέφει δὲ ὄφεις ἐβδομήκοντα πηχῶν aff. Phot. 332b2-3 || 23—27 Ἰνδὸν —
 ποιούμενον aff. Phot. 324b28-32

1 Ὀρθαγόρα Jacoby : Πυθαγόρα A E F | Ἀκεσίνου Olearius : ἀρκεσίνου F : ἀρκεσίμου
 A E || 2 ἐκβάλλει F || 2—3 πηχῶν ἐβδομήκοντα Phot. || 7 ἔφασεν (sic, per
 compendium) A || 8 ἐμισθώσα (sic) E || 10 ὑπεραγασθῆναι F || 16 τούτω E²⁵
 18 τῶν] τῷ E | fortasse ἔγραψε || 21 ἔγραφε F | αὐτοῦ Kayser² || 24 πλωῖμόν Phot.
 ποταμοῦ τούτου] Ἰνδοῦ ποταμοῦ E || 27 τῷ Νείλῳ om. E | τε om. F || 29 ὀρῶν E

- Νεῖλω ἐργάζεται μὴ νιφομένης τῆς ὑπὲρ αὐτὸν χώρας, καὶ ἄλλως τὸν θεὸν οἶδα πέρατα τῆς γῆς ξυμπάσης Αἰθιοπίας τε καὶ Ἰνδοῦς ἀποφαίνοντα μελαίνοντά τε τοὺς μὲν ἀρχομένου ἡλίου, τοὺς δὲ λήγοντος, ὃ πῶς ἂν
61 K. ξυνέβαινε περὶ τοὺς ἀνθρώπους, εἰ μὴ καὶ τὸν χειμῶνα ἐθέροντο; ἦν δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος θάλλει γῆν ἡλίος, πῶς ἂν τις ἡγοίτο νίφεσθαι, πῶς δ' ἂν τὴν χιόνα 5 χορηγὸν τοῖς ἐκείνῃ ποταμοῖς γίγνεσθαι τοῦ ὑπεραίρειν τὰ σφῶν αὐτῶν μέτρα; εἰ δὲ καὶ φοιτᾷν χιόνα ἐς τὰ οὕτω πρόσειλα, πῶς ἂν αὐτὴν ἐς τοσόνδε ἀναχυθῆναι πέλαγος; πῶς δ' ἂν ἀποχρῆσαι ποταμῷ βυθίζοντι Αἴγυπτον;
- 19.** Κομιζόμενοι δὲ διὰ τοῦ Ἰνδοῦ πολλοῖς μὲν ποταμίους ἵπποις ἐντυχεῖν φασί, πολλοῖς δὲ κροκοδειλοῖς, ὥσπερ οἱ τὸν Νεῖλον πλέοντες, 10 λέγουσι δὲ καὶ ἄνθη τῷ Ἰνδῷ εἶναι, οἷα τοῦ Νεῖλου ἀναφύεται, καὶ τὰς ὥρας, αἱ περὶ τὴν Ἰνδικὴν εἰσι, χειμῶνος μὲν ἀλεινὰς εἶναι, θέρους δὲ πνιγνῆρας, πρὸς δὲ τοῦτο ἄριστα μεμηχανῆσθαι τῷ δαίμονι· τὴν γὰρ χώραν αὐτοῖς
 2 θαμὰ ὕεσθαι. φασὶ δὲ καὶ ἀκούσαι τῶν Ἰνδῶν, ὡς ἀφικνοῖτο μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον, ὅτε ἀναβιβάζοιεν αὐτὸν αἱ ὥραι, θύοι δὲ αὐτῷ 15 ταύρους τε καὶ ἵππους μέλανας (τὸ γὰρ λευκὸν ἀτιμότερον Ἰνδοὶ τίθενται τοῦ μέλανος δι', οἶμαι, τὸ ἐαυτῶν χρῶμα), θύσαντα δὲ καταποντοῦν φασὶ τῷ ποταμῷ χρυσοῦν μέτρον, εἰκασμένον τῷ ἀπομετροῦντι τὸν σίτον, καὶ ἐφ' ὅτῳ μὲν τοῦτο πράττει ὁ βασιλεὺς, οὐ ξυμβάλλεσθαι τοὺς Ἰνδοὺς, αὐτοὶ δὲ τεκμαίρεσθαι τὸ μέτρον καταποντοῦσθαι τοῦτο ἢ ὑπὲρ ἀφθονίας καρπῶν, 20 οὓς γεωργοὶ ἀπομετροῦσιν, ἢ ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ ρεύματος, ὡς μὴ κατακλύσειε τὴν γῆν πολὺς ἀφικόμενος.
- 20.** Πορευθέντας δὲ αὐτοὺς ὑπὲρ τὸν ποταμὸν ἤγεν ὁ παρὰ τοῦ σατράπου ἡγεμὼν εὐθὺ τῶν Ταξιλῶν, οὗ τὰ βασιλεία ἦν τῷ Ἰνδῷ. στολὴν δὲ εἶναι τοῖς μετὰ τὸν Ἰνδὸν λίνου φασὶν ἐγχωρίου καὶ ὑποδήματα βύβλου καὶ 25
62 K. κυνῆν, ὅποτε ὕοι, καὶ βύσσῳ δὲ τοὺς φανερωτέρους αὐτῶν φασιν ἐστάλθαι· τὴν δὲ βύσσον φύεσθαι δένδρου φασὶν ὁμοίου μὲν τῇ λεύκῃ τὴν βάσιν, παραπλησίον δὲ τῇ ἰτέᾳ τὰ πέταλα. καὶ ἡσθῆναι τῇ βύσσῳ φησὶν ὁ Ἀπολ-

T 23–55.4 Πορευθέντας – ἄρχοντος aff. Phot. 324b33–325a3

1 τὸν ου (sic) θεὸν **F**^{ac2} || **2** πέρατα Bentley (et Reiske¹) : κέρατα **A E F** : τέρατα Aldina || **5** γῆν ὃ ἡλίος **E** | νίφεσθαι **E** (ι **E**^{2sl}) | δ' om. **F** || **6** αὐτὰ **E** || **8** <τῷ> βυθίζοντι Phillimore || **11** αὔρας Boissonade² || **12** εἰσ[*] **E**^{ac2} || **15** αὐτὸν αἱ om. **F** | θύει **A** **16** τὸ| τὸν **A** || **17** θύσαντι **E** || **18** εἰκασμένω **F** (ον **F**^{2sl}) || **19** ξυμβαλέσθαι Kayser² τοῖς| τὸν **E** || **23** τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Phot. || **24** τῶν om. **F** || **25–26** καὶ² – ὕοι om. Phot. || **26** ὅποτε om. **A**^{ac} : ὅτε **A**^{1uvpc} | φασιν om. Phot. || **28** παραπλάσιον **A**^{acuv1} : παραπλήσιον Phot. | φησι τῇ βύσσῳ Phot.

λώνιος, ἐπειδὴ ἔοικε φαιῶ τρίβωνι. καὶ ἐς Αἴγυπτον δὲ ἐξ Ἰνδῶν ἐς πολλὰ
 τῶν ἱερῶν φοιτᾷ ἢ βύσσος. τὰ δὲ Τάξιλα μέγεθος μὲν εἶναι κατὰ τὴν Νίνον, 2
 τετειχίσθαι δὲ ξυμμέτρως, ὥσπερ αἱ Ἑλλάδες, βασιλεια δὲ εἶναι ἀνδρὸς τὴν
 Πώρου ποτὲ ἀρχὴν ἄρχοντος. νεῶν δὲ πρὸ τοῦ τείχους ἰδεῖν φασιν οὐ παρὰ
 5 πολὺ τῶν ἑκατομπέδων λίθου κογχυλιάτου, καὶ κατεσκευάσθαι τι ἱερὸν ἐν
 αὐτῷ ἤττον μὲν ἢ κατὰ τὸν νεῶν τοσοῦτόν τε ὄντα καὶ περικίονα, θαυμάσαι
 δὲ ἄξιον. χαλκοὶ γὰρ πίνακες ἐγκεκρότηνται τοίχῳ ἐκάστω, γεγραμμένοι τὰ
 Πώρου τε καὶ Ἀλεξάνδρου ἔργα. γεγράφαται δὲ ὀρειχάλκῳ καὶ ἀργύρῳ καὶ
 χρυσῷ καὶ χαλκῷ μέλανι ἐλέφαντες, ἵπποι, στρατιῶται, κράνη, ἀσπίδες,
 10 λόγχαι δὲ καὶ βέλη καὶ ξίφη σιδήρου πάντα, καὶ ὥσπερ λόγος εὐδοκίμου
 γραφῆς, οἷον εἰ Ζεύξιδος εἴη τι ἢ Πολυγνώτου τε καὶ Εὐφράνορος, οἳ τὸ
 εὖσκιον ἡσπᾶσαντο καὶ τὸ ἔμπνουν καὶ τὸ εἰσέχον τε καὶ ἐξέχον, οὕτως,
 φασί, κάκει διαφαίνεται, καὶ ξυντετήκασιν αἱ ὕλαι καθάπερ χρώματα. ἡδὺ 3
 δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἦθος τῆς γραφῆς· ἀναθεὶς γὰρ ταῦτα μετὰ τὴν τοῦ Μακεδό-
 15 νος τελευτὴν ὁ Πῶρος, νικᾷ ἐν αὐτοῖς ὁ Μακεδὼν καὶ τὸν Πῶρον ἀνακτᾷ-
 ται τετρωμένον καὶ δωρεῖται τὴν Ἰνδικὴν ἑαυτοῦ λοιπὸν οὖσαν. λέγεται δὲ
 καὶ πενθήσθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἀποθανόντα ὁ Πῶρος ὀλοφύρασθαι τε ὡς
 χρηστὸν καὶ γενναῖον βασιλέα, ζώντός τε Ἀλεξάνδρου μετὰ τὴν ἐκ τῆς
 Ἰνδικῆς ἀναχώρησιν μῆτε εἰπεῖν τι ὡς βασιλεὺς καίτοι ξυγχωρῶντος, μῆτε
 20 προστάξει τοῖς Ἰνδοῖς, ἀλλ' ὥσπερ σατράπης σωφροσύνης μεστὸς εἶναι καὶ **63 K.**
 πρᾶττειν ἐς χάριν τὴν ἐκείνου πάντα.

21. Οὐ ξυγχωρεῖ μοι ὁ λόγος παρελθεῖν, ἃ περὶ τοῦ Πώρου τούτου
 ἀναγράφουσι. πρὸς διαβάσει γὰρ τοῦ Μακεδόνης ὄντος καὶ ξυμ-
 βουλευόντων αὐτῷ ἐνίων τοὺς ὑπὲρ τὸν Ὑφασίν τε καὶ τὸν Γάγγην
 25 ποταμὸν ποιείσθαι ξυμμάχους (οὐ γὰρ ἂν πρὸς τὴν Ἰνδικὴν πᾶσαν ξυμφο-
 ροῦσαν παρατάξεσθαι ποτε αὐτόν), “εἰ τοιοῦτόν ἐστί μοι” ἔφη “τὸ ὑπῆκοον,
 ὡς μὴ σώζεσθαι ἄνευ ξυμμάχων, ἐμοὶ βέλτιον τὸ μὴ ἄρχειν.” ἀπαγγείλαντος
 δὲ τίνος αὐτῷ, ὅτι Δαρεῖον ἤρρηκε (βασιλέα), “βασιλέα,” ἔφη “ἄνδρα δὲ οὐ.”

1–2 καὶ – βύσσος om. Phot. || 1 δὲ] καὶ A || 2 Νίνον scripsi : νῖνον A F Phot. :
 νῖ[***]νον E || 3 δὲ¹ om. E^{ac2} || 4 τότε A^{1sl} | ἔχοντος Phot. M || 5 ἑκατομπέδων A^{1mg} :
 ἑκατὸν ποδῶν A E F : ἑκατομπόδων Kayser^{1/2} || 6 ἤττονα F^{ac2} | τὸν om. F | νεὸν E^{ac2}
 7–8 τὰ δὲ πῶρου F || 8 δὲ om. F || 10–12 ὥσπερ ... οὕτως] ὅσπερ ... οὕτως Jackson
 10 λόγου A || 11 εὐφράνωρος E || 12 ἡπίσταντο Phillimore | ἔμπνουν Reiske¹ (et
 Jacobs³) : εὐπνουν A E F | εἰσέχον] εἰσύχον (sic) A | ἐξέχον] ἐξύχον (sic) A
 13 διαφαίνεσθαι Kayser^{1App} | ὕλαι Jackson : ὕλαι A E F || 16 δωρεῖται (οἱ) dubitanter
 Lucarini || 18 γενναῖον καὶ χρηστὸν F || 24 τε A : γε E F | τόν² om. F
 26 παρατάξεσθαι E F || 28 αὐτῷ τίνος F | ἤρρηκε (βασιλέα) Scaliger (et Jacobs²) :
 ἤρηκε(, ἤρηκέναι) Reiske¹

τὸν δὲ ἐλέφαντα, ἐφ' οὗ μάχεσθαι ἔμελλε, κοσμήσαντος τοῦ ὀρεωκόμου καὶ εἰπόντος “οὗτος σέ, ὦ βασιλεῦ, σώσει,” “ἐγὼ μὲν οὖν” ἔφη “τοῦτον, ἦν γε ἀνὴρ ἐμαυτῷ ὅμοιος γένωμαι.” γνώμην δὲ ποιουμένων θῦσαι αὐτὸν τῷ ποταμῷ, ὡς μὴ δέξαιτο τὰς Μακεδόνων σχεδίας, μηδὲ εὐπορος τῷ Ἀλέξανδρῳ γένοιτο, “οὐκ ἔστιν” ἔφη “τῶν ὅπλα ἔχόντων τὸ καταρᾶσθαι.” μετὰ δὲ τὴν μάχην, ὅτε καὶ τῷ Ἀλέξανδρῳ θεῖός τε καὶ ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπείαν ἔδοξεν, εἰπόντος τῶν ξυγγενῶν τινος “εἰ δὲ προσεκύνησας διαβάντα, ὦ Πῶρε, οὐτ' ἂν ἡττήθης μαχόμενος οὐτ' ἂν τοσοῦτοι Ἰνδῶν ἀπώλοντο, οὐτ' ἂν αὐτὸς ἐτέτρωσο,” “ἐγὼ τὸν Ἀλέξανδρον” εἶπεν “φιλοτιμώτατον ἀκούων ξυνῆκα, ὅτι προσκυνήσαντα μὲν δοῦλόν με ἡγήσεται, πολεμήσαντα δὲ βασιλέα, καὶ θαυμάζεσθαι μᾶλλον ἡξίου ἢ ἐλεεῖσθαι, καὶ οὐκ ἐψεύσθη· παρασχὼν γὰρ ἐμαυτόν, οἷον Ἀλέξανδρος εἶδε, πάντα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἀπώλεσα καὶ (ἀν)εκτησάμην.” τοιοῦτον μὲν τὸν Ἰνδὸν τοῦτον ἐξιστοροῦσι, γενέσθαι δὲ φασιν αὐτὸν κάλλιστον Ἰνδῶν καὶ μῆκος ὅσον οὐπω τινὰ ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἀνδρας, εἶναι δὲ κοιμῶν νέον, ὅτε τῷ Ἀλέξανδρῳ ἐπολέμει.

22. Ὃν δὲ διέτριβεν ἐν τῷ ἱερῷ χρόνον (πολὺς δὲ οὗτος ἐγένετο, ἔστ' ἀνηγγέλθη τῷ βασιλεῖ ξένους ἦκειν), “ὦ Δάμι,” ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, “ἔστι τι γραφικὴ;” “εἰ γε” εἶπεν “καὶ ἀλήθεια.” “πράττει δὲ τί ἢ τέχνη αὕτη;” “τὰ χρώματα” ἔφη “ξυγκεράννυσιν, ὅποσα ἔστι, τὰ κυανὰ τοῖς βατραχείοις καὶ τὰ λευκὰ τοῖς μέλασι καὶ τὰ πυρσὰ τοῖς ὠχροῖς.” “ταυτὶ δὲ” ἦ δ' ὅς “ὑπὲρ τίνος μίγνυσιν; οὐ γὰρ ὑπὲρ μόνου τοῦ ἀνθους, ὥσπερ αἱ κήριναι.” “ὑπὲρ μιμήσεως” ἔφη “καὶ τοῦ κύνα τε ἐξεικάσαι καὶ ἵππον καὶ ἀνθρωπον καὶ ναῦν καὶ ὅποσα ὁρᾷ ὁ ἥλιος· ἤδη δὲ καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν ἐξεικάξει τοτὲ μὲν ἐπὶ τεττάρων ἵππων, οἷος ἐνταῦθα λέγεται φαίνεσθαι, τοτὲ δ' αὖ διαπυρσαίνοντα τοῦ οὐρανοῦ, ἐπειδὴν αἰθέρα ὑπογράφη καὶ θεῶν οἶκον.” “μίμησις οὖν ἡ

T 14–16 γενέσθαι – ἐπολέμει aff. Suda π2180 (4.186.16–18 Adler)

1 κοσμήσαντός ποτε τοῦ E^{2pc} **F** : κοσμήσαντος [*]τε τοῦ E^{ac2} || **2** σώσει Cobet : οἶσει **A E F** : ὀγκώσει Kayser^{2Adn} | οὖν om. **E** || **3** γίγνομαι **E** : γίνωμαι **F** || **4** δέξοιτο **E** **8** πόρε **E** || **9** ἐτέτρωσω E^{ac2} : ἐτέτρωσα (nisi fallor) E^{2pc} || **11** ἡξίου **E F** **12** εἶδε F^{2sl} : οἶδε **A F** : οἶδεν **E** || **13** (ἀν)εκτησάμην Lucarini || **15** κοιμῶν] κοιμῶν πάνυ **E** Suda (c glossemate ortum) || **15–16** ὅτε τῷ Ἀλέξανδρῳ ἐπολέμει] ὅτε συνῆν Ἀλέξανδρῳ καὶ τοῦτ' ἐπολέμει Suda || **17** διέτριβον **F** | ἔσ[*] E^{ac2} || **18** ἀνηγγέλθη (vel ἀναγγελεθῆν) Platt : ἀν ἀγγελεθῆ **A E F** || **22** κήριναι Toup² : κορίναι **A E F** : κορίναι Reiske² : κόραι ναι Gruter (et Salmasius) : κορίσκει Jacobs¹ || **24** ποτε **E** **25** τοτὲ] τὸ δὲ **A** | αὖ **A** : ἀν **E** : αὖ καὶ **F** || **25–26** διαπυρσεύοντα Par.1696^{1pc} (Kayser^{1/2}) : διαπυρσεύοντα τοῦ οὐρανοῦ F^{mg}

- γραφική, ὦ Δάμι;” “τί δὲ ἄλλο;” εἶπεν “εἰ γὰρ μὴ τοῦτο πράττοι, γελοία δόξει χρώματα ποιοῦσα εὐήθως.” “τὰ δ’ ἐν τῷ οὐρανῷ” ἔφη “βλεπόμενα, 2 ἐπειδὴ αἱ νεφέλαι διασπασθῶσιν ἀπ’ ἀλλήλων, τοὺς κενταύρους καὶ τραγελάφους καὶ νῆ Δί’ οἱ λύκοι τε καὶ οἱ ἵπποι, τί φήσεις; ἄρα οὐ μιμητικῆς 5 ἔργα εἶναι;” “ἔοικεν” ἔφη. “ζωγράφος οὖν ὁ θεός, ὦ Δάμι, καὶ καταλιπὼν τὸ πτηνὸν ἄρμα, ἐφ’ οὗ πορεύεται διακοσμῶν τὰ θεῖα τε καὶ ἀνθρώπεια, κάθηται τότε ἀθύρων τε καὶ γράφων ταῦτα, ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ ψάμμῳ.” ἡρυθρίασεν ὁ Δάμις ἐς οὕτως ἄτοπον ἐκπεσεῖν δόξαντος τοῦ λόγου. οὐχ ὑπεριδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος (οὐδὲ γὰρ πικρὸς πρὸς τὰς ἐλέγξεις ἦν) 10 “ἀλλὰ μὴ τοῦτο” ἔφη “βούλει λέγειν, ὦ Δάμι, τὸ ταῦτα μὲν ἄσχημά τε καὶ ὡς ἔτυχε διὰ τοῦ οὐρανοῦ φέρεσθαι τό γε ἐπὶ τῷ θεῷ, ἡμᾶς δὲ φύσει τὸ 65 K. μιμητικὸν ἔχοντας ἀναρρυθμίζειν τε αὐτὰ καὶ ποιεῖν;” “μᾶλλον” ἔφη “τοῦτο ἡγώμεθα, ὦ Ἀπολλώνιε· πιθανώτερον γὰρ καὶ πολλῷ βέλτιον.” “διττὴ ἄρα 3 ἡ μιμητική, ὦ Δάμι, καὶ τὴν μὲν ἡγώμεθα οἶαν τῇ χειρὶ ἀπομιμῆσθαι καὶ 15 τῷ νῷ, γραφικὴν δὲ εἶναι ταύτην, τὴν δ’ αὖ μόνῳ τῷ νῷ εἰκάζειν.” “οὐ διττὴν,” ἔφη ὁ Δάμις “ἀλλὰ τὴν μὲν τελεωτέραν ἡγεῖσθαι προσήκει γραφικὴν γε οὖσαν, ἢ δύναται καὶ τῷ νῷ καὶ τῇ χειρὶ ἐξεικάσαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἐκείνης μόριον, ἐπειδὴ ξυνήισι μὲν καὶ μιμεῖται τῷ νῷ καὶ μὴ γραφικός τις ὢν, τῇ χειρὶ δὲ οὐκ ἂν εἰς τὸ γράφειν αὐτὰ χρήσαιτο.” “ἄρα,” ἔφη “ὦ Δάμι, 20 πεπηρωμένος τὴν χεῖρα ὑπὸ πληγῆς τινος ἢ νόσου;” “μὰ Δί’,” εἶπεν “ἀλλ’ ὑπὸ τοῦ μήτε γραφίδος τινὸς ἥφθαι, μηδὲ ὀργάνου τινὸς ἢ χρώματος, ἀλλ’ ἀμαθῶς ἔχειν τοῦ γράφειν.” “οὐκοῦν,” ἔφη “ὦ Δάμι, ἄμφω ὁμολογοῦμεν 4 μιμητικὴν μὲν ἐκ φύσεως τοῖς ἀνθρώποις ἦκειν, τὴν γραφικὴν δὲ ἐκ τέχνης· τοῦτι δ’ ἂν καὶ περὶ τὴν πλαστικὴν φαίνοιτο. τὴν δὲ δὴ ζωγραφίαν αὐτὴν οὐ 25 μοι δοκεῖς μόνον τὴν διὰ τῶν χρωμάτων ἡγεῖσθαι (καὶ γὰρ ἐν χρώμα εἰς αὐτὴν ἤρκεσε τοῖς γε ἀρχαιοτέροις τῶν γραφῶν καὶ προϊούσα τεττάρων εἶτα πλειόνων ἦψατο), ἀλλὰ καὶ γραμμὴν καὶ τὸ ἄνευ χρώματος, ὃ δὴ σκιᾶς τε σύγκειται καὶ φωτός, ζωγραφίαν προσήκει καλεῖν. καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης τε ὁράται εἰδός τε καὶ νοῦς καὶ αἰδῶς καὶ θρασύτης· καίτοι χηρεύει

1 δὲ] δαί F || 2 ποιοῦσα] φύρουσα Reiske² : ποικιλλουσα Jacobs¹ || 3 τοῦς] ἐς dubitanter Westermann | κενταύρους] μὲν ταύρους E || 4 οἱ λύκοι τε καὶ οἱ ἵπποι] τοὺς λύκους τε καὶ ἵππους Scaliger : λύκους τε καὶ ἵππους Reiske^{1/2} | οἱ² om. F || 5 εἶναι ἔργα F | καὶ om. F || 6 καὶ τὰ ἀνθρώπεια F || 10 μὴ] μοι Reiske² | βούλη Reiske² (et Phillimore) | ἄσ(χ)ημά Reiske¹ || 11 φέρεσθαι A^{1st} F : φαίνεσθαι A E || 12 αὐτὰ om. A || 15 δὲ] μὲν Reiske² || 17 γε A : τε E F | δύναται F || 20-22 πεπηρωμένος - Δάμι om. F || 20 (οὐ) μὰ Reiske² || 21 μηδὲ] μήτ Westermann : μήτε Kayser² 27 γραμμ(ικ)ήν Reiske² || 27-28 σκιᾶς τε om. E || 27 (ἐκ) σκιᾶς Reiske¹ || 29 τε ὁράται εἰδός] {τε} ὁράται εἰδο(υ)ς, (ἡ)θός Reiske²

χρωμάτων ταῦτα, καὶ οὔτε αἷμα ἐνσημαίνει οὔτε κόμης τινὸς ἢ ὑπῆνης
 ἄνθος, ἀλλὰ μονοτρόπως ξυντιθέμενα τῷ τε ξανθῷ ἀνθρώπῳ ἔοικε καὶ τῷ
 66 K. λευκῷ, κἂν τούτων τινὰ τῶν Ἰνδῶν λευκῇ τῇ γραμμῇ γράψωμεν, μέλας
 δῆπου δόξει. τὸ γὰρ ὑπόσιμον τῆς ρίνος καὶ οἱ ὀρθοὶ βόστρυχοι καὶ ἡ περιττὴ
 γένυς καὶ ἡ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς οἷον ἐκπληξίς μελαίνει τὰ ὀρώμενα καὶ 5
 5 Ἰνδὸν ὑπογράφει τοῖς γε μὴ ἀνοήτως ὀρώσιν. ὅθεν εἴποισι' ἂν καὶ τοὺς
 ὀρώντας τὰ τῆς γραφικῆς ἔργα μιμητικῆς δεῖσθαι. οὐ γὰρ ἂν ἐπαινέσειέ τις
 τὸν γεγραμμένον ἵππον ἢ ταῦρον μὴ τὸ ζῶον ἐνθυμηθεῖς, ὥς εἴκασται, οὐδ'
 ἂν τὸν Αἰαντὰ τις τὸν Τιμομάχου ἀγασθῇ, ὃς δὴ ἀναγέγραπται αὐτῷ
 μεμνηνώς, εἰ μὴ ἀναλάβοι τι ἐς τὸν νοῦν Αἰαντος εἰδῶλον καὶ ὡς εἰκὸς αὐτὸν 10
 ἀπεικτονότα τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ βουκόλια καθήσθαι ἀπειρηκότα, βουλὴν
 ποιούμενον καὶ ἑαυτὸν κτείνει. ταυτὶ δέ, ὦ Δάμι, τὰ τοῦ Πύρου δαίδαλα
 μήτε χαλκευτικῆς μόνον ἀποφαινόμεθα (γεγραμμένοι γὰρ εἴκασται) μήτε
 γραφικῆς, ἐπειδὴ ἐχαλεύθη, ἀλλ' ἡγώμεθα σοφίσασθαι αὐτὰ γραφικόν τε
 καὶ χαλκευτικὸν ἓνα ἄνδρα, οἷον δὴ τι παρ' Ὀμήρῳ τὸ τοῦ Ἡφαίστου περὶ 15
 τὴν τοῦ Ἀχιλλεύως ἀσπίδα ἀναφαίνεται. μεστὰ γὰρ καὶ ταῦτα ὀλλύντων τε
 καὶ ὀλλυμένων, καὶ τὴν γῆν ἡματῶσθαι φήσεις χαλκῇ οὔσαν."

23. Τοιαῦτα σπουδάζοντι τῷ ἀνδρὶ ἐφίστανται παρὰ τοῦ βασιλέως
 ἄγγελοι καὶ ἐρμηνεὺς, ὡς ποιοῖτο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ξένον ἐς τρεῖς ἡμέρας
 (μὴ γὰρ πλειόνων νενομίσθαι τοὺς ξένους ἐνομιλεῖν τῇ πόλει), καὶ ἡγοῦντο 20
 αὐτῷ ἐς τὰ βασίλεια. ἡ πόλις δ' ὡς μὲν ἔχει τοῦ τείχους, εἴρηκα, φασὶ δ' ὡς
 εὐτάκτως {τε καὶ Ἀττικῶς} τοὺς στενωποὺς τέτμηται κατεσκευασταὶ τε
 οἰκίαις, εἰ μὲν ἔξωθεν ὀρῶν τις αὐτάς, ἓνα ἐχούσαις ὄροφον, εἰ δ' εἴσω παρέλ-
 θοι τις, ὑπογείοις ἤδη καὶ παρεχομέναις ἴσα τοῖς ἄνω τὰ ὑπὸ τῇ γῇ.

67 K. 24. Ἱερὸν δὲ ἰδεῖν Ἡλίου φασίν, ὃ ἀνείτο Αἴας ἐλέφας, καὶ ἀγάλματα 25
 Ἀλεξάνδρου χρυσᾶ καὶ Πύρου ἕτερα, χαλκοῦ δ' ἦν ταῦτα μέλανος. οἱ δὲ τοῦ
 ἱεροῦ τοῖχοι, πυρσαῖς λίθοις ὑπαστράπτει χρυσὸς αὐγὴν ἐκδιδοὺς ἐοικυῖαν

F 8-12 οὐδ' - κτείνει fort. resp. *Iliadem parvam* arg. §1 West = arg. ll. 3-5
 Bernabé, S. *Aj.* || 15-16 ὅλον - ἀναφαίνεται resp. Hom. *Il.* 18.483-608
 16-17 ὀλλύντων - ὀλλυμένων imit. Hom. *Il.* 4.451, 8.65

T 18-19 Τοιαῦτα - ἐρμηνεὺς resp. Eus. 14.3-5 (p. 132 des Places)

5 τοὺς ὀφθαλμοὺς E (ci. Reiske^{1/2}) || 6 ἂν om. F || 13 ἀποφαινόμεθα A || 15 ἓνα]
 τινὰ Jackson | περὶ] παρὰ F || 16 καὶ om. A || 17 φῆσει(α)ς <ἂν> Van Wulfften
 Palthe || 21 αὐτὸ E^{ac2} || 22 εὐτάκτως A (ci. Preller) : ἀτάκτως E F | τε καὶ Ἀττικῶς
 del. Van Wulfften Palthe | Ἀττικῶς] ἀστυκῶς Scaliger || 24 τοῖς] ταῖς F (τοῖς F^{2sl})
 26 πάρου A || 27 τοῖχοι] τοιοῦτ[A^{1mg} | ἐπαστράπτει Reiske^{1/2}

ἀκτίνι. τὸ δὲ ἔδος αὐτὸ μαρμαρίτιδος ξύγκειται ξυμβολικὸν τρόπον, ᾧ βάρβαροι πάντες ἐς τὰ ἱερὰ χρώνται.

25. Περὶ δὲ τὰ βασιλεια οὔτε ὄγκον ἰδεῖν φασιν οἰκοδομημάτων, οὔτε δορυφόρους ἢ φύλακας, ἀλλ' οἷα περὶ τὰς τῶν λαμπρῶν οἰκίας ὀλίγους οἰκέτας, καὶ διαλεχθῆναι τῷ βασιλεῖ δεομένους τρεῖς, οἶμαι, ἢ τέτταρας καὶ τὸν κόσμον τοῦτον ἀγασθῆναι ἢ τὰ ἐν Βαβυλῶνι φλεγμαινόντα, καὶ πολλῶ πλέον εἶσω παρελθόντες· καὶ γὰρ τοὺς ἀνδρώνας καὶ τὰς στοὰς καὶ τὴν αὐλὴν πᾶσαν κεκολάσθαι φασίν.

26. Ἐδοξεν οὖν τῷ Ἀπολλωνίῳ φιλοσοφεῖν ὁ Ἰνδὸς καὶ παραστησάμενος τὸν ἑρμηνέα “χαίρω,” εἶπεν “ὦ βασιλεῦ, φιλοσοφοῦντά σε ὀρών.” “ἐγὼ δέ γε ὑπερχαίρω,” ἔφη “ἐπειδὴ οὕτω περὶ ἐμοῦ οἶε.” “τουτὶ δὲ νενόμισται παρ’ ὑμῖν” εἶπεν “ἢ σὺ πρὸς τὸ ἐπικικῆς τοῦτο τὴν ἀρχὴν κατεστήσω;” “σωφρόνως” ἔφη “νενομισμένῳ σωφρονέστερον χρώμαι, καὶ πλείστα μὲν ἔχω ἀνθρώπων, δέομαι δὲ ὀλίγων· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν φίλων τῶν ἐμαυτοῦ ἡγοῦμαι.” “μακάριε τοῦ θησαυροῦ,” εἶπεν “εἰ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύη τοὺς φίλους, ἐξ ὧν ἀναφύεται σοι πολλὰ τε καὶ ἀγαθὰ.” “καὶ μὴν καὶ τοῖς ἐχθροῖς” ἔφη “κοινωνῶ τοῦ πλούτου. τοὺς γὰρ αἰεὶ ποτε διαφόρους τῇ χώρᾳ ταύτῃ βαρβάρους προσοικούντας καὶ καταδρομαῖς χρωμένους ἐς τὰμὰ ὅρια ὑποποιούμαι τουτοισὶ τοῖς χρήμασι καὶ δορυφορεῖται μοι ὑπ’ αὐτῶν ἢ χώρα, καὶ οὔτε αὐτοὶ ἐπὶ τὰμὰ φοιτῶσι τοὺς τε ὁμόρους αὐτοῖς βαρβάρους ἀνείργουσι, χαλεποὺς ὄντας.” ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ Ἀπολλωνίου, εἰ καὶ Πῶρος αὐτοῖς ἐτέλει χρήματα, “Πῶρος” εἶπε “πολέμου ἦρα, ἐγὼ δὲ εἰρήνης.” πᾶνυ τοῖς λόγοις τούτοις ἐχειροῦτο τὸν Ἀπολλώνιον καὶ οὕτως αὐτοῦ ἡτήθη, ὥς Εὐφράτῃ ποτὲ ἐπιπλήττων (ὥς) μὴ φιλοσοφοῦντι “ἡμεῖς δὲ ἀλλὰ τὸν Ἰνδὸν Φραώτῃν αἰδώμεθα” φάναι· ὄνομα γὰρ τῷ Ἰνδῷ τοῦτο ἦν. σατράπου δέ, ἐπειδὴ μεγάλων παρ’ αὐτοῦ ἡξιώθη, βουλευθέντος αὐτὸν ἀναδῆσαι μίτρα χρυσῇ κεκοσμημένη λίθοις ποικίλοις “ἐγὼ,” ἔφη “εἰ καὶ

68 K.

2

F 15–16 εἰ – φίλους imit. Theogn. 77–78

T 5–6 κα² – φλεγμαινόντα aff. Phot. 332b3–4 || **9–10** Ἐδοξεν – ἑρμηνέα resp. Eus. 14.3–5 (p. 132 des Places) || **25–26** ὄνομα – ἦν laud. Eus. 14.5 (p. 132 des Places)

1 μαργαρίτιδος **EF** || **3** οὔτε¹ | οὐδὲ **EF** || **6** τοῦτον om. Phot. | ἀγασθῆναι μαῖλλον ἢ Phot. || **11** γε om. **A** || **14** τῶν² del. Reiske¹ || **15** τε om. **F** || **16** ἀντερύη Morel : ἀνταρύη **A EF** : ἀνταρρύη **E**^{2sl} : ἀνθαρεῖ dubitanter Cobet || **17** ποτε | πο (sic) **E** **18** καὶ om. **F** || **19** τὰμὰ | τὰ ἐμὰ **E** || **24** (ὥς) μὴ Jacobs² | μὴ (ὕγιως) Van Wulfsten Palthe || **26** ἐπεὶ **F** | ἡξίωτο **F**

τῶν ζηλούντων τὰ τοιαῦτα ἦν, παρητησάμην ἂν αὐτὰ νῦν καὶ ἀπέρριψα τῆς κεφαλῆς Ἀπολλωνίῳ ἐντυχών· οἷς δὲ μήπω πρότερον ἀναδεῖσθαι ἠξίωσα, πῶς ἂν νῦν κοσμοίμην τὸν μὲν ξένον ἀγνοήσας, ἑμαυτοῦ δὲ ἐκλαθόμενος;

- 3 ἤρετο αὐτὸν καὶ περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ δὲ “οἶνου μὲν” ἔφη “πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ Ἡλίῳ σπένδω, ἃ δ’ ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται 5 ἕτεροι, ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ ὁ καρπὸς τῶν φοινίκων καὶ ὅποσα ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ὧν γεωργοὶ αἶδε αἱ χεῖρες.” ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος ὑπερήδετο τε καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἐώρα.

27. Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς διελέχθησαν περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς παρὰ τοὺς Βραχυμᾶ- 10 νας, τὸν μὲν παρὰ τοῦ Βαβυλωνίου ἡγεμόνα ἐκέλευσε ξενίζειν, ὥσπερ εἰώθει τοὺς ἐκ Βαβυλωνος ἦκοντας, τὸν δὲ παρὰ τοῦ σατράπου ἀπιέναι λαβόντα ἐφόδια, αὐτὸς δὲ λαβόμενος τῆς τοῦ Ἀπολλωνίου χειρὸς καὶ κελεύσας ἀπελθεῖν τὸν ἐρμηνέα “ἄρ’ ἂν” ἔφη “ποιήσαιό με συμπότην;” ἤρετο αὐτὸν 15 φωνῇ Ἑλλάδι. ἐκπλαγέντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ “τοῦ χάριν οὐκ ἐξ ἀρχῆς οὔτω διελέγου;” φήσαντος, “ἔδεις” ἔφη “θρασὺς δόξαι μὴ γινώσκων ἑμαυτόν, μὴδ’ ὅτι βάρβαρον εἶναι μ’ ἐδόκει τῇ Τύχῃ, σοῦ δὲ ἡττηθείς, ἐπειδὴ καὶ σὲ ὁρῶ ἐμοὶ χαίροντα, οὐκ ἡδυνήθην ἑμαυτὸν κρύπτειν, ὥς δὲ μεστός 20 εἰμι τῆς Ἑλλήνων φωνῆς, ἐν πολλοῖς δηλώσω.” “τί οὖν” εἶπεν “οὐκ αὐτὸς ἐπήγγειλας ἐμοὶ τὸ συμπόσιον, ἀλλ’ ἐμέ σοι κελεύεις ἐπαγγέλλειν;” “ὅτι σε” ἔφη “βελτίω ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι· τὸ γὰρ βασιλικώτερον σοφία ἔχει.” καὶ ἅμα ἤγεν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἀμφ’ αὐτόν, οὔπερ εἰώθει λοῦσθαι. τὸ δὲ βαλανεῖον παράδεισος ἦν σταδίου μήκος, ὃ μέση κολυμβήθρα ἐνωρώρυκτο πηγὰς ἐκδεχομένη ποτίμου τε καὶ ψυχροῦ ὕδατος, τὰ δὲ ἐφ’ ἐκάτερα δρόμοι ἦσαν, ἐν οἷς ἀκοντίζω τε καὶ δίσκω τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον ἑαυτὸν ἐξήσκει· καὶ γὰρ 25 τὸ σῶμα ἔρρωτο ὑπὸ τε ἡλικίας (ἐπτὰ γὰρ καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονὼς ἦν) ὑπὸ

T 4–9 οἶνου – ἐώρα aff. Suda π2180 (4.186.19–25 Adler) || 4–5 οἶνου – σπένδω aff. Suda ο136 (4.624.28–29 Adler) || 6–8 τὰ – κηπεύει aff. Suda φ796 (4.770.15–17) || 13–15 κελεύσας – Ἀπολλωνίου resp. Eus. 15.1–2 (p. 134 des Places) || 13–15 κελεύσας – Ἑλλάδι resp. Eus. 14.13–16 (p. 134 des Places)

1 ἂν om. **F** | αὐτὸν **E** || 3 ἑαυτοῦ **E** || 4 καὶ om. **A** | μὲν om. **F** || 4–5 τοσοῦτον πίνω Suda ο136 || 7 δ¹ om. Suda (utroque loco) | ὅποσα] ὅποσα μοι **F** Suda (utroque loco) | δ² om. Suda φ796 || 8 δ’ ἐμοὶ **E** || 10 διελέχθωσ (sic) **E** | παρὰ] περὶ **E** 14 ἤρετο δ’ αὐτὸν Crac.VIII.16.2 (Kayser^{1/2}) : ἤρετο (γὰρ) αὐτὸν Reiske² || 17 μ’ ἐδόκει scripsi praeceunte Reiske¹ (με (ἐ)δόκει) : με δοκεῖ **A E F** | ἐπειδὴ (δὲ) Radt 20 ἐμέ σοι] ἐμοὶ σε **E** | ἀπαγγέλ[**]ν **E**^{ac} : ἀπαγγέλλειν **E**^{2pc} || 22 τε om. **F** | εἰώθε **E**^{ac2} || 23 ἐνωρώρυκτο Par.1696 (ci. Reiske²) (Kayser^{1/2}) || 25 τε om. **F** || 26 γεγονὼς ἔτη **F** | ὑπό²] ἀπὸ Salmasius

τε τοῦ ὧδε γυμνάζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ ἱκανῶς ἔχοι, ἐπήδα εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐγύμναζεν ἑαυτὸν τῷ νεῖν. ὥς δὲ ἐλούσαντο, ἐβάδιζον εἰς τὸ συσσίτιον ἐστεφανωμένοι· τουτὶ δὲ νενόμισται Ἰνδοῖς, ἐπειδὴν ἐς βασιλέως πίνωσιν.

28. Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ σχῆμα παραλιπεῖν τοῦ πότου σαφῶς γε ἀναγε-
 5 γραμμένον ὑπὸ τοῦ Δάμιδος. εὐωχεῖται μὲν γὰρ ἐπὶ στιβάδος ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν συγγενῶν μέχρι πέντε οἱ ἐγγύς, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐν θάκοις συσσι-
 τούσι. τράπεζα δὲ ὥσπερ βωμὸς ὕψος ἐς γόνυ ἀνδρὸς ἐξωκοδόμηται μέση, κύκλον ἐπέχουσα χοροῦ ξυμβεβλημένου ἀνδρῶν τριάκοντα, ἐφ' ἧς δάφναι
 10 τε διαστρώννυνται καὶ κλώνες ἔτεροι παραπλήσιοι μὲν τῇ μυρρίνῃ, φέρον-
 τες δὲ Ἰνδοῖς μύρον. ἐνταῦθα διάκεινται ἰχθύς μὲν καὶ ὀρνίθες, διάκεινται δὲ
 70 K. λέοντές τε ὅλοι καὶ δορκάδες καὶ σῦες καὶ τίγρεων ὀσφύες· τὰ γὰρ λοιπὰ τοῦ
 θηρίου παραιτοῦνται ἐσθίειν, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτό φασιν, ὅταν πρῶτον
 γένηται, τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν ἀνίσχοντι αἰρεῖν τῷ Ἥλιῳ. καὶ
 15 ἀνιστάμενος ὁ δαιτυμὼν φοιτᾷ πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ τὰ μὲν ἀνελόμενος
 τούτων, τὰ δὲ ἀποτεμῶν ἀπελθὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάκον ἐμπίπλαται θαμινὰ
 ἐπεσθίων τοῦ ἄρτου. ἐπειδὴν δὲ ἱκανῶς ἔχωσιν, ἐσφέρονται κρατῆρες 2
 ἀργυροὶ τε καὶ χρυσοί, δέκα συμπτώταις ἀποχρῶν εἰς, ἀφ' ὧν πίνουσι κύψαν-
 τες, ὥσπερ ποτιζόμενοι. μεταξὺ δὲ πίνοντες ἐπειςάγονται ἀγερωχίας ἐπικιν-
 δύνους καὶ οὐκ ἔξω τοῦ σπουδάζειν. παῖς γὰρ τις, ὥσπερ τῶν ὀρχηστρίδων,
 20 ἀνερριπτεῖτο κούφως συναφιεμένου αὐτῷ βέλους ἐς τὸ ἄνω, καὶ ἐπειδὴ πολὺ
 ἀπὸ τῆς γῆς γένοιτο, ἐκυβίστα ὁ παῖς ὑπεραίρων ἑαυτὸν τοῦ βέλους, καὶ
 ἀμαρτῶν τι τοῦ κυβιστᾶν ἔτοιμα ἦν βεβλήσθαι· ὁ γὰρ τοξότης πρὶν ἀφιέναι
 περιήει τοὺς ξυμπτώτας ἐπιδεικνὺς τὴν ἀκίδα καὶ διδοὺς ἔλεγχον τοῦ βέλους.
 25 καὶ τὸ διὰ σφενδόνης δὲ τοξεῦσαι καὶ τὸ ἐς τρίχα ἰέναι καὶ τὸν υἱὸν τὸν
 ἑαυτοῦ σκιαγραφῆσαι βέλεσιν ἀνεστῶτα πρὸς σανίδα σπουδάζουσιν ἐν τοῖς
 πότοις καὶ κατορθοῦσιν αὐτὰ μεθύοντες.

29. Οἱ μὲν δὴ περὶ τὸν Δάμιν ἐξεπλήττοντο αὐτὰ ὥς εὐσκοπα καὶ τὴν
 ξυμμετρίαν τῆς τοξείας ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος (συνεσίτει γὰρ τῷ
 βασιλεῖ ὁμοδιαίτῳ ὄντι) τούτοις μὲν ἤττον προσεῖχε, πρὸς δὲ τὸν βασιλέα

F 16–18 κρατῆρες – ποτιζόμενοι imit. X. An. 4.5.32

1 ἐπεὶ F || 3 ἐς τοῦ βασιλέως EF | ἐς] ἐν A^{1sl} (ci. Richards [Phillimore falso perhibet Richards ἐν (τῷ) βασιλέως coniecisse]) || 4 δὲ om. E | γε om. E || 8 κύκλω E^{ac2} ἀνδρῶν ξυμβεβλημένου E || 14 ἀνελόμενος om. E || 16 ἀπεσθίων AE || 19 ὥσπερ ὁ τῶν F | ὀρχηστρικῶν Madvig || 20 ἀνερριπτεῖτο A | κούφος A^{1sl} | συναφιεμέν[**] E^{ac2} αὐτῷ om. F | τὰ E || 21 ἑαυτὸν] ὀλίγον Jackson || 22 ἀμαρτῶν τι scripsi : ἀμαρτῶντι AE : ἀμαρτόντι F || 24 τὸν²] τὸ E^{ac2} || 25 ἐστῶτα Cobet

“εἰπέ μοι, ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “πόθεν οὕτως ἔχεις φωνῆς Ἑλλάδος, φιλοσοφία
 τε ἢ περὶ σὲ πόθεν ἐνταῦθα; οὐ γὰρ ἐς διδασκάλους γε, οἶμαι, ἀναφέρεις, ἐπεὶ
 2 μὴδὲ εἶναι τινὰς ἐν Ἰνδοῖς εἰκὸς διδασκάλους τούτου.” γελάσας οὖν ὁ
 71 K. βασιλεὺς “οἱ μὲν παλαιοὶ” ἔφη “τὰς ἐρωτήσεις τῶν καταπλεόντων ἐποιοῦν-
 το, εἰ λησταὶ εἰσιν. οὕτως αὐτὸ καίτοι χαλεπὸν ὄν κοινὸν ἡγοῦντο. ὑμεῖς δὲ 5
 μοι δοκεῖτε τοὺς ἐπιφοιτῶντας ὑμῖν ἐρωτᾶν, μὴ φιλόσοφοί εἰσιν. οὕτως αὐτὸ
 καίτοι θειότατον τῶν κατ’ ἀνθρώπους ὄν καὶ τοῖς ἐπιτυχούσιν ὑπάρχειν
 οἶσθε. καὶ ὅτι μὲν παρ’ ὑμῖν ταῦτόν τῳ ληστεύειν ἐστίν, οἶδα. ὁμοίῳ μὲν
 γὰρ σοὶ ἀνδρὶ οὐ φασιν εἶναι ἐντυχεῖν, τοὺς δὲ πολλοὺς ὥσπερ σκυλεύσαν-
 10 τας αὐτὸ ἐτέρων περιβεβλησθαι τε ἀναρμόστως καὶ σοβεῖν ἄλλοτριαν
 ἐσθήτα ἐπισύροντας. καὶ νῆ Δί’, ὥσπερ οἱ λησταὶ τρυφῶσιν εἰδότες ὅτι (οὐχ)
 ὑπὸ τῇ δίκῃ κείνται, οὕτω κἀκείνους φασὶ γαστρί τε διδόναι καὶ ἀφροδισίοις
 καὶ ἀμπεχόνη λεπτῇ. τὸ δὲ αἴτιον· νόμοι ὑμῖν, οἶμαι, εἰσίν, εἰ μὲν τὸ
 νόμισμα παραφθείροι τις, ἀποθνήσκειν αὐτόν, καὶ παιδίον εἴ τις παρεγγρά-
 15 φοι{το}, {ῆ} οὐκ οἶδ’ ὅ τι ἐπὶ τούτῳ, τοὺς δὲ τὴν φιλοσοφίαν ὑποβαλλομέ-
 νους ἢ παραφθείροντας οὐδεὶς, οἶμαι, νόμος παρ’ ὑμῖν ἴσχει, οὐδὲ ἀρχὴ τις
 ἐπ’ αὐτοὺς τέτακται.

30. “Παρ’ ἡμῖν δὲ ὀλίγοι μὲν τοῦ φιλοσοφεῖν ἄπτονται, δοκιμάζονται δὲ
 ὧδε. χρὴ τὸν νέον, ἐπειδὴν ὀκτωκαίδεκα γεγονῶς ἔτη τύχη (τουτὶ δ’, οἶμαι,
 καὶ παρ’ ὑμῖν ἐφήβου μέτρον), ὑπὲρ τὸν Ὑφασιν ποταμὸν ἐλθεῖν παρὰ τοὺς 20
 ἄνδρας, οὓς σὺ ὤρμηκας, εἰπόντα δημοσίᾳ πρότερον ὅτι φιλοσοφήσοι, ἢ ἢ
 τοῖς βουλομένοις ἐξείργειν αὐτόν, εἰ μὴ καθαρὸς φοιτῶ. καθαρὸν δὲ λέγω
 πρῶτον μὲν τὸ ἐς πατέρα καὶ μητέρα ἦκον, μὴ περὶ αὐτοὺς ὄνειδος τι
 ἀναφαίνετο, εἴθ’ οἱ τούτων γονεῖς καὶ τρίτον γένος εἰς ἄνω, μὴ ὑβριστὴς τις
 ἢ ἀκρατὴς ἢ χρηματιστὴς ἀδικός. ὅταν δὲ μηδεμίᾳ οὐλῇ περὶ τούτους 25

F 4–5 οἱ – εἰσιν imit. Th. 1.5.2

T 1–3 εἰπέ – τούτου aff. Eus. 15.6–10 (p. 134 des Places)

1 ὦ βασιλεῦ ἔφη A E F : ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος ὦ βασιλεῦ Eus. | ἔχεις οὕτως F (signis transposuit F¹) | οὕτως (ἐμπείρως) exempli gratia Richards || 2 περὶ σὲ] περὶ σε Kayser^{1C} : περισσὴ Jacobs² | οὐ] οὐδὲ Eus. | ἀναφέρεις Eus. : ἀναφέρειν A E F | ἐπειδὴ E || 3 τινὰς ἐν om. Eus. | εἰκὸς om. Eus. || 6 μὴ] εἰ μὴ A^{1ms} || 8 {ομ}οῖα Van Wulfften Palthe || 9 εἶναι om. F || 10 τε αὐτὸ ἀναρμόστως E F || 11 οὐχ addidi 14 παραφθεῖραι Cobet || 14–15 παρεγγράφοι{το} Kayser² : παρεγγράψοιτο A E : παραγράφοιτο F : παραγράφοιτο Kayser¹ : παρεγγράψαι{το} Cobet || 15 ἢ del. Reiske¹ || 19 ἔτη γεγονῶς F || 21 οὓς] οἷς A^{1sl} : {ἐφ’} οὓς Reiske² : {ἐς} οὓς Jackson δημόσια A || 22 καθαρὸς] καθαρῶς E F^{ac} || 23 πρῶτον μὲν om. E | {εἰ} μὴ vel {ἄν} μὴ Reiske¹ | τι] τις E F

ἀναφαίνηται, μηδὲ στίγμα ὅλως μηδέν, αὐτὸν ἤδη διορᾶν τὸν νέον καὶ
 βασανίζειν, πρῶτον μὲν, εἰ μνημονικός, εἴτα, εἰ κατὰ φύσιν αἰδήμων, ἀλλὰ 72 K.
 μὴ πλαττόμενος τοῦτο, μὴ μεθυστικός, μὴ λίχνος, μὴ ἀλαζών, μὴ φιλόγε-
 λως, μὴ θρασύς, μὴ φιλολοίδορος, εἰ πατρὸς ὑπήκοος, εἰ μητρός, εἰ διδασκά-
 5 λων, εἰ παιδαγωγῶν, ἐπὶ πᾶσιν, εἰ μὴ κακὸς περὶ τὴν αὐτοῦ ὥραν. τὰ μὲν δὴ 2
 τῶν γειναμένων αὐτὸν καὶ οἱ ἐκείνους ἐγείναντο, ἐκ μαρτύρων ἀναλέγονται
 καὶ γραμμάτων, ἃ δημοσίᾳ κείμενα. ἐπειδὴν γὰρ τελευτήσῃ ὁ Ἰνδός, φοιτᾷ ἐπὶ
 θύραις αὐτοῦ μία ἀρχὴ τεταγμένη ὑπὸ τῶν νόμων ἀναγράφειν αὐτόν, ὥς
 ἐβίω, καὶ ψευσαμένῳ τι ἢ ψευσθέντι τῷ ἄρχοντι ἐπιτιμῶσιν οἱ νόμοι μὴ
 10 ἄρξαι αὐτὸν ἔτι ἀρχὴν μηδεμίαν, ὥς παραποιήσαντα βίον ἀνθρώπου. τὰ δὲ
 τῶν ἐφύβων ἐς αὐτοὺς ὀρώντες ἀναμανθάνουσι. πολλὰ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ
 τῶν ἀνθρωπείων ἡθῶν ἐρμηνεύουσι, πολλὰ δ' ἐν ὀφρύσι καὶ παρειαῖς κείμενα
 γνωματεύειν τε καὶ θεωρεῖν, ἀφ' ὧν σοφοὶ τε καὶ φυσικοὶ ἄνδρες, ὥσπερ ἐν
 κατόπτρῳ εἶδωλα, τοὺς νοῦς τῶν ἀνθρώπων διαθεῶνται. μεγάλων γὰρ δὴ
 15 ἀξιουμένης φιλοσοφίας ἐνταῦθα καὶ τιμὴν τούτου παρ' Ἰνδοῖς ἔχοντος
 ἀνάγκη πᾶσα ἐκβασανίζεσθαι τε τοὺς ἐπ' αὐτὴν ἰόντας ἐλέγχους τε ὑποβε-
 βλήσθαι μυρίοις. ὥς μὲν δὴ ἐπὶ διδασκάλοις αὐτὸ ποιούμεθα καὶ εἰς δοκιμα-
 σίαν ἡμῖν τὸ φιλοσοφεῖν ἤκει, σαφῶς εἴρηκα, τοῦμὸν δὲ ὧδε ἔχει.

31. “Εγὼ πάππου μὲν βασιλέως ἐγενόμην, ὃς ἦν μοι ὁμώνυμος, πατρὸς
 20 δὲ ἰδιώτου· καταλειφθεὶς γὰρ κομιδῇ νέος ἐπίτροποι μὲν αὐτῷ ἐγένοντο δύο
 τῶν ξυγγενῶν κατὰ τοὺς Ἰνδῶν νόμους, ἔπραττον δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ βασιλι-
 κά οὐ χρηστῶς, μὰ τὸν Ἥλιον, οὐδὲ ξυμμέτρως, ὅθεν βαρεῖς τοῖς ὑπηκόοις
 ἐφαίνοντο καὶ ἡ ἀρχὴ κακῶς ἤκουε. ζυστάντες οὖν ἐπ' αὐτοὺς τῶν δυνατῶν
 τινες ἐπιτίθενται σφισιν ἐν ἑορτῇ καὶ κτείνουσι τῷ Ἰνδῷ θύοντας, αὐτοὶ τε 73 K.
 25 ἐπεισπηδῆσαντες τῷ ἄρχειν ζυνέσχον τὰ κοινά. δείσαντες οὖν οἱ ξυγγενεῖς
 ἐπὶ τῷ πατρὶ μήπω ἐκκαίδεκα ἔτη γεγονότι πέμπουσιν αὐτὸν ὑπὲρ τὸν
 “Υφασιν παρὰ τὸν ἐκεῖ βασιλέα. πλειόνων δὲ ἢ ἐγὼ ἄρχει καὶ εὐδαίμων ἢ
 χώρα παρὰ πολὺ τῆς ἐνταῦθα. βουλομένου δ' αὐτὸν τοῦ βασιλέως παῖδα 2
 ποιεῖσθαι, τουτὶ μὲν παρητήσατο φήσας μὴ φιλονικεῖν τῇ τύχῃ ἀφρηρημένη
 30 αὐτὸν τὸ ἄρχειν, ἐδείθη δ' αὐτοῦ ξυγχωρῆσαι οἱ φιλοσοφῆσαι βαδίσαντι
 παρὰ τοὺς σοφοὺς· καὶ γὰρ ἂν καὶ ῥᾶον καρτερῆσαι τὰ οἴκοι κακά. βουλομέ-

5 αὐτοῦ scripsi : αὐτοῦ A E : εἰ αὐτοῦ F || 7 δημόσια A || 8 θύρας F || 9 τι E : τί F : om.
 A || 12 ἀνθρωπίνων F || 15 παρ' Ἰνδοῖς τούτου F | τούτου om. E || 19 μὲν πάππου E
 F || 20 γὰρ δὴ κομιδῇ E || 21 τοὺς τῶν Ἰνδῶν Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || 23 αὐτῶν
 E^{acuv} : αὐτὸν E^{2pc} || 26 ἐπὶ A E : περὶ F || 27 εὐδαιμονεστέρα vel εὐδαίμων (μᾶλλον)
 Richards || 29 φήσας δὲ μὴ E | φίλον[*]κέιν E^{ac2} || 30 δ' om. E || 31–64.1 βουλου-
 ομένου F

νου δὲ τοῦ βασιλέως καὶ κατάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πατρίαν ἀρχήν, ‘εἰ
 γνησίως’ ἔφη ‘φιλοσοφούντα αἰσθοιο, κάταγε· εἰ δὲ μή, ἕα με οὕτως ἔχειν.’
 3 αὐτὸς οὖν ὁ βασιλεὺς παρὰ τοὺς σοφοὺς ἦκων μεγάλων ἂν ἔφη παρ’ αὐτῶν
 τυχεῖν, εἰ τοῦ παιδὸς ἐπιμεληθεῖεν γενναίον τὴν φύσιν ἤδη ὄντος· οἱ δὲ
 κατιδόντες τι ἐν αὐτῷ πλεον ἡσπάσαντο προσδοῦναι οἱ τῆς αὐτῶν σοφίας 5
 καὶ προθύμως ἐπαίδευσον προσκείμενον πάνν τῷ μανθάνειν. ἐβδόμῳ δὲ ἔτει
 νοσῶν ὁ βασιλεὺς, ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, μεταπέμπεται αὐτὸν καὶ κοινωνὸν
 τῆς ἀρχῆς ἀποφαίνει τῷ υἱῷ τὴν τε θυγατέρα ὁμολογεῖ πρὸς ὥραν οὔσαν. ὁ
 δέ, ἐπειδὴ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως εἶδε κολάκων καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων
 κακῶν ἦττω μεστόν τε ὑποψίων πρὸς αὐτόν, ‘σὺ μὲν’ ἔφη ‘ταῦτ’ ἔχε καὶ τῆς 10
 ἀρχῆς ἀπάσης ἐμποροῦ· καὶ γὰρ εὖηθες μηδὲ τὴν προσήκουσαν ἑαυτῷ
 βασιλείαν ἄνακτῆσθαι δυνηθέντα θρασέως δοκεῖν ἐπὶ τὴν μὴ προσή-
 κουσαν ἦκειν. ἐμοὶ δὲ τὴν ἀδελφὴν δίδου· τοῦτ’ γὰρ μόνον ἀπόχρη μοι τῶν
 σῶν.’ καὶ λαβὼν τὸν γάμον ἔζη πλησίον τῶν σοφῶν ἐν κώμας ἐπτὰ
 74 K. εὐδαίμοσιν, ἃς ἐπέδωκε τῇ ἀδελφῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ζώνην. γίνομαι τοίνυν ἐγὼ 15
 τοῦ γάμου τούτου καὶ με ὁ πατήρ τὰ Ἑλλήνων παιδεύσας ἄγει παρὰ τοὺς
 σοφοὺς πρὸ ἡλικίας ἴσως (δώδεκα γάρ μοι τότε ἦν ἔτη), οἱ δὲ ἔτρεφον ἴσα
 καὶ ἑαυτῶν παῖδα· οὓς γὰρ ἂν ὑποδέζωνται τὴν Ἑλλήνων φωνὴν εἰδότας,
 ἀγαπῶσι μᾶλλον, ὥς ἐς τὸ ὁμόηθες αὐτοῖς ἤδη προσήκοντας.

32. “Ἀποθανόντων δέ μοι καὶ τῶν γονέων οὐ μετὰ πολὺ ἀλλήλων αὐτοὶ 20
 με βαδίσαντα ἐπὶ τὰς κώμας ἐκέλευσαν ἐπιμεληθῆναι τῶν ἑμαυτοῦ γεγο-
 νότα ἐννεακαίδεκα ἔτη. τὰς μὲν οὖν κώμας ἀφήρητό με ἤδη ὁ χρηστὸς θεῖος
 καὶ οὐδὲ τὰ γῆδιά μοι ὑπελίπετο τὰ ἐκτημένα τῷ πατρί· πάντα γὰρ τῇ
 ἑαυτοῦ ἀρχῇ προσήκειν αὐτά, ἐμὲ δ’ ἂν μεγάλων παρ’ αὐτοῦ τυχεῖν, εἰ με
 ἐὼν ζῆν. ἔρανον οὖν ξυλλεξάμενος παρὰ τῶν τῆς μητρὸς ἀπελευθέρων 25
 ἀκολούθους εἶχον τέτταρας. καὶ μοι ἀναγινώσκοντι τοὺς Ἡρακλείδας τὸ
 δράμα ἐπέστη τις ἐντεῦθεν ἐπιστολὴν φέρων παρὰ ἀνδρὸς ἐπιτηδείου τῷ

F 26–27 καί – δράμα resp. E. Hdd.

T 15–19 γίνομαι – προσήκοντας resp. Eus. 15.11–13 (p. 134–136 des Places)

3 ἦκων παρὰ τοὺς σοφοὺς Olearius (Kayser^{1/2}) || 5 προσδοῦναι F || 7 δὴ δὲ F || 8 τε] δὲ F | ὥραι (dativus) E (ci. Salmasius) || 9 τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν F
 12 ἄνακτῆσθαι Jackson | δυνηθέντα] βουληθέντα Reiske¹ || 18 παισὶ Reiske¹
 τῶν A (ἦν A^{1st}) || 20 καὶ om. F || 21 βαδίσαντα Par.1696^{2pc} (ci. Jacobs⁶) : βαδίσαντες
 A E F || 23 γῆδιά Cobet : γῆδιά A E F | ὑπελίπετο A E^{ac2} F : ὑπελείπετο E^{2pc} :
 ὑπέλιπε Kayser² | κεκτημένα E || 25–26 ἀπελευθέρων ἀκολούθους εἶχον Par.1696^{2pc} :
 ἀπελευθέρων ἀκολούθους ἔχων A E F : ἀπελευθέρων (ἐπορευόμεν) ἀκολούθους ἔχων
 Reiske² || 26 τοὺς om. F

- πατρί, ὃς με ἐκέλευσε διαβάντα τὸν Ὑδραῶτην ποταμὸν ξυγγίνεσθαι οἱ περὶ
 τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνταῦθα· πολλὰς γὰρ ἐλπίδας εἶναι μοι ἀνακτήσασθαι αὐτὴν
 μὴ ἐλινύοντι. τὸ μὲν δὴ δράμα θεῶν τις οἶμαι, ἐπὶ νοῦν ἤγαγε καὶ εἰπόμεν 2
 τῇ φήμῃ, διαβὰς δὲ τὸν ποταμὸν τὸν μὲν ἕτερον τῶν βεβιασμένων εἰς τὴν
 5 ἀρχὴν τεθνάναι ἤκουσα, τὸν δὲ ἕτερον ἐν τοῖς βασιλείοις πολιορκεῖσθαι
 τούτοις. ἐχώρουν δὴ ξυντείνοντας καὶ βοῶν πρὸς τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, δι' ὧν
 ἔστειχον, ὥς ὁ τοῦ δεινὸς εἶναι υἱὸς καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμαυτοῦ ἵοιμι, οἱ δὲ
 χαίροντές τε καὶ ἀσπαζόμενοί με προὔπεμπον παραπλήσιον ἡγούμενοι τῷ
 10 πάππῳ, ἐγχειρίδιά τε ἦν αὐτοῖς καὶ τόξα καὶ πλείους αἰεὶ ἐγινόμεθα, καὶ
 προσελθόντα ταῖς πύλαις οὕτω τι ἄσμενοι ἐδέξαντο οἱ ἐνταῦθα, ὥς ἀπὸ τοῦ 75 K.
 βωμοῦ τοῦ Ἥλιου δᾶδας ἀψάμενοι πρὸ πυλῶν τε ἤκειν καὶ ἡγεῖσθαι δεῦρο
 ἐφυμνούντες πολλὰ τῷ πατρί καὶ τῷ πάππῳ, τὸν δὲ εἶσω κηφήνα περὶ τὸ
 τεῖχος εἶλξαν καίτοι ἐμοῦ παραιτουμένου μὴ τοιῶδε τρόπῳ ἀποθανεῖν
 αὐτόν.”
- 15 **33.** Ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “Ἡρακλειδῶν” ἔφη “κάθοδον
 ἀτεχνῶς διεληλύθας, καὶ ἐπαινέτεοι οἱ θεοὶ τῆς διανοίας, ὅτι γενναῖῳ ἀνδρὶ
 ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ στείχοντι ξυνήραντο τῆς καθόδου. ἀλλ’ ἐκεῖνό μοι περὶ τῶν
 σοφῶν εἰπέ· οὐ καὶ ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ ποτὲ ἐγένοντο οὗτοι καὶ ἀναχθέντες
 αὐτῷ περὶ γε οὐρανοῦ ἐφιλοσόφησαν;” “Ὁξυδράκαι” ἔφη “ἐκεῖνοι ἦσαν, τὸ
 20 δὲ ἔθνος τοῦτο ἐλευθεριάζει τε αἰεὶ καὶ πολεμικῶς ἐξήρτυται, σοφίαν τε
 μεταχειρίζεσθαι φασιν οὐδὲν χρηστὸν εἰδότες· οἱ δὲ ἀτεχνῶς σοφοὶ κεῖνται
 μὲν{τοι} τοῦ Ὑφάσιδος καὶ τοῦ Γάγγου μέσοι, τὴν δὲ χώραν ταύτην οὐδὲ
 ἐπῆλθεν ὁ Ἀλέξανδρος, οὗτις ποὺ τὰ ἐν αὐτῇ δέισας, ἀλλ’, οἶμαι, τὰ ἱερὰ
 ἀπεσήμηνεν αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ διέβη τὸν Ὑφασιν καὶ τὴν περὶ αὐτοὺς γῆν
 25 ἡδυνήθη εἰλεῖν, ἀλλὰ τὴν γε τύρσιν, ἣν ἐκεῖνοι κατοικοῦσιν, οὐδ’ ἂν μυρίους
 μὲν Ἀχιλλέας, τρισμυρίους δὲ Αἰαντας ἄγων ποτὲ ἐχειρώσατο· οὐ γὰρ

1 ξυγγενέσθαι **E F** || 3 ἐλινύοντι Reiske² || 6 ξυντείνων **A**^{1st} || 11 δᾶδες **A**
12–13 τὸν δὲ ἔσω (sic) κηφήνα περὶ τὸ τεῖχος εἶλξαν Pierson : τὸν δὲ εἶσω κηφήνα
 περὶ τὸ τεῖχος εἶρξαν (sic) **A F** : τὸν δὲ εἶσω κηφήνα περὶ τὸ τεῖχος ἤρξαν (sic) **E** : τὸν δὲ
 ἔσω κηφήνα περιστάντες τὸ τεῖχος εἶρξαν Reiske¹ : τὸν δ’ εἶσω κηφήνα περιστάντες τὸ
 τεῖχος εἶρξαν (...) Reiske², qui lacunam e.g. ita explet ζῶντα ὑποτύφειν (vel κατακάειν)
 ἀπειλοῦντες : περὶ δὲ τὸν ἔσω κηφήνα τὸ τεῖχος εἶρξαν Kayser^{1App} (πέριξ pro περὶ
 Kayser^{1Adn}) : τὸν δὲ ἔσω κηφήνα περιτειχισάμενοι εἶρξαν vel τὸν δὲ ἔσω κηφήνα
 περι(χῶσαντες) τὸ τεῖχος εἶρξαν Scheibe : τὸν δ’ ἔσω κηφήνα περὶ τὸ τεῖχος ἤρξαν
 Westermann : τὸν δὲ ἔσω κηφήνα περίξ τὸ τεῖχος ἐκλήσαν Kayser² : τὸν δὲ ἔσω κηφήνα
 (...) περὶ τὸ τεῖχος εἶρξαν Schenkl², qui lacunam exempli gratia voce καπνιοῦντες
 explet || **18** οὐ] εἰ Reiske² || **19** γε scripsi : τε **A E** : τοῦ **F** || **21** μεταχειρίσασθαι **F** | οἱ]
 οὐ **F** || **22** μὲν{τοι} Kayser^{1App} Kayser^{2T} | Γάγγου] γάλου **E**

μάχονται τοῖς προσελθοῦσιν, ἀλλὰ διοσημείαις τε καὶ σκηπτοῖς βάλλοντες
 2 ἀποκρούονται σφας ἱεροὶ καὶ θεοφιλεῖς ὄντες. τὸν γοῦν Ἑρακλέα τὸν
 Αἰγύπτιον καὶ τὸν Διόνυσον ζὺν ὅπλοις διαδραμόντας τὸ Ἰνδῶν ἔθνος φασὶ
 μὲν ποτε ἐλάσαι ἐπ' αὐτοὺς ἅμα μηχανάς τε παλαμῆσθαι καὶ τοῦ χωρίου
 ἀποπειρᾶσθαι, οἱ δὲ ἀντιπράττειν οὐδέν, ἀλλ' ἀτρεμεῖν, ὥς ἐκείνοις ἐφαίνον- 5
 το· ἐπεὶ δ' αὐτοὶ προσήεσαν, πρηστήρες αὐτοὺς ἀπεώσαντο καὶ βρονταὶ
 κάτω στρεφόμεναι καὶ ἐμπίπτουσαι τοῖς ὅπλοις, τὴν τε ἀσπίδα χρυσὴν
 76 K. οὔσαν ἀποβαλεῖν ἐκεῖ λέγεται ὁ Ἑρακλῆς, καὶ πεποιήνται αὐτὴν ἀνάθημα
 οἱ σοφοὶ διὰ τε τὴν τοῦ Ἑρακλέους δόξαν, διὰ τε τὸ ἐκτύπωμα τῆς ἀσπίδος.
 αὐτὸς γὰρ πεποιήται ὁ Ἑρακλῆς ὀρίζων τὰ Γάδαιρα καὶ τὰ ὄρη στήλας 10
 ποιούμενος τὸν τε Ὠκεανὸν ἐς τὰ ἔξω ἐπισπώμενος, ὅθεν δηλοῦται μὴ τὸν
 Θηβαῖον Ἑρακλέα, τὸν δὲ Αἰγύπτιον ἐπὶ τὰ Γάδαιρα ἔλθειν καὶ ὀριστὴν
 γενέσθαι τῆς γῆς.”

34. Τοιαῦτα διαλεγόμενων αὐτῶν ἐπῆλθεν {ὁ} ὕμνος αὐλῶ ἅμα,
 ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τὸν βασιλέα, ὃ τι ἐθέλοι ὁ κῶμος, “Ἴνδοι” ἔφη 15
 “παραινέσεις τῷ βασιλεῖ ἄδουσιν, ἐπειδὴν πρὸς τῷ καθεύδειν γίγνηται,
 ὄνειράσι τε ἀγαθοῖς χρῆσθαι χρηστὸν τε ἀνίστασθαι καὶ εὐξύμβολον τοῖς
 ὑπηκόοις.” “πῶς οὖν,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, διάκεισαι πρὸς ταῦτα; σὲ γάρ που
 αὐλοῦσιν.” “οὐ καταγελῶ,” ἔφη “δεῖ γὰρ προσίεσθαι αὐτὰ τοῦ νόμου ἕνεκεν,
 παραινέσεως μέντοι μηδεμιᾶς δεῖσθαι. ὅσα γὰρ ἂν ὁ βασιλεὺς μετρίως τε καὶ 20
 χρηστῶς πράττει, ταῦτα ἑαυτῷ δήπου χαριεῖται μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπηκόοις.”
 τοιαῦτα διαλεχθέντες ἀνεπαύσαντο.

35. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀφίκετο ἐς τὸ δωματί-
 ον, ᾧ ἐκάθευδον οἱ περὶ τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ τὸν σκίμποδα ἐπιψηλαφήσας
 προσεῖπε τὸν ἄνδρα, καὶ ἤρετο αὐτόν, ὃ τι ἐνεθυμείτο. “οὐ γάρ που καθεύ- 25
 δεις” εἶπεν “ὕδωρ πίνων καὶ καταγελῶν τοῦ οἴνου.” “οὐ γὰρ καθεύδειν ἡγῆ”
 ἔφη “τοὺς τὸ ὕδωρ πίνοντας;” “καθεύδειν μὲν,” ἔφη “λεπτὸν δὲ ὕπνον,
 ὄνπερ ἄκροις αὐτῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφίζανεν φῶμεν, οὐ τῷ νῷ.” “ἀμφοτέ-
 ροις” εἶπεν “καὶ ἴσως τῷ νῷ μᾶλλον· εἰ γὰρ μὴ ἀτρεμήσει ὁ νοῦς, οὐδὲ
 ὑποδέξονται οἱ ὀφθαλμοὶ τὸν ὕπνον. οἱ γοῦν μεμνηότες οὐδὲ καθεύδειν 30

1 διοσημείαις Aldina (Kayser^{1/2}) || 11 τὰ] τὸ F | ἔσω Bentley || 14 ἐπεισῆλθεν F | ὁ
 del. Kayser^{2Adn} || 15 δὲ αὐτὸν τοῦ F || 17 τε¹ A : γε EF | ξύμβουλον EF
 20 μηδεμιᾶς (οἶμαι) Reiske² || 21 χαριεῖται δήπου F || 24 ᾧ ἐκάθευδον AEF : “aut
 οὐ leg. cum Oleario aut (ἐν) ᾧ ἐκάθευδον (hoc et Westermann Jones) aut ᾧ
 (ἐν)ἐκάθευδον (hoc et Kayser^{1App} Kayser^{2T})” Reiske² || 25 προσεῖπέ τε τὸν F
 ἐνθυμοῖτο Kayser^{1/2} | που] πω E || 26 ὕδωρ] οἶνον F^{ac3} || 27 τὸ om. Aldina
 28 αὐτῶν] αὐτὸν F : ἂν Jacobs³

- δύνανται διὰ τὴν τοῦ νοῦ πῆδησιν, ἀλλ' εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα ἄττούσης τῆς 77 K.
 ἐννοίας γοργότερόν τε ἀναβλέπουσι καὶ ἀναιδέστερον, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι τῶν
 δρακόντων. ἐπεὶ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ,” εἶπεν “σαφῶς ἡρμήνεται τὸ τοῦ 2
 ὕπνου ἔργον καὶ ἅττα δηλεῖται τοὺς ἀνθρώπους, σκεψώμεθα, τί μειονεκτῇ-
 5 σει ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦ μεθύοντος ὁ τὸ ὕδωρ πίνων.” “μὴ σοφίζου,” ἔφη ὁ
 βασιλεὺς “εἰ γὰρ μεθύοντα ὑποθήσῃ, οὐ καθευδήσει γ' οὗτος· βακχεύουσα
 γὰρ ἡ γνώμη στροβήσῃ τε αὐτόν καὶ ταραχῆς ἐμπλήσει. δοκοῦσί τοι πάντες
 οἱ ἐκ μέθης καταδαρθεῖν πειρώμενοι ἀναπέμπεσθαι τε ἐς τὸν ὄροφον, καὶ αὖ
 10 ὑπόγειοι εἶναι δίνην τε ἐμπεπτωκέναι σφισίν, οἷα δὴ περὶ τὸν Ἴξιον λέγεται
 ξυμβαίνειν. οὐκ οὖν ἀξιώ τὸν μεθύοντα, ἀλλὰ τὸν πεπωκότα μὲν τοῦ οἴνου,
 νήφοντα δὲ θεωρεῖν, ὡς καθευδήσει, καὶ ὡς πολλῶ βέλτιον τοῦ αἰνοῦ.”
- 36.** Καλέσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Δάμιν “πρὸς δεινὸν ἄνδρα” ἔφη “ὁ
 λόγος καὶ σφόδρα γεγυμνασμένον τοῦ διαλέγεσθαι.” “ὁρῶ,” ἔφη “καὶ τοῦτ'
 ἦν ἴσως τὸ μελαμπύγου τυχεῖν. καμὲ δὲ πάνυ αἰρεῖ ὁ λόγος, ὃν εἴρηκεν. ὥρα
 15 οὖν σοι ἀφυπνίσαντι ἀποτελεῖν αὐτόν.” ἀνακουφίσας οὖν τὴν κεφαλὴν ὁ
 Ἀπολλώνιος “καὶ μὴν ὅσον” ἔφη “πλεονεκτοῦμεν οἱ τὸ ὕδωρ πίνοντες πρὸς
 τὸ καθεύδειν ἡδίων, ἐγὼ δηλώσω τοῦ γε σοῦ λόγου ἐχόμενος. ὡς μὲν γὰρ
 τετάρακται ἡ γνώμη τοῖς μεθύουσι καὶ μανικώτερον διάκεινται, σαφῶς
 εἴρηκε· ὁρῶμεν γὰρ τοὺς μέθη κατεσχημένους διττὰς μὲν σελήνας δοκοῦν-
 20 τας βλέπειν, διττοὺς δὲ ἡλίους, τοὺς δὲ ἥττον πεπωκότας, κἂν πάνυ
 νήφωσιν, οὐδὲν μὲν τούτων ἡγουμένους, μεστοὺς δὲ εὐφροσύνης καὶ ἡδο-
 νῆς, ἣ δὴ προσπίπτει σφισίν οὐδὲ ἐξ εὐπραγίας πολλάκις, καὶ μελετώσι δὲ οἱ
 τοιοῦτοι δίκας οὐδὲ φθεγξάμενοί πω ἐν δικαστηρίῳ καὶ πλουτεῖν φασιν οὐδὲ 78 K.
 δραχμῆς αὐτοῖς ἐνδον οὔσης. ταῦτα δέ, ὦ βασιλεῦ, μανικὰ πάθη· καὶ γὰρ 2
 25 αὐτὸ τὸ ἡδεσθαι διακινεῖ τὴν γνώμην καὶ πολλοὺς οἶδα τῶν σφόδρα ἡγουμέ-
 νων εὖ πράττειν οὐδὲ καθεύδειν δυναμένους, ἀλλ' ἐκπηδώντας τοῦ ὕπνου,

F 14 μελαμπύγου τυχεῖν resp. Archil. fr. 178.1 West || **19–20** διττὰς – ἡλίους
 imit. E. Ba. 918–919

1 ἄττούσης Reiske^{1/2} : ἀπιούσης **A E F** || **2** τε **A** : τι **E** : om. **F** || **4** ἅττα δηλεῖται
 scripsi praeunte Jackson (ἅττα δηλεῖται (αὐτό)) : ἅττα δηλοῦται **A E F** : ἅττα δηλοῖ
 Kayser^{1APP} : ἅττα δηλοῦται (αὐτῷ) Kayser² : καθ' ἅττα ζηλοῦται Madvig : corruptum
 censent Reiske¹ Phillimore | τοῖς ἀνθρώποις **A E** || **4–5** μειονεκτῇσει ἐν Marc. XI.29
 Par.1696 : μειονεκτῇσειεν **E^{ac2}** : μειονεκτῇσειεν **E^{2pc}** : μειονεκτῇσει **A F** || **6** οὐ καθευ-
 δῇσει γ' οὗτος Reiske^{1/2} (γε Reiske¹, γ' Reiske²) : οὐ καθευδήσει οὗτος Scaliger : οὐ
 καθευδήσει τοῦτο **A F** : οὐ καθευδήσει τούτῳ **E** : οὐ καθευδήσεις τοῦτο Reiske^{1/2} : οὐ
 καθευδῇσει τοῦτο Scheibe || **9** τε om. **F** || **10** πεπωκότα **E^{pc}** **F^{pc}** : πεπτωκότα **A E^{ac} F^{ac}**
13 τῷ **F** || **14** ἴσως ἦν **F** || **15** ἀφυπνήσαντι **A** | αὐτόν om. **A** || **17** σοῦ om. **E**
19 μὲν om. **F** || **20** πεπτωκότας **E^{ac2} F^{ac}**

καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ παρέχειν φροντίδας καὶ τάγαθά. ἔστι δὲ καὶ φάρμακα
 ὕπνου μεμηχανημένα τοῖς ἀνθρώποις, ὧν πίνοντες τε καὶ ἀλειψάμενοι καθεύ-
 δουσιν ἐκτείναντες αὐτοὺς ὥσπερ ἀποθανόντες, ὅθεν μετὰ τινος λήθης
 ἀνίστανται καὶ ἄλλοσέ ποι μᾶλλον εἶναι ἢ οὐπὲρ εἰσι δοκοῦσιν. ὅτι μὲν δὴ
 τὰ πινόμενα, μᾶλλον δὲ τὰ ἐπαντλούμενα τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι οὐ
 γνήσιον οὐδὲ οἰκείον ἐπείσάγεται τὸν ὕπνον, ἀλλ' ἢ βαθὺν καὶ ἡμιθνήτα ἢ
 βραχὺν καὶ διασπώμενον ὑπὸ τῶν ἐντρεχόντων, κἂν χρηστὰ ἦ, ξυνηθήσῃ
 3 τάχα, εἰ μὴ τὸ δύσερι μᾶλλον ἢ τὸ ἐριστικὸν σπουδάζεις. οἱ δὲ ἐμοὶ ξυμπόται
 τὰ μὲν ὄντα ὁρῶσιν ὡς ὄντα, τὰ δὲ οὐκ ὄντα οὕτ' ἀναγράφουσιν αὐτοῖς οὐθ'
 ὑποτυποῦνται, κοῦφοί τε οὕτω ἔδοξαν, οὐδὲ μεστοὶ βλακειάς οὐδὲ εὐθειας
 10 ἢ ἱλαρώτεροι τοῦ προσήκοντος, ἀλλ' ἐφεστηκότες εἰσὶ καὶ λογισμοῦ πλέω,
 παραπλήσιοι δαίμωνος τε καὶ ὁπότε ἀγορὰ πλήθει, οὐδὲ νυστάζουσιν οὗτοι,
 κἂν πόρρω τῶν νυκτῶν σπουδάζωσιν. οὐ γὰρ ἐξωθεῖ αὐτοὺς ὁ ὕπνος ὥσπερ
 δεσπότης βρίσας εἰς τὸν αὐχένα δεδουλωμένον ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἐλευθε-
 15 ροὶ τε καὶ ὀρθοὶ φαίνονται, καταδαρθέντες δὲ καθαρὰ τῇ ψυχῇ δέχονται τὸν
 ὕπνον οὐτε ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν ἀνακουφίζόμενοι οὕτ' αὖ ὑπὸ κακοπραγίας
 τινὸς ἐκθρώσκοντες. ξύμμετρος γὰρ πρὸς ἄμφω ταῦτα ψυχὴ νήφουσα καὶ
 οὐδετέρου τῶν παθῶν ἦττων, ὅθεν καθεύδει ἥδιστα καὶ ἀλυπότατα μὴ
 79 K. ἐξισταμένη τοῦ ὕπνου.

37. “Καὶ μὴν καὶ τὸ μαντικὸν τὸ ἐκ τῶν ὀνειράτων, ὃ θεϊότατον τῶν
 20 ἀνθρωπίνων δοκεῖ, ῥᾶον διορᾷ μὴ ξυντεθλωμένη ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἀκή-
 ρατος δεχομένη αὐτὸ καὶ περιαθρούσα. οἱ γοῦν ἐξηγηταὶ τῶν ὄψεων, οὓς
 ὀνειροπόλους οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν, οὐδ' ἂν ὑποκρινοῦνται ὄψιν οὐδεμίαν μὴ
 πρότερον ἐρόμενοι τὸν καιρόν, ἐν ᾧ εἶδεν. ἂν μὲν γὰρ ἔως ἢ καὶ τοῦ περὶ τὸν
 ὄρθρον ὕπνου, ξυμβάλλονται αὐτὴν ὡς ὑγιᾶς μαντευομένης τῆς ψυχῆς,
 25 ἐπειδὴν ἀπορρύψῃται τὸν οἶνον· εἰ δ' ἄμφι πρῶτον ὕπνον ἢ μέσας νύκτας,
 ὅτε βεβύθισται τε καὶ ξυντεθόλωται ἔτι ὑπὸ τοῦ οἴνου, παραιτοῦνται τὴν

F 1 τὸ – τάγαθά imit. Men. fr. 622.8 Körte-Thierfelder || 22–23 οἱ – καλοῦσιν
 resp. Hom. *Il.* 1.63, 5.149

2 ὕπνου] οἴνου A | τε om. F || 4 μᾶλλον εἶναι ἢ οὐπὲρ εἰσι δοκοῦσιν Jackson : μᾶλλον
 εἰσιν ἢ οὐπὲρ εἶναι δοκοῦσιν A E F | οἴπέρ Van Wulfften Palthe || 6 εἰσάγεται F
 7 βραχὺ A^{ac1} F^{ac2} || 12 οὐδὲ A E : οὐ γὰρ F || 14 ἀπὸ F || 15 καταδαρθέντες Cobet
 (et Jackson) || 16 οὕτ' αὖ Scheibe : αὐτοὶ οὕτε A E F : {αὐτοὶ} οὕτε Kayser^{1APP} : αὐτοῦ
 οὕτε Kayser² || 18 καθεύδειν E || 21 ἀνθρώπων E | δοκεῖ] εἶναι δοκεῖ E
 22 περιαθρούσα E || 23 οὐδ'] οὐκ Kayser² perperam | ὑποκρινοῦνται scripsi :
 ὑποκρίνονται A E : ὑποκρίναιντο F : ὑποκρίνοιτο Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || 24 ἂν] ἐάν
 Kayser^{1C} | ἔως] ἔως A || 26 ἀπορρίψῃται A : ἀποτρίψεται Reiske² | τῶν οἴνων F

- ὑπόκρισιν σοφοὶ ὄντες. ὥς δὲ καὶ τοῖς θεοῖς δοκεῖ ταῦτα καὶ τὸ χρησμῶδες ἐν
ταῖς νηφούσαις ψυχαῖς τίθενται, σαφῶς δηλώσω. ἐγένετο, ὦ βασιλεῦ, παρ’ 2
Ἑλλησιν Ἀμφιάρεως ἀνὴρ μάντις.” “οἶδα,” εἶπεν “λέγεις γάρ που τὸν τοῦ
Οἰκλέους, ὃν ἐκ Θηβῶν ἐπανιόντα ἐπεσπάσατο ἡ γῆ ζῶντα.” “οὗτος, ὦ βα-
5 σιλεῦ,” ἔφη “μαντευόμενος ἐν τῇ Ἀττικῇ νῦν ὀνειράτα ἐπάγει τοῖς χρωμέ-
νοις, καὶ λαβόντες οἱ ἱερεῖς τὸν χρησόμενον σίτου τε εἵργουσι μίαν ἡμέραν
καὶ οἴνου τρεῖς, ἵνα διαλαμπούσῃ τῇ ψυχῇ τῶν λογ(ί)ων σπάσῃ. εἰ δὲ ὁ οἶνος
ἀγαθὸν ἦν τοῦ ὕπνου φάρμακον, ἐκέλευσεν ἂν ὁ σοφὸς Ἀμφιάρεως τοὺς
θεωροὺς τὸν ἐναντίον ἐσκευασμένους τρόπον καὶ οἴνου μεστοὺς ὥσπερ
10 ἀμφορέας ἐς τὸ ἄδυτον αὐτὸ φέρεσθαι. πολλὰ δ’ ἂν καὶ μαντεῖα λέγοιμ’ ἂν 3
εὐδόκιμα παρ’ Ἑλλησὶ τε καὶ βαρβάροις, ἐν οἷς ὁ ἱερεὺς ὕδατος, ἀλλ’ οὐχὶ
οἴνου σπάσας ἀποφθέγγεται τὰ ἐκ τοῦ τρίποδος. θεοφόρητον δὴ κάμῃ ἡγοῦ
καὶ πάντας, ὦ βασιλεῦ, τοὺς τὸ ὕδωρ πίνοντας· νυμφόληπτοι γὰρ ἡμεῖς καὶ
Βάκχοι τοῦ νήφειν.” “ποιήσῃ οὖν,” ἔφη “ὦ Ἀπολλώνιε, κάμῃ θιασώτην;” 80 K.
15 “εἴπερ μὴ φορτικὸς” εἶπε “τοῖς ὑπηκόοις δόξεις· φιλοσοφία γὰρ περὶ βασιλεῖ
ἀνδρὶ ξύμμετρος μὲν καὶ ὑπανειμένη θαυμαστὴν ἐργάζεται κρᾶσιν, ὥσπερ
ἐν σοὶ διαφαίνεται, ἡ δ’ ἀκριβὴς καὶ ὑπερτείνουσα φορτικὴ τε, ὦ βασιλεῦ,
καὶ ταπεινότερα τῆς ὑμετέρας σκηνῆς φαίνεται καὶ τύφου δὲ αὐτό τι ἂν
ἡγοῖντο βάσκανοι.”
20 **38.** Ταῦτα διαλεχθέντες (καὶ γὰρ ἡμέρα ἤδη ἐτύγχανεν) ἐς τὸ ἕξω
προῆλθον. καὶ ξυνεῖς ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς χρηματίζειν δέοι τὸν βασιλέα
πρεσβείαις τε καὶ τοῖς τοιοῦτοις, “σὺ μὲν,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, τὰ προσήκοντα
τῇ ἀρχῇ πράττε, ἐμὲ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἄνες τῷ Ἡλίῳ· δεῖ γάρ με τὴν
εἰθισμένην εὐχὴν εὐξασθαι.” “καὶ ἀκούοι γε εὐχομένου,” ἔφη “χαριεῖται γὰρ
25 πᾶσιν, ὅποσοι τῇ σοφίᾳ τῇ σῇ χαίρουσιν. ἐγὼ δὲ περιμενῶ σε ἐπανιόντα· καὶ
γάρ με καὶ δικάσαι τινὰς χρὴ δίκας, αἷς παρατυχὼν τὰ μέγιστα με ὀνήσεις.”
39. Ἐπανελθὼν οὖν προκεχωρηκυίας ἤδη τῆς ἡμέρας ἡρώτα περὶ ὧν
ἐδίκασεν, ὁ δὲ “τήμερον” ἔφη “οὐκ ἐδίκασα· τὰ γὰρ ἱερά οὐ ξυνεχώρει μοι.”
ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “ἐφ’ ἱεροῖς οὖν” ἔφη “ποιεῖσθε καὶ ταύτας,
30 ὥσπερ τὰς ἐξόδους τε καὶ τὰς στρατείας;” “νὴ Δί’,” εἶπε “καὶ γὰρ ἐνταῦθα
κίνδυνος, εἰ ὁ δικάζων ἀπενεχθεῖ τοῦ εὐθέος.” εὖ λέγειν τῷ Ἀπολλωνίῳ

T 27–70.17 Ἐπανελθὼν – βίον resp. Eus. 16.1–5 (p. 136 des Places)

4 *λοκλέους* F : *Οἰκλέους* Morel || 7 *λογ(ί)ων* Bentley || 8 ὁ om. A || 10 αὐτὸ] αὐτῷ
A^{1st} F^{2st} : αὐτοῦ vel potius οὕτω Reiske² | ἀν¹ om. E F || 13 ὦ βασιλεῦ om. E
15 παρὰ A || 17 ὑπερεπιτείνουσα F || 19 ἡγοῖντο A : ἡγῶνται E : ἡγούνται F : (ἐχέιν)
ἡγοῖντο Kayser² || 21 προῆλθε F || 26 με καὶ om. A | περιτυχὼν E

- ἔδοξε, καὶ ἤρετο αὐτὸν πάλιν, τίς εἴη, ἣν δικάσοι δίκην· “ὁρῶ γάρ” εἶπεν
 2 “ἔφεστηκότα σε καὶ ἀποροῦντα, ὅπη ψηφίσαιο.” “ὁμολογῶ” ἔφη “ἀπορεῖν,
 ὅθεν ξύμβουλον ποιούμαι σε. ἀπέδοτο μὲν γάρ τις ἐτέρῳ γῆν, ἐν ἣ θησαυρὸς
 ἀπέκειτό τις οὐπω δηλός, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἢ γῆ ῥαγείσα χρυσοῦ τινα
 ἀνέδειξε θήκην, ἣν φησι μὲν ἑαυτῷ προσήκειν μᾶλλον ὁ τὴν γῆν ἀποδόμε- 5
81 K. νος· καὶ γὰρ οὐδ’ ἂν ἀποδόσθαι τὴν γῆν, εἰ προῦμαθεν, ὅτι βίον ὑπ’ αὐτῇ
 ἔχοι. ὁ πριάμενος δὲ αὐτὸς ἀξιοῖ πεπᾶσθαι, ἃ ἐν τῇ λοιπὸν ἑαυτοῦ γῇ εὔρε.
 καὶ δίκαιος μὲν ὁ ἀμφοῖν λόγος, εὐήθης δ’ ἂν ἐγὼ φαινοίμην, εἰ κελεύσαιμι
 3 ἄμφω νείμασθαι τὸ χρυσίον· τουτὶ γὰρ ἂν καὶ γραῦς διαιτῶη.” ὑπολαβὼν
 οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “ὥς μὲν οὐ φιλοσόφῳ” ἔφη “τῷ ἄνδρε, δηλοῖ τὸ περὶ 10
 χρυσοῦ διαφέρεισθαι σφας, ἄριστα δ’ ἂν μοι δικάσαι δόξεις ὧδε ἐνθυμηθεῖς,
 ὥς οἱ θεοὶ πρῶτον μὲν ἐπιμέλειαν ποιοῦνται τῶν ζῶν ἀρετῇ φιλοσοφούντων,
 δεῦτερον δὲ τῶν ἀναμαρτήτων καὶ μηδὲν πώποτε ἀδικεῖν δοξάντων. διδῶσι
 δὲ τοῖς μὲν φιλοσοφοῦσι διαγινώσκειν εὖ τὰ θεῖά τε καὶ τὰ ἀνθρώπεια, τοῖς
 δὲ ἄλλως χρηστοῖς βίον ἀποχρῶντα, ὥς μὴ χῆται ποτὲ τῶν ἀναγκαίων 15
 ἄδικοι γένωνται. δοκεῖ δὴ μοι, βασιλεῦ, καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης ἀντικρίναι
 τούτους καὶ τὸν ἀμφοῖν ἀναθεωρῆσαι βίον· οὐ γὰρ ἂν μοι δοκοῦσιν οἱ θεοὶ
 τὸν μὲν ἀφελῆσθαι καὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ φαῦλος ἦν, τῷ δ’ αὖ καὶ τὰ ὑπὸ τῇ γῇ
 4 δοῦναι, εἰ μὴ βελτίων ἦν τοῦ ἀποδομένου.” ἀφίκοντο ἐς τὴν ὕστεραίαν
 δικασόμενοι ἄμφω, καὶ ὁ μὲν ἀποδόμενος ὕβριστής τε ἠλέγχετο καὶ θυσίας 20
 ἐκλελοιπώς, ἃς ἔδει τοῖς ἐν τῇ γῇ θεοῖς θύειν, ὁ δὲ ἐπεικτής τε ἐφαίνετο καὶ
 ὀσιώτατα δὲ θεραπεύων τοὺς θεούς. ἐκράτησεν οὖν ἡ τοῦ Ἀπολλωνίου
 γνῶμη καὶ ἀπῆλθεν ὁ χρηστός ὥς παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα ἔχων.
40. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς δίκης ὧδε ἔσχε, προσελθὼν ὁ Ἀπολλώνιος τῷ Ἰνδῷ
 “τῆμερον” εἶπεν “ἡ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἐποιοῦ με, βασιλεῦ, ξένον, τῆς 25
 δ’ ἐπιούσης ἔω χρὴ ἐξελαύνειν ἐπόμενον τῷ νόμῳ.” “ἀλλ’ οὐδὲ ὁ νόμος”
 εἶπεν “ἤδη διαλέγεται σοι· καὶ γὰρ τὴν αὔριον μένειν ἔξεστιν, ἐπειδὴ μετὰ
82 K. μεσημβρίαν ἀφίκου.” “χαίρω” ἔφη “τῷ ξενίῳ· καὶ γὰρ μοι δοκεῖς καὶ σοφίζε-

T 17–19 οὐ – ἀποδομένου aff. Eus. 16.5–7 (p. 136 des Places)

6 ὑπ’ Jackson : ἐπ’ **A E F** || **7** ἀξιοῖ αὐτὸς **F** | αὐτὸς] αὐτῷ vel αὐτὸν Reiske¹ | πεπᾶσθαι **E** : πεπᾶσθαι **F** : πεπτάσθαι (nisi fallor) **A** || **10** δηλοῖ τὸ] δητὸ **E**^{ac2} || **11** δόξεις **F** : δόξης **A E** : δοκεῖς Cobet || **12–13** πρῶτον – δεῦτερον] “aut πρῶτην – δευτέραν aut potius πρῶτων – δευτέρων” Reiske² || **13** ἀναμαρτήτων τε καὶ **F** | ἀδικεῖν] ἀμαρτεῖν **A** || **16** δὴ **A** : δέ **E F** || **17** δοκῶσιν **A** || **18** ὑπὸ τῇ γῇ] ὑπὸ γῆν Eus. || **21** τῇ om. **E** **22** δὲ om. **A** || **25** με ὧ βασιλεῦ **F** || **26** ὁ om. **E** || **27** τῇ] τῇ Kayser^{1/2} **28–71.1** καὶ σοφίζεσθαι **A E F** : κατασοφίζεσθαι Valckenaer²

- σθαι τὸν νόμον δι' ἐμέ.” “εἰ γὰρ καὶ λῦσαι αὐτὸν ἡδυνάμην” εἶπεν “τό γε ὑπὲρ σοῦ. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι εἰπέ, Ἀπολλώνιε· αἱ κάμηλοι, ἐφ' ὧν ὀχεῖσθαι σέ φασιν, οὐκ ἐκ Βαβυλῶνος ὑμᾶς ἄγουσιν;” “ἐκείθεν,” ἔφη “δόντος γε αὐτὰς Οὐαρδάνου.” “ἔτ' οὖν ὑμᾶς ἀπάγειν δυνήσονται, τοσαῦτα ἤδη στάδια ἐκ
- 5 Βαβυλῶνος ἡκουσαι;” ἐσιώπησε μὲν ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ δὲ Δάμις “οὐπω συν- 2
 ἴησιν,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, τῆς ἀποδημίας ὁ ἀνὴρ οὗτος, οὐδὲ τῶν ἐθνῶν, ἐν οἷς
 λοιπὸν ἐσμεν, ἀλλ' ὡς πανταχοῦ σέ τε καὶ Οὐαρδάνην ἕξων παιδιὰν ἡγείται
 τὸ ἐς Ἰνδοὺς παρελθεῖν. τό τοι τῶν καμῆλων οὐ διομολογεῖται πρὸς σέ, ὃν
 10 ἔχει τρόπον· διάκεινται γὰρ οὕτω κακῶς, ὡς αὐταὶ μᾶλλον ὑφ' ἡμῶν
 φέρεσθαι, καὶ δεῖ ἐτέρων. ἂν γὰρ ὀκλάσωσιν ἐν ἐρήμῳ που τῆς Ἰνδικῆς,
 ἡμεῖς μὲν” ἔφη “καθεδούμεθα τοὺς γυπᾶς τε καὶ τοὺς λύκους ἀποσοβούντες
 τῶν καμῆλων, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἀποσοβήσει· προσαπολούμεθα γάρ.” ὑπολα-
 βῶν οὖν ὁ βασιλεὺς “ἐγὼ” ἔφη “τοῦτο ἰάσομαι· ὑμῖν τε γὰρ ἐτέρας δώσω
 (τεττάρων, οἶμαι, δεῖσθε) καὶ ὁ σατράπης δὲ ὁ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ πέμψει ἐς
 15 Βαβυλῶνα ἐτέρας τέτταρας. ἔστι δέ μοι ἀγέλη καμῆλων ἐπὶ τῷ Ἰνδῷ,
 λευκαὶ πᾶσαι.” “ἡγεμόνα δὲ” εἶπεν ὁ Δάμις “οὐκ ἂν, ὦ βασιλεῦ, δοίης;” 3
 “καὶ κάμηλόν γε” ἔφη “τῷ ἡγεμόνι δώσω καὶ ἐφόδια, ἐπιστελῶ δὲ καὶ Ἰάρχα
 τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν σοφῶν, ἵν' Ἀπολλώνιον μὲν ὡς μὴδὲν κακίῳ ἑαυτοῦ
 20 δέξηται, ὑμᾶς δὲ ὡς φιλοσόφους τε καὶ ὁπαδοὺς ἀνδρὸς θείου.” καὶ χρυσίον
 83 K.
 δὲ ἐδίδου ὁ Ἰνδὸς καὶ ψήφους καὶ ὀθόνας καὶ μυρία τοιαῦτα· ὁ δὲ Ἀπολ-
 λώνιος χρυσίον μὲν ἔφη ἱκανὸν ἑαυτῷ εἶναι, δόντος γε Οὐαρδάνου τῷ
 ἡγεμόνι ἀφανῶς αὐτό, τὰς δὲ ὀθόνας λαμβάνειν, ἐπειδὴ εἰόκασιν τρίβωνι τῶν
 ἀρχαίων τε καὶ πάνυ Ἀττικῶν. μίαν δὲ τινα τῶν ψήφων ἀνελόμενος “ὦ
 25 βελτίστη,” εἶπεν “ὡς εἰς καιρὸν σε καὶ οὐκ ἀθεεὶ εὕρηκα,” ἰσχύν, οἶμαι, τινα
 ἐν αὐτῇ καθεωρακῶς ἀπόρρητόν τε καὶ θεῖαν. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δάμιν χρυσίον
 μὲν οὐδ' αὐτοὶ προσίεντο, τῶν ψήφων δὲ ἱκανῶς ἐδράττοντο, ὡς θεοὶ ἀναθῆ-
 σοντες, ὅτε ἐπανέλθοιεν ἐς τὰ ἑαυτῶν ἦθη.
41. Καταμείνασι δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιούσαν (οὐ γὰρ μεθιέτο σφον ὁ
 Ἰνδός) δίδωσι τὴν πρὸς τὸν Ἰάρχαν ἐπιστολὴν γεγραμμένην ὧδε· “Βασιλεὺς
 30 Φραῶτης Ἰάρχα διδασκάλῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν χαίρειν. Ἀπολλώνιος ἀνὴρ

T 16 ἡγεμόνα – δοίης resp. Eus. 14.11–12 (p. 134 des Places) || 29–72.5 Βασι-
 λεὺς – ἡττηνται aff. *Ep.Ap.* 77b Penella

1 εἶπεν] εἶθε Piccolos | τό τοῦ E || 3 ὑμᾶς ἄγουσιν A : ἄγουσιν ὑμᾶς E : ἄγουσιν F
 8 διωμολόγηται Jackson || 11 τε om. F || 12 προ{σ}απολούμεθα Van Wulfften
 Palthe || 16 ὦ βασιλεῦ οὐκ ἂν E || 17 δώσω τῷ ἡγεμόνι E | ἐπιστέλλω F || 18 ἑμαυτοῦ
 Crac.VIII.16.2 || 22 ἀφθόνως Van Wulfften Palthe || 24 βέλτιστε F || 28 αὐτοῖς om.
 F || 30 χαίρειν] σοφοῖς χαίρειν F : σοφοῖς *Ep.Ap.*

σοφώτατος σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἡγείται καὶ μαθησόμενος ἦκει τὰ ὑμέτερα. πέμπετε οὖν αὐτὸν εἰδὸτα ὅποσα ἴστε, ὥς ἀπολείται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῖν· καὶ γὰρ λέγει ἄριστα ἀνθρώπων καὶ μέμνηται. ἰδέτω δὲ καὶ τὸν θρόνον, ἐφ' οὗ καθίσαντί μοι τὴν βασιλείαν ἔδωκας, Ἰάρχα πάτερ. καὶ οἱ ἐπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἦττηνται. εὐτύχει 5 καὶ εὐτυχεῖτε.”

42. Ἐξέλασαντες δὲ τῶν Ταξίλων καὶ δύο ἡμερῶν ὁδὸν διελθόντες ἀφίκοντο ἐς τὸ πεδῖον, ἐν ᾧ λέγεται πρὸς Ἀλέξανδρον ἀγωνίσασθαι Πῶρος, καὶ πύλας ἐν αὐτῷ ἰδεῖν φασὶ ξυγκλειούσας οὐδέν, ἀλλὰ τροπαίων ἔνεκα ὠκοδομημένας. ἀνακεῖσθαι γὰρ ἐπ' αὐτῶν τὸν Ἀλέξανδρον ἐφεστηκότα 10 τετραρρύμοις ἄρμασιν, οἷος ἐπὶ τοῖς Δαρείου σατράπαις ἐν Ἰσσοῖς ἔστηκε. διαλείπουσαι δ' οὐ πολὺ ἀλλήλων δύο ἐξωκοδομηθεὶς λέγονται πύλαι, καὶ 84 K. φέρειν ἢ μὲν Πῶρον, ἢ δὲ Ἀλέξανδρον, συμβεβηκότε, οἶμαι, μετὰ τὴν μάχην· ὁ μὲν γὰρ ἀσπαζομένῳ ἔοικεν, ὁ δὲ προσκυνοῦντι.

43. Ποταμὸν δὲ Ὑδραῶτην ὑπερβάντες καὶ πλείω ἔθνη ἀμείψαντες 15 ἐγένοντο πρὸς τῷ Ὑφάσιδι, στάδια δὲ ἀπέχοντες τούτου τριάκοντα βωμοῖς τε ἐνέτυχον, οἷς ἐπεγέγραπτο “πατρὶ Ἀμμωνι” καὶ “Ἡρακλεῖ ἀδελφῷ” καὶ “Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ” καὶ “Διὶ Ὀλυμπίῳ” καὶ “Σαμόθραξι Καβεῖροις” καὶ “Ἰνδῷ Ἡλίῳ” καὶ “Δελφῷ Ἀπόλλωνι.” φασὶ δὲ καὶ στήλην ἀνακεῖσθαι χαλκῆν, ἣ ἐπιγεγράφθαι “Ἀλέξανδρος ἐνταῦθα ἔστη.” τοὺς μὲν δὴ βωμοὺς 20 Ἀλεξάνδρου ἡγώμεθα τὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς τέρμα τιμώντος, τὴν δὲ στήλην τοὺς μετὰ τὸν Ὑφασιν Ἰνδοὺς ἀναθεῖναι δοκῶ μοι λαμπρυνομένους ἐπὶ τῷ Ἀλέξανδρον μὴ προελθεῖν πρόσω.

2 ἀποπέμπετε Cobet || 3 δὲ om. *Ep. Ap.* || 5–6 εὐτύχει καὶ εὐτυχεῖτε om. *Ep. Ap.*
 7 Ἐξέλασαντες] ἐλ[*]σαντες F | δὺ F | προελθόντες F || 9 ἑαυτῷ E || 11 τοῖς] τοὺς A^{1sl} (sed ad σατράπαις nil additum est) || 13 συμβεβηκότε F : συμβεβηκότ[**] E^{ac2} : συμβεβηκότες A : συμβεβηκότας E^{2pc} || 15 ἔθνη F || 18 προναίᾳ Bentley
 19 ἀδελφῷ E || 21 ἡγώμεθα E^{2pc} : ἡγούμεθα A E^{ac2} F || 22 post ἀναθεῖναι comma ponit Jackson | δοκῶ F : δοκεῖ A E | τοῦ Reiske²

- 1.** Περὶ δὲ τοῦ Ὑφάσιδος καὶ ὁπόσος τὴν Ἰνδικὴν διαστείχει καὶ ὃ τι **84 K.**
 περὶ αὐτὸν θαῦμα, τάδε χρὴ γινώσκειν. αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου
 βλύζουσι μὲν ἐκ πεδίου ναυσίποροι αὐτόθεν, προϊούσαι δὲ καὶ ναυσὶν ἤδη
 ἄποροι εἰσιν. ἀκρωνυχίαι γὰρ πετρῶν παραλλάξ ὑπανίσχουσι τοῦ ὕδατος,
 5 περὶ ἃς ἀνάγκη τὸ ρεῦμα ἐλίττεσθαι καὶ ποιεῖν τὸν ποταμὸν ἄπλουν. εὖρος
 δὲ αὐτῷ κατὰ τὸν Ἰστρον, ποταμῶν δὲ οὗτος δοκεῖ μέγιστος, ὁπόσοι δι'
 Εὐρώπης ρέουσι. δένδρα δὲ οἱ προσόμοια φύει παρὰ τὰς ὄχθας, καὶ τι μύρον
 ἐκδίδεται τῶν δένδρων, ὃ ποιοῦνται Ἰνδοὶ γαμικὸν χρίσμα, καὶ εἰ μὴ τῷ
 μύρῳ τούτῳ ῥάνωσι τοὺς νυμφίους οἱ ξυνιόντες εἰς τὸν γάμον, ἀτελὴς δοκεῖ **85 K.**
 10 καὶ οὐκ ἐς χάριν τῇ Ἀφροδίτῃ ξυναρμοσθεῖς. ἀνεῖσθαι δὲ τῇ θεῷ ταύτῃ 2
 λέγουσιν αὐτὸ τὸ περὶ τῷ ποταμῷ νέμος καὶ τοὺς ἰχθῦς τοὺς ταῶς, οὓς
 μόνος οὗτος ποταμῶν τρέφει, πεποιήνται δὲ αὐτοὺς ὁμωνύμους τοῦ ὀρνιθος,
 ἐπεὶ κυάνεοι μὲν αὐτοῖς οἱ λόφοι, στικταὶ δὲ αἱ φολίδες, χρυσᾶ δὲ τὰ οὐραῖα
 καί, ὁπότε βούλονται, ἀνακλῶμενα. ἔστι δὲ τι θηρίον ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ
 15 σκώληκι εἰκασμένον λευκῷ. τοῦτ' Ἰνδοὶ τήκοντες ἔλαιον ποιοῦνται, πῦρ δὲ
 ἄρα τοῦ ἐλαίου τούτου ἐκδίδεται καὶ στέγει αὐτὸ πλὴν ὑελοῦ οὐδέν. ἀλίσκε-
 ται δὲ τῷ βασιλεῖ μόνῳ τὸ θηρίον τοῦτο πρὸς τειχῶν ἄλωσιν. ἐπειδὴν γὰρ
 θίγῃ τῶν ἐπάλλξεων ἢ πιμελή, πῦρ ἐκκαλεῖται κρεῖττον σβεσστηρίων, ὁπόσα
 ἀνθρώποις πρὸς τὰ πυρφόρα εὕρηται.
 20 **2.** Καὶ τοὺς ὄνους δὲ τοὺς ἀγρίους ἐν τοῖς ἔλεσι τούτοις ἀλίσκεσθαί
 φασιν, εἶναι δὲ τοῖς θηρίοις τούτοις ἐπὶ μετώπου κέρασ, ὧ ταυρηδόν τε καὶ
 οὐκ ἀγεννώς μάχονται, καὶ ἀποφαίνειν τοὺς Ἰνδοὺς ἐκπαῦμα τὸ κέρασ τοῦτο·
 οὐ γὰρ οὔτε νοσῆσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὃ ἀπ' αὐτοῦ πίων οὔτε ἀν τρωθεῖς
 ἀλγῆσαι πυρός τε διεξελεθῆν ἀν καὶ μὴδ' ἀν φαρμάκοις ἀλῶναι ὅσα ἐπὶ κακῷ

Γ 2–8 αἰ – χρίσμα aff. Phot. 325a4–15 || **11–74.1** καὶ – θήραν aff. Phot. 325a15–34

2 αὐτὸν τὸ θαῦμα **E** || **3** βλύζουσ(α)ι Jackson | καὶ] αὐταὶ Jacobs¹ : del. Jackson
4 παραλλάξ πετρῶν Phot. || **7** παρὰ **E** : περὶ **F** Phot. : in **A** per compendium
 scriptum est quod utroque modo intellegi potest | καὶ τι καὶ μύρον **F** Phot.
9 ξυνιέντες Reiske¹ || **11** αὐτό τε τὸ Par.1696 (Kayser^{1/2}) | τοὺς ἰχθῦς δὲ τοὺς Phot.
 οὓς] λεγομένους Phot. (orationi suae accommodans) || **12** οὗτος μόνος **A** | ὁμωνύμους
 Phot.**M** || **13** οὐρία **F** (αἰ **F**^{2sl}) || **14** τι om. **F** Phot.**M** | τούτῳ om. Phot. || **15** τοῦτ'
 Ἰνδοὶ Jacobs⁶ : τοῦτον δ' οἱ **A E F** Phot. : τοῦτο οἱ Kayser^{1/2} | δὲ **A F** Phot. : δὴ **E**
16 ὑελοῦ] πηλοῦ Baehr || **17** δὲ] δὴ **A** Phot. | μόνῳ τῷ βασιλεῖ Phot. || **22** ἐκπομα
E || **23** οὔτ' <ἀν> νοσῆσαι Richards || **24** ὁπόσα Phot.

πίνεται, βασιλέων δὲ τὸ ἔκπωμα εἶναι καὶ βασιλεῖ μόνῳ ἀνεῖσθαι τὴν θήραν.
 2 Ἀπολλώνιος δὲ τὸ μὲν θηρίον ἑωρακέναι φησὶ καὶ ἄσθαι αὐτὸ τῆς φύσεως, ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ Δάμιδος, εἰ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ ἐκπώματος προσδέχοιτο, “προσδέξομαι,” εἶπεν “ἦν ἀθάνατον μάθω τὸν βασιλέα τῶν δεῦρο Ἰνδῶν ὄντα· τὸν γὰρ ἐμοὶ τε καὶ τῷ δεῖνι ὀρέγοντα πόμα ἄνοσόν 5 τε καὶ οὕτως ὑγιὲς πῶς οὐχὶ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐπεγγεῖν ἑαυτῷ τούτου ὀσημέραι καὶ πίνειν ἀπὸ τοῦ κέρατος τούτου μέχρι κραιπάλης; οὐ γὰρ διαβαλεῖ τις, οἶμαι, (τὸ) τούτῳ μεθύειν.”

- 86 K.** 3. Ἐνταῦθα καὶ γυναίῳ φασὶν ἐντετυχηκέναι τὰ μὲν ἐκ κεφαλῆς ἐς μαζοὺς μέλανι, τὰ δὲ ἐκ μαζῶν ἐς πόδας λευκὰ πάντα, καὶ αὐτοὶ μὲν ὥς 10 δείμα φυγεῖν, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ξυνάψαι τε τῷ γυναιῷ τὴν χεῖρα καὶ ξυνεῖναι ὅ τι εἴη· ἱεροῦται δὲ ἄρα τῇ Ἀφροδίτῃ Ἰνδῇ τοιαύτῃ, καὶ τίκεται τῇ θεῷ γυνὴ ποικίλῃ, καθάπερ ὁ Ἄπις Αἰγυπτίοις.
4. Ἐντεῦθεν φασὶν ὑπερβαλεῖν τοῦ Καυκάσου τὸ κατατείνον εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, εἶναι δὲ αὐτὸ ξυνηρεφὲς ἰδαίς ἀρωμάτων. τοὺς μὲν δὴ 15 πρῶνας τοῦ ὄρους τὸ κιννάμωμον φέρειν, προσεικέναι δὲ αὐτὸ νέοις κλήμασι, βάσανον δὲ τοῦ ἀρώματος τὴν αἶγα εἶναι· κινναμώμου γὰρ εἴ τις αἰγὶ ὀρέξειεν, κνυζήσεται πρὸς τὴν χεῖρα καθάπερ κύων, ἀπιόντι τε ὁμαρτήσῃ τὴν ῥίνα ἐς αὐτὸ ἐρείσασα, κἂν ὁ αἰπόλος ἀπάγῃ, θρηγήσει καθάπερ 20 λωτοῦ ἀποσπωμένη. ἐν δὲ τοῖς κρημνοῖς τοῦ ὄρους λίβανοι τε ὑψηλοὶ πεφύκασιν καὶ πολλὰ εἶδη ἔτερα καὶ τὰ δένδρα αἱ πεπερίδες, ὧν γεωργοὶ πίθηκοι·

F 15 ξυνηρεφὲς ἰδαίς imit. Hdt. 1.110.2, 7.111.1 || **19–20** θρηγήσει – ἀποσπωμένη resp. Hom. *Od.* 9.82–104

T 2–3 Ἀπολλώνιος – φύσεως resp. Phot. 325a35–36 || **4–5** ἦν – ὄντα resp. Phot. 325a34–35 || **9–13** Ἐνταῦθα – Αἰγυπτίοις resp. Eus. 18.1–4 (p. 138 des Places) **14–75.10** Ἐντεῦθεν – ῥώμῃ aff. Phot. 325a37–b17 || **21** τὰ – πίθηκοι laud. Eus. 18.5 (p. 138 des Places)

5 πόμα **E** || **6–7** ὀσημέραι καὶ **F** : καὶ ὀσημέραι **A** : καὶ ὀσημέραι καὶ **E** || **7** τοῦ om. **E** || **8** (τὸ) τούτῳ Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : τούτῳ **E F** : τοῦτο **A** || **10** μαζοὺς] ὀσφὺν Eus. | λευκῷ Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || **11** τε om. **A** || **12** ἱεράται **A** | καὶ τίκεται] ἐὰν τίκεται (commate posito post τίκεται) Van Wulfften Palthe || **13** γυνὴ ποικίλῃ ut glossema del. Van Wulfften Palthe || **14** φασιν **F** : φησιν **A E** : om. Phot. || **15** ἰδέαις **F** Phot. | μὲν γὰρ δὴ **F** || **16** τὸ – αὐτὸ om. **A** || **18** αἰγίον Phot.**AM** (αἰγὶ Phot.**A**²) **19** αὐτὸν Phot. | ἀπάγει **E** || **20** ὑψηλοὶ **F** Phot. || **21** εἶδη ἔτερα] ἡδιώτερα Phot. δένδρα δὲ αἰ Phot.**A** | πεπερίδες Phot.**A** | ὧν οἱ γεωργοὶ Phot.**A**

- καὶ οὐδὲ ᾧ εἵκασται τοῦτο παρεῖται σφισιν, ὃν δὲ εἴρηται τρόπον, ἐγὼ δηλώσω. τὸ δένδρον ἢ πεπερίς εἵκασται μὲν τῷ παρ' Ἑλλησιν ἄγνω τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν κόρυμβον τοῦ καρποῦ, φύεται δὲ ἐν τοῖς ἀποτόμοις οὐκ ἐφικτὸς τοῖς ἀνθρώποις, οὗ λέγεται πιθήκων οἰκεῖν δῆμος ἐν μυχοῖς τοῦ
- 5 ὅρους καὶ ὃ τι αὐτοῦ κοῖλον, οὓς πολλοῦ ἀξίους οἱ Ἴνδοι νομίζοντες, ἐπειδὴ τὸ πέπερι ἀποτρυγῶσι, τοὺς λέοντας ἀπ' αὐτῶν ἐρύκουσι κυσί τε καὶ ὄπλοις. ἐπιτίθεται δὲ πιθήκῳ λέων νοσῶν μὲν ὑπὲρ φαρμάκου (τὴν γὰρ νόσον αὐτῷ τὰ κρέα ἴσχει ταῦτα), γεγηρακῶς δὲ ὑπὲρ σίτου. τῆς γὰρ τῶν ἐλάφων καὶ
- 10 συῶν θήρας ἕξωροι γεγονότες τοὺς πιθήκους λαφύσσουσιν ἐς τοῦτο χρώμενοι τῇ λοιπῇ ῥώμῃ. οὐ μὴν οἱ ἄνθρωποι περιορῶσιν, ἀλλ' εὐεργέτας ἡγούμενοι τὰ θηρία ταῦτα πρὸς τοὺς λέοντας ὑπὲρ αὐτῶν αἰχμὴν αἶρονται. τὰ γὰρ
- πραττόμενα περὶ τὰς πεπερίδας ὥδε ἔχει· προσελθόντες οἱ Ἴνδοι τοῖς κάτω δένδρεσι τὸν καρπὸν ἀποθερίσαντες ἄλως ποιοῦνται μικρὰς περὶ τὰ δένδρα
- 15 καὶ τὸ πέπερι περὶ αὐτὰς ξυμφοροῦσιν οἷον ῥίπτουσιν, ὥς ἀτιμόν τι καὶ μὴ ἐν σπουδῇ τοῖς ἀνθρώποις, οἱ δὲ ἄνωθεν καὶ ἐκ τῶν ἀβάτων ἀφεωρακότες ταῦτα νυκτὸς γενομένης ὑποκρίνονται τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔργον καὶ τοὺς βοστρούχους τῶν δένδρων περισπῶντες ῥίπτοῦσι φέροντες ἐς τὰς ἄλως, οἱ Ἴνδοι δὲ ἅμα ἡμέρᾳ σωροὺς ἀναιροῦνται τοῦ ἀρώματος οὐδὲ πονήσαντες οὐδέν, ἀλλὰ ῥάθυμοι τε καὶ καθεύδοντες.
- 20 5. Ὑπεράραντες δὲ τοῦ ὅρους πεδίον ἰδεῖν φασὶ λείον κατατετμημένον ἐς τάφρους πλήρεις ὕδατος. εἶναι δὲ αὐτῶν τὰς μὲν ἐπικαρσίους, τὰς δὲ ὀρθάς, διηγμένας ἐκ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου τῆς τε χώρας ὄρια οὖσας τοῖς τε πεδίοις ἐπαγομένας, ὅποτε ἡ γῆ διψῶη. τὴν δὲ γῆν ταύτην ἀρίστην φασὶ τῆς Ἰνδικῆς εἶναι καὶ μεγίστην τῶν ἐκεῖ λήξεων, πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ὁδοῦ
- 25 μῆκος ἐπὶ τὸν Γάγγην, ὀκτωκαίδεκα δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸ τῶν πιθήκων

T 11–17 τὰ² – ἄλως aff. Phot. 325b17–25 || 17–19 οἱ – καθεύδοντες laud. Phot. 325b25–26 || 20–76.10 Ὑπεράραντες – ἔχει aff. Phot. 325b27–326a5

1–2 καὶ – πεπερίς om. Phot. || 1 ὃν δὲ εἴρηται τρόπον] ὃν δ' ἤρηται τρόπον aut ὃν δ' εἴρηται τρόπον (τρυγᾶσθαι) Reiske² : ὃν δὲ γεωργεῖται τρόπον Phillimore || 4 μοιχοῖς **A** **E** || 4–5 τοῦ ὅρους om. Phot. || 5 ἐπειδὴν Reiske² || 6 κυσί om. **E** || 7 δὲ habet Phot.**A**³ : om. Phot.**AM** || 8 στίου **A** || 9 τούτους **A** (τοῦτο **A**^{1st}) || 11 αἰχμαὶ **A** 11–12 τὰ² – πεπερίδας] τὰ δὲ περὶ τὰς πεπερίδας πραττόμενα Phot. || 12 πιπερίδας Phot.**A** || 13 δένδρεσι τὸν] μέρεσι καὶ τὸν Phot. || 14 αὐτὰ (sc. δένδρα) Reiske² ξυμφέρουσιν Phot. || 15 καὶ ἐκ] κάκ Phot.**A** : ἐκ Phot.**M** | ἀφεωρακότες] ἐφ' ἐωρακότες (sic) **F** : καθεωρακότες Phot. || 16 γενομένης om. Phot. || 17 δὲ Ἴνδοι Phot. || 18–19 ἅμα – καθεύδοντες] ἀπόνως συλλέγουσιν Phot. || 20 φασιν ἰδεῖν Phot. || 21 πλήρης **E** || 22 τε] δὲ **E** | οὐσης **A**

- ὄρος, ᾧ ξυμπαρατείνει πεδιάς πᾶσα ἡ χώρα μέλαινά τε καὶ πάντων εὐφορος. ἰδεῖν μὲν γὰρ ἐν αὐτῇ στάχους ἀνεστῶτας, ὅσον οἱ δόνακες, ἰδεῖν δὲ κυάμους τριπλασίους τῶν Αἰγυπτίων τὸ μέγεθος σήσαμόν τε καὶ κέγχρον ὑπερφυᾶ
- 2 πάντα. ἐνταῦθα καὶ τὰ κάρυα φύεσθαι φασιν, ὧν πολλὰ πρὸς ἱεροῖς ἀνακεῖσθαι τοῖς δεῦρο θαύματος ἕνεκα. τὰς δὲ ἀμπέλους φύεσθαι μὲν μικράς, 5 καθάπερ αἱ Λυδῶν τε καὶ Μαιόνων, ποτίμους δὲ εἶναι καὶ ἀνθοσμίας ὁμοῦ
- 88 K.** τῷ ἀποτρυγᾶν. ἐνταῦθα καὶ δένδρω φασὶν ἐντετυχηκέναι προσεικότε τῇ δάφνῃ, φύεσθαι δὲ αὐτοῦ κάλυκα εἰκασμένην τῇ μεγίστῃ ῥόα, καὶ μῆλον ἐγκεῖσθαι τῇ κάλυκι κυάνεον μὲν, ὥσπερ τῶν ὑακίνθων αἱ κάλυκες, πάντων 10 δὲ ἡδιστον, ὅποσα ἐξ ὥρων ἦκει.
6. Καταβαίνοντες δὲ τὸ ὄρος δρακόντων θήρα περιτυχεῖν φασι, περὶ ἧς ἀνάγκη λέξαι· καὶ γὰρ σφόδρα εὐηθες ὑπὲρ μὲν τοῦ λαγῶ καὶ ὅπως ἀλίσκεται καὶ ἀλώσεται, πολλὰ εἰρῆσθαι τοῖς ἐς φροντίδα βαλλομένοις ταῦτα, ἡμᾶς δὲ παρελθεῖν λόγον γενναίας τε καὶ δαιμονίου θήρας μηδὲ τῷ ἀνδρὶ 15 παραλειφθέντα, ἐς δὲ ταῦτα ἔγραψα. δρακόντων μὲν γὰρ δὴ ἀπείροις μήκεσι 2 κατέζωσται πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ χώρα καὶ μεστὰ μὲν αὐτῶν ἔλη, μεστὰ δὲ ὄρη, κενὸς δὲ οὐδεὶς λόφος. οἱ μὲν δὴ ἔλειοι νωθροὶ τέ εἰσι καὶ τριακοντάπηχυ μῆκος ἔχουσι καὶ κράνος αὐτοῖς οὐκ ἀνέστηκεν, ἀλλ’ εἰσὶ ταῖς δρακαίναις ὅμοιοι, μέλανες δὲ ἱκανῶς τὸν νῶτον καὶ ἥττον φοιιδωτοὶ τῶν ἄλλων. καὶ 20 σοφώτερον ἦπται τοῦ λόγου περὶ αὐτῶν Ὅμηρος ἢ οἱ πολλοὶ ποιηταί· τὸν γὰρ δράκοντα τὸν ἐν Αὐλίδι τὸν πρὸς τῇ πηγῇ οἰκοῦντα περὶ νῶτα δαφοινὸν εἶρηκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ποιηταὶ τὸν ὁμοήθη τούτῳ τὸν ἐν τῷ τῆς Νεμεᾶς ἄλσει φασὶ καὶ λοφιᾶν ἔχειν, ὅπερ οὐκ ἂν περὶ τοὺς ἐλείους εὐροιμεν.

F 20–22 τὸν – εἶρηκεν resp. Hom. *Il.* 2.308–310

T 11 Καταβαίνοντες – φασι aff. Phot. 326a6–7 || **15–19** δρακόντων – ἄλλων aff. Phot. 326a7–13

1 πεδία Phot. | μέλαινα πᾶσα ἡ χώρα Phot. | τε om. Phot. || **2** ἐν αὐτῇ om. Phot. **3** τριπλασίον Phot. **M** || **4** ἐνταῦθα om. Phot. || **4–5** ὧν – ἕνεκα om. Phot. **4–5** ἀνάκειται **F** || **5** μὲν om. Phot. || **6** αἱ om. Phot. | τε om. Phot. | ποταμίους Phot. **A** || **7** ἐνταῦθα δὲ καὶ **F** | φησὶν Phot. || **9** κάλυκες] καλαὶ **F** Phot. || **10** ὅποσαι Phot. **A** | ὁρῶν **F** (ὡ **F**^{2sl}) || **13** καὶ ἀλώσεται fortasse delendum ut e varia lectione ortum | βαλομένοις Lucarini || **15** παραλειφθέντες **A** | μὲν del. Jackson || **16** διέζωσται Phot. || **21** περὶ τὰ νῶτα **E** || **23** οὐκ ἂν] οὐν κἂν **E**

7. <...> καὶ τοὺς ὑπὸ τὰς ὑπωρείας τε καὶ τοὺς λόφους. ἔνται δὲ ἐς τὰ πεδία ἐπὶ θήρα, πλεονεκτοῦσι δὲ τῶν ἐλείων πάντα· καὶ γὰρ ἐς πλεον τοῦ μήκους ἐλαύνουσι καὶ ταχύτεροι τῶν ὀξυτάτων ποταμῶν φέρονται καὶ διαφεύγει αὐτοὺς οὐδὲ ἓν. τούτοις καὶ λοφία φύεται νέοις μὲν ὑπανίσχουσα
 5 τὸ μέτριον, τελειομένοις δὲ συναυξανομένη τε καὶ συνανιούσα ἐς πολὺ, οἱ δὲ δὴ πυρσῖται καὶ πριονωτοὶ γίνονται. οὗτοι καὶ γενειάσκουσι καὶ τὸν 2
 αὐχένα ὑψοῦ αἵρουσι καὶ τὴν φολίδα στίλβουσι δίκην ἀργύρου. αἱ δὲ τῶν | 89 K.
 ὀφθαλμῶν κόραι λίθος ἐστὶ διάπυρος, ἰσχὺν δ' αὐτῶν ἀμήχανον εἶναι φασιν εἰς πολλὰ τῶν ἀποθέτων. γίγνεται δὲ τοῖς θηρῶσιν ὁ πεδινὸς εὐρημα,
 10 ἐπειδὰν τῶν ἐλεφάντων τινὰ ἐπισπάσῃται· τουτὶ γὰρ ἀπόλλυσιν ἄμφω τὰ θηρία. καὶ κέρδος τοῖς ἐλοῦσι δράκοντας ὀφθαλμοὶ τε γίνονται καὶ δορὰ καὶ ὀδόντες. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὅμοιοι τοῖς τῶν μεγίστων συῶν, λεπτότεροι δὲ καὶ <ἀ>διάστροφοι καὶ τὴν αἰχμὴν ἄτριπτοι, καθάπερ οἱ τῶν μεγάλων ἰχθύων.
 15 8. Οἱ δὲ ὄρειοι δράκοντες τὴν μὲν φολίδα χρυσοὶ φαίνονται, τὸ δὲ μήκος ὑπὲρ τοὺς πεδινούς, γένεια δὲ αὐτοῖς βοστρυχώδη, χρυσὰ κάκεϊνα, καὶ κατωφρύωνται μᾶλλον ἢ οἱ πεδινοὶ ὄμμα τε ὑποκάθῃται τῇ ὀφρυῖ δεινὸν καὶ ἀναιδῶς δεδορκός, ὑπόχαλκόν τε ἡχῶ φέρουσιν, ἐπειδὰν τῇ γῇ ὑποκυμαίνω-

T 2–78.13 πλεονεκτοῦσι – λέγονται aff. Phot. 326a13–b12

1 καὶ τοὺς ὑπὸ τὰς ὑπωρείας (πωρείας A) τε (τε om. F) καὶ τοὺς λόφους ἔνται δὲ A E F : οἱ δὲ ὑπὸ τὰς ὑπωρείας τε καὶ τοὺς λόφους ἔνται μὲν Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : οἱ μὴν ὑπὸ τὰς ὑπωρείας τε καὶ τοὺς λόφους ἔνται μὲν Miller | καὶ τοὺς¹] lacunam ante καὶ τοὺς statuerunt Reiske² et Jackson quam explet Reiske verbis περὶ δὲ τοὺς ὀρείους, Jackson exempli gratia verbis λοφίας δὲ φάσκοντες τοὺς τε πεδινούς ἂν ἀληθεύοιμεν 2 δὲ om. E || 3 ὀξυτέρων F || 4 οὐδὲ ἓν] οὐδὲν Olearius (Kayser^{1/2}) || 5 συναυξανομένη (sic) δὲ τελειομένοις (sic) Phot. | δὲ om. E | τε om. E Phot. | ἀνιούσα F Phot. A : ἀνίσχουσα Phot. M | ἐς] ἐπὶ Phot. M || 5–6 οἱ δὲ δὴ A E F Phot. A² : οἱ δὲ δὴ Reiske² : ὅτε δὴ Phot. M : ὅτε δὲ Phot. A || 6 πυρσῖται A E^{1pc} F : πυρσίται E^{ac} : πύρρεται Phot. M : πυρσῆται Phot. A² : πῦρ τε Phot. A : πυρσοὶ τε Phot. mg (in editione Bekkeri) | πριονωτοὶ Reiske¹ (et Kayser^{1C}) : πριόνωτοι A E F Phot. A² : πριόνωτος Phot. AM : πριόνωτοι <τὰ νῶτα> Jackson | γίνεται Phot. AM (γίνονται Phot. A²) | καὶ²] δὲ E || 8 ἐστὶ] εἰσὶ Reiske¹ | φασιν E^{ac1} F Phot. M : φησὶν A E^{1pc} Phot. A || 10 τῶν om. F || 11 δράκοντος Jackson | τε γίνονται om. Phot. || 13 <ἀ>διάστροφοι Reiske² : διάστροφοι A E F Phot. | αἰχμὴν] ἀλκὴν Jacobs¹ | μεγάλων] μεγίστων καὶ E : μεγίστων Phot. M || 17 πεδινοὶ ὄμμα τε] πεδινοί. ὄμμα δὲ Jacobs² | ὀμματά Phot. 18 ἀναιδῶς A E F : ἀναιδὲς A^{1sl} Phot. : ἀνιδὲς Kayser² perperam | δεδορκότα Phot. A | ἡχῶ] ἥχον Phot. A || 18–78.1 ὑποκυμαίνουσιν Phot. : ἐπικυμαίνουσιν Phillimore

σιν, ἀπὸ δὲ τῶν λόφων πυρσῶν ὄντων πῦρ αὐτοῖς ἄττει λαμπαδίου πλέον. οὗτοι καὶ τοὺς ἐλέφαντας αἰροῦσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν οὕτως ἀλίσκονται. 2 κοκκοβαφεὶ πέπλῳ χρυσᾷ ἐνείραντες γράμματα τίθενται πρὸ τῆς χειᾶς ὕπνον ἐγγοητεύσαντες τοῖς γράμμασιν, ὅφ' οὗ νικᾶται τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ δράκων ἀτρέπτους ὄντας, καὶ πολλὰ τῆς ἀπορρήτου σοφίας ἐπ' αὐτὸν 5 ἄδουσιν, οἷς ἄγεται τε καὶ τὸν αὐχένα ὑπεκβαλὼν τῆς χειᾶς ἐπικαθεύδει τοῖς γράμμασι· προσπεσόντες οὖν οἱ Ἰνδοὶ κειμένῳ πελέκεις ἐναράττουσι, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμόντες ληϊζόνται τὰς ἐν αὐτῇ λίθους. ἀποκεῖσθαι δὲ φασιν ἐν ταῖς τῶν ὀρεῖων δρακόντων κεφαλαῖς λίθους τὸ μὲν εἶδος ἀνθηρὰς καὶ πάντα ἀπαυγαζούσας χρώματα, τὴν δὲ ἰσχὺν ἀρρήτους κατὰ τὸν δακτύ- 10 λιον, ὃν γενέσθαι φασὶ τῷ Γύγῃ. πολλὰκις δὲ καὶ τὸν Ἰνδὸν αὐτῷ πελέκει | 90 K. καὶ αὐτῇ τέχνῃ συλλαβῶν ἐς τὴν αὐτοῦ χειᾶν φέρων ὥχετο μονοῦ σείων τὸ ὄρος. οὗτοι καὶ τὰ ὄρη τὰ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν οἰκεῖν λέγονται, σύριγμα δὲ δεινὸν φασιν ἀκούεσθαι τούτων καὶ κατιόντας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θάλασσαν πλεῖν ἐπὶ πολὺ τοῦ πελάγους. περὶ δὲ ἐτῶν μήκους τοῦ θηρίου τούτου 15 γινώναι τε ἄπορον καὶ εἰπεῖν ἄπιστον. τοσαῦτα περὶ δρακόντων οἶδα.

9. Τὴν δὲ πόλιν τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει μεγίστην οὖσαν φασὶ μὲν καλεῖσθαι Πάρακα, δρακόντων δὲ ἀνακεῖσθαι κεφαλὰς ἐν μέσῃ πλείστας γυμναζομένων τῶν ἐν ἐκείνῃ Ἰνδῶν τὴν θήραν ταύτην ἐκ νέων. λέγονται δὲ καὶ ζῶων 20 ξυνιέναι φθεγγομένων τε καὶ βουλευομένων σιτούμενοι δράκοντος οἱ μὲν καρδίαν, οἱ δὲ ἥπαρ. προϊόντες δὲ αὐλοῦ μὲν ἀκοῦσαι δόξαι νομῆως δὴ τινος

F 10–11 κατὰ – Γύγῃ resp. Pl. R. 359d1–360b3

T 8–11 ἀποκεῖσθαι – Γύγῃ resp. Eus. 18.6–9 (p. 140 des Places) || 15–16 περὶ – ἄπιστον aff. Phot. 326b12–14 || 19–21 λέγονται – ἥπαρ fort. resp. Tz. in Hom. II. 1.62.43–49, 68–71 (ubi autem de Aethiopicibus agitur) || 21–79.2 προϊόντες – γάλα aff. Phot. 326b15–18

1 ἄττει Cobet : ἄττει A E F Phot. | λαμπάδος Phot. A : λαμπαδιάς Phot. M || 2 αἰρουσιν Phot. || 3 ἐνείροντες Phot. || 4 γοητεύσαντες F | νικᾶται καὶ τοὺς Phot. 4–5 ἀτρέπτους ὄντας ὁ δράκων Phot. || 6 ὑπεκβαλὼν Reiske² (et Toup² Hamaker Jacobs^{1/2}) : ὑπερβαλὼν A : ὑποβαλὼν E F Phot. : ἐκβαλὼν Olearius : προβαλὼν Reiske¹ || 7 πελέκει F || 10 χρήματα Phot. (χρώματα Phot. A²) | (καὶ) κατὰ Radermacher || 11 καὶ om. Phot. || 12 αὐτῇ τῇ τέχνῃ F | χ[^{*}]είαν E | φέρειν E 13 σύριγμα A || 14 θάλατταν F || 15 τῶν θηρίων τούτων Phot. || 16 περὶ τῶν δρακόντων E | οἶδα οἶδασι aut οἶδε (= Damis et Apollonius, scil. εἶπον aut ἔγραψαν) Reiske² : οἶδε (subaudi εἶπον) Reiske¹ || 19 ἐν om. F || 20 βουλευομένων] βωωμένων Hamaker || 21 post ἥπαρ lacunam statuit Jackson | προϊόντος E | δῆ] δέ F

ἀγέλην τάττοντος, ἐλάφους δὲ ἄρα βουκολεῖσθαι λευκάς· ἀμέλγουσι δὲ Ἴνδοι ταύτας εὐτραφὲς ἡγούμενοι τὸ ἀπ' αὐτῶν γάλα.

- 10.** Ἐντεῦθεν ἡμερῶν τεττάρων ὁδὸν πορευόμενοι δι' εὐδαίμονος καὶ ἐνεργοῦ τῆς χώρας προσελθεῖν φασὶ τῇ τῶν σοφῶν τύρσει. τὸν δὲ ἡγεμόνα
 5 κελεύσαντα συνοκλάσαι τὴν κάμηλον ἀποπηδήσαι αὐτῆς περιδεᾶ καὶ ἰδρώτος πλέων. τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ξυνεῖναι μὲν οὐ ἤκοι, γελάσαντα δὲ ἐπὶ τῷ τοῦ Ἰνδοῦ δέει “δοκεῖ μοι” φάναι “οὗτος, εἰ καὶ κατέπλευσεν εἰς λιμένα μακρόν τι ἀναμετρήσας πέλαγος, ἀχθεσθῆναι ἂν τῇ γῇ καὶ δεῖσαι τὸ ἐν ὄρω εἶναι.” καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα προσέταξε τῇ καμῇ ξυνιζῆσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ
 10 ἐθάς λοιπὸν ἦν τῶν τοιούτων. περίφοβον δὲ ἄρα ἐποίει τὸν ἡγεμόνα τὸ 2 πλησίον τῶν σοφῶν ἤκειν· Ἴνδοι γὰρ δεδίασι τούτους μᾶλλον ἢ τὸν σοφῶν αὐτῶν βασιλέα, ὅτι καὶ βασιλεὺς αὐτός, ὃς ἔστιν ἡ χώρα, περὶ πάντων, ἃ **91 K.** λεκτέα τε αὐτῷ καὶ πρακτέα, ἐρωτᾷ τοῦσδε τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ οἱ ἐς θεοῦ πέμποντες, οἱ δὲ σημαίνουσι μὲν, ὅ τι λῶον αὐτῷ πράττειν, ὅ τι δὲ μὴ λῶον
 15 ἀπαγορεύουσι τε καὶ ἀποσημαίνουσι.

- 11.** Καταλύσειν δὲ μέλλοντες ἐν τῇ κώμῃ τῇ πλησίον (ἀπέχει δὲ τοῦ ὄχθου τῶν σοφῶν οὕτω στάδιον) ἰδεῖν φασὶ νεανίαν δρόμῳ ἤκοντα μελάντατον Ἰνδῶν πάντων, ὑποστίλβειν δὲ αὐτῷ μηνοειδῶς τὸ μεσόφρυον. τουτὶ δὲ ἀκούω χρόνοις ὕστερον καὶ περὶ Μέ(μ)ονα τὸν Ἡρώδου τοῦ
 20 σοφιστοῦ τρόφιμον (ἀπ' Αἰθιοπῶν δὲ ἦν) ἐν μειρακίῳ δόξαι, προϊόντος δὲ ἐς ἄνδρας ἐκλιπεῖν τὴν αὐγὴν ταύτην καὶ συναφανισθῆναι τῇ ὥρᾳ. τὸν δὲ Ἰνδὸν χρυσὴν μὲν φέρειν φασὶν ἄγκυραν, ἣν νομίζουσιν Ἰνδοὶ κηρύκειον ἐπὶ τῷ πάντα ἴσχειν.

- 12.** Προσδραμόντα δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ φωνῇ τε Ἑλλάδι προσειπεῖν
 25 αὐτόν, καὶ τοῦτο μὲν οὕτω θαυμαστὸν δόξαι διὰ τὸ καὶ τοὺς ἐν τῇ κώμῃ πάντας ἀπὸ Ἑλλήνων φθέγγεσθαι, τὸ δὲ “ὁ δεῖνα χαῖρε” τοῖς μὲν ἄλλοις παρασχεῖν ἐκπληξιν, τῷ δὲ ἀνδρὶ θάρσος ὑπὲρ ὧν ἀφίκτο. βλέψας γὰρ εἰς τὸν Δάμιν, “παρ' ἄνδρας” ἔφη “σοφοὺς ἀτεχνῶς ἤκομεν· εἰκόασι γὰρ

T 3–4 Ἐντεῦθεν – τύρσει aff. Phot. 326b19–21

1 ἀγγέλην **A** | τάττοντος] ἀτάλλοντος Reiske² | δέ] δὴ **E F** || **3** ὁδὸν om. Phot.
4 ἐνεργούς **A E** | προσελθεῖν **F** | φησι Phot. **A** | σοφῶν] σοφῶν ἦτοι τῶν λεγομένων Βραχμάνων Phot. || **6** πλέων **A** (ων **A**^{1st}) | οἱ Cobet || **9–10** λοιπὸν καὶ ἐθάς **A**
10 ἡγεμόνα **A**^{2pc} || **11** ἤκειν **A** : οἰκεῖν **E F** || **12** καὶ om. **E F** || **16–17** τῇ ὄχθῃ **E**
18 αὐτὸ **E** || **19** περὶ Μέ(μ)ονα τὸν Olearius : περὶ μένωνα τὸν **E F** : περιμένων αὐτὸν **A** || **22** νομίζουσιν οἱ Ἴνδοι **E** | κηρύκειον **F** || **24** φωνῇ τε **A E**^{acuv} **F** : φωνῇ τῇ **E**^{2pc} : φωνῇ Kayser^{1/2} || **26** ἀπὸ Ἑλλήνων φθέγγεσθαι suspectum habet Jones | ἀπὸ] ὅπα Reiske² : <τὰ> ἀπὸ Jackson

προγινώσκειν.” καὶ ἅμα ἤρετο τὸν Ἰνδόν, ὃ τι χρὴ πράττειν, ποθὼν ἤδη τὴν
 ξυνουσίαν, ὃ δὲ Ἰνδὸς “τούτους μὲν” ἔφη “καταλύειν χρὴ ἐνταῦθα, σὲ δ’
 ἤκειν ὡς ἔχεις· κελεύουσι γὰρ αὐτοί.” τὸ μὲν δὴ “αὐτοί” Πυθαγόρειον ἤδη
 τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐφάνη καὶ ἠκολούθει χαίρων.

92 K. **13.** Τὸν δὲ ὄχθον, ἐφ’ οὗ οἱ σοφοὶ ἀνῳκισμένοι εἰσὶν, ὕψος μὲν εἶναι κατὰ 5
 τὴν Ἀθηναίων φασὶν ἀκρόπολιν, ἀνίστασθαι δὲ ἐκ πεδίου ἄνω, εὐφυᾶ δὲ
 ὁμοίως πέτραι δαρυροῦν αὐτὸν κύκλῳ περιήκουσαν, ἥς πολλαχοῦ δίχγηλα
 ὁρᾶσθαι ἔχνη καὶ γενειάδων τύπους καὶ προσώπων καὶ που καὶ νῶτα ἰδεῖν
 ἀπαλισθηκόσιν ὅμοια. τὸν γὰρ Διόνυσον, ὅτε ξὺν Ἡρακλεῖ ἀπεπειράτο τοῦ
 χωρίου, προσβαλεῖν μὲν αὐτῷ φασὶ κελεύσαι τοὺς Πᾶνας, ὡς πρὸς τὸ σιμὸν 10
 ἱκανούς, ἐμβροντηθέντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν σοφῶν πεσεῖν ἄλλον ἄλλως,
 καὶ τὰς πέτρας οἷον ἐντυπωθῆναι τὰ τῆς διαμαρτίας σχήματα. περὶ δὲ τῷ
 ὄχθῳ νεφέλην ἰδεῖν φασιν, ἐν ᾗ τοὺς Ἰνδοὺς οἰκεῖν φανεροῦς τε καὶ ἀφανεῖς
 καθ’ ὃ τι βούλονται. πύλας δὲ εἰ μὲν καὶ ἄλλας εἶναι τῷ ὄχθῳ, οὐκ εἰδέναι. τὸ
 γὰρ περὶ αὐτὸν νέφος οὔτε ἀκλείστω ξυγχωρεῖν οὔτ’ αὖ ξυγκεκλεισμένῳ 15
 φαίνεσθαι.

14. Αὐτὸς δὲ ἀναβῆναι μὲν κατὰ τὸ νότιον μάλιστα τοῦ ὄχθου τῷ Ἰνδῷ
 ἐπόμενος, ἰδεῖν δὲ πρῶτον φρέαρ ὀργυῶν τεττάρων, οὗ τὴν αὐγὴν ἐπὶ τὸ
 στόμιον ἀναπέμπεσθαι κυανωτάτην οὔσαν καὶ ὁπότε ἡ μεσημβρία τοῦ
 ἡλίου σταίῃ περὶ αὐτό, ἀνιμᾶσθαι τὴν αὐγὴν ἀπὸ τῆς ἀκτίνος καὶ χωρεῖν 20
 ἄνω παρεχομένην εἶδος θερμῆς ἱριδος. μαθεῖν δὲ ὕστερον περὶ τοῦ φρέατος,
 ὡς σανδαράκινῃ μὲν εἶναι ἢ ὑπ’ αὐτῷ γῇ, ἀπόρρητον δὲ τὸ ὕδωρ ἡγοῖντο καὶ
 οὔτε πίνει τις αὐτὸ οὔτε ἀνασπῶν, ὅρκιον δὲ νομίζοιτο τῇ πέριξ Ἰνδικῇ
 2 πάσῃ. πλησίον δὲ τούτου κρατήρα εἶναι πυρός, οὗ φλόγα ἀναπέμπεσθαι
 μολυβδόδῃ, καπνὸν δὲ οὐδένα ἀπ’ αὐτῆς ἄττειν, οὐδὲ ὁσμὴν οὐδεμίαν, οὐδὲ 25
 ὑπερχυθῆναί ποτε ὁ κρατὴρ οὗτος, ἀλλ’ ἀναδίδοσθαι τοσοῦτος, ὡς μὴ
 ὑπερβλύσαι τοῦ βόθρου. ἐνταῦθα Ἰνδοὶ καθαίρονται τῶν ἀκουσίων, ὅθεν οἱ

T 17–81.11 Αὐτὸς – ἤθεσι resp. et laud. Eus. 18.10–17 (p. 140 des Places)
22 σανδαράκινῃ resp. Eus. 42.18 (p. 190 des Places)

8 πρόσωπον **F** || **10** τὸ σιμὸν Scaliger (et Valckenaer²) : τὸν σεισμὸν **A E F**
11 ἄλλως] ἄλλοσε Valckenaer² || **14** καθ’ Westermann^{Adn} (et Madvig Phillimore) :
 καὶ **A E F**^{2pc} : om. **F**^{ac2} | βούλονται (absque ἄν) Westermann^{Adn} | ἄλλας εἶναι] ἄλλαι
 εἰσὶ Reiske¹ : ὅλως εἰσὶ Reiske² : ἄλλαι ἐν Jacobs^{3/6} || **15** αὖ Bentley (et Reiske²) : ἄν
A E F || **18** πρῶτον μὲν φρέαρ **F** | αὐγὴν] αὐτὴν **E**^{ac1} : γῆν **F** : ἀτμὴν Olearius
20 τὴν αὐγὴν] αὐτὴν Jacobs³ : τὴν αὐτὴν Jacobs⁶ : τὴν ἀτμὴν Olearius | ὑπὸ Jacobs⁶
 (et Jackson Lucarini) || **21** θερμῆς Scaliger (et Salmasius Phillimore) || **22** αὐτῷ **A**^{1sl}
F : αὐτὸ **A E** || **23** πίνει **A** || **25** μολιβδόδῃ Eus. || **27** ἐνταῦθα οἱ Ἰνδοὶ **E** | οἱ] ὁ **A**

- σοφοὶ τὸ μὲν φρέαρ ἐλέγχου καλοῦσι, τὸ δὲ πῦρ συγγνώμης. καὶ διττῷ
 ἑωρακεῖν φασὶ πίθῳ λίθου μέλανος ὀμβρων τε καὶ ἀνέμων ὄντε. ὁ μὲν δὴ
 τῶν ὀμβρων, εἰ αὐχμῶ ἢ Ἰνδικῇ πιέζοιτο, ἀνοιχθεὶς νεφέλας ἀναπέμπει καὶ **93 K.**
 ὑγραίνει τὴν γῆν πάσαν, εἰ δὲ ὀμβροὶ πλεονεκτοῖεν, ἴσχει αὐτοὺς συγκλειό-
 5 μενος, ὁ δὲ τῶν ἀνέμων πίθος ταῦτόν, οἶμαι, τῷ τοῦ Αἰόλου ἀσκῶ πράττει.
 παρανοιγνύντες γὰρ τὸν πίθον ἕνα τῶν ἀνέμων ἀνιάσιν ἐμπνεῖν ὥρα κάντεῦ-
 3 θεν ἢ γῆ ἔρρωται. θεῶν δὲ ἀγάλασιν ἐντυχεῖν φασιν, εἰ μὲν Ἰνδοῖς ἢ Αἰγυ-
 πτίοις, θαῦμα οὐδέν, τὰ δὲ γε ἀρχαιότατα τῶν παρ' Ἑλλήσι τό τε τῆς
 Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Δηλίου καὶ τὸ τοῦ Διονύ-
 10 σου τοῦ Λιμναίου καὶ τὸ τοῦ Ἀμυκλαίου καὶ ὅποσα δὲ ἀρχαῖα, ταῦτα
 ἰδρῦεσθαί τε τοὺς Ἰνδοὺς τούτους καὶ νομίζειν Ἑλληνικοῖς ἦθεσι. φασὶ δὲ
 οἰκεῖν τὰ μέσα τῆς Ἰνδικῆς καὶ τὸν ὄχθον ὀμφαλὸν ποιοῦνται τοῦ λόφου
 τούτου, πῦρ τε ἐπ' αὐτοῦ ὀργιάζουσιν, ὃ φασιν ἐκ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων
 αὐτοὶ ἔλκειν. τούτῳ καὶ τὸν ὕμνον ἡμέραν ἅπασαν ἐς μεσημβρίαν ἄδουσιν.
 15 **15.** Ὅποιοι μὲν δὴ οἱ ἄνδρες καὶ ὅπως οἰκοῦντες τὸν ὄχθον, αὐτὸς ὁ ἀνὴρ
 δίδεισιν. ἐν μιᾷ γὰρ τῶν πρὸς Αἰγυπτίους ὁμιλιῶν “εἶδον” φησὶν “Ἰνδοὺς
 Βραχμᾶνας οἰκοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀτειχίστως τετειχι-
 σμένους καὶ οὐδὲν κεκτημένους ἢ τὰ πάντων.” ταυτὶ δὲ ἐκεῖνος μὲν σοφώτε-
 ρον ἔγραψεν, ὁ δὲ γε Δάμις φησὶ χαμευνία μὲν αὐτοὺς χρῆσθαι, τὴν γῆν δὲ
 20 ὑποστρωννύει πόας, ἃς ἂν αὐτοὶ αἰρώνται, καὶ μετεωροποροῦντας δὲ ἰδεῖν
 ἀπὸ τῆς γῆς ἐς πῆχεις δύο, οὐ θαυματοποιίας ἕνεκα (τὸ γὰρ φιλότιμον τοῦτο
 παραιτεῖσθαι τοὺς ἄνδρας), ἀλλ' ὅποσα τῷ Ἠλίῳ συναποβαίνοντες τῆς γῆς

F 5 τῷ – ἀσκῶ fort. resp. Hom. *Od.* 10.19–27

T 1–7 διττῷ – ἔρρωται resp. Eus. 24.2–3 (p. 150 des Places), Phot. 10a25–29
 20–21 μετεωροποροῦντας – δύο resp. Eus. 19.16–17 (p. 142 des Places)

2 φησὶ **F** | ὀμβρων τε καὶ ἀνέμων ὄντε] τὸν μὲν ὀμβρων, τὸν δὲ ἀνέμων Eus. | ὄντες **F**
 4 ὀμβρου **F** || 6 τῶν πίθων **F** | ἐκπνεῖν Reiske^{1/2} || 7 ἐντύχοις **E**^{1p} **F** : ἐντ[^{*}]χοις **E**^{ac1}
 8 τό] τὰ **E**^{ac1} || 9 τὸ¹] τὰ **E**^{ac1} | Δηλίου] Πυθίου Eus. || 10 Λιμναίου Kayser^{1/2} :
 λημναίου **E** **F** : λημνίου **A** : Ληναίου Eus. : Ὑλημᾶνου Jacobs⁶ (praeunte
 Crac.VIII.16.2 qui Ὑλημᾶνου praebet) | καὶ τὸ τοῦ Ἀμυκλαίου post l. 9 Δηλίου
 transp. Jackson : καὶ τὸ (τοῦ Ἀπόλλωνος) τοῦ Ἀμυκλαίου Cobet : om. Eus. | δὲ **A** **E** :
 ὥδε **F** || 11–12 post ἦθεσι punctum, post Ἰνδικῆς (l. 12) comma ponit Jackson
 11 ἔθεσι Richards (et Jackson) || 12 λόφου] τόπου Madvig || 13 ἐπ' **A**^{1s1} : ἀπ' **A** **E**
F || 14 αὐτὸν Reiske² || 15 δὴ καὶ οἱ **E** **F** || 16 φασιν **F** || 18 ἢ] καὶ Olearius (et
 Richards) | μὲν om. **F** || 19 τὴν γῆν δὲ **A**^{1s1} : τῇ γῇ δὲ **A** **E** : τῇ δὲ γῇ **F** || 20 δὲ] δὴ
 Kayser² || 22 Ἠλίῳ (ἡδίῳ) Jackson

- 2 δρώσιν, ὡς πρόσφορα τῷ θεῷ πράττοντες. τό τοι πῦρ, ὃ ἀπὸ τῆς ἀκτίνος ἐπισπῶνται, καίτοι σωματοειδὲς ὄν οὔτε ἐπὶ βωμοῦ καίειν αὐτοὺς οὔτε ἐν
94 K. ἵπνοις φυλάττειν, ἀλλ' ὥσπερ τὰς αὐγὰς, αἱ ἐξ ἡλίου τε ἀνακλῶνται καὶ
ὑδατος, οὕτω μετέωρόν τε ὀρᾶσθαι αὐτὸ καὶ σαλευόν ἐν τῷ αἰθέρι. τὸν μὲν
οὖν δὴ Ἥλιον ὑπὲρ τῶν ὥρων, ἃς ἐπιτροπεύει αὐτός, ἵν' εἰς καιρὸν τῇ γῇ 5
(Ἰ)ωσι καὶ ἡ Ἰνδικὴ εὖ πράττῃ, νύκτωρ δὲ λιπαροῦσι τὴν ἀκτῖνα μὴ
ἄχθεσθαι τῇ νυκτί, μένειν δέ, ὡς ὑπ' αὐτῶν ἤχθη. τοιοῦτον μὲν δὴ τοῦ
3 Ἀπολλωνίου τὸ “ἐν τῇ γῇ τε εἶναι τοὺς Βραχμᾶνας καὶ οὐκ ἐν τῇ γῇ.” τὸ δὲ
“ἀτειχίστως τετειχισμένους” δηλοῖ τὸν ἀέρα, ὅφ' ὧ ζῶσιν. ὑπαίθριοι γὰρ
δοκοῦντες αὐλίζεσθαι σκιάν τε ὑπεραίρουσιν αὐτῶν καὶ ὄντος οὐ ψεκάζον- 10
ται καὶ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ εἰσὶν, ἐπειδὴν αὐτοὶ βούλονται. τὸ δὲ “μὴδὲν κεκτημέ-
νους τὰ πάντων ἔχειν” ὧδε ὁ Δάμις ἐξηγεῖται. πηγαί, ὅποσαι τοῖς Βάκχοις
παρὰ τῆς γῆς ἀναθρόσκουσιν, ἐπειδὴν ὁ Διόνυσος αὐτοὺς τε καὶ τὴν γῆν
σεύσῃ, φοιτῶσι καὶ τοῖς Ἰνδοῖς τούτοις ἐστιωμένοις τε καὶ ἐστιῶσιν· εἰκότως
οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τοὺς μὴδὲν μὲν ἐκ παρασκευῆς, αὐτοσχεδίως δὲ αἱ 15
4 βούλονται ποριζομένους, ἔχειν φησὶν, ἀ μὴ ἔχουσιν. κομᾶν δὲ ἐπιτηδεύου-
σιν, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι πάλαι καὶ Θούριοι Ταραντῖνοί τε καὶ Μήλιοι καὶ
ὅποσοις τὰ Λακωνικὰ ἦν ἐν λόγῳ, μίτραν τε ἀναδοῦνται λευκήν, καὶ γυμνὸν
αὐτοῖς βάδισμα καὶ τὴν ἐσθήτα ἐσχηματίζοντο παραπλησίως ταῖς ἐξωμίσιν.
ἡ δὲ ὕλη τῆς ἐσθήτος, ἔριον αὐτοφυὲς ἡ γῇ φύει, λευκὸν μὲν ὥσπερ τὸ 20

F 12–13 πηγαί – ἀναθρόσκουσιν fort. resp. E. Ba. 704–705

T 1–2 τό – ἐπισπῶνται resp. Eus. 19.17–18 (p. 142 des Places)
16–83.2 κομᾶν – ποιοῦνται aff. Phot. 326b26–32, nonnulla omittens || **20** ἡ¹ –
φύει laud. Eus. 23.1–2 (p. 148 des Places)

1 πράττοντας Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || **4** τὸν] ὄν **E** : om. **F** spatio vacuo relicto, in quo scripsit **F**² μεθ' ἡμέραν μὲν (e scholio sumptum), verbis sequentibus οὖν μὲν δὴ ἡλίου lineola deletis || **4–5** μὲν οὖν] οὖν μὲν **F** : μὲν **E** : μεθ' ἡμέραν μὲν (nisi fallor) **E**^{3sl}
5 <προσεύχονται τὸν> Ἥλιον Reiske¹ : Ἥλιον <ἔωθεν ἰλεοῦνται> Jackson || **6** (Ἰ)ωσι Cobet || **7** ἡφθη Jackson || **12** ταῖς βάκχαις Scaliger || **13** ἐκθρόσκουσιν **F** | αὐτάς Scaliger || **17** λακεδαίμο/ **E** (= λακεδαίμονες, ut vid.; finem vocabulorum saepius non exscribit) || **19** σχηματίζονται Jackson | παραπλήσιον Phot.A

Παμφύλων, μαλακώτερον δέ· τίκτει ἡ πιμελή οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ
λείβεσθαι. τοῦτο ἱερὰν ἐσθῆτα ποιοῦνται καὶ εἴ τις ἕτερος παρὰ τοὺς Ἴνδους
τούτους ἀνασπῶ αὐτό, οὐ μεθίεται ἡ γῆ τοῦ ἐρίου. τὴν δὲ ἰσχὺν τοῦ δακτυ-
λίου καὶ τῆς ῥάβδου, ἃ φορεῖν αὐτοὺς ἄμφω, δύνασθαι μὲν πάντα, δύο δὲ
5 ἀρρήτω τετιμῆσθαι.

16. Προσίοντα δὲ τὸν Ἀπολλώνιον οἱ μὲν ἄλλοι σοφοὶ προσήγοντο 95 K.
ἀσπαζόμενοι ταῖς χερσίν, ὁ δὲ Ἰάρχας ἐκάθητο μὲν ἐπὶ δίφρου ὑψηλοῦ
(χαλκοῦ δὲ μέλανος ἦν καὶ πεποίκιλτο χρυσοῖς ἀγάλμασιν, οἱ δὲ τῶν ἄλλων
δίφροι χαλκοὶ μὲν ἄσχημοι δὲ ἦσαν, ὑψηλοὶ δὲ ἦττον· ὑπεκάθηντο γὰρ τῷ
10 Ἰάρχα), τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ἰδὼν φωνῇ τε ἡσπάσατο Ἑλλάδι καὶ τὰ τοῦ
Ἴνδου γράμματα ἀπῆτει. θαυμάσαντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τὴν πρόγνωσιν
καὶ γράμμα γε ἐν ἔφῃ λείπειν τῇ ἐπιστολῇ, δέλτα εἰπὼν (παρήλθε γὰρ αὐτὸν
γράφοντα) καὶ ἐφάνη τοῦτο ὥδε ἔχον. ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἐπιστολὴν “πῶς,” 2
ἔφῃ “ὦ Ἀπολλώνιε, περὶ ἡμῶν φρονεῖτε;” “πῶς” εἶπεν “ἢ ὡς δηλοῖ τὸ ὑμῶν
15 ἕνεκα ὁδὸν ἡκεῖν με, ἦν μήπω τις τῶν ὀθενπερ ἐγὼ ἀνθρώπων;” “τί δὲ ἡμᾶς
πλέον οἶε σαυτοῦ γινώσκειν;” “ἐγὼ μὲν” εἶπεν “σοφώτερά τε ἡγοῦμαι τὰ
ὑμέτερα καὶ πολλῶ θεϊότερα. εἰ δὲ μηδὲν πλέον ὦν οἶδα παρ' ὑμῖν εὔροιμι,

F 1–2 ἔλαιον – λείβεσθαι imit. Hom. *Od.* 7.107

T 2–4 εἰ – ῥάβδου laud. Phot. 326b32–33 || 3–5 τὴν – τετιμῆσθαι resp. Eus.
23.6–8 (p. 148 des Places) || 7–10 ὁ – Ἰάρχα resp. et laud. Eus. 18.17–26 (p. 140
des Places) || 10–84.8 τὸν – εἶρεν resp. Eus. 19.1–11 (p. 142 des Places)

1–2 μαλακώτερον δὲ τίκτει, ἡ (ἢ E) πιμελή οἷα ἔλαιον ἀπ' (ita A^{1sl} : ἐπ' A E F) αὐτοῦ
λείβεσθαι A E F : μαλακώτερον δέ (τίκτει – λείβεσθαι omisso) Phot. : μαλακώτερον δὲ
τίκτει, καὶ τι μέλι οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι Scaliger : μαλακώτερον δὲ θιγεῖν ἢ
πιμελὴν ὥστε δοκεῖν οἷα (οἷα Reiske¹) ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι Reiske^{1/2} :
μαλακώτερον δὲ τίκτει, ἡ (δὲ) πιμελή οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι Jacobs¹ :
μαλακώτερον δὲ τίκτει, καὶ ἡ (vel ἡ (δὲ), sicut Jacobs¹) πιμελή οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ
λείβεσθαι Kayser^{1APP} : μαλακώτερον δὲ τίκτει, ἡ πιμελή οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεται
Kayser^{1C} : μαλακώτερον δέ, πυκνότης δ' ἀμέλει οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι Miller :
μαλακώτερον δὲ τίκτει, ἡ (δὲ) πιμελή οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεται Kayser² :
μαλακώτερον δὲ τίκτει καὶ πιμελὴν (δοκεῖ) οἷα ἔλαιον ἀπ' αὐτοῦ λείβεσθαι Schenk¹² :
locus valde suspectus || 4–5 δύο δὲ ἀρρήτω | τῷ δ' ἀρρήτω Miller || 4 δύο A E F : δύο
Aldina (Kayser^{1/2}) : suspectum habet Reiske¹ || 5 τετιμῆσθαι E || 7 ἐφ' ὑψηλοτάτου
δίφρου Eus. || 8 μέλανος οὔτος ἦν Eus. | χρυσοῖς Eus. || 9 δὲ¹ om. E | ὑψηλοὶ δὲ
ἦττον | καὶ ἦττον ὑψηλοὶ Eus. || 10 Ἑλλάδι om. E F || 12 καὶ del. E³ | γράμματά E^{ac2} :
γράμ (in fine lineae) F | γε | τε E^{ac3} F | fortasse παρελθεῖν | αὐτὸ (τὸν) Reiske¹ || 14 ὦ
om. F | ὑμῶν | ἡμῶν A || 15 ἡκεῖν με ὁδὸν A | μήπω | μήπο E^{ac3} | δὲ | δαί F
16 σαυτὸν F

- 3 μεμαθηκώς ἂν εἶην καὶ τὸ μηκέτ' ἔχειν ὃ τι μάθοιμι.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς
 “οἱ μὲν ἄλλοι” ἔφη “τοὺς ἀφικνουμένους ἐρωτῶσι, ποταποὶ τε ἤκουσι καὶ
 ἐφ' ὃ τι, ἡμῖν δὲ σοφίας ἐπιδείξιν πρώτην ἔχει τὸ μὴ ἀγνοῆσαι τὸν ἤκοντα.
 ἔλεγε δὲ τοῦτο πρῶτον.” καὶ εἰπὼν ταῦτα πατρόθεν τε διήει τὸν Ἀπολλωνί-
 ον καὶ μητρόθεν καὶ τὰ ἐν Αἰγαῖς πάντα καὶ ὡς προσήλθεν αὐτῷ ὁ Δάμις 5
 καὶ εἰ δὴ τι ἐσπούδασαν ὁδοιποροῦντες ἢ σπουδάζοντος ἐτέρου εἶδον, πάντα
 ταῦθ' ὥσπερ κοινωνήσας αὐτοῖς τῆς ἀποδημίας ὁ Ἰνδὸς ἀπνευστί τε καὶ σα-
 4 φῶς εἶρ{η}κεν. ἐκπλαγέντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ ὁπόθεν ἦδει ἐπερομέ-
 νου, “καὶ σὺ μέτοχος” ἔφη “τῆς σοφίας ταύτης ἦκεις, ἀλλ' οὐπω πάσης.”
 96 K. “διδάξῃ οὖν με” ἔφη “τὴν σοφίαν πᾶσαν;” “καὶ ἀφθόνως γε,” εἶπε “τοῦτ' 10
 γὰρ σοφώτερον τοῦ βασκαίνειν τε καὶ κρύπτειν τὰ σπουδῆς ἄξια. καὶ
 ἄλλως, Ἀπολλώνιε, μεστόν σε ὁρῶ τῆς Μνημοσύνης, ἣν ἡμεῖς μάλιστα
 θεῶν ἀγαπῶμεν.” “ἦ γὰρ καθεώρακας,” εἶπεν “ὅπως πέφυκα;” “ἡμεῖς,” ἔφη
 “ὦ Ἀπολλώνιε, πάντα ὁρῶμεν τὰ τῆς ψυχῆς εἶδη ξυμβόλοις αὐτὰ μυρίοις 15
 ἐξιχνεύοντες. ἀλλ' ἐπεὶ μεσημβρία πλησίον καὶ τὰ πρόσφορα τοῖς θεοῖς χρὴ
 παρασκευάσαι, νῦν μὲν ταῦτ' ἐκπονῶμεν, μετὰ ταῦτα δὲ ὁπόσα βούλει
 διαλεγώμεθα. παρατύγχανε δὲ πᾶσι τοῖς δρωμένοις.” “νῆ Δί',” εἶπεν
 “ἀδικοίην ἂν τὸν Καύκασον καὶ τὸν Ἰνδόν, οὓς ὑπερβᾶς δι' ὑμᾶς ἦκα, εἰ μὴ
 πάντων ἐμφοροίμην ὧν δρώητε.” “ἐμφοροῦ” ἔφη “καὶ ἴωμεν.”
17. Ἐλθόντες οὖν ἐπὶ πηγὴν τινα ὕδατος, ἣν φησιν ὁ Δάμις ἰδὼν 20
 ὕστερον εἰκέναι τῇ ἐν Βοιωτοῖς Δίρκῃ, πρῶτα μὲν ἐγυμνώθησαν, εἴτα
 ἐχρίσαντο τὰς κεφαλὰς ἡλεκτρώδει φαρμάκῳ· τὸ δὲ οὕτω τι τοὺς Ἰνδοὺς
 ἔθαλπεν, ὥς ἀτμίξειν τὸ σῶμα καὶ τὸν ἰδρώτα χωρεῖν ἀστακτί, καθάπερ τῶν
 πυρὶ λουομένων. εἴτα ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐς τὸ ὕδωρ καὶ λουσάμενοι ὥδε πρὸς 25
 2 τὸ ἱερὸν ἐβάδιζον ἐστεφανωμένοι καὶ μεστοὶ τοῦ ὕμνου. περιστάντες δὲ ἐν
 χοροῦ σχήματι καὶ κορυφαῖον ποιησάμενοι τὸν Ἰάρχαν ὀρθαῖς ταῖς ῥάβδοις
 τὴν γῆν ἐπληξαν, ἣ δὲ κυρτωθεῖσα δίκην κύματος ἀνέπεμψεν αὐτοὺς ἐς

F 7–8 ἀπνευστί – εἶπεν imit. D. 18.308

T 21–85.1 εἴτα – ἄερος resp. Eus. 19.11–15 (p. 142 des Places) || 22 ἐχρίσαντο –
 φαρμάκῳ laud. Eus. 19.12–13 (p. 142 des Places)

1 εἶην ἂν F | μηκέτ' ἔχειν Bentley (et Reiske^{1/2}): μὴ κατέχειν A E F || 2 τε om. F
 3 ἐπιδείξιν om. E || 4 δὲ| δὴ F | πρῶτον τοῦτο A || 6 σπουδάζοντα ἕτερον vel ἕτερα
 Jackson | ἐτέρω E F || 8 εἶρ{η}κεν Cobet | ἦδει| εἰδείη Cobet || 9 τῆς σοφίας ἔφη E
 ἀλλ' om. A || 10 aut διδάξεις aut διδάξαι (imperativus) Reiske² || 12 Μνημοσύνης
 scripsi praeceunte Jacobs⁶ (et Jackson): μνημοσύνης edd. || 21 Δίρκῃ| διήρκει F^{ac2}
 22 ἡλεκτρίνῳ Eus. || 24 λουμένων Cobet | αὐτοὺς E F || 25 ὕμνου E^{ac2} | δὲ om. F

δίπηνχου τοῦ ἀέρος. οἱ δὲ ἤδον ὥδῃν, ὅποιος ὁ παιᾶν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ἄδουσιν. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν γῆν κατήραν, καλέσας ὁ Ἰάρχας τὸ μεираάκιον τὸ τὴν ἄγκυραν φέρον “ἐπιμελήθητι” ἔφη “τῶν Ἀπολλωνίου ἐταίρων.” ὁ δὲ πολλῶ θάπτον ἢ οἱ ταχεῖς τῶν ὀρνίθων πορευ-
 5 θεῖς τε καὶ ἐπανελθῶν “ἐπιμεμέλημαι” ἔφη. θεραπεύσαντες οὖν τὰ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἀνεπαύοντο ἐν τοῖς θάκοις, ὁ δὲ Ἰάρχας πρὸς τὸ μεираάκιον “ἐκφε-
 ρε” εἶπεν “τῷ σοφῷ Ἀπολλωνίῳ τὸν Φραῶτου θρόνον, ἵν’ ἐπ’ αὐτοῦ διαλέγοιτο.”

18. Ὡς δὲ ἐκάθισεν, “ἐρώτα,” ἔφη “ὅ τι βούλει· παρ’ ἀνδρας γὰρ ἤκεις
 10 πάντα εἰδότας.” ἤρετο οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, εἰ καὶ αὐτοὺς ἴσασιν, οἴομενος αὐτόν, ὥσπερ Ἕλληνες, χαλεπὸν ἡγεῖσθαι τὸ ἑαυτὸν γινῶναι, ὁ δὲ ἐπιστρέψας παρὰ τὴν τοῦ Ἀπολλωνίου δόξαν “ἡμεῖς” ἔφη “πάντα γινώσκουμεν, ἐπειδὴ πρῶτους ἑαυτοὺς γινώσκουμεν· οὐ γὰρ προσέλθοι τις ἡμῶν τῇ φιλοσοφίᾳ ταύτῃ μὴ πρῶτον εἰδὼς ἑαυτόν.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀναμνησθεὶς ὧν
 15 τοῦ Φραῶτου ἤκουσε καὶ ὅπως ὁ φιλοσοφῆσιν μέλλων ἑαυτὸν βασανίσας ἐπιχειρεῖ τούτῳ, ξυνεχώρησε τῷ λόγῳ· τουτὶ γὰρ καὶ περὶ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο. πάλιν οὖν ἤρετο, τίνας αὐτοὺς ἡγοῖντο, ὁ δὲ “θεοὺς” εἶπεν, ἐπερομένου δὲ αὐτοῦ, διὰ τί, “ὅτι” ἔφη “ἀγαθοὶ ἐσμεν ἀνθρώποι.” τοῦτο τῷ Ἀπολλωνίῳ τοσαύτης ἔδοξεν εὐπαιδευσίας εἶναι μεστόν, ὥς εἰπεῖν αὐτὸ καὶ πρὸς
 20 Δομετιανὸν ὕστερον ἐν τοῖς ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγοις.

19. Ἀναλαβὼν οὖν τὴν ἐρώτησιν “περὶ ψυχῆς δὲ” ἔφη “πῶς φρονεῖτε;” “ὥς γε” εἶπεν “Πυθαγόρας μὲν ὑμῖν, ἡμεῖς δὲ Αἰγυπτίοις παρεδώκαμεν.” “εἰποῖς ἂν οὖν,” ἔφη “καθάπερ ὁ Πυθαγόρας Εὐφορβὸν ἑαυτὸν ἀπέφηνεν,

F 1–2 δ¹ – ἄδουσιν resp. S. PMG 737a

T 17 ἤρετο – εἶπεν laud. Eus. 21.12–13 (p. 146 des Places); resp. Eus. 45.26–28 (p. 202–204 des Places) || 17–18 ὁ – ἀνθρώποι resp. Tz. in Hom. II. Prolog. 1.813–817 || 21–90.13 Ἀναλαβὼν – ξυνειληφέναι resp. Eus. 22.2–4 (p. 146 des Places) || 21–86.13 Ἀναλαβὼν – ἡγγεῖτο resp. Phot. 326b24–26

1 σοφοκλέος A || 3 φέρων A E^{ac1} | τῷ E || 5 πολλὰ λοιπὰ F || 11 ἡγεῖσθαι (ἀν) Jackson || 11–12 ὑποστρέψας F || 13 ἐπειδὴ – γινώσκουμεν om. F | αὐτοὺς E | γὰρ ἂν προσέλθοι F || 15 βασανισταῖς Bentley || 16 ἐπιχειρεῖ τούτῳ, ξυνεχώρησε : ita interpungit A (ci. Reiske²) : ἐπιχειρεῖ (ἐπιχωρεῖ F), τούτῳ ξυνεχώρησε E F | ἐπιχωρεῖ F (add. ei infra ω F²) | τούτῳ τοῦτο A^{1pc} (et τούτῳ A^{1sl}) | αὐτοῦ F | ἐπέπειστο E 17 θεοὺς εἶπεν | θεοὺς εἶ (sic) εἶπεν A : θεοὺς (εἶναι) εἶπεν Kayser^{1App} || 19 αὐτὸν E F 20 δομειτιανὸν F || 21 οὖν om. F^{ac2} | ἔφη | εἶπεν A || 22 ὑμῖν | ἡμῖν Bentley (Πυθαγόρα δὲ (δ’ Reiske²) Αἰγυπτιοί), ἡμεῖς Reiske^{1/2} | παραδεδώκαμεν F

- ὅτι καὶ σύ, πρὶν εἰς τοῦθ' ἦκειν τὸ σῶμα, Τρώων τις ἢ Ἀχαιῶν ἢς ἡ ὁ δεῖνα;" ὁ δὲ Ἰνδὸς "Τροία μὲν ἀπώλετο" εἶπεν "ὑπὸ τῶν πλευσάντων Ἀχαιῶν τότε, ὑμᾶς δὲ ἀπολωλέκασιν οἱ ἐπ' αὐτῇ λόγοι· μόνους γὰρ ἀνδρας ἡγούμενοι τοὺς ἐς Τροίαν στρατεύσαντας ἀμελεῖτε πλείονων τε καὶ θειοτέρων ἀνδρῶν, οὓς ἢ τε ὑμετέρα γῆ καὶ ἡ Αἰγυπτίων καὶ ἡ Ἰνδῶν ἤνεγκεν. ἐπεὶ τοίνυν ἤρου με 5
- 98 K.** περὶ τοῦ προτέρου σώματος, εἰπέ μοι, τίνα θαυμασιώτερον ἡγή τῶν ἐπὶ 2 Τροίαν τε καὶ ὑπὲρ Τροίας ἐλθόντων;" "ἐγὼ" ἔφη "Ἀχιλλέα τὸν Πηλέως τε καὶ Θέτιδος· οὗτος γὰρ δὴ κάλλιστός τε εἶναι τῷ Ὀμήρῳ ὕμνηται καὶ παρὰ πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς μέγας ἔργα τε αὐτοῦ μέγала οἶδε. καὶ μεγάλων ἀξιοῖ τοὺς Αἰαντάς τε καὶ Νιρέας, οἱ μετ' ἐκείνων καλοὶ τε αὐτῷ καὶ γενναῖοι 10 ἄδονται." "πρὸς τοῦτον," ἔφη "Ἀπολλῶνιε, καὶ τὸν πρόγονον θεῶρει τὸν ἐμόν, μάλλον δὲ τὸ πρόγονον σῶμα· τουτὶ γὰρ καὶ Πυθαγόρας Εὐφορβον ἡγεῖτο.
- 20.** "Ἦν τοίνυν" ἔφη "χρόνος, ὅτ' Αἰθίοπες μὲν ᾤκουν ἐνταῦθα, γένος Ἰνδικόν, Αἰθιοπία δὲ οὐπω ἦν, ἀλλ' ὑπὲρ Μερόην τε καὶ Καταδούπους 15 ὠριστο Αἰγυπτος, αὐτῇ καὶ τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου παρεχομένη καὶ ταῖς ἐκβολαῖς συναπολήγουσα. ὃν μὲν δὴ χρόνον ᾤκουν ἐνταῦθα οἱ Αἰθίοπες ὑποκείμενοι βασιλεῖ Γάγγῃ, ἢ τε γῆ αὐτοὺς ἰκανῶς ἐφερβεν καὶ οἱ θεοὶ σφῶν ἐπεμελοῦντο, ἐπεὶ δὲ ἀπέκτειναν τὸν βασιλέα τοῦτον, οὔτε τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς καθαροὶ ἔδοξαν, οὔτε ἡ γῆ ξυνεχώρει αὐτοῖς ἴστασθαι· τήν τε γὰρ 20 σποράν, ἣν ἐς αὐτὴν ἐποιοῦντο, πρὶν ἐς κάλυκα ἦκειν ἐφθειρε τοὺς τε τῶν γυναικῶν τόκους ἀτελεῖς ἐποίει καὶ τὰς ἀγέλας πονήρως ἐβοσκε, πόλιν τε 2 ὅπου βάλοιντο, ὑπεδίδου ἡ γῆ καὶ ὑπεχώρει κάτω. καὶ γάρ τι καὶ φάσμα τοῦ Γάγγου προϊόντας αὐτοὺς ἤλαυνεν ἐνταραττόμενον τῷ ὁμίλῳ, ὃ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν γε δὴ τοὺς αὐθέντας καὶ τοὺς τὸ αἶμα χερσὶ πράξαντας τῇ γῇ 25

F 7–8 ἐγὼ – ὕμνηται resp. Hom. *Il.* 2.674 || **10** Αἰαντάς resp. Hom. *Il.* 2.768–769 | Νιρέας resp. Hom. *Il.* 2.671–674

1 ἢς **E F** : ἤσθον **A** : ἤσθα Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **6** θαυμασιώτατον Richards 7 τε καὶ ὑπὲρ Τροίας del. Reiske¹ | τε¹ om. **F** || **9** οἶδε] ἄδεται Phillimore | μεγάλων **A** : μεγάλα **E F** | ἀξιοῦν **E F** || **10** νιρέα **F** | οἶ] εἰ Jackson | ἐκείνων **E** | ἀγενναῖοι **E**^{ac} **11** ἄδονται Kayser^{1App} Kayser^{2T} | τούτους Reiske¹ || **12–13** τουτὶ – ἡγεῖτο om. **A** **20** Ἰνδοῖς ἔτι καθαροὶ **F** | ἡ om. **E F** | τήν] τοῖς **E** || **21** ἐφθειρε] ἐφθινε Reiske² **23** ὅποι Kayser^{1/2} | ὑπ(εν)εδίδου dubitanter Jackson | καὶ³ om. **A** || **24** ἐνταραττόμενον] ἐν{τα}ραττόμενον Scaliger (et Reiske²) : ἐν{τ}αράττο{μενο}ν Reiske¹ : ἐντα{ρα}ττόμενον dubitanter Richards : παρατα{ρα}ττόμενον Jackson **25–87.1** καὶ – καθιερεύσαιεν] χωρὶς τάξαντες τῇ γῇ καθιερεύσαμεν Reiske² (deleto τοὺς τὸ αἶμα ut e scholio ad αὐθέντας [τοὺς τὸ αἶμα ἐκχέαντας] orto) || **25** χερσὶ Spengel (apud Kayser^{1N}) : χωρὶς **A F** : τῇ γῇ **E** : locus valde dubius

- καθιερεύσαιεν. ἦν δὲ ἄρα ὁ Γάγγης οὗτος δεκάπηχυν μὲν τὸ μῆκος, τὴν δὲ ὥραν οἶος οὕτω τις ἀνθρώπων, ποταμοῦ δὲ Γάγγου παῖς· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὴν Ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα αὐτὸς ἐς τὴν Ἐρυθρὰν ἔστρεψε καὶ διήλλαξεν αὐτὸν τῇ γῇ, ὅθεν ἡ γῆ ζῶντι μὲν ἄφθονα ἔφερεν, ἀποθανόντι δὲ ἐτιμώ- **99 K.**
- 5 ρει. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀχιλλέα Ὅμηρος ἄγει μὲν ὑπὲρ Ἑλένης ἐς Τροίαν, φησὶ δὲ 3
αὐτὸν δώδεκα μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ἡρηκέναι, πεζῇ δὲ ἔνδεκα, γυναικὰ τε
ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀφαιρεθέντα εἰς μῆνιν ἀπενεχθῆναι, ὅτε δὴ ἀτεράμονα καὶ
ὦμόν δόξαι, σκεψώμεθα τὸν Ἰνδὸν πρὸς ταῦτα. πόλεων μὲν τοίνυν ἐξήκοντα
οἰκιστὴς ἐγένετο, αἵπερ εἰσὶ δοκιμώτατοι τῶν τῆδε· τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις
10 ὅστις εὐκλεέστερον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικίζειν πόλιν οὐκ ἔστι. Σκύθας δὲ τοὺς
ὑπὲρ Καύκασόν ποτε στρατεύσαντας ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο· τὸ δὲ
ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι πολλῶ βέλτιον τοῦ
δουλείαν ἐπάγειν πόλει καὶ ταῦθ' ὑπὲρ γυναικός, ἦν εἰκὸς μὴδὲ ἀκουσαν
ἀνηρπάσθαι. ξυμμαχίας δὲ αὐτῷ γενομένης πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς χώρας, ἥς
15 νῦν Φραῶτης ἄρχει, κἀκείνου παρανομώτατά τε καὶ ἀσελγέστατα γυναικὰ
ἀφελομένου αὐτὸν οὐ παρέλυσεν τοὺς ὄρκους, οὕτω βεβαίως ὁμωμοκέναι
φῆσας, ὡς μὴδὲ ὁπότε ἡδικοῖτο λυπεῖν αὐτόν.

- 21.** “Καὶ πλείω διήγειν ἂν τοῦ ἀνδρός, εἰ μὴ ἐς ἔπαινον ὤκνουν ἑαυτοῦ
καθίστασθαι· εἰμὶ γάρ σοι ἐκεῖνος, τουτὶ δὲ ἐδήλωσα γεγωνώς ἔτη τέτταρα.
20 ἐπτά γάρ ποτε ἀδαμάντινα τοῦ Γάγγου τούτου ξίφη ἐς γῆν πῆξαντος ὑπὲρ
τοῦ μὴδὲν δεῖμα ἐμπελάζειν τῇ χώρᾳ καὶ τῶν θεῶν θύειν μὲν κελεύοντων
ἡκοντας, οὐ πέπηγε ταῦτα, τὸ δὲ χωρίον οὐκ ἐξηγουμένων, ἐν ᾧ ἐπεπήγει,
παῖς ἐγὼ κοιμῶν τυγχάνων ἡγαγον τοὺς ἐξηγητὰς ἐπὶ τάφρον καὶ ὀρύττειν
προσέταξα ἐκεῖ φῆσας κατατεθεῖσθαι αὐτά.

F 5–6 φησὶ – ἔνδεκα resp. Hom. *Il.* 9.328–329 || **6–8** γυναικὰ – δόξαι resp. Hom. *Il.* 1.172–303

T 1–13 Γάγγης – πόλει aff. Suda γ4 (1.502.4–17 Adler)

1 καθιερεύσαιεν Westermann : καθιερεύσαμεν **A** **E** : καθιερώσαμεν **F** : καθιέρυσαν Kayser² | μὲν om. Suda || **2** τὸν²] τὴν **E** || **3** ἔστρεψε **A**^{1pc} : ἔστρεψεν **E** : ἔστρεψε **A**^{acuv} : ἔτρεψε **F** || **5** φασὶ **F** || **6** δώδεκα] δέδωκα **F**^{ac1} | τε **A** : δὲ **E** **F** Suda || **7** ἀπενεχθεῖς **E** | ὅτε] ἄτε Scaliger : ὅθεν Reiske² | δῆ] δὲ Suda || **9** δοκιμώταται **F** Suda **10** ad οὐκ ἔστι adiectivum excidisse statuit Richards (et Jackson) || **11** στρατεύσαντάς ποτε **F** Suda | ἐπὶ τήνδε] ἐπίδε τὴν **F** | ἀπέωσατο Kayser^{1c} Kayser^{2T} | τὸ] τὸν **A** || **13** ἐπάγειν τῇ πόλει Suda || **14** ἡρπάσθαι Kayser² : ἀρπασθῆναι Cobet | δὲ] τε **F** || **15** τε om. **F** || **17** ἡδικοῖτο λυπεῖν] aut ἡδικοῖτο λυπεῖν aut ἡδικοῖτο λυπεῖσθαι Reiske¹ || **18** ἐαυτῷ **E** || **19** σοι] τοι Scaliger || **22** οὐ πέπηγε] οὐκ ἐπήγε **F** (οὐ πέπηγε **F**^{2sl}) || **23** τυγχάνων κοιμῶν **E**

22. “Καὶ μήπω θαυμάσης τοῦμόν, εἰ ἐξ Ἰνδοῦ ἐς Ἰνδὸν διεδόθη· οὗτος γὰρ” δέξας τι μεираκίον εἰκοσί που γεγονὸς ἔτη “πέφυκε μὲν πρὸς φιλοσοφίαν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἔρρωται δέ, ὡς ὀρᾷς, καὶ κατεσκεύασται γενναίως τὸ σῶμα, καρτερεῖ δὲ πῦρ καὶ τομὴν πᾶσαν, καὶ τοιόσδε ὦν ἀπεχθάνεται τῇ φιλοσοφίᾳ.” “τί οὖν,” εἶπεν ὁ Ἰάρχα, τὸ μεираκίου πάθος; 5 δεινὸν γὰρ λέγεις, εἰ συντεταγμένος οὕτως ὑπὸ τῆς φύσεως μὴ ἀσπάζεται τὴν φιλοσοφίαν, μηδὲ ἐρᾷ τοῦ μανθάνειν καὶ ταῦτα ὑμῖν ξυνών.” “οὐ ξύνεστιν,” εἶπεν “ἀλλ’ ὥσπερ οἱ λέοντες ἄκων εἰληπται, καὶ καθεῖρκεται μὲν, ὑποβλέπει δὲ ἡμῶν τιθασυόντων αὐτὸν καὶ καταψώντων. γέγονε μὲν οὖν τὸ μεираκίον τοῦτο Παλαμήδης ὁ ἐν Τροίᾳ, κέχρηται δὲ ἐναντιωτάτοις 10 Ὀδυσσεὶ καὶ Ὀμήρῳ, τῷ μὲν ξυνθέντι ἐπ’ αὐτὸν τέχνας, ὃν κατελιθώθη, τῷ δὲ οὐδὲ ἔπους αὐτὸν ἀξιώσαντι. καὶ ἐπειδὴ μηδὲ ἡ σοφία αὐτόν τι, ἣν εἶχεν, ὤνησε, μήτε Ὀμήρου ἐπαινέτου ἔτυχεν, ὃν οὐ πολλοὶ καὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἐς ὄνομα ἤχθησαν, Ὀδυσσεὺς τε ἡττητο ἀδικῶν οὐδέν, διαβέβληται πρὸς φιλοσοφίαν καὶ ὀλοφύρεται τὸ ἑαυτοῦ πάθος. ἔστι δὲ 15 οὗτος Παλαμήδης, ὃς καὶ γράφει μὴ μαθὼν γράμματα.”

23. Τοιαῦτα διαλεγόμενων προσελθὼν τῷ Ἰάρχᾳ ἄγγελος “ὁ βασιλεὺς” ἔφη “περὶ δέιλῃν πρωΐαν ἀφίξεται ξυνεσόμενος ὑμῖν περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων.” ὁ δὲ “ἡκέτω,” εἶπεν “καὶ γὰρ ἂν καὶ βελτίων ἀπέλθοι γνοὺς ἄνδρα Ἑλληνα.” καὶ εἰπὼν ταῦτα ἄλλιν τοῦ προτέρου λόγου εἶχετο. ἤρετο 20 οὖν τὸν Ἀπολλώνιον “σὺ δ’ ἂν εἴποις” ἔφη “τὸ πρότερον σῶμα καὶ ὅστις πρὸ τοῦ νῦν ἦσθα;” ὁ δὲ εἶπεν “ἐπειδὴ ἄδοξον ἦν μοι ἐκεῖνο, ὀλίγα αὐτοῦ μέμνημαι.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἰάρχας “εἶτα ἄδοξον” ἔφη “ἡγῇ τὸ γενέσθαι **101 K.** κυβερνήτης νεὼς Αἰγυπτίας; τουτὶ γὰρ σε ὀρῶ γεγονότα.” “ἀληθὴ μὲν” | 2 εἶπεν “λέγεις, ὦ Ἰάρχα· τουτὶ γὰρ ἀτεχνῶς ἐγενόμην. ἡγοῦμαι δ’ αὐτὸ οὐκ 25

F 13 μήτε – ἔτυχεν fort. resp. *Cypr.* fr. 27 West = fr. 30 Bernabé

T 13–14 μήτε – ἤχθησαν aff. Phot. 332b4–6 || **23–24** τὸ – Αἰγυπτίας laud. Eus. 22.4–5 (p. 146 des Places), 32.10 (p. 170 des Places)

2 γεγονὸς Olearius : γεγωνὸς **A E F** || **4** γενναῖος **F** | καὶ τοιόσδε] καίτοι ὃδε Reiske² τοῖδε **E^{acuv2}** || **5** τὸ μεираκίου] τοῦ μεираκίου **E** : τὸ <τοῦ> μεираκίου Jackson || **6** ξυντετυγμένος Reiske² || **9** ὑποβλέπει Laur.CS.155^{1st} (ci. Morel Jacobs^{2/3}) : ἀποβλέπει **A E F** | αὐτὸ **E F** || **10** τοῦτο τὸ μεираκίον **F** || **12** μηδὲ scripsi : μὴ δὲ **A E** : μήτε **F** : μήθ’ Westermann || **12–13** ἦν ὅτε εἶχεν **E F** : fortasse ἦν <τ>ότε εἶχεν || **13** οὔτε Phot. | ἐφ’ Phot. || **18** πρωΐαν Olearius (et Cobet) : πρώτην **A E F** || **19** καὶ² om. **E F** || **21** πρότερον **E** : πρῶτον **A F** : πρὸ τοῦ Reiske² || **24** νηὸς (sic) Αἰγυπτίας κυβερνήτης Eus. (22.5) : Αἰγυπτίας κυβερνήτης νεὼς Eus. (32.10) : κυβερνήτης Αἰγυπτίας νεὼς Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **25** εἶπεν om. **E**

ἄδοξον μόνον, ἀλλὰ καὶ καταβεβλημένον, καὶ τοσούτου μὲν ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις, ὅσουπερ τὸ ἄρχειν καὶ τὸ στρατοῦ ἡγεῖσθαι, κακῶς δὲ ἀκοῦον ὑπὸ τῶν καθαπτομένων τῆς θαλάσσης. τὸ γοῦν γενναιότατον τῶν ἐμοὶπραχθέντων οὐδὲ ἐπαίνου τις ἤξιωσε τότε.” “τί δὲ δὴ γενναῖον εἰργάσθαι
 5 φήσεις; ἢ τὸ περιβεβληκέναι Μαλέαν τε καὶ Σούνιον χαλινώσας ἐκφερομένην τὴν ναῦν, καὶ τὸ κατὰ πρύμναν τε καὶ πῶραν τῶν ἀνέμων, ὁπόθεν ἐκδοθήσονται, σαφῶς διεγνωκέναι ἐρμάτων τε ὑπερᾶραι τὸ σκάφος ἐν Εὐβοίᾳ κοίλῃ, οὔπερ πολλὰ τῶν ἀκρωτηρίων ἀναπέπηγεν;”

- 24.** Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “ἐπεὶ με” εἶπεν “ἐς κυβερνητικὸν ἐμβιβάξεις
 10 λόγον, ἄκουε, ὃ δοκῶ μοι τότε ὑγιᾶς πράξαι. τὴν θάλατταν ποτε τῶν Φοινίκων ληστὰι ὑπεκάθηοντο καὶ ἐφοίτων περὶ τὰς πόλεις ἀναμανθάνοντες τίς τί ἄγοι. κατιδόντες οὖν ἐμπορίαν λαμπρὰν τῆς νεῶς οἱ τῶν ληστῶν πρόξενοι διελέγοντό μοι ἀπολαβόντες με, πόσον τι μεθέξοιμι τοῦ ναύλου, ἐγὼ δὲ χιλίων ἔφην, ἐπειδὴ τέτταρες ἐκυβέρνηον τὴν ναῦν. ‘οἰκία δὲ’ ἔφασαν
 15 ‘ἔστι σοι;’ ‘καλύβη πονηρὰ’ ἔφην ‘περὶ τὴν νῆσον τὴν Φάρον, οὗ πάλαι ποτὲ ὁ Πρωτεὺς ὤκει.’ ‘βούλοιο ἂν οὖν’ ἤροντό με ‘γενέσθαι σοι γῆν μὲν ἀντὶ θαλάττης, οἰκίαν δὲ ἀντὶ τῆς καλύβης, τὸ δὲ ναῦλον δεκάκις τοῦτο κακῶν τε ἐξελθεῖν μυρίων, ἃ ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀνοιδούσης ἐγχρίπτει τοῖς κυβερνώ-
 20 σιν;’ βούλεσθαι μὲν εἶπον, οὐ μὴν ἀρπαγῶν γε ἑμαυτὸν ἀξιοῦν, ὁπότε 2
 20 σοφώτερος ἑμαυτοῦ γέγονα καὶ στεφάνων ἡξίωμαι παρὰ τῆς τέχνης. προϊόντων δ’ αὐτῶν καὶ βαλλάντιά μοι δραχμῶν μυρίων δώσειν φασκόντων, εἰ
 25 γενοίμην αὐτοῖς, ὃ ἐβούλοντο, λέγειν ἤδη παρεκελευσάμην ὥς μηδὲν ἐλλείψων τοῦ πᾶς ἀνὴρ γενέσθαι σφισί. λέγουσι δὴ μελεδωνοὶ μὲν εἶναι ληστῶν, δεῖσθαι δέ μου μὴ ἀφελέσθαι αὐτοὺς τὸ τὴν ναῦν ἐλεῖν, μηδὲ ἐς
 25 ἄστου ἐκπλεῦσαι, ὁπότε ἐκείθεν ἄροιμι, ἀλλ’ ὑφορμίσασθαι τῷ ἀκρωτηρίῳ-
 τὰς ναῦς γὰρ τὰς ληστρικὰς ἐν περιβολῇ ἐστάναι. καὶ ὁμνύναι μοι ἐβούλον-

102 K.

F 15–16 περὶ – ὤκει resp. Hom. *Od.* 4.384–424

T 22–23 λέγειν – σφισί aff. Phot. 332b6–8

1 διαβεβλημένον Reiske² || **2** ἀκούων **E F** (ἀκοῦον **E**^{1sl}) || **3** θαλάσσης **F**: θαλλάσσης (sic) **E**: θαλάττης **A** || **5** φήσεις; ἢ Jones: φήσεις, ἢ **A E F** || **6** τὸ om. **F** || **7** σκάφος δὲ ἐν **E F** || **8** οὔπερ] καίπερ **E F** || **10** δοκῶ Bentley: δοκεῖ **A E F** || **11** παρὰ **A** || **12** ἄγοιεν **E** || **13** πόσων Reiske² || **15** πάρων **F** (φ **F**^{2sl}) || **16** οὖν om. **F** | σοι om. **E F** || **17** θαλάσσης **F** | τοῦτο] fortasse τοσούτου || **18** θαλάσσης **F** || **19** ὁπότε] ἐξ οὔτε Reiske¹ || **20–21** προϊόντων **E**^{pc} (σ erasum esse videtur; ci. Olearius): προσιόντων **A E F** || **21** βαλλάντιά Aldina (Kayser^{1/2}) || **22** παρεσκευασάμην **F** Phot. **M** || **23** σφισί] ἃ φησιν Phot. **A**² | δῆ] δὲ **F** || **25** ἄστου] βαθὺ Madvig | ἄραιμι Cobet || **26** παραβολῇ **A**: προβολῇ Reiske²

το μήτ' αὐτόν με ἀποκτενεῖν καὶ ἀνήσειν δὲ τὸν θάνατον οἷς ἂν ἐγὼ παραι-
 3 τῶμαι. ἐγὼ δὲ νουθετεῖν μὲν αὐτοὺς οὐκ ἀσφαλὲς ἐμαυτῷ ἡγούμην δείσας
 μὴ ἀπογνόντες ἐμβάλωσι μετεώρῳ τῇ νηϊ καὶ ἀπολώμεθ' αὖτε τοῦ
 πελάγους, ὥς δὲ ὑπούργησα, ἃ ἐβούλοντο {μήτ' αὐτὸν ἀποκτείνειν}, ὁμνύνα
 ἔφην αὐτοὺς δεῖν ἢ μὴν ἀληθεύσειν ταῦτα. ὁμοσάντων τοίνυν (καὶ γὰρ ἐν 5
 ἱερῷ διελέγοντο) 'χωρεῖτε' ἔφην 'ἐπὶ τὰ τῶν ληστῶν πλοῖα· ἡμεῖς γὰρ
 νύκτωρ ἀφῆσομεν.' καὶ πιθανώτερος ἐδόκειν ἔτι περὶ τοῦ νομίσματος
 διαλεγόμενος, ὥς δόκιμον ἀπαριθμηθεῖν μοι καὶ μὴ πρότερον ἢ τὴν ναῦν
 ἔλωσιν. οἱ μὲν δὴ ἐχώρουν, ἐγὼ δὲ ἤκα εἰς τὸ πέλαιος ὑπεράρας τοῦ ἀκρωτη-
 ρίου." "ταῦτ' οὖν," εἶπεν ὁ Ἰάρχας "Ἀπολλώνιε, δικαιοσύνης ἡγῆ ἔργα;" 10
 "καὶ πρὸς γε" ἔφην "φιλανθρωπίας· τὸ γὰρ μὴ ἀποδόσθαι ψυχὰς ἀνθρώπων,
 μηδ' ἀπεμπολῆσαι τὰ τῶν ἐμπόρων, χρημάτων τε κρεῖττω γενέσθαι ναύτην
 ὄντα πολλὰς ἀρετὰς οἶμαι ξυνηληφέναι."

25. Γελάσας οὖν ὁ Ἰνδὸς "ἔοικας" ἔφην "τὸ μὴ ἀδικεῖν δικαιοσύνην
 ἡγεῖσθαι, τοῦτ' οἶμαι καὶ πάντας Ἑλλήνας. ὥς γὰρ ἐγὼ ποτε Αἰγυπτίῳ 15
 δεῦρο ἀφικομένων ἤκουσα, φοιτῶσι μὲν ὑμῖν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἡγεμόνες
 γυμνὸν ἡρμένοι τὸν πέλεκυν ἐφ' ὑμᾶς, οὐπω γινώσκοντες, εἰ φαύλων ἄρξου-
 103 K. σιν, ὑμεῖς δέ, εἰ μὴ πωλοῖεν τὰς δίκας οὗτοι, φατὲ αὐτοὺς δικαίους εἶναι.
 τοῦτ' οἶμαι καὶ τοὺς τῶν ἀνδραπόδων καπήλους ἀκούω ἐκεῖ πράττειν· εἰ γὰρ
 ἀφίκοιντο κατὰγοντες ὑμῖν ἀνδράποδα Καρικὰ καὶ τὸ ἥθος αὐτῶν ἐφερμη- 20
 2 νεύοιεν ὑμῖν, ἔπαινον ποιοῦνται τῶν ἀνδραπόδων τὸ μὴ κλέπτειν αὐτά. τοὺς
 μὲν δὴ ἄρχοντας, οἷς ὑποκείσθαι φατε, τοιούτων ἀξιοῦτε, καὶ λαμπρύνοντες
 αὐτοὺς ἐπαίνοισι, οἷσπερ τὰ ἀνδράποδα, ζηλωτοὺς πέμπετε, ὥς οἴσθε, οἱ δέ
 γε σοφώτατοι ποιηταὶ ὑμῶν οὐδ' εἰ βούλεσθε δίκαιοι τε καὶ χρηστοὶ εἶναι,
 25 ξυγχαροῦσιν ὑμῖν γενέσθαι. τὸν γὰρ Μίνω τὸν ὠμότητι ὑπερβαλλόμενον
 πάντας καὶ δουλωσάμενον ταῖς ναυσὶ τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ τε καὶ ἐν θαλάττῃ

4 ὑπούργησα] ὑπουργήσα(ι ὑπεσχόμεν) Kayser^{1C} Kayser^{2T} : ὑπουργήσιν (ὑπεσχό-
 μῃ) Jackson : ὑπουργήσαν Madvig (et Phillimore) : ὑπήκουσα Jones | ἐβούλοντο
 {μήτ' αὐτὸν ἀποκτείνειν} Jacobs⁵ : ἐβούλοντο μήτ' αὐτὸν (ἐμὲ, μήτ' ἄλλον τινα, ὡς
 ἐβουλόμην) ἀποκτείνειν Reiske¹ : ἐβούλοντο μήτ' αὐτὸν (ἐμὲ, μήτ' ἄλλον τινὰ τῶν
 συμπλεόντων (vel ἐμπλεόντων)) ἀποκτείνειν Reiske² || 5 δεῖν ἢ μὴν ἀληθεύσειν ταῦτα.
 ὁμοσάντων τοίνυν] δεῖν. ὁμοσάντων τοίνυν, ἢ μὴν ἀληθεύσειν ταῦτα Reiske^{1/2}
 11 ἔφην A || 18 ἡμεῖς E || 20–21 ἀφερμηνεύοιεν Reiske^{1/2} (et Jackson)
 21 ὑμῖν[****] F || 22 τοιούτων F | λαμπρύναντες Reiske² || 23 οἷ(οι)σπερ vel
 (τοῖς αὐτοῖς) οἷσπερ Richards | πέμπεσθε E || 25 ὑπερβαλλόμενον E || 26 τοὺς om. E
 F

δικαιοσύνης σκήπτρῳ τιμώντες ἐν Ἄιδου καθίζουσι διαιτᾶν ταῖς ψυχαῖς, τὸν δ' αὖ Τάνταλον, ἐπειδὴ χρηστός τε ἦν καὶ τοῖς φίλοις τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ παρὰ τῶν θεῶν ἀθανασίας μετεδίδου, ποτοῦ τε εἵργουσι καὶ σίτου, εἰσὶ δὲ οἱ καὶ λίθους αὐτῷ ἐπικρεμάσαντες δεινὰ ἐφυβρίζουσι θείῳ τε καὶ ἀγαθῷ
 5 ἀνδρί, οὗς ἐβουλόμην ἂν μᾶλλον λίμνην αὐτῷ περιβλύσαι νέκταρος, ἐπειδὴ φιλανθρώπως αὐτοῦ καὶ ἀφθόνως προὔπινε.” καὶ ἅμα λέγων ταῦτα ἐπεδείκνυ ἀγαλμα ἐν ἀριστερᾷ, ᾧ ἐπεγέγραπτο “Τάνταλος.” τὸ μὲν δὴ ἀγαλμα τετράπτερι ἦν, ἀνδρὶ δὲ ἐώκει πεντηκοντούτῃ καὶ τρόπον Ἀργολικὸν ἔσταλτο, παρήλλαττε δὲ τὴν χλαμύδα, ὥσπερ οἱ Θετταλοὶ, φιάλην τε προὔπινεν
 10 ἀποχρῶσαν ἐνὶ διψῶντι, ἐν ἧ στάλαγμα ἐκάχλαζεν ἀκηράτου πόματος οὐχ ὑπερβλύζον τῆς φιάλης. ὅ τι μὲν οὖν ἡγούνται αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅτῳ ἀπ' αὐτοῦ πίνουσι, δηλώσω αὐτίκα. πλὴν ἀλλὰ ἡγείσθαι χρὴ τὸν Τάνταλον {μὴ} τῇ {μὲν} γλώττῃ ἐφέντα, κοινωνήσαντα δὲ ἀνθρώποις τοῦ νέκταρος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐλαύνεσθαι, θεοῖς δὲ μὴ διαβεβλήσθαι αὐτόν. οὐ γὰρ ἂν, εἰ θεοῖς
 15 ἀπήχθετο, κριθῆναι ποτε ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ἀγαθὸν θεοφιλεστάτων ὄντων καὶ μηδὲν ἔξω τοῦ θείου πραττόντων.

26. Διατρίβοντας δὲ αὐτοὺς περὶ τὸν λόγον τοῦτον θόρυβος ἐκ τῆς κώμης προσέβαλεν, ἀφίκτο δὲ ἄρα ὁ βασιλεὺς Μηδικώτερον κατεσκευασμένος καὶ ὄγκου μεστός. ἀχθεσθεῖς οὖν ὁ Ἰάρχας “εἰ δὲ Φραῶτης” ἔφη “καταλύων ἐτύγχανεν, εἶδες ἂν ὥσπερ ἐν μυστηρίῳ σιωπῆς μεστὰ πάντα.” ἐκ τούτου μὲν δὴ ξυνήκεν ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς βασιλεὺς ἐκεῖνος οὐκ ὀλίγῳ μέρει, φιλοσοφία δὲ πάσῃ τοῦ Φραῶτου λείποιο, ῥαθύμους δὲ ἰδὼν τοὺς σοφοὺς καὶ μηδὲν παρασκευάζοντας, ὧν δεῖ τῷ βασιλεῖ μετὰ μεσημβρίαν ἥκοντι “ποῖ” ἔφη “ὁ βασιλεὺς διαιτῆσεται;” “ἐνταῦθα,” ἔφασαν “ὧν γὰρ ἔνεκεν
 20 ἥκει, νύκτωρ διαλεγόμεθα, ἐπειδὴ καὶ βελτίων ὁ καιρὸς πρὸς βουλὰς.” “καὶ τράπεζα” ἔφη “παρακίεσται ἥκοντι;” “νῆ Δία,” εἶπεν “παχεῖά τε καὶ πάντα

F 1–6 τὸν – προὔπινε fort. resp. Pi. O. 1.61–64

T 17–94.8 Διατρίβοντας – Ὀλυμπία resp. Eus. 21.1–7 (p. 144 des Places)
 20–22 ἐκ – λείποιο aff. Phot. 332b8–10

3 ποτοῦ τε] ποτότε E^{ac2} || 5 ἐβουλόμην δὲ ἂν F | περιβλύσαι {ποιῆσαι} Richards
 8 δὲ om. F | πεντηκοντούτῃ E (ci. Jackson) || 10 supra στάλαγμα add. κάχαλμα F²
 πώματος Kayser² || 12–13 {μὴ} τῇ {μὲν} γλώττῃ scripsi || 15 ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν
 F | θεοφιλεστάτων δὲ ὄντων E || 16 πράττοντες E^{acuv3} || 18–19 κατεσκευασμένοις
 F^{ac} || 20 μυστηρίοις F || 21 μέρει] ἰμέρει Phot. M : μέρει (τᾶλλα) (sic) Reiske¹
 22 ἀθύμους E F || 23 αὐτ' ἔδει αὐτ' ἔδει Reiske² | κατὰ F (ci. Valckenaer²) || 24 ὁ om.
 F | ἐνταῦθα γὰρ ἔφασαν E | ἔνεκα A || 25 διαλεγόμεθα E || 26 εἶπον Westermann | τε]
 γε F (ci. Reiske¹)

ἔχουσα, ὅποσα ἐνταῦθα.” “παχέως οὖν” ἔφη “διαιτᾷσθε;” “ἡμεῖς μὲν” ἔφασαν “λεπτῶς, πλείονα γὰρ ἡμῖν ἐξὸν σιτίζεσθαι μικροῖς χαίρομεν, τῷ δὲ βασιλεῖ πολλῶν δεῖ, βούλεται γάρ. σιτήσεται δὲ ἔμψυχον μὲν οὐδέν, οὐ γὰρ θέμις ἐνταῦθα, τραγήματα δὲ καὶ ρίζας καὶ ὠραῖα, ὅποσα νῦν ἡ Ἰνδικὴ ἔχει ὅποσα τε αἱ ἐς νέωτα ὦραι δώσουσιν. ἀλλ’ ἰδοὺ” ἔφη “οὗτος.”

- 27.** Προΐει δὲ ἄρα ὁ βασιλεὺς ἀδελφῷ τε καὶ υἱῷ ἅμα χρυσῷ τε ἀστράπτων καὶ ψήφοις. ὑπανισταμένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου κατεῖχεν αὐτὸν ὁ Ἰάρχας ἐν τῷ θρόνῳ. μηδὲ γὰρ αὐτοῖς πάτριον εἶναι τοῦτο. τούτοις ὁ Δάμις αὐτὸς μὲν οὐ φησι παρατυχεῖν διὰ τὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν τῇ κώμῃ διαιτᾷσθαι, Ἀπολλωνίου δὲ ἀκηκοὺς ἐγγράψαι αὐτὰ εἰς τὸν αὐτοῦ λόγον. φησὶ τοῖνυν καθημένοις μὲν αὐτοῖς τὸν βασιλέα προτείναντα τὴν χεῖρα οἶον εὐχεσθαι τοῖς ἀνδράσι, τοὺς δὲ ἐπινεύειν, ὥσπερ ζυντιθεμένους οἷς ἤτει, τὸν δὲ ὑπερήδεσθαι τῇ ἐπαγγελίᾳ, καθάπερ εἰς θεοῦ ἥκοντα. τὸν δὲ ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν υἱὸν κάλλιστον μεράκιον ὄντα μηδὲν ὁρᾶσθαι βέλτιον ἢ εἰ ἀνδράποδα τουτωνὶ τῶν ἀκολούθων ἦσαν. μετὰ ταῦτα ἐξαναστήναι τὸν Ἰνδὸν καὶ φωνὴν ἰέντα κελεύειν αὐτὸν σίτου ἅπτεσθαι, προσδεξαμένου δ’ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μάλιστα ἀσμένως τρίποδες μὲν ἐξεπορεύθησαν Πυθικοὶ τέτταρες αὐτόματοι καθάπερ οἱ Ὀμήρειοι προϊόντες, οἶνοχοοὶ δ’ ἐπ’ αὐτοῖς χαλκοῦ μέλανος, οἷοι παρ’ Ἑλλήσιν οἱ Γανυμήδεις τε καὶ οἱ Πέλοπες. ἡ γῆ δὲ ὑπεστόρνυτο πῶας μαλακωτέρας ἢ αἱ εὐναί. τραγήματα δὲ καὶ ἄρτοι καὶ λάχανα καὶ τρωκτὰ ὠραῖα, πάντα ἐν κόσμῳ ἐφοῖτα διακείμενα ἥδιον ἢ εἰ ὀψοποιοὶ αὐτὰ παρεσκεύαζον, τῶν δὲ τριπόδων οἱ μὲν δύο οἶνου ἐπέρρεον, τοῖν δυοῖν δὲ ὁ μὲν ὕδατος θερμοῦ κρήνην παρείχεν, ὁ δὲ αὖ ψυχροῦ. αἱ δ’ ἐξ Ἰνδῶν φοιτῶσαι λίθοι παρ’ Ἑλλήσι μὲν ἐς ὄρους τε καὶ δακτυλίους ἐμβιβάζονται διὰ σμικρότητα, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς οἶνοχοοὶ τε ψυκτῆρές τε

T 17–19 τρίποδες – μέλανος laud. Eus. 19.19–22 (p. 142 des Places); resp. Eus. 24.3–5 (p. 150 des Places), 42.16–17 (p. 190 des Places) || **19–22** ἡ – παρεσκεύαζον resp. Eus. 19.22–23 (p. 142 des Places) || **22–23** τῶν – ψυχροῦ aff. Eus. 19.23–25 (p. 142 des Places)

5 αὐτός Jackson || **6** δε] τε **F** || **7** κατεῖρχεν (sic) δὲ αὐτὸν **E** || **8** τούτοις] τούτοις τοῖς (sic) ὁ **A** || **9** αὐτὸς om. **F** || **11** προτείνοντα **A** || **14** μηδὲν] μὴ δὲ **E** || **16** φωνὴν ἐπακοῦσαι ἰέντα **F** || **17** μάλα **F** | μάλα **E** | ἀσμένος **E**^{ac1} : ἀσμένου **F** | ἐξεκυκλήθησαν Eus. | Πυθικοὶ] πιθηκοὶ (sic) **A** || **18** προϊόντες] φοιτῶντες Eus. (ter) | ἐπ’ Olearius : ἐπὶ (τούτοις) Eus. (19.21) : ὑπ’ **A E F** | αὐτοῖς] αὐτοῦ **E**^{sl} : τούτοις Eus. (19.21) : (ὑπ’) αὐτοῦς Kayser^{1APP} || **19** γῆ] γῆ αὐτομάτως Eus. (19.21) || **20** ὑπεστόρνυτο Eus. (19.21) || **22** ἀπέρρεον Eus. || **23** τοῖν δυοῖν δὲ] οἱ δὲ ἑτεροὶ δύο Eus. | κρήνην] κρᾶσιν Eus. : κρουνὸν Scaliger || **25** τε² om. **F**

γίνονται διὰ μέγεθος καὶ κρατῆρες ἡλίοι ἐκπλήσαι τέτταρας ὥρα ἔτους διψῶντας. τοὺς δὲ οἰνοχόους τοὺς χαλκοὺς ἀρύεσθαι μὲν φησι ξυμέτρως τοῦ τε οἴνου καὶ τοῦ ὕδατος, περιελαύνειν δὲ τὰς κύλικας, ὥσπερ ἐν τοῖς πότοις. κατακεῖσθαι δὲ αὐτοὺς ὡς ἐν ξυσσιτίῳ μὲν, οὐ μὴν πρόκριτόν γε τὸν
 5 βασιλέα, τοῦτο δὴ τὸ παρ' Ἑλληνσί τε καὶ Ῥωμαίοις πολλοῦ ἄξιον, ἀλλ' ὡς ἔτυχέ γε, οὗ ἕκαστος ὥρμησεν.

28. Ἐπεὶ δὲ προῆι ὁ πότος “προπίνω σοι,” ὁ Ἰάρχας εἶπεν “ὦ βασιλεῦ, **106 K.**
 ἄνδρα Ἑλληνα,” τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκεκλιμένον αὐτῷ δείξας καὶ τῇ χειρὶ προσημαίνων, ὅτι γενναῖός τε εἴη καὶ θεῖος. ὁ δὲ βασιλεὺς “ἤκουσα” ἔφη
 10 “προσῆκεν Φραῶτῃ τοῦτόν τε καὶ τοὺς ἐν τῇ κώμῃ καταλύνοντας.” “ὀρθῶς” ἔφη “καὶ ἀληθῶς ἤκουσας· ἐκεῖνος γὰρ κἀνταῦθα ξενίζει αὐτόν.” “τί” ἔφη “ἐπιτηδεύοντα;” “τί δ' ἄλλο γε” εἶπεν “ἢ ἄπερ ἐκεῖνος;” “οὐδέν” ἔφη “ξένον εἰρηκας ἀσπαζόμενον ἐπιτηδευσιν, ἢ μὴδὲ ἐκεῖνῳ ξυνεχώρησε γενναίῳ γενέσθαι.” ὁ μὲν δὴ Ἰάρχας “σωφρονέστερον,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, περὶ
 15 φιλοσοφίας τε καὶ Φραῶτου γίνωσκε· τὸν μὲν γὰρ χρόνον, ὃν μεῖράκιον ἦσθα, ξυνεχώρει σοι ἡ νεότης τὰ τοιαῦτα, ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας ἐξαλλάττεις ἤδη, φειδόμεθα τῶν ἀνοήτων τε καὶ εὐκόλων.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐρμη-
 2 νεύοντος τοῦ Ἰάρχα “σοὶ δὲ τί,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, τὸ μὴ φιλοσοφῆσαι δέδωκεν;” “ἐμοὶ δὲ ἀρετὴν πᾶσαν καὶ τὸ εἶναί με τὸν αὐτὸν τῷ Ἥλιῳ.” ὁ δὲ
 20 ἐπιστοιμίζων αὐτοῦ τὸν τύπον “εἰ ἐφιλοσόφεις,” εἶπεν “οὐκ ἂν ταῦτα ᾧ.” “σὺ δέ, ἐπειδὴ φιλοσοφεῖς, βέλτιστε,” ἔφη “τί περὶ σαυτοῦ οἶε;” “τό γε ἀνὴρ” ἔφη “ἀγαθὸς δοκεῖν, εἰ φιλοσοφοίην.” ἀνατείνας οὖν τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν “νῆ τὸν Ἥλιον,” ἔφη “Φραῶτου μεστὸς ἦκεις.” ὁ δὲ ἔρμαιόν γε ἐποιήσατο τὸν λόγον καὶ ὑπολαβὼν “οὐ μάτην ἀποδεδήμηταί μοι,” εἶπεν “εἰ
 25 Φραῶτου μεστὸς γέγονα· εἰ δὲ κακείνῳ νῦν ἐντύχοις, πάννυ φήσεις αὐτὸν ἐμοῦ μεστὸν εἶναι, καὶ γράφειν δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς σὲ ἐβούλετο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔφασκεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἶναί σε, παρητησάμην τὸν ὄχλον τῆς ἐπιστολῆς, ἐπεὶ μὴδὲ ἐκεῖνῳ τις ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπέστειλεν.”

T 2-4 τοὺς¹ - πότοις aff. Eus. 19.25-27 (p. 144 des Places)

1 ἐκπλήσαι **A E F** : ἐμπλήσαι Marc.XI.29 Par.1696 (Kayser^{1/2}) || **2** εὐμέτρως Eus. **3** δὲ τὰς] τε κύκλω τὰς Eus. : γε κύκλω τὰς Bentley || **6** ⟨ῆ⟩ οὐ Reiske² **9** προσσημαίνων **A** | ἔφην **E** || **11** τί] ὅτι **F** || **12** οὐδεν(ος) ⟨ἄξιον⟩ ἔφη ⟨τόν⟩ ξένον Phillimore || **13** ἀσπαζόμενον ⟨γ'⟩ Reiske² || **17** εὐτελών Richards || **19** δὲ¹] δὴ Richards || **21** ἐπεὶ **E** | φιλοσοφεῖς ὧ βέλτιστε **E** | ἔφη βέλτιστε **F** || **24** μάτην ⟨οὖν⟩ Reiske² || **25** φήσει(α)ς ⟨ἀν⟩ Reiske^{1/2} || **27** παρητησάμην] παρητήσατο μὲν **A**

- 29.** Ἡ μὲν δὴ πρώτη παροιμία τοῦ βασιλέως ἐνταῦθα ἔληξεν. ἀκούσας
107 K. γὰρ ἐπαινέσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Φραῦτου τῆς τε ὑπ(ερ)οψίας ἐπελάθετο καὶ
 ὑφείς τοῦ τόνου “χαίρε,” ἔφη “ἀγαθὲ ξένε.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “καὶ σύ, βα-
 σιλεῦ,” εἶπεν “ἔοικας γὰρ νῦν ἤκοντι.” “τίς σε” ἔφη “πρὸς ἡμᾶς ἦγεν;
 “οὔτοι” εἶπεν “οἱ θε(ῖ)οί τε καὶ σοφοὶ ἄνδρες.” “περὶ ἐμοῦ δέ,” ἔφη “ὦ ξένε, 5
 τίς λόγος ἐν τοῖς Ἑλλήσιν;” “ὅσος γε” εἶπε “καὶ περὶ Ἑλλήνων ἐνταῦθα.”
 “οὐδὲν” ἔφη “τῶν παρ’ Ἑλλήσι ἔγωγε λόγου ἀξιώ.” “ἀπαγγελῶ ταῦτα,”
 εἶπε “καὶ στεφανώσουσί σε ἐν Ὀλυμπίᾳ.”
- 30.** Καὶ προσκλιθεὶς τῷ Ἰάρχᾳ “τοῦτον μὲν” ἔφη “μεθύειν ἔα, σὺ δέ μοι
 εἰπέ τοῦ χάριν τοὺς περὶ αὐτὸν τούτους ἀδελφόν, ὡς φατέ, καὶ υἱὸν ὄντας 10
 οὐκ ἀξιοῦτε κοινῆς τραπέζης, οὐδὲ ἄλλης τιμῆς οὐδεμίας.” “ὅτι” ἔφη “βασι-
 λεύσειν ποτὲ ἡγούνται, δεῖ δὲ αὐτοὺς ὑπερορωμένους παιδεύεσθαι τὸ μὴ
 ὑπερορᾶν.” ὀκτωκαίδεκα δὲ ὁρῶν τοὺς σοφοὺς πάλιν τὸν Ἰάρχαν ἤρετο, τί
 βούλοιο αὐτοῖς τὸ εἶναι τοσούτους. “οὔτε γὰρ τῶν τετραγῶνων ὁ ἀριθμὸς,
 οὔτε τῶν εὐδοκιμούντων τε καὶ τιμωμένων, καθάπερ ὁ τῶν δέκα καὶ ὁ τῶν 15
 2 δώδεκα καὶ ὁ ἑκαταίδεκα καὶ ὁπόσοι τοιοῖδε.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς “οὔτε
 ἡμεῖς” ἔφη “ἀριθμῶ δουλεύομεν οὔτε ἀριθμὸς ἡμῖν, ἀλλ’ ἀπὸ σοφίας τε καὶ
 ἀρετῆς προτιμώμεθα, καὶ ὅτε μὲν πλείους τῶν ὄντων ἐσμέν, ὅτε δὲ
 ἐλάττους. τὸν τοι πάππον τὸν ἐμαυτοῦ ἀκούω καταλεχθῆναι μὲν εἰς ἑπτὰ 20
 καὶ ἑβδομήκοντα σοφοὺς ἄνδρας νεώτατον αὐτὸν ὄντα, προελθόντα δὲ ἐς
 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καταλειφθῆναι μόνον ἐνταῦθα τῷ μῆτ’ ἐκείνων
 τινὰ λείπεσθαι ἔτι μῆτε εἶναι ποι τότε τῆς Ἰνδικῆς ἢ φιλόσοφον ἢ γενναίαν
 φύσιν. Αἰγυπτίῳ τοίνυν ἐν τοῖς εὐδαιμονεστάτοις γραψάντων αὐτόν,
108 K. ἐπειδὴ μόνος ἐτῶν τεττάρων ἐξηγήσατο τούτου τοῦ θρόνου, παρήγει παύσα-
 3 σθαι οὐκ ἐπιδοῦντας Ἰνδοὺς σοφῶν ὀλιγανδρίαν. ἡμεῖς δέ, ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ τὰ 25
 Ἡλείων πάτρια Αἰγυπτίῳ ἀκούοντες καὶ τοὺς Ἑλλανοδίκας, οἱ προΐσταν-
 ται τῶν Ὀλυμπίων, δέκα ὄντας, οὐκ ἐπαινοῦμεν τὸν νόμον τὸν ἐπὶ τοῖς
 ἀνδράσι κείμενον. κλήρῳ γὰρ ξυγχωροῦσι τὴν αἵρεσιν, δς προνοεῖ οὐδέν. καὶ
 γὰρ ἂν καὶ τῶν φαυλοτέρων τις αἵρεθείη ὑπὸ τοῦ κλήρου. εἰ δέ γε ἀριστίνδην

T 5 οὔτοι – ἄνδρες aff. Tz. in Hom. Il. Prolog. 1.795

2 ὑπ(ερ)οψίας Bentley (et Reiske^{1/2}) || 4 νῦν ἤκοντι| νοῦν ἔχοντι Phillimore | νῦν om. F^{ac2} | τίς τί E | ἔφη] εἶπεν E | ἡγάγεν A || 5 εἶπεν] ἔφη Tz. | θε(ῖ)οί Scaliger (et Huet Hamaker Cobet): θεοί A E F Tz. || 6 γε] γὰρ A | ἐνταῦθα] ἐνταῦθα λόγος E : λόγος ἐνταῦθα F || 7 λόγου ἀξιώ ἔγωγε E : λόγου ἐγώ (sic) ἀξιώ F || 8 σε] γε E || 13 δὲ om. F || 18 τῶν νῦν ὄντων F || 19–20 ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα A E : ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα F : ἑβδομήκοντα Kayser^{1/2} || 22 ποτε E || 24 παρήγει om. E F || 26 Ἑλείων Salmasius | οἱ] οὗς F || 28 κλήρῳ τε γὰρ E F

ἡ καὶ κατὰ ψῆφον ἡρουντο τοὺς ἄνδρας, οὐκ ἂν ἡμάρτανον παραπλησίως; ὁ γὰρ τῶν δέκα ἀριθμὸς ἀπαραίτητος ὢν ἢ πλείονων ὄντων ἀνδρῶν δικαίων ἀφηρείτο ἂν ἐνίους τὸ ἐπὶ τούτῳ τιμᾶσθαι ἢ οὐκ ὄντων δικαίων δέκα οὐδ' εἰς δόξει. ὅθεν πολλῶ σοφώτερον ἐφρόνουν ἂν Ἡλείοι ἀριθμῶ μὲν ἄλλοτε ἄλλοι
5 ὄντες, δικαιοσύνη δὲ οἱ αὐτοί.”

- 31.** Ταῦτα σπουδάζοντας αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐκκρούειν ἐπειράτο διείργων αὐτοὺς παντὸς λόγου καὶ αἰεὶ τι ἐμπληκτον καὶ ἀμαθὲς λέγων. πάλιν οὖν ἤρετο ὑπὲρ τοῦ σπουδάζοιεν, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “διαλεγόμεθα μὲν ὑπὲρ μεγάλων καὶ τῶν παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκιμωτάτων, σὺ δ' ἂν μικρὰ ταῦτα
10 ἡγοῖο· φῆς γὰρ διαβεβλήσθαι πρὸς τὰ Ἑλλήνων.” “διαβεβλήμαι μὲν ἀληθῶς,” εἶπεν “ἀκούσαι δ' ὅμως βούλομαι· δοκεῖτε γάρ μοι λέγειν ὑπὲρ Ἀθηναίων τῶν Ξέρξου δούλων.” ὁ δὲ “ὑπὲρ ἄλλων μὲν” ἔφη “διαλεγόμεθα, 2 ἐπεὶ δὲ ἀτόπως τε καὶ ψευδῶς Ἀθηναίων ἐπεμνήσθης, ἐκεῖνό μοι εἰπέ· εἰσί σοι, βασιλεῦ, δούλοι;” “δισμύριοι,” ἔφη “καὶ οὐδὲ ἐώνημαι αὐτῶν οὐδένα, 15 ἀλλ' εἰσὶν οἰκογενεῖς πάντες.” πάλιν οὖν ἤρετο ἐρμηνεύοντος τοῦ Ἰάρχα, πότερ' αὐτὸς ἀποδιδράσκοι τοὺς αὐτοῦ δούλους ἢ οἱ δούλοι ἐκείνον, ὁ δὲ **109 K.** ὑβρίζων αὐτὸν “τὸ μὲν ἐρώτημα” ἔφη “ἀνδραποδῶδες, ὅμως δ' οὖν ἀποκρίνομαι τὸν ἀποδιδράσκοντα δούλόν τε εἶναι καὶ ἄλλως κακόν, δεσπότην δὲ οὐκ ἂν ἀποδράναι τοῦτον, ὃν ἔξεστιν αὐτῷ στρεβλοῦν τε καὶ ξαίνειν.”
20 “οὐκοῦν,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, δούλος μὲν Ἀθηναίων Ξέρξης ὑπὸ σοῦ ἀποπέφανται καὶ ὡς κακὸς δούλος ἀποδράναι αὐτούς· ἡττηθεὶς γὰρ ὑπ' αὐτῶν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ τὰ στενὰ καὶ δέισας περὶ ταῖς ἐν Ἑλλησπόντῳ σχεδίασις ἐν μιᾷ νηϊ ἔφυγε.” “καὶ μὴν καὶ ἐνέπρησεν” ἔφη “τὰς Ἀθήνας ταῖς ἑαυτοῦ χερσίν.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “τούτου μὲν,” εἶπεν “ὦ βασιλεῦ, τοῦ 3
25 τολμήματος ἔδωκε δίκας, ὡς οὐπω τις ἕτερος· οὗς γὰρ ἀπολωλέκεναι ὤρετο, τούτους ἀποδρὰς ὥχετο. ἐγὼ δὲ καὶ Ξέρξου θεωρῶν ἐπὶ μὲν τῇ διανοίᾳ, καθ' ἣν ἐστράτευσεν, ἡγοῦμαι ἂν αὐτὸν ἀξίως δοξασθέντα ἐνίοις, ὅτι Ζεὺς ἦει, ἐπὶ

1 ἢ] εἰ **E** | οὐκ ἂν ἡμάρτανον παραπλησίως; Jackson : οὐκ ἂν ἡμάρτανον παραπλησίως. **A** : ἡμάρτανον παραπλησίως. (absque οὐκ ἂν) **E F** : οὐκ ἂν ἡμάρτανον; παραπλησίως. Kayser^{1/2} || **3** ἀφαιροῖτο **A** | τοῦτο **E** | οὐδ' εἰς Reiske¹ : οὐδεὶς **A E F** || **4** Ἑλείοι Salmasius || **8** post μὲν fortasse supplendum ἔφη vel εἶπεν || **14** δισμύριοι **A** ἐώνημαι γε αὐτῶν **F** || **20** μὲν **A E F** : εἶναι Kayser^{1APP} Kayser^{2T} | σοῦ {δὲ} Jackson **21** ὡς om. **F** || **23** ἔφαγεν **E^{acuv}** : ἔφ[*]γεν (sic) **E^{pc}** || **24–25** τοῦ τολμήματος ὦ βασιλεῦ **A** || **25** ἀπολωλέκεναι **E F** || **26** Ξέρξου] Ξέρξην Par.1696^{2pc} (ci. Reiske^{1/2}) : <τὰ> Ξέρξου Kayser² : locus dubius || **27** ἐστρατοπέδευσεν **F** | ἡγοῦμαι ἂν αὐτὸν ἀξίως **A E** : ἡγοῦμαι αὐτὸν ἀναξίως **F** : ἡγοίμην ἂν αὐτὸν ἀξίως Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : ἡγοῦμαι {ἂν} αὐτὸν ἀξίως vel ἡγοῦμαι αὐτὸν οὐκ ἀναξίως Westermann (illud et Jackson) | δοξασθῆναι Kayser² | ἦει **A** : εἶη **E F**

δὲ τῇ φυγῇ κακοδαιμονέστατον ἀνθρώπων ὑπέιληφα. εἰ γὰρ ἐν χερσὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπέθανε, τίς μὲν ἂν λόγων λαμπροτέρων ἤξιώθη; τῷ δ' ἂν μείζω τάφον ἐπεσημήναντο Ἑλληνες; ἀγωνία δ' ἐνόπλιος καὶ ἀγωνία μουσικὴ τίς οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ ἐτέθη; εἰ γὰρ Μελικέρται καὶ Παλαίμονες καὶ Πέλοψ ὁ ἐπηλύτης Λυδός, οἱ μὲν ἔτι πρὸς μαζῶ ἀποθανόντες, ὁ δὲ τὴν Ἀρκαδίαν τε 5 καὶ τὴν Ἀργολίδα καὶ τὴν ἐντὸς Ἰσθμοῦ δουλωσάμενος ἐς θεῖαν μνήμην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἤρθησαν, τί οὐκ ἂν ἐπὶ Ξέρξῃ ἐγένετο ὑπ' ἀνδρῶν ἀσπαζομένων τε ἀρετὰς φύσει καὶ ἔπαινον αὐτῶν ἡγουμένων τὸ ἐπαινεῖν οὕς νικῶσιν;”

32. Ταῦτα τοῦ Ἀπολλωνίου λέγοντος εἰς δάκρυα ὑπήχθη ὁ βασιλεὺς, 10 καὶ “ὦ φίλτατε,” εἶπεν “οἶους ἀνδρας ἐρμηνεύεις μοι τοὺς Ἑλληνας εἶναι.”

110 K. “πόθεν οὖν πρὸς αὐτούς, ὦ βασιλεῦ, χαλεπῶς εἶχες;” “διαβάλλουσιν,” εἶπεν “ὦ ξένε, τὸ Ἑλλήνων γένος οἱ ἐξ Αἰγύπτου φοιτῶντες ἐνταῦθα, σφᾶς μὲν αὐτοὺς ἱερούς τε καὶ σοφοὺς ἀποφαίνοντες καὶ νομοθέτας θυσιῶν τε καὶ τελετῶν, ὁπόσας νομίζουσιν οἱ Ἑλληνες, ἐκείνους δὲ οὐδὲν ὑγιᾶς εἶναι 15 φάσκοντες, ἀλλ' ὑβριστάς τε καὶ ξυγκλύδας καὶ ἀναρχίαν πᾶσαν καὶ μυθολόγους καὶ τερατολόγους καὶ πένητας μὲν, ἐνδεικνυμένους δὲ τοῦτο οὐχ ὥς σεμνόν, ἀλλ' ὑπὲρ συγγνώμης τοῦ κλέπτειν· σοῦ δὲ ἀκούων ταῦτα καὶ ὅπως φιλότιμοί τε καὶ χρηστοί εἰσι, σπένδομαι τε λοιπὸν τοῖς Ἑλλήσι καὶ δίδωμι αὐτοῖς ἐπαινέσθαι τε ὑπ' ἐμοῦ καὶ εὐχεσθαι με ὑπὲρ Ἑλλήνων ὃ 20 τι δύναμαι καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ὑπ' ἐμοῦ ἀπιστεῖσθαι.” ὁ δὲ Ἰάρχας “κἀγώ,” ἔφη “ὦ βασιλεῦ, ἐγίνωσκον, ὅτι σοι τὰ ὦτα διέφθορεν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων τούτων, διήγειν δὲ ὑπὲρ Ἑλλήνων οὐδέν, ἔστ' ἂν ξυμβόλου τοιοῦτου τύχης, ἀλλ' ἔπει βελτίων γέγονας ὑπ' ἀνδρὸς σοφοῦ, νῦν μὲν ἡμῖν ἢ Ταντάλου φιλοτησία πινέσθω καὶ καθεύδωμεν δι' ἃ χρὴ νύκτωρ σπουδάσαι, λόγων δὲ 25 Ἑλληνικῶν (πλείστοι δ' οὗτοι τῶν κατ' ἀνθρώπους) ἐμπλήσω σε λοιπὸν χαίροντα, ὁπότε ἀφίκοιο.” καὶ ἅμα ἐξήρχε τοῖς συμπόταις πρῶτος εἰς τὴν φιάλην κύπτων, ἡ δὲ ἐπότηζεν ἱκανῶς πάντας (τὸ γὰρ νᾶμα ἀφθόνως

T 27–97.1 καὶ – ἀναδιδόμενοις laud. Eus. 21.13–18 (p. 146 des Places)

2 ἀν¹ om. **A** || 3 ἐπημήσαντο Reiske¹ : ἐτεκμήναντο Cobet | ἀγωνία¹ | ἀγών Jackson
5 Λυδός] Ἰνδός **E** | τε om. **A** || 9 νικῶσιν] credas νικῶσαν (per comp.) **E** || 10 ἀπήχθη
A || 12 ὦ βασιλεῦ χαλεπῶς πρὸς αὐτούς **F** || 13 ὦ om. **F** || 21 κἀγώ] καὶ ἐγὼ **F**
22 σου **F** | διέφθειρεν **F** || 23 ξυμβόλου Kayser^{1App/N} Kayser^{2T} || 24 ἡμῖν om. **A**
26 πλείστοι] ἡδιστοι Radermacher || 26–27 λοιπὸν ἐγὼ χαίροντα **F** || 27 <χαίρων>
χαίροντα Phillimore || 27–28 εἰς τὴν φιάλην κύπτων] τὴν φιάλην ἐπικύπτων Eus.

ἐπεδίδου, καθάπερ δὴ τοῖς πηγαίοις ἀναδιδόμενοις), ἐπιέ τε καὶ ὁ Ἀπολλώνιος· ὑπὲρ γὰρ φιλότῃτος Ἰνδοῖς τὸ ποτὸν τοῦτο εὕρηται, ποιοῦνται δὲ αὐτοῦ οἰνοχόον Τάνταλον, ἐπειδὴ φιλικώτατος ἀνθρώπων ἔδοξε.

33. Πιόντας δὲ αὐτοὺς ἐδέξατο ἡ γῆ εὐναῖς, ἃς αὐτὴ ὑπεστόρνυ. ἐπεὶ δὲ
 5 νύξ μέση ἐγένετο, πρῶτον μὲν ἀναστάντες τὴν ἀκτῖνα μετέωροι ὑμνησαν, ὥσπερ ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, εἶτα τῷ βασιλεῖ ξυνεγένοντο, ὅποσα ἐδεῖτο. **111 K.**
 παρατυχεῖν μὲν οὖν τὸν Ἀπολλώνιον οἷς ἐσπούδασεν ὁ βασιλεὺς οὐ φησιν ὁ Δάμις, οἶεσθαι δ' αὐτὸν περὶ τῶν τῆς ἀρχῆς ἀπορρήτων τὴν ξυνουσίαν πεποιήσθαι. θύσας οὖν ἅμα ἡμέρᾳ προσῆλθε τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ ἐκάλει ἐπὶ
 10 ξένια εἰς τὰ βασιλεια, ζηλωτὸν ἀποπέμψειν φάσκων εἰς Ἑλλήνας, ὁ δὲ ἐπῆναι μὲν ταῦτα, οὐ μὴν ἐπιδώσειν γε ἑαυτὸν ἐφασκεν ἀνδρὶ μηδὲν ὁμοίῳ, καὶ ἄλλως πλείω χρόνον ἀποδημῶν τοῦ εἰκότος αἰσχύνεσθαι τοὺς οἶκοι φίλους ὑπερορᾶσθαι δοκοῦντας. ἀντιβολεῖν δὲ τοῦ βασιλέως φάσκοντος καὶ
 2 ἀνελευθέρως ἤδη προσκειμένου, “βασιλεὺς” ἔφη “ταπεινότερον αὐτοῦ περὶ
 15 ὧν αἰτεῖ διαλεγόμενος ἐπιβουλεύει.” προσελθὼν οὖν ὁ Ἰάρχας “ἀδικεῖς,” εἶπεν “ὦ βασιλεῦ, τὸν ἱερὸν οἶκον ἀπάγων ἐνθὲνδε ἀνδρα ἄκοντα. καὶ ἄλλως τῶν προγινωσκόντων οὗτος ὧν οἶδε τὴν ξυνουσίαν αὐτῷ τὴν πρὸς σὲ μὴ ἐπ’ ἀγαθῷ τῷ ἑαυτοῦ ἐσομένην, ἴσως δὲ οὐδ’ αὐτῷ σοι χρηστόν τι ἔξουσιν.”

34. Ὁ μὲν δὴ κατῆι εἰς τὴν κώμην (ὁ γὰρ θεσμὸς τῶν σοφῶν οὐ
 20 ξυνεχώρει τῷ βασιλεῖ ξυνεῖναι σφισιν ὑπὲρ μίαν ἡμέραν), ὁ δὲ Ἰάρχας πρὸς τὸν ἄγγελον “καὶ Δάμιν” εἶπεν “ἀξιούμεν τῶν δεῦρο ἀπορρήτων καὶ ἡκέτω, τῶν δὲ ἄλλων ἐπιμελοῦ ἐν τῇ κώμῃ.” ὥς δὲ ἀφίκετο, ξυιζήσαντες ὥσπερ
 2 εἰώθεσαν ξυνεχώρουν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐρωτᾶν, ἥρετό τε ἐκ τίνων ξυγκεῖσθαι τὸν κόσμον ἡγοῖντο, οἱ δὲ ἔφασαν “στοιχείων.” “μῶν” ἔφη “τεττάρων;” “οὐ
 25 τεττάρων,” ἔφη ὁ Ἰάρχας “ἀλλὰ πέντε.” “καὶ τί ἂν” ἔφη “πέμπτον γένοιτο παρὰ τὸ ὕδωρ τε καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ πῦρ;” “ὁ αἰθήρ,” εἶπεν “ὃν ἡγεῖσθαι χρὴ γένεσιν θεῶν εἶναι. τὰ μὲν γὰρ τοῦ ἀέρος ἔλκοντα θνητὰ
 112 K. πάντα, τὰ δὲ τοῦ αἰθέρος ἀθάνατά τε καὶ θεῖα.” πάλιν ἥρετο, τί τῶν στοιχείων πρῶτον γένοιτο, ὁ δὲ Ἰάρχας “ὁμοῦ” ἔφη “πάντα. τὸ γὰρ ζῶον κατὰ
 30 μέρος οὐ τίκεται.” “ζῶον” ἔφη “ἡγῶμαι τὸν κόσμον;” “ἦν γε” ἔφη “ὕγιως γινώσκης· αὐτὸς γὰρ ζωογονεῖ πάντα.” “θῆλυν” εἶπεν “αὐτὸν καλῶμεν ἢ

F 27 γένεσιν θεῶν imit. Hom. *Il.* 14.201, 302

1 ἀπεδίδου A | δὴ τοῖς πηγαίοις ἀναδιδόμενοις] αἱ ἀπορρήτοι πηγαὶ τοῖς ἀνιμωμένοις Eus. | καὶ om. EF || 7 φασιν F || 8 οἶεσθαι] οἶεσ (sic) E^{ac3} || 10 ξένια Cobet : ξενία (dativus) AEF || 11 ὁμοίῳ μηδὲν E^{ac1} || 21 τῶν δεῦρο ἀπορρήτων ἀξιούμεν F 24 ἔφασαν ἐκ στοιχείων A || 27 ἔλκονται E || 30 ἡγῶμαι E || 31 θῆλυν εἶπεν A : θῆλυν οὖν F : θῆλυν οὖν εἶπεν E

- 3 τῆς ἄρσενός τε καὶ ἀντικειμένης φύσεως;” “ἀμφοῖν,” ἔφη “αὐτὸς γὰρ αὐτῷ
 ξυγγινόμενος τὰ μητρός τε καὶ πατρὸς εἰς τὴν ζωογονίαν πράττει ἔρωτά τε
 ἑαυτοῦ ἴσχει θερμότερον ἢ ἕτερόν τι ἑτέρου, δὲ ἀρμόττει αὐτὸν καὶ ξυνίστη-
 σιν· ἀπεικὸς δὲ οὐδὲν ἑαυτῷ συμφύεσθαι. καὶ ὥσπερ χειρῶν τε καὶ ποδῶν
 ἔργον πεποιήται ἢ τοῦ ζώου κίνησις καὶ ὁ ἐν αὐτῷ νοῦς, ὅφ’ οὗ ὁρμᾶ, οὕτως 5
 ἡγώμεθα καὶ τὰ μέρη τοῦ κόσμου διὰ τὸν ἐκείνου νοῦν ἐπιτήδεια παρέχειν
 αὐτὰ τοῖς τικτομένοις τε καὶ κυομένοις πᾶσι. καὶ γὰρ τὰ πάθη τὰ ἐξ αὐχμῶν
 φοιτῶντα κατὰ τὸν ἐκείνου φοιτᾶ νοῦν, ἐπειδὰν ἐκπεσοῦσα ἢ δίκη τῶν
 ἀνθρώπων ἀτίμως πράττη, ποιμαίνεται τε χειρὶ οὐ μιᾶ τόδε τὸ ζῶον, ἀλλὰ
 πολλαῖς τε καὶ ἀρρήτοις, αἷς χρήται, ἀχαλίνωτον μὲν διὰ μέγεθος, εὐήνιον δὲ 10
 κινεῖται καὶ εὐάγῳ.
35. “Καὶ παράδειγμα μὲν οὐκ οἶδ’ ὃ τι ἀρκέσει τῷ λόγῳ μεγίστῳ τε ὄντι
 καὶ πρόσω ἐννοίας, ὑποκείσθω δὲ ναῦς, οἷαν Αἰγύπτιοι ξυντιθέντες ἐς τὴν
 θάλατταν τὴν ἡμεδαπὴν ἀφιάσιν ἀγωγίμων Ἰνδικῶν ἀντιδιδόντες Αἰγύπτια.
 2 θεσμοῦ γὰρ παλαιοῦ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν ὄντος, ὃν βασιλεὺς Ἐρύθρας 15
 ἐνόμισεν, ὅτε τῆς θαλάττης ἐκείνης ἤρχε, μακρῷ μὲν πλοίῳ μὴ ἐσπλεῖν ἐς
 αὐτὴν Αἰγυπτίους, στρογγύλῃ δ’ αὖ νηϊ μιᾶ χρήσθαι, σοφίζονται πλοῖον
 Αἰγύπτιοι πρὸς πολλὰ τῶν παρ’ ἑτέροις καὶ παραπλευρώσαντες αὐτὸ
113 K. ἀρμονίαις, ὅπόσαι ναῦν συνιστάσι, τοίχοις τε ὑπεράραντες καὶ ἰστῷ καὶ
 20 πηξάμενοι πλείους οἰακας {οἷας} ἐπὶ τῶν σελμάτων, πολλοὶ μὲν κυβερνῆται
 τῆς νεῶς ταύτης ὑπὸ τῷ πρεσβυτάτῳ τε καὶ σοφωτάτῳ πλέουσι, πολλοὶ δὲ
 κατὰ πρῶραν ἄρχοντες ἀριστ(ερ)οὶ τε καὶ δεξιοὶ ναῦται {καὶ} πρὸς ἰστία
 πηδῶντες. ἔστι δὲ τι τῆς νεῶς ταύτης καὶ ὀπλιτεῦον· πρὸς γὰρ τοὺς Κολπί-
 3 τας βαρβάρους, οἳ ἐν δεξιᾷ τοῦ εἰσπλου κεῖνται, παρατάττεσθαι δεῖ τὴν 25
 ναῦν, ὅτε ληΐζοιντο αὐτὴν ἐπιπλέοντες. τοῦτο ἡγώμεθα καὶ περὶ τόνδε τὸν
 κόσμον εἶναι, θεωροῦντες αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς ναυτιλίας σχῆμα. τὴν μὲν γὰρ
 δὴ πρῶτην καὶ τελεωτάτην ἔδραν ἀποδοτέον θεῷ γενέτορι τοῦδε τοῦ ζώου,
 τὴν δὲ ἐπ’ ἐκείνῃ θεοῖς, οἳ τὰ μέρη αὐτοῦ κυβερνώσι. καὶ τῶν γε ποιητῶν
 ἀποδεχώμεθα, ἐπειδὰν πολλοὺς μὲν φάσκωσιν ἐν τῷ οὐρανῷ θεοὺς εἶναι,

2 ξυγγινόμενος **A** (ξυγγινόμενος **A**^{1sl}) || 3 δὲ ἀρμόττει αὐτὸν] aut ὃ ἀρμόττει ἑαυτὸν
 aut δὲ ἀρμόττει αὐτὸς Reiske² | αὐτὸν] ἑαυτὸν **F** (ci. Reiske²) || 4 δὲ **A** : τε **E F**
 5 ἔργων **E** | καὶ ὁ ἐν Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : καὶ ὅθεν **A E F** : καὶ ἐνδοθεν Olearius :
 καὶ ἔνδοθεν Westermann || 6 ἐκείνου **E** : ἐκείνῳ **F** : ἐκείνῃ **A** || 7 κυομένοις **F** (ci.
 Cobet) || 15 Ἐρύθρας] Ἐρυθρᾶς Reiske^{1/2} || 16 ἤρχε] προῆρχεν **E** || 17 μιᾶ νηϊ **F**
 20 οἰακας scripsi praeunte Jacobs⁶ qui “Steuer” vertit : οἰκίας **A E F** | οἷας del.
 Reiske¹ : καὶ Jacobs⁶ (“auch”) || 22 πρῶραν **E** (ci. Cobet) : πρῶραν **A F** | ἀριστ(ερ)οὶ
 scripsi | καὶ² del. Olearius || 24 εὐπλου **F** | δεῖ] δῆ (sic) **E** || 26 αὐτὸν **F** | σχῆμα]
 χρήμα Reiske² || 28 γε **A** : τε **E F** || 29 ἀποδεχώμεθα **F**

πολλοὺς δὲ ἐν θαλάττῃ, πολλοὺς δὲ ἐν πηγαῖς τε καὶ νάμασι, πολλοὺς δὲ περὶ γῆν, εἶναι δὲ καὶ ὑπὸ γῆν τινας. τὸν δὲ ὑπὸ γῆν τόπον, εἴπερ ἔστιν, ἐπειδὴ φρικώδῃ αὐτὸν καὶ φθαρτικὸν ἄδουσιν, ἀποτάττωμεν τοῦ κόσμου.”

36. Ταῦτα τοῦ Ἰνδοῦ διελθόντος ἐκπεσεῖν ὁ Δάμις ἑαυτοῦ φησιν ὑπ’
 5 ἐκπλήξεως καὶ ἀναβοῆσαι μέγα· μὴ γὰρ ἂν ποτε νομίσει ἄνδρα Ἰνδὸν ἐς
 τοῦτο ἐλάσαι γλώττης Ἑλλάδος, μὴδ’ ἂν, εἴπερ καὶ τὴν γλώτταν ἠπίστατο,
 τοσσηδε εὐροία καὶ ὦρα διελθεῖν ταῦτα. ἐπαινεί δὲ αὐτοῦ καὶ βλέμμα καὶ
 μειδίαμα καὶ τὸ μὴ ἀθεεῖ δοκεῖν ἐκφέρειν τὰς δόξας. τόν τοι Ἀπολλώνιον
 10 Ἰνδὸν τοῦτον, καὶ ὅπου καθήμενος διαλέγοιτο (θαμὰ δὲ τοῦτο ἔπραττε),
 προσοικέειναι τῷ Ἰάρχῃ.

37. Ἐπαινεσάντων δὲ τῶν ἄλλων μιᾷ {πρώτῃ} φωνῇ τὰ εἰρημένα, **114 K.**
 πάλιν ὁ Ἀπολλώνιος ἤρετο, πότερα τὴν θάλασσαν μεῖζω ἡγοῖντο ἢ τὴν γῆν,
 ὁ δὲ Ἰάρχας “εἰ μὲν πρὸς τὴν θάλατταν” ἔφη “ἡ γῆ ἐξετάζοιτο, μεῖζων ἔσται·
 15 τὴν γὰρ θάλατταν αὕτη ἔχει. εἰ δὲ πρὸς πᾶσαν τὴν ὑγρὰν οὐσίαν θεωροῖτο,
 ἦττω τὴν γῆν ἀποφαινοίμεθα ἂν· καὶ γὰρ ἐκείνην τὸ ὕδωρ φέρει.”

38. Μεταξὺ δὲ τῶν λόγων τούτων ἐφίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ ἄγγελος
 Ἰνδοῦς ἄγων σωτηρίας δεομένους. καὶ παρήγε γύναιον ἵκετεύον ὑπὲρ
 παιδός, ὃν ἔφασκε μὲν ἐκκαίδεκα ἔτη γεγονέναι, δαιμονῶν δὲ ἤδη δύο ἔτη, τὸ
 20 δὲ ἦθος τοῦ δαίμονος εἴρωνα εἶναι καὶ ψεύστην. ἐρομένου δὲ τινος τῶν
 σοφῶν, ὁπόθεν λέγοι ταῦτα, “τοῦ παιδὸς τούτου” ἔφη “τὴν ὄψιν εὐπρεπε-
 στέρου ὄντος ὁ δαίμων ἐρᾷ καὶ οὐ ξυγχωρεῖ αὐτῷ νοῦν ἔχειν, οὐδὲ ἐς
 διδασκάλου βαδίσει ἐὰν ἡ τοξότου, οὐδὲ οἴκοι εἶναι, ἀλλ’ εἰς τὰ ἔρημα τῶν
 χωρίων ἐκτρέπει, καὶ οὐδὲ τὴν φωνὴν ὁ παῖς τὴν ἑαυτοῦ ἔχει, ἀλλὰ βαρὺ
 25 φθέγγεται καὶ κοῖλον, ὥσπερ οἱ ἄνδρες, βλέπει δὲ ἐτέροις ὀφθαλμοῖς μᾶλλον
 ἢ τοῖς ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ μὲν ἐπὶ τούτοις κλάω τε καὶ ἑμαυτὴν δρύπτω καὶ
 νοουθετῶ τὸν υἱόν, ὅποσα εἰκός, ὁ δὲ οὐκ οἶδέ με. διανοομένης δὲ μου τὴν 2

T 17–100.14 Μεταξὺ – ἐπιπλήξει resp. Eus. 23.8 (p. 148 des Places)

1 πολλοὺς³] πολλὰς **F** || 1–2 δὲ καὶ περὶ **F** || 3 ἀποτάττωμεν **E F** || 6 καὶ om. **E F**
 7 εὐροία **E** : εὐνοία **A F** || 9 χρώμενος **E** | μετὰ **A** : μὲν **E F** || 10 {ἐς} τοῦτο{ν}
 Reiske² | ὅποι **F** || 12 δὲ καὶ τῶν **F** | μιᾷ {πρώτῃ} φωνῇ scripsi : μιᾷ πρώτῃ φωνῇ **A** :
 πρώτη φωνῇ **E F** : πρώτη {τῇ} φωνῇ Reiske¹ : πρὸς τῇ φωνῇ Kayser^{1/2} : λαμπρᾷ τῇ
 φωνῇ vel λαμπρᾷ φωνῇ Valckenaer² : πατρῷα φωνῇ Koen || 13 θάλατταν **F**
 14 θάλασσαν **F** || 18 δεομένους] δεομένους καὶ παρίσταται τοῖς σοφοῖς ὁ ἄγγελος **F**
 (fortasse ex varia lectione παρίσταται pro ἐφίσταται ortum) || 19 ἤδη om. **F**
 21–22 εὐπρεπεστέρου ἐτέρων ὄντος **F** || 23 τόξου **F**^{ac2} || 25 ἐτέροις] fortasse ἐτέρου
 26 τε om. **F** | θρύπτω **A**

ἐνταῦθα ὁδόν (τουτὶ δὲ πέρυσι διανοήθην) ἐξηγόρευσεν ὁ δαίμων ἑαυτὸν ὑποκριτῇ χρώμενος τῷ παιδί, καὶ δῆτα ἔλεγεν εἶναι μὲν εἰδῶλον ἀνδρός, ὃς πολέμῳ ποτὲ ἀπέθανεν, ἀποθανεῖν δὲ ἐρών τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, ἐπεὶ δὲ ἡ γυνὴ περὶ τὴν εὐνὴν ὕβρισε τριταίου κειμένου γαμηθεῖσα ἐτέρῳ, μισῆσαι μὲν ἐκ τούτου τὸ γυναικῶν ἐρᾶν, μεταρρυῆναι δὲ εἰς τὸν παῖδα τοῦτον. ὑπὸ 5
115 K. ἐσθλὰ καὶ ἀγαθὰ. ἐγὼ μὲν δὴ ἔπαθόν τι πρὸς ταῦτα, ὃ δὲ διάγει με πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὸν ἐμὸν οἶκον ἔχει μόνος οὐδὲν μέτριον οὐδὲ ἀληθές φρονῶν.” 3
 ἤρετο οὖν ὁ σοφὸς πάλιν, εἰ πλησίον εἴη ὁ παῖς, ἡ δὲ οὐκ ἔφη· πολλὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ ἀφικέσθαι αὐτὸν πράττειν, “ὃ δ’ ἀπειλεῖ κρημνούς καὶ βάραθρα καὶ 10
 ἀποκτενεῖν μοι τὸν υἱόν, εἰ δικαζοίμην αὐτῷ δεῦρο.” “θάρσει,” ἔφη ὁ σοφός “οὐ γὰρ ἀποκτενεῖ αὐτὸν ἀναγνούς ταῦτα,” καὶ τινα ἐπιστολὴν ἀνασπάσας τοῦ κόλπου ἔδωκεν τῇ γυναικί· ἐπέσταλτο δὲ ἄρα ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸ εἰδῶλον ξὺν ἀπειλῇ καὶ ἐπιπλήξει.

39. Καὶ μὴν καὶ χωλεύων τις ἀφίκετο γεγωνώς μὲν ἤδη τριάκοντα ἔτη, 15
 λεόντων δὲ θηρατῆς δεινός, ἐμπεπτωκότος δὲ αὐτῷ λέοντος ὠλισθήκει τὸν γλουτὸν καὶ τοῦ σκέλους ἐτέρως εἶχεν. ἀλλ’ αἱ χεῖρες αὐτῷ καταψῶσαι τὸν γλουτόν, εἰς ὀρθὸν τοῦ βαδίσματος ὁ νεανίας ἤλθε. καὶ ὀφθαλμῷ δὲ τις ἔρρηκῶς ἀπῆλθε πᾶν ἔχων τὸ ἐν αὐτοῖς φῶς, καὶ ἄλλος τὴν χεῖρα ἀδρανῆς ὦν ἐγκρατῆς ᾤχετο. γυνὴ δὲ τις ἐπτα ἤδη γαστέρας δυστοκοῦσα δεομένου 20
 ὑπὲρ αὐτῆς τάνδρὸς ὥδε ἰάθη· τὸν ἄνδρα ἐκέλευσεν, ἐπειδὴν τίκτηι ἡ γυνή, λαγῶν ὑπὸ κόλπου ζῶντα ἐσφέρεσθαι οὗ τίκτηι, καὶ περιελθόντα αὐτὴν ἀφείναι ὁμοῦ τῷ λαγῷ· συνεκδοθῆναι γὰρ ἂν τῷ ἐμβρύῳ τὴν μήτραν, εἰ μὴ ὁ λαγῶς αὐτίκα ἐξενεχθεῖη θύραζε.

40. Πατρός δ’ αὖ τις εἰπόντος, ὡς γένοιντο μὲν αὐτῷ παῖδες, ἀποθά- 25
 νοιεν δὲ ὁμοῦ τῷ ἄρξασθαι οἴνου πίνειν, ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ Ἰάργας “καὶ βελτίους ἀποθανόντες ἐγένοντο· οὐ γὰρ ἂν διέφυγον τὸ μὴ μανῆναι, θερμοτέρων, ὡς φαίνεται, σπερμάτων φύντες. οἴνου μὲν οὖν ἀφεκτέα τοῖς ἐξ ὑμῶν, ὡς δὲ μὴδὲ ἐς ἐπιθυμίαν ποτὲ οἴνου κατασταίεν, εἴ σοι πάλιν παιδίον

T 15–20 Καὶ – ᾤχετο resp. Eus. 23.9–11 (p. 148–150 des Places)

3 <ἐν> πολέμῳ Lucarini || 6 διαβάλλοιμι F | αὐτοῦ F || 7 ἐσθλὰ] καλὰ F : γρ. δῶρα A^{1mg} || 8 οἶκον] υἱὸν Jacobs¹ || 11 μου F || 14 ἐπιπλήξει Lucarini : ἐκπλήξει A E F 16 <εἰς> τὸν Reiske^{1/2} || 17 αὐτὸ F || 19 ἐξερρηκῶς F || 22 κόλπῳ A^{1sl} || 23 ἀφείναι] ἀπιέναι Reiske² (vel ἀφιέναι ὁμοῦ τὸν λαγῶν) | τὸν λαγῷ Reiske¹ (et Koen) : τὸν λαγῶν Reiske² : τὸν λαγῶν Kayser² | γὰρ αὐτῷ ἂν F || 26 ὁμοῦ] ἅμα E | οἶνον A^{1sl} 27 τῷ E || 28 οὖν om. E | ἀφεκτέον A^{1sl} || 29 δὲ om. E F | εἴ A : εἰ οὖν E F : γρ. εἰ δὲ A^{1mg}

γένοιτο (γέγονε δὲ ἐβδόμην ἡμέραν, ὡς ὁρῶ), τὴν γλαῦκα τὴν ὄρνιν χρῆ 116 K.
ἐπιφυλάττειν, οὗ νεοττεύει, καὶ τὰ ὧὰ σπάσαντα δοῦναι μασᾶσθαι τῷ
βρέφει συμμετρῶς ἔψοντα· εἰ γὰρ βρώσεται τι τούτων, πρὶν οἶνον γεύσεται,
μῖσος αὐτῷ πρὸς τὸν οἶνον ἐμφύσεται καὶ σωφρονέστατα διακίσεται μόνου
5 ξυγκεκραμένους τοῦ ἐν τῇ φύσει θερμοῦ.” τούτων οὖν ἐμπιπλάμενοι καὶ τοὺς
ἄνδρας ἐκπληττόμενοι τῆς εἰς πάντα σοφίας παμπόλλους ὁσημέραι λόγους
ἡρώτων, πολλοὺς δὲ καὶ αὐτοὶ ἡρωτώντο.

41. Τῆς μὲν οὖν διαλεκτικῆς συνουσίας ἄμφω μετεῖχον, τὰς δὲ ἀπορρή-
τους σπουδὰς, αἷς ἀστρικὴν τε μαντείαν κατενόουν καὶ τὴν πρόγνωσιν
10 ἐσπούδαζον θυσιῶν τε ἤπτοντο καὶ κλήσεων, αἷς θεοὶ χαίρουσι, μόνον φησὶν
ὁ Δάμις τὸν Ἀπολλώνιον ξυμφιλοσοφεῖν τῷ Ἰάρχῃ, καὶ ξυγγράψαι μὲν
ἐκεῖθεν περὶ μαντείας ἀστέρων βίβλους τέτταρας, ὧν καὶ Μοιραγένης
ἐπεμνήσθη, ξυγγράψαι δὲ περὶ θυσιῶν καὶ ὡς ἂν τις ἐκάστω θεῷ προσφόρων
τε καὶ κεχαρισμένως θύοι. τὰ μὲν δὴ τῶν ἀστέρων καὶ τὴν τοιαύτην 2
15 μαντικὴν πᾶσαν ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπείαν ἡγοῦμαι φύσιν καὶ οὐδ’ εἰ κέκτηται
τις οἶδα, τὸ δὲ περὶ θυσιῶν ἐν πολλοῖς μὲν ἱεροῖς εὗρον, ἐν πολλαῖς δὲ
πόλεσι, πολλοῖς δὲ ἀνδρῶν σοφῶν οἴκοις, καὶ τί ἂν τις ἐρμηνεύοι αὐτὸ
σεμνῶς συντεταγμένον καὶ κατὰ τὴν ἡχὴν τοῦ ἀνδρός; φησὶ δὲ ὁ Δάμις καὶ
δακτυλίους ἑπτὰ τὸν Ἰάρχαν τῷ Ἀπολλωνίῳ δοῦναι τῶν ἑπτὰ ἐπωνύμους
20 ἀστέρων, οὓς φορεῖν τὸν Ἀπολλώνιον κατὰ ἓνα πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν
ἡμερῶν.

42. Περὶ δὲ προγνώσεως λόγου ποτὲ αὐτοῖς ὄντος καὶ τοῦ Ἀπολλωνίου
προσκεϊμένου τῇ σοφίᾳ ταύτῃ καὶ τὰς πλείους τῶν διαλέξεων εἰς τοῦτο
ξυντείνοντος, ἐπαινῶν αὐτὸν ὁ Ἰάρχας “οἱ μαντικῇ” ἔφη “χαίροντες, ὧ 117 K.
25 χρηστὲ Ἀπολλωνιε, θεοὶ τε ὑπ’ αὐτῆς γίνονται καὶ πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώ-
πων πράττουσι. τὸ γὰρ ἃ χρῆ ἐξ θεοῦ ἀφικόμενον εὑρέσθαι, ταῦτα αὖ, ὧ

Τ’ 10–11 μόνον – Ἰάρχῃ laud. Eus. 25.1–2 (p. 150 des Places) || 11–13 τὸν –
θυσιῶν laud. Phot. 332b10–12 || 18–21 φησὶ – ἡμερῶν laud. Eus. 25.3–5 (p. 150
des Places); resp. Eus. 31.34–38 (p. 168 des Places)

1 τὴν ὄρνιν del. Cobet | τὴν² om. F || 3 ἔψοντας F : ἐψήσαντα Reiske¹ || 5 ἐν om. E
F || 6 πάντας F || 9 σπονδὰς F | τε Olearius : ἢ A E F : {ἢ} Kayser² || 14 κεχα-
ρισμένως] χωρισμένως vel χωρισομένως E^{ac2} | <περὶ> τῶν ἀστέρων Reiske²
15 ἀνθρωπίνην F | καὶ om. F || 16 μὲν om. F || 17 καὶ τί ἂν τις ἐρμηνεύοι] καίτοι τίς
ἂν ἐρμηνεύοι Reiske¹ : καίτοι οὐκ ἂν ἐρμηνεύοι τις Reiske² : καὶ εἰ ἂν τις ἐρμηνεύοι
Jacobs⁶ || 19 ἑπτὰ¹ – δοῦναι om. A || 20 οὓς] οὓς καὶ Eus. : om. A | καθ’ ἓνα Eus.
22 αὐτοῖς ποτε Laur.69.26 (Kayser^{1/2}) || 24 αὐτῶν E || 25–26 ἀνθρώπου E F
26 ἐρέσθαι Jackson | αὖ] ἂν F : ἀν(τὸν) Jackson

χρηστέ, ἐφ' ἑαυτοῦ προῖδέσθαι προειπεῖν τε ἑτέροις, ἃ μήπω ἴσασι, πανολβί-
 2 ου τινὸς ἡγοῦμαι καὶ ταῦτ' ἰσχύοντος τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δελφικῷ. ἐπειδὴ
 δὲ ἡ τέχνη τοὺς ἐς θεοῦ φοιτῶντας ἐπὶ τῷ χρῆσασθαι καθαρὸς κελεύει
 βαδίζοντας φοιτᾶν, ἢ “ἐξιθι τοῦ νεῶ” πρὸς αὐτοὺς ἐρεῖ, δοκεῖ μοι καὶ τὸν
 προγινωσόμενον ἄνδρα ὑγιῶς ἑαυτοῦ ἔχειν καὶ μήτε κηλῖδα προσμεμάχθαι 5
 τῇ ψυχῇ μηδεμίαν μήτε οὐλὰς ἀμαρτημάτων ἐντετυπῶσθαι τῇ γνώμῃ,
 καθαρῶς δὲ αὐτὸν προφητεύειν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ περὶ τῷ στέρνῳ τρίποδος
 συνιέντα. γεγωνότερον γὰρ οὕτω καὶ ἀληθέστερον τὰ λόγια ἐκδῶσαι· ὅθεν οὐ
 χρὴ θαυμάζειν, εἰ καὶ σὺ τὴν ἐπιστήμην ξυνείληφας τοσοῦτον ἐν τῇ ψυχῇ
 φέρων αἰθέρα.” 10

43. Καὶ χαριεντιζόμενος ἅμα πρὸς τὸν Δάμιν “σὺ δ' οὐδὲν” ἔφη “προγι-
 νώσκεις, Ἀσσύριε, καὶ ταῦτα ξυνῶν ἀνδρὶ τοιούτῳ;” “νῆ Δία,” εἶπε “τά γε
 ἑμαυτῷ ἀναγκαῖα· ἐπειδὴ γὰρ πρῶτον ἐνέτυχον τῷ Ἀπολλωνίῳ τούτῳ καὶ
 σοφίας μοι ἔδοξε πλέως δεινότητός τε καὶ σωφροσύνης καὶ τοῦ καρτερεῖν
 ὀρθῶς, ἔτι δὲ καὶ μνημοσύνην ἐν αὐτῷ εἶδον, πολυμαθέστατόν τε καὶ 15
 φιλομαθείας ἤττω, δαιμόνιον τί μοι ἐγένετο, καὶ συγγενόμενος αὐτῷ σοφὸς
 μὲν ᾤηθην δόξειν ἐξ ἰδιώτου τε καὶ ἀσόφου, πεπαιδευμένος δὲ ἐκ βαρβάρου,
 ἐπόμενος δὲ αὐτῷ καὶ ξυσπουδάζων ὄψεσθαι μὲν Ἰνδούς, ὄψεσθαι δὲ ὑμᾶς,
 Ἑλλήσι τε ἐπιμίξειν Ἑλλήν ὑπ' αὐτοῦ γενόμενος. τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα περὶ
 20 μεγάλων ὄντα Δελφούς ἡγεῖσθε καὶ Δωδώνην καὶ ὃ τι βούλεσθε, τὰμὰ δέ,
118 K. ἐπειδὴ Δάμις μὲν ὁ προγινώσκων αὐτά, προγινώσκει δ' ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον,
 γραδὸς ἔστω ἀγυρτρίας μαντευομένης ὑπὲρ προβατίων καὶ τῶν τοιούτων.”

44. Ἐπὶ τούτοις μὲν δὴ ἐγέλασαν οἱ σοφοὶ πάντες, καταστάντος δὲ τοῦ
 γέλωτος ἐπανήγεν ὁ Ἰάρχας ἐς τὸν περὶ τῆς μαντικῆς λόγον, καὶ πολλὰ μὲν
 αὐτὴν ἀγαθὰ ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους εἰργάσθαι, μέγιστον δὲ τὸ τῆς ἱατρικῆς 25
 δῶρον· οὐ γὰρ ἂν ποτε τοὺς σοφοὺς Ἀσκληπιάδας ἐς ἐπιστήμην τούτου
 παρελθεῖν, εἰ μὴ παῖς Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιὸς γενόμενος καὶ κατὰ τὰς ἐκεί-

F 5–6 μήτε – γνώμη imit. Pl. *Grg.* 524c5–7

T 15–16 πολυμαθέστατόν – ἤττω aff. Phot. 332b12–13 || **24–103.8** ἐπανήγεν –
 σώζουσιν laud. Phot. 332b13–23, 102.24–103.4 πολλὰ – ἴσχεται verbatim affersens

1 ἐφ' ἑαυτοῦ προῖδέσθαι om. **E F** || **2** ἀπολλωνίῳ **E** (acc. acutum in o posuit **E**¹, sed ω deletum non est, ita ut et ἀπόλλωνι et ἀπολλωνίῳ legantur) | ἐπεὶ **F** || **3** τέχνηκη **E**^{ac2} || **4** ἐρεῖν **E F** || **8** συνιέντος **E F** || **13** πρῶτον scripsi : πρῶτῳ **A E F** || **15** ἔτι **A** : ἐπεὶ **E F** || **16** φιλομαθείας **A E F** Phot. : φιλομαθίας Laur.69.26 (Kayser^{1/2}) | ἤττων Phot.**A** || **17** βαρβάρου Bentley (et Huet) : βαρβάρων **A E F** || **19** μὲν γὰρ δὴ **E**^{ac4} **F**^{1sl} || **21** μόνου **F** || **22** ἀγυρτίας **E** || **23** δὴ om. **A** || **24** ἐπανήγαγεν **E**^{2pc} **F** : ἐπανήγες **E**^{acuv} || **25** αὐτὴν om. Phot. || **27** παρελθεῖν Phot.**A** | ἀπόλλωνίος Phot.**M**

νου φήμας τε καὶ μαντείας ξυνθείς τὰ πρόσφορα ταῖς νόσοις φάρμακα παισί τε ἑαυτοῦ παρέδωκε καὶ τοὺς ξυνόντας ἐδιδάξατο, τίνας μὲν δεῖ προσάγειν πόας ὑγροῖς ἔλκεσι, τίνας δὲ αὖχμηροῖς καὶ ξηροῖς ξυμμετρίας τε ποτίμων φαρμάκων, ἀφ' ὧν ὕδεραι ἀποχετεύονται καὶ αἷμα ἰσχεῖται φθόαι τε παύονται καὶ τὰ οὕτω κοινά. καὶ τὰ τῶν ἰοβόλων δὲ ἄκη καὶ τὸ τοῖς ἰοβόλοις αὐτοῖς ἐς πολλὰ τῶν νοσημάτων χρῆσθαι τίς ἀφαιρήσεται τὴν μαντικήν; οὐ γάρ μοι δοκοῦσιν ἄνευ τῆς προγινωσκούσης σοφίας θαρσῆσαι ποτε ἄνθρωποι τὰ πάντων ὀλεθριώτατα φαρμάκων ἐγκαταμίξαι τοῖς σώζουσιν.

45. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁδε ὁ λόγος ἀναγέγραπται τῷ Δάμιδι σπουδασθεὶς ἐκεῖ
 10 περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς μυθολογουμένων θηρίων τε καὶ πηγῶν καὶ ἀνθρώπων, μὴδ' ἐμοὶ παραλειπέσθω. καὶ γὰρ καὶ κέρδος εἴη μῆτε πιστεύειν μῆτε ἀπιστεῖν πᾶσιν. ἤρετο γὰρ δὴ ὁ Ἀπολλώνιος “ἔστι τι ζῶον ἐνταῦθα μαρτιχόρας;” ὁ δὲ Ἰάρχας “καὶ τίνα” ἔφη “φύσιν τοῦ ζώου τούτου ἤκουσας; εἰκὸς γὰρ καὶ περὶ εἶδους αὐτοῦ <τι> λέγεσθαι.” “λέγεται γὰρ” εἶπε “μεγάλα καὶ
 15 ἀπιστα- τετράπου μὲν γὰρ εἶναι αὐτό, τὴν κεφαλὴν δὲ ἀνθρώπῳ εἰκάσθαι, 119 K. λέοντι δὲ ὠμοιώσθαι τὸ μέγεθος, τὴν δὲ οὐρὰν τοῦ θηρίου τούτου πηχυαίας ἐκφέρειν καὶ ἀκανθώδεις τὰς τρίχας, ὥς βάλλειν ὥσπερ τοξεύματα ἐς τοὺς θηρώντας αὐτό.” ἐρομένου δ' αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ χρυσοῦ ὕδατος, ὃ φασιν ἐκ
 2 πηγῆς βλύζειν, καὶ περὶ τῆς ψήφου τῆς ἅπερ ἡ μαγνήτις ποιούσης ἀνθρώπων τε ὑπὸ γῆν οἰκούντων καὶ Πυγμαίων αὐ καὶ Σκιαπόδων, ὑπολαβὼν ὁ Ἰάρχας “περὶ μὲν ζῶων ἢ φυτῶν” εἶπεν “ἢ πηγῶν, ὧν αὐτὸς ἐνταῦθα ἦκων

F 12–13 μαρτιχόρας fort. resp. Ctes. fr. 45.14 (3c.688.F Jacoby) || 20 Σκιαπόδων fort. resp. Ctes. fr. 60 (3c.688.F Jacoby), Ar. Av. 1553

T 9–104.2 Ἐπεὶ – ἤκουσα resp. Eus. 22.1–19 (p. 146–148 des Places), partim (14–18 λέγεται – αὐτό) laudans

2 αὐτοῦ Phot. | ἐδιδάξατο [4] τίνας A | προάγειν E (σ E^{2sl}) || 4 ἀφ' A E F Phot. : ὅφ' Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) | καὶ αἷμα] αἷμά τε Phot. || 5 τὰ οὕτω κοινά (vel τοιαῦτα κοινὰ) Van Wulfften Palthe : τὰ οὕτω κοῖλα A E F : τὰ ὑπόκοιλα Jacobs⁶ | δὲ om. E F || 6 χρῆσθαι (ἀ) vel (ὧν) Reiske² || 7 προγινωσκούσης αὐτοῖς σοφίας F || 7–8 (ἀν) ἄνθρωποι Radermacher (et Jackson : “θαρσῆσαι needs an ἄν”) : praetulerim (ἀν) ἄνευ || 9 (ὁ) σπουδασθεὶς Reiske¹ || 11 καὶ² om. Laur.CS.155^{uv} Laur.69.26 (Kayser^{1/2}) | κέρδος (ἀν) Kayser^{1App} Kayser^{2T} : (ἀν) κέρδος Scheibe (et Cobet) 12–13 μαρτιχώρα E F || 14 <τι> λέγεσθαι Kayser^{1App} Kayser^{2T} : διαλέγεσθαι E F : λέγεσθαι A | γὰρ² om. E F || 15 τετράπους E | μὲν om. F | εἰκάσαι A || 17 ἀκανθώδας E^{acuv2} || 18 καὶ om. E F || 19 τῆς τοῦ ψήφου E | πραττούσης F || 20 αὖ] ἀν E

εἶδες, τί ἂν σοι λέγοιμι; σὸν γὰρ ἤδη νῦν ἐξηγείσθαι αὐτὰ ἐτέροις· θηρίον δὲ τοξεύον ἢ χρυσοῦ πηγὰς ὕδατος οὐπω ἐνταῦθα ἤκουσα.

46. “Περὶ μέντοι τῆς ψήφου τῆς ἐπισπωμένης τε καὶ συνδούσης ἑαυτῇ λίθους ἐτέρας οὐ χρὴ ἀπιστεῖν· ἔστι γάρ σοι καὶ ἰδεῖν τὴν λίθον καὶ θαυμάσαι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα. γίγνεται μὲν γὰρ ἡ μεγίστη κατὰ δυνυχὰ δακτύλου 5 τοῦτου,” δείξας τὸν ἑαυτοῦ ἀντίχειρα “κυῖσκεται δὲ ἐν γῇ κοίλῃ βάθος ὀργυαὶ τέτταρες, τοσοῦτον δὲ αὐτῇ περίεστι τοῦ πνεύματος, ὥς ὑποιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατὰ πολλὰ ῥήγνυσθαι κυῖσκομένης ἐν αὐτῇ τῆς λίθου. μαστεῦσαι δὲ αὐτὴν οὐδενὶ ἔξεστιν· ἀποδιδράσκει γάρ, εἰ μὴ μετὰ λόγου ἀνασπῶτο. ἀλλ’ ἡμεῖς μόνον τὰ μὲν δράσαντες, τὰ δὲ εἰπόντες ἀναιρούμεθα τὴν παντάρ- 10 βην· ὄνομα γὰρ αὐτῇ τοῦτο. νύκτωρ μὲν οὖν ἡμέραν ἀναφαίνει, καθάπερ τὸ πῦρ (ἔστι γὰρ πυρσὴ καὶ ἀκτινώδης), εἰ δὲ μεθ’ ἡμέραν ὁρώτο, βάλλει τοὺς ὀφθαλμοὺς μαρμαρυγαῖς μυρίαίς. τὸ δὲ ἐν αὐτῇ φῶς πνευμά ἐστιν ἀρρήτου ἰσχύος· πᾶν γὰρ τὸ ἐγγὺς εἰσποιεῖ αὐτῇ—τί λέγω τὸ ἐγγύς; ἔστι σοι λίθους, ὅποσας βούλει, καταποντώσαι ποι ἢ τῶν ποταμῶν ἢ τῆς θαλάττης καὶ μηδὲ 15 ἐγγὺς ἀλλήλων, ἀλλὰ σποράδας καὶ ὥς ἔτυχεν, ἢ δὲ εἰς αὐτὰς καθιμνηθεῖσα ξυλλέγεται πάσας τῇ τοῦ πνεύματος διαδόσει καὶ ὑποκείσονται αὐτῇ βοτρυδὸν αἱ λίθοι, καθάπερ σμήνος.” καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔδειξε τὴν λίθον αὐτὴν τε καὶ ὅποσα ἐργάζεται.

120 K.

47. Τοὺς δὲ Πυγμαίους οἰκεῖν μὲν ὑπογείους, κείσθαι δὲ ὑπὲρ τὸν 20 Γάγγην ζῶντας τρόπον, ὃς πᾶσιν εἴρηται. Σκιάποδας δὲ ἀνθρώπους ἢ Μακροκεφάλους ἢ ὅποσα Σκύλακος ξυγγραφαὶ περὶ τούτων ἄδουσιν, οὔτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς.

F 21 Σκιάποδας resp. Scyl. fr. 7b (3c.709.F Jacoby) || **22** Μακροκεφάλους resp. Scyl. fr. 85 Müller (= fr. 85 Shipley)

T 5–8 γίγνεται – λίθου aff. Phot. 326b34–38, nonnulla omittens || **8–9** μαστεῦσαι – ἀνασπῶτο laud. Phot. 326b38–327a1 || **11–14** νύκτωρ – ἰσχύος aff. Phot. 327a1–5 || **14–18** λίθους – σμήνος laud. Phot. 327a5–8 || **18–19** εἰπὼν – ἐργάζεται aff. Phot. 327a9–11 || **20–23** Τοὺς – Ἰνδοῖς aff. Phot. 327a12–16

1 εἶδης (sic) **E** || **1–2** δὲ τὸ τοξεύον **E** || **4** τὴν] τὸ **E**^{acuv2} || **6** γῇ] τῇ Phot.**M** **7** τέσσαρες Phot. || **8–9** μαντεύσαι **F** : ματεύσαι **F**^{3pc} || **9** supra λόγου add. ἢ γοητείας **F**³ || **11** οὖν om. Phot. | ἡμέρα **F** || **13** ἀπορρήτου Phot.**M** || **17** καὶ ὑποκείσονται] ὑποκείσονται γὰρ Phot. || **18** οἱ **F** | ταῦτα εἰπὼν Phot. | λίθον Kayser² perperam || **19** τε om. Phot. || **21** ζῶντας τὸν τρόπον **E** || **23** ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν] ἄλλως ἐπιβιωτεύειν (sic) Phot.**A** | μὴν om. **E F** Phot. | ἐν om. **F**

48. Ὅν δ' ὀρύττουσι χρυσὸν οἱ γρύπες, πέτραι εἰσὶν οἷον σπινθήρσι ἐστιγμέναι ταῖς τοῦ χρυσοῦ ῥανίσιν, ἃς λιθοτομεῖ τὸ θηρίον τοῦτο τῇ τοῦ ῥάμφους ἰσχύϊ. τὰ γὰρ θηρία ταῦτα εἶναι τε ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱεροὺς νομίζεσθαι τοῦ Ἥλιου τέθριππά τε αὐτῶν ὑποzeugνύναι τοῖς ἀγάλμασιν τοὺς τὸν
- 5 Ἥλιον ἐν Ἰνδοῖς γράφοντας μέγεθός τε καὶ ἄλκην εἰκάσθαι αὐτοὺς τοῖς λέουσιν, ὑπὸ δὲ πλεονεξίας τῶν πτερῶν αὐτοῖς τε ἐκείνοις ἐπιτίθεσθαι καὶ τῶν ἐλεφάντων τε καὶ δρακόντων ὑπερτέρους εἶναι. πέτονται δὲ οὐπω μέγα, ἀλλ' ὅσον οἱ βραχύποροι ὄρνιθες· μὴ γὰρ ἐπιτιλῶσθαι σφας, ὡς ὄρνισι πάτριον, ἀλλ' ὕμеси τοὺς ταρσοὺς ὑφάνθαι πυρσοῖς, ὡς εἶναι κυκλῶσαντας
- 10 πέτεσθαι τε καὶ ἐκ μετεώρου μάχεσθαι. τὴν τίγριν δὲ αὐτοῖς ἀνάλωτον εἶναι μόνην, ἐπειδὴ τὸ τάχος αὐτὴν ἐσποιεῖ τοῖς ἀνέμοις.
49. Καὶ τὸν Φοίνικα δὲ τὸν ὄρνιν τὸν διὰ πεντακοσίων ἐτῶν εἰς Αἴγυπτον ἤκοντα πέτεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἰνδικῇ τὸν χρόνον τοῦτον, εἶναι δὲ ἓνα ἐκδιδόμενον τῶν ἀκτίνων καὶ χρυσῷ λάμποντα, μέγεθος ἀετοῦ καὶ εἶδος, ἐς
- 15 καλιάν τε ἰζάνειν τὴν ἐκ τοῦ ἀρώματος ποιουμένην αὐτῷ πρὸς ταῖς τοῦ Νείλου πηγαῖς. ἃ δὲ Αἰγύπτιοι περὶ αὐτοῦ ἄδουσιν, ὡς ἐς Αἴγυπτον φέρεται, καὶ Ἰνδοὶ ξυμμαρτυροῦσι προσάδοντες τῷ λόγῳ τὸ τὸν Φοίνικα τὸν ἐν τῇ
- 20 καλιᾷ τηκόμενον προπεμπτηρίους ὕμνους αὐτῷ ἄδειν. τουτὶ δὲ καὶ τοὺς κύκνους φασὶ δρᾶν οἱ σοφώτερον αὐτῶν ἀκούοντες.
50. Τοιαῖδε αἱ πρὸς τοὺς σοφοὺς συνουσίαι Ἀπολλωνίῳ ἐγένοντο μηνῶν τεττάρων ἐκεῖ διατρίψαντι καὶ ξυλλαβόντι λόγους φανεροὺς τε καὶ ἀπορρήτους πάντας. ἐπειδὴ δὲ ἐξελαύνειν ἐβούλετο, τὸν μὲν ἡγεμόνα καὶ τὰς
- 25 καμήλους πείθουσιν αὐτὸν ἀποπέμψαι τῷ Φραώτῃ μετ' ἐπιστολῆς, αὐτοὶ δὲ ἡγεμόνα ἕτερον καὶ καμήλους δόντες προέπεμπον αὐτὸν εὐδαιμονίζοντες αὐτούς τε κάκεινον. ἀσπασάμενοι δὲ τὸν Ἀπολλώνιον καὶ θεὸν τοῖς πολλοῖς εἶναι δόξειν οὐ τεθνεῶτα μόνον, ἀλλὰ καὶ ζῶντα φήσαντες, αὐτοὶ μὲν ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φροντιστήριον ἐπιστρεφόμενοι πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ

121 K.

T 1–11 Ὅν – ἀνέμοις aff. Phot. 327a17–28 || 5–11 μέγεθός – ἀνέμοις aff. Phot. 332b24–32 || 12–18 Καὶ – ἄδειν resp. Phot. 327a29–30 || 20–21 Ἀπολλωνίῳ – διατρίψαντι laud. Phot. 327a31–32

1 οἷονεῖ Phot. || 2 ἃς] ὡς Phot. A | λιθοτομεῖν Phot. || 3–5 ἱεροὺς – γράφοντας om. Phot. || 4 αὐτὸν F || 5 τε] μὲν Phot. A 332b : om. Phot. 327a Phot. M 332b | εἰκάσαι A || 7 τε A E F : δὲ Phot. 332b : om. Phot. 327a || 9–10 ὡς – μάχεσθαι om. Phot. 327a || 9 εἶναι κυκλῶσαντας om. Phot. 332b || 10 τίγριν E || 11 ἐσποιεῖ] ἴσῃν ποιεῖ temptanter Scheibe (et Platt) : ἰσοποιεῖ dubitanter Jackson || 16 αὐτῶν F^{ac} || 17 τὸ] τῷ E F || 19 σοφώτεροι A || 20 τοιαῖδε μὲν αἱ A || 22 ἐπεὶ F || 25 τοῖς τὸν E 26 καὶ om. E || 27 (...) ἐπιστρεφόμενοι Kayser^{2T} : (θαμὰ) ἐπιστρεφόμενοι Kayser^{2Adn}

δηλοῦντες, ὅτι ἄκοντες αὐτοῦ ἀπαλλάττονται, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐν δεξιᾷ μὲν τὸν Γάγγην ἔχων, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὸν Ὑφασιν κατῆι ἐπὶ τὴν θάλατταν
 2 ἡμερῶν δέκα ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὄχθου. κατιούσι δ' αὐτοῖς πολλὰ μὲν στρουθοὶ ἐφαίνοντο, πολλοὶ δὲ ἄγριοι βόες, πολλοὶ δὲ ὄνοι, καὶ λέοντες καὶ παρδάλεις καὶ τίγρεις καὶ πιθήκων γένος ἕτερον παρὰ τοὺς ἐν ταῖς πεπερίσι· 5 μέλανές τε γὰρ καὶ λάσιοι ἦσαν καὶ τὰ εἶδη κύνειοι καὶ μικροὶς ἀνθρώποις ἴσοι. διαλεγόμενοι δὲ περὶ τῶν ὀρωμένων, ὅποια εἰώθεσαν, ἀφίκοντο ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἐν ᾗ κατεσκευάστο ἐμπόρια μικρά, καὶ πλοῖα δὲ ἐν αὐτοῖς ὥρμει πορθμείοις παραπλήσια τοῖς Τυρρηνοῖς. τὴν δὲ θάλατταν τὴν Ἐρυθρὰν εἶναι μὲν κυανωτάτην, ὠνομάσθαι δέ, ὡς εἶπον, ἀπὸ Ἐρύθρα βασιλέως, δς 10 ἐπωνόμασεν ἑαυτὸν ἐκείνῳ τῷ πελάγει.

51. Ἐνταῦθα ἦκων τὰς μὲν καμήλους ἀπέπεμψε τῷ Ἰάρχα μετ' ἐπιστο-
 122 K. λῆς. “Ἀπολλώνιος Ἰάρχα καὶ σοφοὶς ἐταίροις χαίρειν. Ἀφικομένῳ μοι πεζῇ πρὸς ὑμᾶς δεδώκατε τὴν θάλατταν, ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν ὑμῖν κοινωνή-
 σαντες δεδώκατε καὶ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσομαι τούτων καὶ 15 πρὸς Ἑλλήνας κοινωνήσω τε λόγων ὡς παροῦσιν, εἰ μὴ μάτην ἔπιον τοῦ Ταντάλου. ἔρρωσθε, ἀγαθοὶ φιλόσοφοι.”

52. Αὐτὸς δὲ ἐπιβάς νεῶς ἐκομίζετο λείῳ καὶ εὐφόρῳ πνεύματι θαυμά-
 ζων τὸ στόμα τοῦ Ὑφασίδος, ὡς φοβερός δι' αὐτοῦ ἐκχέεται· τελευτῶν γάρ, ὡς ἔφην, ἐς χωρία πετρώδη καὶ στενὰ καὶ κρημνοὺς ἐκπίπτει, δι' ὧν καταρ- 20 ρηγνύς ἐς τὴν θάλατταν ἐνὶ στόματι χαλεπὸς δοκεῖ τοῖς ἄγαν τῇ γῇ προσκει- μένοις.

T 1–10 ἐν – βασιλέως aff. Phot. 327a32–40 (3–5 πολλὰι – τίγρεις breviter premens) || **13–17** Ἀπολλώνιος – Ταντάλου aff. *Ep.Ap.* 77c Penella || **18–22** ἐπιβάς – προσκειμένοις aff. Phot. 327b1–6

2 Γάγγην – “Ὑφασιν” Ὑφασιν – Γάγγην Olearius | ἔχων] ἔχην **E** || 3–5 πολλὰι – τίγρεις] πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα φανῆναι, ἀτὰρ Phot. || 4 post ὄνοι comma ponit Jackson, ita ut de onagris agatur || 5 παρδάλεις **F** | τίγρης **E** || 6 καὶ γὰρ **E F** | μικροῖς Aldina (Kayser^{1/2}) || 7 διαλεγόμενοι – εἰώθεσαν om. Phot. || 8 δὲ om. **F** || 9 πορθμείοις Jackson : πορθμεῖα **A E F** | τὴν² om. **E** || 10 Ἐρύθρα] Ἐρυθρὰ Reiske^{1/2} || 12 ἦκων] εἰκὼν **E** || 13 Ἰάρχα καὶ σοφοὶς ἐταίροις χαίρειν] τοῖς αὐτοῖς *Ep.Ap.* | σοφοὶς ἐταίροις **E** : σοφοὶς ἐτέροις **A F** : (τοῖς) ἐτέροις σοφοῖς Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : ἐτέροις (τοῖς) σοφοῖς Miller || 14 ἐδώκατε *Ep.Ap.* | θάλασσαν **F** || 16 τε om. **F** | λόγων ὡς παροῦσιν habent et *Ep.Ap.* **LrPs** : ὡς παροῦσιν λόγων (λόγῳ **VRHOCQ**) *Ep.Ap.cett.* | παροῦσιν ὑμῖν εἰ **A** || 17 ἔρρωσθε ἀγαθοὶ φιλόσοφοι om. *Ep.Ap.* || 18–19 ἐπιβάς – ἐκομίζετο – θαυμάζοντες Phot. || 19 φοβερώς **A**^{1st} **E** 20 καί²] εἰς Reiske² || 21 θάλασσαν **F** Phot.

53. Καὶ μὴν καὶ τὸ τοῦ Ἰνδοῦ στόμα ἰδεῖν φασί, πόλιν δὲ ἐπ’ αὐτοῦ
 κεῖσθαι Πάταλα περίρρυτον τῷ Ἰνδῷ, εἰς ἣν τὸ ναυτικὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου
 ἔλθειν, ᾧ ναύαρχον ἐπιτετάχθαι Νέαρχον οὐκ ἀγύμναστον τῆς θαλαττίου
 τάξεως. ἃ δὲ Ὀρθαγόρα περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς εἶρηται, καὶ ὅτι μήτε ἡ ἄρκτος ἐν
 5 αὐτῇ φαίνοιτο, μήτε σημαίνονται τὴν μεσημβρίαν οἱ πλέοντες οἱ τε
 ἐπίδηλοι τῶν ἀστέρων ἐξαλλάττονται τῆς αὐτῶν τάξεως, δοκεῖ καὶ Δάμιδι,
 καὶ χρὴ πιστεῦειν ὑγιῶς τε καὶ κατὰ τὸν ἐκεῖ οὐρανὸν εἰρῆσθαι ταῦτα. μνη-
 μονεύουσι καὶ νήσου μικρᾶς, ἣ ὄνομα εἶναι Βίβλον, ἐν ἣ {τὸ τοῦ κογχυλίου
 μέγεθος καὶ} οἱ μύες ὀστρεᾶς τε καὶ τὰ τοιαῦτα δεκαπλάσια τῶν Ἑλληνικῶν
 10 τὸ μέγεθος ταῖς πέτραις προσπέφυκεν. ἀλίσκεται δὲ καὶ λίθος ἐκεῖ μαργαρί-
 ἐν ὀστράκῳ λευκῷ καρδίας τόπον ἔχουσα τῷ ὀστρέῳ.
 54. Κατασχεῖν δὲ φασί καὶ ἐς Πηγὰδας, Ὠρειτῶν χώρας, οἱ δὲ Ὠρεῖται,
 χαλκαὶ μὲν αὐτοῖς αἱ πέτραι, χαλκῇ δὲ ἡ ψάμμος, χαλκοῦν δὲ ψῆγμα οἱ 123 K.
 ποταμοὶ ἄγουσι. χρυσίτιν δὲ ἡγούνται τὴν γῆν διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ
 15 χαλκοῦ.
 55. Φασὶ καὶ τοῖς Ἰχθυοφάγοις ἐντυχεῖν, οἷς πόλιν εἶναι Στόβηρα,
 διφθέρας δὲ τούτους ἐνήφθαι μεγίστων ἰχθύων, καὶ τὰ πρόβατα τὰ ἐκείνη
 ἰχθυώδη εἶναι καὶ φαγεῖν ἄτοπα· τοὺς γὰρ ποιμένας βόσκειν αὐτὰ τοῖς
 ἰχθύσιν, ὥσπερ ἐν Καρίᾳ τοῖς σύκοις. Καρμανοὶ δὲ Ἰνδοὶ γένος ἡμερον
 20 εὐίχθιν οὕτω νέμονται θάλατταν, ὥς μὴδ’ ἀποθέτους ποιεῖσθαι τοὺς ἰχθῦς,

T 1–6 Καὶ – Δάμιδι aff. Phot. 327b6–14 || 8–11 νήσου – ὀστρέῳ aff. Phot. 327b15–20 || 12–15 Κατασχεῖν – χαλκοῦ aff. Phot. 327b21–25 || 12–14 Ὠρει-
 τῶν – ἄγουσι aff. Eus. 25.24–26 (p. 152 des Places) || 16–18 Φασὶ – ἄτοπα aff.
 Phot. 327b26–29 || 19–108.1 Καρμανοὶ – ταριχεύειν aff. Phot. 327b30–33

3 ξυνελθεῖν F Phot.A : συνελθεῖν Phot.M || 3–4 ᾧ – τάξεως] οὗ νέαρχος ἐπεστάτει
 Phot. || 4 καὶ del. Jacoby (ad FGrH 713) || 5 σημαίνονται] σκιαίνονται ὑπὸ Reiske¹
 6 ἐξαλλάττειν Phot. | αὐτῶν scripsi : αὐτῶν A E F : εαυτῶν Phot. | τάξεως ταῦτα
 δοκεῖ Phot. | Δάμιδι] τούτοις Phot. (orationi suae accommodans) || 8 ἣ ὄνομα εἶναι
 Βίβλον] ὄνομα βίβλον Phot. (orationi suae accommodans) || 8–9 τὸ τοῦ κογχυλίου
 μέγεθος καὶ del. Kayser² : τὸ τοῦ κογχυλίου μέγεθος del. Olearius || 9 μῦες Phot.A
 10 καὶ λίθος ἐκεῖ] ἐκεῖ καὶ λίθος Phot.A : καὶ λίθος F Phot.M | καὶ om. A || 11 τόπον
 A^{1st} : τρόπον A E F || 12 Πηγὰδας A E : πηγὰδα F Phot.A : Πάγαλα Olearius :
 Πήγαλας Müller | Ὠρειτῶν A : ὠρειτῶ E^{uv} : τῆς τῶν ὠρειτῶν F : τῆς ὠρειτῶν Phot. :
 locus dubius || 14 χρυσάντην E | δὲ om. F || 16 φασὶ δὲ καὶ E Phot. || 17 δὲ om. A
 τούτους om. F | τὰ²] τε E : om. F Phot. || 18 post εἶναι add. ἐξ αὐτῶν γὰρ τρέφεται
 (quod reddit 18–19 τοὺς – σύκοις) Phot.

μηδὲ ὥσπερ ὁ Πόντος ταριχεύειν, ἀλλ' ὀλίγους μὲν αὐτῶν ἀποδίδοσθαι, τοὺς δὲ πολλοὺς ἀσπαίροντας ἀποδιδόναι τῇ θαλάττῃ.

56. Προσπλευσαί φασι καὶ Βαλάρους, ἐμπόριον δὲ εἶναι τὰ Βάλαρα μεστὸν μυρρινῶν τε καὶ φοινίκων καὶ δάφνας ἐν αὐτῷ ἰδεῖν καὶ πηγαῖς διαρρεῖσθαι τὸ χωρίον. κῆποι δὲ ὅποσοι τρωκτῶν καὶ ὅποσοι ἀνθέων κῆποι, 5 βρύειν αὐτὸ καὶ λιμένας μεστοὺς γαλήνης ἐν αὐτῷ εἶναι. προκεῖσθαι δὲ τοῦ χωρίου τούτου νήσον ἱεράν, ἣν καλεῖσθαι Σέληρα, καὶ στάδια μὲν ἑκατὸν εἶναι τῷ πορθμῷ, Νηρηΐδα δὲ οἰκεῖν ἐν αὐτῇ δεινὴν δαίμονα· πολλοὺς γὰρ τῶν πλεόντων ἀρπάζειν καὶ μηδὲ ταῖς ναυσὶ συγχωρεῖν πείσμα ἐκ τῆς νήσου βάλλεσθαι. 10

57. Ἄξιον δὲ μηδὲ τὸν περὶ τῆς ἐτέρας μαργαρίδος παρελθεῖν λόγον, ἐπεὶ μηδὲ Ἀπολλωνίῳ μεираκιώδης ἐδοξεν, ἀλλὰ πλάττεται ἡδιστος καὶ τῶν ἐν τῇ θαλαττουργίᾳ θαυμασιώτατος. τὰ γὰρ τετραμμένα τῆς νήσου πρὸς τὸ πέλαγός ἐστι μὲν ἄπειρος πυθμὴν θαλάττης, φέρει δὲ ὅστρεον ἐν ἐλύτρῳ λευκῷ μεστὸν πιμελῆς· οὐδὲ γὰρ λίθον φύει οὐδένα. γαλήνην δὲ ἐπιφυλά- 15 ξαντες καὶ τὴν θάλατταν αὐτοὶ λεάναντες (τουτὶ δὲ ἡ τοῦ ἐλαίου ἐπιρροή 124 K. πράττει), καταδύεται τις ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ ὀστρέου τὰ μὲν ἄλλα κατε- σκευασμένος ὥσπερ οἱ τὰς σπογγιάς κείροντες, ἔστι δὲ αὐτῷ καὶ πλινθὶς 2 σιδηρᾶ καὶ ἀλάβαστρος μύρου. παριζήσας οὖν ὁ Ἰνδὸς τῷ ὀστρέῳ δέλεαρ αὐτοῦ τὸ μύρον ποιεῖται, τὸ δὲ ἀνοίγνυται τε καὶ μεθύει ὑπ' αὐτοῦ, κέντρῳ 20 δὲ διελαθὲν ἀποπνέει τὸν ἰχώρα, ὁ δὲ ἐκδέχεται αὐτὸν τῇ πλινθίδι τύπους ὀρωρυγμένη. λιθοῦται δὲ τὸ ἐντεῦθεν καὶ ρυθμίζεται καθάπερ ἡ φύσει

T 3–7 Προσπλευσαί – Σέληρα aff. Phot. 327b34–37, nonnulla omittens vel premens || **12–13** ἀλλὰ – θαυμασιώτατος aff. Phot. 332b33–34 || **13–109.5** τὰ – θηρία aff. Phot. 327b38–328a15

1 ὥσπερ ὁ Πόντος om. Phot. | post ταριχεύειν add. εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ χεῖρας τοὺς ἰχθύς διὰ παντὸς ὅσους βούλονται Phot. (quod in textum Philostrati inserendum esse censet Hamaker) || **3** φησὶν Phot.A | βαρβάροις **F** (λάρους **F**^{2sl}) | τὰ Βάλαρα] τοῦτο Phot. || **4** μεστῶν **A E** (sed etiam on [per compendium] addidit **E**, ut videtur) | τε om. Phot. || **5** κῆποι δὲ – κῆποι] κῆποι(ς) δὲ <καρπῶν> – κῆποι(ς) Papabasilieui τρωκτῶν scripsi : τρωκτοὶ **A E F** | κῆποι² fortasse delendum || **7** ἦν] καὶ Phot. σέλιρα Phot. || **9** ἐκ τῆς νήσου] ἐς τὴν νήσον Bentley || **11** μαργαριτίδος **F** || **12** ἀλλὰ πλάττεται] ἀλλ' ἀκοῇ Reiske² | πλάττεται] ἀπαγγέλλεται Phot. || **13** ἐν om. **F** | τῇ om. Phot. | θαυματουργία **F** | θαυμασιώτερος Phot. || **14** θαλάσσης **F** Phot. || **15** δὲ om. **F** || **16–17** αὐτοὶ – πράττει] αὐτοὶ (αὐτῇ **M**) τῇ ἐπιρροῇ τοῦ ἐλαίου λεάναντες Phot. (orationi suae accommodans) || **17–18** κατασκευασάμενος Phot. || **19** ἀλάβαστρον Phot.A || **20** τὸ²] ὃ **E** || **21** δὲ¹] τε **F** Phot. | δέλεασθὲν **F** Phot.**M** : διελασθὲν Phot.A | ἀποπνέει **A E** : ἀποπτύει **F** Phot. || **22** <ἐν>ορωρυγμένη Reiske^{1/2}

μαργαρίς, κάστιν ἢ μαργαρίς αἶμα λευκὸν ἐξ Ἐρυθρᾶς τῆς θαλάττης. ἐπιτίθεσθαι δὲ τῇ θήρᾳ ταύτῃ καὶ τοὺς Ἀραβίους φασὶν ἀντιπέρας οἰκοῦν-
 τας. τὸ δὲ ἐντεῦθεν θηριώδῃ μὲν τὴν θάλατταν εἶναι πᾶσαν, ἀγελάζεσθαι δὲ
 ἐν αὐτῇ τὰ κήτη, τὰς δὲ ναῦς ἔρυμα τούτου κωδωνοφορεῖν κατὰ πρύμναν τε
 5 καὶ πῶραν, τὴν δὲ ἡχῶ ἐκπλήττειν τὰ θηρία καὶ μὴ ἓαν ἐμπελάζειν ταῖς
 ναυσί.

58. Καταπλεύσαντες δὲ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου φασὶν εἰς
 Βαβυλῶνα δι' αὐτοῦ ἀναπλεῦσαι παρὰ τὸν Οὐαρδάνην, καὶ τυχόντες αὐτοῦ
 οἴου ἐγίνωσκον, ἐπὶ τὴν Νίνον ἔλθεῖν αὖθις, καὶ τῆς Ἀντιοχείας συνήθως
 10 ὑβριζούσης καὶ μηδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἐσπουδακυίας ἐπὶ θάλατταν τε
 καταβῆναι τὴν ἐπὶ Σελεύκειαν νεώς τε ἐπιτυχόντες προσπλεῦσαι Κύπρῳ
 κατὰ τὴν Πάφον, οὗ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος, ὃ συμβολικῶς ἰδρυμένον
 θαυμάσαι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ πολλὰ τοὺς ἱερέας εἰς τὴν ὁσίαν τοῦ ἱεροῦ
 διδασκόμενον ἐς Ἰωνίαν πλεῦσαι θαυμαζόμενον ἱκανῶς καὶ μεγάλων ἀξιούμε-
 15 νον παρὰ τοῖς τὴν σοφίαν τιμῶσιν.

T 7–8 Καταπλεύσαντες – ἀναπλεῦσαι aff. Phot. 328a15–17

1 κάστιν ἢ μαργαρίς] καὶ ἔστι μαργαρίς Phot.**M** : om. **F** Phot.**A** | θαλάσσης **F** Phot.
 2–3 ἐπιτίθεσθαι – οἰκοῦντας om. Phot. || **3** θάλασσαν Phot. | πᾶσαν καὶ ἀγελάζεσθαι
E | δὲ² om. **E** || **8** περὶ **A** || **9** Νίνον scripsi : νῖνον **A E F** || **10** ἐπὶ] περὶ aut κατὰ
 Reiske¹ || **11** ἐπὶ Σελεύκειαν **A E F** : ἐπὶ Σελευκείᾳ aut περὶ Σελεύκειαν Reiske² (ἐπὶ
 Σελευκείᾳ et Kayser^{1C} Kayser^{2Adn}) | ἐπιτυχόντες **A**^{1sl} : ἐπιτυχόντας **A E F** || **13** τοὺς
 om. **E** || **15** τὴν om. **F**

- 125 K.** **1.** Ἐπεὶ δὲ εἶδον τὸν ἄνδρα ἐν Ἰωνίᾳ παρελθόντα ἐς τὴν Ἐφεσον, οὐδὲ οἱ βάνανσοι ἔτι πρὸς ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ἦσαν, ἀλλ' ἠκολούθουν ὁ μὲν σοφίας, ὁ δὲ εἰδους, ὁ δὲ διαίτης, ὁ δὲ σχήματος, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμασται ὄντες, λόγοι τε περὶ αὐτοῦ ἐφοίτων οἱ μὲν ἐκ τοῦ Κολοφῶνι μαντείου κοινωνὸν τῆς ἑαυτοῦ σοφίας καὶ ἀτεχνῶς σοφὸν καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν ἄνδρα ἄδοντες, οἱ δὲ 5 ἐκ Διδύμων, οἱ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τὸ Πέργαμον ἱεροῦ· πολλοὺς γὰρ τῶν ὑγείας δεομένων ὁ θεὸς ἐκέλευσε προσφοιτᾶν Ἀπολλωνίῳ, τουτὶ γὰρ αὐτός τε βούλεσθαι καὶ δοκεῖν ταῖς Μοίραις. ἐφοίτων καὶ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν πόλεων ξένον τε αὐτὸν ποιούμενοι καὶ βίου σύμβουλον βωμῶν τε ἰδρύσεως καὶ ἀγαλμάτων, ὁ δὲ ἕκαστα τούτων τὰ μὲν ἐπιτέλλων, τὰ δὲ 10 ἀφίξεσθαι φάσκων διωρθούτο. πρεσβευσταμένης δὲ καὶ τῆς Σμύρνης καὶ ὃ τι μὲν δέοιτο οὐκ εἰπούσης, ἐκλιπαρούσης δὲ ἀφικέσθαι, ἤρετο τὸν πρεσβευτήν, ὃ τι αὐτοῦ δέοιτο, ὁ δὲ “ἰδεῖν” ἔφη “καὶ ὀφθῆναι.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “ἀφίξομαι,” εἶπεν “δοίητε δέ, ὦ Μοῦσαι, καὶ ἐρασθῆναι ἀλλήλων.”
- 2.** Τὴν μὲν δὴ διάλεξιν τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ πρὸς 15 τοὺς Ἐφεσίους διελέχθη, οὐχ ὥσπερ οἱ Σωκρατικοί, ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἀπάγων τε καὶ ἀποσπουδάζων, φιλοσοφία δὲ μόνῃ συμβουλευῶν προσέχειν καὶ σπουδῆς ἐμπιπλάναι τὴν Ἐφεσον μᾶλλον ἢ ῥαθυμίας τε καὶ ἀγερωχίας, ὁπόσῃν εὗρεν· ὀρχηστῶν γὰρ ἡττημένοι καὶ πρὸς πυρρίχαις αὐτοὶ ὄντες αὐλῶν μὲν πάντα μεστὰ ἦν, μεστὰ δὲ ἀνδρογύνων, μεστὰ δὲ κτύπων· ὁ δὲ 20 καίτοι μεταθεμένων τῶν Ἐφεσίων πρὸς αὐτὸν οὐκ ἤξιον περιορᾶν ταῦτα, ἀλλ' ἐξήρει αὐτὰ καὶ διέβαλλε τοῖς πολλοῖς.
- 126 K.**

T librum quartum resp. Phot. 328a18–20 || 2–3 ἠκολούθουν – ὄντες aff. Suda 972 (2.686.28–30 Adler) || **8–11** ἐφοίτων – διωρθούτο aff. Suda ξ45 (3.494.14–16 Adler) || **16–17** οὐχ – συμβουλευῶν aff. Phot. 332b34–36

1 ἐπειδὴ **E** || **2** ἀλλ' ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν Suda (sed suspicor ἐκπλαγεῖς glossema lemmatis θαυμασταί esse) || **2–3** ὁ μὲν – ὁ δὲ – ὁ δὲ – ὁ δὲ] οἱ μὲν – οἱ δὲ – οἱ δὲ – οἱ δὲ Suda || **4** τε] δὲ **E** | ἑαυτοῦ **F** | οἱ] ὁ **F** | τοῦ ἐν κολοφῶνι Marc.XI.29^{sl} (ci. Olearius) **6** ὑγείας **F** || **7** ἐκέλευε **F** | προσφοιτᾶν τῷ Ἀπολλωνίῳ Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **8** καὶ²] δὲ Suda | πρὸς αὐτὸν om. Suda || **9** ποιούμενοι Richards : ἡγούμενοι **A E F** || **10–11** τὰ¹ – φάσκων om. Suda || **11–12** πρεσβευσταμένης – εἰπούσης om. **E**^{ac3} || **11** καὶ¹ om. **A** || **13–14** ὁ² – ἀλλήλων om. **F**^{ac1} || **16** ἀλλὰ om. Phot. | μὲν om. Phot.**A** || **17** τε om. Phot. | σπουδάων Phot. : ἀποσπ{ουδαζ}ών Reiske² | προσέχειν om. **E F** Phot. (add. καὶ ἐξῆς Phot.**M**, ἀλλὰ καὶ ἐξῆς Phot.**A**) **21** καίτοι (οὐ) Reiske^{1/2} | ἑαυτὸν **E**

3. Τὰς δὲ ἄλλας διαλέξεις περὶ τὰ ἄλση τὰ ἐν τοῖς ξυστοῖς δρόμοις ἐποιεῖτο. διαλεγομένου δὲ ποτε περὶ κοινωνίας καὶ διδάσκοντος, ὅτι χρὴ τρέφειν τε ἀλλήλους καὶ ὑπ' ἀλλήλων τρέφεσθαι, στρουθοὶ μὲν ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν δένδρων σιωπῶντες, εἷς δὲ αὐτῶν προσπετόμενος ἐβόα, παρακελεύε-
 5 σθαί τι δοκῶν τοῖς ἄλλοις, οἱ δέ, ὡς ἤκουσαν, αὐτοὶ τε ἀνέκραγον καὶ ἀρθέντες ἐπέτοντο ὑπὸ τῷ ἐνί. ὁ μὲν δὴ Ἀπολλώνιος εἶχετο τοῦ λόγου γινώσκων μὲν, ἐφ' ὃ τι οἱ στρουθοὶ πέτειντο, πρὸς δὲ τοὺς πολλοὺς οὐχ ἐρμηνεύων αὐτό. ἐπεὶ δὲ ἀνέβλεψαν ἐς αὐτοὺς πάντες καὶ ἀνοήτως ἔνιοι τερατώδεις αὐτὸ ἐνόμισαν, παραλλάξας ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ λόγου “παῖς”
 10 εἶπεν “ὦλισθεν ἀπάγων πυροὺς ἐν σκάφῃ καὶ κακῶς αὐτοὺς συλλεξάμενος αὐτὸς μὲν ἀπελήλυθε, πολλοὺς δ' ἐσκεδασμένους ἀπολέλοιπεν ἐν στενωπῷ τῷ δεῖνι, ὁ δὲ στρουθὸς παρατυχὼν οὗτος πρόξενος τοῖς ἄλλοις ἦκει τοῦ ἐρμαίου καὶ ποιεῖται αὐτοὺς συσσίτους.” οἱ μὲν δὴ πλείστοι τῶν ἀκροωμέ-
 15 νων δρόμῳ ἐπὶ τούτῳ ᾤχοντο, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πρὸς τοὺς παρόντας διήει τὸν λόγον, ὃν περὶ τῆς κοινωνίας προὔθετο, καὶ ἐπειδὴ ἀφίκοντο βοῶντές τε καὶ μεστοὶ θαύματος “οἱ μὲν στρουθοὶ” εἶπεν “ὄρατε, ὡς ἐπιμέλονται ἀλλήλων καὶ κοινωνία χαίρουσιν, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀξιούμεν, ἀλλὰ καὶ κοινω-
 20 νούντα ἐτέροις ἰδῶμεν, ἐκεῖνο μὲν ἀσωτίαν καὶ τρυφὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἡγούμεθα, τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ τρεφομένους παρασίτους τε καὶ κόλακας φαμεν. καὶ τί λοιπὸν ἄλλ' ἢ ξυγκλείσαντας αὐτοὺς, ὥσπερ τοὺς σιτευομέ-
 25 νους τῶν ὀρνίθων, ἐν σκότῳ γαστριζέσθαι, μέχρις ἂν διαρραγῶμεν παχυνόμενοι;”

4. Λοιμοῦ δὲ ὑφέρποντος τὴν Ἐφεσον καὶ οὐπω ἀνοιδούσης τῆς νόσου 127 K. ξυνῆκε μὲν ὁ Ἀπολλώνιος τῆς προσβολῆς, ξυνεῖς δὲ προὔλεγε πολλαχοῦ τε
 25 τῶν διαλέξεων “ὦ γῆ, μένε ὁμοία,” καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπεφθέγγετο ξὺν ἀπειλῇ, “τούσδε σῶζε” καὶ “οὐ παρελεύσῃ ἐνταῦθα.” οἱ δ' οὐ προσεῖχον καὶ τερατο-

Τ 3–13 στρουθοὶ – συσσίτους resp. Eus. 10.17–19 (p. 122 des Places), 27.2–3 (p. 154 des Places) || 23–112.5 Λοιμοῦ – παρούσιν resp. Eus. 27.4 (p. 154 des Places), 35.5–6 (p. 176 des Places), 45.51–52 (p. 204 des Places) || 23–26 Λοιμοῦ – ἐνταῦθα resp. Phot. 10a5–6

1 τὰ¹ om. F | ξεστοῖς A | δρόμοις suspectum habet Reiske² || 4 αὐτοῖς Hamaker (et Jackson) || 6 ὑπὸ] ἐπὶ E || 13 δὴ] δεῖ (sic) E || 14 τοῦτο E (ci. Reiske¹ Kayser²) || 15 βοῶν E || 16 ὄραται E || 16–17 ἐπιμέλονται τε ἀλλήλων F || 16 ἐπιμέλ[*]νται A^{ac1} : ἐπιμελώνται E : ἐπιμελοῦνται Par.1696^{pc} (Kayser^{1/2}) || 18 ἐκεῖνον F | ad ἀσωτίαν καὶ τρυφὴν verbum in infinitivo excidisse suspicatur Richards || 20 ξυγκλείσαντες A^{sl} E | αὐτοὺς A F || 23 οὐπω A : οὕτως E F || 24 τε] δὲ F || 25 τὰ om. A || 26 τούσδε σῶζε] πολλαχοῦ δὲ, σῶζου Reiske¹ : ἐστὶν οὐ δὲ σῶζου Reiske² | ἐνταῦθα del. F²

λογίαν τὰ τοιαῦτα ᾤοντο τοσῶδε μᾶλλον, ὅσω καὶ ἐς πάντα τὰ ἱερὰ φοιτῶν ἀποτρέπειν αὐτὸ ἐδόκει καὶ ἀπεύχεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀνοήτως εἶχον τοῦ πάθους, ἐκείνοις μὲν οὐδὲν ᾤετο δεῖν ἐπαρκεῖν ἔτι, τὴν δὲ ἄλλην Ἰωνίαν περιήγει διορθούμενος τὰ παρ' ἐκάστοις καὶ διαλεγόμενος αἰεὶ τι σωτήριον τοῖς παρούσιν.

5

5. Ἀφικνουμένῳ δὲ αὐτῷ εἰς τὴν Σμύρναν προ{σ}απήντων μὲν οἱ Ἴωνες (καὶ γὰρ ἔτυχον Πανιώνια θύοντες), ἀναγνοὺς δὲ καὶ ψήφισμα Ἰωνικόν, ἐν ᾧ ἐδέοντο αὐτοῦ κοινωνήσαι σφισι τοῦ ξυλλόγου, καὶ ὀνόματι προστυχῶν ἤκιστα Ἰωνικῶ (Λούκουλλος γὰρ τις ἐπεγέγραπτο τῇ γνώμῃ) πέμπει ἐπιστολὴν εἰς τὸ κοινὸν αὐτῶν ἐπίπληξιν ποιούμενος περὶ τοῦ βαρβαρισμοῦ 10 τούτου· καὶ γὰρ δὴ καὶ Φαβρίκιον καὶ τοιοῦτους ἑτέρους ἐν τοῖς ἐψηφισμένοις εὔρεν. ὥς μὲν οὖν ἐρρωμένως ἐπέπληξεν, δηλοῖ ἡ περὶ τούτου ἐπιστολή.

6. Παρελθὼν δὲ ἐπ' ἄλλης ἡμέρας ἐς τοὺς Ἴωνας “τίς” ἔφη “ὁ κρατὴρ οὗτος;” οἱ δὲ ἔφασαν “Πανιώνιος.” ἀρυσάμενος οὖν καὶ σπείσας “ὦ θεοί,” εἶπεν “Ἰώνων ἡγεμόνες, δοίητε τῇ καλῇ ἀποικίᾳ ταύτῃ θαλάττῃ ἀσφαλεῖ 15 χρῆσθαι καὶ μηδὲν τῇ γῇ κακὸν ἐξ αὐτῆς προσκωμάσαι, μηδ' Αἰγαίωνα σεισίσχονα τινάξαι ποτὲ τὰς πόλεις.” τοιαῦτα ἐπεθείαζε προορῶν, οἶμαι, τὰ χρόνοις ὕστερον περὶ τε Σμύρναν περὶ τε Μίλητον περὶ τε Χίον καὶ Σάμον καὶ πολλὰς τῶν Ἰάδων ξυμβάντα.

128 K. 7. Σπουδῇ δὲ ὁρῶν τοὺς Συμυρναίους ἀπάντων ἀπτομένους λόγων 20 ἐπερρώνυνε καὶ σπουδαιοτέρους ἐποίει, φρονεῖν τε ἐκέλευεν ἐφ' ἑαυτοῖς μᾶλλον ἢ τῷ τῆς πόλεως εἶδει· καὶ γάρ, εἰ καὶ καλλίστῃ πόλει, ὁπόσαι ὑπὸ ἡλίῳ εἰσὶ, καὶ τὸ πέλαγος οἰκειοῦται, ζεφύρου τε πηγὰς ἔχει, ἀλλ' ἀνδράσιν ἐστεφανῶσθαι αὐτὴν ἥδιον ἢ στοαῖς τε καὶ γραφαῖς καὶ χρυσῷ πλείονι τοῦ 25 ὄντος. τὰ μὲν γὰρ οἰκοδομήματα ἐπὶ ταύτου μένειν οὐδαμοῦ ὁρώμενα πλὴν ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς γῆς, ἐν ᾧ ἔστιν, ἄνδρας δὲ ἀγαθοὺς πανταχοῦ μὲν ὁρᾶσθαι, πανταχοῦ δὲ φθέγγεσθαι, τὴν δὲ πόλιν, ἥς γεγόνασιν, ἀποφαίνειν 2 τοσαύτην, ὅσην περ αὐτοὶ γῆν ἐπελθεῖν δύνανται. ἔλεγε δὲ τὰς μὲν πόλεις

T 22–24 εἰ – ἥδιον aff. Phot. 332b36–38

2 αὐτῷ αὐτῷ F : αὐτὸ(ν) Lucarini | ἀνοήτως vel ἀνιάτως Salmasius | εἶχε E || 4 τὰ om. F | διαλογιζόμενος F || 6 προ{σ}απήντων Reiske² : προσαπήντων A F : προσαπήτων E || 14 πανιώνος F^{ac2} | ὦ om. F || 16 αἰγέωνα E || 19 ἰάξαν A 20 ἀπάντων A : καὶ πάντων E F || 22 εἰ καὶ] καὶ εἰ Phot.A²M : καὶ Phot.A 23 οἰκειοῦνται A | ἀνδράσι (γ)' Reiske² || 24 αὐτὴν ἐστεφανῶσθαι Phot. | (ἔτι) πλείονι vel (καὶ) πλείονι Jackson || 25 (δέ)οντος aut (ἄλλοις) ὄντος vel (πάλαι) ὄντος Reiske¹ : (...) ὄντος Kayser^{1/2} || 28 ὅσην περ E F^{pc} : ὥσην περ F^{ac} : ὅσην περ A | (τὴν) γῆν Phillimore

τὰς οὕτω καλὰς εἰκέναι τῷ τοῦ Διὸς ἀγάλματι, ὃς ἐν Ὀλυμπίᾳ τῷ Φειδίᾳ ἐκπεποιήται (καθῆσθαι γὰρ αὐτό, οὗτως τῷ δημιουργῷ ἔδοξε), τοὺς δὲ ἄνδρας ἐπὶ πάντα ἤκοντας μηδὲν ἀπειοκέναι τοῦ Ὀμηρείου Διός, ὃς ἐν πολλαῖς ιδέαις Ὀμήρῳ πεποιήται θαυμασιώτερον ξυγκείμενος τοῦ ἐλε-
 5 φαντίνου· τὸν μὲν γὰρ ἐν γῇ φαίνεσθαι, τὸν δὲ ἐς πάντα ἐν τῷ οὐρανῷ ὑπονο-
 εῖσθαι.

8. Καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ πῶς ἂν πόλις ἀσφαλῶς οἰκοῖτο ξυμφιλοσόφει τοῖς Συμυρναίοις, διαφορομένους ὁρῶν ἀλλήλοις καὶ μὴ ξυγκειμένους τὰς γνώμας. ἔλεγε γὰρ δὴ τὴν ὀρθῶς οἰκησομένην πόλιν ὁμοιοῦς στασιαζούσης
 10 δεῖσθαι, τούτου δὲ ἀπιθάνως τε καὶ οὐκ εἰς τὸ ἀκόλουθον εἰρῆσθαι δόξαντος, ξυνεῖς ὁ Ἀπολλώνιος, ὅτι μὴ ἔπονται οἱ πολλοὶ τῷ λόγῳ, “λευκὸν μὲν” ἔφη “καὶ μέλαν οὐκ ἂν ποτε ταῦτόν γένοιτο, οὐδ’ ἂν τῷ γλυκεῖ τὸ πικρὸν ὑγιῶς συγκραθεῖ, ὁμόνοια δὲ στασιάζει σωτηρίας ἕνεκα τῶν πόλεων. ὃ δὲ λέγω, 2
 τοιοῦτον ἡγώμεθα· στάσις ἢ μὲν ἐπὶ ξίφει καὶ τὸ καταλιθοῦν ἀλλήλους 129 K.
 15 ἄγουσα ἀπέστω πόλεως, ἥ παιδοτροφίας τε δεῖ καὶ νόμων καὶ ἀνδρῶν, ἐφ’ οἷς λόγοι καὶ ἔργα, φιλοτιμία δὲ ἢ πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καὶ πῶς ἂν ὁ μὲν γνώμης εἴποι βελτίῳ γνώμην, ὃ δ’ ἐτέρου ἄμεινον ἀρχῆς προσταίη, ὃ δὲ πρεσβεύσειεν, ὃ δ’ ἐξοικοδομήσαιο λαμπρότερον τῆς ἐτέρου ἐπιστατείας, ἔρις, οἶμαι, αὕτη ἀγαθὴ καὶ στάσις πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. τὸ δ’ 3
 20 ἄλλον ἄλλο ἐπιτηδεύοντας ἐς τὸ τῆς πόλεως ὄφελος ξυμφέρειν Λακεδαιμονίοις μὲν εὖηθες ἐδόκει πάλαι (τὰ γὰρ πολεμικὰ ἐξεπονούντο καὶ ἐς τοῦτο ἔρρωντο πάντες καὶ τούτου μόνου ἤπτοντο), ἐμοὶ δὲ ἄριστον δοκεῖ τὸ πράττειν ἕκαστον, ὃ τι οἶδεν καὶ ὃ τι δύναται. εἰ γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ δημαγωγίας θαυμασθήσεται, ὁ δὲ ἀπὸ σοφίας, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, ὁ δὲ

F 7 πῶς – οἰκοῖτο fort. imit. E. fr. 194.1 || 19 ἔρις ἀγαθὴ imit. Hes. Op. 24

T 9–10 τὴν – δεῖσθαι aff. Phot. 333a1–2 || 14–19 στάσις – κοινοῦ aff. Phot. 333a3–9

2 οὗτως τῷ Jackson : οὕτως (ὥς) τῷ Morel (et Richards) || 5 ἐς πάντα] ἀπόντα Hamaker : ἐς πάντα (ἤκοντα) Kayser^{2Adn} : suspectum habet Reiske² | ἐν τῷ οὐρανῷ] ἐν τῷ νῷ vel ἐν τῷ θυμῷ Jacobs^{1/2/6} : suspectum habet Olearius || 7 πόλις ἀσφαλῶς οἰκοῖτο A | ξυμφιλοσόφει E || 8 ξυγκειμένου E || 9 δὴ Laur.CS.155^{1pc} : δεῖ A E F 9–10 δεῖσθαι στασιαζούσης Phot. || 11 ξυνεῖς δὲ ὁ E || 12 τὸ γλυκὺ τῷ πικρῷ F 15 ἥ] ἢ Bentley || 17 ἂν om. Phot. || 18 πρεσβεύειν Phot. M || 18–19 ὁ² – ἐπιστατείας om. Phot. || 18 ἐξοικοδομήσατο (sic) A || 18–19 ἐπιστατείας F 19 πρὸς ἀλλήλους om. Phot. || 20 ἐπιτηδεύοντα F || 21 ἐξεπονούντο E : ἐκπονούντο F (ἐξε F^{2sl}) : ἐξεπονείτο (σφισι) vel (αὐτοῖς) Kayser^{1App} (illud Kayser^{2T})

ἀπὸ τοῦ χρηστὸς εἶναι, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐμβριθῆς καὶ μὴ ξυγγνώμων τοῖς ἁμαρτάνουσιν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ διαβεβλήσθαι τὰς χεῖρας, εὖ κείσεται ἢ πόλις, μᾶλλον δὲ ἐστήξει.”

9. Καὶ ἅμα διῶν ταῦτα ναῦν εἶδε τῶν τριαρμένων ἐκπλεύουσιν καὶ τοὺς ναύτας ἄλλον ἄλλως εἰς τὸ ἀνάγεσθαι αὐτὴν πράττοντας. ἐπιστρέφων οὖν 5 τοὺς παρόντας “ὁράτε” εἶπε “τὸν τῆς νεὼς δῆμον, ὡς οἱ μὲν τὰς ἐφορκίδας ἐμβεβήκασιν ἐρετικοὶ ὄντες, οἱ δ’ ἀγκύρας ἀνιμώσι τε καὶ ἀναρτῶσιν, οἱ δὲ ὑπέχουσι τὰ ἱστία τῷ ἀνέμῳ, οἱ δ’ ἐκ πρύμνης τε καὶ πρῶρας προορώσιν; εἰ δὲ ἐν τούτων εἷς ἐλλείψει τι τῶν ἑαυτοῦ ἔργων ἢ ἀμαθῶς τῆς ναυτικῆς ἄψεται, πονήρως πλεουσύνται καὶ ὁ χειμῶν αὐτοὶ δόξουσιν· εἰ δὲ φιλοτιμήσονται 10 πρὸς αὐτοὺς καὶ στασιάσουσι μὴ κακίων ἕτερος ἐτέρου δόξαι, καλοὶ μὲν ὄρμοι τῇ νηϊ ταύτῃ, μεστὰ δὲ εὐδίας τε καὶ εὐπλοίας πάντα, Ποσειδῶν δὲ Ἀσφάλειος ἢ περὶ αὐτοῖς εὐβουλία δόξει.”

10. Τοιούτοις μὲν δὴ λόγοις ξυνεῖχε τὴν Σμύρναν, ἐπειδὴ δὲ ἡ νόσος τοῖς Ἐφεσίοις ἐνέπεσε καὶ οὐδὲν ἦν πρὸς αὐτὴν αὐταρκες, ἐπρεσβεύοντο 15 παρὰ τὸν Ἀπολλώνιον, ἱατρὸν ποιούμενοι αὐτὸν τοῦ πάθους, ὁ δὲ οὐκ ᾤετο δεῖν ἀναβάλλεσθαι τὴν ὁδόν, ἀλλ’ εἰπὼν “ἴωμεν” ἦν ἐν Ἐφέσῳ, τὸ Πυθαγόρου, οἶμαι, ἐκεῖνο πράττων, τὸ ἐν Θουρίοις ὁμοῦ καὶ Μεταποντίῳ εἶναι. ξυναγαγὼν οὖν τοὺς Ἐφεσίους “θαρσεῖτε,” ἔφη “τήμερον γὰρ παύσω τὴν νόσον,” καὶ εἰπὼν ἤγεν ἡλικίαν πᾶσαν ἐπὶ τὸ θέατρον, οὗ τὸ τοῦ Ἀποτροπαίου ἴδρυται. πτωχεύειν δὲ τις ἐνταῦθα ἐδόκει γέρων ἐπιμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς τέχνῃ, καὶ πῆραν ἔφερε καὶ ἄρτου ἐν αὐτῇ τρύφος, ῥάκεσί τε ἡμίφειστο 20 καὶ αὐχμηρῶς εἶχε τοῦ προσώπου. περιστήσας οὖν τοὺς Ἐφεσίους αὐτῷ “βάλλετε τὸν θεοῖς ἐχθρόν” εἶπε “ξυλλεξάμενοι τῶν λίθων ὡς πλεί(στ)ους.” θαυμασάντων δὲ τῶν Ἐφεσίων, ὃ τι λέγοι, καὶ δεινὸν ἡγουμένων, εἰ ξένον 25 ἀποκτενοῦσιν ἀθλίως οὕτω πράττοντα (καὶ γὰρ ἰκέτευε καὶ πολλὰ ἐπὶ ἐλέω

T 8–13 εἰ – δόξει aff. Phot. 333a9–15 || **14–115.10** Τοιούτοις – ἐβλήθη resp. Eus. 27.8–22 (p. 154–156 des Places), 35.18 (p. 178 des Places), Phot. 10a5–6 **26–115.1** καὶ¹ – ἔλεγεν aff. Phot. 333a15–16

1 ἐμβριθεῖς (sic) **A** : ἐμβριθᾶ **E**^{2pc} || **1–2** ἁμαρτάνου (sic) **E** || **2** τὰς χεῖρας] τοῖς χείροσιν Platt | κείσεται Valckenaer^{1/2} || **4** τριαρμένων **F** || **9** ἐν τούτων εἷς ἐλλείψει τι : ordinem verborum damnat Jackson | εἷς ἐλλείψει] εἰσελλείψει Phot.**M** : εἰσελλείψει Phot.**A** || **10** πονήρῳ Phot. || **11** αὐτοὺς scripsi : αὐτοὺς **A E F** : ἑαυτοὺς Phot. || **12** μεστὰ] μετὰ **E** Phot. | εὐδείας **A** || **13** ἀσφάλειος **E F** Phot. : ἀσφάλιος **A** αὐτῆς Phot. : αὐτοῖς Richards : αὐτοὺς Olearius || **14** ἐπεὶ Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) **17** τὸ] τοῦ **F** || **18** Μεταποντίῳ scripsi : μεταποντίος **A E F** || **22–117.15** τέχνῃ – γὰρ om. **A**, bifolio uno deperdito || **24** βάλλετε **F**^{ac2} | τὸν] τοῖς **E** | πλεί(στ)ους Reiske^{1/2} (et Kayser^{1App} Kayser^{2T}) || **25** θαυμάζόντων Laur.CS.155 (Kayser^{1/2})

ἔλεγεν), ἐνέκειτο παρακελευόμενος τοῖς Ἐφεσίοις ἐρεῖδειν τε καὶ μὴ ἀνίεναι. ὥς δὲ ἀκροβολισμῷ τινες ἐπ' αὐτῷ ἐχρήσαντο καὶ καταμύειν δοκῶν ἀνέβλεψεν ἄθροον πυρός τε τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἔδειξε, ξυνήκαν οἱ Ἐφέσιοι τοῦ δαίμονος καὶ κατελίθωσαν οὕτως αὐτόν, ὥς κολωνὸν λίθων περὶ αὐτὸν
 5 χῶσασθαι. διαλιπὼν δὲ ὀλίγον ἐκέλευσεν ἀφελεῖν τοὺς λίθους, καὶ τὸ 3
 θηρίον, ὃ ἀπεκτόνασι, γνῶναι. γυμνωθέντος οὖν τοῦ βεβλήσθαι δοκοῦντος ὁ μὲν ἠφάνιστο, κύνων δὲ τὸ μὲν εἶδος ὁμοῖος τῷ ἐκ Μολοττῶν, μέγεθος δὲ κατὰ τὸν μέγιστον λέοντα συντετριμμένος ὥφθη ὑπὸ τῶν λίθων καὶ 131 K.
 παραπτύων ἀφρόν, ὥσπερ οἱ λυττῶντες. τὸ μὲν δὴ τοῦ Ἀποτροπαίου ἔδος
 10 (ἔστι δὲ Ἡρακλῆς) ἴδρυται περὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ τὸ φάσμα ἐβλήθη.

11. Καθάρας δὲ τοὺς Ἐφεσίους τῆς νόσου καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰωνίαν ἱκανῶς ἔχων ἐς τὴν Αἰολίδα ὤρμητο. βαδίσας οὖν ἐς τὸ Πέργαμον καὶ ἡσθεὶς τῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερῷ τοῖς τε ἱκετεύουσι τὸν θεὸν ὑποθέμενος, ὅποσα δρῶντες εὐξυμβόλων ὀνειράτων τεύζονται, πολλοὺς δὲ καὶ ἰασάμενος
 15 ἦλθεν εἰς τὴν Ἰλιάδα καὶ πάσης τῆς περὶ αὐτὴν ἀρχαιολογίας ἐμφορηθεὶς ἐφοίτησεν ἐπὶ τοὺς τῶν Ἀχαιῶν τάφους, καὶ πολλὰ μὲν εἰπὼν ἐπ' αὐτοῖς, πολλὰ δὲ τῶν ἀναίμων τε καὶ καθαρῶν καθαγίσας τοὺς μὲν ἐταίρους ἐκέλευ-
 20 σεν ἐπὶ τὴν ναῦν χωρεῖν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ κολωνοῦ τοῦ Ἀχιλλέως ἐννυχέ-
 25 σειν ἔφη. δεδιττομένων οὖν τῶν ἐταίρων αὐτόν (καὶ γὰρ δὴ καὶ οἱ Διοσκου-
 ρίδαι καὶ οἱ Φαίδιμοι καὶ ἡ τοιαύδε ὁμιλία πᾶσα ξυνήσαν ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ) τόν τε Ἀχιλλέα φοβερὸν ἔτι φασκόντων φαίνεσθαι (τουτὶ γὰρ καὶ τοὺς ἐν τῷ Ἰλίῳ περὶ αὐτοῦ πεπεισθαι), “καὶ μὴν ἐγὼ” ἔφη “τὸν Ἀχιλλέα σφόδρα οἶδα ταῖς συνουσίαις χαίροντα· τόν τε γὰρ Νέστορα τὸν ἐκ τῆς Πύλου μάλα ἡσπάζετο, ἐπειδὴ ἀεὶ τι αὐτῷ διῆει χρηστόν, τόν τε Φοῖνικα τροφέα καὶ
 25 ὀπαδὸν καὶ τὰ τοιαῦτα τιμῶν ὠνόμαζεν, ἐπειδὴ διῆγεν αὐτόν ὁ Φοῖνιξ

F 22–116.1 καὶ – λόγοις resp. Hom. *Il.* 9.182–713

T 4–5 ὥς – χῶσασθαι aff. Phot. 333a16–17 || 14 εὐξυμβόλων ὀνειράτων τεύζονται aff. Phot. 333a17–18 || 17–19 τοὺς – ἔφη resp. Eus. 29.1–5 (p. 160 des Places)

2 (ὁ) καταμύειν Kayser² || 3 μεστοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς F || 4 κατελίθωσαν E | λίθων Phot. M | αὐτῶν E^{ac1} || 5 χῶσαντες F || 7 τῷ] τῷ dubitanter Westermann | μέγεθος] μέγιστος E || 9 ἀφρώων E | ἔδος Crac.VIII.16.2 (ci. Bentley) : εἶδος EF || 11 καθήρας Kayser^{1/2} || 12 Αἰολίδα Bentley : Ἑλλάδα EF || 15 ἰλιάδα E : ἐλλάδα F | αὐτὴν Reiske^{1/2} : αὐτῶν EF || 17 ἀνέμων E^{ac2} | τε καὶ καθαρῶν om. F || 18 τὴν om. F 19–20 Διοσκουρίδαι scripsi : διοσκορίδαι F : διοσκουρίδαι E || 22 Ἰλίῳ] ἡλίῳ E^{ac2} αὐτοῦς E || 23 μάλλον E || 25 τιμῶν E : τιμᾶν Kayser^{1App} Kayser^{2T} : om. F | ὠνόμαζεν Reiske² (*appellabat* vertit Rinuccinus; ci. et Richards Jackson) : ἐνόμιζεν EF

λόγοις, καὶ τὸν Πρίαμον δὲ καίτοι πολεμιώτατον αὐτῷ ὄντα πραότατα εἶδεν, ἐπειδὴ διαλεγόμενου ἤκουσε, καὶ Ὀδυσσεὶ δὲ ἐν διχοστασίᾳ ξυγγενόμενος οὕτω μέτριος ὤφθη, ὡς καλὸς τῷ Ὀδυσσεὶ μᾶλλον ἢ φοβερὸς δόξαι.

3 τὴν μὲν δὴ ἀσπίδα καὶ τὴν κόρυν τὴν δεινόν, ὥς φασι, νεύουσιν, ἐπὶ τοὺς
132 K. Τρῶας οἶμαι αὐτῷ εἶναι μεμνημένῳ, ἃ ὑπ' αὐτῶν ἔπαθεν ἀπιστησάντων 5
 πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ γάμου, ἐγὼ δὲ οὔτε μετέχω τι τοῦ Ἰλίου διαλέξομαι τε
 αὐτῷ χαριέστερον ἢ οἱ τότε ἐταῖροι· κἂν ἀποκτείνῃ με, ὥς φατε, μετὰ Μέμνονος
 δήπου καὶ Κύκνου κείσομαι καὶ ἴσως με ἐν καπέτῳ κοίλῃ, καθάπερ
 τὸν Ἑκτορα, ἢ Τροίᾳ θάψει.” τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἐταῖρους ἀναμιξίαις παίξας τε
 καὶ σπουδάσας προσέβαινε τῷ κολωνῷ μόνος, οἱ δὲ ἐβράδιζον ἐπὶ τὴν ναῦν 10
 ἐσπέρας ἤδη.

12. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος περὶ τὸν ὄρθρον ἦκων “ποῦ” ἔφη “Ἀντισθένης ὁ Πάριος;” ἐβδόμην δὲ οὗτος ἡμέραν ἐτύγχανεν ἤδη προσπεφοιτηκὼς αὐτῷ ἐν Ἰλίῳ. ὑπακούσαντος δὲ τοῦ Ἀντισθένης “προσῆκεις τι,” ἔφη “ὦ νεανία, 15
 τῇ Τροίᾳ;” “σφόδρα,” εἶπεν “εἰμὶ γὰρ δὴ ἄνωθεν Τρώες.” “ἦ καὶ Πριαμίδης;”
 “νὴ Δί,” εἶπεν “ἐκ τούτου γὰρ δὴ ἀγαθὸς τε οἶμαι καὶ ἀγαθὸν εἶναι.”
 “εἰκότως οὖν” ἔφη “ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπαγορεύει μοι μὴ ξυνεῖναι σοι· κελεύσαντος γὰρ αὐτοῦ πρεσβεῦσαι με πρὸς τοὺς Θετταλοὺς περὶ ὧν αἰτιάται σφας, 20
 ὡς ἡρόμην, τί ἂν πρὸς τούτῳ ἕτερον πρὸς χάριν αὐτῷ πράττοιμι, τὸ μειράκιον ἔφη τὸ ἐκ Πάρου μὴ ποιούμενος ξυνέμπορον τῆς ἑαυτοῦ σοφίας. Πριαμίδης 25
 γὰρ ἰκανῶς ἐστί καὶ τὸν Ἑκτορα ὑμῶν οὐ παύεται.”

13. Ὁ μὲν δὴ Ἀντισθένης ἄκων ἀπῆλθεν, ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο καὶ τὸ πνεῦμα ἐκ τῆς γῆς ἐπεδίδου περὶ τε ἀναγωγὴν ἢ ναὺς εἶχεν, ἐπέρρεον αὐτῇ 25
 μικρὰ οὖσῃ πλείους ἕτεροι βουλόμενοι τῷ Ἀπολλωνίῳ ξυμπλεῖν· καὶ γὰρ μετόπωρον ἤδη ἐτύγχανε καὶ ἡ θάλαττα ἤττον βεβαία. πάντες οὖν καὶ
 χεიმῶνος καὶ πυρὸς καὶ τῶν χαλεπωτάτων τὸν ἄνδρα κρείττω ἡγούμενοι

F 1–2 τὸν – ἤκουσε resp. Hom. *Il.* 24.485–688 || **2–3** Ὀδυσσεὶ – δόξαι resp. Hom. *Il.* 9.223–306 || **4** τὴν² – νεύουσιν imit. Hom. *Il.* 3.337 || **7–8** Μέμνονος fort. resp. *Aethiopida* arg. §2 West = arg. *Il.* 10–15 Bernabé || **8** Κύκνου fort. resp. *Cypr.* arg. §10 West = arg. *Il.* 53–57 Bernabé | ἐν – κοίλῃ imit. Hom. *Il.* 24.797

T 15–20 σφόδρα – σοφίας resp. Eus. 29.14–19 (p. 162 des Places)
20–21 Πριαμίδης – παύεται aff. Eus. 29.17–19 (p. 162 des Places) || **24–25** καὶ – βεβαία aff. Phot. 333a18–19

5 οἶμαι om. **E**^{ac2} | εἶναι | εἰμι **E**^{acuv3} || **6** οὐδὲ **F** || **12** τὸν ὄρθρον **F** : τὴν ὄρθριον (sic) **E** : ὄρθρον Kayser^{1/2} || **16** γὰρ om. **E** | καὶ | καὶ **E** || **17** ἀχιλλεύς **E** || **18** αἰτιά **F** **19** τούτῳ] τοῦτο **F** || **20** ἐκ τοῦ Πάρου **F** | (φιλο)σοφίας Bentley || **24** σμικρὰ Aldina (Kayser^{1/2}) | ἐταῖροι Reiske² || **25** ἤδη om. Phot. | ἡττων **F** || **26** κρείττω τὸν ἄνδρα **F**

- ξυνεμβαίνειν ἤθελον καὶ ἐδέοντο προσδοῦναι σφισι τῆς κοινωνίας τοῦ πλοῦ.
 ἐπεὶ δὲ τὸ πλήρωμα πολλαπλάσιον ἦν τῆς νεώς, ναῦν ἑτέραν μείζονα **133 K.**
 ἐπισκεψάμενος (πολλὰ δὲ περὶ τὸ Αἰάντειον ἦσαν) “ἐνταῦθα” ἔφη “ἐμβαί-
 νωμεν. καλὸν γὰρ τὸ μετὰ πλειόνων σῶζεσθαι.” περιβαλὼν οὖν τὸ Τρωϊκὸν 2
 5 ἀκρωτήριον ἐκέλευσε τὸν κυβερνήτην κατασχεῖν ἐς τὴν Αἰολέων, ἣ ἀντιπέ-
 ρας Λέσβου κείται, πρὸς Μήθυμνάν τε μᾶλλον τετραμμένον ποιεῖσθαι τὸν
 ὄρμον. “ἐνταῦθα γὰρ που τὸν Παλαμῆδην φησὶν ὁ Ἀχιλλεὺς κείσθαι, οὗ καὶ
 ἄγαλμα αὐτοῦ εἶναι πηχυαῖον, ἐν πρεσβυτέρῳ ἢ ὡς Παλαμῆδης τῷ εἶδει.”
 καὶ ἅμα ἐξίων τῆς νεώς “ἐπιμεληθῶμεν,” εἶπεν “ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἀγαθοῦ
 10 ἀνδρός, δι’ ὃν σοφία πᾶσα· καὶ γὰρ ἂν καὶ τῶν γε Ἀχαιῶν βελτίους γενοίμε-
 θα, τιμῶντες δι’ ἀρετήν, ὃν ἐκεῖνοι δίκη οὐδεμιᾶ ἀπέκτειναν.” οἱ μὲν δὲ 3
 ἐξεπῆδων τῆς νεώς, ὁ δὲ ἐνέτυχε τῷ τάφῳ καὶ τὸ ἄγαλμα κατορωρυγμένον
 πρὸς αὐτῷ εὗρεν. ὑπογέγραπτο δὲ τῇ βάσει τοῦ ἀγάλματος “θεῖω Παλαμῆ-
 δει.” καθιδρῦσας οὖν αὐτό, ὡς καὶ γὰρ εἶδον, καὶ ἱερὸν περὶ αὐτὸ βαλόμενος,
 15 ὅσον οἱ τὴν Ἑνοδίαν τιμῶντες (ἔστι γὰρ ὡς δέκα ξυμπότας ἐν αὐτῷ εὐωχεῖ-
 σθαι), τοιάνδε εὐχὴν ἠῤῥατο. “Παλάμηδες, ἐκλάθου τῆς μήνιδος, ἣν τοῖς
 Ἀχαιοῖς ποτε ἐμήνισας, καὶ δίδου γίνεσθαι πολλοὺς τε καὶ σοφοὺς ἄνδρας.
 ναὶ Παλάμηδες, δι’ ὃν λόγοι, δι’ ὃν Μοῦσαι, δι’ ὃν ἐγώ.”
 14. Παρήλθε καὶ εἰς τὸ τοῦ Ὀρφέως ἄδοντον προσορμισάμενος τῇ
 20 Λέσβῳ. φασὶ δὲ ἐνταῦθ’ ἂν ποτε τὸν Ὀρφέα μαντικῇ χράν, ἥς τὸν Ἀπόλλω
 ἐπιμεμελῆσθαι αὐτόν. ἐπειδὴ γὰρ μήτε ἐς Γρύνειον ἐφοίτων ἔτι ὑπὲρ
 χρησμῶν ἀνθρωποὶ μήτε ἐς Κλάρων μήτ’ ἔνθα ὁ τρίπους ὁ Ἀπολλώνιοςος,
 Ὀρφεὺς δὲ ἔχρα μόνος ἄρτι ἐκ Θράκης ἢ κεφαλῇ ἤκουσα, ἐφίσταται οἱ **134 K.**
 χρησμοδοῦντι ὁ θεὸς καὶ “πέπαυσον” ἔφη “τῶν ἐμῶν· καὶ γὰρ δὴ ἄδοντά σε
 25 ἱκανῶς ἤνεγκα.”

T 23–25 Ὀρφεὺς – ἤνεγκα aff. Phot. 333a19–22

1 ξυνεμβαίνειν Laur.CS.155^{2sl}: ξυμβαίνειν **E F** || 2 μείζω (sic) ἑτέραν **F** || 4 τὸ¹ om.
E || 5 αἰολέαν **F** || 7 παλαμῆδην **E** | φασὶν **E** || 8 ὡς | ὁ **F** || 9 τῆς νεώς ἐξίων **E**
 Ἕλληνος **E** || 13 ὑπογέγραπτο **E**: ὑπεγέγραπτο **F**: ἐπεγέγραπτο Kayser^{1App} Kayser^{2T}
 14 βαλλόμενος **E** || 15 ὡς **A** (in hac voce rediens): καὶ **E F** || 16 ἠῤῥατο **E**
 16–17 ἦν – ἐμήνισας om. **A** || 16–17 τοῖς Ἀχαιοῖς **E** (ci. Jackson): ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς
F || 17 τότε Reiske² | πολλοὺς πολυμύστους vel sim. Jackson || 20 χράν scripsi
 praeunte Jacobs⁶ qui “geweissagt” vertit: χαίρειν **A E F** | ἥς τὸν Vat.1016
 Crac.VIII.16.2: εἰς τὸν **A E F**: ἔστε τὸν Kayser^{2T}: ἔς τε τὸν Preller Kayser^{2Adn}: ἔς τε
 Kayser^{1App}: ὅσον Scaliger || 21 ἐπιμεμηνίσθαι αὐτῷ Reiske^{1/2} | αὐτῶν Salmasius
 γρύνιον **E**: γρούνιον **F** || 22 ἀπολλῶ **E** (= ἀπολλώνιος): ἀπολλώνιος **F** || 23 μόνος | μὲν
 ὡς Phot.**A** | ἤκουσα ἢ κεφαλῇ Phot. || 24 ἐμῶν (ἀντιποιούμενος) Reiske² | δὴ (καὶ)
 Kayser²

15. Πλεόντων δὲ αὐτῶν μετὰ ταῦτα τὸ ἐπ' Εὐβοίας πέλαγος, ὃ καὶ Ὀμήρῳ δοκεῖ τῶν χαλεπῶν καὶ δυσμετρήτων εἶναι, ἡ μὲν θάλαττα ὑπτία καὶ τῆς ὥρας κρείττων ἐφαίνετο λόγοι τε ἐγίγοντο περὶ τε νήσων, ἐπειδὴ πολλαῖς τε καὶ ὀνομασταῖς ἐνετύγχανον, περὶ τε ναυπηγίας καὶ κυβερνητικῆς πρόσφοροι τοῖς πλέουσιν· ἐπεὶ δὲ ὁ Δάμις τοὺς μὲν διέβαλλε τῶν λόγων, 5 τοὺς δὲ ὑπετέμνετο, τοὺς δὲ οὐ ξυνεχώρει ἐρωτᾶν, ξυνήκεν ὁ Ἀπολλώνιος, ὅτι λόγον ἕτερον σπουδάσαι βούλοιοτο, καὶ “τί παθών,” ἔφη “ὦ Δάμι, διασπᾶς τὰ ἐρωτώμενα; οὐ γὰρ ναυτιῶν γε ἢ ὑπὸ τοῦ πλοῦ πονήρως ἔχων ἀποστρέφῃ τοὺς λόγους· ἢ γὰρ θάλαττα ὀρᾷς ὥς ὑποτέθεικεν ἑαυτὴν τῇ νηϊ 2 καὶ πέμπει. τί οὖν δυσχεραίνεις;” “ὅτι” ἔφη “λόγου μεγάλου ἐν μέσῳ ὄντος, 10 ὃν εἰκὸς ἦν ἐρωτᾶν μᾶλλον, ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐώλους τε καὶ ἀρχαίους ἐρωτῶμεν.” “καὶ τίς” εἶπεν “ὁ λόγος οὗτος εἴη ἂν, δι' ὃν τοὺς ἄλλους ἡγῇ περιττούς;” “Ἀχιλλεῖ” ἔφη “ξυγγενόμενος, ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ πολλὰ ἴσως διακηκοῶς μήπω ἡμῖν γινωσκόμενα οὐ δίδεις ταῦτα, οὐδὲ τὸ εἶδος ἡμῖν τοῦ Ἀχιλλέως ἀνατυποῖς, περιπλεῖς δὲ τὰς νήσους καὶ ναυπηγεῖς τῷ λόγῳ.” “εἰ 15 μὴ ἀλαζονεύεσθαι” ἔφη “δόξω, πάντα εἰρήσεται.”

16. Δεομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων τοῦ λόγου τούτου καὶ φιληκῶς ἐχόντων αὐτοῦ, “ἀλλ' οὐχὶ βόθρον” εἶπεν “Ὀδυσσεῶς ὀρυζάμενος οὐδὲ ἀρνῶν αἵματι ψυχαγωγήσας εἰς διάλεξιν τοῦ Ἀχιλλέως ἦλθον, ἀλλ' εὐξάμενος, ὅποσα τοῖς ἥρωσιν Ἴνδοί φασιν εὐχεσθαι, ‘ὦ Ἀχιλλεῦ,’ ἔφην ‘τεθνή- 20 ναι σε οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων φασίν, ἐγὼ δὲ οὐ ξυγχωρῶ τῷ λόγῳ, οὐδὲ Πυθαγόρας σοφίας ἐμῆς πρόγονος. εἰ δὴ ἀληθεύομεν, δεῖξον ἡμῖν τὸ σεαυτοῦ εἶδος· καὶ γὰρ ἂν ὄναιο ἄγαν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, εἰ μάρτυσιν 2 αὐτοῖς τοῦ εἶναι χρήσαι.’ ἐπὶ τούτοις σεισμὸς μὲν περὶ τὸν κολωνὸν βραχὺς ἐγένετο, πεντάπηχυν δὲ νεανίας ἀνεδόθη Θετταλικὸς τὴν χλαμύδα, τὸ δὲ 25

F 1–2 τὸ – εἶναι resp. Hom. *Od.* 3.174–179 || **18–19** ἀλλ' – ἦλθον resp. Hom. *Od.* 11.25–36

T 6–7 ξυνήκεν – βούλοιο aff. Phot. 333a22–24 || **17–121.6** Δεομένων – ἥπτοντο resp. Eus. 35.20 (p. 178 des Places) || **18–20** ἀλλ' – εὐχεσθαι aff. Eus. 28.24–27 (p. 160 des Places) || **22–24** δεῖξον – χρήσαι aff. Phot. 333a24–26 **24–119.24** ἐπὶ – ξυγχωροῦσιν resp. Eus. 28.1–7 (p. 158 des Places), nonnulla verbatim afferens

5 διέβαλε **E** || **7** βούλεται Phot. || **10** ἐν μέσῳ om. **E** || **11** ἦν om. **E** || **14** δίδεις **EF** : δίδης **A** : δίδει Par.1696^{2pc} (ci. Cobet) (Kayser²) || **16** δόξω ἔφη **F** || **17** καὶ¹ om. **F** **19** αἵμασιν Eus. | ἔλθοι Eus. (orationi suae accommodans) || **20** τοῖς] τὴν (nisi fallor) **E** | φασὶ δεῖν εὐχεσθαι **F** : φασὶν δεῖν εὐχεσθαι Eus. || **22** <τῆς> ἐμῆς Kayser^{2Adn} : <...> ἐμῆς Kayser^{2T} || **23** ὄναιο] ὃν ὁ **E**^{ac4}

- εἶδος οὐκ ἀλαζών τις ἐφαίνετο, ὡς ἐνίοις ὁ Ἀχιλλεὺς δοκεῖ, δεινός τε ὁρώμενος οὐκ ἐξηλλάττετο τοῦ παιδρου, τὸ δὲ κάλλος οὐπω μοι δοκεῖ ἐπαινέτου ἀξίον ἐπειλήθαι καίτοι Ὀμήρου πολλὰ ἐπ' αὐτῷ εἰπόντος, ἀλλὰ ἄρρητον εἶναι καὶ καταλύεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὑμνοῦντος ἢ παραπλησίως αὐτῷ
- 5 ἄδεσθαι. ὁρώμενος δέ, ὅποσον εἶπον, μείζων ἐγίγνετο καὶ διπλάσιος καὶ ὑπὲρ τοῦτο (δωδεκάπηχυς γοῦν ἐφάνη μοι, ὅτε δὴ τελεώτατος ἑαυτοῦ ἐγένετο) καὶ τὸ κάλλος αἰεὶ συνεπεδίδου τῷ μήκει. τὴν μὲν δὴ κόμην οὐδὲ κείρασθαί ποτε ἔλεγεν, ἀλλὰ ἄσυλον φυλάξαι τῷ Σπερχεῖῳ (ποταμῶν} γὰρ πατρῷῳ Σπερχεῖῳ χρῆσασθαι), τὰ γένεια δ' αὐτῷ πρώτας ἐκβολὰς εἶχε. προσεῖπὼν 3
- 10 δέ με 'ἀσμένως' εἶπεν 'ἐντετύχηκά σοι, πάλαι δεόμενος ἀνδρὸς τοιοῦδε. Θετταλοὶ γὰρ τὰ ἐναγίσματα χρόνον ἤδη πολὺν ἐκλελοιπάσι μοι, καὶ μηνίειν μὲν οὐπω ἀξιῶ (μηνίσαντος γὰρ ἀπολοῦνται μᾶλλον ἢ οἱ ἐνταῦθά ποτε Ἑλλήνες), ξυμβουλία δὲ ἐπικεκίχρωμαι, μὴ ὑβρίζειν σφας εἰς τὰ νόμιμα, μηδὲ κακίους ἐλέγχεσθαι τουτωνὶ τῶν Τρώων, οἳ τοσοῦσδε ἀνδρας
- 15 ὑπ' ἐμοῦ ἀφαιρεθέντες δημοσίᾳ τε θύουσίν μοι καὶ ὠραίων ἀπάρχονται καὶ ἱκετηρίαν τιθέμενοι σπονδὰς αἰτοῦσιν, ἃς ἐγὼ οὐ δώσω. τὰ γὰρ ἐπιπορκεθέντα τούτοις ἐπ' ἐμὲ οὐκ ἑάσει τὸ Ἰλιὸν ποτε τὸ ἀρχαῖον ἀναλαβεῖν εἶδος, οὐδὲ τυχεῖν ἀκμῆς, ὁπόση περὶ πολλὰς τῶν καθηρημένων ἐγένετο, ἀλλ' οἰκήσουσιν αὐτὸ βελτίους οὐδὲν ἢ εἰ χθὲς ἤλωσαν. ἴν' οὖν μὴ καὶ τὰ τῶν Θετταλῶν 136 K.
- 20 ἀποφαίνω ὅμοια, πρέσβευε παρὰ τὸ κοινὸν αὐτῶν ὑπὲρ ὧν εἶπον.' 'πρεσβεύσω' ἔφη. ὁ γὰρ νοῦς τῆς πρεσβείας ἦν μὴ ἀπολέσθαι αὐτούς. 'ἀλλ' ἐγὼ τί σου, Ἀχιλλεῦ, δέομαι.' 'ξυνήμι,' ἔφη 'δῆλος γὰρ εἰ περὶ τῶν Τρωϊκῶν (ἔρωτήσων). ἐρώτα δὲ λόγους πέντε, οὓς αὐτός τε βούλει καὶ Μοῖραι ξυγχοροῦσιν.' ἡρόμην οὖν πρῶτον, εἰ κατὰ τὸν τῶν ποιητῶν λόγον ἔτυχε τάφος.
- 25 'κείμεναι μὲν,' εἶπεν 'ὡς ἔμοιγε ἡδιστον καὶ Πατρόκλῳ ἐγένετο (ξυνέβημεν γὰρ δὴ κοιμηθῆναι νεοί), ξυνέχει δὲ ἄμφω χρυσοῦς ἀμφιφορεὺς κειμένους ὡς ἔνα.

F 26 ξυνέχει – ἔνα resp. Hom. *Il.* 23.83–92

T 11–20 Θετταλοὶ – εἶπον resp. Eus. 29.19–24 (p. 162 des Places)

1 οὐκ A : οὐδ' E : οὐδὲ F || 2 ἐξηλλάττε Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || 5 ὁπόσων E || 6 μοι τὸ μέγεθος ὅτε F | δὴ A : δὲ E F || 7 τῷ*** F || 8 ἄξυρον Reiske¹ (et Valckenaer²) ποταμῶν} γὰρ πατρῷῳ Unger : ποταμῶν γὰρ πρώτῳ A E F || 10 με om. F | ἀσμένως ('εὔ') εἶπεν Valckenaer² || 12 ἀπολοῦνται} ἀπο E (infra lineam add. λούνται E^{4uv}; ἀπο ultimae litterae folii sunt) | οἱ om. E || 19 βέλτιον Cobet | τῶν om. A || 21 ἔφη E F 22 σου om. E || 23 (ἔρωτήσων) ἐρώτα Reiske^{1/2} (et Kayser^{1APP} Kayser^{2T}) || 24 τὸν om. E | λόγων E^{1sl} | ἔτυχεν τοῦ τάφου E F || 25 μὲν om. F || 26 δὴ om. F | ἀμφορεὺς A

Μουσῶν δὲ θρήνοι καὶ Νηρηΐδων, οὓς ἐπ' ἐμοὶ γενέσθαι φασί, Μοῦσαι μὲν οὐδ' ἀφίκοντό ποτε ἐνταῦθα, Νηρηΐδες δὲ ἐπιφοιτῶσι.' μετὰ ταῦτα ἡρόμην, εἰ ἡ Πολυξένη ἐπισφαγείη αὐτῷ, ὁ δὲ ἀληθὲς μὲν ἔφη τοῦτο εἶναι, σφαγῆναι δὲ αὐτὴν οὐχ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἀλλ' ἐκοῦσαν ἐπὶ τὸ σῆμα ἔλθειν καὶ τὸν ἑαυτῆς τε κάκεινον ἔρωτα μεγάλων ἀξιῶσαι προσπεσοῦσαν ξίφει ὀρθῶ. 5
 5 τρίτον ἡρόμην· 'ἡ Ἑλένη, ὦ Ἀχιλλεῦ, ἐς Τροίαν ἦλθεν ἢ Ὀμήρῳ ἔδοξεν ὑποθέσθαι ταῦτα;' 'πολὺν' ἔφη 'χρόνον ἐξηπατώμεθα πρεσβευόμενοι τε παρὰ τοὺς Τρῶας καὶ ποιούμενοι τὰς ὑπὲρ αὐτῆς μάχας ὡς ἐν τῷ Ἰλίῳ οὔσης, ἢ δ' Αἴγυπτον ᾧκει καὶ τὸν Πρωτέως οἶκον ἀρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πάριδος. ἐπεὶ δὲ ἐπιστεύθη τοῦτο, ὑπὲρ αὐτῆς λοιπὸν τῆς Τροίας ἐμαχόμε- 10
 θα, ὡς μὴ αἰσchrῶς ἀπέλθοιμεν.' ἡψάμην καὶ τετάρτης ἐρωτήσεως καὶ θαυμάζειν ἔφην, εἰ τοσούδε ὁμοῦ καὶ τοιούδε ἀνδρας ἡ Ἑλλὰς ἤνεγκεν, ὁπόσους Ὀμηρος ἐπὶ τὴν Τροίαν ζυντάττει. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς 'οὐδὲ οἱ βάρβα-
 137 K. ροὶ' ἔφη 'πολὺ ἡμῶν ἐλείποντο· οὕτως ἡ γῆ πᾶσα ἀρετῆς ἤνθησεν.' πέμπτον
 | 6 ἡρόμην· 'τί παθὼν Ὀμηρος τὸν Παλαμῆδην οὐκ οἶδεν, ἢ οἶδε μὲν, ἐξαιρεῖ δὲ 15
 τοῦ περὶ ὑμῶν λόγου;' 'εἰ Παλαμῆδης' εἶπεν 'ἐς Τροίαν οὐκ ἦλθεν, οὐδὲ Τροία ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἀνὴρ σοφώτατός τε καὶ μαχιμώτατος ἀπέθανεν, ὡς Ὀδυσσεὶ ἔδοξεν, οὐκ εἰσάγεται αὐτὸν ἐς τὰ ποιήματα Ὀμηρος, ὡς μὴ τὰ ὀνειδή τοῦ Ὀδυσσέως ᾄδοι.' καὶ ἐπολοφυράμενος αὐτῷ ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς μεγίστῳ τε καὶ καλλίστῳ νεωτάτῳ τε καὶ πολεμικωτάτῳ σωφροσύνη τε 20

F 1 Μουσῶν – φασί fort. resp. *Aethiopida* arg. §4 West = arg. ll. 19–24 Bernabé Μουσῶν θρήνοι fort. imit. Hom. *Od.* 24.60–61 || 3 εἰ – αὐτῷ fort. resp. *Iliou persin* arg. §4 West = arg. ll. 19–23 Bernabé || 4 ἐκοῦσαν – ἐλθεῖν fort. resp. *E. Hec.* 545–552 || 6–10 ἢ – Πάριδος resp. Stesich. fr. 15–16 (192–193 *PMG*)

T 1 Μουσῶν – Νηρηΐδων laud. *Eus.* 28.9–10 (p. 158 des Places) || 1–2 Μουσῶν – ἐπιφοιτῶσι aff. Phot. 333a26–29 || 2–7 μετὰ – ταῦτα resp. *Eus.* 28.11–12 (p. 158 des Places) || 11–16 ἡψάμην – λόγου resp. *Eus.* 28.14–16 (p. 158 des Places) || 13–14 οὐδὲ – ἤνθησεν aff. Phot. 333a29–31 || 17–19 ἐπεὶ – ᾄδοι resp. *Tz. In Hom. Il.* Prolog. 462

1 θρήνοι Kayser^{1/2} : θρήνων **A F** Phot. **M** : θρήνων **E** Phot. **A** || 2 ἐπιφοιτῶσι **A E** : ἔτι φοιτῶσι **F** | ταῦτα δὲ ἡρόμην **F** || 4 δὲ] μὲν **F** | ἐπὶ om. **F** | τῷ σήματι **F**^{2sl} | ἐλθεῖν καὶ scripsi : ἐλθοῦσαν καὶ **A E F** : ἐλθοῦσαν {καὶ} Jackson || 8 παρὰ τοὺς] παρ' αὐτοὺς **E** 8–9 ὡς ἐν τῷ Ἰλίῳ οὔσης **A** : τὰς ἐν τῷ Ἰλίῳ οὔσας **F** : ἐν τὸ ἰλίῳ (sic) οὔσας **E** 9 Αἴγυπτον τε ᾧκει **F** | {ἄλλως} ἀρπασθεῖσα exempli gratia Jackson || 10 ἐπιστεύθη corruptum censet Reiske², dubitanter ἐπύσθη proponens | τῆς τρώας λοιπὸν **E F** 13 τάττει **E** || 14 ἀρεταῖς **A**^{1sl} || 14–15 πέμπτον δ' ἡρόμην **E** || 15 παλαμῆδῃ **E** 17 ἐγένετο] ἐλέγετο Reiske² || 18 {καὶ} Ὀδυσσεὶ Reiske¹ || 19 ἐπολοφυρόμενος **F** 20 νεωτάτῳ] γενναιοτάτῳ Jackson | τε² om. **A** | τε³] δὲ **F**

ὑπερβαλομένῳ πάντας καὶ πολλὰ ζυμβαλομένῳ ταῖς Μούσαις, ‘ἀλλὰ σύ,’
 ἔφη ‘Ἀπολλώνιε (σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια), τοῦ τε τάφου
 ἐπιμελήθητι καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμήδους ἀνάλαβε φαύλως ἐρριμμένον·
 5 κείται δὲ ἐν τῇ Αἰολίδι κατὰ Μήθυμναν τὴν ἐν Λέσβῳ.’ ταῦτα εἰπὼν καὶ ἐπὶ
 πᾶσι τὰ περὶ τὸν νεανίαν τὸν ἐκ Πάρου ἀπῆλθε ξὺν ἀστραπῇ μετρία· καὶ
 γὰρ δὴ καὶ ἀλεκτρυόνες ἤδη ὥδῃς ἤπτοντο.”

17. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐπὶ τῆς νεώς, ἐς δὲ τὸν Πειραιᾶ ἐσπλεύσας περὶ
 μυστηρίων ὥραν, ὅτε Ἀθηναῖοι πολυανθρωπότατα Ἑλλήνων πράττουσιν,
 10 ἀνῆγει ξυντείνας ἀπὸ τῆς νεώς ἐς τὸ ἄστυ, προῖων δὲ πολλοῖς τῶν φιλοσο-
 φούντων ἐνετύγχανε Φάληράδε κατιοῦσιν, ὧν οἱ μὲν γυμνοὶ ἐθέροντο (καὶ
 γὰρ τὸ μετόπωρον εὐήλιον τοῖς Ἀθηναίοις), οἱ δὲ ἐκ βιβλίων ἐσπούδαζον, οἱ
 δ’ ἀπὸ στόματος ἤσκηντο, οἱ δὲ ἥριζον. παρῆει δὲ οὐδεὶς αὐτόν, ἀλλὰ τεκμη-
 15 ράμενοι πάντες, ὡς εἶη Ἀπολλώνιος, συνανεστρέφοντό τε καὶ ἡσπάζοντο
 χαίροντες, νεανίσκοι δὲ ὁμοῦ δέκα περιτυχόντες αὐτῷ “νῆ τὴν Ἀθηναῖαν
 ἐκείνην,” ἔφασαν ἀνατείναντες τὰς χεῖρας ἐς τὴν ἀκρόπολιν, “ἡμεῖς ἄρτι εἰς 138 K.
 Πειραιᾶ ἐβαδίζομεν πλευσούμενοι ἐς Ἰωνίαν παρὰ σέ.” ὁ δὲ ἀπεδέχετο
 αὐτῶν καὶ ζυγχαίρειν ἔφη φιλοσοφοῦσιν.

18. Ἦν μὲν δὴ Ἐπιδaurίων ἡμέρα. τὰ δὲ Ἐπιδaurία μετὰ πρόρρησίν τε
 καὶ ἱερεῖα δεύ(τε)ρο(ν) μυεῖν Ἀθηναίοις πάτριον ἐπὶ θυσίᾳ δευτέρᾳ, τοῦτι δὲ
 20 ἐνόμισαν Ἀσκληπιοῦ ἕνεκα, ὅτι δὴ ἐμύησαν αὐτόν ἤκοντα Ἐπιδaurόθεν ὁψὲ
 μυστηρίων. ἀμελήσαντες δὲ οἱ πολλοὶ τοῦ μυεῖσθαι περὶ τὸν Ἀπολλώνιον
 εἶχον καὶ τοῦτ’ ἐσπούδαζον μᾶλλον ἢ τὸ ἀπελθεῖν τετελεσμένοι, ὁ δὲ ξυν-

F 2 σοφοῖς – ἐπιτήδεια imit. A. fr. 164 (*TrGF* 3.278), siquidem haec verba re vera Aeschilo tribuenda sunt, id quod addubitat Radt editor

T 5–6 ἀπῆλθε – ἤπτοντο aff. Eus. 29.6–8 (p. 160 des Places) || 5–6 καὶ – ἤπτοντο aff. Phot. 333a31; resp. Eus. 29.5–6 (p. 160 des Places)

1 ὑπερβαλλομένῳ **E** | ζυμβαλλομένῳ **E** || 2 σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια **A E F** : σοφοὶ – ἐπιτήδαιοι Reiske¹ : σοφοῖς γὰρ (πάντα) πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια aut σοφοὶ – ἐπιτήδαιοι Reiske² : σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐστὶ κηδεῖα Hermann : fortasse σοφοῖς – ἐπικήδεια vel σοφοῖς – ἐπὶ κηδεῖα; locus admodum suspectus || 3 ἀνέλαβε **A E**^{ac2} : ἐρριμμένον **A E** || 7 τὰ | τὸ **E** || 8 Ἀθηναῖοι Cobet || 10 Φάληράδε | φάληρα δὲ **E** : φάληρα **A** | ἐθέροντο | εἰληθεροῦντο Valckenaer² || 12 ἡσκούντο Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || 16 πλευσόμενοι **A** || 18 ἐπιδaurίων ἢ ἡμέρα **F** | πρόρρησίν Solanus (et Preller Cobet) : πρόσρησιν **A E F** || 19 ἱερ{ει}ὰ Ziehen | δεύ(τε)ρο(ν) μυεῖν Meurs (et Madvig) : δεῦρο μυεῖν **A E F** : δευτερομυεῖν Reiske² (et Madvig) | ἐπὶ θυσίᾳ δευτέρᾳ del. Jacobs⁶ ut e scholio ortum || 20 ἐμύησαντο **F** || 21 οἱ om. **F**

έσεσθαι μὲν αὐτοῖς αὖθις ἔλεγεν, ἐκέλευε δὲ πρὸς τοῖς ἱεροῖς τότε γίνεσθαι·
καὶ γὰρ αὐτὸς μυεῖσθαι. ὁ δὲ ἱεροφάντης οὐκ ἐβούλετο παρέχειν τὰ ἱερά· μὴ
γὰρ ἂν ποτε μυῆσαι γόητα, μηδὲ τὴν Ἑλευσίνα ἀνοίξαι ἀνθρώπων μὴ
2 καθαρῶ τὰ δαιμόνια. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐδὲν ὑπὸ τούτων ἡττων αὐτοῦ
γενόμενος “οὐπω” ἔφη “τὸ μέγιστον, ὦν ἐγὼ ἐγκληθεῖην ἂν, εἴρηκας, ὅτι 5
περὶ τῆς τελετῆς πλείω ἢ σὺ γινώσκων ἐγὼ δὲ ὡς παρὰ σοφώτερον ἑμαυτοῦ
μυησόμενος ἦλθον.” ἐπαινέσαντων δὲ τῶν παρόντων, ὡς ἐρρωμένως καὶ
παραπλησίως αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὁ μὲν ἱεροφάντης, ἐπειδὴ ἐξείργων αὐτὸν οὐ
φίλα τοῖς πολλοῖς ἐδόκει πράττειν, μετέβαλε τοῦ τόνου καὶ “μυοῦ,” ἔφη
“σοφὸς γὰρ τις ἦκειν ἔοικας,” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “μυήσομαι” ἔφη “αὖθις, 10
μυήσει δέ με ὁ δεῖνα,” προγνώσει χρώμενος εἰς τὸν μετ’ ἐκείνον ἱεροφάντην,
ὃς μετὰ τέτταρα ἔτη τοῦ ἱεροῦ προὔστη.

19. Τὰς δὲ Ἀθήνησι διατριβὰς πλείστας μὲν ὁ Δάμις φησὶ γενέσθαι τῷ
ἀνδρὶ, γράψαι δὲ οὐ πάσας, ἀλλὰ τὰς ἀναγκαίας τε καὶ περὶ μεγάλων
σπουδασθείσας. τὴν μὲν δὴ πρώτην διάλεξιν, ἐπειδὴ φιλοθύτας τοὺς 15
139 K. Ἀθηναίους εἶδεν, ὑπὲρ ἱερῶν διελέξατο, καὶ ὡς ἂν τις ἐς τὸ ἐκάστω τῶν θεῶν
οἰκεῖον καὶ πηνίκα δὲ τῆς ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἢ θύοι ἢ σπένδοι ἢ εὐχοίτο,
καὶ βιβλίῳ Ἀπολλωνίου προστυχεῖν ἔστιν, ἐν ᾧ ταῦτα τῇ ἑαυτοῦ φωνῇ
ἐκδιδάσκει. διήλθε δὲ ταῦτα Ἀθήνησι πρῶτον μὲν ὑπὲρ σοφίας αὐτοῦ τε
κάκεινων, εἶτ’ ἐλέγχων τὸν ἱεροφάντην δι’ ἃ βλασφήμως τε καὶ ἀμαθῶς 20
εἶπεν· τίς γὰρ ἔτι ᾤκηθη τὰ δαιμόνια μὴ καθαρὸν εἶναι τὸν φιλοσοφούντα,
ὅπως οἱ θεοὶ θεραπευτέοι;

20. Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ τοῦ σπένδειν παρέτυχε μὲν τῷ λόγῳ
μειράκιον τῶν ἀβρῶν οὕτως ἀσελγὲς νομιζόμενον, ὡς γενέσθαι ποτὲ καὶ
ἀμαξῶν ἄσμα, πατρίς δὲ αὐτῷ Κέρκυρα ἦν καὶ ἐς Ἀλκίνουν ἀνέφερε τὸν 25
ξένον τοῦ Ὀδυσσέως τὸν Φαίακα. καὶ διῆει μὲν ὁ Ἀπολλώνιος περὶ τοῦ

F 25–26 ἐς – Φαίακα resp. Hom. *Od.* 6.12

T 2–4 μὴ – δαιμόνια aff. Eus. 30.24–26 (p. 164 des Places) || **23–123.24** Δια-
λεγομένου – ἀπεδύσατο resp. Eus. 30.4 (p. 162 des Places)

1 αὖτις **E^{ac2}** | ἐκέλευσε Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **3** μυήσεσθαι Eus. | τὰ Ἑλευσίνα
Eus. | fortasse (ἂν) ἀνοίξαι || **6** γινώσκω **F** || **9** μυῆς **E^{acuv2}** || **10** αὖτις **E F**
13 γενέσθαι φασι (sic) **F** || **16** ἕκαστον **E F** || **17** δὲ om. **F** || **21** ᾤκηθι (ἂν) Reiske¹
24 ἀσελγῶς **E^{ac1}** || **25** ἀμαξῶν ἄσμα Bentley : ἀναζώνασμα **A** : ἀμαζόνων ἄσμα **F** :
ἀμαζῶν ἄσμα **E^{ac2}** : ἀμαζόνων ἄσμα **E^{2pc}** : μαζόνωμον ἄσμα Erasmus : Μαισώνων
ἄσμα Bochartus : μαζώνων ἄσμα Olearius : μαγωδῶν ἄσμα Jacobs^{1/2/6} : ἀμαξέων
ἄσμα aut ἀμαξηγῶν ἄσμα Reiske¹ : ἀμαξηγῶν ἄσμα vel ἀλλαζόνων ἄσμα Reiske² | δὲ
om. **E** | ἀνεφέρει(το) Jackson || **26** μὲν δὴ ὁ **F** | περὶ om. **F**

- σπένδειν, ἐκέλευε δὲ μὴ πίνειν τοῦ ποτηρίου τούτου, φυλάττειν δὲ αὐτὸ τοῖς θεοῖς ἄχραντόν τε καὶ ἄποτον. ἐπεὶ δὲ καὶ ὧτα ἐκέλευσε τῷ ποτηρίῳ ποιῆσθαι καὶ σπένδειν κατὰ τὸ οὖς, ἀφ' οὗ μέρους ἤκιστα πίνουσιν ἄνθρωποι, τὸ μειράκιον κατεσκέδασε τοῦ λόγου πλατύν τε καὶ ἀσελγῇ γέλωτα. ὁ δὲ ἀναβλέψας ἐς αὐτὸ “οὐ σὺ” ἔφη “ταῦτα ὑβρίζεις, ἀλλ' ὁ δαίμων, ὃς ἐλαύνει σε οὐκ εἰδότα.” ἐλελήθει δὲ ἄρα δαιμονῶν τὸ μειράκιον. ἐγέλα τε γὰρ ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἕτερος καὶ μετέβαλλεν ἐς τὸ κλάειν αἰτίαν οὐκ ἔχον, διελέγετό τε πρὸς ἑαυτοῦν καὶ ἤδεν. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τὴν νεότητα σκιρτώσαν ὦντο ἐκφέρειν αὐτὸ ἐς ταῦτα, ὁ δ' ὑπεκρίνετο ἄρα τῷ δαίμονι καὶ ἐδόκει παροινεῖν, ἃ ἐπαρωνεῖτο {τε}, ὁρῶντός τε ἐς αὐτὸ τοῦ Ἀπολλωνίου δεδοικώς τε καὶ ὀργίλως φωνὰς ἤφειε τὸ εἶδωλον, ὅποσαι κακομένων τε καὶ στρεβλουμένων εἰσίν, ἀφεξεσθαι τε τοῦ μειρακίου ὦμυ καὶ μηδενὶ ἀνθρώπων ἐμπεσεῖσθαι. τοῦ δὲ οἶον δεσπότης πρὸς ἀνδράποδον ποικίλον πανοῦργόν τε καὶ ἀναιδὲς καὶ τὰ τοιαῦτα σὺν ὀργῇ λέγοντος καὶ κελεύοντος αὐτῷ σὺν τεκμηρίῳ ἀπαλλάττεσθαι, “τὸν δεῖνα” ἔφη “καταβαλὼ ἀνδριάντα,” δείξας τινὰ τῶν περὶ τὴν βασιλειον στοάν, πρὸς ἣ ταῦτα ἐπράττετο. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀνδριὰς ὑπεκινήθη πρῶτον, εἴτα ἔπεσε, τὸν μὲν θόρυβον τὸν ἐπὶ τούτῳ καὶ ὡς ἐκρότησαν ὑπὸ θαύματος τί ἂν τις γράφοι; τὸ δὲ μειράκιον, ὥσπερ ἀφυπνίσαν τούς τε ὀφθαλμοὺς ἔτριψε καὶ πρὸς τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου εἶδεν αἰδῶ τε ἐπεσπάσατο πάντων ἐς αὐτὸ ἐστραμμένων ἀσελγὲς τε οὐκέτι ἐφαίνετο, οὐδὲ ἄτακτον βλέπον, ἀλλ' ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν μείον οὐδὲν ἢ εἰ φαρμακοποσίᾳ ἐκέχρητο, μεταβαλὼν τε τῶν χλανιδίων καὶ ληθίων καὶ τῆς ἄλλης συβάριδος ἐς ἔρωτα ἤλθεν αὐχμοῦ καὶ τρίβωνος καὶ ἐς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου ἦθη ἀπεδύσατο.

T 18–20 τὸ – ἐφαίνετο aff. Phot. 333a32–35 || **22–24** μεταβαλὼν – ἀπεδύσατο aff. Phot. 333a35–37

1 δὲ μὴ] δὲ μὴ δὲ **F** || **7** μετέβαλλεν **A**^{1pc} **F** : μετέβαλεν **A**^{ac1} **E** || **8** ἑαυτοῦν] Jackson **9–10** καὶ ἐδόκει παροινεῖν ἃ ἐπαρωνεῖτο {τε} Cobet (et Headlam) : καὶ ἐδόκει παροινεῖν ἃ ἐπαρωνεῖ τότε **A E F** : καὶ ἐδόκει παροινεῖν ἃ ἐπαρωνεῖ(το)· τότε (δὲ) (omisso τε cum **F**) Jackson : ἔδει ἄκοντα παροινεῖν ἃ ἐπαρωνεῖ τότε Phillimore || **9** (ῶ) καὶ Reiske² || **10** τε² om. **F** : δὲ Reiske² || **11** δεδιττομένων Reiske² : δεδορκότως Jacobs³ : δεδοικὼς Kayser^{1App} | ὀργίλων Kayser^{1App} || **13** ποικίλων **E** **13–14** πανοῦργων **E** || **14** κελεύοντός τε αὐτῷ **E** || **15** τεκμηρίων **E** | καταβαλὼν (sic) **A** || **16** βασιλειαν **E** || **18** ὑπὸ] ὑπὲρ **E** || **20** ἐσπάσατο **E F** : ἡσπάσατο Par.1696^{2pc} Phot. | ἀσελγὲς **F** Phot. || **21** βλέπων **E**^{ac1} || **22** μεταβαλὼν **F** Phot. | τε] δὲ Phot. | χλανιδίων Phot.**M** | καὶ ληθίων] καὶ τῶν ληθίων **F** : om. Phot.

- 21.** Ἐπιπλήξαι δὲ λέγεται περὶ Διονυσίων Ἀθηναίους, ἃ ποιεῖται σφισιν ἐν ὥρᾳ τοῦ Ἀνθεστηριώνος. ὁ μὲν γὰρ μονωδίας ἀκροασομένους καὶ μελοποιίας παραβάσεων τε καὶ ῥυθμῶν, ὅποσοι κωμωδίας τε καὶ τραγωδίας εἰσίν, ἐς τὸ θέατρον ξυμφοιτᾶν ὤετο, ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν, ὅτι αὐλοῦ ὑποσημῆ-
ναντος λυγισμοὺς ὀρχοῦνται καὶ μεταξὺ τῆς Ὀρφείως ἐποποιίας καὶ θεολογί-
ας τὰ μὲν ὥς Ὡραι, τὰ δὲ ὥς Νύμφαι, τὰ δὲ ὥς Βάκχαι πράσσουσιν, εἰς
ἐπίπληξιν τούτου κατέστη καὶ “παύσασθε” εἶπεν “ἐξορχούμενοι τοὺς
Σαλαμινίους καὶ πολλοὺς ἑτέρους κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας. εἰ μὲν γὰρ
Λακωνικὴ ταῦτα ὀρχησις, εὖγε οἱ στρατιῶται· γυμνάξεσθε γὰρ πολέμῳ καὶ
συνορχήσομαι.” εἰ δὲ ἀπαλὴ καὶ ἐς τὸ θῆλυ σπεύδουσα, τί φῶ περὶ τῶν
141 K. τροπαίων; οὐ γὰρ κατὰ Μήδων ταῦτα ἢ Περσῶν, καθ’ ὑμῶν δὲ ἐστήξει, τῶν
2 ἀναθέντων αὐτὰ εἰ λίποισθε. κροκῶτοι δὲ ὑμῖν καὶ ἀλουργία καὶ κοκκοβα-
φία τοιαυτὴ πόθεν; οὐδὲ γὰρ αἱ Ἀχαρναὶ γε ὧδε ἐστέλλοντο, οὐδὲ ὁ Κολωνὸς
ὧδε ἵππευε. καὶ τί λέγω ταῦτα; γυνὴ ναύαρχος ἐκ Καρίας ἐφ’ ὑμᾶς ἐπλευσε
μετὰ Ξέρξου, καὶ ἦν αὐτῇ γυναικεῖον οὐδέν, ἀλλ’ ἀνδρὸς στολὴ καὶ ὄπλα,
15 ὑμεῖς δὲ ἀβρότεροι τῶν Ξέρξου γυναικῶν ἐφ’ αὐτοὺς στέλλεσθε οἱ γέροντες,
οἱ νέοι, τὸ ἐφηβικόν, οἱ πάλαι μὲν ὤμνυσαν ἐς Ἀγραύλου φοιτῶντες ὑπὲρ
τῆς πατρίδος ἀποθανεῖσθαι καὶ ὄπλα θήσεσθαι, νῦν δὲ ἴσως ὁμοῦνται ὑπὲρ
τῆς πατρίδος βακχεύειν καὶ θύρσον λήψεσθαι κόρυν μὲν οὐδεμίαν φέρον,
γυναικομίμῳ δὲ μορφώματι, κατὰ τὸν Εὐριπίδην, αἰσchrῶς διαπρέπον.
20
3 ἀκούω δὲ ὑμᾶς καὶ ἀνέμους γίγνεσθαι καὶ λήδια ἀνασεῖιν λέγεσθε ἐπιπλά

F 14–15 γυνή – ὄπλα fort. resp. Hdt. 7.99, 8.88, 93 || **20** γυναικομίμῳ μορφώματι imit. E. Ba. 980

T 8–10 εἰ – σπεύδουσα laud. Phot. 333a38–b1 || **20** γυναικομίμῳ – Εὐριπίδην laud. Phot. 333b2

2 ἀκροασομένους **F** (ci. Reiske²) : ἀκροασόμενος **A** : ἀκροασάμενος **E** || **5** ἐποποιίας τε καὶ **F** || **6** πράττουσιν Aldina (Kayser^{1/2}) || **7** παύσασθαι **A** || **8** σαλαμινίους **E** ἑτέρους <ἐτέρωθι> Reiske² (addens “nescio etiam an ὑπὲρ τῆς πατρίδος desit”) ἀγαθοὺς om. **F** || **12** ταῦτα **F** | ἡμῖν **E** || **12–13** κοκκοφία **E**^{ac} : κοκκοβοφία **E**^{3pc} : κροκοβοφία **F** || **13** οὐδὲ¹ | οὐ **E** **F**^{ac1} || **14** ὧδε] ὅδε Reiske² || **16** ἀβρότερα Reiske¹ : ἀβρότερον Hamaker | ἐφ’ αὐτοὺς scripsi : ἐφ’ ἑαυτοὺς Kayser^{1/2} : ἐπ’ αὐτοὺς **A E F** : αὐτοὺς (absque ἐπ’) Hamaker : ἔτι αὐτοὺς Jacobs^{3/6} | στέλλεσθαι **E** || **18** ὄπλα θήσεσθαι Hamaker (et Cobet) : ὄπλα στήσεσθαι **A E F** : ὀπλισθήσεσθαι Piccolos **19–20** κόρυν – διαπρέπον] κόρυν μὲν οὐδεμίαν <οὐδεῖς> φέρων γυναικομίμῳ δὲ μορφώματι <πᾶς τις> κατὰ τὸν Εὐριπίδην αἰσchrῶς διαπρέπων Reiske² || **19** κόρυν] κόρω **E** || **19–20** φέρον – διαπρέπον **A** : φέρων – διαπρέπων **F** : φέρων – διαπρέπον **E** : φέρειν – διαπρέπειν Par.1696^{2pc} : fortasse φέροντες – διαπρέποντες || **21** καὶ² om. **E** | ἐπιπλά] εὐπηγνα Reiske¹ : εὐπηγνα vel ἐπὶ πολὺ Reiske² : suspectum habet Jones

μετεώρως αὐτὰ κολπούντες. ἔδει δὲ ἀλλὰ τούτους γε αἰδεῖσθαι, συμμάχους ὄντας καὶ πνεύσαντας ὑπὲρ ὑμῶν μέγα, μηδὲ τὸν Βορέαν κηδεστήν γε ὄντα καὶ παρὰ πάντας τοὺς ἀνέμους ἄρσενά ποιεῖσθαι θῆλυν. οὐδὲ γὰρ τῆς Ὀρειθυίας ἐραστῆς ἂν ποτε ὁ Βορέας ἐγένετο, εἰ κάκεινῃν ὀρχουμένην εἶδε.”

- 5 **22.** Διωρθοῦτο δὲ κάκεινο Ἀθήνησιν. οἱ Ἀθηναῖοι ξυνιόντες ἐς τὸ θέατρον τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει προσεῖχον σφαγαῖς ἀνθρώπων καὶ ἐσπουδάζε-
το ταῦτα ἐκεῖ μᾶλλον ἢ ἐν Κορίνθῳ νῦν, χρημάτων τε μεγάλων ἐωνημένοι
ἤγοντο μοιχοὶ καὶ πόρνοι καὶ τοιχωρύχοι καὶ βαλλαντιοτόμοι καὶ ἀνδραπο-
διστὰι καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη, οἱ δ’ ὥπλιζον αὐτοὺς καὶ ἐκέλευον συμπίπτειν.
10 ἐλάβετο δὴ καὶ τούτων ὁ Ἀπολλώνιος καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς ἐκκλησίαν
Ἀθηναίων οὐκ ἂν ἔφη παρελθεῖν ἐς χωρίον ἀκάθαρτον καὶ λύθρου μεστόν.
ἔλεγε δὲ ταῦτα ἐν ἐπιστολῇ, καὶ θαυμάζειν ἔλεγεν “ὅπως ἡ θεὸς οὐ καὶ τὴν 2
ἀκρόπολιν ἤδη ἐκλείπει τοιοῦτον ὑμῶν αἷμα ἐκχεόντων αὐτῇ. δοκεῖτε γάρ | **142 K.**
μοι προϊόντες, ἐπειδὴν τὰ Παναθήναια πέμπητε, μηδὲ βούς ἔτι, ἀλλ’
15 ἐκατόμβας ἀνθρώπων καταθύσειν τῇ θεῷ. σὺ δέ, Διόνυσε, μετὰ τοιοῦτον
αἷμα ἐς τὸ θέατρον φοιτᾷς, κάκει σοι σπένδουσιν οἱ σοφοὶ Ἀθηναῖοι;
μετάσθηθι καὶ σύ, Διόνυσε. Κιθαιρῶν καθαρώτερος.” τοιάδε εὔρον τὰ
σπουδαιότατα τῶν φιλοσοφηθέντων Ἀθήνησιν αὐτῷ τότε.

- 23.** Ἐπρέσβευσε δὲ καὶ παρὰ τοὺς Θετταλοὺς ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως κατὰ
20 τοὺς ἐν Πυλαίᾳ ξυλλόγους, ἐν οἷς οἱ Θετταλοὶ τὰ Ἀμφικτυονικὰ πράττου-
σιν, οἱ δὲ δέισαντες ἐψηφίσαντο ἀναλαβεῖν τὰ προσήκοντα τῷ τάφῳ. καὶ τὸ
Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου μονοῦ περιέβαλεν ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

F 1–2 ἔδει – μέγα resp. Hdt. 7.189 || **21–126.9** τὸ – τεθνάναι fort. resp. Hdt. 7.219–228

T 7–9 χρημάτων – ἔθνη aff. Suda β68 (1.450.23–25 Adler) || **8–9** ἤγοντο – ἔθνη aff. Suda ε327 (2.211.6–7 Adler) || **21–22** τὸ – ἄνδρα aff. Suda π1077 (4.92.14–16 Adler), π1111 (4.95.17–18 Adler)

1–2 συμμάχους γε ὄντας **F** || 2 ὑμῶν Marc.XI.29 Par.1696 : ἡμῶν **A E F** | βορέα **E**
4 ὀρχουμένην (καθ’ ὑμᾶς) Reiske² || 5 διορθοῦτο **E** | ξυνιέντες **F** | τὸ om. Kayser^{1/2}
perperam || 6 τὸ] τῷ **E** | ἐπὶ **F** || 8 μοιχοὶ καὶ πόρνοι καὶ τοιχωρύχοι καὶ
βαλλαντιοτόμοι] μοιχοὶ πόρνοι τοιχωρύχοι βαλλαντιοτόμοι Suda (utroque loco)
βαλαντιοτόμοι Par.1696 Laur.69.26 (Kayser^{1/2}) || 8–9 καὶ ἀνδραποδιστὰι] ἀνδρα-
ποδιστὰι Suda β68 : om. Suda ε327 || 10 δὴ] δὲ **A** || 13 αἷμα ὑμῶν **F** | προχεόντων
F || 14 πέμπηται **E** || 17 σὲ **E** || 19 τοὺς om. **E** | θεσσαλούς **F** || 20 οἱ] καὶ Reiske^{1/2}
21–22 τὸ – περιέβαλεν] τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον Suda
π1077 : οὐ μόνον τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν Suda π1111
22 περιέβαλεν **A E F** Suda (utroque loco) : περιέλαβεν **A**^{sl}

ἐπὶ δὲ τὸν κολωνὸν βαδίζων, ἐφ' οὗ λέγονται Λακεδαιμόνιοι περιχωσθῆναι τοῖς τοξεύμασιν, ἤκουσε τῶν ὁμιλητῶν διαφορομένων ἀλλήλοις, ὃ τι εἴη τὸ ὑψηλότατον τῆς Ἑλλάδος (παρεῖχε δὲ ἄρα τὸν λόγον ἢ Οἶτη τὸ ὄρος ἐν ὀφθαλμοῖς οὖσα), καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν λόφον “ἐγὼ” ἔφη “τὸ ὑψηλότατον τοῦτο ἡγοῦμαι· οἱ γὰρ ἐνταῦθα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθανόντες ἀντανήγαγον αὐτὸ τῇ Οἶτῃ καὶ ὑπὲρ πολλοὺς Ὀλύμπους ἦραν. ἐγὼ δὲ ἀγαμαι μὲν καὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας, τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα Μεγιστίαν καὶ πρὸ τούτων· ἃ γὰρ πεισομένους ἐγίνωσκε, τούτων ἐπεθύμησε κοινωνῆσαι τοῖς ἀνδράσιν, οὐ τὸ ἀποθανεῖν δέισας, ἀλλὰ τὸ μετὰ τοιῶνδε μὴ τεθνάναι.”

- 24.** Ἐπεφοίτησε δὲ καὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱεροῖς πᾶσι, τῷ τε Δωδωναίῳ καὶ τῷ Πυθικῷ καὶ τῷ ἐν Ἀβαις, εἰς Ἀμφιάρῳ τε καὶ Τροφονίου ἐβάδισε
143 K. καὶ ἐς τὸ Μουσεῖον τὸ ἐν Ἑλικῶνι ἀνέβη. φοιτῶντι δὲ ἐς τὰ ἱερά καὶ διορθου-
 μένῳ αὐτὰ ξυνεφοίτων μὲν οἱ ἱερεῖς, ἡκολούθουν δὲ οἱ γνώριμοι, λόγων τε
 κρατῆρες ἴσταντο καὶ ἡρύοντο αὐτῶν οἱ διψῶντες. ὄντων δὲ καὶ Ὀλυμπίων
 καὶ καλούντων αὐτὸν Ἡλείων ἐπὶ κοινωνίαν τοῦ ἀγῶνος “δοκεῖτέ μοι” ἔφη
 “διαβάλλειν τὴν τῶν Ὀλυμπίων δόξαν πρεσβειῶν δεόμενοι πρὸς τοὺς
 2 αὐτόθι ἥξοντας.” γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν μυκησαμένης τῆς περὶ τὸ
 Λέχαιον θαλάσσης “οὗτος” εἶπεν “ὁ αὐχὴν τῆς γῆς τετμήσεται, μᾶλλον δὲ
 οὐ.” εἶχε δὲ αὐτῷ καὶ τοῦτο πρόρρησιν τῆς μικρὸν ὕστερον περὶ τὸν Ἰσθμὸν
 τομῆς, ἣν μετὰ ἔτη ἑπτὰ Νέρων διενόηθη. τὰ γὰρ βασιλεία ἐκλιπὼν ἐς τὴν
 Ἑλλάδα ἀφίκετο κηρύγμασιν ὑποθήσων ἑαυτὸν Ὀλυμπικοῖς τε καὶ
 Πυθικοῖς, ἐνίκαι δὲ καὶ Ἰσθμοῖ· αἱ δὲ νῖκαι ἦσαν κιθαρωδαίαι καὶ κήρυκες,
 ἐνίκαι δὲ καὶ τραγωδοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ. τότε λέγεται καὶ τῆς περὶ τὸν Ἰσθμὸν
 καινοτομίας ἄψασθαι περίπλουν αὐτὸν ἐργαζόμενος καὶ τὸν Αἰγαῖον τῷ
 Ἀδρία ξυμβάλλων, ὥς μὴ πᾶσα ναὺς ὑπὲρ Μαλέαν πλέοι κομίζοντό τε αἱ
 3 πολλὰ διὰ τοῦ ῥήγματος ξυντέμνουσαι τὰς περιβολὰς τοῦ πλοῦ. πῇ δὲ

T 6–8 ἐγὼ – ἀνδράσιν aff. Suda α138 (1.19.4–6 Adler) || **6–7** ἐγὼ – τούτων aff. Suda α805 (1.76.23–24 Adler) || **13–14** λόγων – διψῶντες aff. Phot. 333b3–4

3 Οἶτη] ἦτοι **A** | τὸ ὄρος del. Cobet || **5** ἀντανήγον **EF** || **6** Οἶτη] ἦτοι **A** | μὲν om. Suda (utroque loco) || **6–7** καὶ τούσδε om. Suda α805 || **7** Μεγιστίαν] μέγιστον Suda (utroque loco) || **8** τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι Suda || **9** μὴ om. **F**^{ac1} || **12** τὸ²] τῷ **E** || **13** τε] δὲ **E** || **17** αὐτόθεν Reiske^{1/2} (et Cobet Madvig) | γενομένου **F** || **18** λέχσον **F**^{1st} | θαλάττης Aldina (Kayser^{1/2}) || **18–19** fortasse μᾶλλον δὲ οὐ (τετμήσεται) **22** Πυθικοῖς Aldina : πυθιονίκοις **A** **E**^{1pc} **F** : πυθιονίκοις **E**^{ac1} | καθαρωδαίαι **E**^{ac2} : κιθαρωδοὶ Reiske¹ || **23** τότε (δὴ) Reiske² || **24–25** ἐργαζόμενος – ξυμβάλλων] ἐργασόμενος – ξυμβάλλων Hamaker || **25** ἀνδρία **F** | ξυμβάλλων **F** | τε] δὲ Richards **26** διὰ] κατὰ **F** | ῥήγματος] ῥήματος **E**^{ac1} : ὀρύγματος Valckenaer² | συντέμνουσαι **EF**

ἀπέβη τὸ τοῦ Ἀπολλωνίου λόγιον· ἡ ὀρυχὴ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Λεχαίου λαβοῦ-
σα στάδια προὔβη ἴσως τέτταρα συνεχῶς ὀρυττόντων, σχεῖν δὲ λέγεται
Νέρων τὴν τομὴν οἱ μὲν Αἰγυπτίων φιλοσοφησάντων αὐτῷ τὰς θαλάσσας
καὶ τὸ ὑπὲρ Λεχαίου πέλαγος ὑπερχεθὲν ἀφανιεῖν εἰπόντων τὴν Αἴγιναν, οἱ
5 δὲ νεώτερα περὶ τῇ ἀρχῇ δείσαντα. τοιοῦτον μὲν δὴ τοῦ Ἀπολλωνίου τὸ τὸν
Ἰσθμὸν τετμήσεσθαι καὶ οὐ τετμήσεσθαι.

25. Ἐν Κορίνθῳ δὲ φιλοσοφῶν ἐτύγχανε τότε Δημήτριος, ἀνὴρ ξυνειλη-
φῶς ἅπαν τὸ ἐν Κυνηκῇ κράτος, οὗ Φαβωρίνος ὕστερον ἐν πολλοῖς τῶν 144 K.
ἑαυτοῦ λόγων οὐκ ἀγεννῶς ἐπεμνήσθη. παθὼν δὲ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον,
10 ὅπερ φασὶ τὸν Ἀντισθένη πρὸς τὴν τοῦ Σωκράτους σοφίαν παθεῖν, εἶπετο
αὐτῷ μαθητιῶν καὶ προσκείμενος τοῖς λόγοις καὶ τῶν αὐτῷ γνωρίμων τοὺς
εὐδοκιμωτέρους ἐπὶ τὸν Ἀπολλώνιον ἔτρεπεν, ὧν καὶ Μένιππος ἦν ὁ
Λύκιος, ἔτη μὲν γεγονῶς πέντε καὶ εἴκοσι, γνώμης δὲ ἱκανῶς ἔχων καὶ τὸ
σῶμα εὖ κατεσκευασμένος· ἐώκει γοῦν ἀθλητῇ καλῷ καὶ ἐλευθερίῳ τὸ εἶδος.
15 ἐρᾶσθαι δὲ τὸν Μένιππον οἱ πολλοὶ ᾤοντο ὑπὸ γυναιίου ξένου, τὸ δὲ γύναιον 2
καλῇ τε ἐφαίνετο καὶ ἱκανῶς ἀβρὰ καὶ πλουτεῖν ἔφασκεν, οὐδὲν δὲ τούτων
ἀτεχνῶς ἄρα ἦν, ἀλλὰ ἐδόκει πάντα. κατὰ γὰρ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Κεγχρεῖας
βαδίζοντι αὐτῷ μόνῳ φάσμα ἐντυχὸν γυνή τε ἐγένετο καὶ χεῖρα ξυνήψεν
ἐρᾶν αὐτοῦ πάλαι φάσκουσα, Φοίνισσα δὲ εἶναι καὶ οἰκεῖν ἐν προαστῆϊ 3
20 τῆς Κορίνθου, τὸ δεῖνα εἰπούσα προάστῃον, “ἐς ὃ ἐσπέρας” ἔφη “ἀφικο-
μένῳ σοι ὧδὴ τε ὑπάρξει ἐμοῦ ἀδούσης καὶ οἶνος, οἶον οὐπω ἔπιες. καὶ οὐδὲ
ἀντεραστῆς ἐνοχλήσει σε, βιώσομαι δὲ καλῇ σὺν καλῷ.” τούτοις ὑπαχθεὶς ὁ 3
νεανίας (τὴν μὲν γὰρ ἄλλην φιλοσοφίαν ἔρρωτο, τῶν δὲ ἐρωτικῶν ἡττητο)
ἐφοίτησεν αὐτῇ περὶ ἐσπέραν καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἐθάμιζεν ὥσπερ
25 παιδικοῖς, οὐπω ξυνεὶς τοῦ φάσματος. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀνδριαντοποιοῦ

F 8–9 τὸ – ἐπεμνήσθη resp. Favorin. fr. 32, 70a, 73 || 11 μαθητιῶν imit. Ar. Nu. 183

T 7–129.10 Ἐν – εἴρηται resp. Eus. 35.24–25 (p. 178 des Places)
12–129.10 Μένιππος – εἴρηται resp. Phot. 10a9–10

1 λεχέου F^{1sl} || 2 προὔβη] πρόμη E^{ac2} | (ἴ)σχειν Reiske¹ || 3 θαλάσσας E : θαλάττας Aldina (Kayser^{1/2}) || 4 λεχέου F^{1sl} | ὑπερχυθὲν F || 5 (τὸ) τοῦ Bentley || 10 ἀντι-
σθένην F || 11 μαθητιῶν F (ι F^{1sl}) | αὐτῷ²] αὐτοῦ Kayser^{1App} (τοῦ αὐτοῦ [sic]
Crac.VIII.16.2) || 12 ἔτρεπεν E || 14 γοῦν] οὖν F || 15 οἱ om. Olearius || 17 ἄρα
ἀτεχνῶς F | Κεγχρεῖας scripsi : κεγχρεῖας A F : κεγχρίας E : κεγχρεῖας Kayser^{1/2}
19–20 προαστῆϊ et προάστῃον scripsi, iubente Radt 2015 || 21 σοι om. F
οἶον] ὅν E | οὐπω] οὐδέπω F^{ac} || 24 περὶ ἐσπέραν αὐτῇ F : πρὸς ἐσπέραν αὐτῇ E
25 ξυνεὶς F

δίκην ἐς τὸν Μένιππον βλέπων ἐζωγράφει τὸν νεανίαν καὶ ἐθεώρει, κατα-
 γνοὺς δὲ αὐτὸν “σὺ μέντοι” εἶπεν “ὁ καλὸς τε καὶ ὑπὸ τῶν καλῶν γυναικῶν
 θηρευόμενος ὄφιν θάλπεις καὶ σὲ ὄφεις.” θαυμάσαντος δὲ τοῦ Μενίππου “ὅτι
 γυνή σοι” ἔφη “ἔστιν οὐ γαμετή” εἶπεν. “τί δέ; ἡγῆ ὑπ’ αὐτῆς ἐράσθαι;” **5**
145 K. Δί’,” εἶπεν “ἐπειδὴ διάκειται πρὸς με ὡς ἐρώσα.” “καὶ γήμαις δ’ ἂν αὐτήν;”
 ἔφη. “χαρίεν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαπᾶσαν γῆμαι.” ἤρετο οὖν “πηνίκα οἱ γάμοι;”
4 “θερμοὶ” ἔφη “καὶ ἴσως αὖριον.” ἐπιφυλάξας οὖν τὸν τοῦ συμποσίου καιρὸν
 ὁ Ἀπολλώνιος καὶ ἐπιστὰς τοῖς δαιτυμόσιν ἄρτι ἤκουσιν, “ποῦ” ἔφη “ἡ
 ἄβρᾶ, δι’ ἣν πίνετε;” “ἐνταῦθα” εἶπεν ὁ Μένιππος καὶ ἅμα ὑπανίστατο ἐρυ-
 θριῶν. “ὁ δὲ ἄργυρος καὶ ὁ χρυσὸς καὶ τὰ λοιπά, οἷς ὁ ἀνδρῶν κεκόσμηται, **10**
 ποτέρου ὑμῶν;” “τῆς γυναικός,” ἔφη “τάμα γὰρ τοσαῦτα,” δεῖξας τὸν ἑαυ-
 τοῦ τρίβωνα. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “τοὺς Ταντάλου κήπους” ἔφη “εἶδετε, ὡς
 ὄντες οὐκ εἰσὶ;” “παρ’ Ὀμήρῳ γε,” ἔφασαν “οὐ γὰρ εἰς Αἴδου γε καταβάν-
 τες.” “τοῦτ’” ἔφη “καὶ τουτονὶ τὸν κόσμον ἡγείσθε· οὐ γὰρ ὕλη ἐστίν, ἀλλὰ **15**
 ὕλης δόξα. ὡς δὲ γινώσκειτε, ὃ λέγω, ἡ χρηστὴ νύμφη μία τῶν ἐμπουσῶν
 ἐστίν, ἃς λαμίας τε καὶ μορμουλκ(ε)ίας οἱ πολλοὶ ἡγούνται. ἐρώσι δ’ αὐταὶ
5 καὶ ἀφροdisίων μὲν, σαρκῶν δὲ μάλιστα ἀνθρωπειῶν ἐρώσι καὶ παλεύουσι
 τοῖς ἀφροdisίοις, οὓς ἂν ἐθέλωσι daίσασθαι.” ἡ δὲ “εὐφήμει” ἔλεγε “καὶ
 ἅπαγε” καὶ μυσάττεσθαι ἐδόκει, ἃ ἤκουε, καὶ που καὶ ἀπέσκωπτε τοὺς
 φιλοσόφους, ὡς αἰεὶ ληροῦντας. ἐπεὶ μέντοι τὰ χρυσᾶ ἐκπώματα καὶ ὁ δοκῶν **20**
 ἄργυρος ἀνεμιαῖα ἠλέγχθη καὶ διέπτῃ τῶν ὀφθαλμῶν ἅπαντα οἰνοχόοι τε

F 12–14 τοὺς – καταβάντες resp. Hom. *Od.* 11.582–592

T 6–7 πηνίκα – αὖριον aff. Phot. 333b4–5 || **15–16** ἡ – ἡγούνται resp. Eus. 30.5–6 (p. 162 des Places)

1 ἐζωγράφει : in hac voce incipit **Q** || **2** αὐτῶν **E** || **3–4** ὅτι – ἡγῆ] ἔστι γυνή σοι, ἔφη.
 – ἔστιν, οὐ γαμετή, εἶπε. – τί δέ; ἡγῆ Jackson || **4** ἔφη om. Olearius | ἔστιν] οὐστὶν
 (sic) **Q** | εἶπεν del. Kayser^{1/2} || **5** ὡς om. **FQ** || **6** εἴη ἂν **A** || **7** τὸν om. **E** || **9** πίνετε]
 ἤκετε **A** || **12** εἶδετε] οἶδατε Reiske¹ || **13** Ὀμήρου Jones (per litteras) || **15** δόξαι **E**
 ἐμπουσῶν **Q** || **16** μορμουλκ(ε)ίας scripsi : μορμουλκίας **A E FQ** : μορμουλκεῖα
 Scaliger (et Reiske² Meineke) || **17** καὶ ἀφροdisίων μὲν] οὐκ ἀφροdisίων μὲν
 Olearius : καὶ ἀφροdisίων μὲν οὐ Valckenaer^{1/2} : καὶ ἀφροdisίων {μὲν} Reiske² | δὲ
 μάλιστα] δὲ καὶ μάλιστα Lugd.73D Laur.CS.155 (ci. Valckenaer^{1/2}) : δὲ {μᾶλλον καὶ}
 μάλιστᾶ <γ> Reiske² : δὲ {καὶ μᾶλλον. καὶ} μάλιστα Jacobs² | παλεύουσι Scaliger (et
 Lobeck¹; *alliciunt* vertit Rinuccinus) : πάλλουσι **A E FQ** : παινίσουσι Valckenaer^{1/2} :
 αἰκάλλουσι Jacobs² : αἰκάλλουσαι (absque praeunte καὶ) Ruhnkenius (in epistula
 ad Valckenaer missa; et Jacobs⁶) : σφάλλουσι Koraes || **19** καὶ² om. **Q** | ἀπέσκωπται
Q : aut ἐπέσκωπτε (hoc et Kayser^{1APP}) aut ἀπέσκωπτε εἰς Reiske^{1/2} || **20** τὰ χρυσᾶ
 ἐκπώματα **A E** : τὰ ἐκπώματα τὰ χρυσᾶ **FQ** || **21** ἀπέπτῃ Valckenaer² | πάντα **FQ**

- καὶ ὀψοποιοὶ καὶ ἡ τοιαύτη θεραπεία πᾶσα ἠφανίσθησαν ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου, δακρύοντι ἐώκει τὸ φᾶσμα καὶ ἐδεῖτο μὴ βασανίζειν αὐτό, μὴδὲ ἀναγκάζειν ὁμολογεῖν, ὃ τι εἶη, ἐπικειμένου δὲ καὶ μὴ ἀνέντος ἔμπου-
 5 τὰ γὰρ καλὰ τῶν σωμάτων καὶ νέα σιτεῖσθαι ἐνόμιζεν, ἐπειδὴ ἀκραίφνης αὐτοῖς τὸ αἷμα. τοῦτον τὸν λόγον γνωριμώτατον τῶν Ἀπολλωνίου τυγχά-
 6 νοντα ἐξ ἀνάγκης ἐμήκυνα· γιγνώσκουσι μὲν γὰρ πλείους αὐτόν, ἅτε καθ' Ἑλλάδα μέσῃν πραχθέντα, ξυλλήβδην δὲ αὐτὸν παρειλήφασιν, ὅτι ἔλοι ποτὲ ἐν Κορίνθῳ λάμψαν, ὃ τι μέντοι πράττουσαν καὶ ὅτι ὑπὲρ Μενίππου,
 10 οὕτω γιγνώσκουσιν, ἀλλὰ Δάμιδὶ τε καὶ ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων ἐμοὶ εἶρηται.
 26. Τότε καὶ πρὸς Βάσσον διηγήθη τὸν ἐκ τῆς Κορίνθου· πατραλοίας μὲν γὰρ οὗτος ἐδόκει καὶ ἐπεπίστευτο, σοφίαν δὲ ἑαυτοῦ κατεψεύδετο καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχευεν ὁ Ἀπολλώ-
 νιος οἷς τε ἐπέστειλεν οἷς τε διελέχθη κατ' αὐτοῦ. πᾶν γὰρ, ὅπερ ὥς ἐς
 15 πατραλοίαν ἔλεγεν, ἀληθὲς ἐδόκει· μὴ γὰρ ἂν ποτε τοιόνδε ἄνδρα ἐς λοιδορί-
 αν ἐκπεσεῖν, μὴδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μὴ ὄν.
 27. Τὰ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ τοῦ ἀνδρὸς τοιαῦτα. ἀνιόντι τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐς Ὀλυμπίαν ἐνέτυχον Λακεδαιμονίων πρέσβεις ὑπὲρ ξυνουσίας, Λακωνικὸν δὲ οὐδὲν περὶ αὐτοῦ ἐφαίνετο, ἀλλ' ἄβρότερον αὐτῶν εἶχον καὶ συβάριδος
 20 μεστοὶ ἦσαν. ἰδὼν δὲ ἄνδρας λείους τὰ σκέλη, λιπαροὺς τὰς κόμας καὶ μὴδὲ γενεῖοις χρωμένους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσθῆτα μαλακοὺς, τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἐφόρους ἐπέστειλεν, ὥς ἐκείνους κήρυγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας ἐς

F 13 χαλινὸς – γλώττῃ imit. E. Ba. 386, fr. 492.3–4

T 11–16 πρὸς – ὄν aff. Suda β171 (1.461.1–7 Adler) || 12–13 σοφίαν – γλώττῃ aff. Phot. 333b5–6 || 19–20 ἀλλ' – ἦσαν aff. Suda α91 (1.13.3–4 Adler) 21–130.1 πρὸς – καθισταμένους aff. Suda ε3955 (2.490.21–24 Adler) 22–130.2 τὴν – ὁμοία aff. Suda π1657 (4.136.27–30 Adler) || 23–130.2 ἐς – ἐπανήλθε aff. Suda φ366 (4.727.8–9 Adler)

1 καὶ οἱ ὀψοποιοὶ E || 2 φάντασμα FQ || 5 νομίζειν Kayser¹App || 7 ἐμήκαυα (sic) A 9 μέντοι μὲν E || 9–10 μενίππου ταῦτα οὕτω FQ || 10 ἐμοὶ κάμοι Reiske² 11 βάσσαν E || 12 μὲν γὰρ EFQ Suda : μὲν A : γὰρ Kayser ex A (ut falso opinatur) οὗτος καὶ ἐδόκει FQ Suda | αὐτοῦ Phot. || 14 οἷς² οἶοι Q | διελέχθη FQ | ὅπερ] ὥσπερ E || 16 μὴδ' ἂν εἰπεῖν] μὴδὲ ἀνείπειν Suda | εἰπεῖ (sic) E || 17 ἀπολλωνίῳ ὥς ἐς EFQ 19 αὐτῶν A : αὐτῶν FQ : αὐτὸν E : Λυδῶν Valckenaer^{2/3} | σαβάριδος E || 20 μὴδὲ] μὴ Q || 21 μαλακῶς E || 22 ἐπέστειλεν] ἔγραψεν Suda | δημοσίᾳ (σωφρονεῖν) Reiske² || 23 βαλανείων] βαβυλωνίων Q

τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα, ὅθεν παλαιστραὶ τε ἀνήβησαν καὶ σπουδαὶ καὶ τὰ φιλίτια ἐπανήλθε καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἐαυτῇ ὁμοία. μαθῶν δὲ αὐτοὺς τὰ οἰκοὶ διορθομένους ἐπεμψεν ἐπιστολὴν ἀπ' Ὀλυμπίας
147 K. βραχυτέραν τῆς Λακωνικῆς σκυτάλης. ἔστι δὲ ἡδε. “Ἀπολλώνιος ἐφόροις χαίρειν. Ἄνδρῶν μὲν τὸ {μὴ} ἀμαρτάνειν, γενναίων δὲ τὸ ἀμαρτάνοντας 5 αἰσθέσθαι, Λακεδαιμονίων δὲ καὶ τὸ διορθοῦσθαι.”

28. Ἰδὼν δὲ ἐς τὸ ἔδος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ “χαίρε,” εἶπεν “ἀγαθὲ Ζεῦ, σὺ γὰρ οὕτω τι ἀγαθός, ὥς καὶ σαυτοῦ κοινωνῆσαι τοῖς ἀνθρώποις.” ἐξηγήσατο δὲ καὶ τὸν χαλκοῦν Μίλωνα καὶ τὸν λόγον τοῦ περὶ αὐτὸν σχήματος. ὁ γὰρ Μίλων ἐστάναι μὲν ἐπὶ δίσκου δοκεῖ τῷ πόδε ἄμφω ξυμβεβηκώς, ῥόαν δὲ 10 ξυνέχει τῇ ἀριστερᾷ, ἡ δεξιὰ δέ, ὀρθοὶ τῆς χειρὸς ἐκείνης οἱ δάκτυλοι καὶ οἶον διείροντος. οἱ μὲν δὴ κατ' Ὀλυμπίαν τε καὶ Ἀρκαδίαν λόγ(ι)οι τὸν ἀθλητὴν ἱστοροῦσι τοῦτον ἄτρεπτον γενέσθαι καὶ μὴ ἐκβιβασθῆναι ποτε τοῦ χώρου, ἐν ᾧ ἔσθῃ, δηλοῦσθαι δὲ τὸ μὲν ἀπρίξ τῶν δακτύλων ἐν τῇ ξυνοχῇ τῆς ῥόας, τὸ δὲ μὴδ' ἂν σχισθῆναι ποτ' αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, εἴ τις πρὸς ἓνα αὐτῶν 15 ἀμιλλῶτο, τῷ τὰς διαφυὰς ἐν ὀρθοῖς τοῖς δακτύλοις εὖ ξυνηρμόσθαι, τὴν ταινίαν δέ, ἣν ἀναδεῖται, σωφροσύνης ἡγοῦνται σύμβολον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος σοφῶς μὲν εἶπεν ἐπινενοῆσθαι ταῦτα, σοφώτερα δὲ εἶναι τὰ ἀληθέστερα. “ὥς δὲ γινώσκειτε τὸν νοῦν τοῦ Μίλωνος, Κροτωνιάται τὸν ἀθλητὴν τοῦτον 2 ἱερέα ἐστῆσαντο τῆς Ἥρας. τὴν δὲ δὴ μίτραν ὃ τι χρὴ νοεῖν, τί ἂν ἐξηγοίμην 20 ἔτι, μνημονεύσας ἱερέως ἀνδρός; ἡ ῥόα δὲ μόνῃ φυτῶν τῇ Ἥρᾳ φύεται, ὁ δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶ δίσκος, ἐπὶ ἀσπιδίου βεβηκώς ὁ ἱερεὺς τῇ Ἥρᾳ εὐχεται· τοῦτι

T 4–6 Ἀπολλώνιος – διορθοῦσθαι aff. *Ep.Ap.* 42a Penella

1 τε¹ om. **E** Suda φ366 | καθισταμένους] ἀποκαθίστασθαι Suda ε3955 (orationi suae accommodans) | τε² om. Suda φ366 || **1–2** καὶ σπουδαὶ om. Suda φ366 || **2** φιλίτια Bentley (et Jackson) || **4–5** Ἀπολλώνιος et χαίρειν om. *Ep.Ap.* || **5** μὴ dubitanter del. Penella^{APP} | ἀμαρτεῖν **Q** | τὸ² *Ep.Ap.* : τὸ καὶ **A E** : καὶ τὸ **FQ** | ἀμαρτάνοντας] ἀμαρτάνοντας (sic) **E** : μὴ ἀμαρτάνοντας **F**^{ac2} (μὴ punctis deletum) || **6** ἐσεσθαι **F** (αἰσθέσθαι **F**^{2sl}) | Λακεδαιμονίων δὲ καὶ τὸ (τὸ καὶ **LrPs**) διορθοῦσθαι *Ep.Ap.* : om. **A E FQ** || **10** μίδων **E**^{ac2uv} | ξυμβεβηκώς **F** : συμβεβηκώς **Q** : ξυμβεβηκώς **A E** || **11–12** οἶον διείροντος Hamaker (et Jackson) : οἶον vel οἴοι διείροντος Phillimore : οἶον διείροντες **A E FQ** || **12** λόγ(ι)οι Reiske² || **13** ἐκβιβασθῆναι Cobet (et Jackson) || **14** τὸ] τὸν **FQ** || **15** τὸ] τὸν **FQ** | ἀπ' ἀλλήλων αὐτοὺς **FQ** || **17** ἡγοῦνται Reiske^{1/2} (et Kayser²) : ἡγείται **A E FQ** || **20** δὲ **A E**^{ac2} : μὲν **E**^{2pc} **FQ** | δὴ μίτραν] δὴ μίτραν **E**^{ac2} || **21** ἔτι] ἄρτι Reiske² (et Hamaker) | μόνῃ Reiske¹ | φύεται] φαίνεται **E**

δὲ καὶ ἡ δεξιὰ σημαίνει. τὸ δὲ ἔργον τῶν δακτύλων καὶ τὸ μήπω διεστῶς τῇ ἀρχαίᾳ ἀγαλματοποιίᾳ προσκείσθω.”

29. Παρατυγχάνων δὲ τοῖς δρωμένοις ἀπεδέχετο τῶν Ἡλείων, ὡς ἐπεμελοῦντό τε αὐτῶν καὶ σὺν κόσμῳ ἔδρων μεῖον τε οὐδὲν ἢ οἱ ἀγωνιούμε- 148 K.
νοι τῶν ἀθλητῶν κρίνεσθαι ὄντο καὶ μήθ' ἐκόντες τι μήτ' ἄκοντες ἀμαρτάνειν προῦνοοῦντο. ἐρομένων δ' αὐτὸν τῶν ἐταίρων, τίνας τοὺς Ἡλείους περὶ τὴν διάθεσιν τῶν Ὀλυμπίων ἡγοῖτο, “εἰ μὲν σοφούς,” ἔφη “οὐκ οἶδα, σοφιστὰς μέντοι.”

30. Ὡς δὲ καὶ διεβέβλητο πρὸς τοὺς οἰομένους συγγράφειν καὶ ἀμαθεῖς
10 ἡγεῖτο τοὺς ἀπτομένους λόγου μείζονος, ὑπάρχει μαθεῖν ἐκ τῶνδε. μεράκιον γὰρ δοκησίσοφον ἐντυχὸν αὐτῷ περὶ τὸ ἱερὸν “συμπροθυμήθητί μοι” ἔφη “αὐριον, ἀναγνώσσομαι γάρ τι.” τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου ἐρομένου, ὅ τι ἀναγνώ-
σοιτο, “λόγος” εἶπε “συντέτακταί μοι ἐς τὸν Δία.” καὶ ἅμα ὑπὸ τοῦ ἱματίου ἐπεδείκνυ αὐτὸν σεμνυνόμενος τῇ παχύτητι τοῦ βιβλίου. “τί οὖν” ἔφη
15 “ἐπαινέσῃ τοῦ Διός; ἢ τὸν Δία τὸν ἐνταῦθα καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τῶν ἐν τῇ γῇ ὁμοιον;” “καὶ τοῦτο μὲν,” ἔφη “πολλὰ δὲ πρὸ τούτου καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔτερα· καὶ γὰρ αἱ ὥραι καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ ἀνέμους εἶναι καὶ ἄστρα Διὸς πάντα.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “δοκεῖς μοι” εἶπεν “ἐγκωμιαστικός 2
τις εἶναι σφόδρα.” “διὰ τοῦτο” ἔφη “καὶ ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι συντέτα-
20 κται καὶ τοῦ τυφλὸν τινα ἢ κωφὸν εἶναι.” “ἀλλὰ μηδὲ τοὺς ὑδέρους” εἶπε “μηδὲ τοὺς κατάρρους ἀποκήρυττε τῆς ἑαυτοῦ σοφίας, εἰ βούλοιο ἐπαινεῖν τὰ τοιαῦτα. βελτίων δὲ ἔση καὶ τοῖς ἀποθνήσκουσιν ἐπόμενος καὶ διωὼν ἐπαινούς τῶν νοσημάτων, ὅς ᾧν ἀπέθανον· ἦττον γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἀνίσσονται πατέρες τε καὶ παῖδες καὶ οἱ ἀγχοῦ τῶν ἀποθανόντων.” κεχαλινωμένον
25 δὲ ἰδὼν τὸ μεράκιον ὑπὸ τοῦ λόγου “ὁ ἐγκωμιάζων,” εἶπεν “ὦ συγγραφεῦ, πότερον ἂ οἶδεν ἐπαινέσεται ἄμεινον ἢ ἂ οὐκ οἶδεν;” “ἂ οἶδεν,” ἔφη “πῶς γὰρ 149 K.
ἂν τις ἐπαινοῖ, ἂ οὐκ οἶδε;” “τὸν πατέρα οὖν ἤδη ποτὲ τὸν σαυτοῦ 3

F 13–14 καὶ – βιβλίου imit. Pl. *Phdr.* 228d6–8

1 ἔργον A E FQ : διεῖρον Jacobs^{1/2} | τὸ² om. E FQ | διεστὸς Scaliger (et Jacobs²)
2 κείσθω E || 3 τῶν del. Kayser² || 4 τε¹ A : τῶν E FQ | αὐτῶν ἀγώνων Valckenaer¹
5 κρίνεσθαι Richards || 6 προνοοῦντο Q | τοὺς om. Lugd.73D Laur.CS.155
(Kayser²) | παρὰ E || 7 <χρῆ εἰπεῖν> οὐκ Reiske¹ || 9 δὲ om. Q || 11 αὐτὸ E | ἔφη om.
Q || 13 τῷ ἱματίῳ A || 15 ἢ Jones : ἢ A E FQ || 16 μὲν γε FQ || 18–19 μοι εἶναι
εἶπεν ἐγκωμιαστικός (absque τις) Q || 19 τις om. FQ | μοι om. FQ || 21 σεαυτοῦ
Laur.CS.155^{pc} : σαυτοῦ vel σεαυτοῦ Jackson || 22 καὶ² om. E || 23 αὐτοῦς FQ
24 κεχαλινωμένον Reiske² || 25 δὲ τε F (δὲ F^{2sl}) || 26 ἂ² om. F^{ac2} Q^{ac1} || 27 ἂν τις
om. Q

ἐπήνεσας;” “ἐβουλήθην,” εἶπεν “ἀλλ’ ἐπεὶ μέγας τε μοι δοκεῖ καὶ γενναῖος ἀνθρώπων τε ὧν οἶδα κάλλιστος οἶκόν τε ἱκανῶς οἰκῆσαι καὶ σοφία ἐς πάντα χρῆσθαι, παρήκα τὸν ἐς αὐτὸν ἔπαινον, ὥς μὴ αἰσχύνοιμι τὸν πατέρα λόγῳ ἥττονι.” δυσχεράνας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος (τουτὶ δὲ πρὸς τοὺς φορτικούς τῶν ἀνθρώπων ἔπασχεν) “εἶτα,” ἔφη “ὦ κάθαρμα, τὸν μὲν πατέρα τὸν σαυτοῦ, 5 ὃν ἴσα καὶ σεαυτὸν γινώσκεις, οὐκ ἂν οἶει ποτ’ ἂν ἱκανῶς ἐπαινέσαι, τὸν δ’ ἀνθρώπων καὶ θεῶν πατέρα καὶ δημιουργὸν τῶν ὄλων, ὅσα περὶ ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ἔστιν, εὐκόλως οὕτως ἐγκωμιάζων οὐθ’ ὃν ἐπαινεῖς δέδιδας, οὔτε ξυνίης εἰς λόγον καθιστάμενος μείζονα ἀνθρώπου;”

31. Αἱ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ διαλέξεις τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῶν χρησιμωτάτων ἐγίνοντο, περὶ σοφίας τε καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης καὶ καθάπαξ, ὅποσαι ἀρεταὶ εἰσι, περὶ τούτων ἀπὸ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῷ διελέγετο πάντας ἐκπλήττων οὐ ταῖς διανοαῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἰδέαις τοῦ λόγου. περιστάντες δὲ αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι ξένον τε παρὰ τῷ Διὶ ἐποιοῦντο καὶ τῶν οἶκοι νέων πατέρα βίου τε νομοθέτην καὶ γερόντων γέρας. ἐρομένου δὲ 15 Κορινθίου τινὸς κατὰ ἀχθηδόνα, εἰ καὶ θεοφάνια αὐτῷ ἄξουσιν, “νὴ τῷ σιώ,” ἔφη(σαν) “ἔτοιμά γε.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀπήγαγεν αὐτοὺς τῶν τοιούτων, ὥς μὴ φθονοῖτο. ἐπεὶ δὲ ὑπερβᾶς τὸ Ταῦγετον εἶδεν ἐνεργὸν Λακεδαιμόνα καὶ τὰ τοῦ Λυκούργου πάτρια εὖ πράττοντα, οὐκ ἠγδῆς ἐνόμισε τὸ καὶ τοῖς 20 τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων συγγενέσθαι περὶ ὧν ἐρωτᾶν ἐβούλοντο. ἤροντο οὖν ἀφικόμενον, πῶς θεοὶ θεραπευτέοι, ὁ δὲ εἶπεν “ὥς δεσπότηαι.” πάλιν ἤροντο, πῶς ἤρωες. “ὥς πατέρες.” τρίτον δὲ ἐρομένων “πῶς δὲ ἀνθρωποί;”, “οὐ Λακωνικὸν” ἔφη “τὸ ἐρώτημα.” ἤροντο καὶ ὅ τι ἠγοῖτο τοὺς παρ’ αὐτοῖς νόμους, ὁ δὲ εἶπεν “ἀρίστους διδασκάλους. οἱ διδάσκαλοι δὲ εὐδοκίμησουσιν, ἣν οἱ μαθηταὶ μὴ ῥαθυμώσιν.” ἐρομένων δ’ αὐτῶν, τί περὶ ἀνδρείας 25 συμβουλευοί, “καὶ τί” ἔφη “(ῆ) τῇ ἀνδρείᾳ χρήσασθαι;”

F 15–16 ἐρομένου – ἀχθηδόνα imit. Th. 4.40

1 ἐβουλήθη **Q** | τε] τι Kayser² | ἐδόκει Kayser^{1App} || **2** τε¹ om. **FQ** | οἶδα καὶ κάλλιστος **Q** | ἱκανῶς **AQ** : ἱκανὸς **EF** || **3** αἰσχύνοιμι **FQ** || **5** σεαυτοῦ Kayser^{1/2} || **6** ἀν¹ **AE** **FQ** : ἀρ’ Kayser^{1App} Kayser^{2T} | οἶει **E** : οἷη **AFQ** | ποτ’ scripsi : πότ’ **AEFQ** | τῶν **F^{ac1}** || **8** οὐδὲ **E** || **9** ξυνίεις **E** || **11** τε γὰρ καὶ **EQ** | ἀνδρίας **EF^{2sl}** | post σωφροσύνης punctum ponit Jackson | καθάπερ **A** || **12** εἰσι καὶ περὶ **FQ** || **14** δὲ] οὖν **FQ** | αὐτὸν om. **FQ** || **15** νέον **FQ** || **16** κορίνθου **Q** | εἰ **A** : ἦι **E** : ἦ **F** : ῆ **Q** | θεοφάνια ἐπ’ αὐτῷ **FQ** | ἄξιουσιν **E** | νῆ] ναι Kayser^{1Add} Kayser^{2T} (et Cobet) || **17** ἔφη(σαν) Olearius ἔτυμά **A** (sic; οἱ **A^{sl}**) || **18** ὑπερβᾶς] ὑπὲρ **A** | τηύγετον **E** || **19** καὶ bis deinceps **A** **22** τρίτων **E** | ἐρομένου **Q** || **25** ἀνδρίας **E** || **26** τί (ἄλλο) Reiske¹ : τί (ἄλλο γ’) Reiske² | ἔφη (ῆ) Reiske^{1/2} | ἀνδρία **E** | χρήσασθαι Jackson : χρήσεσθε **AEFQ** : χρήσεσθαι Crac.VIII.16.2 : χρήσθαι Reiske^{1/2}

32. Ἐτύγχανε δὲ περὶ τὸν χρόνον τοῦτον νεανίας Λακεδαιμόνιος αἰτίαν ἔχων παρ' αὐτοῖς, ὡς ἀδικῶν περὶ τὰ ἦθη. Καλλικρατίδα μὲν γὰρ τοῦ περὶ Ἀργινούσας ναυμαχῆσαντος ἦν ἔκγονος, ναυκληρίας δὲ ἦρα καὶ οὐ προσεῖχε τοῖς κοινοῖς, ἀλλ' ἐς Καρχηδόνα ἐξέπλει καὶ Σικελίαν ναῦς πεποιημένος.
- 5 ἀκούσας οὖν κρίνεσθαι αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ δεινὸν ᾤηθη περιδεῖν τὸν νεανίαν ὑπαχθέντα ἐς δίκην καὶ “ὦ λῶστε,” ἔφη “τί πεφροντικῶς περιεῖς καὶ μεστὸς ἐννοίας;” “ἀγὼν” εἶπεν “ἐπήγγελαί μοι δημόσιος, ἐπειδὴ πρὸς ναυκληρίαις εἰμι καὶ τὰ κοινὰ οὐ πράττω.” “πατὴρ δέ σοι ναύκληρος ἐγένετο ἢ πάππος;” “ἄπαγε,” εἶπεν “γυμνασίαρχοι γὰρ καὶ ἔφοροι καὶ πατρονόμοι πάντες.
- 10 Καλλικρατίδας δὲ ὁ πρόγονος καὶ τῶν ναυαρχησάντων ἐγένετο.” “μῶν” ἔφη “τὸν ἐν Ἀργινούσαις λέγεις;” “ἐκεῖνον” εἶπε “τὸν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀποθανόντα.” “εἴτ' οὐ διέβαλέ σοι” εἶπε “τὴν θάλατταν ἢ τελευτῇ τοῦ προγόνου;” “μὰ Δί',” εἶπεν “οὐ γὰρ ναυμαχῆσων γε πλέω.” “ἀλλ' ἐμπόρων τε καὶ 2 ναυκλήρων κακοδαιμονέστερον τί ἐρεῖς ἔθνος; πρῶτον μὲν περινοστοῦσι 15 ζητοῦντες ἀγορὰν κακῶς πράττουσαν, εἴτα προξένοις καὶ κατήλοις ἀναμιχθέντες πωλοῦσί τε καὶ ὠνοῦνται καὶ τόκοις ἀνοσίοις τὰς αὐτῶν κεφαλὰς 151 K. ὑποτιθέντες εἰς τὸ ἀρχαῖον σπεύδουσι. κἂν μὲν εὖ πράττωσιν, εὐπλοεῖ ἢ ναῦς καὶ πολὺν ποιοῦνται λόγον τοῦ μήτε ἐκόντες ἀνατρέψαι μήτε ἄκοντες. εἰ δὲ ἢ ἐμπορία πρὸς τὰ χρέα μὴ ἀναφέροιτο, μεταβάντες εἰς τὰ ἐφόλκια 20 προσαράττουσι τὰς ναῦς καὶ τὸν ἐτέρων {ναῦται} βίον θεοῦ ἀνάγκην εἰπόντες ἀθεώτατα καὶ οὐδὲ ἄκοντες αὐτοὶ ἀφείλοντο. εἰ δὲ καὶ μὴ τοιοῦτον 3 ἦν τὸ θαλαττουργόν τε καὶ ναυτικὸν ἔθνος, ἀλλὰ τό γε Σπαρτιάτην ὄντα καὶ πατέρων γεγονότα, οἳ μέσσην ποτὲ τὴν Σπάρτην ὥκησαν, ἐν κοίλῃ νηϊ κεῖσθαι λήθην μὲν ἴσχοντα Λυκούργου τε καὶ Ἰφίτου, φόρτου δὲ μνήμονα 25 καὶ ναυτικῆς ἀκριβολογίας, τίνος αἰσχύνῃς ἀπεστίν; εἰ γὰρ καὶ μὴδὲν ἄλλο,

F 2-3 Καλλικρατίδα - ναυμαχῆσαντος fort. resp. X. *Hell.* 1.6.27

10-12 Καλλικρατίδας - ἀποθανόντα fort. resp. X. *Hell.* 1.6.33 || 18 μῆτε¹ - ἄκοντες imit. D. 9.69 || 24 φόρτου μνήμονα imit. Hom. *Od.* 8.163

2 τὰ {πάτρια} ἦθη Jacobs¹ | γὰρ om. E || 3 ἀργινούσας A | ναυαρχῆσαντος FQ ἔκγονος Q || 6 περιεῖς Lugd.73D (ci. Reiske² Jacobs⁶): παρίης AE F^{1sl}: παρίεις FQ: περιεῖ Cobet | καὶ οὐ μεστὸς FQ || 7 συννοίας Jackson | ναυκληρίας A (αἰς A^{1sl}) 8 πράττω καὶ πατὴρ FQ || 9 γὰρ τε A || 10 καλλιστρατίδας F || 11 ἀργινούσας A ναυμαχία Jackson: ναυαρχία AE FQ || 12 εἴτ' οὐτ' E^{2pc} | οὐ οὖν FQ: οὖν οὐ Reiske¹ | εἶπε εἶτε Q || 13 τε γε FQ || 14 τί Reiske¹: τι AE FQ | {οἳ} πρῶτον Cobet || 15 ζητοῦσιν A || 16 ὠνοῦνται Cobet: πωλοῦνται AE FQ || 17-18 εὐπλοεῖ ἢ ναῦς καὶ καὶ εὐπλοῇ ἢ ναῦς Jacobs^{1/6} || 19 ἢ om. Q | μὴ οὐκ FQ || 20 τὸν τῶν A | ναῦται del. Kayser^{1/2}: οὗτοι Kayser^{1A}pp: ναυαγοὶ Jacobs³: ναυ(α)γία dubitanter Jackson || 22 ἔθνος γενος Q || 23 μέσσην μεσόγειον Platt

τὴν γοῦν Σπάρτην αὐτὴν ἔδει ἐνθυμείσθαι, ὥς, ὅποτε μὲν τῆς γῆς εἶχετο, οὐρανομήκη δόξασαν, ἐπεὶ δὲ θαλάττης ἐπεθύμησε, βυθισθεῖσάν τε καὶ
 4 ἀφανισθεῖσαν οὐκ ἐν τῇ θαλάττῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γῇ.” τούτοις τὸν νεανίαν οὕτω τι ἐχειρώσατο τοῖς λόγοις, ὥς νεύσαντα αὐτὸν ἐς τὴν γῆν κλαίειν, ἐπεὶ τοσοῦτον ἀπολελείφθαι τῶν πατέρων, ἀποδόσθαι τε τὰς ναῦς, 5 ἐν αἷς ἔζη. καθεστῶτα δὲ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀπολλώνιος καὶ τὴν γῆν ἀσπαζόμενον κατήγαγε παρὰ τοὺς ἐφόρους καὶ παρητήσατο τῆς δίκης.

33. Κάκεινο τῶν ἐν Λακεδαίμονι. ἐπιστολὴ ἐκ βασιλέως Λακεδαιμονίοις ἦκεν ἐπίπληξιν ἐς τὸ κοινὸν αὐτῶν φέρουσα, ὥς ὑπὲρ τὴν ἐλευθερίαν ὑβρίζοντων, ἐκ διαβολῶν δὲ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος ἐπέσταλτο αὐτοῖς 10 ταῦτα. οἱ μὲν δὴ Λακεδαιμόνιοι ἀπορίᾳ εἶχοντο καὶ ἡ Σπάρτη πρὸς ἐαυτὴν ἥριζεν, εἴτε χρὴ παραιτουμένους τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως εἴτε ὑπερφρονούντας ἐπιστέλλειν. πρὸς ταῦτα ξύμβουλον ἐποιοῦντο (τό)τε τὸν Ἀπολλώνιον τοῦ τῆς ἐπιστολῆς ἦθους, ὁ δὲ, ὥς εἶδε διεστηκότας, παρήλθε τε ἐς τὸ κοινὸν αὐτῶν καὶ ὥδε ἐβραχυλόγησε. “Παλαμῆδης εὔρε γράμματα οὐχ ὑπὲρ τοῦ 15 γράφειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ γινώσκειν, ἃ δεῖ μὴ γράφειν.” οὕτως μὲν δὴ Λακεδαιμονίους ἀπήγε τοῦ μῆτε θρασεῖς μῆτε δειλοὺς ὀφθῆναι.

34. Διατρίψας δ' ἐν τῇ Σπάρτῃ μετὰ τὴν Ὀλυμπίαν χρόνον, ὥς ἐτελεύτα ὁ χειμῶν, ἐπὶ Μαλέαν ἦλθεν ἀρχομένου ἤρος, ὥς ἐς τὴν Ρώμην ἀφήσων. διανοουμένῳ δὲ αὐτῷ ταῦτα ἐγένετο ὄναρ τοιόνδε. ἐδόκει γυναῖκα μεγίστην 20 τε καὶ πρεσβυτάτην περιβάλλειν αὐτὸν καὶ δεῖσθαι οἱ ξυγγενέσθαι, πρὶν εἰς Ἰταλοὺς πλεῦσαι. Διὸς δὲ εἶναι ἡ τροφὸς ἔλεγε καὶ ἦν αὐτῇ στέφανος πάντ' ἔχων τὰ ἐκ γῆς καὶ θαλάττης. λογισμὸν δὲ αὐτῷ διδοὺς τῆς ὄψεως ξυνήκεν, ὅτι πλευστέα εἶη ἐς Κρήτην πρότερον, ἢν τροφὸν ἡγοῦμεθα τοῦ Διός, ἐπειδὴ 2 ἐν ταύτῃ ἐμαυεῦθη, ὁ δὲ στέφανος καὶ ἄλλην ἴσως δηλώσει(ε) νῆσον. οὐσῶν 25 δὲ ἐν Μαλέᾳ νεῶν πλειόνων, αἱ εἰς Κρήτην ἀφήσειν ἐμελλον, ἐνέβη ναῦν ἀποχρώσαν τῷ κοινῷ. κοινὸν δὲ ἐκάλει τοὺς τε ἐταίρους καὶ τοὺς τῶν ἐταίρων δούλους, οὐδὲ γὰρ ἐκείνους παρεώρα. προσπλεύσας δὲ Κυδωνία καὶ

1 ὥς del. Reiske² || 4 τι ἐχειρώσατο Westermann : διεχειρώσατο A E FQ || 5 ἐπεὶ | ἐπ{ε}ῖ (τῷ) Valckenaer secundum Cobet, sed apud Valckenaer ipsum non inveni : ἐπ{ε}ῖ Jacobs^{3/5/6} | τοσοῦτον ἤκουσεν ἀπολελείφθαι A || 6 δὲ | τε E || 9 ἦκεν | ἦλθεν FQ || 10 ἔσταλτο FQ || 13 (ἀντ') ἐπιστέλλειν Reiske¹ | ξύμβουλον A | ἐποιοῦντο (τό)τε scripsi praeunte Reiske² (ἐποιοῦντο (παρόντα) vel (ἐπιδημοῦντα) (τό)τε) : ἐποιοῦντό τε E FQ : ἐποιοῦν τότε A^{1st} : ἐποιοῦντο A || 14 εἶδε τὲ διεστηκότας FQ | τε om. FQ 17 τοῦ om. A || 23 θαλάσσης FQ || 25 καὶ ἄλλην | καλὴν Jacobs^{2/6} | ἴσως suspectum habet Jackson | δηλώσει(ε) Reiske² : δηλώσει A E FQ : δηλώσαι (optativus) Kayser² 26 νηῶν E F || 27 ἀποχρήσαν E || 28 ἐταίρων ἄλλους δούλους FQ | οὐδὲ | οὐ E Q περιεώρα FQ

- παραπλεύσας ἐς Κνωσσὸν τὸν μὲν Λαβύρινθον, ὃς ἐκεῖ δείκνυται (ξυνεῖχε δέ, οἶμαι, ποτὲ τὸν Μινώταυρον), βουλομένων ἰδεῖν τῶν ἐταίρων, ἐκείνοις μὲν συνεχώρει τοῦτο, αὐτὸς δὲ οὐκ ἂν ἔφη θεατῆς γενέσθαι τῆς ἀδικίας τοῦ Μίνω. προῆι δὲ ἐπὶ Γόρτυναν πόθῳ τῆς Ἰδης. ἀνελθὼν οὖν καὶ τοῖς 3
- 5 θεολογουμένοις ἐντυχὼν ἐπορεύθη καὶ ἐς τὸ ἱερὸν τὸ Λεβηναῖον. ἔστι δὲ Ἀσκληπιοῦ καὶ ὥσπερ ἡ Ἀσία ἐς τὸ Πέργαμον, οὕτως ἐς τὸ ἱερὸν τοῦτο συνεφοῖτα ἡ Κρήτη. πολλοὶ δὲ καὶ Λιβύων ἐς αὐτὸ περαιοῦνται· καὶ γὰρ 153 K.
- τέτραπται πρὸς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος κατὰ γοῦν Φαιστόν, ἔνθα τὴν πολλὴν ἀνείργει θάλατταν ὁ μικρὸς λίθος. Λεβηναῖον δὲ τὸ ἱερὸν ὠνομάσθαι φασίν, 4
- 10 ἐπειδὴ ἀκρωτήριον ἐξ αὐτοῦ κατατείνει λεόντι εἰκασμένον, οἷα πολλὰ αἱ ξυντυχίαι τῶν πετρῶν ἀποφαίνουσιν, μῦθόν τε ἐπὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ ἄδουσιν, ὥς λέων εἰς οὗτος γένοιτο τῶν ὑποζυγίων ποτὲ τῇ Ῥέα. ἐνταῦθα διαλεγόμε- 4
- νου ποτὲ τοῦ Ἀπολλωνίου περὶ μεσημβρίαν (διελέγετο δὲ πολλοῖς ἀνδρά- σιν, ὅφ' ὧν τὸ ἱερὸν ἐθεραπεύετο) σεισμὸς ἀθρόως τῇ Κρήτῃ προσέβαλεν, 15
- βροντὴ δὲ οὐκ ἐκ νεφῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς γῆς ὑπήχησεν, ἡ θάλαττα δὲ ὑπε- νόστησε στάδια ἴσως ἑπτὰ. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἔδεισαν, μὴ τὸ πέλαγος ὑποχωρήσῃ ἐπισπάσῃται τὸ ἱερὸν καὶ ἀπενεχθῶσιν, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “θαρσεῖτε,” ἔφη “ἡ γὰρ θάλαττα γῆν ἔτεκε.” καὶ οἱ μὲν ὦντο αὐτὸν τὴν ὁμόνοιαν τῶν στοιχείων λέγειν, καὶ ὅτι μηδὲν ἂν ἡ θάλαττα νεώτερον ἐς τὴν 20
- γῆν ἐργάσαιτο, μετὰ δὲ ἡμέρας ὀλίγας ἀφικόμενοί τινες ἐκ τῆς Κυδωνιάτιδος ἡγγειλαν, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τε καὶ μεσημβρίαν, ἣν ἐγένετο ἡ διοσημεία, νῆσος ἐκ τῆς θαλάττης ἀνεδόθη περὶ τὸν πορθμὸν τὸν διαρρέον- τα Θήραν τε καὶ Κρήτην. ἔασαντες οὖν λόγων μῆκος ἔλθωμεν καὶ ἐπὶ τὰς ἐν Ῥώμῃ σπουδάς, αἱ ἐγένοντο αὐτῷ μετὰ τὰ ἐν Κρήτῃ.
- 25 **35.** Νέρων οὐ ξυνεχώρει φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ περιέργον αὐτῷ χρῆμα οἱ φιλοσοφοῦντες ἐφαίνοντο καὶ μαντικὴν συσκιαζόντες, καὶ ἦχθη ποτὲ ὁ τρίβων εἰς δικαστήριον, ὥς μαντικῆς σχῆμα. ἑὼ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ Μουσώ- νιος ὁ Βουλσίνιος, ἀνὴρ Ἀπολλωνίου μόνου δεύτερος, ἐδέθη ἐπὶ σοφίᾳ καὶ

F 14 τῇ Κρήτῃ προσέβαλεν fort. resp. Hom. *Od.* 3.291

1 κνωσσὸν E | ἐκεῖ] ἐδόκει FQ || 7 λιγύων Salmasius || 8 λιγυκὸν vel λιγυστικὸν Salmasius | γοῦν τὴν φαιστόν Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || 12 ὑποζυγόντων Cobet || 13 δὲ ὁ ἀπολλώνιος πολλοῖς Q || 14 ἀθρόος E Q || 18 θάλατταν Q^{ac2} 20 ἐργάσῃται E || 22 διοσημία E Q | θαλάσσης FQ || 23 καὶ² om. FQ 27 (πρό)σχημα Reiske² || 28 Βουλσίνιος Nieuwland : Βαβυλώνιος A E FQ : (ὡς) Βαβυλώνιος Olearius | μόνου] μὲν FQ | post δεύτερος lacunam statuit Reiske¹, quae exempli gratia vocibus θαυμάσιος δὲ explenda est

154 K. ἐκεῖ μὲν ὦν ἐκινδύνευεν, ἀπέθανε δ' ἂν τὸ ἐπὶ τῷ δῆσαντι, εἰ μὴ σφόδρα ἔρρωτο.

36. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει φιλοσοφίας οὔσης ἔτυχε προσίων τῇ Ῥώμῃ, στάδια δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀπέχων ἐνέτυχε Φιλόλαῳ τῷ Κιτιεῖ περὶ τὸ νέμος τὸ ἐν τῇ Ἀρικείᾳ. ἦν δὲ ὁ Φιλόλαος τὴν μὲν γλῶτταν ζυγκείμενος, 5 μαλακώτερος δὲ καρτερῆσαι τι. οὗτος ἀναλύων ἀπὸ τῆς Ῥώμης αὐτός τε ἐώκει φεύγοντι καὶ ὅτῳ ἐντύχοι φιλοσοφούντι παρεκελεύετο τὸ αὐτὸ πράττειν. προσειπὼν οὖν τὸν Ἀπολλώνιον ἐκέλευεν ἐκστῆναι τῷ καιρῷ, μηδὲ ἐπιφοιτᾶν τῇ Ῥώμῃ διαβεβλημένου τοῦ φιλοσοφεῖν, καὶ διηγείτο τὰ ἐκεῖ πραττόμενα θαμὰ ἐπιστροφόμενος, μὴ ἐπακροῶτό τις αὐτοῦ κατόπιν. 10 “σὺ δὲ καὶ χορὸν φιλοσόφων ἀναψάμενος” εἶπεν “βαδίζεις φθόνου μεστός οὐκ εἰδὼς τοὺς ἐπιτεταγμένους ταῖς πύλαις ὑπὸ τοῦ Νέρωνος, οἳ ζυλλήψονται σέ τε καὶ τούτους, πρὶν εἰσω γενέσθαι.” “τί δέ,” εἶπεν “ὦ Φιλόλαε, τὸν 15 αὐτοκράτορα σπουδάζειν φασί;” “ἡνιοχεῖ” ἔφη “δημοσίᾳ καὶ ἄδει παριῶν ἐς τὰ Ῥωμαίων θέατρα καὶ μετὰ τῶν μονομαχοῦντων ζῇ, μονομαχεῖ δὲ καὶ 15 αὐτός καὶ ἀποσφάττει.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “εἴτα,” ἔφη “βέλτιστε, μειζρόν τι ἡγῇ θέαμα ἀνδράσι πεπαιδευμένοις ἢ βασιλέα ἰδεῖν ἀσχημονοῦντα; θεοῦ μὲν γὰρ παίγνιον ἀνθρωπος” εἶπε “κατὰ τὴν Πλάτωνος δόξαν, βασιλεὺς δὲ ἀνθρώπου παίγνιον γιγνόμενος καὶ χαριζόμενος τοῖς ὄχλοις τὴν 20 ἑαυτοῦ αἰσχύνῃν τίνας οὐκ ἂν παράσχοι λόγους τοῖς φιλοσοφοῦσι;” “νῆ Δί’,” εἶπεν ὁ Φιλόλαος “εἴ γε μετὰ τοῦ ἀκινδύνου γίγνοιτο. εἰ δὲ ἀπόλοιο ἀναχθεῖς καὶ Νέρων σε ὦμόν φάγοι μηδὲν ἰδόντα ὦν πράττει, ἐπὶ πολλῷ ἔσται σοι τὸ ἐντυχεῖν αὐτῷ καὶ ἔτι πλεῖον ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ ἐγένετο, ὅποτε παρὰ τὸν 25 **155 K.** Κύκλωπα ἦλθεν· ἀπώλεσε γὰρ πολλοὺς τῶν ἐταίρων ποθήσας ἰδεῖν αὐτὸν καὶ ἡττηθεὶς ἀτόπου καὶ ὠμοῦ θεάματος.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “οἶε γὰρ” ἔφη 25 “τούτον ἦττον ἐκτετυφλώσθαι τοῦ Κύκλωπος, εἰ τοιαῦτα ἐργάζεται;” καὶ ὁ

F 18 θεοῦ – ἀνθρωπος imit. Pl. *Lg.* 803c4–5 || **23–26** τῷ – ἐργάζεται resp. Hom. *Od.* 9.216–542

T 5–6 ἦν – τι aff. Phot. 333b6–7

1 μὲν ὦν **E FQ** : μένων **A** | ἐκινδύνευσεν **E FQ** | ἀπέθανε δ' ut scholium del. Reiske²
4 κιτιεῖ **Q** || **5** Ἀρική Kayser^{1C} Kayser^{2T} | (εὐ) vel (καλῶς) vel (ικανῶς) ζυγκείμενος Reiske¹ ((εὐ) et Hamaker) : (ἀνδρικῶς) (vel tale quid) ζυγκείμενος Reiske²
6 μαλακώτερον **Q** || **7** ἐντύχη **E** | τὸ om. **E** || **11** εἶπεν ἀναψάμενος **E** || **12** τοῦ om. **FQ** || **13** τε om. **Q** || **16–17** ἔφη ὦ βέλτιστε **E** || **18** γὰρ om. **E** || **19** γενόμενος **A** (ι **A**^{1sl}) **Q** || **20** λόγοις **E** || **21** γε μὴ μετὰ **E**^{4sl} **FQ** | κινδύνου **E FQ** || **23** ἔτι scripsi : ἐπὶ **A E FQ** || πλείονι Laur. CS.155^{2PC} (Kayser^{1/2}) || **24** ἀπώλεσα **F** (ε **F**^{2sl}) || **26** ἐκτετυφλώσθαι Reiske^{1/2} (et Jacobs⁶)

Φιλόλαος “πραττέτω,” εἶπεν “ὅ τι βούλεται, σὺ δὲ ἀλλὰ τούτους σώζε.”
φωνῇ δὲ ταῦτα μείζονι ἔλεγε καὶ ἐώκει κλάοντι.

37. Ἐνταῦθα δείσας ὁ Δάμις περὶ τοῖς νέοις, μὴ χείρους αὐτῶν γένοιτο
ὑπὸ τῆς Φιλολάου πτοίας, ἀπολαβὼν τὸν Ἀπολλώνιον “ἀπολεῖ” ἔφη “τοὺς
5 νέους ὁ λαγῶς οὗτος τρόμων καὶ ἀθυμίας ἀναπιμπλὰς πάντα.” ὁ δὲ Ἀπολ-
λώνιος “καὶ μὴν πολλῶν” ἔφη “ἀγαθῶν ὄντων, ἃ μὴδ’ εὐξαμένῳ μοι πολλά-
κις παρὰ τῶν θεῶν γέγονε, μέγιστον ἂν ἔγωγε φαίην ἀπολελευκέναι τὸ νυνὶ
τοῦτο· παραπέπτωκε γὰρ βάσανος τῶν νέων, ἢ σφόδρα ἐλέγξει τοὺς φιλοσο-
φοῦντάς τε αὐτῶν καὶ τοὺς ἕτερόν τι μᾶλλον ἢ τοῦτο πράττοντας.” καὶ 2
10 ἡλέγχθησαν αὐτίκα οἱ μὴ ἔρρωμένοι σφω· ὑπὸ γὰρ τῶν τοῦ Φιλολάου
λόγων ἀπαχθέντες οἱ μὲν ἔφασαν νοσεῖν, οἱ δ’ οὐκ εἶναι αὐτοῖς ἐφόδια, οἱ δὲ
τῶν οἶκοι ἐρᾶν, οἱ δὲ ὑπὸ ὀνειράτων ἐκπεπλήχθαι, καὶ περιήλθεν εἰς ὀκτῶ
ὁμιλητὰς ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τεσσάρων καὶ τριάκοντα, οἱ ξυνεφοίτων αὐτῷ εἰς
τὴν Ῥώμην. οἱ δ’ ἄλλοι Νέρωνά τε καὶ φιλοσοφίαν ἀποδράντες φυγῇ
15 ὥχοντο.

38. Συναγαγὼν οὖν τοὺς περιλειφθέντας, ὧν καὶ Μένιππος ἦν ὁ συναλ-
λάξας τῇ ἐμπούσῃ καὶ Διοσκουρίδης ὁ Αἰγύπτιος καὶ Δάμις, “οὐ λοιδορή-
σομαι” ἔφη “τοῖς ἀπολελοιπόσιν ἡμᾶς, ἀλλ’ ὑμᾶς ἐπαινέσομαι μᾶλλον, ὅτι
ἄνδρες ἐστέ ἐμοὶ ὅμοιοι, οὐδ’, εἴ τις Νέρωνα δείσας ἀπήλθε, δειλὸν ἡγήσομαι
20 τοῦτον, ἀλλ’ εἴ τις τοῦ δέους τούτου κρείττων γίνεταί, φιλόσοφος ὑπ’ ἐμοῦ
προσειρήσεται, καὶ διδάξομαι αὐτόν, ὅποσα οἶδα. δοκεῖ δὴ μοι πρῶτον μὲν 156 K.
εὐξασθαι τοῖς θεοῖς, δι’ οὓς ταῦτα ἐπὶ νοῦν ἦλθεν ὑμῖν τε κἀκείνοις, ἔπειθ’
ἡγεμόνας αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ὥνπερ χωρὶς οὐδὲν ὅλως ἐσμέν. παριτητέα ἐς 2
πόλιν, ἢ τοσοῦτων τῆς οἰκουμένης μερῶν ἄρχει· πῶς ἂν οὖν παρέλθοι τις, εἰ
25 μὴ ἐκείνοι ἡγοῖντο, καὶ ταῦτα τυραννίδος ἐν αὐτῇ καθεστηκυίας οὕτω
χαλεπῆς, ὥς μὴ ἐξεῖναι (φιλο)σόφοις εἶναι; ἀνόητόν τε μηδενὶ δοκεῖτω τὸ

Τ 3 δείσας περὶ τοῖς νέοις aff. Phot. 333b8

1 πραττέτω μὲν εἶπεν **E FQ** || 4 τῆς τοῦ φιλολάου **Q** | τῆς] τοῖς **A** | ὑπολαβὼν **FQ**
5 εὐθυμίας **Q** | fortasse πάντα(ς) || 7 παρὰ τῶν om. **Q** (spatio vacuo relicto) | ἐγὼ **Q**
8 σφόδρα τὲ ἐλέγξει **FQ** || 10 τῶν om. **E** | τοῦ om. **A** || 11 ἀπεχθέντες **E** : ταραχθέντες
Cobet || 13 τεττάρων Aldina (Kayser^{1/2}) || 16 καὶ om. **E FQ** || 17 διοσκορίδης **FQ**
21 πρῶτα **E** || 22 τοῖς θεοῖς om. **Q** | ἡμῖν **Q** || 23–24 ὥνπερ – πόλιν] ὧν χωρὶς οὐδὲν
ἄλλο ἢ τυφλοὶ (vel ἡ σκιαὶ Reiske²) ἐσμέν. παριτητέα γὰρ ἐς (εἰς Reiske²) πόλιν
Reiske^{1/2} || 23 ὥνπερ scripsi : ὧν γὰρ **A E FQ** : (θε)ῶν γὰρ Jacobs¹ | οὐδὲν ὅλως
Jacobs⁶ : οὐδ’ ἐν ἄλλῳ **A E** : οὐδὲν ἄλλο **FQ** : οὐδὲν ἀνύσιμον (deleto ἐσμέν) Jacobs¹ :
οὐδὲν ἀπλῶς Radermacher : οὐδ’ ἐν ἄλλοτρίᾳ Jones || 24 οὖν ἂν **FQ** || 26 (φιλο)σό-
φοις scripsi | τε] γε **F**

- θαρσεῖν ὁδόν, ἣν πολλοὶ τῶν φιλοσόφων φεύγουσιν. ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν
 οὐδὲν ἂν οὕτως φοβερὸν ἡγοῦμαι γενέσθαι τῶν κατ' ἀνθρώπους, ὥς ἐκπλα-
 γῆναί ποτε ὑπ' αὐτοῦ τὸν σοφόν, εἴτ' οὐδ' ἂν προσθείην ἀνδρικός μελέτας,
 3 ἐὰν μὴ μετὰ κινδύνων γίνοιτο. καὶ ἄλλως ἐπελθὼν γῆν ὄσσην οὕτω τις
 ἀνθρώπων, θηρία μὲν Ἀράβιά τε καὶ Ἰνδικὰ ἀμύπολλα εἶδον, τὸ δὲ θηρίον 5
 τοῦτο, ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ τύραννον, οὔτε ὁπόσαι κεφαλὰὶ αὐτῷ, οἶδα,
 οὔτε εἰ γαμψώνυχόν τε καὶ καρχαρόδουν ἐστί. καίτοι πολιτικὸν μὲν εἶναι τὸ
 θηρίον τοῦτο λέγεται καὶ τὰ μέσα τῶν πόλεων οἰκεῖν, τοσοῦτ' ἂν ἀγριώτε-
 ρον διάκειται τῶν ὀρεινῶν τε καὶ ὑλαίων, ὅσῳ λείοντες μὲν καὶ παρδάλεις
 ἐνίοτε κολακευόμενοι ἡμεροῦνται καὶ μεταβάλλουσι τοῦ ἥθους, τουτὶ δὲ 10
 ὑπὸ τῶν καταψηχόντων ἐπαιρόμενον ἀγριώτερον αὐτοῦ γίνεται καὶ λαφύσ-
 σει πάντα. περὶ μὲν γε θηρίων οὐκ ἂν εἴποις, ὅτι τὰς μητέρας ποτὲ τὰς
 4 αὐτῶν ἐδαίσαντο, Νέρων δὲ ἐμπεφόρηται τῆς βορᾶς ταύτης. εἰ δὲ καὶ ταῦτα
 γέγονεν ἐπ' Ὀρέστη καὶ Ἀλκμαίῳ, ἀλλ' ἐκείνοις σχῆμα τοῦ ἔργου πατέρες
 ἦσαν, ὁ μὲν ἀποθανὼν ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, ὁ δὲ ὄρμου πραθείς· οὐτοσί 15
 δὲ καὶ εἰσποιηθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς γέροντι βασιλεῖ καὶ κληρονομήσας τὸ
 157 K. ἄρχειν ναυαγίῳ τὴν μητέρα ἀπέκτεινε πλοῖον ἐπ' αὐτῇ ξυθείς, ὅφ' οὗ
 ἀπώλετο πρὸς τῇ γῇ. εἰ δὲ ἐκ τούτων φοβερὸν τις ἡγείται Νέρωνα καὶ διὰ
 τοῦτο ἀποπηδᾷ φιλοσοφίας οὐκ ἀσφαλὲς αὐτῷ νομίζων τὸ ἀπὸ θυμοῦ τι
 αὐτῷ πράττειν, ἴστω τὸ μὲν φοβερὸν ἐκείνοις ὑπάρχον, ὅσοιπερ ἂν σωφρο- 20
 σύνης τε καὶ σοφίας ἄπτωνται (τούτοις γὰρ καὶ τὰ παρὰ τῶν θεῶν εὖ ἔχει),
 τὰ δὲ τῶν ὑβρίζοντων ὕθλον ἡγείσθω, καθὰ καὶ τὰ τῶν μεμεθυσμένων. καὶ
 5 γὰρ δὴ κἀκείνους γε ἡλιθίους μὲν ἡγοῦμεθα, φοβεροὺς δὲ οὐ. ἴωμεν οὖν ἐς
 τὴν Ῥώμην, εἴ γε ἐρρώμεθα· πρὸς γὰρ τὰ Νέρωνος κηρύγματα, δι' ὧν

T 12-17 περι - ἄρχειν aff. Phot. 333b8-14

2 ἡγοῦμαι φοβερὸν οὕτως FQ || 3 προσθείη Q: προθείη Reiske²: προθείην Kayser²
 ἀνδρικός Jacobs⁶: ἀνδρὶ τὰς A E FQ: ἀνδρίας Kayser^{1C}: ἀνδρείας Kayser² || 4 ἐὰν] εἰ
 Jackson | γίνοιτο FQ || 5 μὲν γὰρ ἀράβιά E FQ | τε om. Q || 7 εἶναι om. FQ
 7-8 τὸ θηρίον τοῦτο A: τοῦτο τὸ θηρίον E: τὸ θηρίον FQ || 8 τοσοῦτον A: τοσοῦτο
 Q || 9 πορδάλεις FQ || 10 ἐνίοτε om. Q || 12 γε] τε FQ: γὰρ Phot. A | ποτὲ τὰς om.
 Phot. || 13 ἐμφορήται Phot. M || 13-14 εἰ - γέγονεν om. Phot. || 14 ἀλκμαῖον A
 ἐκείνοι Phot. A² || 15 ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικός om. Phot. | οὗτος Phot. || 16 καί¹ om.
 A || 17 ναυαγίᾳ Reiske^{1/2} (et Cobet) | ἀπέκτεινε F || 18 φοβερώων E || 19 αὐτὸ E
 20 μὲν τὸ Reiske¹ | ἐκείνοις οὐκ ὑπάρχον E FQ: <οὐκ> ἐκείνοις ὑπάρχον Schenkl²
 21 ἄπτωνται F | γὰρ <καὶ τὰ παρ' ἀνθρώπων> Reiske^{1/2} | ἔχοι E || 22 καθάπερ FQ
 καί¹ om. E FQ || 23 γε om. FQ

ἐξείργει φιλοσοφίαν, ἔστιν ἡμῖν τὸ τοῦ Σοφοκλέους λέγειν ‘οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε’ οὐδὲ Μοῦσαι καὶ Ἀπόλλων Λόγιος. εἰκὸς δὲ καὶ αὐτὸν Νέρωνα γινώσκειν τὰ ἱαμβεῖα ταῦτα, τραγωδία, ὡς φασι, χαίροντα.” ἐνταυθα τις τὸ Ὀμήρου ἐνθυμηθεῖς, ὡς, ἐπειδὴν ὁ λόγος ἀρμόση πολεμικοὺς

5 ἄνδρας, μία μὲν κόρυς γίνονται, μία δὲ ἄσπῖς, εὐρεῖν ἂν μοι δοκεῖ αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τούτου τοὺς ἄνδρας γενόμενον· ὑπὸ γὰρ τῶν τοῦ Ἀπολλωνίου λόγων συγκροτηθέντες ἀποθνήσκουσιν τε ὑπὲρ φιλοσοφίας ἔρρωντο καὶ βελτίους τῶν ἀποδράντων φαίνεσθαι.

39. Προσή(ε)σαν μὲν οὖν ταῖς πύλαις, οἱ δὲ ἐφεστῶτες οὐδὲν ἡρώτων,
- 10 ἀλλὰ περιήρουν τὸ σχῆμα καὶ ἐθαύμαζον· ὁ γὰρ τρόπος ἱερὸς ἐδόκει καὶ οὐδὲν ὀικῶς τοῖς ἀγείρουσι. καταλύουσι δ’ αὐτοῖς ἐπὶ πανδοχείᾳ περὶ τὰς πύλας καὶ δεῖπνον αἰρουμένοις, ἐπειδὴ καιρὸς ἐσπέρας ἤδη ἐτύγχανεν, ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος οὐκ ἀγλευκῶς τῆς φωνῆς ἔχων· περιήει δὲ ἄρα κύκλῳ τὴν Ῥώμην ἄδων τὰ τοῦ Νέρωνος μέλη καὶ μεμισθωμένος
- 15 τοῦτο, τὸν δὲ ἀμελῶς ἀκούσαντα ἢ μὴ καταβαλόντα μισθὸν τῆς ἀκροάσεως ξυγκεχώρητο αὐτῷ καὶ ἀπάγειν ὡς ἀσεβοῦντα. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ κιθάρα καὶ ἡ πρόσφορος τῷ καθαρίζειν σκευὴ πᾶσα, καὶ τινα καὶ νευρὰν τῶν ἐφαψαμένων τε καὶ προεντεταμένων ἐν κυτίδι εἶχεν, ἣν ἔφασκεν ἐκ τῆς Νέρωνος ἐωνῆσθαι κιθάρας δυοῖν μναῖν καὶ ἀποδώσεσθαι αὐτὴν οὐδενί, ἣν μὴ
- 20 καθαρθὸς ἦ τῶν ἀρίστων τε καὶ ἀγωνιουμένων Πυθοί. ἀναβαλόμενος οὖν, 2

F 1–2 οὐ – τάδε aff. S. *Ant.* 450 || 5 μία¹ – ἄσπῖς imit. Hom. *Il.* 13.131, 16.215

T 9–140.8 Προσή(ε)σαν – Μούσαις resp. Eus. 30.26–30 (p. 164 des Places)
 10–11 ὁ – ἀγείρουσι aff. Suda α211 (1.24.23–24 Adler) || 12–13 ἐπὶ – ἔχων aff. Phot. 333b14–15, Suda κ2266 (3.174.23–24 Adler) || 20–140.1 ἀναβαλόμενος – ὕμνον aff. Suda α1799 (1.161.8–9 Adler), [Zonaras] 195.2–3

1 λέγειν Miller : ἐλεγείον A E FQ : ἱαμβεῖον Aldina : del. Kayser¹ || 2 καὶ² om. A (add. A^{1st}) || 2–3 αὐτῷ E || 4 τὸ Par.1696^{pc} : τοῦ A E FQ : τὸ τοῦ Olearius | λόχος Reiske^{1/2} || 5 δοκῇ A Q || 6 γινόμενον FQ || 9 προσή(ε)σαν Reiske² (et Kayser²) : προσήσαν A E FQ : προσή(ει)σαν Reiske¹ || 10 περιήρουν E | ἐδόκει ἦν Suda 11 ὀικῶς FQ Suda : ὀικὸς A E | ἐπὶ ἐν FQ || 12 ὥς ἐπὶ Kayser² (praeunte Jacobs⁶ qui vertit “wie zur Feier eines Festgelages”) || 13 ἀγλευκῶς ἀγλύκως Phot.M : ἀγλύκω Phot.A : ἀγροίκως F^{1m87p} Suda : οὐκ ἄγαν λευκῶς Jacobs⁶ | φωνῆς om. Phot. || 14 ἄρα om. Q || 15 ἔς vel ᾠδῶς τοῦτο Reiske^{1/2} || 16 ξυγκεχώρητο FQ || 17–18 τῶν – προεντεταμένων iure suspectum habet Reiske^{1/2} : non vertit Jacobs⁶, fortasse spuria iudicans || 18 προεντεταμένων FQ | ἐν A E^{ac3} : ἀποκειμένην ἐν E^{3pc} FQ | κυτίδι E : κυντίδι A : κοιτίδι FQ || 19 δυεῖν Q || 20 ἀναβαλόμενος Q Suda [Zonaras] : ἀναβαλλόμενος A E F Suda A

ὅπως εἰώθει, καὶ βραχὺν διεξελθὼν ὕμνον τοῦ Νέρωνος ἐπήγε μέλη τὰ μὲν ἐξ Ὀρεστείας, τὰ δὲ ἐξ Ἀντιγόνης, τὰ δ' ὁποθεν{γ}οῦν τῶν τραγωδουμένων αὐτῷ, καὶ ᾧδὰς ἔκαμπτειν, ὁπόσας Νέρων ἐλύγιζε τε καὶ κακῶς ἔστρεφεν. ἀργότερον δὲ ἀκρωμένων ὁ μὲν ἀσεβεῖσθαι Νέρωνα ὑπ' αὐτῶν ἔφασκε καὶ πολεμίους τῆς θείας φωνῆς εἶναι, οἱ δὲ οὐ προσεῖχον. ἐρομένου δὲ τοῦ 5 Μενίππου τὸν Ἀπολλώνιον, πῶς ἀκούει λέγοντος ταῦτα, “πῶς” ἔφη “ἢ ὥς ὅτε ᾗδεν; ἡμεῖς μέντοι, ὦ Μένιππε, μὴ παροξυνώμεθα πρὸς ταῦτα, ἀλλὰ τὸν μισθὸν τῆς ἐπιδείξεως δόντες ἐάσωμεν αὐτὸν θύειν ταῖς Νέρωνος Μούσαις.” τοῦτο μὲν δὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπαρωνήθη.

40. Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ Τελεσίνοιο ὁ ἕτερος τῶν ὑπάτων καλέσας τὸν 10 Ἀπολλώνιον “τί” ἔφη “τὸ σχῆμα;” ὁ δὲ “καθαρὸν” εἶπεν “καὶ ἀπ' οὐδενὸς θνητοῦ.” “τίς δὲ ἡ σοφία;” “θειαςμὸς” ἔφη “καὶ ὥς ἂν τις θεοῖς εὐχοίτο καὶ θύοι.” “ἔστι δέ τις, ὦ φιλόσοφε, ὃς ἀγνοεῖ ταῦτα;” “πολλοί,” εἶπεν “εἰ δὲ καὶ ὀρθῶς τις ἐπίσταται ταῦτα, πολλῶ γένοιτ' ἂν αὐτοῦ βελτίων ἀκούσας σοφω- 15 2 τέρου ἀνδρός, ὅτι ἂ οἶδεν, εὖ οἶδε.” ταῦτα ἀκούοντα τὸν Τελεσίνοιο (καὶ γὰρ **159 K.** ἐτύγγανεν ὑποθεραπεύων τὸ θεῖον) εἰσῆλθεν ὁ ἀνὴρ δι' ἃ πάλαι περὶ αὐτοῦ ἤκουε καὶ τὸ μὲν ὄνομα οὐκ ᾔετο δεῖν ἐς τὸ φανερόν ἐρωτᾶν, μή τι ἔτι λανθάνειν βούλοιο, ἐπανήγε δὲ αὐτὸν πάλιν ἐς τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ θεοῦ (καὶ γὰρ πρὸς διάλεξιν ἐπιτηδείως εἶχε) καὶ ὥς σοφῶ γε εἶπεν “τί εὐχῇ 20 προσίων τοῖς βωμοῖς;” “ἔγωγε” ἔφη “δικαιοσύνην εἶναι, νόμους μὴ καταλύ- εσθαι, πένεσθαι τοὺς σοφοὺς, τοὺς δὲ ἄλλους πλουτεῖν μὲν, ἀδόλως δέ.” “εἶτα” εἶπεν “τοσαῦτα αἰτῶν οἷε τεύξεσθαι;” “νῆ Δί’,” εἶπεν “ἔξυνείρω γὰρ τὰ πάντα ἐς εὐχὴν μίαν καὶ προσίων τοῖς βωμοῖς ὧδε εὐχομαι. ‘ὦ θεοί, 25 δοίγητέ μοι τὰ ὀφειλόμενα.’ εἰ μὲν δὴ τῶν χρηστῶν εἰμι ἀνθρώπων, τεύξομαι πλείονων ἢ εἶπον. εἰ δὲ ἐν τοῖς φαύλοις με οἱ θεοὶ τάττουσι, τάναντία μοι

F 2 Ὀρεστείας resp. *A. Oresteiam* vel *S. vel E. Electram* | Ἀντιγόνης resp. *S. Ant.*

T 3 ᾧδὰς – ἔστρεφεν aff. Suda κ294 (3.24.30–31 Adler), λ772 (3.291.24–25 Adler)

1 ὅπως] ὡσπερ Suda [Zonaras] | καὶ βραχὺν διεξελθὼν] βραχὺν διεξῆλθεν Suda [Zonaras] | βραχὺ **F** || **2** ὀρεστίας **FQ** | ὁποθεν{γ}οῦν Kayser^{1C} Kayser^{2T} (et Cobet) : ὁπόθεν γοῦν **A EFQ** || **3** ἔκαμπτειν ᾧδὰς Suda λ772 | ὁπόσας ὁ Νέρων Suda (utroque loco) | ἐλύγιζε τέ τε (sic) **A** | κακῶς om. Suda (utroque loco) || **6** ἀκούει **Q** **6–7** πῶς ἔφη ἢ ὥς ὅτε ᾗδεν] “(ὀ)πως;” ἔφη. “{ἢ} ὥς ὅτε ᾗδεν.” Cobet || **6** πῶς²] “subaudi ἄλλως nisi hoc addendum est” Reiske² || **9** τοῦτο] τούτῳ Reiske^{1/2} || **12** τίς] τί **Q** || **13** ὃς] ὅστις **Q** || **14** ἀκούσε (sic) **E** || **15** ἀκούσαντα **FQ** || **16** ὑπερθεραπεύων **A**^{1sl} | ὁ ἀνὴρ δι' ἃ] οἷα νῆ Δία Radermacher || **17** ἤκουσε **FQ** | τι **A:** τιν' **E FQ** || **18** ἐπανήγαγε **E**

- παρ' αὐτῶν ἤξει καὶ οὐ μέμφομαι τοὺς θεοὺς, εἰ κακῶν ἀξιούμαι μὴ χρηστὸς 3
 ὦν.” ἐξεπέπληκτο μὲν δὴ ὁ Τελεσίνος ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, βουλόμενος
 δὲ αὐτῷ χαρίζεσθαι “φοῖτα” ἔφη “ἐς τὰ ἱερὰ πάντα, καὶ γεγράψεται παρ’
 ἐμοῦ πρὸς τοὺς ἱερωμένους δέχεσθαι σε καὶ διορθουμένῳ εἴκειν.” “ἦν δὲ μὴ
 5 γράψῃς,” ἔφη “οὐδέξονται με;” “μὰ Δί,” εἶπεν “ἐμὴ γὰρ” ἔφη “αὕτη
 ἀρχή.” “χαίρω,” ἔφη “ὅτι γενναῖος ὦν μεγάλου ἄρχεις, βουλοίμην δ’ ἂν σε
 κάκεῖνο περὶ ἐμοῦ εἰδέναι. ἐγὼ τῶν ἱερῶν τὰ μὴ βεβαίως κλειστὰ χαίρω
 οἰκῶν καὶ παραιτεῖται με οὐδεὶς τῶν θεῶν, ἀλλὰ ποιοῦνται κοινωνὸν στέγης.
 ἀνείσθω δὴ μοι κἀνταῦθα· καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι ξυνεχώρουν αὐτό.” καὶ ὁ
 10 Τελεσίνος “μέγα” ἔφη “Ρωμαίων ἐγκώμιον οἱ βάρβαροι προὔλαβον· τουτὶ
 γὰρ ἐβουλόμην ἂν καὶ περὶ ἡμῶν λέγεσθαι.” ὥκει μὲν δὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς
 ἐναλλάττων αὐτὰ καὶ μεθιστάμενος ἐξ ἄλλου ἐς ἄλλο, αἰτίαν δὲ ἐπὶ τούτῳ 160 K.
 ἔχων “οὐδὲ οἱ θεοὶ” ἔφη “πάντα τὸν χρόνον ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκοῦσιν, ἀλλὰ
 πορεύονται μὲν εἰς Αἰθιοπίαν, πορεύονται δὲ ἐς Ὀλυμπόν τε καὶ Ἄθω, καί,
 15 οἶμαι, ἄτοπον τοὺς μὲν θεοὺς τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθνη περινοστέειν πάντα,
 τοὺς δὲ ἀνθρώπους μὴ τοῖς θεοῖς ἐπιφοιτᾶν πᾶσι. καίτοι δεσπόται μὲν
 ὑπερορῶντες δούλων οὕτω αἰτίαν ἔξουσιν (ἴσως γὰρ ἂν καταφρονοῖεν αὐτῶν
 ὡς μὴ σπουδαίων), δούλοι δὲ μὴ πάντως τοὺς αὐτῶν δεσπότας θεραπεύοντες
 ἀπόλοιτο ἂν ὑπ’ αὐτῶν ὡς κατάραιοί τε καὶ θεοὶς ἐχθρὰ ἀνδράποδα.”
 20 **41.** Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ τὰ ἱερὰ οἱ θεοὶ ἐθεραπεύοντο μᾶλλον
 καὶ ξυνήεσαν οἱ ἄνθρωποι ἐς ταῦτα, ὡς τὰ ἀγαθὰ πλείω παρὰ τῶν θεῶν
 ἔξοντες, καὶ οὕτω διεβάλλοντο αἱ ξυνουσίαι τοῦ ἀνδρὸς διὰ τὸ σπουδάζεσθαι
 τε δημοσίᾳ λέγεσθαι τε ἐς πάντας· οὐδὲ γὰρ θύραις ἐπεπόλαξεν, οὐδὲ ἐτρίβε-
 το περὶ τοὺς δυνατοὺς, ἀλλ’ ἡσπάζετο μὲν ἐπιφοιτῶντας, διελέγετο δὲ αὐτοῖς
 25 ὅποσα καὶ τῷ δήμῳ.
- 42.** Ἐπεὶ δ’ ὁ Δημήτριος διατεθεὶς πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς
 λόγοις εἴρηκα, παραγενόμενος ἐς τὴν Ῥώμην ὕστερον ἐθεράπευε μὲν τὸν
 Ἀπολλώνιον, ἐπηφίει δ’ αὐτὸν τῷ Νέρωνι, τέχνη ταῦτα ὑπωπτεύθη τοῦ
 ἀνδρὸς καὶ τὸν Δημήτριον αὐτὸς ἐδόκει καθεικέναι ἐς αὐτά, καὶ πολὺ
 30 μᾶλλον, ὁπότε γυμνάσιον μὲν ἐξεποιήθη τῷ Νέρωνι θαυμασιώτατον τῶν

1 εἰ καὶ κακῶν Q || 2 δὴ] ἤδη E : om. Q || 4 ἤκειν Q || 5 ἔφη² del. Westermann^T (vel
 ἐστὶν pro ἔφη Westermann^{Adn}) || 5-6 αὕτη ἢ ἀρχή A (ci. Platt) || 7 περὶ] παρ’ Q
 κληστὰ Cobet || 9 δὴ] δέ Q | κἀνταῦθα Jacobs⁶ : καὶ τοῦτο A E FQ : {καὶ} τοῦτο
 Kayser² || 10 τοῦτο A || 12 αὐτὰ] τε Kayser^{1N} || 17 οὕτω - αὐτῶν om. F^{ac} (add.
 F^{2sl}) | οὕτω] οὐ τῷ Reiske¹ || 19 κατάρατὰ Reiske^{1/2} || 21 ξυνήεσαν E || 23 οὐδὲ¹ οὐ
 Q || 24 περὶ] περὶ τὸ φῶς καὶ E^{3pc} FQ | τοῖς] τῆς E^{acuv3} | ἡσπάζετο] ἡγωνίζετο Q
 30 μὲν γυμνάσιον E

ἐκεῖ, λευκὴν δ' ἔθουον ἐν αὐτῷ ἡμέραν Νέρων τε αὐτὸς καὶ ἡ βουλὴ ἡ μεγάλη
καὶ τὸ ἵππευον τῆς Ῥώμης, παρελθὼν δὲ ὁ Δημήτριος ἐς αὐτὸ τὸ γυμνάσιον
διεξήλθε λόγον κατὰ τῶν λουομένων ὡς ἐκλελυμένων τε καὶ αὐτοὺς
χραινόντων καὶ ἐδείκνυνεν, ὅτι περιττὸν ἀνάλωμα εἶη τὰ τοιαῦτα. ἐφ' οἷς
161 K. ξυνήρατο μὲν μὴ ἀποθανεῖν αὐτίκα τὸ Νέρωνα εὐφρονότατα ἑαυτοῦ κατὰ 5
τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἄδειν· ἦδε δὲ ἐν καπηλείῳ πεποιημένῳ ἐς τὸ γυμνάσιον
2 διάζωμα ἔχων γυμνός, ὥσπερ τῶν καπηλίων οἱ ἀσελγέστατοι. οὐ μὴν
διέφυγεν ὁ Δημήτριος τὸ ἐφ' οἷς εἶπεν κινδυνεῦσαι· Τιγίλλινος γάρ, ὅφ' ὅτ' ὁ
ξίφος ἦν τοῦ Νέρωνος, ἀπήλυνεν αὐτὸν τῆς Ῥώμης, ὡς τὸ βαλανεῖον
κατασκάψαντα οἷς εἶπεν, τὸν δ' Ἀπολλώνιον ἀφανῶς ἀνίχνευεν, εἴ ποτε καὶ 10
αὐτὸς ἐπιλήψιμόν τι καὶ παραβεβλημένον εἶποι.

43. Ὁ δ' οὕτε καταγελῶν φανερός ἦν οὐτ' αὐτὸν πεφροντικῶς, ὥσπερ οἱ
φυλαττόμενοί τινα κίνδυνον, ἀλλ' ἀποχρώντως περὶ τῶν προκειμένων
διελέγετο συμφοροῦντος αὐτῷ τοῦ Τελεσίνου καὶ ἐτέρων ἀνδρῶν, οἱ
καίτοι φιλοσοφίας ἐπικινδύνως πραττούσης οὐκ ἂν ᾔοντο κινδυνεῦσαι σὺν 15
ἐκείνῳ σπουδάζοντες. ὑπωπτεύετο δέ, ὡς ἔφην, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐφ' οἷς καὶ
περὶ τῆς διοσημίας εἶπεν. γενομένης γάρ ποτε ἐκλείψεως ἡλίου καὶ βροντῆς
ἐκδοθείσης, ὅπερ ἦκιστα ἐν ἐκλείψει δοκεῖ συμβαίνειν, ἀναβλέψας ἐς τὸν
2 οὐρανὸν “ἔσται τι” ἔφη “μέγα καὶ οὐκ ἔσται.” ξυμβαλεῖν μὲν δὴ τὸ εἰρημέ-
νον οὐπω εἶχον οἱ παρατυχόντες τῷ λόγῳ, τρίτῃ δ' ἀπὸ τῆς ἐκλείψεως ἡμέρα 20
ξυνήκαν τοῦ λόγου πάντες. σιτουμένου γάρ τοῦ Νέρωνος ἐμπεισὼν τῇ
τραπέζῃ σκηπτὸς διήλασε τῆς κύλικος ἐν χερσὶν οὕσης καὶ οὐ πολὺ ἀπεχού-
σης τοῦ στόματος· τὸ δὴ παρὰ τοσοῦτον ἔλθειν τοῦ βληθῆναι αὐτὸν πεπρά-
ξεσθαι τι εἶπε καὶ μὴ πεπράξεσθαι. ἀκούσας δὲ Τιγίλλινος τὸν λόγον τοῦτον
εἰς δέος ἀφίκετο τοῦ ἀνδρός, ὡς σοφοῦ τὰ δαιμόνια, καὶ ἐς ἐγκλήματα μὲν 25
φανερὰ καθίστασθαι πρὸς αὐτὸν οὐκ ᾔετο δεῖν, ὡς μὴ κακὸν τι ἀφανὲς ὑπ'
162 K. αὐτοῦ λάβοι, διαλεγόμενον δὲ καὶ σιωπῶντα καὶ καθήμενον καὶ βαδίζοντα

3 λόγων E | λουμένων Cobet || 5 μὲν αὐτῷ μὴ FQ : μὲν αὐτῷ (τοῦ) μὴ Kayser^{1App}
Kayser^{2T} | τὸ A FQ : τὸν E : τὸ τὸν Olearius || 6 πεποιημένων E || 8 τιγελλίνος
Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || 10 εἴ ποτε Reiske^{1/2} : ὁπότε A E FQ
11 αὐτὸς τολμηρὸν κινδυνῶδες ἐπιλήψιμόν E (e glossemate ortum)
παραβεβλαμμένον Q (παραβεβλημένον Q^{1sl}) || 12 φανερώς Q || 13 ἀποχρώντος E
16 ἔφη FQ | καί² del. Reiske¹ || 17 διοσημίας FQ || 19 ἔσται² ἐξέσται E | δὴ] γάρ
A || 21 λόγου] λογίου FQ || 23 τὸ] τῷ Scaliger || 23–24 πεπράξεσθαι FQ :
πεπράξασθαι A E || 24 πεπράξεσθαι FQ : πεπράξασθαι A E^{1pc} : πεπράξαισθαι E^{ac1}
τιγίλλινος Q^{1sl} : τιγελλίνος Kayser^{1/2} || 25 μὲν om. Q

καὶ ὃ τι φάγοι καὶ παρ' ὅτου καὶ εἰ ἔθυσεν ἢ μὴ ἔθυσε, περιήθρει πᾶσιν ὀφθαλμοῖς, ὁπόσοις ἡ ἀρχὴ βλέπει.

- 44.** Ἐμπεσόντος δὲ ἐν Ῥώμῃ νοσήματος, ὃ κατάρρουν οἱ ἰατροὶ ὀνομάζουσιν (ἀνίστανται δὲ ἄρα ὑπ' αὐτοῦ βήχες καὶ ἡ φωνὴ τοῖς λαοῦσι
 5 πονήρως ἔχει), τὰ μὲν ἱερὰ πλέα ἦν ἱκετευόντων τοὺς θεοὺς, ἐπεὶ διωδῆκει τὴν φάρυγγα Νέρων καὶ μελαίνῃ τῇ φωνῇ ἐχρήτο, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος ἐρρήγγυτο μὲν πρὸς τὴν τῶν πολλῶν ἄνοιαν, ἐπέπληττε δὲ οὐδενί, ἀλλὰ καὶ τὸν Μένιππον παροξυνόμενον ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐσωφρονίζε τε καὶ κατείχε
 10 θέντος δὲ τῷ Τιγιλλίνῳ τοῦ λόγου τούτου, πέμπει τοὺς ἄξοντας αὐτὸν ἐς τὸ δικαστήριον, ὡς ἀπολογῆσαιτο μὴ ἀσεβεῖν ἐς Νέρωνα. παρεσκεύαστο δὲ καὶ 2 κατήγορος ἐπ' αὐτὸν πολλοὺς ἀπολωλεκῶς ἤδη καὶ τοιούτων Ὀλυμπιάδων μεστός, καὶ τι καὶ γραμματεῖον εἶχεν ἐν ταῖν χεροῖν γεγραμμένον τὸ ἐγκλημα, καὶ τοῦτο ὥσπερ ξίφος ἀνασείων ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἠκονῆσθαι τε αὐτὸ ἔλεγε
 15 καὶ ἀπολεῖν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἀνελίττων Τιγιλλίνος τὸ γραμματεῖον γραμμῆς μὲν ἴχνος ἐν αὐτῷ οὐχ εὔρεν, ἀσῆμω δέ τινι βιβλίῳ ἐνέτυχεν, ἐς ἔννοιαν ἀπηνέχθη δαίμονος. τοῦτι δὲ καὶ Δομετιανὸς ὕστερον πρὸς αὐτὸν λέγεται παθεῖν. ἀπολαβὼν οὖν τὸν Ἀπολλώνιον ἤνεγκεν ἐς τὸ ἀπόρρητον δικαστήριον, ἐν ᾧ περὶ τῶν μεγίστων ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀφανῶς δικάζει, καὶ μεταστησά-
 20 μενος πάντας ἐνέκειτο ἐρωτῶν, ὅστις εἴη, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος πατρός τε ἐμέμνητο καὶ πατρίδος, καὶ ἐφ' ὃ τι τῇ σοφίᾳ χρώτο, ἔφασκέ τε αὐτῇ χρῆσθαι ἐπὶ τε τῷ θεοῦς γινώσκειν ἐπὶ τε τῷ ἀνδρῶν ξυνιέναι. τὸ γὰρ ἑαυτὸν **163 K.**
 γνῶναι χαλεπώτερον εἶναι τοῦ ἄλλον γνῶναι. “τοὺς <δὲ> δαίμονας,” εἶπεν 3
 “ὦ Ἀπολλώνιε, καὶ τὰς τῶν εἰδώλων φαντασίας πῶς ἐλέγχεις;” “ὥς γε” ἔφη

F 9 μίμοις γελοίων imit. D. 2.19

T 1-2 περιήθρει – βλέπει aff. Phot. 333b15-16

1 ὅτου] ὅτω Reiske² (et Cobet) | περιήρθη Phot. || 3 οἱ om. E Q || 5 ἱερὰ om. Q
 6 φάρυγα F || 7 ἐρρήγγυτο A | ἄνοιαν FQ || 8 ἐσωφρονίζε τε] ἐσωφρονίζετο Q
 10 τιγγιλλίνῳ Q^{1mg} : τιγελλίνῳ Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || 12 ἐπ' A : ἐς E
 FQ | ἀπολωλεκός E || 13 ἐν ταῖν] αὐταῖν FQ : ἐν τοῖν Cobet | (ἐγ)γεγραμμένον
 Reiske^{1/2} (et Jackson) || 15 τιγελλίνος Lugd.73D (Kayser^{1/2}) : τιγελίνος Laur.CS.
 155 || 17 δομιτιανός Q || 21 ὃ τι] ὅτω FQ || 22 τῷ¹] τὸ Kayser² | τῷ² A E F : τῷ τῶν
 F^{2sl} Q : τὸ Kayser² | ἀνδρῶν A E FQ : ἑαυτοῦ Hamaker (legens τῷ τῶν cum F^{2sl} Q) :
 ἀνθρώπων Kayser^{1App} Kayser^{2T} : ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων Jacobs⁶ | τὸ A E FQ : τοῦ
 Kayser^{1App} Kayser^{2T} || 23 χαλεπώτερον A^{1sl} : χαλεπώτατον A E FQ | τοῦ A E FQ : τὸ
 Kayser^{1App} Kayser^{2T} | <δὲ> δαίμονας Jackson

“τοὺς μαιφόνους τε καὶ ἀσεβεῖς ἀνθρώπους.” ταυτὶ δὲ πρὸς Τιγίλλινον ἀποσκώπτων ἔλεγεν, ἐπειδὴ πάσης ὠμότητός τε καὶ ἀσεβείας διδάσκαλος ἦν τῷ Νέρωνι. “μαντεύσαιο δ’ ἂν” ἔφη “δεηθέντι μοι;” “πῶς” εἶπεν “ὃ γε μὴ μάντις ὢν;” “καὶ μὴν σέ” ἔφη “φασὶν εἶναι τὸν εἰπόντα ἔσεσθαι τι μέγα καὶ οὐκ ἔσεσθαι.” “ἀληθῶς” εἶπεν “ἤκουσας· τοῦτο δὲ μὴ μαντικῇ προστίθει, 5 σοφία δὲ μᾶλλον, ἣν θεὸς φαίνει σοφοῖς ἀνδράσιν.” “Νέρωνα δέ” ἔφη “διὰ τί οὐ δέδοικας;” “ὅτι” εἶπεν “ὁ θεὸς ὁ παρέχων ἐκείνῳ φοβερῶ δοκεῖν κάμοι 4 δέδωκεν ἀφόβῳ εἶναι.” “φρονεῖς δὲ πῶς” εἶπε “περὶ Νέρωνος;” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “βέλτιον” εἶπεν “ἢ ὑμεῖς· ὑμεῖς γὰρ ἡγείσθε αὐτὸν ἄξιον τοῦ ἕδειν, ἐγὼ δὲ ἄξιον τοῦ σιωπᾶν.” ἐκπλαγεῖς οὖν ὁ Τιγίλλινος “ἄπιθι” ἔφη “κατα- 10 στήσας ἐγγυητὰς τοῦ σώματος.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “καὶ τίς” εἶπεν “ἐγγυήσεται σῶμα, ὃ μηδεὶς δήσει;” ἔδοξε τῷ Τιγίλλινῳ ταῦτα δαιμονία τε εἶναι καὶ πρόσω ἀνθρώπου, καὶ ὥσπερ θεομαχεῖν φυλαττόμενος “χῶρει,” ἔφη “οἷ βούλει· σὺ γὰρ κρείττων ἢ ὑπ’ ἐμοῦ ἄρχεσθαι.”

45. Κἀκεῖνο Ἀπολλωνίου θαῦμα. κόρη ἐν ὥρᾳ γάμου τεθνάναι ἐδόκει 15 καὶ ὁ νυμφίος ἠκολούθει τῇ κλίνῃ βοῶν ὅποσα ἐπ’ ἀτελεῖ γάμῳ, ξυνωλοφύρετο δὲ καὶ ἡ Πρώμη· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν οἰκίας ἡ κόρη τελοῦσης ἐς ὑπάτους. παρατυχῶν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τῷ πάθει “κατάθεσθε” ἔφη “τὴν κλίνην· ἐγὼ 164 K. γὰρ ὑμᾶς τῶν ἐπὶ τῇ κόρῃ δακρύων παύσω,” καὶ ἅμα ἤρετο, ὅ τι ὄνομα αὐτῇ εἶη. οἱ μὲν δὴ πολλοὶ ὦντο λόγον ἀγορεύσειν αὐτόν, οἳ τῶν λόγων οἱ 20 ἐπικήδειοί τε καὶ τὰς ὀλοφύσεις ἐγείροντες, ὁ δὲ οὐδὲν ἄλλ’ ἢ προσανάμενος αὐτῇ καὶ τι ἀφανῶς ἐπειπὼν ἀφύπνισε τὴν κόρην τοῦ δοκούντος θανάτου, καὶ φωνὴν τε ἡ παῖς ἀφήκεν ἐπανήλθε τε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ 2 πατρός, ὥσπερ ἡ Ἀλκηστὶς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀναβιωθεῖσα. δωρουμένων δὲ αὐτῶ τῶν συγγενῶν τῆς κόρης μυριάδας δεκαπέντε φερνὴν ἔφη ἐπιδιδόναι 25 αὐτὰς τῇ παιδί. καὶ εἶτε σπινθήρα τῆς ψυχῆς εὗρεν ἐν αὐτῇ, ὅς λελήθει

F 13 θεομαχεῖν fort. resp. E. Ba. 45 || **24** ἡ – ἀναβιωθεῖσα resp. E. Alc. 837–1163

T 15–145.4 Κἀκεῖνο – παρατυχοῦσιν resp. Eus. 30.7–12 (p. 162–164 des Places), 35.30–32 (p. 178 des Places), 45.54–56 (p. 206 des Places), Phot. 10a10–11

1 πρὸς τὸν τιγίλλινον **FQ** | τιγελλῖνον Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **2** ἀποσκοπῶν Kayser^{2Adn} | ἀσεβείας **A E** : ἀσελγείας **FQ** || **4** καὶ μὴν καὶ σέ **E FQ** || **6** ἦν καὶ θεὸς **E** || **10** τιγελλῖνος Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **12** δέισις **A** | τιγελλῖνῳ Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **15** ἀπολλωνίῳ **FQ** || **17** γὰρ om. **E FQ** τελοῦσα **E** || **20** ἀγορεύειν **E FQ** || **21** ἐπιτήδειοι **E** || **22** καὶ τι καὶ ἀφανῶς **E FQ** **24** Ἡρακλέους **FQ** : ἡρακλέος **A** : ἡρακλέως **E** || **26** ἐν om. **A** | ἐλελήθει **FQ**

τοὺς θεραπεύοντας (λέγεται γάρ, ὡς ψεκάζοι μὲν ὁ Ζεὺς, ἡ δὲ ἀτμίξις ἀπὸ τοῦ προσώπου) εἴτ' ἀπεσβηκυῖαν τὴν ψυχὴν ἀνέθαλψέ τε καὶ ἀνέλαβεν, ἄρρητος ἡ κατάληψις τούτου γέγονεν οὐκ ἔμοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρατυχοῦσιν.

- 5 **46.** Ἐτύγχανε δὲ περὶ τὸν χρόνον τούτον καὶ Μουσώνιος κατελιγμέν-
 νος ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις τοῦ Νέρωνος, ὃν φασὶ τελεώτατα ἀνθρώπων
 φιλοσοφῆσαι, καὶ φανερώς μὲν οὐ διελέγοντο ἀλλήλοις παραιτησαμένου
 τοῦ Μουσωνίου τούτου, ὡς μὴ ἄμφω κινδυνεύσειαν, ἐπιστολιμαίους δὲ τὰς
 10 Δάμιδος. τὰς δὲ οὐχ ὑπὲρ μεγάλων ἐπιστολὰς ἐάσαντες τὰς ἀναγκαίας
 παραθυσόμεθα ἀξ ὧν ὑπάρχει κατιδεῖν τι μέγα. “Ἀπολλώνιος Μουσωνίῳ 2
 φιλοσόφῳ χαίρειν. Βούλομαι παρὰ σὲ ἀφικόμενος κοινωνῆσαι σοὶ λόγου καὶ
 στέγης, ὥς τι ὀνήσασθαι σε, εἴ γε μὴ ἀπιστεῖς, ὡς Ἡρακλῆς ποτε Θησέα ἐξ
 15 Ἰδίου ἔλυσε. γράφε, τί βούλει. ἔρρωσο.” “Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ φιλοσό- 165 K.
 φῳ χαίρειν. Ὡν μὲν ἐνενοήθης, ἀποκείσεται σοὶ ἔπαινος, ἀνὴρ δὲ ὑπομείνας | 3
 ἀπολογίαν καὶ ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ δείξας ἑαυτὸν λύει. ἔρρωσο.” “Ἀπολλώνιος 4
 Μουσωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν. Σωκράτης ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων
 λυθῆναι μὴ βουλευθεὶς παρῆλθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπέθανε δέ.
 20 ἔρρωσο.” “Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν. Σωκράτης ἀπέθανεν, 5
 25 ἐπεὶ μὴ παρεσκεύασεν εἰς ἀπολογίαν ἑαυτόν, ἐγὼ δὲ ἀπολογησώμαι.
 ἔρρωσο.”
- 47.** Ἐξελαύνοντος δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Νέρωνος καὶ προκηρύξαντος
 δημοσίᾳ μηδὲνα ἐμφιλοσοφεῖν τῇ Ῥώμῃ τρέπεται ὁ Ἀπολλώνιος ἐπὶ τὰ
 ἐσπέρια τῆς γῆς, ἃ φασὶν ὀρίζεσθαι ταῖς Στήλαις, τὰς ἀμπώτεις τοῦ Ὀκεί-
 25 νου ἐποψόμενος καὶ τὰ Γάδαιρα. καὶ γάρ τι καὶ περὶ φιλοσοφίας τῶν ἐκείνῃ

T 1-2 ὡς - προσώπου aff. Eus. 30.11-12 (p. 164 des Places) || **11-21** Ἀπολ-
 λώνιος - ἔρρωσο aff. *Ep.Ap.* 42b-e Penella

1 ψακάζοι **FQ** Eus. || **3** γένειεν **Q** | μόνῳ **FQ** || **11** τι om. **E FQ** || **12** φιλοσόφῳ
 χαίρειν om. *Ep.Ap.* || **12-15** Βούλομαι - χαίρειν om. **E** (add. in fine paginae **E**³)
13 τι] τε **E**³ *Ep.Ap.* **KHOCQ** || **14-15** φιλοσόφῳ χαίρειν om. *Ep.Ap.* || **15** διενσή-
 θης *Ep.Ap.* | δὲ ὁ ὑπομείνας **A** || **16** ἑαυτὸν λύει **Q** *Ep.Ap.* : ἑαυτὸν λύσει **E**³ **F**² : ἑαυτὸν
A E F | ἔρρωσο om. *Ep.Ap.* || **17** φιλοσόφῳ χαίρειν om. *Ep.Ap.* | ὁ om. **A E FQ**
18 παρῆλθε *Ep.Ap.* (ci. Hamaker) : οὐ παρῆλθε **A** : οὐ παρῆλθεν **E FQ** | μὲν om. **E**
FQ | τὸ om. **A E FQ** || **19** ἔρρωσο om. *Ep.Ap.* | φιλοσόφῳ χαίρειν om. *Ep.Ap.*
20 ἑαυτὸν εἰς ἀπολογίαν *Ep.Ap.* || **21** ἔρρωσο om. *Ep.Ap.* || **24** Στήλαις] πύλαις **A**
 ἀμπώτεις (sic) **FQ** || **25** καὶ³ om. **E**

ἀνθρώπων ἤκουεν, ὥς ἐς πολὺ τοῦ θεοῦ προηγόντων, ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ οἱ γνώριμοι πάντες ἐπαινοῦντες καὶ τὴν ἀποδημίαν καὶ τὸν ἄνδρα.

1. Περὶ δὲ τῶν Στηλῶν, ἃς ὄρια τῆς γῆς τὸν Ἡρακλέα φασὶ πῆξασθαι, **165 K.**
 τὰ μὲν μυθῶδη ἑῶ, τὰ δ' ἀκοῆς τε καὶ λόγου ἄξια δηλώσω μᾶλλον. Εὐρώπης
 καὶ Λιβύης ἄκραι σταδίων ἐξήκοντα πορθμὸν ἐπέχουσαι τὸν Ὀκεανὸν ἐς τὰ
 εἴσω πελάγη φέρουσι. καὶ τὴν μὲν τῆς Λιβύης ἄκραν (ὄνομα δ' αὐτῇ
 5 Ἀβιννα) λέοντες ὑπερνέμονται περὶ τὰς ὀφρυς τῶν ὀρών, ἃ εἴσω ὑπερφαίνε-
 ται, συνάπτουσιν πρὸς Γαιτούλους καὶ Τίγγας ἄμφω θηριῶδη καὶ Λιβυκὰ
 ἔθνη, παρατείνει δὲ ἐσπλέοντι τὸν Ὀκεανὸν μέχρι μὲν τῶν ἐκβολῶν τοῦ **166 K.**
 Σάληκος ἐννακόσια στάδια, τὸ δὲ ἐντεῦθεν οὐκ ἂν συμβάλῃ τις ὁπόσα.
 μετὰ γὰρ τὸν ποταμὸν τοῦτον ἄβιος ἡ Λιβύη καὶ οὐκέτι ἀνθρωποι. τὸ δὲ τῆς
 10 Εὐρώπης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται Κάλπις, δεξιὰ μὲν ἐπέχει τοῦ εἰσπλου
 σταδίων ἑξακοσίων μήκος, λήγει δὲ ἐς τὰ ἀρχαῖα Γάδαιρα.
2. Τὰς δὲ τοῦ Ὀκεανοῦ τροπὰς καὶ αὐτὸς μὲν περὶ Κελτοὺς εἶδον,
 ὅποια λέγονται, τὴν δὲ αἰτίαν ἐπὶ πολλὰ εἰκάζων, δι' ἣν ἄπειρον οὕτω
 πέλαγος ἐπιχωρεῖ τε καὶ ἀνασπᾶται, δοκῶ μοι τὸν Ἀπολλώνιον ἐπεσκέφθαι
 15 τὸ ὄν. ἐν μᾶ γὰρ τῶν πρὸς Ἰνδοῦς ἐπιστολῶν τὸν Ὀκεανὸν φησιν ὑφύδροις
 ἐλανόμενον πνεύμασιν ἐκ πολλῶν χασμάτων, ἃ ὑπ' αὐτῶ τε καὶ περὶ αὐτὸν
 ἡ γῆ παρέχεται, χωρεῖν ἐς τὸ ἔξω καὶ ἀναχωρεῖν πάλιν, ἐπειδὴν ὥσπερ
 ἄσθμα ὑπονοστήσῃ τὸ πνεῦμα. πιστοῦται δὲ αὐτὸ κακ τῶν νοσοῦντων περὶ
 Γάδαιρα. τὸν γὰρ χρόνον, ὃν πλημμυρεῖ τὸ ὕδωρ, οὐκ ἀπολείπουσιν αἱ ψυχαὶ
 20 τοὺς ἀποθνήσκοντας, ὅπερ οὐκ ἂν ξυμβαίνειν, εἰ μὴ καὶ πνεῦμα τῇ γῇ
 ἐπεχώρει. ἃ δὲ περὶ τὴν σελήνην φασὶ φαίνεσθαι τικτομένην τε καὶ πληρου-

T 2–11 Εὐρώπης – Γάδαιρα aff. Phot. 328a21–33 || **12–148.14** Τὰς – τρόπον
 aff. Phot. 328a34–b25

1 τῆς γῆς om. **A** || 2 τε om. **FQ** || 3 ἔχουσαι **A** Phot. **M** : ἀπέχουσαι Reiske¹ || 4 εἴσω
 scripsi praeunte Reiske² (ἔσω; ita et Jacobs⁶) : ἔξω **A E FQ** Phot. | πελάγη **E**^{3pc} | μὲν
 om. Phot. | τῆς om. **FQ** || 5 αἰβιννα **Q** | {ὑπερ}νέμονται Jackson || 5–6 ἃ εἴσω
 ὑπερφαίνεται] ἃ εἴσω ὑπερτείνεται vel potius αἱ εἴσω ὑπερτείνονται Reiske²
 6 συνάπτουσιν πρὸς] συνάπτουσαι Phot. **A** | γαιτούλους τε καὶ **E** Phot. || 8 συμβάλ-
 λοι **E** Phot. : συμβάλλοιτό **Q** || 9 τῆς om. Phot. **M** || 10 εὐπλου **Q** || 12 παρὰ Κελτῶν
 Reiske¹ | κελτοὺς φησὶν εἶδον Phot. | εἶδον] ἰνδὸν Phot. **A** || 13 ὅποια **E** || 14 ἐπιχωρεῖ
 τε] ἐπιχωρεῖται Phot. **A** | μοι] μὲν dubitanter Richards | ἐσκέφθαι **E** || 15 ἐφύδροις **A**
 (ὃ **A**^{1st}) || 19 Γάδαιρα] [****]ρα **E**^{ac3} (fortasse τὰ γάδαιρα) || 20 ξυμβαίνειν Richards
 καὶ om. Phot. **M** || 21 ἐνεχώρει aut ὑπεχώρει Reiske² | φασὶ φαίνεσθαι] φησι φαίνεται
 Reiske² | φαίνεσθαι] γενέσθαι **Q**

μένην καὶ φθίνουσιν, ταῦτα περὶ τὸν Ὠκεανὸν οἶδα· τὰ γὰρ ἐκείνης ἀνισοῖ μέτρα ξυμμινύθων αὐτῇ καὶ ξυμπληρούμενος.

3. Ἡμέρα δὲ ἐκδέχεται νύκτα καὶ νύξ τὴν ἡμέραν περὶ Κελτοὺς μὲν κατ' ὀλίγον ὑπαπιδόντος τοῦ σκότους ἢ τοῦ φωτός, ὥσπερ ἐνταῦθα, περὶ Γάδειρα δὲ καὶ Στήλας ἀθρόως λέγονται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμπίπτειν, ὥσπερ αἱ ἀστραπαί. φασὶ δὲ καὶ τὰς Μακάρων νήσους ὀρίζεσθαι τῷ Λιβυκῷ τέρματι πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνεχούσας ἀκρωτήριον.

167 K.

4. Τὰ δὲ Γάδειρα κείται μὲν κατὰ τὸ τῆς Εὐρώπης τέρμα, περιττοὶ δὲ εἰσι τὰ θεῖα. Γήρως (γ)οῦν βωμὸν ἱδρυνται καὶ τὸν Θάνατον μόνοι ἀνθρώπων παιωνίζονται. βωμοὶ δὲ ἐκεῖ καὶ Πενίας καὶ Τέχνης καὶ Ἡρακλέους Αἰγυπτίου καὶ ἕτερος τοῦ Θηβαίου· τὸν μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἐγγὺς Ἐρύθειαν ἐλάσαι φασίν, ὅτε δὴ τὸν Γηρυόνην τε καὶ τὰς βοῦς ἐλείν, τὸν δὲ σοφία δόντα γῆν ἀναμετρήσασθαι πᾶσαν ἐς τέρμα. καὶ μὴν καὶ Ἑλληνικοὺς εἶναι φασὶ τὰ Γάδειρα καὶ παιδεύεσθαι τὸν ἡμεδαπὸν τρόπον· ἀσπάζεσθαι γοῦν Ἀθηναίους Ἑλλήνων μάλιστα καὶ Μενεσθεῖ τῷ Ἀθηναίῳ θύειν καὶ Θεμιστοκλέα δὲ τὸν ναύμαχον σοφίας τε καὶ ἀνδρείας ἀγασθέντες χαλκοῦν ἱδρυνται καὶ ἔννον ὥσπερ χρησμῶ ἐφιστάντα{ι}.

5. Ἰδεῖν καὶ δένδρα φασὶν ἐνταῦθα, οἷα οὐχ ἐτέρωθι τῆς γῆς, καὶ Γηρυόνηα μὲν καλεῖσθαι αὐτά, δύο δὲ εἶναι, φύεσθαι δὲ τοῦ σήματος, ὃ ἐπὶ τῷ Γηρυόνη ἔστηκε, παραλλάττοντα ἐκ πίτυός τε καὶ πεύκης εἰς εἶδος ἕτερον, λείβεσθαι δὲ αἵματι, καθάπερ τῷ χρυσῷ τὴν Ἡλιάδα αἰγειρον. ἢ δὲ νῆσος, ἐν ᾗ τὸ ἱερόν, ἔστι μὲν ὁπόση ὁ νεῶς, πετρῶδες δὲ αὐτῆς οὐδέν, ἀλλὰ βαλβί-

Τ 4-5 περὶ - Στήλας resp. Eus. 46.10-11 (p. 206 des Places)
18-149.17 Ἰδεῖν - ἰσχουσι aff. Phot. 328b25-329a13

1 ταῦτὰ Reiske² | ἀνισοῖ Reiske^{1/2} (et Kayser^{1APP} Kayser^{2T}) vel ἀνύει Reiske¹ vel ἀνύτει Reiske² : ἀνεισι **A E F Q** Phot. || 6 δὲ om. **F Q** Phot. || 7 τὸ om. **Q** || 8 τῆς om. **A** Phot. | περιττοῖ πεττοῖ **E** || 9 (γ)οῦν Phillimore (et Jackson) : οῦν **A E F Q** Phot. **A** : καὶ Phot. **M** | ἱδρυνται **F** || 10 παιωνίζονται **A**^{1st} | καὶ¹ om. **E** | Τέχνης] τύχης Van Wulfften Palthe || 10-11 ἡρακλέους δὲ αἰγυπτίου Phot. || 10 ἡρακλέ (sic) **E** 11 ἕτερος scripsi : ἕτεροι **A E F Q** | τοῦ om. Phot. | ἐρίθειαν **Q** || 12 ὅτι Phot. **M** 13 γῆν τε ἀναμετρήσασθαι Phot. || 15 τῷ ἀθηναίῳ Par.1696^{PCUV} (ci. Reiske^{1/2} Kayser^{1APP} Kayser^{2T}) : τῷ ἀθηναίων **A E F Q** : τῷ ἀθηναίων (βασιλεῖ) Reiske¹ : τὰ ἀθηναίων Jackson || 16 ναύαρχον Olearius | ἀνδρίας **E** || 17 καὶ - ἐφιστάντα om. **A** καὶ ἔννον **E F Q** (deest **A**) : καὶ ἔννον καὶ Olearius : ἔννον καὶ Kayser² : {καὶ} ἔννον Cobet : καὶ σύννον Jackson | ἐφιστάντα{ι} Reiske² (et Jacobs⁶) || 18 Ἰδεῖν καὶ δένδρα] καὶ δένδρα δὲ Phot. || 18-19 καὶ Γηρυόνηα μὲν] γηρυόνηα μὲν γὰρ Phot. 19 (ἐκ)φύεσθαι Reiske^{1/2} || 20 παραλλάττοντα δὲ ἐκ Phot. **M** || 22 ὁπόσος Reiske^{1/2} ὁ om. **E**

- δι ξεστή εἰκασται. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τιμᾶσθαι μὲν ἄμφω τῷ Ἡρακλέε φασίν, ἀγάλματα δὲ αὐτοῖν οὐκ εἶναι, βωμοὺς δὲ τοῦ μὲν Αἰγυπτίου δύο χαλκοὺς καὶ ἀσήμους, ἓνα δὲ τοῦ Θηβαίου, τὰς δὲ ὕδρας τε καὶ τὰς Διομήδους ἵππους καὶ τὰ δώδεκα Ἡρακλέους ἔργα ἐκτετυπῶσθαι φασι, καὶ ταῦτα λί-
 5 θου ὄντα. ἡ Πυγμαλίωνος δὲ ἐλαία ἡ χρυσή (ἀνάκειται δὲ κάκεινῃ ἐς τὸ Ἡράκλειον) ἀξία μὲν, ὥς φασι, καὶ τοῦ θαλλοῦ θαυμάζειν, ᾧ εἰκασται, θαυ-
 μάζεσθαι δ' ἂν ἐπὶ τῷ καρπῷ μᾶλλον. βρύειν γὰρ αὐτὸν σμαράγδου λίθου. καὶ Τεύκρου τοῦ Τελαμωνίου ζωστήρα χρυσοῦν φασι δείκνυσθαι, πῶς δὲ ἐς
 2 τὸν Ὠκεανὸν πλεύσαντος ἢ ἐφ' ὃ τι, οὗτ' αὐτὸς ὁ Δάμις ξυνιδεῖν φησιν οὗτ' **168 K.**
 10 ἐκείνων ἀκοῦσαι. τὰς δὲ ἐν τῷ ἱερῷ στήλας χρυσοῦ μὲν πεποιῆσθαι καὶ ἀρ-
 γύρου ξυντετηκότιν εἰς ἓν χρῶμα, εἶναι δὲ αὐτὰς ὑπὲρ πῆχυν τετραγώνου τέχνης, ὥσπερ οἱ ἄκμονες, ἐπιγεγράφθαι δὲ τὰς κεφαλὰς οὔτε Αἰγυπτίοις οὔτε Ἰνδικοῖς γράμμασιν, οὔτε οἷσις ζυμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὡς οὐδὲν οἱ ἱερεῖς ἔφραζον, “οὐ ξυγχωρεῖ μοι” ἔφη “Ἡρακλῆς ὁ Αἰγύπτιος μὴ οὐ λέ-
 15 γειν, ὅποσα οἶδα. Γῆς καὶ Ὠκεανοῦ ξύνδεσμοι αἶδε αἱ στήλαι εἰσιν, ἐγράψα-
 το δὲ αὐτὰς ἐκεῖνος ἐν Μοιρῶν οἴκῳ, ὡς μῆτε νεῖκος τοῖς στοιχείοις ἐγγέ-
 νοιτο μῆτε ἀτιμάσειαν τὴν φιλότητα, ἣν ἀλλήλων ἴσχουσι.”
 6. Φασὶ καὶ τὸν ποταμὸν ἀναπλῶσαι τὸν Βαίτιν, δς δηλοῖ μάλιστα τὴν τοῦ Ὠκεανοῦ φύσιν. ἐπειδὴν γὰρ πλημμύρη τὸ πέλαγος, ἐπὶ τὰς πηγὰς ὁ
 20 ποταμὸς παλίστροφος ἵεται πνεύματος δήπου ἀπωθουμένου αὐτὸν τῆς θαλάττης. τὴν δὲ ἡπειρον τὴν Βαιτικὴν, ἥς ὁ ποταμὸς οὗτος ὁμώνυμος, ἀρίστην ἡπείρων φασί. πόλεων τε γὰρ εὖ ἔχειν καὶ νομῶν καὶ διήχθαι τὸν ποταμὸν ἐς τὰ ἄσθη πάντα, γεωργίας τε ζυμπάσης μεστήν εἶναι καὶ ὥρων, οἷα τῆς Ἀττικῆς αἱ μετοπώριναί τε καὶ μυστηριώτιδες.
 25 7. Διαλέξεις δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῶν ἐκεῖ παραπεσόντων ὁ Δάμις πλείους μὲν γενέσθαι φησίν, ἀξίας δὲ τοῦ ἀναγράψαι τάσδε. καθημένων

Τ 18–24 Φασί – μυστηριώτιδες aff. Phot. 329a14–22

2 τοῦ] τοὺς Phot. **M** || 3 καὶ¹ del. Cobet | <λίθου> Θηβαίου Jacobs³ : Θηβαίου <λίθου> Jacobs⁶ | τε om. **A** || 4 φασι om. Phot. **A** | καὶ ταῦτα **A E F Q** : κἀνταῦθα Kayser^{1C} Kayser^{2T} : om. Phot. || 6 ᾧ ὡς **E** || 7 βρύει **F Q** Phot. || 9–10 οὗτ'¹ – ἀκοῦσαι] οὐ φασιν εἰδέναι Phot. || 9 φασιν **F** Phot. || 10 ἐκείνου Salmasius | μὲν om. **F Q** 12 τέχνης] σχήματος Phot. | ἄκμονες **A**^{1pc} **F** : ἄκμωνες **A**^{ac1} **E Q** Phot. || 13 οἷσις] οἱ (sic) **E** || 14 οἱ om. Phot. **A** | Ἡρακλῆς ὁ] ὁ Ἡρακλῆς ὁ **F Q** || 15 ξύνδεσμα **E F** Phot. 15–16 <ἐπ>εγράψατο Kayser² || 16 ἐκείναις **E** | νόμος **F** || 18 φασὶ δὲ καὶ Laur. 69.26 (Kayser^{1/2}) | καὶ om. Phot. | ἀναπλεῦσαι **F Q** Phot. (ci. Lucarini) | βαίτιν **E F Q** Phot. || 22 ἡπείρω **E** | νομῶν Kayser^{1/2} : νόμων (sic) **A** : νόμων **E F Q** | διήχθη **E** 24 μετόπωροί **E F Q** Phot. || 25 διαλέξεων **A**

- ποτέ αὐτῶν ἐς τὸ Ἡράκλειον ἀναγέλασας ὁ Μένιππος (ἀνεμέμνητο δὲ ἄρα τοῦ Νέρωνος) “τί” ἔφη “τὸν γενναῖον ἡγούμεθα; τίνας” ἔφη “ἐστεφανώσ(εσ)θαι τῶν ἀγώνων; τοὺς δὲ βελτίστους Ἑλληνας οὐ ζῆν ὄλω γέλωτι φοιτᾶν ἐς τὰς πανηγύρεις;” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “ὡς μὲν ἐγὼ” ἔφη “Τελεσίνου ἤκουον, δέδιδεν ὁ χρηστὸς Νέρων τὰς Ἡλείων μᾶστιγας. παρακελευομένων 5 γὰρ αὐτῷ τῶν κολάκων νικᾶν τὰ Ὀλύμπια καὶ ἀνακηρύττειν τὴν Ῥώμην ‘ἦν γε’ ἔφη ‘μὴ βασκῆνωσιν Ἡλείοι· λέγονται γὰρ μαστιγοῦν καὶ φρονεῖν 2 ὑπὲρ ἐμέ,’ πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀνοητότερα τούτων προανεφώνησεν. ἐγὼ δὲ νικήσειν μὲν Νέρωνα ἐν Ὀλυμπίᾳ φημί (τίς γὰρ οὕτω θρασύς, ὡς ἐναντίαν θέσθαι;), Ὀλύμπια δὲ οὐ νικήσειν, ἃ γε μὴδὲ ἐν ὥρᾳ ἄγουσι. πατρίου μὲν 10 γὰρ τοῖς Ὀλυμπίοις τοῦ πέρυσιν ἐνιαυτοῦ ὄντος ἐκέλευσε τοὺς Ἡλείους Νέρων ἀναβαλέσθαι αὐτὰ ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἐπιδημίαν, ὡς ἐκείνῳ μᾶλλον ἢ τῷ Διὶ θύσοντας. τραγωδίαν δ’ ἐπαγγεῖλαι καὶ κιθαρωδίαν ἀνδράσιν, οἷς μήτε θέατρον ἔστι μήτε σκηνὴ πρὸς τὰ τοιαῦτα, στάδιον δὲ αὐτοφυῆς καὶ γυμνὰ 15 πάντα, τὸν δὲ νικᾶν, ἃ χρὴ ἐγκαλύπτεσθαι, καὶ τὴν Αὐγούστου τε καὶ Ἰουλίου σκευὴν ῥίψαντα μεταμφιέννυσθαι νῦν τὴν Ἀμοιβέως καὶ Τέρπνου, τί φήσεις; καὶ τὰ μὲν Κρέοντός τε καὶ Οἰδίποδος οὕτως ἐξακριβοῦν, ὡς δεδιέναι, μὴ πη λάθῃ ἀμαρτῶν θύρας ἢ στολῆς ἢ σκῆπτρου, ἑαυτοῦ δὲ καὶ Ῥωμαίων οὕτως ἐκπίπτειν, ὡς ἀντὶ τοῦ νομοθετεῖν νόμους ἄδειν καὶ ἀγείρειν ἕξω θυρῶν, ὧν εἰσω χρὴ καθῆσθαι τὸν βασιλέα χρηματίζοντα ὑπὲρ 20 γῆς καὶ θαλάττης; εἰσὶν, ὦ Μένιππε, τραγωδοὶ πλείους, ἐς οὓς Νέρων ἑαυτὸν γράφει. τί οὖν; εἴ τις αὐτῶν μετὰ τὸν Οἰνόμαον ἢ τὸν Κρεσφόντην ἀπελθὼν τοῦ θεάτρου μεστὸς οὕτω τοῦ προσωπείου γένοιτο, ὡς ἄρχειν μὲν ἐτέρων βούλεσθαι, τύραννον δὲ αὐτὸν ἡγεῖσθαι, τί καὶ φήσεις τοῦτον; ἄρ’ 3 οὐκ ἐλλεβόρου δεῖσθαι καὶ φαρμακοποσίας, ὁπόση τοὺς νοὺς ἐκκαθαίρει; εἰ 25

F 17 τὰ – Οἰδίποδος resp. S. OT || 22 μετὰ – Κρεσφόντην fort. resp. E. *Oenomaum*, *Cresphontem* || 24–25 ἄρ’ – δεῖσθαι imit. D. 18.121

1 ποτέ] τὲ FQ | ἀναμέμνητο Kayser^{1/2} (ex A, ut falso opinatur) || 2–3 τί – ἀγώνων] τί (sic), ἔφη; τὸν γενναῖον ἡγούμεθα τίνας οὐκ ἐστεφανώσθαι τῶν ἀγώνων Reiske² 2 ἡγούμεθα Kayser^{1App} Kayser^{2T} | ἔφη² del. Olearius || 2–3 ἐστεφανώσ(εσ)θαι scripsi || 8 ἀνοητότερα] ἀνώτερα E FQ | προ(σ)ανεφώνησεν Olearius || 9 Ὀλυμπίᾳ] Ὀλυμπίοις E | ἐναντία F || 10 ἃ γε Morel in margine (et Reiske² Westermann) : ἅτε A E FQ | ἀγεσθαι Valckenaer² || 11 Ἡλείους] ἡρακλείους A || 12 ἀναλαβέσθαι A αὐτοῦ E || 13 ἐπαγγεῖλαι A^{1sl} : ἀπαγγεῖλαι A E FQ || 15 τὸ[ν] Jacobs^{1/6} 16 ἀμοιβέου A : ἀμοιβαιώς E | καὶ om. E FQ | Τέρπνου Scaliger : τερπνοῦ E FQ : τερπάνδρου A : πέρπου Salmasius || 17 τε om. FQ || 20 ἀγείρειν] φιλοσοφεῖν FQ 21 θαλάσσης FQ || 22 (ἐ)γγράφει Reiske^{1/2} || 22–24 τί – τί] ita interpungit Jackson : τί οὖν εἰ ... ἡγεῖσθαι; τί κτέ || 22 αὐτὸν E

- δ' αὐτὸς ὁ τυραννεύων εἰς τραγωδοὺς καὶ τεχνίτας τὰ πράγματα ἑαυτοῦ ἄγοι **170 K.**
 λεαίνων τὴν φωνὴν καὶ δεδιῶς τὸν Ἥλείον ἢ τὸν Δελφόν, ἢ μὴ δεδιῶς μὲν,
 κακῶς δὲ οὕτως ὑποκρινόμενος τὴν ἑαυτοῦ τέχνην, ὥς μὴ μαστιγώσεσθαι
 νομίζειν πρὸς τούτων, ὧν αὐτὸς ἄρχειν τέτακται, τί τοὺς κακοδαίμονας
 5 ἀνθρώπους ἐρεῖς ὑπὸ τοιούτῳ καθάρματι ζῶντας; τοῖς δὲ Ἑλλησι τίνα ἡγή,
 ὦ Μένιππε, λυπηρότερον, Ξέρξην καταπιμπράντα ἢ Νέρωνα ἄδοντα; εἰ
 γὰρ ἐνθυμηθείης τὴν ἀγοράν, ἣν ἐς τὰς ἐκείνου ὥδας ξυμφέρουσι, καὶ ὥς
 ἐξωθοῦνται τῶν οἰκιῶν καὶ ὥς οὐκ ἔξεστι σπουδαῖον οὐδὲν ἢ σκευὸς ἢ ἀν-
 10 δράποδον αὐτοῖς πεπᾶσθαι, περὶ γυναικοῖς τε καὶ παισὶν ὥς δεινὰ πείσονται
 τὰς ἐπιρρήτους ἡδονὰς ἐξ ἀπάσης οἰκίας ἐκλέγοντος τοῦ Νέρωνος, δίκαια τε
 ὥς πολλὰ ἀναφύσσονται· καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἔα, τὰς δὲ ἐπὶ τοῖς θεατροῖς καὶ
 ταῖς ὥδαῖς, 'οὐκ ἤλθες ἀκροασόμενος Νέρωνος' ἢ 'παρήστα μὲν, ῥαθύμως
 δὲ ἡκροῶ,' 'ἐγέλας,' 'οὐκ ἐκρότησας,' 'οὐκ ἔθυσας ὑπὲρ τῆς φωνῆς, ἵνα
 15 Πυθῶδε λαμπροτέρα ἔλθοι,' πολλὰ σοι δόξουσι θεατῶν Ἰτιάδες περὶ τοὺς
 "Ἑλληνας εἶναι. τὸ γὰρ τετμήσεσθαι τὸν Ἴσθμον καὶ οὐ τετμήσεσθαι (τέμνε-
 4 ται δέ, ὥς φασι, νῦν) πάλαι προῦμαθον θεοῦ φήναντος." ὑπολαβὼν δὲ ὁ
 Δάμις "ἀλλ' ἔμοιγε," ἔφη "ὦ Ἀπολλώνιε, τὸ περὶ τὴν τομὴν ἔργον ὑπερ-
 φωνεῖν δοκεῖ τὰ Νέρωνος πάντα· ἡ γὰρ διάνοια ὀρᾷ, ὥς μεγάλη." "δοκεῖ
 μὲν" ἔφη "κάμοί, ὦ Δάμι, τὸ δὲ ἀτελὲς αὐτῆς διαβαλ{λ}εῖ αὐτόν, ὥς ἀτελεῖ

1 τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ **E Q** | fortasse ἄγει || **2** Δελφόν] ἀδελφόν **Q** || **2-3** ἡ² –
 τέχνην om. **E**^{ac3} || **3** καλῶς Salmasius (et Jackson) | μὴ μαστιγώσεσθαι **A E** :
 μαστιγώσεσθαι **FQ** : μεμαστιγώσεσθαι Reiske² (et Cobet) : <ῥσον> μὴ μαστιγώσεσθαι
 vel μὴ μεμαστιγώσεσθαι dubitanter Richards : μὴ μαστιγώσεσθαι <κέρδος> Jacobs⁶ :
 <κτῆμα> μὴ μαστιγώσεσθαι Phillimore : locus valde obscurus || **5** τίνα ἡγή] aut τίνα
 <χαλεπώτερον> vel <φοβερώτερον> vel <ἐχθίω> ἡγή aut τίνα ἡγή <χαλεπώτερον> vel
 <φοβερώτερον> vel <ἐχθίω> Reiske¹ : τίνα ἡγή <ὀλεθριώτερον> vel simile quid
 Radermacher : τίνα <φοβερώτερον> ἡγή vel τίνα <πλείω παρέχειν πράγματα> ἡγή
 exempli gratia Richards || **6** λυπηρότερον Mastronarde, praeunte Jacobs^{1/2} :
 λυπρότερον (vel πολεμιώτερον) Jacobs^{1/2} : πολεμιώτερον vel potius ἐχθρότερον Jacobs⁴
 (hoc et Jacobs⁶) : πότερα **A E FQ** : <ἐπιτηδεύσαι χαλεπώτερα> Reiske² : et inde
 exempli gratia <ἐπιτηδεύσαι χαλεπώτερα>; πότερα Schenkl² : <ἀτοπώτερον>; πότερα
 dubitanter Jackson : locus admodum dubius || **8** ὥς om. **F** | ἔξεστι] ἐστίν **E** (οὐκ
 ἔξεστι **E**^{3sl}) || **9** πεπᾶσθαι **E**^{3pc} **FQ** || **12** ἦλθεν **E**^{ac3} | ἀκροασόμενος **E Q**
14 Πυθῶδε] πυθῶ δὲ **E**^{ac3} | θεατῶν] θεάτ(ρ)ων Reiske² : κακῶν Jacobs^{1/6} : τῶν ἀτῶν
 Olearius : δεινῶν vel ἀθλιῶν exempli gratia Westermann || **15** καὶ Par.1696^{2il} (ci.
 Salmasius Richards) : ἢ **A E FQ** || **16** δὲ] οὖν Laur.CS.155 (Kayser^{1/2})
17-18 ὑπερφωνεῖν] ὑπὲρ φωνῆν **E** : ὑπερφρονεῖν **F** || **19** δὲ om. **FQ** | διαβαλ{λ}εῖ
 Bentley (et Reiske² Lucarini) : διαβάλλει **A E** : διαβάλλειν **FQ** | ἀτελεῖ] ἐντελεῖ vel
 ἀμελεῖ

μέν ἄδοντα, ἀτελῇ δὲ ὀρύττοντα. τά τοι Ξέρξου ἀναλεγόμενος ἐπαινῶ τὸν ἄνδρα, οὐχ ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον ἔξευξεν, ἀλλ' ὅτι διέβη αὐτόν, Νέρωνα δὲ οὔτε πλευσούμενον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ὁρῶ οὔτε ἐς τέρμα τῆς ὀρυχῆς ἤξοντα, 171 K. δοκεῖ δέ μοι καὶ φόβου μεστὸς ἀναχωρήσειν τῆς Ἑλλάδος, εἰ μὴ ἡ ἀλήθεια ἀπόλλωλεν.”

5

8. Ἀφικομένου δὲ τινος ἐς Γάδαιρα μετὰ ταῦτα τῶν τοὺς ταχεῖς διαθεόντων δρόμους καὶ κελεύοντος εὐαγγέλια θύειν τρισολυμπιονίκην Νέρωνα ἄδοντας, τὰ μὲν Γάδαιρα ξυνίει τῆς νίκης καὶ ὅτι ἐν Ἀρκαδίᾳ τις εἶη ἀγὼν εὐδόκιμος, ἐπειδὴ, ὡς εἶπον, ἐς τὰ Ἑλλήνων σπεύδουσιν, αἱ δὲ πόλεις αἱ πρόσσοικοι τοῖς Γαδαίροις οὔτε ἐγίνωσκον ὃ τι εἶη τὰ Ὀλύμπια, οὐδ' ὃ τι ἀγωνία ἢ ἀγών, οὐδ' ἐφ' ὅτῳ θύουσιν, ἀλλ' ἀπήγοντο ἐς γελοιούς δόξας πολέμου νίκην ἡγούμενοι ταῦτα καὶ ὅτι ὁ Νέρων ἡρήκοι τινὰς ἀνθρώπους Ὀλυμπίους, οὐδὲ τραγωδίας ποτὲ ἢ κιθαρωδίας θεαταὶ ἐγεγόνεσαν.

10

9. Τοὺς γοῦν οἰκοῦντας τὰ Ἰσπολα (πόλις δὲ κάκεινῃ Βαιτική) φησὶν ὁ Δάμις παθεῖν τι πρὸς τραγωδίας ὑποκριτὴν, οὗ καμὲ ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. 15 θυουσῶν γὰρ τῶν πόλεων θαμὰ ἐπὶ ταῖς νίκαις, ἐπειδὴ καὶ αἱ Πυθικαὶ ἤδη ἀπηγγέλλοντο, τραγωδίας ὑποκριτῆς τῶν οὐκ ἀξιουμένων ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Νέρωνι ἐπήει τὰς ἐσπερίους πόλεις ἀγείρων, καὶ τῇ τέχνῃ χρώμενος ὑδοκίμει παρὰ τοῖς ἤττον βαρβάροις, πρῶτον μὲν δι' αὐτὸ τὸ ἡκεῖν παρ' ἀνθρώπων, οἳ μήπω τραγωδίας ἤκουσαν, εἴτ' ἐπειδὴ τὰς Νέρωνος μελωδίας 20 ἀκριβοῦν ἔφασκε. παρελθὼν δὲ εἰς τὰ Ἰσπολα φοβερός μὲν αὐτοῖς ἐφαίνετο καὶ ὃν ἐσιώπα χρόνον ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ ὀρώντες οἱ ἄνθρωποι βαδίζοντα μὲν αὐτὸν μέγα, κεχηγνότεα δὲ τοσοῦτον, ἐφεστῶτα δὲ ὀκρίβασιν οὕτως ὑψηλοῖς τερατώδῃ τε τὰ περὶ αὐτὸν ἐσθήματα, οὐκ ἄφοβοι ἦσαν τοῦ σχήματος, ἐπεὶ δὲ ἐξάρας τὴν φωνὴν γεγωνὸν ἐφθέγγετο, φυγῇ οἱ πλείστοι 25 ὄχοντο, ὥσπερ ὑπὸ δαίμονος ἐμβοηθέντες. τοιαῦτα μὲν τὰ ἦθη τῶν ταύτης βαρβάρων καὶ οὕτως ἀρχαῖα.

172 K.

10. Σπουδὴν δὲ ποιουμένου τοῦ τὴν Βαιτικὴν ἐπιτροπεύοντος ἐς ξυνουσίαν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐλθεῖν, ὁ μὲν ἀηδεῖς ἔφη τὰς ξυνουσίας τὰς

4 μοι δὲ Q | ἀναχωρήσειν FQ (ci. Platt) : ἀναχωρήσαι A E | ἡ om. E || 7 κελεύοντα Q || 8 Ἀρκαδίᾳ] Ὀλυμπία Olearius : Ἀχαΐα Jacobs^{1/2} || 11 ἀγωνία ἢ del. Reiske² 12 νίκην] δίκην E | ἡρήκει Q || 13 οὐδὲ γὰρ τραγωδίας FQ | οὐδὲ} Reiske¹ 14 Ἰσπολα E : Ἰσπολα FQ : Ἴπολα A : Ἰσπαλα Scaliger : Ἰλιπα dubitanter Westermann || 20 μελωδίας] τραγωδίας A || 21 δὲ om. FQ | Ἰσπολα E : Ἰσπολα FQ : Ἴπολα A || 22 καὶ¹] καθ' Bentley || 23 τοσοῦτον] τοῦτον F^{ac2} || 24 τε A : δὲ E FQ 25 φωνὴν καὶ γεγωνὸν FQ | γεγωνὸς Salmassius (et Reiske^{1/2}) : γεγωνῶς (sic) Bentley : κεχανῶς Olearius || 26 ἐμβροντηθέντες Q (γρ. ἐμβρονηθέντες Q^{1ms} Q^{1sl}) || 27 βάρων F^{ac2} | οὕτως ἀρχαῖα om. Q^{ac1}

- ἑαυτοῦ φαίνεσθαι τοῖς μὴ φιλοσοφοῦσιν, ὁ δὲ προσέκειτο αἰτῶν τοῦτο· ἐπεὶ δὲ χρηστός τε εἶναι ἐλέγετο καὶ διαβεβλημένος πρὸς τοὺς Νέρωνος μίμους, γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν ὁ Ἀπολλώνιος, ἵν' ἐς τὰ Γάδειρα ἔλθοι, ὁ δὲ ἀφελὼν τὸν τῆς ἀρχῆς ὄγκον ζῆν ὀλίγοις καὶ ἑαυτῷ ἐπιτηδαιοτάτοις ἦλθεν.
- 5 ἀσπασάμενοι δὲ ἀλλήλους καὶ μεταστησάμενοι τοὺς παρόντας ὃ τι μὲν διελέχθησαν, οὐδεὶς οἶδε, τεκμαίρεται δὲ ὁ Δάμις ἐπὶ Νέρωνα ξυμβῆναί σφας. τριῶν γὰρ ἡμερῶν ἰδίᾳ σπουδάσαντες ὁ μὲν ἀπῆε περιβαλὼν τὸν Ἀπολλώνιον, ὁ δὲ “ἔρρωσο” ἔφη “καὶ μέμνησο τοῦ Βίνδικος.” τί δὲ τοῦτο 2 ἦν; ἐπὶ Νέρωνα ἐν Ἀχαΐᾳ ἄδοντα τὰ ἔθνη τὰ ἐσπέρια λέγεται κινήσai Βίνδιξ
- 10 ἀνὴρ οἷος ἐκτεμεῖν τὰς νευράς, ἃς Νέρων ἀμαθῶς ἔψαλλε. πρὸς γὰρ τὰ στρατόπεδα, οἷς ἐπετέτακτο, λόγον κατ' αὐτοῦ διῆλθεν, ὃν ἐκ πάνυ γενναίας φιλοσοφίας ἐπὶ τύραννον ἂν τις πνεύσειε· ἔφη γὰρ Νέρωνα εἶναι πάντα μᾶλλον ἢ κιθαρωδὸν καὶ κιθαρωδὸν μᾶλλον ἢ βασιλέα. προσφέρειν δὲ αὐτῷ μανίαν μὲν καὶ φιλοχρηματίαν καὶ ὁμότητα καὶ ἀσέλγειαν πᾶσαν, τὸ δὲ 15 ὁμότατον τῶν ἐκείνου μὴ προσφέρειν αὐτῷ· τὴν γὰρ μητέρα ἐν δίκῃ ἀπεκτονέναι, ἐπειδὴ τοιοῦτον ἔτεκε. ταῦτ' οὖν ὥς ἔσται, προγινώσκων ὁ Ἀπολλώνιος ζυνέταττε τῷ Βίνδικι ὄμορον ἄρχοντα μονονουχὶ ὄπλα ὑπὲρ τῆς Πώμης τιθέμενος.

- II. Φλεγμαιόντων δὲ τῶν περὶ τὴν ἐσπέραν τρέπονται τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ 20 Λιβύην καὶ Τυρρηνοὺς καὶ τὰ μὲν περὶ βαδίζοντες, τὰ δὲ ἐπὶ πλοίων πορευόμενοι κατίσχουσιν ἐν Σικελίᾳ, οὗ τὸ Λιλύβαιον. παραπλεύσαντες δ' ἐπὶ Μεσσηνίαν τε καὶ πορθμόν, ἔνθα ὁ Τυρρηνὸς Ἀδρία ξυμβάλλων χαλεπὴν ἐργάζονται τὴν Χάρυβδιν, ἀκοῦσαί φασιν, ὥς Νέρων μὲν πεφεύγοι, τεθνήκοι δὲ Βίνδιξ, ἄπτοινο δὲ τῆς ἀρχῆς οἱ μὲν ἐξ αὐτῆς Πώμης, οἱ δ' 25 ὁπόθεν τύχοι τῶν ἐθνῶν. ἐρομένων δὲ αὐτὸν τῶν ἐταίρων, οἱ προβήσοιτο ταῦτα καὶ ὅτου λοιπὸν ἡ ἀρχὴ ἔσοιτο, “πολλῶν” εἶπε “Θηβαίων.” τὴν γὰρ

F 22–23 ἔνθα – Χάρυβδιν fort. resp. Hom. Od. 12.260–261

T 22–23 ἔνθα – Χάρυβδιν aff. sch.Lyc. 648bis

7 σπουδάσαντες A^{1sl} : σπουδάσαντας A E FQ, fortasse recte || 9 ἀχαιοῖς E || 10 ἃς] οἷς FQ || 11 οἷς om. FQ | κατ' αὐτοῦ] κάκ ταυτοῦ FQ | (οἶ)ον Jacobs¹ || 12–13 ἔφη – κιθαρωδὸν¹ om. A || 14 μὲν om. FQ || 15 ἐκείνου ἀντὶ τοῦ μὴ κατιγορεῖν (sic) μὴ E (e glossemate ortum) || 16 ἔστιν E : ἐστι FQ || 20 Λιβύην] Λίγυας vel Λιγυστίνην Valckenaer² || 21 ἐς σικελίαν E : ἐπὶ σικελίαν FQ || 22 μεσσηνίαν Lugd.73D^{pcuv} Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) | ξυμβάλλων FQ sch.Lyc. : ξυμβάλλων (sic) A E | χαλεπήν] δεινὴν sch.Lyc., fortasse recte || 23 ἐργάζεται Par.1696^{2pc} sch.Lyc. : ἀπεργάζεται Reiske¹ | περιφεύγοι FQ || 24 βένδιξ F || 25 αὐτῶν E^{ac1} | προβήσaiτο FQ

ισχύν, ἥ πρὸς ὀλίγον Βιτέλ(λ)ιός τε καὶ Γάλβας καὶ Ὅθων ἐχρήσαντο, Θηβαίους εἵκασεν, οἱ χρόνον κοιμηθῆ βραχὺν ἤνθησαν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα.

12. Ὅτι μὲν γὰρ τὰ τοιαῦτα δαιμονία κινήσει προεγίνωσκεν καὶ ὅτι τοῖς γόητα τὸν ἄνδρα ἡγουμένοις οὐχ ὑγιαίνει ὁ λόγος, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημέ- 5 να, σκεψώμεθα δὲ κάκεῖνα. οἱ γόητες (ἡγοῦμαι δ' αὐτοὺς ἐγὼ κακοδαιμονε- στάτους ἀνθρώπων), οἱ μὲν ἐς βασάνους εἰδῶλων χωροῦντες, οἱ δ' ἐς θυσίας βαρβάρους, οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπαῖσαι τι ἢ ἀλεῖψαι μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρμένα, καὶ πολλοὶ τούτων κατηγορίαις ὑπαχθέντες τὰ τοιαῦτα ὠμολόγησαν σοφοὶ εἶναι. ὁ δὲ εἶπετο μὲν τοῖς ἐκ Μοιρῶν, προὔλεγε δέ, ὡς ἀνάγκη γενέσθαι 10 αὐτά, προεγίνωσκε δὲ οὐ γοητεύων, ἀλλ' ἐξ ὧν οἱ θεοὶ ἔφαινον. ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἰνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὐθ' ὅπως σοφίζονται αὐτὰ ἤρετο, οὐτε ἐδεήθη μαθεῖν, ἀλλ' ἐπήνει μὲν, ζηλοῦν δ' οὐκ ἤξιον.

174 K. **13.** Ἀφικομένων δὲ αὐτῶν ἐς τὰς Συρακούσας γυνὴ τῶν οὐκ ἀφανῶν 15 τέρας ἀπεκύησεν, οἷον οὐπω ἐμαιεύθη. τρεῖς γὰρ τῷ βρέφει κεφαλαὶ ἦσαν ἐξ οἰκειάς ἐκάστη δέρης, τὰ δ' ὑπ' αὐταῖς ἐνὸς πάντα. οἱ μὲν δὴ παχέως ἐξηγού- μενοι τὴν Σικελίαν ἔφασαν (τρινακρία γάρ) ἀπολεῖσθαι, εἰ μὴ ὁμονοήσειέ τε καὶ συμπνεύσειεν (ἐστασίαζον δὲ ἄρα πολλὰ τῶν πόλεων πρὸς αὐτάς τε καὶ πρὸς ἀλλήλας καὶ τὸ ἐν κόσμῳ ζῆν ἀπὴν τῆς νήσου), οἱ δὲ ἔφασαν τὸν 20 Τυφῶ (πολυκέφαλον δὲ εἶναι) νεώτερα ἀπειλεῖν τῇ Σικελίᾳ, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “ἴθι,” ἔφη “ὦ Δάμι, καὶ κάτιδε αὐτό, εἰ οὕτω ζύγκειται.” ἐξέκειτο γὰρ δη- 2 μοσία τοῖς τερατολογεῖν εἰδόσιν. ἀπαγγελιαντος δὲ τοῦ Δάμιδος, ὡς τρικέφαλον εἶη καὶ ἄρρεν, ξυναγαγὼν τοὺς ἐταίρους “τρεῖς” ἔφη “Ῥωμαίων αὐτοκράτορες, οὓς ἐγὼ πρῶην Θηβαίους ἔφην, τελειώσει δὲ οὐδεὶς τὸ 25

T 4–14 Ὅτι – ἡξίου aff. Eus. 31.4–15 (p. 166 des Places) || **11–14** ἰδὼν – ἡξίου aff. Eus. 25.9–12 (p. 150–152 des Places)

1 Βιτέλ(λ)ιός scripsi || **2** ἤνθησαν **A**^{1sl} (ci. Reiske² Cobet) : ἡχθησαν **A E FQ** **4** γὰρ] δὴ Eus. | προεγίνωσκεν] προέλεγεν Eus. || **5** ἡγουμένοις τὸν ἄνδρα Eus. ὑγιαίνει **E** || **8** (ἐπ)αλεῖψαι Reiske² || **9–10** καὶ – εἶναι om. Eus. || **9** κατηγορίας **Q** **10** προὔλεγε δέ] καὶ προέλεγεν Eus. | γενέσθαι] ἐσεσθαι Eus. || **11** προεγίνωσκε] προέλεγεν Eus. || **12** τοὺς Ἰνδοὺς **FQ** | τοῦς²] τὰς **A** | οἰνοχόας **A**^{1sl} || **15** συρακούσας **A** || **17** ἐκάστης **E** | ὑπ' Jackson : ἐπ' **A E FQ** | παχέως **A E** || **19** ἄρα αἱ πολλὰι **FQ** αὐτάς **A E**^{1pc} : αὐτάς **E**^{ac1} **FQ** : (ἐ)αυτάς Kayser^{1App} Kayser^{2T} || **20** τὸν] τῷ **E** || **21** δέ¹] τε Reiske^{1/2} | νεώτερά τε ἀπειλεῖν Olearius || **22** αὐτό] αὐτῷ **E** || **24–25** iuxta τρεῖς ἔφη Ῥωμαίων αὐτοκράτορες aliquid excidisse censet Richards : τρεῖς ἔφη Ῥωμαίων (σημειοῦνται) αὐτοκράτορες Phillimore

ἄρχειν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς Ῥώμης, ὅ{ι} δὲ περὶ τὰ ὄμορα τῇ Ῥώμῃ
 δυνηθέντες ἀπολούνται, θάττον μεταβαλόντες τὸ προσωπεῖον ἢ οἱ τῶν τρα-
 γῶδων τύραννοι.” καὶ ὁ λόγος αὐτίκα ἐς φῶς ἦλθε. Γάλβας μὲν γὰρ ἐπ'
 αὐτῆς Ῥώμης ἀπέθανεν ἀνάμενος τῆς ἀρχῆς, ἀπέθανε δὲ καὶ Βιτέλλιος
 5 ὀνειροπολήσας τὸ ἄρχειν, Ὅθων δὲ περὶ τοὺς ἐσπερίους Γαλάτας ἀποθανῶν
 οὐδὲ τάφου λαμπροῦ ἔτυχεν, ἀλλ' ὥσπερ ιδιώτης κείται. διέπτῃ δὲ ἡ τύχη
 ταῦτα ἐνὶ ἔτει.

14. Πορευθέντες δὲ ἐπὶ Κατάνης, οὗ τὸ ὄρος ἡ Αἵτνη, Καταναίων μὲν
 ἀκοῦσαι φασιν ἡγουμένων τὸν Τυφῶ δεδέσθαι ἐκεῖ καὶ πῦρ ἐξ αὐτοῦ ἀνίστα-
 10 σθαι, ὃ τύφει τὴν Αἵτνην, αὐτοὶ δ' ἐς πιθανωτέρους ἀφικέσθαι λόγους καὶ
 προσήκοντας τοῖς φιλοσοφοῦσιν. ἄρξαι δ' αὐτῶν τὸν Ἀπολλώνιον ὧδε
 ἐρόμενον τοὺς ἐταίρους· “ἔστι τι μυθολογία,” “νῆ Δία,” εἶπεν ὁ Μένιππος
 “ἦν γε οἱ ποιηταὶ ἐπαινοῦσι.” “τὸν δὲ δὴ Αἰσωπον τί ἡγή;” “μυθολόγον”
 εἶπε “καὶ λογοποιὸν πάντα.” “πότεροι δὲ σοφοὶ τῶν μύθων;” “οἱ τῶν 175 K.
 15 ποιητῶν,” εἶπεν “ἐπειδὴ ὡς γεγονότες ἄδονται.” “οἱ δὲ δὴ Αἰσώπου τί;”
 “βάτραχοι” ἔφη “καὶ ὄνοι καὶ λῆροι γραυσὶν οἷοι μασσᾶσθαι καὶ παιδίους.”
 “καὶ μὴν” ἔφη “ἐμοὶ” ὁ Ἀπολλώνιος “ἐπιτηδειότεροι πρὸς σοφίαν οἱ τοῦ 2
 Αἰσώπου φαίνονται. οἱ μὲν γὰρ περὶ τοὺς ἥρωας, ὧν ποιητικὴ πᾶσα ἔχεται,
 καὶ διαφθεῖρουσι τοὺς ἀκρωμένους, ἐπειδὴ ἔρωτάς τε ἀτόπους οἱ ποιηταὶ
 20 ἐρμηνεύουσι καὶ ἀδελφῶν γάμους καὶ διαβολὰς ἐς θεοὺς καὶ βρώσεις παιδῶν
 καὶ πανουργίας ἀνελευθέρους καὶ δίκας (ἁδίκους), καὶ τὸ ὡς γεγονὸς αὐτῶν
 ἄγει καὶ τὸν ἐρῶντα καὶ τὸν ζηλοτυποῦντα καὶ τὸν ἐπιθυμοῦντα πλουτεῖν ἢ
 τυραννεύειν ἐφ' ἅπερ οἱ μῦθοι, Αἰσωπος δὲ ὑπὸ σοφίας πρῶτον μὲν οὐκ ἐς τὸ
 κοινὸν τῶν ταῦτα ἁδόντων ἑαυτὸν κατέστησεν, ἀλλ' ἑαυτοῦ τινα ὁδὸν
 25 ἐτράπετο, εἶτα, ὥσπερ οἱ τοῖς εὐτελεστέροις βρώμασι καλῶς ἐστιῶντες, ἀπὸ
 σμικρῶν πραγμάτων διδάσκει μεγάλα, καὶ προθέμενος τὸν λόγον ἐπάγει

T 15–16 οἱ – παιδίους aff. Phot. 333b16–18

1 αὐτῆς (τῆς) Ῥώμης Reiske² | ὅ{ι} Kayser^{1C} Kayser^{2T} || 2 δινηθέντες Cobet
 ἀποβαλόντες Kayser² || 2–3 τραγῶδων E : τραγωδιῶν Reiske² || 4 αὐτῆς (τῆς) Ῥώμης
 Reiske² | βιτέλιος FQ : βητέλιος E || 7 ταῦτα] τούτοις Reiske¹ : ταῦτα corruptum
 censet, aut exempli gratia ταῦτα (περάνασα) aut (ἐργασαμένη) aut simile quid
 Reiske² || 9 τῶν E || 10 ἐς om. FQ || 11 δ' ἀπ' αὐτῶν E || 12 ἔστι δέ τι E
 13 ἐπασκοῦσι dubitanter Richards || 14 πάντα] πάνυ γε (Apollonio tribuens;
 sequentia continuat Apollonio) Reiske² | σοφώτεροι Reiske² || 16 μασσᾶσθαι A
 17 ὁ Ἀπολλώνιος ἐμοὶ Kayser^{1APP} || 18 τοὺς] θεοὺς καὶ Jacobs⁶ | ὧν ἡ ποιητικὴ Q
 21 δίκας (ἁδίκους) Reiske² | τὸ ὡς γεγονὸς] τὸ ὡς τὸ γεγονὸς FQ : τοὺς ἐνόχους
 Reiske¹ | αὐτῶν (λεγόμενον) vel (ἁδόμενον) vel tale quid Reiske² || 24 ἑαυτῷ E

αὐτῷ τὸ πράττε ἢ μὴ πράττε, εἴτα τοῦ φιλαλήτους μᾶλλον ἢ οἱ ποιηται
 3 ἦψατο. οἱ μὲν γὰρ βιάζονται πιθανοὺς φαίνεσθαι τοὺς ἑαυτῶν λόγους, ὁ δ'
 ἀπαγγέλλων λόγον, ὅς ἐστι ψευδής, πᾶς οἶδεν, αὐτὸ τὸ μὴ περὶ ἀληθινῶν
 ἐρεῖν ἀληθεύει. καὶ ὁ μὲν ποιητὴς εἰπὼν τὸν ἑαυτοῦ λόγον καταλείπει τῷ
 ὑγιαίνοντι ἀκροατῇ βασανίζειν αὐτόν, εἰ ἐγένετο, ὁ δὲ εἰπὼν ψευδῇ μὲν 5
 λόγον, ἐπαγαγὼν δὲ νοουθεσίαν, ὥσπερ ὁ Αἰσωπος, δείκνυσιν ὡς ἐς τὸ
 χρησίμων τῆς ἀκροάσεως τῷ ψεύδει κέχρηται. χαρίεν δ' αὐτοῦ τὸ καὶ τὰ
 ἄλογα ἡδῶ ἐργάζεσθαι καὶ σπουδῆς ἄξια τοῖς ἀνθρώποις· ἐκ παιδῶν γὰρ τοῖς
 λόγοις τούτοις ξυγγενόμενοι καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκνηπιωθέντες δόξας ἀναλαμβά-
 176 K. νομεν περὶ ἐκάστου τῶν ζώων, τὰ μὲν ὡς βασιλικά εἶη, τὰ δὲ ὡς εὐήθη, τὰ δὲ 10
 ὡς κομψά, τὰ δὲ ὡς ἀκέραια, καὶ ὁ μὲν ποιητὴς εἰπὼν 'πολλαὶ μορφαὶ τῶν
 δαιμονίων' ἢ τοιοῦτό τι ἐπιχореύσας ἀπῆλθεν, ὁ δὲ Αἰσωπος ἐπιχρησμοδῆ-
 σας τὸν ἑαυτοῦ λόγον καταλύει τὴν ξυνουσίαν εἰς ὃ προὔθετο.

15. "Ἐμὲ δέ, ὦ Μένιππε, καὶ μῦθον περὶ τῆς Αἰσώπου σοφίας ἐδιδάξατο
 ἢ μήτηρ κομιδῇ νήπιον, ὡς εἶη μὲν ποτε ποιμὴν ὁ Αἰσωπος, νέμοι δὲ πρὸς 15
 ἱερῷ Ἑρμοῦ, σοφίας δὲ ἐρώη καὶ εὐχοίτο αὐτῷ ὑπὲρ τούτου, πολλοὶ δὲ καὶ
 ἕτεροι ταυτόν αιτοῦντες ἐπιφοιτῶεν τῷ Ἑρμῇ ὁ μὲν χρυσόν, ὁ δ' ἄργυρον, ὁ
 δὲ κηρύκιον ἐλεφάντινον, ὁ δὲ τῶν οὕτω τι λαμπρῶν ἀνάπτων, ὁ δ' Αἰσωπος
 ἔχοι μὲν οὕτως, ὡς μηδὲν τῶν τοιούτων ἔχειν, φείδοιτο δὲ καὶ ὧν εἶχε,
 γάλακτος δὲ αὐτῷ σπένδων, ὅσον οἷς ἀμελγθεῖσα ἐδίδου, καὶ κηρίον ἐπὶ τὸν 20
 βωμόν φέρων, ὅσον τὴν χεῖρα ἐμπλήσαι, ἐστιᾶν δ' αὐτὸν καὶ μύρτοις ᾤετο
 καὶ παραθεῖς αὐτῶν ῥόδων ἢ τῶν ἰων κομιδῇ ὀλίγα. 'τί γὰρ δεῖ, ὦ Ἑρμῇ,'
 2 ἔλεγε 'στεφάνους πλέκειν καὶ ἀμελεῖν τῶν προβάτων,' ὡς δὲ ἀφίκοντο ἐς
 ῥήτην ἡμέραν ἐπὶ τὴν τῆς σοφίας διανομήν, ὁ μὲν Ἑρμῆς ἅτε λόγιος καὶ
 κερδῶος 'σὺ μὲν' ἔφη 'φιλοσοφίαν ἔχε' τῷ πλείστα δήπουθεν ἀναθέντι, 'σὺ 25
 δὲ εἰς ῥητόρων ἦθη χώρει' τῷ δευτέρᾳ που χαρισαμένῳ, 'σοὶ δὲ ἀστρονομεῖν
 χώρα, σοὶ δὲ εἶναι μουσικῶ, σοὶ δὲ ἡρώου ποιητῇ μέτρου, σοὶ δὲ ἱαμβείου.'

F 11–12 πολλὰι – δαιμονίων aff. E. Alc. 1159, Andr. 1284, Ba. 1388, Hel. 1688
 14–157.9 Ἐμὲ – πρᾶγμα fort. resp. Vitam Aesopi

T 8–10 ἐκ – εὐήθη aff. Phot. 333b18–21

2 ἦψαντο E || 3 ἀπαγγέλλων (sic) E : ἐπαγγέλλων Kayser^{1/2} | ὅς] ὃν ὡς FQ | οἶδεν ὅτι
 αὐτὸ A | αὐτῷ τῷ Bentley || 5 μὲν ψευδῇ FQ || 6 ὁ om. E FQ || 17 ἐπιφοιτῶεν]
 ἐπιφοιτῶ ἐν A || 18 κηρύκειον Aldina (Kayser^{1/2}) || 20 δὲ] τε Schenkl² | σπένδειν
 A^{1sl} : σπένδοι Kayser^{1/2} | κηρίον] κηρύκιον Q || 20–21 τῶν βῶμον (sic) E
 21 φέρειν A^{1sl} : φέροι Kayser^{1/2} || 21–22 ἐστιᾶν – ῥόδων] ἐστιᾶν {δ'} αὐτὸν καὶ
 μύρτοις (στεφανώσας) ᾤετο καὶ {παραθεῖς} ῥόδων αὐτῶν] Reiske² || 22 αὐτὸν καὶ
 ἂν A E FQ || 23 προβάτων] ἀβάτων (nisi fallor) E || 25 δήπου FQ || 26 ἦθει E

- ἐπεὶ δὲ καίτοι λογιώτατος ὢν κατανάλωσεν ἅπαντα τὰ τῆς σοφίας μέρη καὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐκπεσὼν τοῦ Αἰσώπου, ἐνθυμείται τὰς Ὠρας, ὅφ' ὧν αὐτὸς ἐν κορυφαῖς τοῦ Ὀλύμπου ἐτράφη, ὡς ἐν σπαργάνοις ποτὲ αὐτῷ ὄντι μῦθον διελθούσαι περὶ τῆς βοός, ὃν διελέχθη τῷ ἀνθρώπῳ ἢ βοῦς ὑπὲρ ἑαυτῆς τε **177 K.**
- 5 καὶ τῆς γῆς, ἐς ἔρωτα αὐτὸν τῶν τοῦ Ἀπόλλωνος βοῶν κατέστησαν, καὶ δίδωσιν ἐντεῦθεν τὴν μυθολογίαν τῷ Αἰσώπῳ, λοιπὴν ἐν σοφίας οἴκῳ οὔσαν, ἔχε, εἰπὼν ἅ πρώτα ἔμαθον. αἱ μὲν δὴ πολλαὶ μορφαὶ τῆς τέχνης ἐνθὲνδε ἀφίκοντο τῷ Αἰσώπῳ, καὶ τοιόνδε ἀπέβη τὸ τῆς μυθολογίας πρᾶγμα.
- 10 **16.** “Ἴσως δ’ ἀνόητον ἔπαθον· ἐπιστρέψαι γὰρ ὑμᾶς διανοηθεῖς εἰς λόγους φυσικωτέρους τε καὶ ἀληθεστέρους ὧν οἱ πολλοὶ περὶ τῆς Αἵτνης ἄδουσιν, αὐτὸς εἰς ἔπαινον μύθων ἀπηνέχθη. οὐ μὴν ἄχαρις ἢ ἐκβολὴ τοῦ λόγου γέγονεν· ὁ γὰρ μῦθος, ὃν παραιτούμεθα, οὐ τῶν Αἰσώπου λόγων ἐστίν, ἀλλὰ τῶν δραματικωτέρων καὶ ὧν οἱ ποιηταὶ θρυλοῦσιν. ἐκεῖνοι μὲν
- 15 γὰρ Τυφῷ τινα ἢ Ἐγκέλαδον δεδέσθαι φασὶν ὑπὸ τῷ ὄρει καὶ δυσθανατοῦντα ἀσθμαίνειν τὸ πῦρ τοῦτο, ἐγὼ δὲ γίγαντας μὲν γεγονέναι φημί καὶ πολλαχού τῆς γῆς ἀναδείκνυσθαι τοιαυτὰ σώματα βαγόντων τῶν τάφων, οὐ μὴν ἐς ἀγῶνα ἐλθεῖν τοῖς θεοῖς, ἀλλ’ ὑβρίσαι μὲν τάχα ἐς τοὺς νεῶς αὐτῶν καὶ τὰ ἔδη, οὐρανῷ δὲ ἐπιπηδῆσαι καὶ μὴ συγχωρεῖν τοῖς θεοῖς ἐπ’ αὐτοῦ εἶναι
- 20 μανία μὲν λέγειν, μανία δὲ οἶσθαι. καὶ μὴδὲ ἐκεῖνος ὁ λόγος καίτοι δοκῶν εὐφημότερος εἶναι τιμᾶσθω, ὡς Ἡφαίστῳ μέλει τοῦ χαλκεύειν ἐν τῇ Αἵτνῃ, καὶ κτυπεῖται τις ἐνταῦθα ὑπ’ αὐτοῦ ἄκμων· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα ὄρη πολλαχού τῆς γῆς ἔμπυρα καὶ οὐκ ἂν φθάνοιμεν ἐπιφημίζοντες αὐτοῖς γίγαντας καὶ Ἡφαίστους.

F 7 αἰ – τέχνης imit. *E. Alc.* 1159, *Andr.* 1284, *Ba.* 1388, *Hel.* 1688
8–9 τοιόνδε – πρᾶγμα imit. *E. Alc.* 1163, *Andr.* 1288, *Ba.* 1392, *Hel.* 1692, *Med.* 1419

T **10–12** ἐπιστρέψαι – ἄδουσιν laud. Phot. 329a23–25 || **13–158.6** ὁ – εἰσι aff. Phot. 329a25–b6

1 ἅπαντα τὰ **A** : ἄκοντα **E** : ἄκων τὰ **FQ** : ἄκων ἅπαντα τὰ Kayser^{1/2} | φιλοσοφίας **E** **FQ** || **2** τὰς] τῆς **E** || **5** καὶ² om. **E FQ** || **7** μορφαὶ] ἀφορμαὶ Reiske¹ || **8** τοιόνδε] τοῖδε (sic) **A** || **10** ἡμᾶς **F** || **12** αὐτὸς τὲ εἰς **F** | μῦθον **E** || **14** θρυλλοῦσιν **E Q** **17** τοιαῦτα Phot.**A**²**M** | τῶν om. **FQ** Phot. || **19** τοὺς θεοὺς Phot. | αὐτοὺς Phot. **21** μέλλει **F** Phot. || **22** ὄρη om. Phot.**A**

- 17.** “Τίς οὖν ἢ τῶν τοιῶνδε ὁρῶν αἰτία; γῆ κρᾶσιν ἀσφάλτου καὶ θείου παρεχομένη τύφεται μὲν καὶ παρ’ ἐαυτῆς φυσᾶ, πῦρ δ’ οὐπω ἐκδίδωσιν· εἰ δὲ **178 K.** σηραγγώδης τύχοι καὶ ὑποδράμοι αὐτὴν πνεῦμα, φρυκτὸν ἤδη αἶρει. πλεονεκτήσασα δὲ ἢ φλόξ, ὥσπερ τὸ ὕδωρ, ἀπορρεῖ τῶν ὁρῶν καὶ εἰς τὰ πεδία ἐκχεῖται χωρεῖ τε ἐπὶ θάλασσαν πῦρ ἀθρόον ἐκβολὰς ποιούμενον, οἶαι τῶν **5** ποταμῶν εἰσι. χῶρος δ’ Εὐσεβῶν, περὶ οὓς τὸ πῦρ ἐρρῦη, λεγέσθω μὲν κἀνταῦθά τις, ἡγώμεθα δὲ τοῖς ὅσια πράττουσι γῆν μὲν πᾶσαν ἀσφαλῆ χῶρον εἶναι, θάλατταν δ’ εὐπορον οὐ πλέουσι μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν πειρωμένοις.” αἰὶ γὰρ τοὺς λόγους ἀνέπαυεν ἐς τὰ χρηστὰ τῶν παραγγελημάτων.
- 18.** Ἐμφιλοσοφήσας δὲ τῇ Σικελίᾳ χρόνον, ὃς ἀποχρῶσαν αὐτῷ **10** σπουδὴν εἶχεν, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐκομίζετο περὶ Ἀρκτοῦρου ἐπιτολάς. ἀλύπου δὲ τοῦ πλοῦ γενομένου κατασχών ἐς Λευκάδα “ἀποβῶμεν” ἔφη “τῆς νεῶς ταύτης· οὐ γὰρ λῶον αὐτῇ εἰς Ἀχαιᾶν πλεῦσαι.” προσέχοντος δὲ οὐδενὸς τῷ λόγῳ πλὴν τῶν γιγνωσκόντων τὸν ἄνδρα, αὐτὸς μὲν ἐπὶ Λευκαδίας νεῶς ὁμοῦ τοῖς βουλομένοις ξυμπλεῖν ἐς Λέχαιον κατέσχευεν, ἡ δὲ ναῦς **15** ἢ Συρακουσία κατέδου ἐσπλέουσα τὸν Κρισαῖον κόλπον.
- 19.** Μυηθεὶς δ’ Ἀθήνησιν (ἐμύει δ’ αὐτὸν ἱεροφάντης, ὃν αὐτὸς τῷ προτέρῳ ἐπεμαντεύσατο) ἐνέτυχε καὶ Δημητρίῳ τῷ φιλοσόφῳ· μετὰ γὰρ τὸ Νέρωνος βαλανεῖον καὶ ἃ ἐπ’ αὐτῷ εἶπε, διητάτο Ἀθήνησιν ὁ Δημήτριος οὕτω γενναίως, ὥς μὴδὲ τὸν χρόνον, ὃν Νέρων περὶ τοὺς ἀγῶνας ὕβριζεν, **20** ἐξελθεῖν τῆς Ἑλλάδος· ἐκεῖνος καὶ Μουσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τὸν Ἰσθμὸν δεδεμένῳ τε καὶ κεκελευσμένῳ ὀρύττειν, καὶ αὐτὸς μὲν ἀνευφημῆσαι τὰ εἰκότα, τὸν δὲ ἔχεσθαι τῆς σμινύης καὶ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψαντα δὲ “λυπῶ σε,” (φ)άν(αι) “ὦ Δημήτριε, τὸν Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ κιθαρωδοῦντά με εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν **25** ἔπαθες;” καὶ ἐάσθω τὰ Μουσωνίου πλείω ὄντα καὶ θαυμασιώτερα, ὥς μὴ δοκοῖεν θρασύνεσθαι πρὸς τὸν ἀμελῶς αὐτὰ εἰπόντα.
- 179 K.**

1 τοιούτων Phot. | ὁρῶν Phot.**AM** (ὁρῶν Phot.**A**²) || **2** φυσᾶ scripsi : φύσει **A E F**^{1pc}**Q** Phot. : φύει **F**^{ac1} || **2–3** δὲ καὶ σηραγγώδης Phot.**M** || **3** τύχη Phot. | φρικτὸν **E** || **5** προχεῖται Phot. | θάλασσαν **E** : θάλατταν Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) | πῦρ ἀθρόον om. Phot. || **6** οὓς] ὃν Olearius || **7** δὲ om. **E** || **12** κατασχέιν **F** || **13** πέμψαι **F** (πλεῦσαι **F**^{2sl}) || **15** νεὸς **F** | ὁμοῖ **E**^{uv} || **16** κρισσαῖον **Q**^{sl} || **18** ἐπεμαντεύσατο] ἔτει ἐμαντεύσατο Reiske^{1/2} || **22** κελευσμένῳ **Q** : κελευομένῳ Reiske² || **22–23** ἐπευφημῆσαι **A**^{1sl} : ἀνευφημῆσαι Olearius || **23** μινύης **E** || **24** (φ)άν(αι) Jacobs⁶ : ἂν **A E FQ** : εἰπεῖν Kayser^{1App} : ἄρα Jackson || **25** ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι suspectum habet Reiske² | Ἑλλάδι] δικέλλη Jacobs⁶ || **26** καί¹] ἀλλ¹ Reiske² || **27** πρὸς – εἰπόντα] ἀμελῶς αὐτὰ εἰπὼν temptanter Jacobs⁶ | ἀμελῶς] ἀφελῶς Bowie : ἐμμελῶς Olearius : (μὴ) ἀμελῶς Fertig | αὐτὸν Reiske²

- 20.** Χειμάσας δ' ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱεροῖς πᾶσιν εἶχετο τῆς ἐπ' Αἴγυπτον ὁδοῦ περὶ ἕαρ, πολλὰ μὲν ἐπιπλήξας, πολλὰ δὲ συμβουλεύσας ταῖς πόλεσι, πολλῶν δὲ εἰς ἔπαινον καταστάς· οὐδὲ γὰρ ἐπαίνου ἀπείχετο, ὅποτε ὑγιῶς τι πράσσοιτο. καταβὰς δὲ εἰς Πειραιᾶ ναῦς μὲν τις ὥρμει πρὸς ἰστίοις οὖσα καὶ εἰς Ἰωνίαν ἀφήσουσα, ὁ δ' ἔμπορος οὐ ξυνεχώρει ἐμβαίνειν· ιδιόστολον γὰρ αὐτὴν ἄγειν. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου “τίς ὁ φόρτος;” “θεῶν” ἔφη “ἀγάλματα ἀπάγω εἰς Ἰωνίαν, τὰ μὲν χρυσοῦ καὶ λίθου, τὰ δ' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ.” “ἰδρυσόμενος ἦ τίς;” “ἀποδωσόμενος” ἔφη “τοῖς βουλομένοις ἰδρῦεσθαι.” “δέδιας οὖν, ὦ λῶστέ, μὴ συλίσωμεν τὰ ἀγάλματα ἐν τῇ νηϊ;” “οὐ τοῦτ'” ἔφη “δέδια, τὸ δὲ πλείοσι ξυμπλεῖν αὐτὰ καὶ ὁμιλίας ἀναπίμπλασθαι φαύλου διαίτης τε, ὅποση ναυτική, δεινὸν ἡγοῦμαι.” “καὶ μὴν, ὦ βέλτιστε,” εἶπε “δοκεῖς γάρ μοι τις Ἀθηναῖος εἶναι, τὰς ναῦς, αἷς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐχρήσασθε, καίτοι ναυτικῆς ἀταξίας ἐμπεπλησμένους ἐνέβαινον οἱ θεοὶ ξὺν ὑμῖν καὶ οὐκ ᾤοντο ὑφ' ὑμῶν χραίνεσθαι, σὺ δ' ἀμαθῶς οὕτως ἀπωθῇ τῆς νεῶς φιλοσόφους ἄνδρας, οἷς μάλιστα οἱ θεοὶ χαίρουσι καὶ ταῦτα ἐμπορίαν τοὺς θεοὺς πεποιημένους; ἢ δ' ἀγαλματοποιία ἢ ἀρχαία οὐ τοῦτ' ἐπραττεν, οὐδὲ περιήεσαν τὰς πόλεις ἀποδιδόμενοι τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ἐπάγοντες μόνον τὰς αὐτῶν χεῖρας καὶ ὄργανα λιθουργὰ καὶ ἐλεφαντουργὰ ὕλην τε παρατιθέμενοι ἄργον ἐν αὐτοῖς τοῖς ἱεροῖς τὰς δημιουργίας ἐποιοῦντο, σὺ δ' ὥσπερ τὰ Ὑρκανικά τε καὶ Σκυθικά (ἀπείη δὲ εἰπεῖν τίνα), οὕτω τοὺς θεοὺς ἐς τοὺς λιμένας τε καὶ τὰς ἀγορὰς ἄγων οὐδὲν οἷε ἀσεβὲς πράττειν; καὶ μὴν σπερμολογοῦσιν ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων ἐξαίρετοί τι Δῆμητρος ἢ Διονύσου ἀγαλμα καὶ τρέφεσθαι φασι ὑπὸ τῶν θεῶν, οὓς φέρουσι, τὸ δ' αὐτοὺς σιτεῖσθαι τοὺς θεοὺς καὶ μὴδ' ἐμπίπλασθαι τούτου{ς}, δεινῆς ἐμπορίας, εἴποιμι δ' ἂν καὶ ἀνοίας, εἰ μὴδὲν ἐκ τούτου δέδοικας.” τοιαῦτα ἐπιπλήξας ἐπὶ νεῶς ἐτέρας ἔπλει.

F 4 καταβὰς – Πειραιᾶ fort. imit. Pl. R. 327a1 || 13–15 τὰς – χραίνεσθαι resp. Hdt. 8.64–65 || 13 ναυτικῆς ἀταξίας imit. E. Hec. 607

2 αἰγύπτου Laur.CS.155 (Kayser²) || 2–3 πολλὰ¹ – πόλεσι om. FQ || 3 οὐδὲ] οὐ F 4 τί (sic) ὑγιῶς EFQ | πράττειτο Kayser^{2Adn} | δὲ om. FQ | εἰς τὸν πειραιᾶ A || 7 θεοῖς Q | μὲν γὰρ χρυσοῦ F || 8 ἐλεφαντίνου F (ος F^{2sl}) || 10 ἐν om. FQ || 13 ἐχρήσθε Q 14 ἀνέβαινον A^{1sl} | ἡμῖν F (ὑμῖν F^{2sl}) | ἡμῶν AF (ὑμῶν F^{2sl}) || 16 ad καὶ scripsit καὶ τότε A^{1mg} | πεποιημένοι Q || 17–18 ἀποδεδομένοι FQ || 18 ἐπάγοντες Scaliger : ἀπάγοντες AE FQ || 19 ἐφαντουργὰ A | παραθέμενοι EFQ || 20 ὕρνικα E || 21 τίνα] τινὰ Bentley : φόρτια Scaliger || 22 καὶ μὴν καὶ σπερμολογοῦσιν FQ || 22–23 [*]ψάμενοι F^{ac2} || 23 Δῆμητρος] δημήτριος F^{ac2} || 25 τούτου{ς} (αὐτ τούτους (σιτούμενον)) Reiske² (illud et Kayser^{1N} Kayser^{2T}) : τούτοις F¹ | ἀνοίας A^{1sl} : ἀνανδρίας AE FQ : ἀναιδείας Wyttenbach : ἀνδρείας Gruter (et Salmasius)

21. Καταπλεύσας δὲ εἰς τὴν Χίον καὶ μηδὲ τὸν πόδα ἐς τὴν γῆν ἐρείσας
 μετεπήδησεν ἐς τὴν ναῦν τὴν πλησίον· ἐκήρυττε δὲ ἡ ναὺς ἐς Ῥόδον· καὶ οἱ
 ἑταῖροι δὲ μετεπήδων οὐδὲν εἰπόντες· ἐφιλοσοφεῖτο γὰρ αὐτοῖς μάλιστα τὸ
 ἔπεσθαι λέγοντί τε καὶ πράττοντι· εὐφώρῳ δὲ περαιωθεὶς πνεύματι τάδε
 ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ῥόδῳ· προσιόντα αὐτὸν τῷ τοῦ Κολοσσοῦ ἀγάλματι 5
 ἤρετο ὁ Δάμις, τί ἡγοῖτο ἐκείνου μείζον, ὃ δὲ εἶπεν “ἄνδρα φιλοσοφούντα
 2 ὑγιῶς τε καὶ ἀδόλως.” ἐπεχωρίαζε τότε τῇ Ῥόδῳ Κάνος αὐλητής, ὃς ἄριστα
 δὴ ἀνθρώπων ἐδόκει αὐλεῖν· καλέσας οὖν αὐτὸν “τί” ἔφη “ὁ αὐλητῆς ἐργάζε-
 ται;” “πάν,” εἶπεν “ὅπερ ἂν ὁ ἀκροατῆς βούληται.” “καὶ μὴν πολλοὶ” ἔφη
 “τῶν ἀκρωμένων πλουτεῖν βούλονται μᾶλλον ἢ αὐλοῦ ἀκούειν· πλουσίους 10
 οὖν ἀποφαίνεις, οὓς ἂν ἐπιθυμοῦντας τούτου αἰσθῇ;” “οὐδαμῶς,” εἶπεν “ὡς
 ἐβουλόμην ἄν.” “τί δ’; εὐεидεῖς ἐργάζῃ τοὺς νέους τῶν ἀκροατῶν; ἐπειδὴ
 καλοὶ βούλονται δοκεῖν πάντες, περὶ οὓς νεότης ἔστιν.” “οὐδὲ τοῦτο,” ἔφη
 3 “καίτοι πλείστον Ἀφροδίτης ἔχων ἐν τῷ αὐλῷ.” “τί οὖν ἔστιν,” εἶπεν “ὃ τὸν
 ἀκροατὴν ἡγῇ βούλεσθαι;” “τί δὲ ἄλλο γε” ἦ δ’ ὁ Κάνος “ἢ τὸν λυπούμενον 15
181 K. μὲν κοιμίζεσθαι αὐτῷ τὴν λύπην ὑπὸ τοῦ αὐλοῦ, τὸν δὲ χαίροντα ἰλαρώτε-
 ρον ἑαυτοῦ γίνεσθαι, τὸν δὲ ἐρώντα θερμότερον, τὸν δὲ φιλοθύτην ἐνθεώτε-
 ρόν τε καὶ ὑμνώδη;” “τοῦτ’ οὖν,” ἔφη “ὦ Κάνε, πότερον αὐτὸς ἐργάζεται ὁ
 αὐλὸς διὰ τὸ χρυσοῦ τε καὶ ὀρειχάλκου καὶ ἐλάφων κνήμης συγκεῖσθαι, οἱ δὲ
 20 καὶ ὄνων, ἡ ἕτερόν ἐστιν, ὃ ταῦτα δύναται;” “ἕτερον,” ἔφη “ὦ Ἀπολλώνιε· ἡ
 γὰρ μουσικὴ καὶ οἱ τρόποι καὶ τὸ ἀναμιξ καὶ τὸ εὐμετάβολον τῆς αὐλήσεως
 καὶ τὰ τῶν ἁρμονιῶν ἦθη, ταῦτα τοὺς ἀκρωμένους ἁρμόττει καὶ τὰς ψυχὰς
 4 ἐργάζεται σφῶν, ὁποίας βούλονται.” “ξυνήκα,” ἔφη “ὦ Κάνε, ὃ τι σοι ἡ
 τέχνη πράττει· τὸ γὰρ ποικίλον αὐτῆς καὶ τὸ ἐς πάντας τρόπους τοῦτο
 ἐξασκεῖς τε καὶ παρέχεις τοῖς παρὰ σὲ φοιτῶσιν· ἐμοὶ δὲ πρὸς τοῖς ὑπὸ σοῦ 25
 εἰρημένοις καὶ ἐτέρων δοκεῖ ὁ αὐλὸς δεῖσθαι, τῆς τε εὐπνοίας καὶ τῆς
 εὐστομίας καὶ τοῦ εὐχειρα εἶναι τὸν αὐλοῦντα· ἔστι δὲ εὐπνοια μὲν, ἣν τορὸν
 καὶ λευκὸν ἦ τὸ πνεῦμα καὶ μὴ ἐπικτυπῇ ἡ φάρυγξ (τουτὶ γὰρ ἔοικε φθόγγῳ

F 14 πλείστον – ἔχων imit. Men. *Mis.* A1

T 7–161.6 ἐπεχωρίαζε – ἔσται resp. Eus. 32.3 (p. 168 des Places)

1 μηδὲν **F^{ac}** || **2** ρίδον **E** || **3** οὐδὲν] οὐδὲ **E** || **5** προσιόντα δὲ αὐτὸν **FQ** || **6** ἡγείτο **A**
7 ἐπεχωρίαζε δὲ τότε **A** || **10** πλουτεῖν] πλοταῖς **Q** || **12** ἂν [κάμαυτον] Reiske²
15 γε om. **Q** || **16–17** τὸν – θερμότερον om. **Q** || **19** οἱ] ei Bentley : οὐ Scaliger
23 ἐργάζονται **E** | βούλονται **E** || **24** post τρόπους lacunam statuit Salmasius
25 ἐξασκεῖς τε] ἐξακεῖσθαι τὲ **F** (ασκεῖς τὲ **F^{2sl}**) | παρὰ] περὶ **EQ** || **28** ἦ] ἦν **E** | φάρυξ
EF

ἀμούσῳ), εὐστομία δέ, ἣν τὰ χεῖλη ἐνθέμενα τὴν τοῦ αὐλοῦ γλῶτταν μὴ πιμπραμένον τοῦ προσώπου αὐλῇ, τὸν δὲ εὐχειρα αὐλητὴν πολλοῦ ἡγοῦμαι ἄξιον, ἣν μήτε ὁ καρπὸς ἀπαγορεύῃ ἀνακλῶμενος μήτε οἱ δάκτυλοι βραδεῖς ὥσιν ἐπιπέτεσθαι τοῖς φθόγγοις· καὶ γὰρ τὸ ταχέως μεταβάλλειν ἐκ τρόπου
 5 εἰς τρόπον περὶ τοὺς εὐχειρας ἔστι μᾶλλον. εἰ δὴ ταῦτα πάντ' ἔχεις, θαρρῶν αὖλει, ὦ Κάνε· μετὰ σοῦ γὰρ ἡ Εὐτέρπη ἔσται.”

22. Ἐτύγχανε δὲ καὶ μειράκιον νεόπλουτόν τε καὶ ἀπαιδευτον οἰκοδομούμενον οἰκίαν τινὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ καὶ ξυμφέρον ἐς αὐτὴν γραφάς τε ποικίλας καὶ λίθους ἐξ ἀπάντων ἐθνῶν. ἤρετο οὖν αὐτό, ὅποσα χρήματα εἷη
 10 εἰς διδασκάλους τε καὶ παιδείαν ἀνηλωκός· τὸ δὲ “οὐδὲ δραχμὴν” εἶπεν. “ἐς δὲ τὴν οἰκίαν πόσα;” “δῶδεκα” ἔφη “τάλαντα, προσαναλώσασαι δ' ἂν καὶ ἕτερα τσοσαῦτα.” “τί δ'” εἶπεν “ἡ οἰκία βούλεται σοι;” “δαίτα” ἔφη “λαμπρὰ ἔσται τῷ σώματι· καὶ γὰρ δρόμοι ἐν αὐτῇ καὶ ἄλση καὶ ὀλίγα ἐς ἀγορὰν βαδιῶμαι καὶ προσερούσι με οἱ εἰσιόντες ἥδιον, ὥσπερ εἰς ἱερὸν φοιτῶντες.”
 15 “ζηλωτότεροι δὲ” εἶπεν “οἱ ἄνθρωποι πότερον δι' αὐτοὺς εἰσιν ἢ διὰ τὰ περὶ αὐτοὺς ὄντα;” “διὰ τὸν πλοῦτον,” εἶπεν “τὰ γὰρ χρήματα πλείστον ἰσχύει.” “χρημάτων δέ,” ἔφη “ὦ μειράκιον, ἀμείνων φύλαξ πότερον ὁ πεπαιδευμένος ἔσται ἢ ὁ ἀπαιδευτος;” ἐπεὶ δ' ἐσιώπησε, “δοκεῖς μοι,” εἶπε “μειράκιον, οὐ σὺ τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ σὲ ἡ οἰκία κεκτῆσθαι. ἐγὼ δὲ εἰς ἱερὸν παρελθὼν πολλῶ
 20 ἂν ἡδίων ἐν αὐτῷ μικρῷ ὄντι ἄγαλμα ἐλέφαντός τε καὶ χρυσοῦ ἴδοιμι ἢ ἐν μεγάλῳ κεραμεοῦν τε καὶ φαῦλον.”

23. Νεανίαν δὲ ἰδὼν πίνονα καὶ φρονούντα ἐπὶ τῷ πλείστα μὲν ἀνθρώπων ἐσθίειν, πλείστον δὲ οἶνον πίνειν “ἀλλ' ἢ σὺ” ἔφη “τυγχάνεις ὧν ὁ γαστριζόμενος;” “καὶ θύω γε” εἶπεν “ὑπὲρ τούτου.” “τί οὖν” ἔφη “ἀπολέ-
 25 λαιukas τῆς βορᾶς ταύτης;” “τὸ θαυμάζεσθαι με καὶ ἀποβλέπεσθαι· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ἴσως ἀκούεις, ὥς καὶ τὰ σιτία αὐτοῦ παραπλησίως τοῖς ἄθλοις ἤδετο.” “Ἡρακλέους” ἔφη “ὄντος· σοῦ δὲ τίς, ὦ κάθαρμα, ἀρετῇ; τὸ γὰρ περιβλεπτον ἐν μόνῳ λείπεται σοι τῷ ῥαγῇ.”

F 27 σοῦ – ἀρετῇ imit. D. 18.128

2 πεπρημένου Bentley || 3 ἦν| καὶ Q || 5 πάντ' ἔχεις A^{1st} et A^{1mg} : παρέχεις A E F Q : πάντα παρέχεις Morel || 7 δὲ| τι Kayser^{1/2} (ex A, ut falso opinatur) | τε E F Q : τι A 9 αὐτό om. E || 10 τὸ A E : ὁ F Q || 13 γὰρ om. Q || 14 βαδιῶμαι F Q | μοι F Q 15 εἶπεν om. E | αὐτοὺς A : αὐτοὺς E F Q || 17 φυλάξας A | πότερον om. A || 18 ὁ om. F || 19 τὴν οἰκίαν A (ἡ οἰκία A^{1st}) | δὲ καὶ εἰς E | ἱερῷ E || 23 ἔφη σὺ F Q || 25 με| μὲν E F Q || 26 ἄθλοις| ἄλλοις A || 27 Ἡρακλέους (γ') Reiske² | σοὶ F Q

- 24.** Τοιάδε μὲν αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ, τὰ δὲ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπειδὴ εἰσέπλευσεν. ἡ Ἀλεξάνδρεια καὶ ἀπόντος μὲν αὐτοῦ ἦρα καὶ ἐπόθουν τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς εἰς ἓνα, καὶ ἡ Αἴγυπτος δὲ ἡ ἄνω μεστοὶ θεολογίας ὄντες
- 183 K.** καὶ φοιτῆσαι αὐτὸν ἐς τὰ ἦθη τὰ αὐτῶν ἠῦχοντο. ἄτε γὰρ πολλῶν ἀφικνου-
 μένων ἐνθὲνδε εἰς Αἴγυπτον, πολλῶν δὲ ἐπιμιγνύντων δεῦρο ἐξ Αἰγύπτου 5
 ἤδετό τε παρ' αὐτοῖς Ἀπολλώνιος καὶ τὰ ὅτα εἰς αὐτὸν Αἰγυπτίοις ὀρθὰ ἦν-
 προϊόντα γέ τοι ἀπὸ τῆς νεῶς εἰς τὸ ἄστει θεῶ Ἰσα ἀπέβλεπον καὶ διεχώρουν
 2 τῶν στενωπῶν, ὥσπερ τοῖς φέρουσι τὰ ἱερά. παραπεμπομένου δὲ αὐτοῦ
 μᾶλλον ἢ οἱ τῶν ἐθνῶν ἡγεμόνες, ἄνδρες ἤγοντο τὴν ἐπὶ θανάτῳ δώδεκα
 ληστὰς τὴν αἰτίαν, ὁ δὲ ἐς αὐτοὺς ἰδὼν “οὐ πάντες,” εἶπεν “ὁ δεῖνα γὰρ 10
 καταψευθεῖς ἄπεισι.” καὶ πρὸς τοὺς δημίους, ὑφ' ὧν ἤγοντο, “ὑφεῖναι” ἔφη
 “κελεύω τοῦ δρόμου καὶ σχολαίτερον ἤκειν ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ὑστατόν τε
 ἀποκτείνειν τοῦτον· μετέχει γὰρ οὐδὲν τῆς αἰτίαςεως. ἀλλ' ὑμεῖς γε ὅσια
 πρᾶττοτε φειδόμενοι τούτων βραχὺ μέρος ἡμέρας, οὓς λῶον ἦν μὴδ' 15
 ἀποκτείνειν.” καὶ ἅμα ἐνδιέτριβεν οἷς ἔλεγεν, οὐκ εἰωθὸς ἑαυτῷ ἀποτείνων
 μῆκος. τί δ' αὐτῷ ἐνόει τοῦτο, αὐτίκα ἐδείχθη· ὁκτῶ γὰρ ἤδη ἀποτετμημέ-
 νων τὰς κεφαλὰς ἵππευς ἐλαύνων ἐπὶ τὸ ὄρυγμα “Φαρίωνος” ἐβόα “φείσα-
 σθε,” μὴ γὰρ εἶναι ληστὴν αὐτόν, ἀλλ' ἑαυτοῦ μὲν κατεψεῦσθαι δεῖν τοῦ
 στρεβλώσεσθαι, βασανισθέντων δὲ ἐτέρων χρηστὸν ὁμολογήσθαι ἄνδρα. ἐῷ
 τὸ πῆδημα τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅσον ἐπὶ τούτῳ ἐκρότησαν καὶ ἄλλως θαυμα- 20
 στικοὶ ὄντες.
- 25.** Ἀνελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν ὁ μὲν κόσμος ὁ περὶ αὐτὸ καὶ ὁ ἐφ'
 ἐκάστῳ λόγος θεῖός τε ἐφαίνετο καὶ κατὰ σοφίαν ξυντεθείς, τὸ δὲ τῶν
 ταύρων αἷμα καὶ οἱ χῆνες καὶ ὅποσα ἐθύετο, οὐκ ἐπήγει τὰ τοιάδε, οὐδὲ ἐς
 δαίτας θεῶν ἤγεν. ἐρομένου δ' αὐτόν τοῦ ἱερέως, τί μαθὼν οὐχ οὕτω θύοι, 25
 “σὺ μὲν οὖν” εἶπεν “ἀποκρίναί μοι μᾶλλον, τί μαθὼν οὕτω θύεις;” εἰπόντος
184 K. δὲ τοῦ ἱερέως “καὶ τίς οὕτω δεινός, ὡς διορθοῦσθαι τὰ Αἰγυπτίων;” “πᾶς”

T 6 καὶ – ἦν aff. Phot. 333b21-22

1 αὐτοῦ **FQ** || **2** ἡ (γὰρ) Reiske² || **3** ἡ¹ om. **FQ** || **4** αὐτῷ **E** || **4-5** ἀφικνουμένων **A**
E : μὲν ἀφικνουμένων **FQ** : ἀφικνουμένων μὲν Kayser^{1/2} || **6** εἰς] ἐπ' Phot. **A**
10 iuxta οὐ πάντες aliquid excidisse censet Richards || **11** ἀποδημίου **E** || **12** σχο-
 λαιότερον **E Q** || **13** ἡμεῖς **F** | ὅσι' ἄ(ν) Kayser^{1C} Kayser^{2T} || **14** ἡμέρας om. **A** | ἦν **A** :
 ἦι **E** : ἦ **FQ** || **16** αὐτῷ] αὐτὸ **A** | ἐνόει **Q** || **17** τῷ ὄρυγματι **FQ** | Φαρίωνος]
 <Τι>φαρίωνος Reiske¹ : Ἐφαιστιώωνος Reiske² || **17-18** φείσασθαι **EFQ** || **19** ὁμολο-
 γῆσθαι τὸν ἄνδρα **E** || **20** τῆς] τοῦ **A** || **22** αὐτὸ **E** | τὸ ἱερὸν <Σαράπιδος> Reiske¹ : τὸ
 <Σαράπιδος> ἱερὸν Reiske² || **23** ἐκάστου **Q** || **25** ἤγεν] ἤκεν Hemsterhuis apud
 Kayser^{1N} (“nescio ubi”) | παθὼν Cobet || **26** οὖν om. **FQ** | μοι om. **A** | παθὼν Cobet

- ἔφη “σοφός, ἦν ἀπ’ Ἰνδῶν ἦκη. καὶ βούν” ἔφη “ἀπανθρακιῷ τήμερον καὶ κοινῶναι τοῦ καπνοῦ ἡμῖν. οὐ γὰρ ἀχθέσῃ περὶ τῆς μοίρας, εἰ κακείνην οἱ θεοὶ δαΐσονται.” τηκομένου δὲ τοῦ πλάσματος “ὄρα” ἔφη “τὰ ἱερά.” “ποῖα;” 2
 εἶπεν ὁ Αἰγύπτιος “ὄρω γὰρ οὐδὲν ἐνθάδε.” ὁ δὲ Ἀπολλώνιος “οἱ δὲ Ἰαμίδαι”
 5 εἶπε “καὶ οἱ Τελλιάδαι καὶ οἱ Κλυτιάδαι καὶ τὸ τῶν Μελαμποδιδῶν μαντεῖ-
 ον ἐλήρησαν, ὧ λῶστε, τοσαῦτα μὲν περὶ πυρὸς εἰπόντες, τοσαύτας δὲ ἀπ’
 αὐτοῦ συλλεξάμενοι φήμας; ἢ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς πεύκης πῦρ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 κέδρου μαντικὸν ἡγή καὶ ἱκανὸν δηλώσαι τι, τὸ δ’ ἀπὸ τοῦ πιστάτου τε καὶ
 10 καθαρωτάτου δακρύου κάμενον οὐ πολλῷ αἰρετώτερον; εἰ δ’ ἐμπύρου
 σοφίας ἦσθα εὐξύνετος, εἶδες ἂν καὶ ἐν τῷ τοῦ ἡλίου κύκλῳ πολλὰ δηλούμε-
 να, ὁπότε ἀνίσχει.”
- 26.** Τούτοις ἐπέσκωπτε τὸν Αἰγύπτιον ὡς ἀμαθῆ τῶν θεῶν. προσκει-
 μένης δὲ τῆς Ἀλεξανδρείας ἵπποις καὶ ξυμφοιτώσης μὲν εἰς τὸν ἵπποδρομον
 ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ, μαιφονούντων δὲ ἀλλήλους ἐπίπληξιν ὑπὲρ τούτων
 15 ἐποιεῖτο, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ ἱερὸν “ποῖ” ἔφη “παρατενεῖτε ἀποθνήσκοντες
 οὐχ ὑπὲρ τέκνων οὐδὲ ἱερῶν, ἀλλ’ ὡς χραίνοιτε μὲν τὰ ἱερά λύθρου μεστοὶ ἐς
 ταῦτα ἦκοντες, φθειρίσθε δὲ εἰσω τείχους; καὶ Τροίαν μὲν, ὡς ἔοικεν, ἵππος
 εἰς διεπόρθησεν, ὃν ἐσοφίσαντο οἱ Ἀχαιοὶ τότε, ἐφ’ ὑμᾶς δὲ ἄρματα ἐξευκται
 καὶ ἵπποι, δι’ οὓς οὐκ ἔστιν ὑμῖν εὐηνίως ζῆν. ἀπόλλυσθε γοῦν οὐχ ὑπὸ
 20 Ἀτρειδῶν, οὐδ’ ὑπὸ Αἰακιδῶν, ἀλλ’ ὑπ’ ἀλλήλων, ὃ μὴ οἱ Τρώες ἐν τῇ
 μέθῃ. κατὰ μὲν οὖν τὴν Ὀλυμπίαν, οὗ πάλης καὶ πυγμῆς καὶ τοῦ παγκρατι-
 2 αῖζιν ἄθλα, οὐδεὶς ὑπὲρ ἀθλητῶν ἀπέθανεν ἴσως καὶ ξυγγνώμης ὑπαρχού-
 σης, εἴ τις ὑπερσπουδαῖο περὶ τὸ ὁμόφυλον, ὑπὲρ δὲ ἵππων ἐνταῦθα γυμνὰ
 μὲν ὑμῖν ἐπ’ ἀλλήλοις ξίφη, βολαὶ δ’ ἔτοιμοι λίθων. πῦρ δ’ ἐπὶ τὴν τοιαύτην
 25 πόλιν, ἔνθα οἰωμῶν τε καὶ ὕβρις ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέει δ’ αἵματι
 γαῖα. αἰδέσθητε τὸν κοινὸν τῆς Αἰγύπτου κρατῆρα Νεῖλον. ἀλλὰ τί Νείλου
 μνημονεύω πρὸς ἀνθρώπους αἵματος ἀναβάσεις διαμετρούντας μᾶλλον ἢ
 ὕδατος;” καὶ πλείω εἰς τὴν ἐπίπληξιν ταύτην διελέχθη ἕτερα, ὡς διδάσκει ὁ
 Δάμις.

185 K.

F 20–21 οἱ – μέθῃ fort. resp. *Iliou persin* arg. §1 West = arg. ll. 3–9 Bernabé
25–26 ὀλλύντων – γαῖα imit. Hom. *Il.* 4.451, 8.65

1 ἔφη ὁ σοφός **E FQ** || **5** Τελλιάδαι Leopardus : τελεάδαι **A E FQ** | τὸ πᾶν τῶν **FQ**
 μελανποδιδῶν **E** : μελαντωδιδῶν **Q** || **9** καίμενον **Q** || **10** εἶδ’ **E** || **12** ἐπέσκοπτε
 Reiske² (et Cobet) | ἀμαθεῖ **E** || **16** οὐδὲ] οὐτε **FQ** || **22–23** ξυγγνώμης μὲν
 ὑπαρχούσης **E** || **24** ἀλλήλους **FQ** | πῦρ δ’] (ἴτω) δὲ πῦρ Phillimore || **25** ἔνθα] ἔνθα δ’
 ἄμ’ **Q** : ἔνθα δ’ ἄμ’ (sic) **F** | οἰωμῶν (sic) **Q** || **27** διαμετρούντος **A E** || **28** καὶ οὐ πλείω
E

27. Οὐεσπασιανού δὲ τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν περινοῦντος περὶ τὰ
 ὄμορα τῇ Αἰγύπτῳ ἔθνη καὶ προχωροῦντος ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον Δίωνες μὲν
 καὶ Εὐφράται, περὶ ὧν μικρὸν ὕστερον εἰρήσεται, χαίρειν παρεκελεύοντο.
 μετὰ γὰρ τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα, ὅφ' οὗ τὰ Ῥωμαίων διεκοσμήθη, τυραν-
 νίδες οὕτω χαλεπαὶ ἰσχυσαν ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη, ὥς μὴδὲ Κλαύδιον τὰ 5
 μέσα τούτων τρισκαίδεκα ἄρξαντα χρηστὸν δόξαι. καίτοι πεντηκοντούτης
 μὲν ἐς τὸ ἄρχειν παρήλθεν, ὅτε νοὺς μάλιστα ὑγιαίνει ἀνθρώπων, παιδείας
 δὲ ξυμπάσης ἐδόκει ἐρᾶν. ἀλλὰ κάκεῖνος τηλικόσδε ὧν πολλὰ μεираκιώδη
 ἔπαθε καὶ μηλόβοτον γυναικοῖς τὴν ἀρχὴν ἀνήκεν, ὅφ' ὧν οὕτω ῥαθύμως
 ἀπέθανεν, ὥς καίτοι προγινώσκων ἃ μέλλει πείσεσθαι, μὴδ' ἃ προῆδει 10
 2 φυλάσσειν. Ἀπολλώνιος δὲ παραπλησίως μὲν Εὐφράτῃ καὶ Δίῳ περὶ
 τούτων ἔχαιρε, μελέτην δὲ αὐτὰ οὐκ ἐποιεῖτο ἐς πάντας ῥητορικωτέραν
 ἡγούμενος τὴν τοιάνδε ἰδέαν τοῦ λόγου, προσιόντι δὲ τῷ αὐτοκράτορι τὰ
 μὲν ἱερὰ πρὸ πυλῶν ἀπήντα καὶ τὰ τῆς Αἰγύπτου τέλη καὶ οἱ νομοί, καθ' οὓς
 Αἴγυπτος τέμνεται, φιλόσοφοι τε ὡσαύτως καὶ σοφία πᾶσα, ὁ δὲ Ἀπολλώ- 15
 186 K. νιος οὐδὲν ἐπολυπραγμονεῖ τούτων, ἀλλὰ ἐσπούδαζεν ἐν τῷ ἱερῷ. διαλεχθεὶς
 | 3 δὲ ὁ αὐτοκράτωρ γενναῖά τε καὶ ἡμερα καὶ διελθὼν λόγον οὐ μακρὸν “ἐπιδη-
 μεῖ” ἔφη “Ὁ Τυανεύς;” “ναί,” ἔφασαν “βελτίους γε ἡμᾶς ἐργασόμενος.”
 “πῶς ἂν οὖν ξυγγένοιτο ἡμῖν;” ἔφη “σφόδρα γὰρ δέομαι τοῦ ἀνδρός.”
 “ἐντεύξεταί σοι περὶ τὸ ἱερόν,” ὁ Δίων εἶπε “πρὸς ἐμὲ γὰρ δεῦρο ἦκοντα 20
 ὠμολόγει ταῦτα.” “ἴωμεν” ἔφη ὁ βασιλεὺς “προσευξόμενοι μὲν τοῖς θεοῖς,
 συνεσόμενοι δὲ ἀνδρὶ γενναίῳ.” ἐντεῦθεν ἀνέφυ λόγος, ὥς ἐνθύμιος μὲν
 αὐτῷ ἡ ἀρχὴ γένοιτο πολιορκοῦντι τὰ Σόλυμα, μεταπέμποιτο δὲ τὸν Ἀπολ-
 λώνιον ὑπὲρ βουλῆς τούτων, ὁ δὲ παραιτοῖτο ἥκειν ἐς γῆν, ἣν ἐμίαναν οἱ ἐν
 αὐτῇ οἰκοῦντες οἷς τε ἔδρασαν οἷς τε ἔπαθον. ὅθεν αὐτὸς ἐλθεῖν ἐς Αἴγυπτον 25
 τὴν μὲν ἀρχὴν ἐκτημένος, διαλεξόμενος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὅποσα δηλώσω.
28. Θύσας γὰρ καὶ οὕτω χρηματίσας κατ' ἀξίαν ταῖς πόλεσι προσεῖπε
 τὸν Ἀπολλώνιον καὶ ὥσπερ εὐχόμενος αὐτῷ “ποίησόν με” ἔφη “βασιλέα.” ὁ
 δὲ “ἐποίησα,” εἶπεν “ἤδη γὰρ εὐξάμενος βασιλέα δίκαιόν τε καὶ γενναῖον καὶ

T 8–9 τηλικόσδε – ἀνήκεν aff. Phot. 333b22–24 || 28–29 ποίησόν – ἐποίησα aff. Eus. 32.6–7 (p. 170 des Places)

1 οὐεσπεσιανού Q || 3 παρεκελεύοντο (sic) F^{ac} || 5 μὴδὲ δὲ μὴ E : μὴ Q
 8 τηλικόσδε] πῆλικος δὲ Phot. M || 10 ἔμελλε Kayser² | πείθεσθαι F || 18 ἐρ-
 γασόμενος FQ (ci. Reiske²): ἐργασάμενος A E || 20 περὶ] πρὸς FQ || 23 ἱεροσόλυμα
 E || 24 ὑπὲρ βουλῆς] ὑπερβολῆς F^{ac2} | <περὶ> τούτων Reiske¹ | παρηγείτο Q
 26 ἐκτη[**]μένος F : κεκτημένος Olearius || 29 εἶπεν] ἔφη FQ | ἤδη] καὶ δὴ Salmasius

σώφρονα καὶ πολιᾶ κεκοσμημένον καὶ πατέρα παίδων γνησίων, σὲ δῆπου
 παρὰ τῶν θεῶν ἤτουν ἐγώ.” ὑπερησθεις δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς (καὶ γὰρ
 ἐβόησε τὸ ἐν τῷ ἱερῷ πλῆθος συντιθέμενοι τῷ λόγῳ) “τί σοι” ἔφη “ἡ Νέρω-
 νος ἀρχὴ ἐφαίνεται;” “Νέρων” εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος “κιθάραν μὲν ἴσως ἤδει
 5 ἀρμόττεσθαι, τὴν δὲ ἀρχὴν ἥσυχυνεν ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει.” “ζύμμετρον οὖν” 2
 εἶπε “κελεύεις εἶναι τὸν ἄρχοντα;” “οὐκ ἐγώ,” εἶπε “θεὸς δέ, τὴν ἰσότητα
 μεσότητα ὀρισάμενος. ἀγαθοὶ δὲ τούτων ζύμβουλοι καὶ οἶδε οἱ ἄνδρες,” τὸν
 Δίωνα δείξας καὶ τὸν Εὐφράτην μήπω αὐτῷ εἰς διαφορὰν ἤκοντα. τότε δὴ 187 K.
 ἀνασχὼν ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας “ὦ Ζεῦ,” ἔφη “σοφῶν μὲν ἐγὼ ἄρχοιμι,
 10 σοφοὶ δὲ ἐμοῦ.” καὶ ἐπιστρέψας ἑαυτὸν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους “ἀρύσασθε”
 εἶπεν “ὡς Νείλου καὶ ἐμοῦ.”

29. Ἡ μὲν δὴ Αἴγυπτος ὧδε ἀνέσχεν ἀπειρηκότες ἤδη δι’ ἃ ἐπιέζοντο.
 κατιῶν δὲ τοῦ ἱεροῦ ξυνήψε τῷ Ἀπολλωνίῳ τὴν χεῖρα καὶ παραγαγὼν αὐτὸν
 ἐς τὰ βασιλεια “ἴσως” ἔφη “μειρακιώδης ἐνίοις δοκῶ βασιλείας ἀπτόμενος
 15 περὶ ἔτος ἐξηκοστὸν τοῦ βίου. δώσω οὖν ἀπολογία, ὡς ἀπολογοῖο ὑπὲρ
 ἐμοῦ τοῖς ἄλλοις. ἐγὼ γὰρ πλούτου μὲν ἡττηθεὶς οὐδὲ ἐν μειρακίᾳ ποτὲ οἶδα, 2
 τὰς δὲ ἀρχάς τε καὶ λαμπρότητας, ὅποσαι τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ προσήκουσιν,
 οὕτω σωφρόνως καὶ μετρίως διεθέμην, ὡς μήτε ὑπέρφρων μήτ’ αὐ κατεπτη-
 χῶς δόξαι, νεώτερα δὲ οὐδὲ ἐπὶ Νέρωνα ἐνεθυμήθην, ἀλλ’ ἐπειδὴ τὴν ἀρχήν,
 20 εἰ καὶ μὴ κατὰ νόμους, παρ’ ἄνδρὸς γοῦν αὐτοκράτορος παραλαβὼν εἶχεν,
 ὑφίεμην αὐτῷ διὰ τὸν Κλαύδιον, ὃς ὑπατόν τε ἀπέδειξε με καὶ ζύμβουλον
 τῶν ἑαυτοῦ. καὶ νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ὁπότε Νέρωνα ἴδοιμι ἀσχημονοῦντα,
 δάκρυά μοι ἐξέπιπτεν ἐνθυμουμένῳ τὸν Κλαύδιον, ὅφ’ οἴου καθάρματος τὸ
 μέγιστον τῶν ἑαυτοῦ ἐκληρονομήθη. ὁρῶν δὲ μὴδ’ ὁπότε Νέρων ἐκποδῶν 3
 25 γέγονεν ἐπὶ τὸ λῶον μεθιστάμενα τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ’ οὕτως ἀτίμως τὴν
 ἀρχὴν πράττουσαν, ὡς ἐπὶ Βιτελλίῳ κείσθαι, θαρρῶν ἤδη ἐπ’ αὐτὴν εἶμι,
 πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ βούλομαι τοῖς ἀνθρώποις παρασχεῖν ἑαυτὸν πολλοῦ
 ἄξιον, εἴτα, ἐπειδὴ πρὸς ἀνθρώπον ὁ ἀγὼν ἔσται κραιπαλῶντα. Βιτέλλιος
 γὰρ μύρῳ μὲν λούται πλείον ἢ ἐγὼ ὕδατι, δοκεῖ δέ μοι καὶ ξίφει πληγείς
 30 μύρον ἐκδώσειν μᾶλλον ἢ αἷμα, οἶνω δὲ οἶνον ξυνάπτων μαίνεται, καὶ

T 7–8 ἀγαθοὶ – ἤκοντα aff. Eus. 33.3–5 (p. 170 des Places)

1 παίδων om. E FQ | γνήσιον FQ || 2 ἤτουν ταῦτα ἐγὼ FQ | ἤτουν (αἰτῶν) Reiske²
 3 ἡ om. E FQ || 4 νέρων εἶπεν ὁ ἀπολλώνιος A : καὶ ὁ ἀπολλώνιος νέρων εἶπε E FQ
 5 ἴσυχυνεν E || 6 εἶπε¹ ἔφη Kayser^{1A} Kayser^{2T} || 7 καὶ οἶδε καὶ οἱ A || 8 δείωνα E
 δείξιν Q || 11 εἶπεν εἶπε εἶπεν A || 12 ἐπιέζοντο A || 15 ἔτους A || 20 περιλαβὼν E :
 λαβὼν FQ || 26 βιτελίῳ FQ || 27 ἐ(μ)αυτὸν Olearius || 28 βιτέλιος FQ || 29 λούετα
 FQ || 30 οἶνον] οἶνων (sic) E

- 188 K.** κυβεύει μὲν δεδιὼς μή τι αὐτὸν οἱ πεττοὶ σφῆλωσιν, ὑπὲρ δὲ ἀρχῆς ἀναρριπτεῖ παίζων, ἑταίραις δὲ ὑποκείμενος ἐπιθόρνυται ταῖς γεγαμημέναις ἡδίω
 4 φάσκων τὰ μετὰ κινδύνων ἔρωτικά. ἐὼ τὰ ἀσελγέστερα, ὥς μὴ τοιαῦτα ἐπὶ σοῦ λέγοιμι. μὴ δὴ περιίδοιμι Ῥωμαίους ὑπὸ τοιοῦτου ἀρχθέντας, ἀλλ’ ἡγεμόνας ποιούμενος τοὺς θεοὺς ἀνὴρ γιγνοίμην ἑμαυτῷ ὅμοιος. ὅθεν ἐκ
 5 σοῦ, Ἀπολλώνιε, πείσμα ἐγὼ βάλλομαι (φασὶ γὰρ πλείστα σε τῶν θεῶν αἰσθάνεσθαι) καὶ ζυμβουλον ποιούμαι σε φροντίδων, ἐφ’ αἷς ἐστι γῆ καὶ θάλαττα, ἵν’ εἰ μὲν εὖ μενῇ τὰ παρὰ τῶν θεῶν φαίνοιτο, πράττοισι ταῦτα, εἰ δὲ ἐναντία καὶ μὴ πρὸς ἐμοῦ μηδὲ Ῥωμαίων, μὴ ἐνοχλοῖην τοὺς θεοὺς ἄκοντας.” 10
- 30.** Ἐπιθειάσας δ’ ὁ Ἀπολλώνιος τῷ λόγῳ “Ζεῦ” ἔφη “Καπιτώλιε, σὲ γὰρ τῶν παρόντων πραγμάτων βραβευτὴν οἶδα, φύλαττε σεαυτὸν μὲν τούτῳ, σαυτῷ δὲ τούτῳ. τὸν γὰρ νεῶν, ὃν χθὲς ἄδικοι χεῖρες ἐνέπρησαν, τόνδε σοι τὸν ἄνδρα ἀναστήσαι πέπρωται.” θαυμάσαντος δὲ τοῦ βασιλέως
 15 τὸν λόγον “αὐτὰ” εἶπεν “αὐτὰ δηλώσει καὶ μηδὲν ἐμοῦ δέου, πέραιναι δὲ ἅ ὀρθῶς ἐβουλεύσω.” ζυμβεβήκει δὲ ἄρα κατὰ τὴν Ῥώμην Δομετιανὸν μὲν τὸν Οὐεσπασιανοῦ παῖδα παρατετάχθαι πρὸς τὸν Βιτέλλιον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ πατρός, πολιορκίας δὲ αὐτὸν περισχύουσης ἐν τῷ Καπιτωλίῳ τὸν μὲν διαπεφευγέναι τοὺς πολιορκοῦντας, τὸν νεῶν δ’ ἐμπεπρῆσθαι καὶ τῷ Ἀπολλωνίῳ φαίνεσθαι πολλῷ θάπτον ἢ εἰ κατ’ Αἴγυπτον ἐπράττετο. τοσαῦτα
 20 σπουδάσαντες ὁ μὲν ἀπῆλθε τοῦ βασιλέως εἰπὼν μὴ ξυγχωρεῖν αὐτῷ τὰ Ἰνδῶν πάτρια κατὰ μεσημβρίαν ἄλλο τι παρ’ ἃ ἐκεῖνοι πράττουσι, ὁ δὲ ἀνέλαμπέ τε ἔτι μᾶλλον καὶ οὐ ξυνεχώρει τοῖς πράγμασι διαφεύγειν ἑαυτόν, ἀλλ’ ὥς βεβαίων τε καὶ αὐτῷ καθωμολογημένων εἶχετο δι’ ἃ ἤκουσε.
- 189 K.** **31.** Τῇ δ’ ὕστεραίᾳ περὶ ὀρθρον πρὸς τὰ βασιλεία ἡκων ὁ Ἀπολλώνιος
 25 ἤρετο τοὺς δορυφόρους, ὅ τι βασιλεὺς πράττει, οἱ δὲ ἐργηγορέναι τε αὐτὸν

F 23 οὐ – ἐαυτόν imit. D. 18.33

2 ἑταίραις **A**^{1sl} : ἑταίροις **FQ** : ἐτέροις **A E** | γεγαμημέναις **F** || 3 supra μετὰ add. ἐν (per comp.) **E**¹ (sed incertum utrum μὲν pro μετὰ an μὲν μετὰ voluerit) || 4 δὴ **FQ** : δὲ **A E** | τοιοῦδε **FQ** | ἀρχθέντας **F** || 5 ἀνὴρ] ἄν **FQ** || 8 θείων **Q** || 9 μὴ¹] μηδὲ **FQ** | μηδὲ om. **E** | μὴ²] μηδὲ **E** || 13 τούτῳ] τούτον **E**^{ac3} : τούτου **E**^{3pe} | σαυτῷ] σαυτοῦ **E** : σεαυτῷ Kayser^{1/2} || 14 σοὶ] σοὶ Olearius || 15 αὐτὰ Reiske² : αὐτὰ **A E FQ** || 17 βιτέλιον **FQ** || 18–19 περισχύουσης – τὸν om. **E**^{ac3} || 18 καπετωλίω **A** | τὸν μὲν om. **FQ** (et **E**^{3mg}) || 20 ἔπραττεν **E** : ἔπραττε **FQ** || 22 ἄλλο – πράττουσι] ἄλλο τι παρ’ ἃ ἐκεῖνοι πράττουσιν Reiske¹ (hoc etiam Reiske²) : ἄλλο τι παρ’ ἃ ἐκεῖνοι πράττουσι (πράττειν) Kayser² || 23 τε om. **E** 25 περὶ] ἐπὶ **E** | πρὸς **A E** : ἐπὶ **FQ**

- πάλαι ἔφασαν καὶ πρὸς ἐπιστολαῖς εἶναι. καὶ ἀκούσας τοῦτο ἀπῆλθεν εἰπὼν πρὸς τὸν Δάμιν “ὁ ἀνὴρ ἄρξει.” ἐπανελθὼν δὲ περὶ ἥλιον ἀνίσχοντα Δίωνα μὲν καὶ Εὐφράτην ἐπὶ θύραις εὔρε καὶ περὶ τῆς ξυνουσίας φιλοτίμως ἐρωτῶσι διῆλθε τὴν ἀπολογίαν, ἣν τοῦ βασιλέως ἤκουσε, τὰς δὲ αὐτοῦ δόξας
- 5 ἀπεσιώπησεν. εἰσκληθεὶς δὲ πρῶτος “ὦ βασιλεῦ,” εἶπεν “Εὐφράτης καὶ Δίων πάλαι σοι γινώριμοι ὄντες πρὸς θύραις εἰσὶν οὐκ ἀφρόντιδες τῶν σῶν. κάλει δὴ κἀκείνους εἰς κοινὸν λόγον· σοφῶ γὰρ τῷ ἀνδρε.” “ἀκλείστους” ἔφη “θύρας παρέχω σοφοῖς ἀνδράσι, σοὶ δὲ καὶ τὰ στέρνα ἀνεῶχθαι δόκει τὰμά.”
- 10 **32.** Ἐπεὶ δὲ εἰσεκλήθησαν, “ὑπὲρ μὲν τῆς ἐμαυτοῦ διανοίας,” εἶπεν “ὦ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι χθὲς Ἀπολλωνίῳ τῷ γενναίῳ.” “ἠκούσαμεν” ἦ δ’ ὁ Δίων “τῆς ἀπολογίας, καὶ νοῦν εἶχε.” “τῆμερον δέ,” εἶπεν “ὦ φίλε Δίων, ξυμφιλοσοφῆσωμεν ὑπὲρ τῶν βεβουλευμένων, ἵν’ ὡς κάλλιστα καὶ κατὰ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων πάντα πράττοιμι. ἐννοῶν γὰρ πρῶτον μὲν τὸν
- 15 Τιβέριον, ὡς εἰς τὸ ἀπάνθρωπόν τε καὶ ὤμὸν τὴν ἀρχὴν μετέστησεν, εἴτα τὸν ἐπ’ ἐκείνῳ Γαίον, ὡς διονυσσομανῶν καὶ λυδίζων τὴν στολὴν καὶ πολέμους νικῶν οὐκ ὄντας ἐς πάντα τὰ Ῥωμαίων αἰσχρῶς ἐβάκχευσε, εἴτα τὸν χρηστὸν Κλαύδιον, ὡς ὑπὸ γυναικῶν ἡττηθεὶς ἐπελάθετο τοῦ ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ζῆν (ἀπέθανε γὰρ ὑπ’ αὐτῶν, ὡς φασι), Νέρωνος δὲ τί ἂν καθαπτοί-
- 20 μὴν εἰπόντος Ἀπολλωνίου βραχὺν καὶ ἄδρὸν λόγον περὶ ἀνέσεώς τε καὶ ἐπιτάσεως, αἷς Νέρων τὴν ἀρχὴν ἥσχυνε; τί δ’ ἂν περὶ ὧν Γάλβας ξυνετάττεν εἴποιμι, δς ἐπ’ ἀγορᾶς μέσης ἀπέθανεν ἡταιρημένους εἰσποιῶν ἑαυτῷ παῖδας τὸν Ὀθωνα καὶ τὸν Πείσωνα; εἰ δὲ καὶ Βιτελίῳ τῷ πάντων ἀσελγεστάτῳ τὴν ἀρχὴν παραδοίμεν, ἀναβιώῃ Νέρων. ὁρῶν οὖν, ὦ ἄνδρες, ὑφ’ ὧν εἶπον
- 25 τυράννων διαβεβλημένον τὸ ἄρχειν ξυμβούλους ὑμᾶς ποιοῦμαι, πῶς ἂν διαθείμην αὐτὸ προσκεκρουκὸς ἤδη τοῖς ἀνθρώποις.” πρὸς ταῦτα ὁ Ἀπολλώνιος “αὐλητῆς” ἔφη “τῶν πάνυ σοφῶν τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς παρὰ τοὺς φαυλοτέρους τῶν αὐλητῶν ἔπεμπε μαθησομένους, πῶς δεῖ μὴ αὐλεῖν.

190 K.

F 20 βραχὺν – λόγον imit. Pl. R. 344d2–3

T 5–7 ὦ – ἀνδρε aff. Eus. 33.5–8 (p. 170 des Places)

3 θύρας Q || 6 πρὸ Q || 8 ἔφη] ἔχει E | δόκει Reiske^{1/2} (et Jacobs⁶): δόκει (sic) A : δοκεῖ E : φασὶ FQ || 18 γυναικῶν E | ἡττηθεὶς] ἐμβροντηθεὶς FQ | <οὐ μόνον> τοῦ ἄρχειν dubitanter Richards || 20 ἄδρὸν Reiske^{1/2} : ἀθρόον A E FQ || 21 ξυνετάττεν FQ 22 [*]ποιμι A^{ac2} || 23 βιτελίῳ FQ || 24 ἀναβιοίῃ Cobet | ὦ om. E || 25 τυραννίδων Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || 28 ἀθλητῶν E | μαθησομένους om. E

τὸ μὲν δὴ πῶς δεῖ μὴ ἄρχειν, μεμάθηκας, ὦ βασιλεῦ, παρὰ τούτων, οἱ
πονηρώς ἤρξαν, τὸ δ' ὅπως δεῖ ἄρχειν, σπουδάσωμεν.”

33. Ὁ δ' Εὐφράτης ἀφανῶς μὲν ἤδη ἐβάσκαине τῷ Ἀπολλωνίῳ προσκεί-
μενον αὐτῷ τὸν βασιλέα ὁρῶν μᾶλλον ἢ τοῖς χρηστηρίοις τοὺς ἐς αὐτὰ
ἤκοντας, ἀνοιδήσας δὲ ὑπὲρ τὸ μέτρον τότε καὶ τὴν φωνὴν ἐπάρας παρ' ὃ 5
εἰώθει “οὐ χρὴ” ἔφη “κολακεύειν τὰς ὁρμάς, οὐδὲ ἀνοήτως συνεκφέρεσθαι
τοῖς παρὰ τὴν ἡνίαν τι πράττουσι, καταρρυθμίζειν δὲ αὐτούς, εἴπερ φιλοσο-
φοῦμεν. ἃ γὰρ εἰ προσήκει πράττειν, ἔδει βουλευομένους φαίνεσθαι, ταῦθ' ὃν
πεπράξεται τρόπον κελεύεις λέγειν οὕτω μαθόν, εἰ ὑπὲρ πρακτέων οἱ
2 λόγοι. ἐγὼ δὲ Βιτέλλιον μὲν κελεύω καταλυθῆναι (μιαρὸν γὰρ τὸν ἀνθρω- 10
πον οἶδα καὶ μεθύοντα ἀσελγείᾳ πάσῃ), σὲ δ' ἄνδρα εἰδῶς ἀγαθὸν καὶ
γενναιότητι προὔχοντα οὗ φημι χρῆναι τὰ μὲν Βιτελλίου διορθοῦσθαι, τὰ
σεαυτοῦ δὲ μήπω εἰδέναι. ὅσα μὲν δὴ αἱ μοναρχίαι ὑβρίζουσιν, οὐκ ἐμοῦ χρὴ
191 K. μαυθάνειν, ἀλλ' αὐτοὺς εἰρηκας, γινώσκεις δ' ἂν, ὡς νεότης μὲν ἐπὶ τυραννί-
δα πηδῶσα προσήκοντα ἑαυτῇ πράττει· τὸ γὰρ τυραννεύειν οὕτως ἔοικε 15
νέοις, ὡς τὸ μεθύειν, ὡς τὸ ἐρᾶν, καὶ νέος μὲν τυραννεύσας οὕτω κακός, ἦν
3 μαιφόνος παρὰ τὴν τυραννίδα καὶ ὠμὸς καὶ ἀσελγὴς δόξῃ. γέροντος δὲ ἐπὶ
τυραννίδα ἤκοντος πρώτη αἰτία τὸ τοιαῦτα βούλεσθαι· καὶ γὰρ ἦν φιλάν-
θρωπος φαίνεται καὶ κεκοσμημένος, οὐκ ἐκείνου ταῦτα νομίζουσιν, ἀλλὰ 20
τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ κατηρτυκέναι, δόξει δὲ καὶ πάλαι τούτου καὶ νέος ἔτι
ἐπιθυμήσας ἁμαρτεῖν, αἱ δὲ τοιαῦτα ἁμαρτίαι πρόσκεινται μὲν δυστυχίᾳ,
πρόσκεινται δὲ δειλίᾳ. δοκεῖ γὰρ τις ἢ καταγνοὺς τῆς ἑαυτοῦ τύχης τὸ ἐν νῷ
τυραννεύσαι παρεῖναι ἢ τυραννεύοντι ἐκστῆναι ἐτέρῳ, δεισας δήπου αὐτὸν
ὡς ἄνδρα. τὸ μὲν δὴ τῆς δυστυχίας ἐάσθω, τὸ δὲ τῆς δειλίας πῶς παραιτήσῃ,
4 καὶ ταῦτα Νέρωνα δοκῶν δεῖσαι τὸν δειλότατόν τε καὶ ῥαθυμότατον; ἃ γὰρ 25
ἐνεθυμήθη Βίνδιξ ἐπ' αὐτόν, σέ, νῆ τὸν Ἡρακλέα, ἐκάλει πρῶτον. καὶ γὰρ
στρατιὰν εἶχες καὶ ἡ δύναμις, ἦν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους ἤγες, ἐπιτηδειότερα ἦν

1 μὴ om. F^{ac2}Q | περὶ A || 4 ἐς αὐτὰ] ἐαυτὰ (sic) E || 7 περὶ E | ἡνίαν[2] A
π(α)ράττουσι Scaliger || 8 βουλομένους EF || 10 βιτέλιον FQ | καταλυθῆναι κελεύω
FQ || 12 βιτελίου FQ || 14 γινώσκοι E || 15 ἑαυτῇ που πράττει Kayser (ex F, ut falso
opinatur) | πράσσει FQ || 16 ὡς²] καὶ Cobet | οὕτω] οὕτω Reiske² | ἦν (μὴ) Olearius
(ita iam vertit Morel : *si ... non fuerit* ; et Cobet Conybeare) : ἦν (δὲ) temptanter
Mastronarde || 17 τὴν om. F || 19 φαίνεται] γένηται E | καὶ om. E || 22 ἐδόκει E
FQ || 22–23 τὸ – ἐτέρῳ] τὸ ἐν νῷ τυραννήσαν οὐ παρεῖναι, τυραννεύοντι δ' ἐκστῆναι
ἐτέρῳ Reiske¹ || 22 ἐν νῷ] ἐν τῷ Bentley : ἐν ν(έ)ῳ Radermacher || 23 τυραννεύσαι]
τυραννεύσαν Reiske^{1/2} : del. Jones | τυραννησείοντι Kayser^{2T} : τυραννευσεῖοντι
Kayser^{2Adn} (ad p. 317.5 editionis suae) | δήπου] μήπου FQ || 24 δυστυχίας (ἐπὶ σοί)
Reiske² || 27 ἔσχατος EFQ

τιμωρεῖσθαι Νέρωνα. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ πάλαι ἀφεστᾶσιν οὐ μόνον Ῥωμαίων, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων· οἱ γὰρ βίον ἄμικτον εὐρηκότες καὶ οἷς μήτε κοινὴ πρὸς ἀνθρώπους τράπεζα μήτε σπονδαὶ μήτε εὐχαὶ μήτε θυσίαι, πλεον ἀφεστᾶσιν ἡμῶν ἢ Σοῦσα καὶ Βάκτρα καὶ οἱ ὑπὲρ ταῦτα Ἰνδοί.
 5 οὐκοῦν οὐδ' εἰκὸς ἦν τιμωρεῖσθαι τούτους ἀφισταμένους, οὓς βέλτιον ἦν μὴδὲ κτᾶσθαι. Νέρωνα δὲ τίς οὐκ ἂν εὐξαιτο τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ἀποκτείνειν 5
 μονοноῦ πίνοντα τὸ τῶν ἀνθρώπων αἷμα καὶ ἐν μέσοις τοῖς φόνοις ἄδοντα; καίτοι ἐμοῦ τὰ ὧτα ὀρθὰ ἦν πρὸς τοὺς ὑπὲρ σοῦ λόγους καὶ ὁπότε τις ἐκείθεν 192 K.
 ἀφίκοιτο τρισμυρίους Ἰουδαίων ἀπολωλέναι φάσκων ὑπὸ σοῦ καὶ πεντακισ-
 10 μυρίους κατὰ τὴν ἐφεξῆς μάχην, ἀπολαμβάνων τὸν ἥκοντα ξυμμέτρως ἡρώτων· ‘τί δ' ὁ ἀνὴρ; μὴ μείζον τι τούτων;’ ἐπεὶ δὲ τὸν Βιτέλλιον εἰδωλον πεπονημένος τοῦ Νέρωνος ἐπ' αὐτὸν στρατεύεις, ἃ μὲν βεβούλευσαι, πράττε (καλὰ γὰρ καὶ ταῦτα), τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ὧδε ἐχέτω· Ῥωμαῖοις τὸ δημοκρα-
 15 ἐκτίθῃ. παῦε μοναρχίαν, περὶ ἧς τοιαῦτα εἶρηκας, καὶ δίδου Ῥωμαῖοις μὲν τὸ τοῦ δήμου κράτος, σαυτῷ δὲ τὸ ἐλευθερίας αὐτοῖς ἄρξαι.”

34. Τοσαῦτα τοῦ Εὐφράτου εἰπόντος ὁρῶν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Δίωνα προστιθέμενον τῇ γνώμῃ (τουτὶ γὰρ καὶ τῷ νεύματι ἐπεδήλου καὶ οἷς ἐπήγει λέγοντα) “μή τι,” ἔφη “Δίων, τοῖς εἰρημένους προστίθης;” “νῆ Δί’,” εἶπε
 20 “πῇ μὲν ὁμοία, πῇ δὲ ἀνόμοια· τὸ μὲν γὰρ ὡς πολλῶ βελτίων ἂν ἦς Νέρωνα καταλῶν μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ἰουδαίων διορθούμενος, ἡγοῦμαι καὶ μοι πρὸς σὲ εἰρησθαι, σὺ δὲ ἐώκεις ἀγῶνα ποιουμένῳ μὴ καταλυθῆναι ποτε αὐτόν· ὁ γὰρ τὴν ταραχὴν τῶν ἐκείνου} πραγμάτων εὖ τιθέμενος ἐρρώννυε που τὸν ἀνθρωπον ἐπὶ πάντας, οὓς κακῶς ἔρρωτο. τὴν δὲ ἐπὶ τὸν Βιτέλλιον ὁρμὴν
 25 ἐπαινώ· τοῦ γὰρ τυραννίδα καθεστηκυῖαν παῦσαι μείζον ἡγοῦμαι τὸ μὴδ' εἶσαι φῦναι. δημοκρατίαν δὲ ἀσπάζομαι μὲν (καὶ γὰρ εἰ τῆς ἀριστοκρατίας 2
 ἡττων ἦδε ἡ πολιτεία, ἀλλὰ τυραννίδων τε καὶ ὀλιγαρχιῶν αἰρετωτέρα τοῖς σώφροσι), δέδια δὲ μὴ χειροῦθεις ἤδη Ῥωμαίους αὐταὶ αἱ τυραννίδες πεποιη-
 30 ζειν μήτε πρὸς δημοκρατίαν ἀναβλέπειν, ὥσπερ οἱ ἐκ σκοτόους εἰς ἀθρόον 193 K.

F 30–170.1 ὥσπερ – βλέψαντες resp. Pl. R. 515e5–516a3

1 ἐφεστᾶσιν A || 2 εὐρηκότες A : εὐρόντες A^{1mg} E FQ : στέργοντες Jacobs¹
 6 ἡῤῥατο Kayser² || 9 Ἰουδαίους FQ || 10 ἥξοντα E || 11 βιτέλλιον FQ || 13 καὶ om.
 E || 15 μὲν om. Q || 19 προστίθῃσιν E FQ || 20 ἦς Jones : ἦν A E FQ : ἦσθα
 Richards || 21 ἡγοῦμαι} scripsi || 23 ἐκείνου} Jacobs^{1/6} | που Jacobs³ : ποι A : μοι
 E : μου FQ || 24 ἐφ' οὓς Reiske² | βιτέλλιον FQ || 25 μὴδ' μὴ Q
 26 ἀριστοκρατίας E Q || 27 τε} γε Reiske²

3 φῶς βλέψαντες. ὅθεν φημὶ δεῖν τὸν μὲν Βιτέλλιον ἐξωθεῖν τῶν πραγμάτων, καὶ ὡς τάχιστα γε καὶ ἄριστα τοῦτο ἔσται, γιγνέσθω, δοκεῖ δέ μοι παρασκευ-
 ᾶζεσθαι μὲν ὡς πολεμῆσοντα, πόλεμον δὲ αὐτῷ μὴ προκηρύττειν, ἀλλὰ
 τιμωρίαν, εἰ μὴ μεθεῖτο τῆς ἀρχῆς, κἂν ἔλῃς αὐτόν (τουτὶ δ' ὑπάρξειν
 ἡγοῦμαι σοι μηδὲν) πονήσαντι), δίδου Ῥωμαίοις αἵρεσιν τῆς αὐτῶν 5
 πολιτείας. κἂν μὲν αἰρῶνται δημοκρατίαν, ξυγχῶρει· τουτὶ γάρ σοι πολλῶν
 μὲν τυραννίδων, πολλῶν δὲ Ὀλυμπιάδων μείζον καὶ πανταχοῦ μὲν γεγράφη
 τῆς πόλεως, πανταχοῦ δὲ ἐστήξεις χαλκοῦς, ἡμῖν δ' ἀφορμὰς παραδώσεις
 λόγων, αἷς οὔτε Ἀρμόδιος οὔτε Ἀριστογείτων παραβεβλήσεται τις. εἰ δὲ
 μοναρχίαν προσδέχονται, τίνοι λοιπὸν ἀλλ' ἢ σοὶ ψηφίσασθαι τὴν ἀρχὴν 10
 πάντας; ἃ γὰρ ἔχων ἤδη τῷ κοινῷ παρήσεις, σοὶ δῆπου μᾶλλον ἢ ἐτέρῳ
 δώσουσι.”

35. Σιωπὴ μὲν δὴ ἐπὶ τούτοις ἐγένετο καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως
 ἀγῶνα ἐπεδήλου τῆς γνώμης, ἐπειδὴ πᾶνθ' ὥσπερ αὐτοκράτωρ χρηματίζων
 τε καὶ πράττων ἀπάγεσθαι ἐδόκει τῆς βουλῆς ταύτης. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος 15
 “δοκεῖτέ μοι” εἶπεν “ἀμαρτάνειν ἀναλύοντες βασιλεία περὶ πραγμάτων ἤδη
 βεβουλευμένων, εἰς ἀδολεσχίαν καθιστάμενοι μεираκιώδη καὶ ἀργότεραν
 τοῦ καιροῦ. εἰ μὲν γὰρ ἐμοὶ κεκτημένῳ δύναμιν, ὁπόσῃν οὗτος, καὶ βουλευο-
 μένῳ, τί δρώων ἂν τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθόν, ξύμβουλοι τῶν τοιούτων ἐγίγνε-
 σθε, προὔβαινεν ἂν ὁ λόγος ὑμῖν (αἱ γὰρ φιλόσοφοι γνῶμαι τοὺς φιλοσόφους 20
 τῶν ἀκροατῶν διορθοῦνται), ἀνδρὶ δὲ ξυμβουλευόντας ὑπάτω καὶ ἄρχειν
 εἰθισμένῳ, καὶ ᾧ ἔτοιμον, ἐπειδὴν ἐκπέσει τῆς ἀρχῆς, ἀπολωλέναι, τί δεῖ

194 K. ἐπιπλήττειν, εἰ μὴ διωθεῖται τὰ παρὰ τῆς τύχης, ἀλλὰ δέχεται μὲν αὐτὰ
 2 ἤκοντα, βουλευέται δὲ ὅπως χρήσεται σωφρόνως οἷς ἔχει; ὥσπερ οὖν, εἰ
 ἀθλητὴν ὁρῶντες εὐψυχία τε κατεσκευασμένον καὶ μήκει καὶ τὴν ἁρμονίαν 25
 τοῦ σώματος εὐφυᾶ εἰς Ὀλυμπίαν βαδίζοντα δι' Ἀρκαδίας ἤδη προσελθόν-
 τες ἐπὶ μὲν τοὺς ἀντιπάλους ἐρρώννυμεν, ἐκελεύομεν δὲ αὐτόν, ἐπειδὴν
 νικήσῃ τὰ Ὀλύμπια, μὴ κηρύττεσθαι τῆς νίκης μηδὲ ὑπέχειν τὴν κεφαλὴν
 τῷ κοτίνῳ, ληρεῖν ἂν ἐδόξαμεν ἢ παίζειν ἐς τοὺς ἐτέρων πόνους, οὕτως
 ἐνθυμούμενοι τὸν ἄνδρα, καὶ ὁπόσῃ μὲν αἰχμὴ περὶ αὐτόν, ὁπόσος δὲ 30

1 βιτέλιον FQ || 2 (ἐν)έσται Reiske^{1/2} | (οὕτω) γιγνέσθω Reiske² || 3 προσκηρύττειν F || 5 ἡγοῦμαι A | μηδὲν) scripsi : μηδὲ A : μὴ E FQ || 7 μὲν γὰρ γεγράφη Q || 10 τὴν ἀρχὴν ψηφίσασθαι Q || 13 δῆ] οὖν A || 14 αὐτοκράτωρ om. Q || 16 ἀναλύοντες suspectum habet Jacobs⁶, qui ἀνάγοντες vel ἀνέλκοντες vel ἀνακαλοῦντες mavult | (τὸν) βασιλεία Valckenaer² || 17 βεβουλευμένον FQ || 18 μὲν om. E ὁπόσῃν] καθάπερ FQ || 22 ἐκπέσοι Q || 24 βούλεται Q | εἰ om. E FQ || 26 εὐφυᾶ] ἐπιτήδειον A^{1sl} | Ὀλυμπίαν καὶ βαδίζοντα E FQ

- χαλκὸς ἀστράπτει, πλήθος δὲ ἵππων ὅσον, αὐτὸς δὲ ὡς γενναῖός τε καὶ
 σώφρων καὶ πρέπων κατασχεῖν ἃ διανοεῖται, πέμπωμεν ἐφ' ἃ ὥρμηκεν αἴσια
 μὲν φθεγγόμενοι πρὸς αὐτόν, εὐφημότερα δὲ τούτων παρεγγυῶντες. οὔτε
 5 ἡδὴ ἄρχουσιν, οἷς εἰ μὴ παραδώσει τὴν ἀρχήν, ἐχθίστοις χρήσεται, καὶ τί
 λοιπὸν ἄλλ' ἢ ἐκπεπολεμῶσθαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον; τὴν δὲ ἀρχὴν ὑποδε-
 ξάμενος θεραπεύσεται μὲν ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ παιδων, στηρίζεται δὲ ἐπ' αὐτῶν
 καὶ ἐπ' αὐτοῦ οἱ παῖδες, δορυφόροις δὲ αὐτοῖς χρήσεται μὰ Δί' οὐ μεμισθω-
 μένοις, οὐδ' ἡναγκασμένοις, οὐδὲ πλαττομένοις εὖνουν πρόσωπον, ἀλλ'
 10 ἐπιτηδειοτάτοις τε καὶ φιλτάτοις. ἐμοὶ πολιτείας μὲν οὐδεμιᾶς μέλει (ζῶ γὰρ
 ὑπὸ τοῖς θεοῖς), τὴν δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀγέλην οὐκ ἀξιώ φθείρεσθαι χήτει
 βουκόλου δικαίου τε καὶ σώφρονος. ὥσπερ γὰρ εἷς ἀρετῇ προὔχων μεθίστη-
 σι τὴν δημοκρατίαν ἐς τὸ ἐνὸς ἀνδρὸς τοῦ ἀρίστου ἀρχὴν φαίνεσθαι, οὕτως ἡ
 ἐνὸς ἀρχὴ πάντα ἐς τὸ ξυμφέρον τοῦ κοινοῦ προορώσα δῆμός ἐστιν. οὐ
 15 κατέλυσας, φησί, Νέρωνα. σὺ δὲ, Εὐφράτα; Δίων δέ; ἐγὼ δέ; ἀλλ' ὅμως 195 K.
 οὐδεὶς ἡμῖν ἐπιπλήττει τοῦτο, οὐδ' ἡγείται δειλοῦς, εἰ φιλοσόφων ἀνδρῶν
 μυρίας ἡδὴ καθελόντων τυραννίδας ἀπελείφθημεν ἡμεῖς τοῦ δόξα ὑπὲρ
 ἐλευθερίας τι πράττειν. καίτοι τό γε ἐπ' ἐμοὶ καὶ παρεταττόμην πρὸς Νέρω-
 5 να, πολλὰ μὲν κακοήθως διαλεχθεὶς καὶ τὸν ὠμότατον Τιγίλλινον ἐπικόψας
 20 ἀκούοντα, ἃ δὲ περὶ τὰ ἐσπέρια τῶν χωρίων ὠφέλουν Βίνδικα, Νέρωνι
 δῆπου ἐπετερίζον. ἀλλ' οὔτε ἑμαυτὸν διὰ ταῦτα φήσω καθηρηκένας τὸν
 τύραννον, οὔτε ὑμᾶς, ἐπεὶ μὴ ταῦτ' ἐπράττετε, μαλακωτέρους ἡγήσομαι τοῦ
 φιλοσοφία προσήκοντος. ἀνδρὶ μὲν οὖν φιλοσόφῳ τὸ ἐπὶ νοῦν ἔλθον εἰρήσε-
 6 ται, ποιήσεται δέ, ὦμαι, λόγον τοῦ μή τι ἀνοήτως ἢ μανικῶς εἰπεῖν. ὑπάτω
 25 δ' ἐνθυμουμένῳ καταλῦσαι τύραννον πρῶτον μὲν δεῖ βουλῆς πλείονος, ἵν' ἐξ
 ἀσφαλοῦς προσβαίῃ τοῖς πράγμασιν, εἴτ' ἐπιτηδεῖου σχήματος εἰς τὸ μὴ
 παρορκεῖν δοκεῖν. εἰ γὰρ ἐπ' αὐτόν, ὃς ἀπέφηνεν αὐτόν στρατηγὸν καὶ ᾧ τὰ
 βέλτιστα βουλευσέιν τε καὶ πράξειν ὤμοσε, μέλλοι χρήσεσθαι τοῖς ὅπλοις,

F 10–11 ἐμοὶ – θεοῖς fort. imit. S. OT 410 || **12–13** ὥσπερ – φαίνεσθαι fort. resp. Th. 2.65.9

1 δὲ² om. **FQ** || **2** ὥρμησεν **FQ** || **3** οὐδὲ Headlam || **6** ἐκπεπολεμῶσθαι **A** (ci. Kayser^{1A}pp) : ἐκπεπολεμῆσθαι **EF** : ἐκπολεμῆσθαι **Q** || **7** θεραπευ(θή)σεται Bentley **7–8** ὑπ' αὐτῶν καὶ ὑπ' αὐτοῦ Reiske² || **8** αὐτοῖς] αὐτοῦ **A** || **9** πραττομένοις **A** **13** ἀρίστου] ἀριστάρχ (= ἀριστάρχου) **E** || **16** ἡμῖν οὐδεὶς **E** || **19** καὶ om. **FQ** τιγελλῖνον **FQ** (τιγίλλῖνον **Q**^{1st}) || **22** ἐπραττε **FQ** | μαλακώτερον **Q** || **26** ἀσφαλοῦς Jacobs^{1/2/6} : ἀφανοῦς **A EFQ** || **27** ᾧ **A** : ὃς **EFQ** || **28** μέλλει **Q**

ἀπολογεῖσθαι δὴπου τοῖς θεοῖς δεῖ πρότερον, ὥς ξὺν ὅσια ἐπιορκοῦντα, φίλων τε δεῖ πλειόνων (οὐ γὰρ ἀχαρακώτους γε οὐδὲ ἀφράκτους χρῆ τὰ τοιαῦτα πράττειν) καὶ χρημάτων ὥς πλείστων, ἵν' ὑποποιήσαιο τὰς δυνάμεις, καὶ ταῦτα ἐπιτιθέμενος ἀνθρώπων τὰ ἐν πάσῃ τῇ γῇ κεκτημένῳ.

- 7 τριβὴ δὲ ὅση περὶ ταῦτα, χρόνοι δὲ ὅσοι. καὶ ταῦτα μὲν ἐκδέχεσθε, ὅπη 5
βούλεσθε· μὴ γὰρ εἰς ἔλεγχον ἴωμεν ὧν ἐνεθυμήθη μὲν, ὥς εἰκός, οὗτος, ἡ
τύχη δὲ οὐδὲ ἀγωνισαμένῳ ξυνέλαβε. πρὸς δὲ ἐκεῖνο τί ἐρεῖτε; τὸν γὰρ χθὲς
ἄρχοντα καὶ στεφανούμενον μὲν ὑπὸ τῶν πόλεων ἐν τοῖς δεῦρο ἱεροῖς,
196 K. χρηματίζοντα δὲ λαμπρῶς καὶ ἀφθόνως, τοῦτον κελεύετε δημοσίᾳ κηρύτ-
τειν τήμερον, ὥς ιδιώτης μὲν εἶη λοιπόν, παρανοῶν δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν. 10
ὥσπερ γὰρ ἐπιτελῶν τὰ δεδογμένα προθύμους δορυφόρους, οἷς πιστεύων
ταῦτ' ἐνεθυμήθη, παραστήσεται, οὕτως εἰς τὸ μεθίστασθαι τῶν δοξάντων
ἡκων πολεμίῳ τῷ μετὰ ταῦτα ἀπιστουμένῳ χρήσεται.”

- 36.** Ἄσμενος τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς “εἰ τὴν ψυχὴν τὴν ἐμὴν” ἔφη
“ᾧκεις, οὐκ ἂν οὕτω σαφῶς, ἃ ἐνεθυμήθην, ἀπήγγειλας. ἔπομαι δὴ σοι, θεῖον 15
γὰρ ἡγοῦμαι τὸ ἐκ σοῦ πᾶν, καὶ ὅποσα χρῆ τὸν ἀγαθὸν βασιλέα πράττειν
δίδασκε.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “οὐ διδακτά μοι” ἔφη “ἔρωτᾷς· βασιλεία γὰρ
μέγιστον μὲν τῶν κατ' ἀνθρώπους, ἀδίδακτον δέ. ὅποσα δ' οὖν μοι δοκεῖς
2 πράττων ὑγιῶς ἂν πράξαι, καὶ δὴ φράσω. πλοῦτον ἡγοῦ μὴ τὸν ἀπόθετον (τί
γὰρ βελτίων οὗτος τῆς ὀποθενδῆ συνενεχθείσης ψάμμου;) μηδὲ τὸν φοιτῶν- 20
τα παρὰ ἀνθρώπων, οἱ τὰς εἰσφοράς ὠλοφύραντο· κίβδηλος γὰρ ὁ χρυσὸς
καὶ μέλας, ἦν ἐκ δακρύων ἦκη. πλούτῳ δ' ἂν ἄριστα βασιλέων χρῶο τοῖς
μὲν δεομένοις ἐπαρκῶν, τοῖς δὲ πολλὰ κεκτημένοις παρέχων ἀσφαλῆ τὸν
πλοῦτον. τὸ ἐξεῖναι σοι πᾶν, ὃ τι βούλει, δέδιθι· σωφρονέστερον γὰρ αὐτῷ

F 14–15 εἰ – ᾧκεις imit. E. fr. 144

T 21–22 κίβδηλος – ἦκη aff. Phot. 333b24–25

1 ξὺν ὅσια] ξυνουσία **FQ** || **2** δεῖ om. **E** | τὰ om. **E FQ** || **4** ἐπιθέμενος **FQ** || **5** ὅσοι δὲ
χρόνοι **FQ** (χρόνου **F^{ac}**) || **7** ἀγωνισαμένῳ **E** || **8** μὲν om. **Q** || **9** λαμπρῶς τε καὶ **FQ**
10 ἐπὶ] ὑπὸ **Q** || **13** ἡκων] ἐκὼν Scaliger | πολεμίῳ τῷ μετὰ ταῦτα ἀπιστουμένῳ]
πολεμίῳ τὸ μετὰ ταῦτα τῷ ἀπιστουμένῳ Reiske¹ : πολεμίῳ μετὰ ταῦτα τῷ
ἀπιστουμένῳ Reiske² (et Van Wulfften Palthe) | πολεμίῳ Kayser² perperam | ταύτης
E | πιστουμένῳ **FQ** || **14** ἀσμένως **Q** | ἀκούσας om. **E** | ἔφη τὴν ἐμὴν **FQ** || **17** μοι] με
A || **18** μέγιστον μὲν] μέγιστον μὲν μέγιστον **Q** || **19** πράξαι **Q** || **20** γὰρ ἂν βελτίων
FQ | ὀποθενδῆ Kayser^{1C} Kayser^{2T} : ὀπόθεν δὴ **A E FQ** | τὸν] τῶν **E** || **21** ὀλοφύρονται
A | κίβδηλον **A** || **22** μέλαν Kayser^{1/2} | ἦν] ἦν Phot. | ἦκει Phot.**M** : ἡκων Phot.**A**² :
lectio Phot.**A**^{ac} incerta || **24** δεῖδιθι Bentley

- χρήση. μὴ τέμνε τῶν ἀσταχύων τοὺς ὑψηλοὺς τε καὶ ὑπεραίροντας (ἄδικος γὰρ ὁ τοῦ Ἀριστοτέλους λόγος), ἀλλὰ τὸ δύσνουν ἐξαίρει μᾶλλον ὥσπερ τὰς ἀκάνθας τῶν ληϊῶν, καὶ φοβερὸς δόκει τοῖς νεώτερα πράττουσι μὴ ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ τιμωρήσεσθαι. νόμος, ὃ βασιλεῦ, καὶ σοῦ ἀρχέτω.
- 5 σωφρονέστερον γὰρ νομοθετήσεις, ἢ μὴ ὑπερορᾷς τῶν νόμων. θεοὺς 3
θεράπευε μᾶλλον ἢ πρότερον. μεγάλα μὲν γὰρ παρ' αὐτῶν εἰληφας, ὑπὲρ 197 K.
μεγάλων δὲ εὖχῃ. καὶ τὰ μὲν τῇ ἀρχῇ προσήκοντα ὡς βασιλεὺς πράττε, τὰ
δὲ τῷ σώματι ὡς ιδιώτης. περὶ δὲ κύβων καὶ μέθης καὶ ἐρώτων καὶ τοῦ
10 διαβεβλήσθαι πρὸς τὰ τοιαῦτα τί ἂν σοι παραινοίῃν, ὃν φασὶ μὴδὲ ἐφ'
ἡλικίας ταῦτα ἐπαινεῖσαι; παῖδές εἰσί σοι, βασιλεῦ, δύο καὶ γενναῖοι, ὥς 4
φασιν. ἄρχε τούτων μάλιστα. τὰ γὰρ ἐκείνοις ἀμαρτηθέντα σὲ δήπου
διαβαλ{λ}εῖ. ἔστω δὲ σοι καὶ ἀπειλὴ πρὸς αὐτοὺς, ὥς οὐ παραδώσεις τὴν
ἀρχὴν σφισιν, εἰ μὴ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ μείνωσιν, ἵνα μὴ κληρονομίαν
ἡγῶνται τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἀρετῆς ἅθλα. τὰς δὲ ἐμπολιτευομένας ἡδονὰς τῇ
15 Πρώμῃ (πολλαὶ δὲ αὗται) δοκεῖ μοι, ὃ βασιλεῦ, ξυμμέτρως παύειν. χαλεπὸν
γὰρ μεταβαλεῖν δῆμον ἐς τὸ ἀθρόως σῶφρον, ἀλλὰ δεῖ κατ' ὀλίγον ἐμποιεῖν
ῤυθμὸν ταῖς γνώμαις, τὰ μὲν φανερώς, τὰ δὲ ἀφανῶς διορθούμενον. ἀπε-
λευθέρων τε καὶ δούλων, οὓς ἡ ἀρχὴ σοι δίδωσιν, ἀνέλωμεν τρυφὴν τοσοῦ-
τω ταπεινότερον αὐτοὺς ἐθίσαντες φρονεῖν, ὅσω μείζονος δεσπότης εἰσίν. τί 5
20 λοιπὸν ἀλλ' ἢ περὶ τῶν ἡγεμόνων εἰπεῖν, οἱ ἐς τὰ ἔθνη φοιτῶσιν, οὐ περὶ ὧν
αὐτὸς ἐκπέμψει (ἀριστίνδην γὰρ πού τις ἀρχὰς δώσει), ἀλλὰ περὶ τῶν
κληρωσομένων τὸ ἄρχειν. τούτων γὰρ τοὺς μὲν προσφόρους τοῖς ἔθνεσιν, ἃ
διέλαχον, φημί δεῖν πέμπειν, ὥς ὁ κλῆρος, ἐλλήνιζοντας μὲν Ἑλληνικῶν
ἄρχειν, ῥωμαϊζοντας δὲ ὁμογλώττων καὶ ξυμφώνων. ὅθεν δὲ τοῦτ' ἐνεθυμή-
25 θην, λέξω. κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ἐν Πελοποννήσῳ διηγάμην, ἡγήετο τῆς
Ἑλλάδος ἄνθρωπος οὐκ εἰδὼς τὰ Ἑλλήνων, καὶ οὐδ' οἱ Ἑλληνέες τι ἐκείνου
ξυνέσαν. ἔσφηλεν οὖν καὶ ἐσφάλῃ τὰ πλείστα. οἱ γὰρ ξύνεδροί τε καὶ κοινω-

F 1–2 μὴ – λόγος resp. Arist. *Pol.* 1284a26–33, 1311a20–22

6 παρ' om. E | αὐτῷ E^{uv} || 10 δύο <καλοὶ> Radermacher || 12 διαβαλ{λ}εῖ
Boissonade² (et Cobet) : aut διαβάλλῃ aut διαβάλλοι Reiske² || 13 μὴ που καλοὶ
FQ | καὶ ἀγαθοὶ | κάγαθοι E | μενῶσιν (sic) Jacobs² (voluisse videtur μενούσιν)
14 ἅθλον FQ || 16 ἀθρόως ἐς τὸ Scaliger | ἀθρόον Q (ως Q^{1sl}) || 17 διορθούμενος E :
διορθουμένους FQ || 17–18 ἀπ' ἐλευθέρων A || 18 δούλω E | οὓς – δίδωσιν om.
E^{ac3} || 19 ἐθίσαντες αὐτοὺς A | μεῖζω Q (ονος Q^{1sl}) || 21 (δῆ)που Reiske^{1/2} || 23 post
κλῆρος lacunam statuit Westermann | ἐλλήνων FQ || 24 post ξυμφώνων lacunam
statuit Kayser^{1APP} Kayser^{1N} Kayser^{2Adn} | δὲ² Reiske^{1/2} (et Kayser^{1APP} Kayser^{2T}) : δῆ
A E F Q

198 K. νοὶ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γνώμης ἐκαπήλευον τὰς δίκας διαλαβόντες τὸν ἡγεμόνα ὥσπερ ἀνδράποδον. ταῦτά μοι, βασιλεῦ, παρέστη τήμερον· εἰ δ' ἔτι καὶ ἕτερον τι ἐπὶ νοῦν ἔλθοι, πάλιν ξυνελευσόμεθα. νυνὶ δὲ τὰ προσήκοντα τῇ ἀρχῇ πράττε, μὴ ἀργότερος τοῖς ὑπηκόοις δόξης.”

37. Ὁ δὲ Εὐφράτης “τοῖς μὲν δεδογμένοις συγχωρῶ,” ἔφη “τί γὰρ ἂν 5 πλεόν μεταδιδάσκων πράττοιμι; φιλοσοφίαν δέ, ὦ βασιλεῦ (τουτὶ γὰρ λοιπὸν προσειρήσῃ), τὴν μὲν κατὰ φύσιν ἐπαίνει καὶ ἀσπάζου, τὴν δὲ θεοκλυτεῖν φάσκουσιν παραιτοῦ· καταψευδόμενοι γὰρ τοῦ θείου πολλὰ καὶ ἀνόητα ἡμᾶς ἐπαίρουσι.” ταυτὶ μὲν πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον αὐτῷ ἐλέγετο, ὃ δὲ οὐδὲν ἐπιστραφεὶς ἀπήει μετὰ τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων, διανύσας τὴν 10 σπουδὴν. βουλομένου δὲ τοῦ Εὐφράτου θρασύτερόν τι περὶ αὐτοῦ λέγειν, ξυνῆκεν ὁ βασιλεὺς καὶ διακρουόμενος αὐτόν “ἐσκαλεῖτε” ἔφη “τοὺς 2 δεομένους τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπολαβέτω ἡ βουλή τὸ ἑαυτῆς σχῆμα.” οὕτω μὲν δὴ ὁ Εὐφράτης ἔλαθε διαβαλὼν ἑαυτόν· καὶ γὰρ βάσκανός τε τῷ βασιλεῖ καὶ ὑβριστὴς ἔδοξε καὶ τοὺς λόγους τοὺς ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας οὐχ ὥς ἐγίνωσκεν 15 εἰρηκῶς, ἀλλ' ἐς ἀντιλογίαν τοῦ Ἀπολλωνίου δι' ἃ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐκείνῳ ἐδόκει· οὐ μὴν ἀπερρίπτει αὐτόν, οὐδὲ ἐπεδήλου τι ὀργῆς πρὸς ταῦτα. καὶ τὸν Δίωνα οὐκ ἐπήνει μὲν ξυναράμενον αὐτῷ τῆς γνώμης, οὐ μὴν ἐπαύσατο ἀγαπῶν· ἐπίχαρίς τε γὰρ τὰς διαλέξεις ἐδόκει καὶ τὰς ἔριδας 20 παρητεῖτο, ὥραν τε ἐπέφαινε τοῖς λόγοις, οἷα τοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἀτμοῦ 3 ἐκπνεῖ, προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἀποσχεδιάζειν ἄριστα ἀνθρώπων. τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ὁ βασιλεὺς οὐκ ἡγάπα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπέκειτο αὐτῷ διόντι 199 K. μὲν τὰ ἀρχαῖα, διηγουμένων δὲ τὸν Ἰνδὸν Φραώτην ποταμούς τε ἀναγράφοντι καὶ θηρία, ὑφ' ὧν ἡ Ἰνδικὴ οἰκεῖται, προλέγοντι δὲ καὶ ὅποσα οἱ θεοὶ περὶ 25 τῆς ἀρχῆς ἔφαινον. ἐξελαύνων δὲ τῆς Αἰγύπτου ξυνωκισμένης τε καὶ νεαζούσης κοινωνὸν μὲν τῆς ὁδοῦ τὸν Ἀπολλώνιον ἐποιεῖτο, τῷ δὲ οὐκ ἐδόκει ταῦτα. Αἰγυπτὸν τε γάρ, ὁπόση ἐστίν, οὐπω ἑωρακέναι τοῖς τε 30 Γυμνοῖς οὐπω ἀφίχθαι ἐς λόγον μάλα ἐσπουδακῶς σοφία Ἰνδικῇ ἀντικρίναι Αἰγυπτίαν, “οὐδὲ Νείλου” ἔφη “ἔπιον, ὅθεν ἄρχεται.” ξυνεῖς οὖν ὁ βασιλεὺς

1 τοῖς δικαστηρίοις] δικαστηρίῳ **E** || **2–3** δ' ἔτι καὶ ἕτερόν τι **A** : δὲ καὶ ἕτερόν τι **E** **FQ** || **5** ἂν γὰρ **E** || **6** πλεόν del. Reiske¹ | μεταδιδάσκων **A** : μετὰ διδασκάλων **E FQ** : μετὰ διδάσκαλον Reiske² || **7** προσειρήσῃ scripsi praeunte Cobet (προσειρήσει) : προσειρήσεται **A E FQ** : πρὸς <σ> εἰρήσεται Radermacher || **8** <εἰς> πολλὰ Jacobs⁶ **9** τὸν om. **FQ** || **10** αὐτοῦ **Q** || **14** διαβάλλον **E FQ** | γὰρ βάσκανός τε] βάσκανός τε γὰρ **E FQ** || **18** ξυναράμενον **A** || **22** ἐπέκειτο Scaliger || **24** κεῖται **A**^{ac1} (οἰκεῖται iterat **A**^{img})

ὅτι ἐπ' Αἰθιοπίαν στέλλεται “ἡμῶν δὲ” ἔφη “οὐ μεμνήσῃ;” “νῆ Δί,” εἶπεν “ἦν βασιλεὺς ἀγαθὸς μένης καὶ σεαυτοῦ μνημονεύης.”

38. Μετὰ ταῦτα θύσας ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ ἱερῷ δωρεὰς ἐπήγγειλεν αὐτῷ δημοσίᾳ. ὁ δὲ ὥσπερ αἰτήσων “τίνας δέ,” εἶπεν “ὦ βασιλεῦ, δωρεὰς δώσεις;”
- 5 “δέκα” ἔφη “νῦν, ἀφικομένῳ δὲ ἐς τὴν Ῥώμην τὰμὰ πάντα.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “οὐκοῦν” ἔφη “φείδεσθαι με χρή τῶν σῶν ὡς ἐμῶν καὶ μὴ σπαθᾶν αὐτὰ νῦν ἀποκεισόμενά μοι ἀθρόα· ἀλλ' ἐπιμελήθητι τούτων, ὦ βασιλεῦ, μάλλον·
- 10 ἐοίκασι γὰρ δεομένοις.” ἐδείκνυε δὲ ἄρα τοὺς περὶ τὸν Εὐφράτην. ὁ μὲν δὴ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αἰτεῖν θαρροῦντας, ἀνερυθριάσας δὲ ὁ Δίων “διάλλαξόν 2
- 15 με, βασιλεῦ,” εἶπε “πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν διδάσκαλον ὑπὲρ ὧν ἀντιλέγειν αὐτῷ ἔδοξα μήπω πρότερον ἀντειπῶν τῷ ἀνδρί.” ἐπαινέσας οὖν ὁ βασιλεὺς “χθές” ἔφη “τοῦτο ἐγὼ ἤτησα καὶ ὑπάρχει· ἀλλ' αἶτει ὑπὲρ δωρεᾶς.” καὶ ὁ Δίων “Λασθένης” ἔφη “ἔστι μὲν ἐξ Ἀπαμείας τῆς ἐν τῷ Βιθυνῶν ἔθνει, 200 K.
- 15 ἐπειδὴ τρίβωνος πάλιν ἔραν φησιν, ἄνες τῆς στρατείας, δεῖται δὲ αὐτὸς ταῦτα. χαριτὴ δὲ ἐμοὶ μὲν ἀποφῆναι αὐτὸν ἄνδρα ἀγαθόν, ἐκεῖνῳ δὲ ζῆν, ὡς βούλεται.” “ἀνείσθω,” ἔφη “δίδωμι δ' αὐτῷ καὶ τὰ τῶν ἐστρατευμένων, 3
- 20 ἐπειδὴ σοφίας ἐρᾷ καὶ σοῦ.” μετὰ τοῦτον ἐς τὸν Εὐφράτην ἐπεστράφη, τῷ δὲ ἐπιστολὴ συνετέτακτο περὶ ὧν ἤτει. τὴν μὲν δὴ ἐπιστολὴν ὠρεγεν, ὡς ἀναγνωσομένῳ καθ' ἑαυτόν, βουλευθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς παραδοῦναι τινα κατ' αὐτοῦ λόγον ἀνέγνω δημοσίᾳ πᾶσιν· αἰτῶν δὲ ἐφαίνετο τὰ μὲν ἑαυτῷ, τὰ δὲ 30
- 25 ἑτέροις, καὶ τῶν δωρεῶν αἱ μὲν χρήματα ἦσαν, αἱ δὲ ὑπὲρ χρημάτων. γελάσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “εἶτα ὑπὲρ δημοκρατίας” ἔφη “ζυνεβούλευες τοσαῦτα μέλλων αἰτήσιν βασιλέα;”
- 25 39. Τὰ μὲν δὴ τῆς διαφορᾶς, ἣ Ἀπολλωνίῳ τε καὶ Εὐφράτῃ ἐγένετο, τοιάδε εὗρον. ἐξελάσαντος δὲ τοῦ βασιλέως καθήπτοντο ἀλλήλων ἐς τὸ φανερόν, ὁ μὲν Εὐφράτης σὺν ὀργῇ τε καὶ λοιδορίαις, ὁ δ' αὖ φιλοσόφως καὶ 30
- 30 ζὺν ἐλέγχῳ μάλλον. ὅποσα μὲν δὴ Εὐφράτου κατηγορήκεν, ὡς παρὰ τὸ πρέπον φιλοσοφία πράττοντος, ἔξεστιν Ἀπολλωνίου μαθεῖν ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν· πλείους γάρ. ἐμοὶ δὲ ἀφεκτέα τοῦ ἀνδρός· οὐ γὰρ ἐκείνον διαβαλεῖν προϋθέμην, ἀλλὰ παραδοῦναι τὸν Ἀπολλωνίου βίον τοῖς μήπω

T 25–28 Τὰ – μάλλον resp. Eus. 33.31–33 (p. 172 des Places)

3 ἀπήγγειλεν A || 6 εἶπε FQ || 8 δὲ] γε F || 9 ἐρυθριάσας A || 11 μήπω] μὴ A
 13 ἀπαμείας E | βιθυνῶ FQ || 14 μοι καὶ χλαμύδος EFQ | στρατιωτ(ικ)οῦ Cobet
 15 φασιν FQ | δὲ ὁ αὐτὸς FQ || 16 χαριεῖ Kayser^{1/2} || 17 ἔφη] φησιν Reiske²
 ἐστρατευομένων A || 18 μετὰ A || 20 τινα] τινα τῷ ἀπολλωνίῳ τε καὶ
 εὐφράτῃ FQ || 25 ἦ] ὡς E | τε om. Q || 29–30 πρὸς αὐτόν] αὐτοῦ Q || 30 αὐτῷ E

εἰδόσι. τὸ μέντοι περὶ τοῦ ξύλου λεγόμενον (λέγεται δὲ ἐπανατείνασθαι μὲν αὐτὸ διαλεγόμενῳ τῷ Ἀπολλωνίῳ, μὴ καθικέσθαι δέ) οἱ μὲν πολλοὶ δεινότητι τοῦ πεπληξομένου προσγράφουσιν, ἐγὼ δὲ λογισμῷ τοῦ πλήξοντος, δι' ὃν ἐγένετο κρείσσω ὀργῆς νενικηκυίας ἤδη.

40. Ἡ δὲ τοῦ Δίωνος φιλοσοφία ῥητορικωτέρα τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐφαίνετο καὶ ἐς τὸ εὐφραίνειν κατεσκευασμένη μᾶλλον, ὅθεν διορθούμενος αὐτόν
201 K. φησιν “αὐλῷ καὶ λύρα μᾶλλον ἢ λόγῳ θέλγε” καὶ πολλαχοῦ τῶν πρὸς Δίωνα ἐπιστολῶν ἐπιπλήττει τῇ δημαγωγίᾳ ταύτῃ.

41. Τὸ δὲ μὴ ἀφικέσθαι αὐτόν παρὰ τὸν βασιλέα ἔτι μῆδὲ ξυγγενέσθαι οἱ μετὰ τὴν Αἴγυπτον καίτοι καλοῦντι καὶ πλείστα ὑπὲρ τούτου γράφοντι ὁπόθεν ξυνέβη, δηλῶσαι βούλομαι. Νέρων ἐλευθέραν ἀφῆκε τὴν Ἑλλάδα σωφρονέστερόν τι ἑαυτοῦ γνούς, καὶ ἐπανήλθον αἱ πόλεις ἐς ἥθη Δωρικὰ καὶ Ἀττικὰ πάντα τε ἀνήβησε σὺν ὁμονοίᾳ τῶν πόλεων, ὃ μὴ πάλοι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν, Οὐεσπασιανὸς δὲ ἀφικόμενος ἀφείλετο αὐτὴν τοῦτο στάσεις προβαλλόμενος καὶ ἄλλα οὐπω τῆς ἐπὶ τοσόνδε ὀργῆς. ταῦτ' οὖν οὐ μόνον τοῖς παθοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀπολλωνίῳ πικρότερα τοῦ τῆς βασιλείας ἥθους ἔδοξεν, ὅθεν ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὧδε.

- 2 “Ἀπολλώνιος Οὐεσπασιανῷ βασιλεῖ χαίρειν. Ἐδουλώσω τὴν Ἑλλάδα, ὥς φασι, καὶ πλεόν μὲν οἶσι τι ἔχειν Ξέρξου, λέληθας δὲ ἔλαττον ἔχων Νέρωνος. Νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ παρητήσατο. ἔρρωσο.”
- 3 “Διαβεβλημένος οὕτω πρὸς Ἑλληνας, ὥς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας τί ἐμοῦ ξυνόντος δέη; ἔρρωσο.”
- 4 “Νέρων τοὺς Ἑλληνας παίζων ἡλευθέρωσε, σὺ δὲ αὐτοὺς σπουδάζων ἐδουλώσω. ἔρρωσο.”

F 7 αὐλῷ – θέλγε imit. *Ep.Ap.* 9 Penella

T 18–24 Ἀπολλώνιος – ἔρρωσο aff. *Ep.Ap.* 42f–h Penella

1 ἐπανατείνεσθαι **FQ** || **2** αὐτῷ **FQ** || **3** πεπληξομένου **E** | προγράφουσιν **FQ** || **3–4** πλήξαντος **E** || **4** κρείττων Aldina (Kayser^{1/2}) || **7** αὐλοῖς *Ep.Ap.* | θέλγε] κρείττον ἐστὶ τέρπειν *Ep.Ap.* || **9** παρὰ **FQ** : περὶ **E** : in **A** per compendium scriptum est quod utroque modo intellegi potest | μῆδὲ] δὲ μὴ **FQ** || **10** τούτων **FQ** || **12** τι om. **E** || **13** ἀνέβησεν **E** | μὴ πάλοι] μὴ πολὺ Reiske² | μὴ] μὴ(δὲ) Kayser² : “fortasse delendum” Reiske² || **14** οὐεσπασιανὸς **Q** || **15** ὀργῆς (ἄξια) Reiske^{1/2} || **18** οὐεσπασιανῷ **Q** (α **Q**^{sl}) | βασιλεῖ χαίρειν om. *Ep.Ap.* || **19** ἐλάττων **Q** || **20** ἔχων] ἐκὼν Jacobs⁶ | αὐτὸς Reiske² | ἔρρωσο om. *Ep.Ap.* || **21** ante διαβεβλημένος add. τῷ αὐτῷ **A**^{xt} (voci sequenti διαβεβλημένος coniunctum) **F**^{1mg}**Q**^{1mg} *Ep.Ap.* : ἄλλη **E**^{3sl} || **22** ἔρρωσο om. *Ep.Ap.* || **23** ante νέρων add. τῷ αὐτῷ **F**^{1mg}**Q**^{1mg} *Ep.Ap.* : ἄλλη **E**^{3sl} | ἡλευθέρωσε παίζων **Q** || **24** ἐδουλώσας *Ep.Ap.* | ἔρρωσο om. *Ep.Ap.*

Τὰ μὲν δὴ διαβάλλοντα Οὔεσπασιανὸν Ἀπολλωνίῳ τοιάδε ἐγένετο, 5
ἀκούων δ' αὐτὸν εὖ διατιθέμενον τὴν μετὰ ταῦτα ἀρχὴν πᾶσαν οὐκ ἀφανῆς
ἦν χαίρων καὶ ἡγούμενος ἑαυτῷ τι ἀγαθὸν πράττεσθαι.

42. Θαυμάσιον Ἀπολλωνίου κάκεινο ἐν Αἰγύπτῳ ἔδοξε. λέοντα ἡμερον 202 K.
5 ἀπὸ ρυτῆρος ἡγέ τις ὥσπερ κύνα, ὁ δὲ οὐ μόνον τὸν ἄγοντα ἥκαλλεν, ἀλλὰ
καὶ ὅστις προσέλθοι, καὶ ἡγείρει μὲν πολλαχοῦ τῶν πόλεων, παρῆι δὲ καὶ ἐς
τὰ ἱερὰ ὑπὸ τοῦ καθαρὸς εἶναι· οὐδὲ γὰρ τὸ τῶν θυομένων αἷμα ἀνελιχμάτο,
οὐδ' ἐπὶ τὰ δερόμενά τε καὶ ῥαχιζόμενα τῶν ἱερείων ἤττεν, ἀλλὰ μελιττού-
ταις διήγετο καὶ ἄρτοις καὶ τραγήμασι καὶ κρεῶν τοῖς ἐφθοῖς, ἐντυχεῖν δὲ ἦν
10 αὐτῷ καὶ οἶνον πίνοντι μὴ μελισταμένῳ τοῦ ἥθους. προσελθὼν δὲ τῷ Ἀπολ-
λωνίῳ καθημένῳ ἐς τὸ ἱερὸν τοῖς τε γόνασι προσεκνυζᾶτο καὶ ἐλιπάρει παρὰ
πάντας ἀνθρώπους, ὡς μὲν οἱ πολλοὶ ὦντο, μισθοῦ ἕνεκα, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος
“δεῖταιί μου” ἔφη “ὁ λέων ἀναδιδάξαι ὑμᾶς, ὅτου ἀνθρώπου ψυχὴν ἔχει· ἔστι
τοίνυν Ἄμασις οὗτος, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου περὶ τὸν Σαῖτην νομόν.” ἐπεὶ δ' 2
15 ἤκουσεν ὁ λέων ταῦτα, ἀνεβρυχήσατο ἐλεεινὸν καὶ θρηνώδες καὶ ὠλοφύρα-
το ξυνοκλάσας, δάκρυα ἰεῖς αὐτά. καταψῶν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος
“δοκεῖ” ἔφη “πέμπειν τὸν λέοντα ἐς Λεοντόπολιν ἀνακεισόμενον τῷ ἱερῷ·
βασιλέα γὰρ ἐς τὸ βασιλικώτατον τῶν θηρίων μεταβαλόντα οὐκ ἄξιῳ
ἀγείρειν, καθάπερ τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀνθρώπων.” ἐντεῦθεν οἱ ἱερεῖς
20 ξυνελθόντες ἔθυσαν τῷ Ἀμάσιδι καὶ κοσμήσαντες τὸ θηρίον στρεπτῷ καὶ
ταινίαις παρέπεμπον ἐς τὴν Αἴγυπτον αὐλοῦντες καὶ ὑμνοῦντες καὶ ἐπ'
αὐτῷ ἄδοντες.

43. Ἰκανῶς δὲ ἔχων τῶν περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο ἐς Αἴγυπτον
τε καὶ ἐς Αἰθιοπίαν ἐς ξυνουσίαν τῶν Γυμνῶν. τὸν μὲν δὴ Μένιππον, ἐπειδὴ
25 τῶν διαλεγομένων ἥδη ἐτύγχανε καὶ παρρησίᾳ χρῆσθαι δεινὸς ἦν, κατέλιπεν 203 K.
αὐτόθι ἔφεδρον τῷ Εὐφράτῃ, καὶ τὸν Διοσκουρίδην ἰδὼν οὐκ ἐρρωμένως

F 13–14 ἔστι – νομόν fort. resp. Hdt. 2.172

T 4–22 Θαυμάσιον – ἄδοντες resp. Eus. 34.11–14 (p. 176 des Places); Phot. 10a6–9 || 5 ἥκαλλεν aff. Phot. 333b25

1 δὴ om. E | διαβαλόντα A | οὔεσπεσιανὸν Q (a Q^{1sl}) || 3 τι om. Kayser^{1/2} || 8 δει-
ρόμενά E FQ | ἤττεν FQ (ci. Morel Jacobs^{1/2}) : ἤγεν A E : ἤμεν Valckenaer²
11 γόνασιν αὖ προσεκνυζᾶτο FQ : γόνασιν αὐτοῦ προσεκνυζᾶτο Lugd.73D
Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || 13 ἔχει FQ^{1sl} || 14 Αἰγύπτου (τῆς) Reiske^{1/2} | νόμον E
15–16 ὀλοφύρατο A || 16 ξυνοκλάσας] ὀξὺ κλαύσας temptanter Jacobs^{3/5} | δάκρυα
ἰεῖς αὐτά] (καὶ) δάκρυα ἰεῖς ἅττα Jacobs^{3/5} : δάκρυα ἰεῖς ἀληθινὰ Kayser^{1App} | ἰεῖς] εἰς
E || 19 ἐγείρειν A || 20 τρεπτῷ Q || 23 τῶν om. F || 24 ἐς¹ om. FQ || 26 αὐτόθι]
αὐτὸν Q | διοσκορίδην E Q | ἐρρωμένος E

- πρὸς τὴν ἀποδημίαν διακείμενον παρητήσατο τῆς ὁδοῦ, τοὺς δὲ λοιποὺς συναγαγὼν (μετὰ γὰρ τοὺς ἀπολιπόντας αὐτὸν περὶ τὴν Ἀρίκειαν προσεγένοντο πλείους ἕτεροι) διήει πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἀποδημίας ἐνθένδε ἀρξάμενος. “Ὀλυμπικῆς προρρήσεως” ἔφη “δέομαι πρὸς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες· Ὀλυμπική δὲ πρόρρησις ἢ τοιάδε εἴη ἂν. Ἡλείοι τοὺς ἀθλητάς, ἐπειδὰν ἦκη 5 Ὀλύμπια, γυμνάζουσιν ἡμερῶν τριάκοντα ἐν αὐτῇ τῇ Ἡλιδι, καὶ ξυναγαγόντες αὐτοὺς ὁ μὲν Δελφός, ὅτε Πύθια, ὁ δὲ Κορίνθιος, ὅτε Ἴσθμια, ἴτε φασὶν ἔς τὸ στάδιον, καὶ γίνεσθε ἄνδρες οἷοι νικᾶν,” Ἡλείοι δέ, ἐπειδὰν ἴωσιν ἐς Ὀλυμπίαν, διαλέγονται πρὸς τοὺς ἀθλητάς ὧδε· “εἰ πεπόνηται ὑμῖν ἐπαξίως τοῦ ἐς Ὀλυμπίαν ἐλθεῖν καὶ μηδὲν ῥάθυμον μηδὲ ἀγεννὲς εἰργασθε, 10 ἴτε θαρροῦντες, οἷς δὲ μὴ ὧδε ἡσκηται, χωρεῖτε οἱ βούλεσθε.” ξυνήκαν οἱ ὁμιληταὶ τοῦ λόγου καὶ κατέμειναν ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι παρὰ τῷ Μενίπῳ, οἱ δὲ λοιποί, δέκα οἷμαι ὄντες, εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς καὶ οἷον ἐμβατήρια πλοῦ θύσαντες ἐχώρουν εὐθὺ πυραμίδων ἐπὶ καμύλων ὀχούμενοι δεξιὸν θέμενοι τὸν Νεῖλον. πολλαχοῦ δὲ διεπλείτο αὐτοῖς ὁ ποταμὸς ὑπὲρ ἱστορίας τῶν ἐν 15 αὐτῷ πάντων· οὐτε γὰρ πόλιν οὐτε ἱερὸν οὐθ’ ὁπόσα τεμένη κατ’ Αἴγυπτον, οὐδὲν τούτων ἄφωνοι παρήλθον, ἀλλ’ ἱεροῦς τινος ἀεὶ λόγους διδασκόμενοί τε καὶ διδάσκοντες, καὶ ἡ ναῦς, ἣν ἐμβαίη Ἀπολλώνιος, ἐώκει θεωρίδι.

2 Ἀρίκειαν scripsi : ἀρικείαν (sic) E : ἀρικίαν A FQ || 3 τῆς om. E || 5 ἦκει E
 9 διαλέγονται F || 10 εἰργασται A^{1sl} || 11 οἶ] οἷς E || 12 αὐλήται E (ὁμιληται E^{3mg})
 13-14 θύσαντες πλοῦ FQ || 14 παραμίδων E | δεξιὸν] ἀριστερόν Reiske¹
 17 τοῦτον E | ἄφωνοι A : ἄφ’ ὧν οὐ E FQ | λόγους ἀεὶ E | ἀεὶ om. Q

- 1.** Αἰθιοπία δὲ τῆς μὲν ὑπὸ ἡλίῳ πάσης ἐπέχει τὸ ἐσπέριον κέρας, ὥσπερ **204 K.**
 Ἴνδοι τὸ πρὸς ἔω, κατὰ Μερόην δ' Αἰγύπτῳ ξυνάπτουσα καὶ τι καὶ τῆς
 ἀμαρτύρου Λιβύης ἐπελθοῦσα τελευτᾷ εἰς θάλατταν, ἣν Ὠκεανὸν οἱ
 ποιηταὶ καλοῦσι, τὸ περὶ γῆν ἅπαν ὧδε ἐπονομάζοντες. ποταμὸν δὲ Νεῖλον
5 Αἰγύπτῳ δίδωσιν, ὃς ἐκ Καταδούπων ἀρχόμενος ἦν ἐπικλύζει πᾶσαν
 Αἰγυπτον ἀπ' Αἰθιοπῶν ἄγει. μέγεθος μὲν οὖν οὐκ ἀξία παραβεβλήσθαι
 πρὸς Ἴνδους ἦδε ἡ χώρα, ὅτι μὴδ' ἄλλη μὴδεμία, ὅποσαι κατ' ἀνθρώπους
 ὀνομασται ἤπειροι· εἰ δὲ καὶ πᾶσαν Αἰγυπτον Αἰθιοπία ξυμβάλομεν (τουτὶ
 δὲ ἡγώμεθα καὶ τὸν ποταμὸν πράττειν), οὕτω ξύμμετροι πρὸς τὴν Ἰνδῶν
10 ἄμφω τοσαῦτα ξυντεθείσα. ποταμοὶ δὲ ἄμφοιν ὅμοιοι λογισαμένῳ τὰ Ἰνδοῦ
 τε καὶ Νεῖλου· ἐπιρραίνουσὶ τε γὰρ τὰς ἡπείρους ἐν ὥρᾳ ἔτους, ὅποτε γῆ ἐρᾷ
 τούτου, ποταμῶν τε παρέχονται μόνον τὸν κροκόδειλον καὶ τὸν ἵππον, λόγοι
 τε ὀργίων ἐπ' αὐτοῖς ἴσοι· πολλὰ γὰρ τῷ Ἰνδῷ καὶ Νεῖλῳ δὲ ἐπιθειάζεται.
 τὴν δὲ ὁμοιότητα τῶν ἡπείρων πιστούσθων μὲν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀρώματα, **2**
15 πιστούσθων δὲ καὶ οἱ λέοντες καὶ ὁ ἐλέφας ἐν ἑκατέρᾳ ἀλίσκόμενός τε καὶ
 δουλεύων. βόσκουσι δὲ καὶ θηρία οἷα οὐχ ἑτέρωθι, καὶ ἀνθρώπους μέλανας,
 ὃ μὴ ἄλλαι ἤπειροι, Πυγμαίων τε ἐν αὐταῖς ἔθνη καὶ ὑλακτούντων ἄλλο
 ἄλλῃ καὶ ὧδε θαυμαστά. γρύπες δὲ Ἰνδῶν καὶ μύρμηκες Αἰθιοπῶν εἰ καὶ
 ἀνόμοιοι τὴν ιδεάν εισίν, ἀλλ' ὁμοία γε, ὡς φασι, βούλονται· χρυσοῦ γὰρ

F 3–4 ἦν – καλοῦσι resp. e.g. Hom. *Il.* 1.423 || **11–12** γῆ – τούτου imit. E. fr. 898.7

T 1–12 Αἰθιοπία – ἵππον aff. Phot. 329b7–23 || **14–180.1** τὴν – ἀσπαζόμενοι aff. Phot. 329b23–32 || **17** Πυγμαίων – ἔθνη resp. Eus. 34.6 (p. 176 des Places)

1 τῆς] γῆς Scaliger || **2** Ἰνδῷ Phot.**M** | καὶ om. **A** || **3** θάλασσαν **FQ** Phot. || **4** γῆν (ὑγρὸν) Reiske² || **5** καταδουπῶν Reiske² | ἦν] ἦν Phot.**M** : om. Phot.**A** || **6** ἐπ' **F** **8** ξυμβάλομεν Phot.**A** || **9** ἡγοίμεθα Radt | πράττειν καὶ οὕτω **FQ** | inter καὶ et πράττειν excidisse οὕτω suspicatur Jacobs⁶ | ξύμμετρα **Q** || **10** τοσαῦτα (dualis) Madvig : τοσαύτη **A E FQ** : τοσαύτη Aldina (Kayser^{1/2}) : τοσαῦται Reiske² : om. Phot. | ξυντεθείσα (dualis) Kayser^{1/2} (et Madvig) : ξυντεθείσα **A E FQ** Phot.**M** : ξυντεθείσαι Phot.**A** (ci. Scaliger Reiske^{1/2} Jacobs³) | Ἰνδῶν Phot.**A** || **11** ἐπιρραίνουσὶ **A** : περαίνουσὶ **E FQ** Phot. : πιαίνουσὶ Par.1696^{pc} : περιρραίνουσι Scaliger (ut vid.) ὅποτε ἡ γῆ **FQ** || **12** τε] δὲ Phot.**M** || **12–13** λόγοι – ἐπιθειάζεται om. Phot. **13** τῶν Ἰνδῶν **E** (Ἰνδὸν **E^{ac1}**) **FQ** | δὲ om. **A** || **14** πιστούσθω Phot. | αὐτοῖς **FQ** **15** πιστούσθων δὲ] πιστούσθω Phot. (πιστούσθωσαν δὲ Phot.**A**¹) | ἑκατέρῳ **E** **F^{acuv1}** **Q** || **17–18** καὶ – θαυμαστά om. Phot. || **17–18** καὶ ἄλλο ἄλλῃ Westermann^{Adn} || **18** γρύπες **FQ** || **19** βουλεύονται **E** (ci. Reiske¹)

φύλακες ἐν ἑκατέρᾳ ἄδονται τὸ χρυσόγεων τῶν ἡπείρων ἀσπαζόμενοι. ἀλλὰ
205 K. μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων, ὁ δὲ λόγος ἐς τὸ αὐτοῦ ἴτω καὶ ἐχώμεθα τοῦ ἀνδρός.

2. Ἀφικόμενος γὰρ ἐπὶ τὰ Αἰθιοπῶν τε καὶ Αἰγυπτίων ὄρια (Συκάμινον
 δὲ αὐτὰ ὀνομάζουσι) χρυσῷ τε ἀσήμεν ἐνέτυχε καὶ λίνῳ καὶ ἐλέφαντι καὶ
 ῥίζαις καὶ μύρῳ καὶ ἀρώμασιν, ἔκειτο δὲ πάντα ἀφύλακτα ἐν ὁδῷ σχιστῇ. **5**
 καὶ ὅ τι βούλεται ταῦτα, ἐγὼ δηλώσω· νομίζεται γὰρ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι. ἀγορὰν
 Αἰθιοπες ἀπάγουσιν, ὧν Αἰθιοπία δίδωσιν, οἱ δ' ἀνελόμενοι πᾶσαν ξυμφέ-
 ρουσιν ἐς τὸν αὐτὸν χώρον ἀγορὰν Αἰγυπτίαν Ἰσου ἄξιαν, ὠνούμενοι τῶν
 αὐτοῖς ὄντων τὰ οὐκ ὄντα. οἱ δὲ τὰ ὄρια τῶν ἡπείρων οἰκοῦντες οὕτω
 μέλανες, ἀλλὰ ὁμόφυλοι τὸ χρῶμα· μελαίνονται γὰρ οἱ μὲν ἦττον Αἰθιοπῶν, **10**
2 οἱ δὲ μᾶλλον Αἰγυπτίων. ξυνεῖς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ τῆς ἀγορᾶς ἦθους “οἱ
 δὲ χρηστοί” ἔφη “Ἕλληνες, ἦν μὴ ὀβολὸς ὀβολὸν τέκη καὶ τὰ ὄνια αὐτοῖς
 ἐπιτιμῆσωσι καπηλεύοντες ἢ καθειργνύντες, οὐ φασὶ ζῆν, ὁ μὲν θυγατέρα
 σκηπτόμενος ἐν ὥρᾳ γάμων, ὁ δ' υἱὸν ἤδη τελοῦντα εἰς ἄνδρας, ὁ δ' ἐράνου
 πλήρωσιν, ὁ δ' ὥς οἰκοδομοῖτο οἰκίαν, ὁ δέ, ὥς αἰσχύνοιτο χρηματιστῆς **15**
 ἦττον τοῦ πατρὸς δόξαι. καλῶς δ' ἂν εἶχεν, ἵνα πλοῦτος ἀτίμως ἔπραττεν
 ἰσότης τε ἦνθαι, μέλας δ' ἀπέκειτο σίδηρος, ὁμονοούντων τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ ἡ γῆ πᾶσα ἐδόκει μία.”

3. Τοιαῦτα διαλεγόμενος καὶ ξυμβούλους τῶν διαλέξεων, ὥσπερ εἰώθει,
 ποιούμενος τοὺς καιροὺς ἐχώρει ἐπὶ Μέμνονος, ἡγεῖτο δὲ αὐτοῖς μεираκίον **20**
 Αἰγύπτιον, ὑπὲρ οὗ τάδε ἀναγράφει Δάμης. Τιμασίῳ μὲν τῷ μεираκίῳ
206 K. τούτῳ ὄνομα ἦν, ἐφῆβου δὲ ἄρτι ὑπαπῆει καὶ τὴν ὥραν ἔτι ἔρρωτο. σωφρο-
 νοῦντι δὲ αὐτῷ μητρὶα ἐρώσα ἐνέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει,

F 15–16 χρηματιστῆς – πατρὸς fort. imit. Pl. R. 330b1–2 || **17** μέλας – σίδηρος
 imit. Hes. Op. 151

T 3–185.4 Ἀφικόμενος – φροντιστήριον resp. Phot. 330a17–18 || **3–11** Αἰ-
 θιοπῶν – Αἰγυπτίων aff. Phot. 329b33–330a2 || **20–22** ἐχώρει – ἦν laud. Phot.
 330a3–5 || **21–183.1** Τιμασίῳ – εἶδεν aff. Suda τ598 (4.551.12–552.26 Adler)

1 χρυσόγε (sic) **E** || **2** αὐτοῦ **A** : αὐτοῦ **E** : ἐαυτοῦ **FQ** || **3** τε] δὲ Phot. (orationi suae
 accommodans) || **4** τε καὶ ἀσήμεν **E** | καὶ λίνῳ om. Phot. **A** || **6** καὶ¹ – ἔτι] ἡ δὲ αἰτία
 αὕτη Phot. || **9** αὐτῶν **E** || **10** <οὐχ> ὁμόφυλοι Phillimore | ἦττων **E** || **12** ἦν] εἰ **Q**
13 ἦ] καὶ Olearius | ζῆν ἀλλ' ὁ **E FQ** || **16** ἦττον **A** (ci. Reiske^{1/2}) : ἦττων **E FQ** | ἂν
A E FQ : ἄρ' Kayser^{1/2} | ἵνα] ἦν **FQ** : om. **E** | πλοῦτος] ὁ πλοῦτος **FQ** | ἀτίμως **E**
17 τε] δὲ Par.1696 (ci. Reiske²) | ὁμονοούντων τῶν **A** : ὁμονοούντων **FQ** : ὁμονοοῦν
 τῶν **E** || **19** καὶ om. **A** || **20** ἐπὶ (τὸ τέμενος) Kayser^{2Adn} : ἐπὶ (...) Kayser^{2T} | μένωνος
 Phot. || **21** τότε **E FQ** || **22** τοῦτο **E** | ἔτι] ἄρτι Suda (utroque loco) || **23** αὐτῷ ἢ
 μητρὶα Suda ε3889 | ἐπέκειτο Suda (utroque loco)

- ξυντιθείσα μὲν οὐδὲν ὦνπερ ἢ Φαίδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν καὶ
 ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναῖοις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν (ἐκεῖ γὰρ
 ταῦτα ἐγίνετο) περὶ Μέμφιν διητάτο, καὶ ναῦν δὲ τῇδ' ἄτοπον† ἐκέκτητο
 καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νεῖλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον 2
 5 καταπλέων αὐτὸς ξυνῆκέ τε, ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἶη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλό-
 μενος τοῖς τρίβωσι καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον, καὶ ἰκέτευε
 προσδοῦναι οἱ τῆς τοῦ πλοῦ κοινωνίας ἐρώντι σοφίας, ὁ δ' Ἀπολλώνιος
 “σώφρων” ἔφη “ὁ νεανίσκος, ὦ ἄνδρες, καὶ ἀξιούσθω ὦν δεῖται,” καὶ διῆλθε
 τὸν περὶ τῆς μητριάς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγυὺς τῶν ἐταίρων ὑφειμένῳ τῷ
 10 τόνῳ, προσπλέοντος τοῦ μεираκίου ἔτι. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νέες, μεταβὰς ὁ
 Τιμασίῳ καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπὼν τι ὑπὲρ τοῦ φόρτου
 προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς
 αὐτοῦ ἰζῆσαι “μεираκίον” ἔφη “Αἰγύπτιον, ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναι
 15 τις, τί σοι φαῦλον ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον, ὡς τῶν μὲν λύσις παρ'
 ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν, τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεῖς ἐμοὶ τε ξυμφιλοσοφοίης
 καὶ τοῖσδε.” ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίῳνα ἐρυθριῶντα καὶ μεταβάλλοντα τὴν 3
 ὁρμὴν τοῦ στόματος ἐς τὸ λέξει τι ἢ μή, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ
 οὐδεμιᾶ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχρημένος, ἀναθαρσῆσας δὲ ὁ Τιμασίῳ “ὦ
 θεοί,” ἔφη “τίνα ἑμαυτὸν εἶπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμι, ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ
 20 νομίζεσθαι με, οὐκ οἶδα. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὕτω ἔπαινος.” καὶ ὁ Ἀπολλώνι-
 ος “βαβαί,” ἔφη “μεираκίον, ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ. ταυτὶ γὰρ καὶ Ἰάρχα 207 K.

F 1 ξυντιθείσα – Φαίδρα resp. E. *Hipp.* 856–886

T 8–10 καί² – τόνῳ aff. Phot. 333b26–27

2 γυναῖοις] γυμνασίοις Jacobs⁶ || 2–3 ἐκεῖ γὰρ ταῦτα ἐγίνετο om. Suda || 3 ἡδὴ
 ἄτοπον **A E FQ** : ἡδὴ Suda : ἡδὴ ἄτοκον Scaliger : ἡδὴ ἄκατον Bentley : ἡδὴ ἀκάτιον
 Valckenaer² : ἡδὴ ἐντόπιον vel ἡδὴ οἶαι αἱ κατὰ τὸν τόπον aut ἡδὴ ἄκωπον Reiske¹ :
 ἡδὴ ἄκωπον Reiske² : ἡδὴ ἀπόστολον Ruhnkenius : ἡδὴ ποτάμιον Toup² : ἡδὴ
 ἐντοπον Boissonade¹ : ἡδὴ δίκροτον Piccolos : ἰδιόστολον Kayser^{1A}pp (vide et
 Kayser^{1N}) Kayser^{2T} : ἡδὴ ἀπορῶν Miller : “alii alia : verum etiamnunc latet”
 Schenkl¹, cui assentior || 5–6 ξυμβαλλόμενος **A** || 7 προσδοῦναι **Q** | πλοῦ **A** : πλούτου
E : πλοῖου Suda : πλάτωνος **FQ** || 8 νεανίσκος] νεανίσκος ὅδε Suda | ὦ ἄνδρες om.
 Suda | διῆλθε (ὁ Ἀπολλώνιος) Salmasius || 9 τῆς om. Phot. **M** | πρὸς – ἐταίρων om.
 Phot. | ὑφειμένον Phot. **M** || 10 ξυνῆσαν Kayser² | νῆες **Q** (νέες **Q**^{1mgyp}) || 11 ὑπὲρ
 περὶ Suda || 13 αὐτοῦς **E** (αὐτοῦ **E**^{3sl}) | ἔφη] εἶπεν **FQ** Suda || 14 λύσιν **A** || 15 αὖ]
 αὐθ² **F** | ἐπαινεθῆς **FQ** || 16 μεταβαλλόντα **E FQ** Suda || 18 ἀναθαρρήσας **A** || 19 μὲν
 om. **E** || 21 ἡκων] διαλέγῃ vel διαλέγῃ ἡκων) Reiske²

δοκεῖ τῷ θείῳ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις, κάξ' οὗτου; φυλαξαμένῳ γάρ τι
 4 ἁμαρτεῖν ἔοικας.” ἐπεὶ δ' ἄρξαμένου λέγειν, ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν
 φέροιτο, αὐτὸς δὲ ἐρώσῃ ἐκσταίῃ, βοῇ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολ-
 λωνίου προειπόντος, ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων “ὦ λῶστοι,” ἔφη “τί πεπόν-
 5 θατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος ὅσον, οἶμαι, γέλωτος.” καὶ
 ὁ Δάμις “ἕτερόν τι” ἔφη “ἐθαυμάσαμεν, ὃ μήπω γινώσκεις. καὶ σὲ δέ,
 5 μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἶμι λαμπρὸν εἰργάσθαι.” “Ἀφροδίτῃ δὲ
 θύεις, ὦ μειράκιον;” ἤρετο ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Τιμασίων “νῆ Δί’,” εἶπεν,
 “ὁσημέραι γε· πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν (ἐν) ἀνθρωπείois τε καὶ θείοis
 πράγμασιν.” ὑπερησθεῖς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, “ψηφισώμεθα,” ἔφη “ὦ ἄνδρες,
 10 ἐστεφανώσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως· ὁ μὲν
 γὰρ ἐς τὴν Ἀφροδίτῃν ὕβρισε καὶ διὰ τοῦτ' ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίῳ ἡττητο,
 οὐδὲ ἔρωσ' ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν γὰρ τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ
 ἀτέγκτου μοίρας, οὗτοσί δὲ ἡττησθαι τῆς θεοῦ φάσκων οὐδὲν πρὸς τὴν
 15 ἐρώσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δείσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι
 μὴ φυλάσσαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλήσθαι πρὸς ὄντιναδὴ τῶν θεῶν, ὥσπερ
 πρὸς τὴν Ἀφροδίτῃν ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιώ σωφροσύνης· σωφρονέστερον
 γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν εὖ λέγειν, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων
 δαιμόνων βωμοὶ ἴδρυνται.” τοσαῦτα ἐς τὸν Τιμασίωνα αὐτῷ ἐσπουδάσθη.
 20 πλὴν ἀλλὰ Ἱππόλυτον γε ἐκάλει αὐτὸν διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητρυι-

F 9–10 πολλὴν – πράγμασιν imit. E. *Hipp.* 1–2 || **10–19** ψηφισώμεθα – ἴδρυνται
 resp. E. *Hipp.* 9–107 || **14** ἀτέγκτου μοίρας imit. Pl. *Phdr.* 230a6

T 10–14 ὁ – μοίρας aff. Suda κ2254 (3.173.9–13 Adler) || **12–14** οὐδὲ – μοίρας
 aff. Phot. 333b27–29 || **13–14** ἀλλ' – μοίρας aff. Suda α4330 (1.401.7 Adler)

1 ἀλλὰ πῶς Westermann : ἀλλ' (εἰπέ) ὅπως Kayser^{1N} Kayser^{2T} | δοξάζεις E
 φυλαξαμένῳ **A E** || **3** ἐρώσης Suda || **4** δὲ om. **E FQ** | Τιμασίων τιμῶν **E** | λῶστοι **E** :
 λῶστε **A** || **5** οἶμαι καὶ Suda : οἶμαι καὶ Reiske² || **6** ἐθαύμασεν **Q** | ὃ] ὅπερ Suda
 οὕτω Suda || **6–7** μειράκιον δὲ **Q** || **8** ἤρετο αὐτὸν ὁ Suda || **9** γε om. **FQ** | (ἐν)
 ἀνθρωπείois Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || **10** ψηφισώμεθα ἔφη] ἔφη ψηφίσωμεν (sic) Suda
 κ2254 | ὦ ἄνδρες] ὦδε Suda (utroque loco) || **11** Ἱππολύτου **A** | τοῦ om. **FQ** Suda
 (utroque loco) || **12** ὕβρισε] ὕβρισεν ὁ δὲ οὗ Suda κ2254 | τουτὶ Kayser^{1/2} (ex **A**, ut
 falso opinatur) | ἴσως om. Suda κ2254 | ἡττητο Phot.**M** || **13** ἔρωσ] ἐτέρως Phot.**M**
 ἐς Suda κ2254 | οὐδεὶς ἐκώμαζεν] εἰσεκώμαζεν Suda κ2254 | ἐκώμασεν Phot. | γὰρ
 om. E Suda (ter) | τῆς τις **FQ** | τε om. Phot.**M** || **14** ἀτέκνου Phot.**A** | ἡττᾶσθαι **A**
16 φυλάσσοιτο SudaV (Kayser²) | ὄντινόν Suda || **17** πρὸς om. E **F**^{ac2} || **18** λέγειν εὖ
 Suda || **19–20** τοσαῦτα – Ἱππόλυτον] Ἱππόλυτον δὲ Suda || **20** αὐτὸν ἐκάλει Suda

ἀν εἶδεν. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ σώματος ἐπιμεληθῆναι καὶ γυμναστικῆς 208 K.
ἐπαφροδίτως ἄψασθαι.

4. Ὑπὸ τούτῳ ἡγεμόνι παρελθεῖν φασιν ἐς τὸ τέμενος τοῦ Μέμνονος.
περὶ δὲ τοῦ Μέμνονος τάδε ἀναγράφει Δάμις. Ἡοῦς μὲν παῖδα γενέσθαι
5 αὐτόν, ἀποθανεῖν δὲ οὐκ ἐν Τροίᾳ, ὅτι μὴδὲ ἀφικέσθαι ἐς Τροίαν, ἀλλ' ἐν
Αἰθιοπία τελευτήσαι βασιλεύσαντα Αἰθιοπῶν γενεὰς πέντε. οἱ δ', ἐπειδὴ
μακροβιώτατοι ἀνθρώπων εἰσίν, ὀλοφύρονται τὸν Μέμνονα ὡς κομιδῇ νέον
καὶ ὅσα ἐπὶ ἁλώρῃ κλαίουσι, τὸ δὲ χωρίον, ἐν ᾧ ἴδρυται, φασὶ μὲν προσεικέ-
ναι ἀγορᾶ ἀρχαία, οἷα {τῶν ἀγορῶν} ἐν πόλεσιν ποτε οἰκηθείσαις λείπονται
10 στηλῶν παρεχόμεναι τρύφη καὶ τειχῶν ἔχνη καὶ θάκους καὶ φλιάς ἐρμῶν τε
ἀγάλματα, τὰ μὲν ὑπὸ χειρῶν διεφθορότα, τὰ δὲ ὑπὸ χρόνου. τὸ δὲ ἄγαλμα 2
τετράφθαι πρὸς ἀκτίνα μήπων γενειάσκον, λίθου δὲ εἶναι μέλανος, ξυμβεβη-
κέναι δὲ τῷ πόδε ἄμφω κατὰ τὴν ἀγαλματοποιίαν τὴν ἐπὶ Δαιδάλου καὶ τὰς
χεῖρας ἀπερείδειν ὀρθὰς ἐς τὸν θᾶκον· καθῆσθαι γὰρ ἐν ὁρμῇ τοῦ ὑπανίστα-
15 σθαι. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο καὶ τὸν τῶν ὀφθαλμῶν νοῦν καὶ ὅποσα τοῦ στόμα-
τος ὡς φθεγγομένου ἄδουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἤττον θαυμάσαι φασίν,
οὕτω γὰρ ἐνεργὰ φαίνεσθαι· προσβαλούσης δὲ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀκτίνος
(τουτὶ δὲ γίγνεσθαι περὶ ἡλίου ἐπιτολᾶς), μὴ κατασχεῖν τὸ θαῦμα. φθέγγε- 3
σθαι μὲν γὰρ παραχρήμα τῆς ἀκτίνος ἐλθούσης αὐτῷ ἐπὶ στόμα, φαιδρὺς
20 δὲ ἰστάναι τοὺς ὀφθαλμοὺς δόξαι πρὸς τὸ φῶς, οἷα τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐήλιοι.
τότε ξυνεῖναι λέγουσιν, ὅτι τῷ Ἡλίῳ δοκεῖ ὑπανίστασθαι, καθάπερ οἱ τὸ
κρεῖττον ὀρθοὶ θεραπεύοντες. θύσαντες οὖν Ἡλίῳ τε Αἰθιοπίᾳ καὶ Ἡῶ
Μέμνονι (τουτὶ γὰρ ἔφραζον οἱ ἱερεῖς, τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἰθῆιν τε καὶ θάλπειν, 209 K.
τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ὀνομάζοντες) ἐπορεύοντο ἐπὶ καμήλων ἐς τὰ τῶν
25 Γυμνῶν ἦθη.

5. Ἄνδρὶ δὲ ἐντυχόντες ἐσταλμένῳ τρόπον, ὅνπερ οἱ Μεμφῖται καὶ
ἀλύοντι μᾶλλον ἢ ξυντείνοντι ἤροντο οἱ περὶ τὸν Δάμιν, ὅστις εἶη καὶ ὁ τι
πλανῶτο, καὶ ὁ Τιμασίῳ “ἐμοῦ” ἔφη “πυνθάνεσθε, ἀλλὰ μὴ τούτου· οὗτος
μὲν γὰρ οὐδ' ἂν εἴποι πρὸς ὑμᾶς τὸ ἑαυτοῦ πάθος αἰδοῖ τῆς ξυμφορᾶς, ἥ

T 1–2 ἐδόκει – ἄψασθαι aff. Phot. 333b29–30 || 24–25 ἐπορεύοντο – ἦθη resp.
Eus. 34.1–3 (p. 174 des Places)

1 τοῦ – καὶ² om. Phot. | τοῦ om. E FQ || 5 ὅτι] “ὅν aut plane delendum est”
Reiske¹ || 9 τῶν ἀγορῶν delevi | πόλεσι <πάλαι> Reiske² || 12–13 ξυμβεβληκέναι A
E || 15 δὲ om. E FQ || 16 φθεγγομένου Reiske² (et Kayser^{1APP} Kayser^{2T} Wester-
mann) : φθεγγαμένου A E FQ | ἄδουσι καὶ τὸν E FQ || 17 τῷ ἀγάλματι Reiske²
19 ἐλθούση A || 22 τε καὶ αἰθιοπί E || 24 ἐποννομάζοντες FQ || 27 <δι'> ὁ τι Kayser²
29 οὐδ'] οὐκ Kayser²

- κέχρηται, ἐγὼ δὲ (γινώσκω γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ ἐλεῶ) λέξω τὰ περὶ αὐτὸν πάντα. ἀπέκτονε γὰρ Μεμφίτην τινὰ ἄκων, κελεύουσι δ' οἱ κατὰ Μέμφιν νόμοι τὸν φεύγοντα ἐπ' ἀκουσίῳ (δεῖν δὲ φεύγειν) ἐπὶ τοῖς Γυμνοῖς εἶναι, καὶ ἐκνίψηται τοῦ φόνου, χωρεῖν ἐς ἥθη καθαρὸν ἤδη, βαδίσαντα πρότερον ἐπὶ τὸ τοῦ πεφονευμένου σῆμα καὶ σφάζαντά τι ἐκεῖ οὐ μέγα. τὸν δὲ χρόνον, ὃν οὐπω τοῖς Γυμνοῖς ἐνέτυχεν, ἀλᾶσθαι χρή περὶ ταυτὶ τὰ ὅρια, ἔστ' ἂν αἰδέσωνται αὐτὸν ὥσπερ ἰκέτην.” ἤρετο οὖν τὸν Τιμασίωνα ὁ Ἀπολλώνιος, πῶς οἱ Γυμνοὶ περὶ τοῦ φεύγοντος ἐκείνου φρονοῦσιν, ὃ δὲ “οὐκ οἶδα,” εἶπε “μήνα γὰρ τουτονὶ ἐβδομον ἰκετεύει δεῦρο καὶ οὐπω λύσις.” “οὐ σοφοὺς” ἔφη “λέγεις ἄνδρας, εἰ μὴ καθαίρουσιν αὐτὸν μηδὲ γινώσκουσιν, ὅτι Φιλίσκος, ὃν ἀπέκτεινεν οὗτος, ἀνέφερεν ἐς Θαμοῦν τὸν Αἰγύπτιον, ὃς ἐδήλωσέ ποτε τὴν τῶν Γυμνῶν χώραν.” θαυμάσας οὖν ὁ Τιμασίων “πῶς” ἔφη “λέγεις;” “ὥς γε,” εἶπεν “ὦ μεράκιον, καὶ πέπρακται. Θαμοῦν γάρ ποτε νεώτερα ἐπὶ Μεμφίτας πράττοντα ἤλεγξαν οἱ Γυμνοὶ καὶ ἔσχον, ὃ δὲ ὁρμῆς ἁμαρτῶν ἔκειρε πᾶσαν, ἣν οὗτοι νέμονται· ληστρικῶς γὰρ περὶ Μέμφιν ἔρρωτο. τούτου Φιλίσκον, ὃν οὗτος ἀπέκτεινεν, ὥρ' ἔκγονον τρίτον ἀπὸ δεκάτου, κατάρατον δηλαδὴ τούτοις, ὃν ὁ Θαμοῦς τότε διεπόρθει τὴν χώραν. καὶ ποῦ σοφόν, ὃν στεφανοῦν χρήν, εἰ καὶ προνοήσας ἀπέκτεινε, τούτον ἀκουσίῳ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εἰργασμένου μὴ καθῆραι;” ἐκπλαγὲν οὖν τὸ μεράκιον “ξένη,” εἶπε “τίς εἶ;” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “ὃν ἂν” ἔφη “παρὰ τοῖς Γυμνοῖς εὗρης. ἐπεὶ δὲ οὐπω μοι ὅσιον προσφθέγγασθαι τὸν ἐν τῷ αἵματι, κέλευσον αὐτόν, ὦ μεράκιον, θαρρεῖν, ὥς αὐτίκα δὴ καθαρεύσοντα, εἰ βαδίσειεν οὗ καταλύω.” ἀφικομένῳ δὲ ἐπιδράσας ὅσα Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ

F 18 ποῦ σοφόν imit. S. OT390

1 γὰρ om. F | ἐλεῶ Par.1696^{pc} : ἐλεῶν A E FQ || 2 ἀπέκτεινε A | τινὰ om. Q
3 ἀκουσίῳ φόνῳ δεῖν E | δεῖν} Reiske² (et Kayser^{1App} Kayser^{2T}) || 5 <δεῖ> δὲ Kayser^{1App} || 10 λέγεις ἄνδρας ἔφη FQ || 11 ἐς] ἐν Kayser² perperam || 13 ὥς γε (γε etiam Par.1696^{2pc} Reiske²) εἶπεν ὦ μεράκιον καὶ πέπρακται Kayser² : ὥς τε εἶπε τὸ μεράκιον τί πέπρακται A E FQ : ὥς τὸ μεράκιον καλὸν τι πέπρακε aut ὥς τῷ μερακίῳ καλὸν τι πέπρακται Reiske¹ : ὥς γ' εἰ, εἶπε, τὸ μεράκιον καλὸν τι πέπρακται Reiske² : ὥς γ' εἶπον (sic), ὦ μεράκιον, καὶ πέπρακται aut ὥς γε» εἶπεν «ὦ μεράκιον, διαπέπρακται Westermann^{Adn} : ὥς γε εἶπε τῷ μερακίῳ τι πέπρακται Kayser^{1App}
18 χρῆν A E Q : χρυσῆν F : ἔχρην F^{2sl} || 19 ἀκουσίῳ καὶ ἀκουσίῳ μὲν φόνου Headlam | ἀκουσίῳ E FQ : ἀκουσίῳ φόνου A | καὶ A : μὲν E FQ : om. Par.1696^{pc} αὐτῶν δ' εἰργασμένου FQ || 21 εὗροις Kayser² : εὗρη Reiske² || 22 θαρροῦν Q καθαρεύσαντα Q

Πυθαγόρας ὑπὲρ καθαρσίων νομίζουσιν, ἐκέλευσεν καταστείχειν ὡς καθαρὸν ἤδη τῆς αἰτίας.

6. Ἐντεῦθεν ἐξελάσαντες ἡλίου ἀνίσχοντος ἀφίκοντο πρὸ μεσημβρίας ἐς τὸ τῶν Γυμνῶν φροντιστήριον. τοὺς δὲ Γυμνοὺς τούτους οἰκεῖν μὲν ἐπὶ 5 τινος λόφου φασὶ ξυμμέτρου μικρὸν ἀπὸ τῆς ὄχθης τοῦ Νεῖλου, σοφία δὲ Ἰνδῶν λείπεσθαι πλεόν ἢ προὔχειν Αἰγυπτίων, γυμνοὺς δὲ ἐστάλθαι κατὰ ταῦτά τοις εἰληθεροῦσιν Ἀθήνησι. δένδρα δὲ ἐν τῷ νομῷ ὀλίγα καὶ τι ἄλλος οὐ μέγα, εἰς δὲ ξυνίασιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν. ἱερὰ δὲ οὐκ ἐς ταῦτόν, ὥσπερ τὰ 2 Ἰνδῶν, ἄλλο δὲ ἄλλη τοῦ γηλόφου ἵδρυται σπουδῆς ἀξιούμενα, ὡς Αἰγυπτίων λόγοι. θεραπεύουσι δὲ Νεῖλον μάλιστα· τὸν γὰρ ποταμὸν τοῦτον ἡγοῦνται γῆν καὶ ὕδωρ. καλύβης μὲν οὖν ἡ οἰκίας οὐδὲν αὐτοὶ δεόνται ζῶντες ὑπαίθριοι καὶ ὑπὸ τῷ οὐρανῷ αὐτῷ, καταγωγὴν δὲ ἀποχρῶσαν τοῖς ξένοις ἐδείμαντο στοὰν οὐ μεγάλην, ἰσομήκη ταῖς Ἡλείων, ὅφ' αἷς ὁ ἀθλητῆς περιμένει τὸ μεσημβρινὸν κήρυγμα.

7. Ἐνταῦθά τι ἀναγράφει Δάμις Εὐφράτου ἔργον, ἡγάμεθα δὲ αὐτὸ μὴ 15 μειρακιῶδες, ἀλλὰ φιλοτιμότερον τοῦ φιλοσοφία προσήκοντος. ἐπεὶ γὰρ τοῦ Ἀπολλωνίου θαμὰ ἤκουεν βουλομένου σοφίαν Ἰνδικὴν ἀντικρίναι Αἰγυπτίαν, πέμπει παρὰ τοὺς Γυμνοὺς Θρασύβουλον τὸν ἐκ Ναυκρατίδος ὑπὲρ διαβολῆς τοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ ἤκειν μὲν ὑπὲρ ξυνουσίας ἔφη τῆς πρὸς 20 αὐτοῦς, ἀφίξεσθαι δὲ καὶ τὸν Τυανέα, τουτὶ δὲ ἐκείνοις ἀγῶνα οὐ σμικρὸν ἔχειν· φρονεῖν τε γὰρ αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς Ἰνδῶν σοφούς, οὓς ἐν λόγῳ παντὶ αἶρει, μυρίας δὲ ἐλέγξεις ἐπ' αὐτοὺς συνεσκευάσθαι, ξυγχαρεῖν τε οὔτε ἡλίῳ οὐδὲν οὔτε οὐρανῷ καὶ γῇ· κινεῖν γὰρ καὶ ὀχεῖν αὐτὸς ταῦτα καὶ μετατάττειν οἷ βούλεται.

8. Τοιαῦτα ὁ Ναυκρατίτης ξυνθείς ἀπήλθεν, οἱ δ' ἀληθῆ ταῦτα ἡγούμενοι τὴν μὲν συνουσίαν οὐ παρητοῦντο ἤκοντος, ὑπὲρ μεγάλων δὲ σπουδάζειν ἐπλάττοντο καὶ πρὸς ἐκείνοις εἶναι, ἀφίξεσθαι δὲ κάκεῖν ἐς λόγους, ἣν 25 σχολὴν ἀγάγῃ μάθωσί τε, ὅ τι βούλεται καὶ ὅτου ἐρών ἦκεν. ἐκέλευε δὲ ὁ

Τ 3-7 Ἐντεῦθεν - Ἀθήνησι laud. Phot. 330a12-17 || 12 ὑπαίθριοι - αὐτῷ aff. Phot. 330a15 || 15-24 Ἐνταῦθά - βούλεται resp. Phot. 330a5-12

1 καταστείχειν A E FQ : <ἐς ἤθη> {κατα}στείχειν Kayser² : ἀποστείχειν Cobet 3 ἐξελάσαντος Q || 5 γηλόφου Phot. || 7 ἀθήνησιν EF || 8 τὰ τῶν A || 15 μὴ om. FQ || 16 ἀλλὰ φιλοτιμότερον A E F^{ac1} : ἀλλ' ἀφιλοτιμότερον F^{1pc} Q || 18 αἰγυπτίαν Q | τὸν om. E FQ || 20-21 ἔχειν οὐ σμικρὸν FQ || 21 γὰρ om. E FQ | αὐτὸν ὑπὲρ] ὑπὲρ αὐτὸν ὑπὲρ F^{ac2} || 22 συσκευάσθαι F^{ac1} : συσκευάσθαι F^{1pc} || 23 ὀχλεῖν Miller apud Kayser^{2Adn}, sed apud Miller ipsum non inveni | μετατάττει Q || 27 κάκεῖνο E 28 ἀγῶσι Kayser² | fortasse ἦκει

παρ' αὐτῶν ἤκων καὶ καταλύ[σ]ειν αὐτοὺς ἐν τῇ στοᾷ, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος
 “ὑπὲρ μὲν στέγης” ἔφη “μηδὲν διαλέγου· ξυγχωρεῖ γὰρ πᾶσιν ὁ οὐρανὸς ὁ
 ἐνταῦθα γυμνοῖς ζῆν,” διαβάλλων αὐτοὺς ὡς οὐ καρτερίᾳ γυμνοῦς, ἀλλ’
 ἀνάγκῃ, “ὅ τι δὲ βούλομαι καὶ ὑπὲρ ὅτου ἤκω τοὺς μὲν οὐ θαυμάζω μήπω
 γινώσκοντας, Ἴνδοι δὲ με οὐκ ἤροντο ταῦτα.”

5

9. Ὁ μὲν δὴ Ἀπολλώνιος ἐνὶ τῶν δένδρων ὑποκλιθεὶς ξυνῆν τοῖς
 ἐταίροις ὅποσα ἡρώτων, ἀπολαβὼν δὲ τὸν Τιμασίωνα ὁ Δάμις ἤρετο ἰδίᾳ·
 “οἱ Γυμνοὶ οὗτοι, βέλτιστε (ξυγγέγονας γὰρ αὐτοῖς, ὡς τὸ εἰκός), τί σοφοί
 εἰσι;” “πολλὰ” ἔφη “καὶ μεγάλα.” “καὶ μὴν οὐ σοφὰ” εἶπεν “αὐτῶν, ὧ
 γενναῖε, τὰ πρὸς ἡμᾶς ταῦτα· τὸ γὰρ μὴ ξυμβῆναι τοῖς ἀνδρὶ ὑπὲρ σοφίας,

10

212 K. ὀγκῶ δ’ ἐπ’ αὐτὸν χρήσασθαι τί φῶ οὐκ οἶδα ἢ τύφον.” “τύφον,” ἔφη “ὧ
 ἐταῖρε, ὃν οὕτω πρότερον περὶ αὐτοὺς εἶδον δις ἡδὴ ἀφικόμενος· ἀεὶ γὰρ
 μέτριοί τε καὶ χρηστοὶ πρὸς τοὺς ἐπιμεινύντας ἦσαν. πρῶν γοῦν, πεντή-
 κοντα τοῦτ’ ἴσως ἡμέραι, Θρασύβουλος μὲν ἐπεχωρίαζεν ἐνταῦθα λαμπρὸν
 οὐδὲν ἐν φιλοσοφίᾳ πράττων, οἱ δ’ ἄσμενοι αὐτὸν ἀπεδέξαντο, ἐπειδὴ προσέ-

15

2 γραφεν ἑαυτὸν τῷ Εὐφράτῃ.” καὶ ὁ Δάμις “τί λέγεις, ὧ μεираκιον; ἐώρακας
 σὺ Θρασύβουλον τὸν Ναυκρατίτην ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τούτῳ;” “καὶ πρὸς
 γε” εἶπε “διήγαγον αὐτὸν τῇ ἑμαυτοῦ νηὶ κατιόντα ἐνθένδε.” “τὸ πᾶν ἔχω,
 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν,” ἔφη ὁ Δάμις ἀναβοήσας τε καὶ σχετλιάσας, “ἔοικε γὰρ
 πεπανουργησθαι τι.” ὑπολαβὼν οὖν ὁ Τιμασίων “ὁ μὲν ἀνὴρ,” ἔφη “ὡς

20

ἡρόμην αὐτὸν χθές, ὅστις εἶη, οὕτω με ἡξίου τοῦ ἀπορρήτου, σὺ δ’, εἰ μὴ
 μυστήρια ταῦτα, λέγε ὅστις οὗτος· ἴσως γὰρ ἂν κἀγὼ τι ξυμβαλοίμην τῇ τοῦ
 3 ζητουμένου θήρᾳ.” ἐπεὶ δὲ ἤκουσε τοῦ Δάμιδος καὶ ὅτι ὁ Τυανεύς εἶη “ξυνεί-
 ληφας” ἔφη “τὸ πρᾶγμα. Θρασύβουλος γὰρ καταπλέων μετ’ ἐμοῦ τὸν
 Νεῖλον ἐρομένῳ μοι ἐφ’ ὅ τι ἀναβαίῃ ἐνταῦθα, σοφίαν οὐ χρηστὴν ἑαυτοῦ

25

διηγείτο τοὺς Γυμνοὺς τούτους ὑποψίας ἐμπεπληκέναι φάσκων πρὸς τὸν
 Ἀπολλώνιον, ὡς ὑπεροφθεῖη, ὅποτε ἔλθοι. κἄξ ὅτου μὲν διαφέρεται πρὸς

1 αὐτὸν **FQ** | καὶ del. Reiske¹ : “aut deest aliquid post ἤκων aut καὶ proximum delendum” Reiske² | καταλύ[σ]ειν Reiske^{1/2} (et Kayser²¹) : καταλύσειν **A FQ** : καταλύσσειν **E** : καταλύσαι Scaliger (et Kayser^{1App}) || 4 τοὺς] τούτους Reiske¹ | οὕτω **A** || 5 με om. **FQ** || 10 γενναῖε τὰ πρὸς ἡμᾶς bis deinceps **Q** || 11 αὐτῷ **Q** || 11–12 τύφον ἔφη ὧ ἐταῖρε ὃν scripsi : ἔφη ὧ ἐταῖρε τύφον ὃν **A E FQ** : ἔφη ὧ ἐταῖρε· τύφον; ὃν Kayser^{1/2} : ἔφη ὧ ἐταῖρε τύφον {ὃν} ἔγωγε Jacobs¹ : ἔφη ὧ ἐταῖρε τύφον {ὃν} Jacobs⁶ : ἔφη ὧ ἐταῖρε τύφον εἶπεν Westermann^{Adn} : ὧ ἐταῖρε τύφον ἔφη ὃν Olearius || 13–14 πεντήκοντα δὲ τοῦτ’ **FQ** || 15 σοφία **E** | fortasse ὑπεδέξαντο || 15–16 προσέγραψεν Marc.XI.29 Par.1696 || 18 ἔχων **Q** || 22 ξυμβαλλοίμην **E** || 23 [***]θηρία **F**^{ac1} : θήρα **F**^{pc} | καὶ fortasse delendum || 23–24 fortasse ξυνείληφα || 26 ὑποψίας **E** || 27–187.3 ὡς – Ἀπολλώνιον] μὲν **FQ**

αὐτὸν οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐς διαβολὰς καθίστασθαι γυναικεῖόν τε ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. ἐγὼ δ' ἄν, ὡς διάκεινται, μάθοιμι προσειπὼν τοὺς ἄνδρας. φίλοι γάρ.” καὶ ἐπανήλθε περὶ δειλὴν ὁ Τιμασίῳ πρὸς μὲν τὸν Ἀπολλώνιον οὐδὲν φράζων πλὴν τοῦ προσειρηκέναι σφας, ἰδίᾳ δ' ἀπαγγέλλων πρὸς τὸν

5 Δάμιν, ὡς ἀφίξιοντο αὖριον μεστοὶ ὧν τοῦ Θρασυβούλου ἤκουσαν.

- 10.** Τὴν μὲν δὴ ἐσπέραν ἐκείνην μέτριά τε καὶ οὐκ ἄξια τοῦ ἀναγράψαι **213 K.**
 σπουδάσαντες ἐκοιμήθησαν οὗ ἐδείπνησαν, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος, ὥσπερ εἰώθει, θεραπεύσας τὸν Ἥλιον ἐφειστήκει τινὶ γνώμῃ, προσδραμὼν δὲ αὐτῷ Νεῖλος, ὅσπερ ἦν νεώτατος τῶν Γυμνῶν, “ἡμεῖς” ἔφη
 10 “παρὰ σέ ἤκομεν.” “εἰκότως,” εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος “καὶ γὰρ ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ὁδὸν τὴν ἀπὸ θαλάττης ἐνταῦθα.” καὶ εἰπὼν ταῦτα εἶπετο τῷ Νεῖλῳ. προσειπὼν οὖν καὶ προσρηθείς (συνέτυχον δὲ ἀλλήλοις περὶ τὴν στοάν) “ποῖ” ἔφη “ξυνεσόμεθα;” “ἐνταῦθα” ἔφη ὁ Θεσπεσίων δειξάς τὸ ἄλσος. ὁ δὲ Θεσπεσίῳν πρεσβύτατος ἦν τῶν Γυμνῶν, καὶ ἡγείτο μὲν αὐτὸς πᾶσιν, οἱ δέ,
 15 ὥσπερ Ἑλλανοδίκαί τῷ πρεσβυτάτῳ, εἶποντο κοσμίῳ ἅμα καὶ σχολαίῳ βαδίσματι. ἐπεὶ δ' ἐκάθισαν, ὡς ἔτυχε (τουτὶ γὰρ οὐκέτι ἐν κόσμῳ ἔδρων), ἐς τὸν Θεσπεσίῳνα εἶδον πάντες οἷον ἐστιάτορα τοῦ λόγου, ὁ δὲ ἤρξατο ἐνθένδε. “τὴν Πυθῶ καὶ τὴν Ὀλυμπίαν ἐπεσκέφθαι σέ φασιν, Ἀπολλώνιε 2
 (τουτὶ γὰρ ἀπήγγειλεν ἐνταῦθα καὶ Στρατοκλῆς ὁ Φάριος ἐντετευχηκέναι σοι φάσκων ἐκεῖ), καὶ τὴν μὲν Πυθῶ τοὺς ἐς αὐτὴν ἤκοντας αὐλῷ τε παραπέμπειν καὶ ὠδαῖς καὶ ψάλσει, κωμωδίας τε καὶ τραγωδίας ἀξιοῦν, εἴτα τὴν ἀγωνίαν παρέχειν τὴν γυμνὴν ὅψε τούτων, τὴν δὲ Ὀλυμπίαν τὰ μὲν τοιαῦτα ἐξελεῖν ὡς ἀνάρμοστα καὶ οὐ χρηστὰ ἐκεῖ, παρέχεσθαι δὲ τοῖς ἐς αὐτὴν ἰούσιν ἀθλητὰς γυμνοὺς, Ἡρακλέους ταῦτα ξυνθέντος. τοῦτο ἡγοῦ
 25 παρὰ τὴν Ἰνδῶν σοφίαν τὰ ἐνταῦθα. οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ ἐς τὴν Πυθῶ καλοῦντες ποικίλαις δημαγωγούσιν ἱυξίν, ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ γυμνοί. οὐχ ὑποστόρνυσιν ἢ γῇ οὐδὲν ἐνταῦθα, οὐδὲ γάλα ὥσπερ Βάκχαις ἢ οἶνον **214 K.**

F 27–188.1 γάλα – δίδωσιν imit. E. Ba. 142

T 13–14 ὁ² – πᾶσιν resp. Cyr.Alex. *Contra Iul.* 3.22.5–8

4 προειρηκέναι **E** || 9 αὐτὸ **E** || 13 ὁ¹ fortasse delendum | θεσπεσίῳν **A F^{ac}Q**
 Cyr.Alex. **G^{re}MEF** : θεσπίῳν **E F^{pc}** Cyr.Alex. **V** || 14 θεσπεσίῳν **A F^{ac}Q** : θεσπίῳν **E F^{pc}** || 15 ἑλλανοδίκαί **A^{1sl}** : ἑλληνοδίκαί **A E FQ** | κόσμῳ **E FQ** || 16 ἐς] ὡς **F**
 17 θεσπεσίῳνα **FQ** : θεσπίῳνα **A E** || 19 καὶ fortasse delendum | Φάριος] φαρισαῖος
E || 20 αὐλῷ] αὐτῷ **E** || 23 ἐξελεῖν **A^{1sl}** : ἐξελεῖν **A E FQ** : ἐξίλλειν Valckenaer² | οὐ
 χρηστὰ] ἀχρηστὰ Reiske^{1/2} || 25 πρὸς Reiske¹ || 27 ὑποστόρνυνσιν Marc.XI.29
 Par.1696 (Kayser^{1/2})

- δίδωσιν, οὐδὲ μετεώρους ἡμᾶς ὁ ἀήρ φέρει, ἀλλ' αὐτὴν ὑπεστορεσμένοι τὴν
 γῆν ζῶμεν μετέχοντες αὐτῆς τὰ κατὰ φύσιν, ὥς χαίρουσα διδοίη αὐτὰ καὶ μὴ
 3 βασανίζοιτο ἄκουσα. ὅτι δ' οὐκ ἀδυνατούμεν σοφίζεσθαι, τὸ δεῖνα" ἔφη
 "δένδρον," (πτελέα δὲ ἦν, τρίτον ἀπ' ἐκείνου, ὅφ' ᾧ διελέγοντο) "πρόσειπε
 τὸν σοφὸν Ἀπολλώνιον." καὶ προσεῖπε μὲν αὐτόν, ὥς ἐκελεύσθη, τὸ 5
 δένδρον, ἡ φωνὴ δὲ ἦν ἑναρθρός τε καὶ θῆλυς. ἀπασήμαινε δὲ πρὸς τοὺς
 Ἰνδοὺς ταῦτα μεταστήσειν ἡγούμενος τὸν Ἀπολλώνιον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν
 δόξης, ἐπειδὴ διῆει ἐς πάντας λόγους τε Ἰνδῶν καὶ ἔργα. προσετίθει δὲ
 κάκεινα, ὥς ἀπόχρη τῷ σοφῷ βρώσεως τε καθαρῷ εἶναι, ὅποση ἔμπνους,
 ἰμέρου τε, ὅς φοιτᾷ δι' ὁμμάτων, φθόνου τε, ὅς διδάσκαλος ἀδίκων ἐπὶ χεῖρα 10
 καὶ γνώμην ἤκει, θαυμασιουργίας τε καὶ βιαίου τέχνης μὴ δεῖσθαι ἀλήθειαν.
 4 "σκέψαι γὰρ τὸν Ἀπόλλω" εἶπε "τὸν Δελφικόν, ὅς τὰ μέσα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ
 προρρήσει λογίων ἔχει. ἐνταῦθα τοίνυν, ὥς που καὶ αὐτὸς γινώσκεις, ὁ μὲν
 τῆς ὁμφῆς δεόμενος ἐρωτᾷ βραχὺ ἐρώτημα, ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐδὲν
 τερατευσάμενος λέγει, ὅποσα οἶδε. καίτοι ῥαδίον γε ἦν αὐτῷ σείσαι μὲν τὸν 15
 Παρνασσὸν πάντα, τὴν Κασταλίαν δὲ οἰνοχοῆσαι μεταβαλόντι τὰς πηγάς,
 Κηφισῷ δὲ μὴ ξυγχωρῆσαι ποταμῷ εἶναι, ὁ δὲ οὐδὲν τούτων ἐπικομπάσας
 ἀναφαίνει τάληθές αὐτό. ἡγώμεθα δὲ μηδὲ τὸν χρυσὸν ἢ τὰ δοκοῦντα
 λαμπρὰ τῶν ἀναθημάτων ἐκόντι αὐτῷ φοιτᾶν, μηδὲ τῷ νεῷ τὸν Ἀπόλλω
 χαίρειν, εἰ καὶ διπλάσιος ἀποφανθεῖ τοῦ νῦν ὄντος. ᾤκησε γὰρ ποτε καὶ 20
 λιτὴν στέγην ὁ θεὸς οὗτος, καὶ καλύβη αὐτῷ ξυνεπλάσθη μικρά, ἐς ἣν
 215 K. ξυμβαλέσθαι λέγονται μέλιτται μὲν κηρόν, πτερὰ δὲ ὀρνιθες. εὐτέλεια γὰρ
 διδάσκαλος μὲν σοφίας, διδάσκαλος δὲ ἀληθείας, ἦν ἐπαινῶν σοφὸς ἀτεχνῶς
 δόξεις ἐκλαθόμενος τῶν παρ' Ἰνδοῖς μύθων. τὸ γὰρ πράττε ἢ μὴ πράττε, ἢ
 οἶδα ἢ οὐκ οἶδα, ἢ τὸ δεῖνα, ἀλλὰ μὴ τὸ δεῖνα, τί δεῖται κτύπου; τί δὲ τοῦ 25
 5 βροντᾶν, μᾶλλον δὲ τοῦ ἐμβεβροντῆσθαι; εἶδες ἐν ζωγραφίας λόγοις καὶ τὸν
 τοῦ Προδίκου Ἡρακλέα, ὥς ἔφηβος μὲν ὁ Ἡρακλῆς, οὕτω δὲ ἐν αἰρέσει τοῦ

F 22–23 εὐτέλεια – σοφίας imit. Diog. Sinop. fr. 6.3 (TrGF 1.257)

26–189.7 εἶδες – εὐσχημον resp. X. Mem. 2.1.21–34

T 3–6 ὅτι – θῆλυς aff. Cyr.Alex. *Contra Iul.* 3.22.10–13 || 3–6 τὸ – θῆλυς resp. Eus. 34.3–5 (p. 174 des Places), 42.15–16 (p. 190 des Places) || 9–11 ἀπόχρη – ἀλήθειαν aff. Phot. 333b30–34

5 αὐτῷ Q || 6 ἀναρθρός Reiske^{1/2} || 7 αὐτοῦ E || 10 ἀδίκων (ἔργων) ἐπὶ Kayser^{2Adn}
 13 ὥς] ὅς E || 15 γε A : τε E FQ || 16 παρνασσὸν FQ || 17 κηφισῷ E FQ
 18 ἀναφέρει FQ | μηδὲ] μὴ A || 20 ἀποφανθῇ Q | ποτε om. FQ || 21 ξυνεπλάσθη
 F^{1mg}Q : ξυνεπελάσθη A E FQ^{1mg} || 23 σοφῶς A || 24 δοξάζεις F^{ac2} || 25 μὴ τὸ A : τὸ
 μὴ E Q : τὸ (absque μὴ) F | δὲ] δαι FQ || 26 ἐμβροντῆσθαι E

- βίου, κακία δ' αὐτὸν καὶ ἀρετὴ διαλαβοῦσαι παρὰ σφᾶς ἄγουσιν, ἡ μὲν χρυσῷ τε κατεσκευασμένη καὶ ὄρμοις ἐσθῆτί τε ἀλιπορφύρῳ καὶ παρειᾷ ἀνθει καὶ χαίτης ἀναπλοκαῖς καὶ γραφαῖς ὀμμάτων, ἔστι δ' αὐτῇ καὶ χρυσοῦν πέδιλον (γέγραπται γὰρ καὶ τούτῳ ἐνσοβοῦσα), ἡ δ' αὖ πεπονηκυῖα
- 5 μὲν προσφερῆς, τραχὺ δὲ ὀρώσα, τὸν δὲ αὐχμὸν πεπονημένη κόσμημα καὶ ἀνυπόδετος ἡ ἀρετὴ καὶ λιτὴ τὴν ἐσθῆτα, καὶ γυμνὴ δ' ἂν ἐφαίνετο, εἰ μὴ ἐγίγνωσκε τὸ ἐν θηλείαις εὐσχημον. ἡγοῦ δὴ καὶ σεαυτὸν, Ἀπολλώνιε, 6 μέσον τῆς Ἰνδικῆς τε καὶ τῆς ἡμεδαπῆς σοφίας ἐστάναι, καὶ τῆς μὲν ἀκούειν λεγούσης, ὡς ὑποστορέσει σοι ἄνθη καθεύδοντι, καὶ νῆ Δί' ὡς ποτιεῖ γά-
- 10 λακτι καὶ ὡς κηρίοις θρέψει, καὶ ὡς νέκταρ σοί τι παρ' αὐτῆς ἔσται καὶ πτερὰ, ὅποτε βούλοιο, τρίποδάς τε ἐσκυκλήσει πίνοντι καὶ χρυσοὺς θρόνους, καὶ πονήσεις οὐδέν, ἀλλ' αὐτόματά σοι βαδιέται πάντα, τῆς δέ γε ἐτέρας, ὡς χαμευνεῖν μὲν ἐν αὐχμῷ προσήκει, γυμνὸν δὲ ὥσπερ ἡμεῖς μοχθοῦντα φαίνεσθαι, ὃ δὲ μὴ πονήσαντί σοι ἀφίκετο, μήτε φίλον ἡγείσθαι
- 15 μῆτε ἡδύ, μὴδὲ ἀλαζόνα εἶναι μὴδὲ τύφου θηρατῆρ, ἀπέχεσθαι δὲ καὶ ὀνειράτων ὄψεως, ὅποσα ἀπὸ τῆς γῆς αἴρουσιν. εἰ μὲν δὴ κατὰ τὸν Ἡρακλέα αἰροῖο καὶ δόξῃ ἀδαμαντίνη χρῶο μὴ ἀτιμάζων ἀλήθειαν, μὴδὲ τὴν κατὰ φύσιν 216 K. εὐτέλειαν παραιτούμενος πολλοὺς μὲν ἡρηκέναι φήσεις λέοντας, πολλὰς δὲ ὕδρας ἐκτετμησθῆναι σοι Γηρυόνας τε καὶ Νέσσους καὶ ὅποσοι ἐκείνου ἄθλοι,
- 20 εἰ δὲ τὸ τῶν ἀγειρόντων ἀσπάσῃ, κολακεύσεις ὀφθαλμοὺς τε καὶ ὦτα καὶ οὔτε σοφώτερος ἐτέρου δόξεις γενήσῃ τε ἄθλος ἀνδρὸς Αἰγυπτίου Γυμνοῦ.”
- II. Ταῦτα εἰπόντος ἐστράφησαν ἐς τὸν Ἀπολλώνιον πάντες, οἱ μὲν ἀμφ' αὐτὸν ὡς ἀντιλέξοι γινώσκοντες, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Θεσπεσίωνα θαυμάζοντες ὃ τι ἀντερεῖ. ὃ δὲ ἐπαινέσας αὐτὸν τῆς εὐροίας καὶ τοῦ τόνου, “μὴ τι” ἔφη
- 25 “προστίθης;” “μὰ Δί’,” εἶπεν “εἴρηκα γάρ.” τοῦ δ' αὖ ἐρομένου “μὴ τῶν ἄλλων τις Αἰγυπτίων;” “πάντων” ἔφη “δι’ ἐμοῦ ἡκουσας.” ἐπισχὼν οὖν 2 ὀλίγον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρείσας ἐς τὰ εἰρημένα οὕτως ἔλεξεν. “ἡ μὲν Ἡρακλέους αἵρεσις, ἣν φησι Πρόδικος ἐν ἐφήβῳ ἐλέσθαι αὐτόν, ὑγιῶς τε

T 1–5 ἡ – κόσμημα aff. Phot. 333b34–334a2

2 κατεσκευασμένη om. Q || 3 ἔστι δ' αὐτῇ om. Phot. || 4 καὶ om. FQ | τοῦτο E FQ Phot.M || 5 δέ² om. Phot.A || 6 ἀνυπόδητος E || 7 ἐγίγνωσκε τὸ | ἐγινώσκετο Q | τὸ | τὸν F^{ac} || 10 τι del. Kayser² || 16 ὄψεως Madvig : ὄψεις A E FQ | ὅποσαι Kayser² 17 ἀλήθειαν Kayser^{1A}PP/N Kayser^{2T} : εὐτέλειαν A E FQ || 18 εὐτέλειαν | εὐγένειαν Jacobs⁶ || 19 ὕδρας om. E | Νέσσους Vat.1016 Marc.391 : νέσους A E FQ 20 ἐγειρόντων Q | καί² om. E FQ || 21 δόξης E || 23 θεσπεσίωνα A F^{ac} : θεσπίωνα E F^{pc} Q || 24 τόνου | νόμου FQ : ὄγκου Jacobs¹ || 26 ἄλλων τις Αἰγυπτίων | αἰγυπτίων αἰγυπτίων E (ἄλλων [absque τις] E^{4sl})

- ὑμῖν λέλεκται καὶ κατὰ τὸν φιλοσοφίας νοῦν, ὧ σοφοὶ Αἰγυπτίων, προσήκει
 δέ μοι οὐδέν. οὔτε γὰρ ξυμβούλους ὑμᾶς βίου ποιησόμενος ἤκω, πάλαι γε
 ἡρημένος τὸν ἑμαυτῷ δόξαντα, πρεσβυτάτος τε ὑμῶν πλήν Θεσπεσίωνος
 ἀφιγμένος αὐτὸς ἂν μᾶλλον εἰκότως ξυμβούλευον ὑμῖν σοφίας αἵρεσιν, εἰ
 3 μήπω ἡρημένοις ἐνέτυχον. ὦν δ' ὅμως τηλικόσδε καὶ σοφίας ἐπὶ τοσόνδε 5
 ἀφιγμένος οὐκ ὀκνήσω λογισταῖς ὑμῖν τῆς ἑμαυτοῦ βουλῆς χρήσασθαι
 διδάσκων, ὡς ὀρθῶς εἰλόμην ταῦτα, ὦν μήπω βελτίω ἐπὶ νοῦν ἤλθέ μοι.
 κατιδὼν γάρ τι ἐν Πυθαγόρου μέγα καὶ ὡς ὑπὸ σοφίας ἀρρήτου μὴ μόνον
 γινώσκει αὐτόν, ὅστις εἶη, ἀλλὰ καὶ ὅστις γένοιτο, βωμῶν τε ὡς καθαρὸς
 ἄψαιτο καὶ ὡς ἀχράντῳ μὲν ἐμψύχου βρώσεως γαστρὶ χρῆσαιτο, καθαρῷ δὲ 10
217 K. σώματι πάντων ἐσθημάτων, ὅποσα θνησειδίων σύγκειται, γλῶττάν τε ὡς
 πρῶτος ἀνθρώπων ξυνέσχε βοῦν ἐπ' αὐτῇ σιωπῆς εὐρὼν δόγμα, καὶ τὴν
 ἄλλην φιλοσοφίαν ὡς χρησμῳδῇ καὶ ἀληθῇ κατεστήσατο, ἔδραμον ἐπὶ τὰς
 4 ἐκείνου δόξας, οὐ μίαν σοφίαν ἐκ δυοῖν ἐλόμενος, ὡς σύ, βέλτιστε Θεσπεσί- 15
 ων, ξυμβουλευεῖς. περιστήσασα γάρ μοι φιλοσοφία τὰς ἑαυτῆς δόξας,
 ὅποσαι εἰσὶ, περιβαλοῦσά τε αὐταῖς κόσμον, δὲ ἐκάστη οἰκείος, ἐκέλευσεν ἐς
 αὐτὰς βλέπειν καὶ ὑγιῶς αἰρεῖσθαι. ὦρα μὲν οὖν σεμνὴ τε ἀπασῶν ἦν καὶ
 θεία, καὶ κατέμυσεν ἂν τις πρὸς ἐνίας αὐτῶν ὑπ' ἐκπλήξεως, ἐμοὶ δὲ εἰστήκει
 τὸ ὄμμα ἐς πάσας· καὶ γάρ με καὶ παρεθάρρυνον αὐταὶ προσαγόμεναί τε καὶ
 5 προκηρύττουσαι, ὅποσα δώσουσιν. ἐπεὶ δ' ἡ μὲν τις αὐτῶν οὐδὲν μοχθήσαν- 20
 τι πολὺν ἐπαντλήσειν ἔφασκεν ἡδονῶν ἐσμόν, ἡ δ' αὖ μοχθήσαντα ἀνα-
 παύσειν, ἡ δ' ἐγκαταμίξειν εὐφροσύνας τῷ μόχθῳ, πανταχοῦ δὲ ἡδοναὶ
 διεφαίνοντο καὶ ἄνετοι μὲν ἡνία γαστρός, ἐτοίμη δὲ χεὶρ ἐς πλοῦτον,
 χαλινὸς δὲ οὐδεὶς ὁμμάτων, ἀλλ' ἔρωτές τε καὶ ἱμεροὶ καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη
 ξυνεχωρεῖτο, μία δὲ αὐτῶν ἴσχειν μὲν τῶν τοιούτων ἐκόμπαζε (θρασεῖα δὲ ἦν 25
 καὶ φιλολοῖδορος καὶ ἀπηγκωνισμένη πάντα), εἶδον σοφίας εἶδος ἀρρητον,

F 11–12 γλῶττάν – σιωπῆς imit. A. A. 36

1 ἡμῖν **Q** || 2 γε **A** : τε **E FQ** || 3 πρεσβύτερος Richards | τε **A** : δὲ **E FQ**
 θεσπεσίωνος **A F** : θεσπίωνος **E Q** || 4 ἀφιγμένος] τούτου ἀφιγμένος **FQ** || 4–5 εἰ
 [*]πῶ **E^{pc}** || 5 ἐτυχον **E** || 7 βελτίω ἕτερα ἐπὶ **FQ** || 8 τι om. **E** | Πυθαγόρα vel
 Πυθαγόρου (...) Richards | μέγα Par.1696^{2pc} : μέσα **A E FQ** | καὶ ὡς Olearius : καὶ **A**
E FQ : ὡς Par.1696^{2pc} || 9 τε γὰρ ὡς **E** | καθαρῶς **FQ** (ο **F^{1sl}**) || 10 ἀχράντου **E**
 11 τε] δὲ **Q** || 12 αὐτῆς **Q^{ac}** || 14–15 θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155
 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίων **A E FQ** || 15 παραστήσασα Marc.XI.29 Par.1696
 (Kayser²) || 20 δώσουσιν] δίδωσιν **Q** || 21 δ'] γ' **Q** || 22 μόχθῳ] πόθῳ **E** || 26 πάντας
 Reiske^{1/2} | εἶδον σοφίας εἶδος ἀρρητον] παρὴν δὲ καὶ ἄλλο εἶδος σοφίας, εἶδος ἀρρητον
 vel potius ἦν δὲ σοφίας εἶδος ἀρρητον Jacobs⁵ | εἶδον] εἶδος **FQ**

- οὗ καὶ Πυθαγόρας ποτὲ ἡττήθη. καὶ εἰσθήκει δὲ ἄρα οὐκ ἐν ταῖς πολλαῖς, ἀλλ' ἀπετέτακτο αὐτῶν καὶ ἐσιώπα, ξυνεῖσα δέ, ὡς ταῖς μὲν ἄλλαις οὐ ξυντίθεται, τὰ δὲ ἐκείνης οὕτω οἶδα, 'μειράκιον,' εἶπεν, 'ἀηδὴς ἐγὼ καὶ μεστὴ πόνων· εἰ γὰρ ἀφίκοιτό τις εἰς ἡθὴ τὰ ἐμά, τράπεζα μὲν ὀπόση
 5 ἐμψύχων, ἀνηρῆσθαι πᾶσαν, οἶνου δὲ ἐκλελῆσθαι καὶ τὸν σοφίας μὴ ἐπιθολοῦν κρατῆρα, ὃς ἐν ταῖς αἰόνοις ψυχαῖς ἔστηκεν, οὐδὲ χλαῖνα θάλψει 218 K. αὐτὸν οὐδὲ ἔριον, ὃ ἀπ' ἐμψύχου ἐπέχθη, ὑπόδημα δὲ αὐτοῖς βύβλου δίδωμι καὶ καθεύδειν ὡς ἔτυχεν, κἂν ἀφροδισίων ἡττηθέντας αἰσθώμαι, βάραθρα ἔστι μοι, καθ' ὧν σοφίας ὁπαδὸς δίκη φέρει τε αὐτοὺς καὶ ὠθεῖ, χαλεπὴ δ'
 10 οὕτως ἐγὼ τοῖς τὰμὰ αἰρουμένοις, ὡς καὶ δεσμὰ γλώττης ἐπ' αὐτοὺς ἔχειν. ἃ 6 δ' ἔστι σοι καρτερήσαντι ταῦτα, ἐμοῦ μάθε· σωφροσύνη μὲν καὶ δικαιοσύνη αὐτόθεν, ζηλωτὸν δὲ ἡγεῖσθαι μὴδὲνα τυράννοις τε φοβερὸν εἶναι μᾶλλον ἢ ὑπ' αὐτοῖς κείσθαι, θεοῖς τε ἡδίω φαίνεσθαι μικρὰ θύσαντα ἢ οἱ προχέοντες αὐτοῖς τὸ τῶν ταύρων αἷμα, καθαρῶ δὲ ὄντι σοι καὶ προγινώσκειν δώσω καὶ
 15 τοὺς ὀφθαλμοὺς οὕτω τι ἐμπλήσω ἀκτίνος, ὡς διαγινώσκειν μὲν θεόν, γινώσκειν δὲ ἥρωα, σκιοειδῆ δ' ἐλέγχειν φαντάσματα, ὅτε ψεύδοιντο εἶδη ἀνθρώπων.' ἥδε μοι βίου αἵρεσις, ὧ σοφοὶ Αἰγυπτίων, ἦν ὑγιῶς τε καὶ κατὰ 7 τὸν Πυθαγόραν ἐλόμενος οὔτε ἐψευσάμην οὔτε ἐψεύσθην· ἐγενόμην μὲν γὰρ ἂ χρὴ τὸν φιλοσοφῆσοντα, φιλοσοφοῦντι δὲ ὀπόσα δώσειν ἔφη, πάντ' ἔχω. 20 ἐφιλοσόφησα γὰρ ὑπὲρ γενέσεως τῆς τέχνης καὶ ὀπόθεν αὐτῆς αἱ ἀρχαί, καὶ μοι ἔδοξεν ἀνδρῶν εἶναι περιττῶν τὰ θεῖα ψυχὴν τε ἄριστα ἐσκεμμένων, ἥς τὸ ἀθάνατόν τε καὶ ἀγέννητον πηγὰς γενέσεως. Ἀθηναίοις μὲν οὖν οὐ πάνυ 8 προσήκων ἐφαίνετό μοι ὅδε ὁ λόγος· τὸν γὰρ Πλάτωνος λόγον, ὃν θεσπεσί-

F 16 σκιοειδῆ φαντάσματα imit. Pl. *Phd.* 81d2 || 23-192.1 τὸν - ἀνεφθέρξατο resp. Pl. *Phd.*

T 7 οὐδὲ - ἐπέχθη aff. Phot. 334a2 || 20-22 καί - γενέσεως aff. Phot. 334a2-5

1 ποτὲ om. FQ | καὶ² om. A | οὐκ ἐν ταῖς πολλαῖς suspectum || 2 ταῖς μὲν ταῖς ἄλλαις F^{ac2} || 3 εἶπον Q | ἀηδὴς A E F^{1s} Q : αἰδὴς A^{1s} F || 4 τράπεζαν E || 5 ἀνηρῆσθαι πᾶσαν] ἀνηρῆσθαι πᾶσαν ἔλοιτο Par.1696^{2s1} : ἀνηρῆσθαι πᾶσαν (ἀν) ἔλοιτο Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : ἀνηρῆσθαι (δεῖ) πᾶσαν Reiske¹ : (φημί) ἀνηρῆσθαι πᾶσαν Reiske² | τῆς A (ὃν A^{1s1}) || 6 θλίψει E || 7 ἐμψύχων Phot. A || 11 ἔσται FQ^{1pc} (ἐστί Q^{ac}) καρτερήσαντα FQ || 14 τῶν om. E || 17 μοι ἢ βίου Kayser^{1APP} || 19 φιλοσοφῆσοντα A : φιλοσοφῆσαντα A^{1s1} E FQ || 21-22 ψυχὴν - γενέσεως] ψυχὴν δὲ ἄριστα ἡσκημένην εἰς τὸ ἀθάνατόν τε καὶ ἀγέννητον πηγὰς γενέσεως Reiske¹ || 21 τε] δὲ Phot. M | ἐπεσκεμμένων Phot. : ἡσκημένων Koen (et Cobet) : ἡσκημένην Reiske¹ ἥς] οἷς Phot. A² || 22 ἀγέννητον E FQ Phot.

ως ἐκεῖ καὶ πανσόφως ὑπὲρ ψυχῆς ἀνεφθέξατο, αὐτοὶ διέβαλον ἐναντίας
 ταύτῃ καὶ οὐκ ἀληθεῖς δόξας ὑπὲρ ψυχῆς προσέμενοι. ἔδει δὲ σκοπεῖν, τίς
 μὲν πόλις, ποίων δὲ ἀνδρῶν ἔθνος, παρ' οἷς οὐχ ὁ μὲν τις, ὁ δὲ οὐ, πᾶσα δὲ
 9 ἡλικία ταυτὸν ὑπὲρ ψυχῆς φθέγγοιτο. καὶ γὰρ μὲν νεότητός γε οὕτως ἀγούσης
219 K. καὶ τοῦ μήπω ξυνιέναι πρὸς ὑμᾶς ἐβλεψα, ἐπειδὴ πλείστα ἐλέγεσθε ὑπερφυ- 5
 ῶς εἰδέναι, καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον τὸν ἑμαυτοῦ διήγειν ταῦτα, ὁ δὲ ἐφιστάς
 με 'εἰ τῶν ἐρώντων' εἶπεν 'ἐτύγχανες ὦν ἢ τὴν ἡλικίαν ἐχόντων τοῦ ἐρᾶν,
 εἴτα μεираκίῳ καλῶ ἐντυχὼν καὶ ἀγασθεὶς αὐτὸ τῆς ὥρας σὺ δὲ καὶ ὅτου τῶν
 πολιτῶν εἴη παῖς ἐζήτεις, ἦν δὲ ὁ μὲν ἵπποτρόφου καὶ στρατηγοῦ πατρός καὶ
 χορηγοὶ οἱ πάπποι, σὺ δ' αὐτὸν τριηράρχου τινὸς ἢ φυλάρχου ἐκάλες, ἄρα γ' 10
 ἂν οἶε προσάγεσθαι τὰ παιδικὰ τούτοις, ἢ καὶ ἀνῆλθης δόξαι μὴ πατρόθεν
 ὀνομάζων τὸ μεираκίον, ἀλλ' ἀπ' ἐκφύλου σποράς καὶ νόθου; σοφίας οὖν
 ἐρῶν, ἦν Ἴνδοι εὖρον, οὐκ ἀπὸ τῶν φύσει πατέρων ὀνομάζεις αὐτήν, ἀλλ'
 10 ἀπὸ τῶν θέσει καὶ δίδως τι μεῖζον Αἰγυπτίοις ἢ εἰ πάλιν αὐτοῖς, ὡς αὐτοὶ
 10 ἄδουσι, μέλιτι ξυγκεκραμένος ἀναβαίη ὁ Νεῖλος;' ταῦτά με πρὸ ὑμῶν ἐπ' 15
 Ἴνδοὺς ἔτρεψεν ἐνθυμηθέντα περὶ αὐτῶν, ὡς λεπτότεροι μὲν τὴν ζύνεσιν οἱ
 τοιοῖδε ἄνθρωποι καθαρωτέραις ὁμιλοῦντες ἀκτίσιν, ἀληθέστεροι δὲ τὰς
 περὶ φύσεώς τε καὶ θεῶν δόξας, ἅτε ἀγχίθειοι καὶ πρὸς ἀρχαῖς τῆς ζωογόνου
 καὶ θερμῆς οὐσίας οἰκοῦντες· ἐντυχὼν τε αὐτοῖς ἔπαθόν τι πρὸς τὴν ἐπαγγελ-
 20 λίαν τῶν ἀνδρῶν, ὁποῖον λέγονται πρὸς τὴν Αἰσχύλου σοφίαν παθεῖν
 Ἀθηναῖοι. ποιητῆς μὲν γὰρ οὗτος τραγωδίας ἐγένετο, τὴν τέχνην δὲ ὁρῶν
 ἀκατάσκευόν τε καὶ μήπω κεκοσμημένην εἰ μὲν ξυνέστειλε τοὺς χοροὺς
 ἀποτάδην ὄντας, ἢ τὰς τῶν ὑποκριτῶν ἀντιλέξεις εὗρε παραιτησάμενος τὸ
 τῶν μονωδιῶν μήκος, ἢ τὸ ὑπὸ σκηνῆς ἀποθνήσκειν ἐπενόησεν, ὡς μὴ ἐν
 φανερώ σφάττοι, σοφίας μὲν μηδὲ ταῦτα ἀπηλλάχθω, δοκείτω δὲ καὶ ἐτέρω 25

T 15–19 ταῦτά – οἰκοῦντες aff. Phot. 334a5–10 || **15–196.18** ταῦτά – μόνοι
 resp. Phot. 9b30–33, libere laudans 16–17 λεπτότεροι – ἀκτίσιν

1 ἐκεῖ] ἐκεῖνος **A** | διέβαλον **A E** : διέφθειραν **FQ** : διέβαλλον Kayser^{1/2} (ex **A**, ut falso
 opinatur) || **3** μὲν εἴη πόλις **E FQ** | ποῖον **FQ** (ci. Cobet) | ὁ μὲν τις ὁ δὲ οὐ] ὁ μὲν τὸ ὁ
 δὲ τό Cobet || **4** ταυτὸν (τούτο) Kayser^{2Adn} | γε **E FQ** : τε **A** || **5** ἐβλεψα **Q** (ε **Q**^{1st})
6 διήγει **E** || **7** ἐρώτων **E** | fortasse ἐχ{οντ}ων || **8** αὐτὸν Reiske¹ | δὲ (τίς) Reiske^{1/2}
8–9 τῶν πολιτῶν om. **A** || **9** (οὐκ ἂν) ἐζήτεις Reiske² | στρατηγικοῦ **FQ** || **11** οἶει]
 εἴη **E** | (οὐ)κ ἂν Reiske¹ | δόξαι(ς) Bentley || **16** ἔτρεψαν **E** | περὶ αὐτῶν om. Phot.
17 δὲ] τε **FQ** || **18** ζωογόνου] ξυγγόνου **E** || **19–20** ἀπαγγελίαν **A**^{1st} || **20** λέγεται **E**
21 ἀθηναίους **E** | δὲ om. **E** || **22** ἀκατασκευαστόν **E** | εἰ] ὁ Scaliger : ἢ Reiske^{1/2}
23–24 ἢ – ἢ] ἢ δὲ – ἢ δὲ Reiske^{1/2} : fortasse καὶ – καὶ || **23** εὗρεν **E FQ** || **24** ὑπὸ]
 ἐπὶ Scaliger Reiske² | σκηνῇ **A**^{1st} | (μυσχαχθεῖς) ἐπενόησεν Reiske²

- 11 παρασχεῖν ἔννοιαν ἤττον δεξιῶ τὴν ποίησιν. ὁ δ' ἐνθυμηθεὶς μὲν ἑαυτόν, ὡς 11
 ἐπάξιον τοῦ τραγωδῖαν ποιεῖν φθέγγοιτο, ἐνθυμηθεὶς δὲ καὶ τὴν τέχνην ὡς 220 K.
 προσφυᾶ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον ἢ τῷ καταβεβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ πόδα,
 σκευοποιίας μὲν ἤψατο εἰκασμένης τοῖς τῶν ἡρώων εἶδεσιν, ὀκρίβαντι δὲ
 5 τοὺς ὑποκριτὰς ἐνεβίβασεν, ὡς ἴσα ἐκείνοις βαίνοιεν, ἐσθήμασί τε πρῶτος
 ἐκόσμησεν, ἃ πρόσφορον ἡρωσί τε καὶ ἡρώϊσιν ἡσθήσθαι. ὅθεν Ἀθηναῖοι
 πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἡγούντο, ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνεῶτα ἐς
 Διονύσια· τὰ γὰρ τοῦ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο καὶ ἐνίκα ἐκ 12
 10 ἐν σμικρῇ τῆς ἡμέρας, ὥσπερ ἡ τῶν Διονυσίων ὥρα· φιλοσοφίας δὲ ξυγκει-
 μένης μὲν, ὡς Πυθαγόρας ἐδικαίωσεν, ὑποθειαζούσης δέ, ὡς πρὸ Πυθαγό-
 ρου Ἴνδοί, οὐκ ἐς βραχὺν χρόνον ἢ χάρις, ἀλλ' ἐς ἀπειρόν τε καὶ ἀριθμοῦ
 πλείω. οὐ δὴ ἀπείκός τι παθεῖν μοι δοκῶ φιλοσοφίας ἡττηθεὶς εὖ κεκοσμη-
 μένης, ἣν εἰς τὸ πρόσφορον Ἴνδοι στείλαντες ἐφ' ὑψηλῆς τε καὶ θείας 13
 15 μηχανῆς ἐκκυκλοῦσιν. ὡς δὲ ἐν δίκη μὲν ἡγάσθην αὐτούς, ἐν δίκη δὲ 13
 ἡγοῦμαι σοφούς τε καὶ μακαρίους, ὥρα μανθάνειν. εἶδον ἄνδρας οἰκοῦντας
 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀτειχίστως τετειχισμένους καὶ οὐδὲν
 κεκτημένους ἢ τὰ πάντων. εἰ δ' αἰνιγμάτων ἄπτομαι, σοφία Πυθαγόρου
 20 ξυγχωρεῖ ταῦτα· παρέδωκε γὰρ καὶ τὸ αἰνίττειν διδάσκαλον εὐρῶν σιωπῆς
 λόγον. σοφίας δὲ ταύτης ἐγένεσθε μὲν καὶ αὐτοὶ Πυθαγόρα ξύμβουλοι
 χρόνον, ὃν τὰ Ἰνδῶν ἐπηγεῖτε, Ἰνδοὶ τὸ ἀρχαῖον {πάλαι} ὄντες· ἐπεὶ δ' αἰδοῖ
 τοῦ λόγου, δι' ὃν ἐκ μηνιμάτων τῆς γῆς ἀφίκεσθε δεῦρο, ἔτεροι μᾶλλον
 ἐβούλεσθε δοκεῖν ἢ Αἰθίοπες οἱ ἀπὸ Ἰνδῶν ἡκοντες, πάντα ὑμῖν ἐς τοῦτο 221 K.
 25 ἐδράτο. ὅθεν ἐγυμνώθητε μὲν σκευῆς, ὁπόση ἐκείθεν, ὥσπερ ξυν-
 25 αποδύομενοι τὸ Αἰθίοπες εἶναι, θεοὺς δὲ θεραπεύειν ἐψηφίσασθε τὸν
 Αἰγύπτιον μᾶλλον ἢ τὸν ὑμέτερον τρόπον, ἐς λόγους τε οὐκ ἐπιτηδείους
 ὑπὲρ Ἰνδῶν κατέστητε, ὥσπερ οὐκ αὐτοὶ διαβεβλημένοι τῷ ἄφ' οἷων

T 13–16 οὐ – μανθάνειν aff. Eus. 31.25–29 (p. 168 des Places)

1 παρασχεῖν (ἐαυτῶν) Reiske² || **2** φθέγγοιτο del. Jones || **4** μὲν om. **FQ** | ὀκρίβαντι
A : ὀκρίβαντος **A**^{1st} **E** : ὀκρίβαντας **FQ** : ἐπ' ὀκρίβαντος Par.1696^{cl} : (ἐς) ὀκρίβαντας
 Reiske^{1/2} || **5** ἀνεβίβασεν **A** : ἐπεβίβασεν Madvig || **6** ἐσθήσθαι Reiske¹ || **10** ἡμέρας
 (μέρει) Cobet || **11** ὡς¹ om. **Q** | πρὸ om. **FQ** || **12** ἀριθμῷ **E** || **13** οὐ δὴ] οὐκ Eus.
 δοκεῖ **FQ** || **14** εἰς Eus. : οἱ **A E FQ** || **15** ὡς] οὗς (αὐτοὺς omisso) Eus. | δέ¹] δὴ Eus.
18 ἢ] ἔχοντας Reiske² : καὶ Richards || **19** αἰνίττεσθαι Reiske¹ || **19–20** σιωπῆν
 λόγων Reiske² || **21** πάλαι del. Cobet

διαβεβλήσθαι ἤκειν, καὶ οὐδὲ μετερρύθμισθὲ πῶ γε τοῦτο, οἳ καὶ τήμερον
ἐπίδειξιν αὐτοῦ πεποίησθε φιλολοῖδορόν τε καὶ ἱαμβώδη, χρηστὸν οὐδὲν
ἐπιτηδεύειν Ἰνδοὺς φάσκοντες, ἀλλ' ἢ ἐκπλήξεις καὶ ἀγωγάς, τὰς μὲν
ὀφθαλμῶν, τὰς δὲ ὥτων, σοφίαν δὲ οὐπω ἐμὴν εἰδότες ἀναίσθητοι φαίνεσθε
14 τῆς ἐπ' αὐτῇ δόξης. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ μὲν λέξω οὐδὲν (εἶην γάρ, ὃ με 5
Ἰνδοὶ ἡγοῦνται), Ἰνδῶν δὲ οὐ ξυγχωρῶ ἅπτεσθαι. ἀλλ' εἰ μὲν τις ὑγιῶς καὶ
ὑμᾶς ἔχει σοφία Ἱμεραίου ἀνδρός, ὃς ἄδων ἐς τὴν Ἑλένην ἐναντίον τῷ
προτέρῳ λόγῳ παλινῳδιᾶν αὐτὸν ἐκάλεσεν, οὐκ ἐστὶν ἔττυμος ὁ λόγος οὗτος
ἤδη καὶ αὐτοὺς ὥρα λέγειν, ἀμείνω τῆς νῦν παρεστηκυίας μεταλαβόντας
περὶ αὐτῶν δόξαν. εἰ δὲ καὶ ἄμουςοι πρὸς παλινῳδιᾶν ὑμεῖς, ἀλλὰ φείδεσθαι 10
γε χρὴ ἀνδρῶν, οὓς ἀξιοῦντες θεοὶ τῶν αὐτοῖς ὄντων οὐδὲ ἑαυτοὺς ἀπαξιού-
15 σιν ὧν ἐκεῖνοι πέπανται. διήλθες τινα, Θεοσπεσίων, καὶ περὶ τῆς Πυθοῦς
λόγον ὡς ἀπλῶς τε καὶ ἀκατασκεύως χρώσης, καὶ παράδειγμα ἐγένετό σοι
τοῦ λόγου νεῶς κηροῦ καὶ πτερῶν ξυντεθείς. ἐμοὶ δὲ ἀκατάσκευα μὲν δοκεῖ
οὐδὲ ταῦτα. τὸ γὰρ 'ξυμφέρετε πτερά τ' οἰωνοὶ κηρόν τε μέλιτται' 15
κατασκευαζομένου ἦν οἶκον καὶ οἴκου σχῆμα, ὃ δ', οἶμαι, μικρὰ ταῦτα
ἡγούμενος καὶ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας ἤττω καὶ ἄλλου ἐδεήθη νεῶ καὶ ἄλλου καὶ
222 K. μεγάλων ἤδη καὶ ἑκατομπέδων, ἐνὸς δὲ αὐτῶν καὶ χρυσᾶς ἱγγας ἀνάψαι
λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπηχούσας πειθῶ, ξυνελέξατό τε τὰ εὐδοκιμώτατα 20
τῶν ἀναθημάτων ἐς τὴν Πυθῶ κόσμου ἔνεκα, καὶ οὗτ' ἀγαλματοποιίαν
ἀπῆλθασεν ἐπάγουσαν αὐτῷ κολοσσούς ἐς τὸ ἱερὸν τοὺς μὲν θεῶν, τοὺς δὲ
ἀνθρώπων, τοὺς δὲ ἵππων τε καὶ ταύρων καὶ ἐτέρων ζώων, οὔτε Γλαῦκον
μετὰ τοῦ ὑποκρατηριδίου ἦκοντα, οὔτε τὴν ἀλίσκομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν,

F 8 οὐκ – οὗτος aff. Stesich. fr. 15 (192 *PMG*) || **14** νεῶς – ξυντεθείς fort. resp.
Hom. *Od.* 12.39–54 || **15** ξυμφέρετε – μέλιτται aff. Plu. *Mor.* 402d || **22–23** Γλαῦ-
κον – ἦκοντα resp. Hdt. 1.25.2

1 διαβεβλήσθε Par.1696^{2pc} (ci. Reiske¹) | οὐδὲ] οὐ **FQ** | μετερρύθμισθὲ **F** :
μετερρύθμισθαι Reiske¹ | γε **A** : καὶ **E FQ** | ad τοῦτο add. ὅθεν ἐγυμνῶ[θ]ητε μὲν
σκευῆς **E**^{4ms} | οἷ] ἐδράτο ὅθεν ἐγυμνῶθητε μὲν σκευῆς **FQ** || **2** ποιείσθε **FQ** || **3** ἀγωγὰς
καὶ τὰς **A** || **5** μὲν om. **E FQ** | (οὐκ) εἶην γάρ, ὃ με aut εἶην γάρ (οὐκ) ὃ με Reiske¹ : εἶην
γάρ (ἀν οὕτως ὃ με ὑμεῖς, οὐκ) ὃ με Reiske² || **6** ἅπτεσθε **A** | ὑγιῶς om. **FQ** : ὑγιῆς
Kayser^{1App} | καὶ om. **E FQ** || **8** αὐτὸ Reiske² | οὐκ **A** : καὶ **E FQ** | ἔτοιμος **E** || **9** ὥρα
om. **E FQ** || **10** αὐτὴν **E** | δόξης **E FQ** | καὶ om. **E FQ** || **11** γε **A** : τε **E FQ**
12 πέπανται **FQ** | θεοσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 :
θεσπίων **A E FQ** || **13** χρώσης] ἐρώσης vel ἐχούσης Scaliger || **14** πτεροῦ **F** (ὧν **F**^{2sl})
18 μεγάλων ἤδη καὶ ἑκατομπέδων] μεγάρων ἤδη {καὶ} ἑκατομπέδων Valckenaer²
αὐτοῖς **E** | ἀναγράψαι **A** : ἀνάψαισθαι **A**^{1sl} || **19** ἐπηχούσας Lobeck² : ἐπεχούσας **A E** :
ἐπεχούσης **FQ** || **21** ἐπάγουσαν Radt : ἀπάγουσαν **A E FQ** || **23** τοῦ] τὸν **FQ**

- ἦν Πολύγνωτος ἐκεῖ γράφει. οὐ γὰρ δὴ τὸν χρυσόν γε τὸν Λύδιον καλ-
 λώπισμα τῆς Πυθοῦς ἡγεῖτο, ἀλλ' ἐκείνους μὲν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εἰσήγετο
 ἐνδεικνύμενος, οἶμαι, αὐτοῖς τὸν τῶν βαρβάρων πλοῦτον, ἵνα γλίσχοντο
 ἐκείνου μᾶλλον ἢ τοῦ διαπορθεῖν τὰ ἀλλήλων, τὸν δὲ δὴ Ἑλληνά τε καὶ
 5 προσφυᾶ τῇ ἑαυτοῦ σοφίᾳ τρόπον κατεσκευάζετο καὶ ἡγλαΐζε τοῦτῳ τὴν
 Πυθῶ. ἡγοῦμαι δὲ αὐτὸν κόσμου ἕνεκα καὶ ἐς μέτρα ἐμβιβάζειν τοὺς 16
 χρησμούς. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἐπεδείκνυτο, τοιάσδε ἂν τὰς ἀποκρίσεις ἐποιεῖτο·
 δρᾶ τὸ δεῖνα ἢ μὴ δρᾶ, καὶ ἴθι ἢ μὴ ἴθι, καὶ ποιού συμμάχους ἢ μὴ ποιού·
 βραχέα γάρ που ταῦτα, ἦ, ὥς φατε ὑμεῖς, γυμνά. ὁ δ' ἵνα μεγαλορρήμων τε
 10 φαίνοιτο καὶ ἡδίων τοῖς ἐρωτῶσι, ποιητικὴν ἡρμόσατο, καὶ οὐκ ἀξιοῖ εἶναι, ὅ
 τι μὴ οἶδεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ψάμμον εἰδέναι φησὶν ὁπόσῃ, ἀριθμήσας αὐτήν,
 καὶ τὰ τῆς θαλάττης μέτρα ξυνειληφέναι πάντα. ἦ καὶ ταῦτα τερατολογία
 προσγράφεις, ἐπειδὴ σοβαρῶς αὐτὰ ὁ Ἀπόλλων καὶ σὺν φρονήματι ὀρθῶ
 φράζει· εἰ δὲ μὴ ἀχθέσῃ, Θεσπεσίῳ, τῷ λόγῳ, γράας ἀνημμέναι κόσκινα 17
 15 φοιτῶσιν ἐπὶ ποιμένας, ὅτε δὲ καὶ βουκόλους, ἰώμεναι τὰ νοσοῦντα τῶν
 θρεμμάτων μαντικῇ, ὥς φασιν, ἀξιοῦσι δὲ σοφαὶ ὀνομάζεσθαι καὶ σοφώ-
 τεραι ἢ οἱ ἀτεχνῶς μάντιες. τοῦτό μοι καὶ ὑμεῖς παρὰ τὴν Ἰνδῶν σοφίαν 223 K.
 φαίνεσθε. οἱ μὲν γὰρ θεοὶ τέ εἰσι καὶ κεκόσμηνται κατὰ τὴν Πυθίαν, ὑμεῖς
 δὲ—ἀλλ' οὐδὲν εἰρήσεται περαιτέρω· εὐφημία γὰρ φίλη μὲν ἐμοί, φίλη δὲ
 20 Ἰνδοῖς, ἦν ἀσπαζοίμην ὥς ὁπαδὸν ἅμα καὶ ἡγεμόνα τῆς γλώττης, τὰ μὲν
 ἐμαυτῷ δυνατὰ θηρεύων ξὺν ἐπαίνῳ τε αὐτῶν καὶ ἔρωτι, ὅ τι δὲ μὴ ἐφικτὸν
 εἶη μοι, καταλείπων αὐτὸ ἄχραντον ψόγου. σὺ δὲ Ὀμήρου μὲν ἐν Κυκλω- 18
 πείᾳ ἀκούων, ὥς ἡ γῆ τοὺς ἀγριωτάτους καὶ ἀνομωτάτους ἄσπορος καὶ

F 1–2 οὐ – ἡγεῖτο resp. Hdt. 1.50–51 || 11–12 τὴν – πάντα resp. Hdt. 1.47.3
 22–196.1 σὺ – ἐστιᾶ resp. Hom. *Od.* 9.106–111

T 11–12 ἀλλὰ – πάντα aff. Phot. 334a10–13 || 18 οἱ – Πυθίαν aff. Eus.
 31.30–31 (p. 168 des Places)

1 ἐκεῖ γράφει] fortasse ἐγεγράφει | γε A : τε E F Q || 3 τὸν τῶν] τὸν τὸν (sic) Q
 4 Ἑλληνα {καιόν} Reiske² || 5 τοῦτο Q || 8 δεῖνα] δεῖν οὐ E || 9 ἦ] καὶ Bentley
 μεγαλορρήμων E F || 11 καὶ om. E F Q Phot. | ὁπόσα Phot. | ἀριθμήσας Reiske² (et
 Kayser^{1App} Kayser^{2T}) : ἀριθμῆσαι A E F Q Phot. || 12 θαλάσσης Q Phot.
 τερατολογία Q^{ac} || 14 θεσπεσίῳ Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 :
 θεσπίῳ A E F Q | ἀναιμῆναι Q || 15 ποιμ{ε}νας Reiske² | {ἔστιν} ὅτε Reiske¹ : {ἐνί}οτε
 Reiske² | δὲ om. E F Q | βουκόλια Reiske² | τὰ] τὸν A || 16 δὲ καὶ σοφαὶ E F Q
 17 ἀτεχνῶς οἱ E | οἱ om. Q || 18 θεοὶ Eus. | κόσμηνται E || 21 δὲ μὴ] μὴ δὲ F
 22 καταλιπὼν E F Q || 22–23 κυκλωπία E F Q

ἀνήροτος ἐστὶ, χαίρεις τῷ λόγῳ, κἄν Ἡδωνοὶ τινες ἢ Λυδοὶ βακχεύωσιν, οὐκ ἀπιστεῖς, ὥς γάλακτος αὐτοῖς καὶ οἶνου πηγὰς δώσει καὶ ποτιεῖ τούτους, τοὺς δὲ σοφίας ἀπάσης Βάκχους ἀφαιρήσῃ δῶρα αὐτόματα παρὰ τῆς γῆς ἤκοντα; τρίποδες δὲ αὐτόματοι καὶ ἐς τὰ ξυμπόσια τῶν θεῶν φοιτῶσι, καὶ ὁ Ἄρης ἀμαθὴς γε ὦν καὶ ἐχθρὸς οὖπω τὸν Ἡφαιστον ἐπ' αὐτοῖς γέγραπται, 5 οὐδ' ἔστιν ὥς ἤκουσάν ποτε οἱ θεοὶ τοιαύτης γραφῆς· ἄδικεῖς, Ἡφαιστε, κοσμῶν τὸ συμπόσιον τῶν θεῶν καὶ περιστὰς αὐτῷ θαύματα, οὐδ' ἐπὶ ταῖς 19 δμωαῖς αἰτίαν ποτὲ ἔσχε ταῖς χρυσαῖς ὥς παραφθείρων τὰς ὕλας, ἐπειδὴ τὸν χρυσὸν ἔμπνουν ἐποίει· κόσμου γὰρ ἐπιμελήσεται τέχνη πᾶσα, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ εἶναι τέχνας ὑπὲρ κόσμου εὗρηται. ἀνυποδησία δὲ καὶ τρίβων καὶ πῆραν 10 ἀνῆφθαι κόσμου εὗρημα· καὶ γὰρ τὸ γυμνοῦσθαι, καθάπερ ὑμεῖς, ἔοικε μὲν ἀκατασκεύῃ τε καὶ λιτῷ σχήματι, ἐπιτετήδευται δὲ ὑπὲρ κόσμου καὶ οὐδὲ ἄπεστιν αὐτοῦ τὸ ἐτέρῳ, φασί, τύφῳ. τὰ δὲ Ἡλίου τε καὶ Ἰνδῶν πάτρια καὶ ὅπη χαίρει θεραπευόμενος, ἐχέτω τὸν αὐτῶν νόμον· θεοὶ μὲν γὰρ χθόνιοι βόθρους ἀσπάσσονται καὶ τὰ ἐν κοίλῃ τῇ γῇ δρώμενα, Ἡλίου δὲ ἀὴρ ὄχημα, 15 καὶ δεῖ τοὺς προσφόρως ἁσομένους αὐτὸν ἀπὸ γῆς αἵρεσθαι καὶ ξυμμετεωροπολεῖν τῷ θεῷ· τοῦτο δὲ βούλονται μὲν πάντες, δύνανται δὲ Ἰνδοὶ μόνοι.”

224 K.

12. Ἀναπνεῦσαι ὁ Δάμις ἑαυτὸν φησιν, ἐπειδὴ ταῦτα ἤκουσεν· ὑπὸ γὰρ τῶν τοῦ Ἀπολλωνίου λόγων οὕτω διατεθῆναι τοὺς Αἰγυπτίους, ὥς τὸν 20 Θεσπεσίωνα μὲν καίτοι μέλανα ὄντα κατάδηλον εἶναι ὅτι ἐρυθριῶν, φαίνεσθαι δὲ τινα καὶ περὶ τοὺς λοιποὺς ἐκπλήξιν ἐφ' οἷς ἐρρωμένως τε καὶ ξὺν εὐροίᾳ διαλεγόμενου ἤκουσαν· τὸν νεώτατον δὲ τῶν Αἰγυπτίων, ᾧ ὄνομα ἦν Νεῖλος, καὶ ἀναπηδησαί φησιν ὑπὸ θαύματος μεταστάντα τε πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον ξυμβάλειν τε αὐτῷ τὴν χεῖρα καὶ δεῖσθαι αὐτοῦ τὰς 25 ξυνουσίας, αἱ ἐγένοντο αὐτῷ πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς, φράζειν· τὸν δὲ Ἀπολλώνιον “σοὶ μὲν οὐδενὸς ἂν” φάναι “βασκῆναιμι ἐγὼ λόγου φιληκῶ τε, ὥς ὁρῶ,

F 1–2 κἄν – τούτους resp. E. Ba. 704–711 || 6 οὐδ' – Ἡφαιστε imit. e.g. Pl. *Ap.* 24b7–c3

T 22–23 φαίνεσθαι – ἤκουσαν aff. Phot. 334a13–15

1 βακχεύωσιν E || 2 πηγὰς ἢ γῆ δώσει E FQ || 3 τοὺς] τὸ FQ || 5 γε A E : τε FQ : περ Kayser² || 6 ἄδικεῖ Ἡφαιστος Reiske² || 7 παριστὰς Reiske¹ | αὐτὸ FQ | θαῦμα Q || 8 εἶχε E FQ | τὸν] τὸ E || 9 χρυσὸν A | αὐτῷ E || 12 τε om. E || 13 τὸ A : τῷ E FQ | ἐταίρῳ Scaliger || 14 αὐτὸν E FQ || 15 ἀσπάζονται FQ || 20 τοὺς] τε καὶ F 21 θεσπέσιωνα Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίωνα A E FQ 25 ξυμβάλλειν E || 26 φράζειν om. E^{ac3} || 27 φασκῆναιμι E

- τυγχάνοντι καὶ σοφίαν ἀσπαζομένῳ πάσαν,” Θεσπεσίῳνι δὲ καὶ εἴ τις
 ἕτερος λήρον τὰ Ἰνδῶν ἡγείται, μὴ ἂν ἐπαντλήσαι τοὺς ἐκείθεν λόγους. ὅθεν 2
 ὁ Θεσπεσίῳν “εἰ δὲ ἔμπορος” εἶπεν “ἢ ναύκληρος ἦσθα καὶ τινα ἡμῖν
 ἀπήγες ἐκείθεν φόρτον, ἄρα ἂν ἡξίους, ἐπειδὴ ἀπ’ Ἰνδῶν οὗτος, ἀδοκίμαστον
 5 αὐτὸν διατίθεσθαι καὶ μήτε γεῦμα παρέχειν αὐτοῦ μήτε δεῖγμα;” ὑπολαβὼν
 δ’ ὁ Ἀπολλώνιος “παρειχόμεν ἂν” εἶπε “τοῖς γε χρήζουσιν· εἰ δ’ ἤκων τις ἐπὶ
 τὴν θάλατταν καταπεπλευκυίας ἄρτι τῆς νεῶς ἐλοιδορεῖτο τῷ φόρτῳ καὶ
 διέβαλλε μὲν αὐτὸν ὡς ἤκοντα ἐκ γῆς, ἢ μηδὲν ὑγιὲς φέρει, ἐμοὶ δὲ ἐπέπλητ-
 10 τεन ὡς οὐχ ὑπὲρ σπουδαίων ἀγωγίμων πλεύσαντι τοὺς τε ἄλλους ἔπειθεν
 οὕτω φρονεῖν, ἄρ’ ἂν σοι δοκεῖ τις καταπλεύσας ἐς τοιόνδε λιμένα βαλέσθαι
 τινὰ ἀγκυραν ἢ πείσμα, ἀλλ’ οὐχὶ μᾶλλον ἀνασεύσας τὰ ἰστία μετεωρίσαι ἂν 225 K.
 τὴν ναῦν ἐς τὸ πέλαγος ἀνέμοις ἐπιτρέψας τὰ ἑαυτοῦ ἡδιόν γε ἢ ἀκρίτοις τε
 καὶ ἀξένοις ἡθεσιν;” “ἀλλ’ ἐγώ” ἔφη ὁ Νεῖλος “λαμβάνομαι τῶν πεισμάτων
 καὶ ἀντιβολῶ σε, ναύκληρε, κοινωνῆσαί μοι τῆς ἐμπορίας, ἦν ἄγεις, καὶ
 15 ξυνεμβαίην ἂν σοι τὴν ναῦν περὶνέως τε καὶ μνήμων τοῦ σοῦ φόρτου.”
- 13.** Διαπαύσας δὲ ὁ Θεσπεσίῳν τὰ τοιαῦτα “χαίρω,” ἔφη “Ἀπολλώνιε,
 ὅτι ἄχθη ὑπὲρ ὧν ἤκουσας· καὶ γὰρ ἂν καὶ ἡμῖν ξυγγινώσκοις ἀχθομένοις
 ὑπὲρ ὧν διέβαλλες τὴν δεῦρο σοφίαν, οὐδὲ ἐς πείραν πω αὐτῆς ἀφίγμενος.”
 ὁ δ’ ἐκπλαγείς μὲν ὑπὸ τοῦ λόγου πρὸς βραχὺ τῷ μῆδ’ ἀκηκοέναι πω τὰ περὶ
 20 τὸν Θρασύβουλόν τε καὶ τὸν Εὐφράτην, ξυλλαβὼν δέ, ὥσπερ εἰώθει, τὸ
 γεγονός, “Ἰνδοὶ δέ,” εἶπεν “ὧ Θεσπεσίῳν, οὐκ ἂν τοῦτο ἔπαθον, οὐδ’ ἂν
 προσέσχον Εὐφράτη καθιέντι ταῦτα· σοφοὶ γὰρ προγινώσκειν. ἐγὼ δὲ ἴδιον
 μὲν ἑμαυτοῦ πρὸς Εὐφράτην διηνέχθην οὐδέν, χρημάτων δὲ ἀπάγων αὐτὸν
 καὶ τοῦ μὴ ἐπαινεῖν τὸ ἐξ ἅπαντος κέρδος οὗτ’ ἐπιτήδεια ξυμβουλεύειν ἔδοξα
 25 οὗτ’ ἐκείνῳ δυνατά, καὶ ἔλεγχον δὲ ἡγῆται ταῦτα καὶ οὐκ ἀνίησιν αἰεὶ τι κατ’

F 15 μνήμων τοῦ σοῦ φόρτου imit. Hom. *Od.* 8.163

1 θεσπεσίῳνι Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίῳνι **A E FQ**
 2 ἐπαντλήσαι(μι) Bentley (et Reiske^{1/2} Boissonade¹) || 3 θεσπεσίῳν Lugd.73D
 Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίῳν **A E FQ** || 6 γε om. **E** || 8 ἐκ τῆς γῆς
F^{ac} || 10 δοκεῖ **E^{1pcuv}** **F** : δοκῇ **A E^{acuv1}** **Q** | βάλλεσθαι **FQ** || 11 τινὰ del. Reiske² :
 fortasse τὴν | πείσμα (ἀναδεῖσθαι) vel simile quid Reiske² || 15 ξυνεμβαίην δ’ ἂν **FQ**
 ξυμβαίην **E** | μνήμων corruptum censet Jacobs⁶ || 16 διαπαύσας δὲ ὁ θεσπίῳν (sic) **A**
E FQ : διαπαῦσαι δὲ ὁ Θεσπεσίῳν (sic) (ζητῶν) Kayser² | θεσπεσίῳν Lugd.73D
 Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίῳν **A E FQ** | τὰ om. **E** || 18 διέβαλες **FQ**
 19 πω] πο **E** || 20 ξυμβαλῶν **A^{1sl}** || 21 εἶπεν om. **E** | θεσπεσίῳν Lugd.73D
 Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίῳν **A E FQ** || 22 καθιέντη **E^{ac1}** : καθιέντα
Q || 23 διηλέχθην **A** || 25 ἡγείται **F** : ἡγοῦνται **Q** | αἰεὶ Kayser^{1/2}

- 2 ἐμοῦ ξυντιθείς. ἐπεὶ δὲ πιθανὸς ὑμῖν ἔδοξε τοῦμὸν διαβάλλειν ἦθος, ἐνθυμεί-
σθε, ὥς προτέρους ὑμᾶς ἐμοῦ διέβαλεν. ἐμοὶ γὰρ κίνδυνοι μὲν καὶ περὶ τὸν
διαβεβλησόμενον οὐ σμικροὶ φαίνονται (μισήσεται γὰρ πού τις ἀδικῶν οὐδέν),
ἐλεύθεροι δὲ κινδύνων οὐδ' οἱ τῶν διαβολῶν ἀκροασόμενοι δοκοῦσιν, εἰ
πρῶτον μὲν ἀλώσονται ψευδολογίαν τιμώντες καὶ ἀξιούντες αὐτὴν ὥνπερ 5
τὴν ἀλήθειαν, εἴτα κουφότητα καὶ εὐαγωγίαν (ἡττάσθαι δὲ τούτων καὶ μει-
ρακίῳ αἰσχρόν), φθονεροὶ τε δόξουσι διδάσκαλον ἀκοῆς ἀδίκου ποιούμενοι
τὸν φθόνον, αὐτοὶ τε μᾶλλον ἔνοχοι ταῖς διαβολαῖς, ἃς ἐφ' ἐτέρων ἀληθεῖς
ἡγούντο· αἱ γὰρ τῶν ἀνθρώπων φύσεις ἐτοιμότεραι δρᾶν, ἢ μὴ ἀπιστοῦσι.
- 226 K. 3 μὴ τυραννέουσιν ἀνὴρ ἔτοιμος ταῦτα, μηδὲ προσταίη δήμου, τυραννὶς γὰρ 10
καὶ ἡ δημοκρατία ὑπ' αὐτοῦ ἔσται, μηδὲ δικάσειεν, ὑπὲρ μηδενὸς γὰρ
γνώσεται, μηδὲ ναυκληρήσειεν, ἡ γὰρ ναὺς στασιάσει, μηδὲ ἄρξει στρατοῦ,
τὸ γὰρ ἀντίξουν εὖ πράξει, μηδὲ φιλοσοφήσειεν οὕτως ἔχων, οὐ γὰρ πρὸς
τάληθές δοξάσει. ὑμᾶς δὲ Εὐφράτης ἀφήρηται καὶ τὸ σοφοῦς εἶναι· οὐς γὰρ
ψεῦδει ὑπηγάγετο, πῶς ἂν οὗτοι σοφίας αὐτοὺς ἀξιώσιν, ἧς ἀπέστησαν τῷ 15
4 τὰ μὴ πιθανὰ πείσαντι;” διαπραῦνων δ' αὐτὸν ὁ Θεσπεσίῳ “ἄλλος Εὐφρά-
του” ἔφη “καὶ μικροψύχων λόγων· καὶ γὰρ ἂν καὶ διαλλακταὶ γενοίμεθα σοὶ
τε κακείνῳ, σοφὸν ἡγούμενοι καὶ τὸ διαιτᾶν σοφοίς. πρὸς δὲ ὑμᾶς, εἰπέ, τίς
διαλλάξει με; χρὴ γὰρ πού καταψευσθέντα ἐκπεπολεμῶσθαι ὑπὲρ τοῦ
ψεύδους.” “ἐχέτω οὕτως” ἦ δ' ὁ Ἀπολλώνιος “καὶ σπουδῆς ἀπτώμεθα· τουτὶ 20
γὰρ ἡμᾶς διαλλάξει μᾶλλον.”
14. Ἐρῶν δὲ ὁ Νεῖλος τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀνδρὸς “καὶ μὴν σέ” ἔφη
“προσῆκει ἄρξαι τοῦ σπουδάσαι, διελθόντα ἡμῖν τὴν τε ἀποδημίαν τὴν
γενομένην σοὶ ἐς τὸ Ἰνδῶν ἔθνος τάς τε ἐκεῖ σπουδάς, ἃς ὑπὲρ λαμπρῶν
δήπου ἐποιεῖσθε.” “ἐγὼ δὲ” ἔφη ὁ Θεσπεσίῳ “καὶ περὶ τῆς Φραῶτου 25
σοφίας ἀκοῦσαι ποθῶ· λέγεσθε γὰρ καὶ τῶν ἐκείνου λόγων ἀγάλματα ἀπὸ

T 16 διαπραῦνων – Θεσπεσίῳ aff. Phot. 334a15–16 || 26–199.1 λέγεσθε – ἀγειν
aff. Phot. 334a16–17

1 πιθανὸς – διαβάλλειν] πιθανῶς – διαβάλλειν vel πιθανὸς – διαβάλλων Richards
διαβάλλω A^{1st}: διαβάλλων Reiske¹ (et Richards) || 2 διέβαλλεν E || 4 ἀκροασάμενοι
E: ἀκροτηριασόμενοι F || 5 μὲν om. FQ | ψευδολογίαν] μικρολογίαν FQ | καὶ οὐκ
ἀξιούντες FQ || 8 ἀληθεῖς] ἐλθεῖν Q || 9 ἡγούνται A || 12 ἄρξει A || 16 πανὰ E
(πιθανὰ E^{3st}) | πείσαντι (πιθόμενοι) Van Wulfsten Palthe | δ' om. A^{ac1} | αὐτῶν
Phot. A | θεσπεσίῳ Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 Phot. M :
θεσπίων A E FQ Phot. A || 17 καὶ³ om. E || 18 καὶ om. E FQ | σοφοῦς FQ (ci.
Reiske¹) | εἰπέ scripsi : εἰπέ (sic) A : εἴπε E FQ || 20 post ψεύδους lacunam statuit
Kayser² | οὕτως] οὗτος E || 25 θεσπεσίῳ Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29
Par.1696 : θεσπίων A E FQ | φραῶτου Phot. || 26 λέγεται Phot.

Ἰνδῶν ἀγειν.” ὁ μὲν δὴ Ἀπολλώνιος ἀρχὴν τοῦ λόγου τὰ ἐν Βαβυλῶνι ποιησάμενος διήει πάντα, οἱ δὲ ἄσμενοι ἠκροῶντο ὑποκείμενοι τῷ λόγῳ. μεσημβρία δ’ ὥς ἐγένετο, διέλυσαν τὴν σπουδὴν. τὸν γὰρ καιρὸν τοῦτον καὶ οἱ Γυμνοὶ πρὸς ἱεροῖς γίνονται.

- 5 **15.** Δειπνοῦντι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ τοῖς ἀμφ’ αὐτὸν ὁ Νεῖλος ἐφίσταται λαχάνοις ἅμα καὶ ἄρτοις καὶ τραγήμασι, τὰ μὲν αὐτὸς φέρων, τὰ δὲ ἕτεροι, καὶ μάλα ἀστεῖως “οἱ σοφοὶ” ἔφη “ξένια πέμπουσιν ὑμῖν τε κάμοι ταῦτα. καὶ γὰρ ξυσσιτήσω ὑμῖν οὐκ ἄκλητος, ὥς φασιν, ἀλλ’ ἐμαυτὸν καλῶν.” “ἤδὺ” εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος “ἐπάγεις, ὦ νεανία, ξένιον σεαυτὸν τε
10 καὶ τὸ σεαυτοῦ ἦθος, ὃς ἀδόλως μὲν φιλ(οσοφ)οῦντι ἔοικας, ἀσπαζομένῳ δὲ τὰ Ἰνδῶν τε καὶ Πυθαγόρου. κατακλίνου δὴ ἐνταῦθα καὶ ξυσσίτει.” “κατάκειμαι,” ἔφη “σιτία δὲ οὐκ ἔσται σοι τοσαῦτα, ὥς ἐμπλήσαι με.” “ἔοικας” εἶπεν “εὖσιτος εἶναι καὶ δεινὸς φαγεῖν.” “δεινότατος μὲν οὖν,” ἔφη “ὃς γὰρ τοσαύτην καὶ οὕτω λαμπρὰν διαίτα σου παραθέντος οὕτω ἐμπέπλησμαι,
15 διαλιπὼν δὲ ὀλίγον πάλιν ἐπισιτιούμενος ἤκω, τί φήσεις ἀλλ’ ἢ ἀκόρεστόν τε εἶναι με καὶ δεινῶς γάστριν;” “ἐμπίπλασο,” εἶπεν “ἀφορμαὶ δ’ ὀπόσαι λόγων, τὰς μὲν αὐτὸς παραδίδου, τὰς δὲ ἐγὼ δώσω.”

- 16.** Ἐπεὶ δ’ ἐδείπνησαν, “ἐγὼ” ἦ δ’ ὁ Νεῖλος “τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐστρατευόμεν ὁμοῦ τοῖς Γυμνοῖς οἷον ψιλοῖς τισιν ἢ σφενδονήταις ἐκείνοις
20 ἐμαυτὸν ξυντάττων, νυνὶ δὲ ὀπλιτεύσω καὶ κοσμήσει με ἡ ἀσπίς ἢ σῆ.” “ἀλλ’ οἶμαι σε,” εἶπεν “Αἰγύπτιε, παρὰ Θεσπεσίῳνι τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔξειν αἰτίαν, ἐφ’ οἷς οὐδὲ εἰς ἔλεγχον ἡμῶν καταστὰς πλείω σὺ δ’ ἐτοιμότερον ἢ ξυγχωρεῖ βίου αἵρεσις ἐς τὰ ἡμέτερα ἦθη ἀφήσεις.” “οἶμαι,” ἔφη “εἰ δ’ αἰτία ἐλομένου ἔστ’ αἱ τις, τάχα καὶ μὴ ἐλομένου αἰτία, καὶ ἀλώσσονται μᾶλλον
25 ἅπερ ἐγὼ ἐλόμενοι. τὸ γὰρ πρεσβυτέρους ὁμοῦ καὶ σοφωτέρους ὄντας μὴ

F 8 ἄκλητος fort. resp. Hom. *Il.* 2.408, Pl. *Smp.* 174a9–c4 || **23–24** αἰτία ἐλομένου imit. Pl. *R.* 617e4–5

T 3–4 τὸν – γίνονται aff. Phot. 334a17–18 || **12–13** ἔοικας – φαγεῖν aff. Phot. 334a18–19

4 Γυμνοὶ] ἰνδοὶ Phot. | πρὸς ἱεροῖς] ὡς ἱεροὶ Phot.**A** | ἱερεῖς **E** | γίνονται om. Phot.**M** || 5 δειπνοποιοῦντι **FQ** || 7 μάλα] μεγάλα **A** | ξένια ἔφη **E** || 8 γὰρ om. **E FQ** || 9 ἐπάγεις Olearius : ἀπάγεις **A E FQ** | σεαυτὸν] σαυτὸν **FQ** | τε om. **Q** || 10 φιλ(οσοφ)οῦντι Kayser^{1/2} || 13 εἶπεν] ἔφη **FQ** | γὰρ om. **FQ** || 14 οὕτω] οὕτως Meineke || 17 παρεδίδου **F** (α **F**^{2sl}) || 19 Γυμνοῖς] γυμναστοῖς **Q** || 21 θεσπεσίῳνι Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίῳνι **A E FQ** || 22 σὺ **FQ** : σοὶ **A E** || 23 εἰ] ἢ **Q** || 24 ἔστ’ αἱ τις scripsi | τάχῃ (sic) **E** | καὶ¹ om. **E** | μᾶλλον (μὴ) Reiske¹ || 25 ἐγὼ μὴ ἐλόμενοι Vat.1016 Crac.VIII.16.2 (ci. (μὴ) vel (οὐχ) Reiske²)

- πάλαι ἡρήσθαι, ἅπερ ἐγὼ νῦν, δικαίαν αἰτίαν κατ' ἐκείνων ἔχοι ἂν μᾶλλον
228 K. οὕτω πλεονεκτοῦντας μὴ ἐς τὸ βέλτιον ἐλέσθαι, ὃ τι χρῆσονται.” “οὐκ
 | 2 ἀγεννή μέν, ὧ νεανίσκε, λόγον εἶρηκας· ὅρα δὲ μὴ {δ'} αὐτῷ τῷ οὕτω μὲν
 σοφίας, οὕτω δὲ ἡλικίας ἔχειν ἐκείνῳ γε ὁρθῶς ἡρημένοι φαίνονται ταῦτά τε
 ζῶν εἰκότι λόγῳ παραιτούμενοι, σύ τε θρασυτέρου λόγου δοκῆς ἄπτεσθαι 5
 καθιστὰς μᾶλλον ἢ αὐτὸς ἐκείνοις ἐπόμενος.” ὑποστρέψας δὲ ὁ Αἰγύπτιος
 παρὰ τὴν τοῦ Ἀπολλωνίου δόξαν “ἂ μὲν εἰκὸς ἦν” ἔφη “πρεσβυτέροις ὁμαρ-
 τεῖν νέον, οὐ παρεῖται μοι· σοφίαν γὰρ ὁπότ' ᾧ μιν εἶναι περὶ τοὺς ἄνδρας, ἦν
 οὐκ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώπων ὑπάρχειν, προσεποιήσα ἐμαυτὸν τούτοις, πρό-
 3 φασιν δέ μοι τῆς ὁρμῆς ἥδε ἐγένετο. ἔπλευσέ ποτε ὁ πατήρ ἐς τὴν Ἐρυθρὰν 10
 ἐκών, ἦρχε δὲ ἄρα τῆς νεώς, ἦν Αἰγύπτιοι στέλλουσιν ἐς τὸ Ἰνδῶν ἔθνος,
 ἐπιμίζας δὲ τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ Ἰνδοῖς διεκόμισε λόγους περὶ τῶν ἐκείνῃ
 σοφῶν ἀγχού τούτων, οὓς πρὸς ἡμᾶς διήλθες· ἀκούων δὲ αὐτοῦ καὶ τοιουτο-
 νί τινα λόγον, ὥς σοφώτατοι μὲν ἀνθρώπων Ἰνδοί, ἅποικοι δὲ Ἰνδῶν
 Αἰθίοπες, πατρῴζουσι δὲ οὗτοι τὴν σοφίαν καὶ πρὸς τὰ οἶκοι βλέπουσι, 15
 μειράκιον γενόμενος τὰ μὲν πατρώα τοῖς βουλομένοις ἀφήκα, γυμνὸς δὲ
 Γυμνοῖς ἐπεφοίτησα τούτοις, ὥς μαθησόμενος τὰ Ἰνδῶν ἢ ἀδελφά γε
 4 ἐκείνων· καί μοι ἐφαίνοντο σοφοὶ μέν, οὐ μὴν ἐκείνα. ἐμοῦ δ' αὐτοὺς
 ἐρομένου, τοῦ χάριν οὐ τὰ Ἰνδῶν φιλοσοφοῦσιν, ἐκείνων μὲν ἐς διαβολὰς
 κατέστησαν παραπλησίως ταῖς πρὸς σὲ εἰρημέναις τήμερον, ἐμὲ δὲ νέον ἔτι, 20
 ὥς ὁρᾷς, ὄντα κατέλεξαν ἐς τὸ αὐτῶν κοινὸν δείσαντες, οἶμαι, μὴ ἀποτηδῆ-
 σας αὐτῶν πλεύσαιμι ἐς τὴν Ἐρυθρὰν, ὥσπερ ποτὲ ὁ πατήρ, ὃ μὰ τοὺς θεοὺς
 οὐκ ἂν παρήκα· προῆλθον γὰρ ἂν καὶ μέχρι τοῦ ὄχθου τῶν σοφῶν, εἰ μὴ σέ
229 K. τις ἐνταῦθα θεῶν ἔστειλεν ἐμοὶ γοῦν ἄρωγόν, ὥς μήτε τὴν Ἐρυθρὰν πλεύσας
 μήτε πρὸς τοὺς Κολπίτας παραβαλλόμενος σοφίας Ἰνδικῆς γευσαίμην οὐ 25

2 οὕτω – χρήσονται] “locum hunc non expedio. conjeci aliquando οὕτω μὴ πλεονεκτούντων ἐς τὸ βέλτιον ὥστ' ἐπίστασθαι ὅτι αὐτῷ χρήσονται sed non satisfacit” Reiske¹ | πλεονεκτοῦντας Olearius : πλεονεκτοῦντι **A E FQ** : πλεονεκτοῦντες Vat.1016 Crac.VIII.16.2 : “locum hunc non expedio” Reiske² | μὴ] μοι Scaliger χρήσονται] βούλονται **E** || 3 δὲ μὴ {δ'} Jacobs³ : δὲ μὴ δ' **A E F^{1pc} Q** : δ[***] δ' **F^{ac1}** αὐτὸ τὸ **A E** || 4 γε] τε Radermacher | ἡρημένοι] εἰρημένα **FQ** | φαίνονται **F** 5 παραιτούμενοι Bentley : παραιτούμενος **A E FQ** | fortasse δοκεῖς || 6 (σαυτὸν ἡγεμόνα) καθιστὰς Reiske¹ : (ἡγεμόνα σε) καθιστὰς Reiske² : (ἡγεμῶν) καθιστὰς Piccolos | αὐτὸς ἢ Kayser² || 8 παραιτεῖται **Q** | γὰρ] δὲ **FQ** || 11 ἐκὼν suspectum : ἦκων Laur.CS.155 : (οὐχ) ἐκὼν Reiske¹ || 16 μειράκιος **A** || 19 τοῦ om. **Q** 20 παραπλησίως **A F^{ac1} Q** : παραπλησίως **E F^{1pc}** || 21 αὐτὸν **E** || 24 ἐμοὶ γοῦν scripsi : ἐμοιγ' οὖν **FQ** : ἐμοιγουν **E** : ἐμοὶ **A** || 25 παραβαλλόμενος **E FQ** | ψευσαίμην **FQ**

- τῆμερον βίου ποιησόμενος αἵρεσιν, ἀλλὰ πάλαι μὲν ἡρημένος, ἃ δὲ ᾤμην
 ἔξειν, οὐκ ἔχων. τί γὰρ δεινόν, εἰ ὅτουδὴ ἀμαρτῶν τις ἐπάνεισιν ἐφ' ὃ ἐθήρευ- 5
 εν; εἰ δὲ κακείνους ἐς τουτὶ μεταβιβάζοιμι καὶ γιγνοίμην αὐτοῖς ξύμβουλος
 ὧν ἐμαυτὸν πέπεικα, τί ἂν, εἰπέ μοι, θρασὺ πράττοισι; οὔτε γὰρ ἡ νεότης
 5 ἀπελατέα τοῦ τι καὶ αὐτὴ βέλτιον ἐνθυμηθῆναι ἂν τοῦ γήρως, σοφίας τε
 ὅστις ἐτέρῳ γίγνεται ξύμβουλος, ἣν αὐτὸς ἡρηται, διαφεύγει δήπου τὸ μὴ
 οὐχ ἃ πέπεισται πείθειν, τοῖς τε ἡκουσιν ἀγαθοῖς παρὰ τῆς τύχης ὅστις
 ἀπολαβὼν αὐτὰ χρήται μόνος, ἀδικεῖ τάγαθὰ· ἀφαιρεῖται γὰρ αὐτὰ τὸ
 πλείοσιν ἡδίῳ φαίνεσθαι.”
- 10 **17.** Τοιαῦτα εἶρανος τοῦ Νείλου καὶ οὕτω νεανικὰ ὑπολαβὼν ὁ Ἀπολ-
 λώνιος “ὑπὲρ μισθοῦ δέ” εἶπεν “οὐ διαλέξῃ μοι πρότερον σοφίας γε ἔρων τῆς
 ἐμῆς;” “διαλεγόμεθα,” ἣ δ' ὁ Νείλος “καὶ ὃ τι βούλει, αἶται.” “αἰτῶ σε,”
 εἶπεν “ἃ μὲν αὐτὸς εἴλου, ἡρῆσθαι, τοὺς δὲ Γυμνοὺς μὴ ἐνοχλεῖν ξυμβουλεύ-
 15 οντα ἃ μὴ πείσεις.” “πέισομαι,” ἔφη “καὶ ὡμολογήσθω ὁ μισθός.” ταῦτα
 μὲν δὴ οὕτως ἐσπούδασαν, ἐρομένου δ' αὐτὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Νείλου,
 πόσου χρόνου διατρίψοι περὶ τοὺς Γυμνοὺς, “ὅπόσου” ἔφη “χρόνου ἀξία ἡ
 τῶνδε σοφία τῷ ξυνεσομένῳ σφισίν. εἴτα ἐπὶ Καταδούπων τὴν ὁδὸν ποιη-
 σόμεθα τῶν πηγῶν ἔνεκα· χαρίεν γὰρ τὸ μὴ μόνον ἰδεῖν τὰς τοῦ Νείλου
 ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ κελαδοῦντος αὐτοῦ ἀκοῦσαι.”
- 20 **18.** Ὡδε διαλεχθέντες καὶ τινων Ἰνδικῶν μνημονεύσαντες ἐκάθευδον ἐν
 τῇ πόα, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ προσευξάμενοι τὰ εἰωθότα εἶποντο τῷ Νείλῳ παρὰ
 τὸν Θεσπεσίωνα αὐτοὺς ἄγοντι. προσειπόντες οὖν ἀλλήλους καὶ ξυνιζήσαν- 230 K.
 τες ἐν τῷ ἄλσει διαλέξεως ἤπτοντο, ἥρχε δὲ αὐτῆς ὁ Ἀπολλώνιος. “ὥς μὲν
 γὰρ πολλοῦ” ἔφη “ἄξιον τὸ μὴ κρύπτειν σοφίαν, δηλοῦσιν οἱ χθὲς λόγοι·
 25 διδασκαμένων γάρ με Ἰνδῶν, ὅποσα τῆς ἐκείνων σοφίας ᾤμην προσήκειν
 ἐμοί, μέμνημαί τε τῶν ἐμαυτοῦ διδασκάλων καὶ περιέειμι διδάσκων, ἃ

1 ποιησόμενος Q || 2 τί] τὸ F (i F^{2sl}) | εἰ] ἣ FQ | ὅτουδὴ ἀμαρτῶν] ὅτου διαμαρτῶν
 FQ || 3 αὐτὸς E || 4 πεποίηκα F || 5 τοῦ τι Reiske² (et Cobet Madvig) : τουτὶ A E
 FQ : τουτουῖ Reiske¹ (et Kayser^{1C} Westermann) | βελτίων ἐνθυμηθῆναι vel βέλτιον
 ἐνθυμηθῆναι Bentley || 6 εἡρηται F^{ac2} || 8 αὐτὰ²] αὐτῶν A^{1sl} || 12 διαλεγόμεθα F
 14 ὁμολογίσθω FQ : ὁμολογίσθω E || 16 πόσον χρόνον Reiske¹ : πόσον χρόνον aut
 saltim πόσον χρόνου Reiske² | διατρίψει E FQ | ἔφη om. A^{ac1} E^{ac1} || 17–18 ποιη-
 σόμεθα – ἰδεῖν om. E (add. E^{3mg}, usque ad 19 ἀκοῦσαι continuans) || 19 αὐτοῦ om.
 E^{3mg} || 22 θεσπεσίωνα Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίωνα A E
 FQ | προσειπόντες οὖν Westermann : προσείπον τὲ γοῦν A E FQ | ἀλλήλοις A || 23 ὁ
 om. Q || 24 ἔφη om. A || 25 διαδεξαμένων Q | σοφίας[*****] E || 26 τε om. FQ | καὶ
 περιέειμι διδάσκων om. FQ | περιέειμι Reiske^{1/2} (et Jacobs⁶) : περιήμι A E (desunt
 FQ)

ἐκείνων ἤκουσα. καὶ ὑμῖν δ' ἂν ἐν κέρδει γενοίμην, εἴ με καὶ τὴν ὑμετέραν σοφίαν εἰδότα πέμποιτε· οὐ γὰρ ἂν παυσάμην Ἑλλήσι τε διῶν τὰ ὑμέτερα καὶ Ἰνδοῖς γράφων.” “ἐρώτα,” ἔφασαν “ἔπεται γὰρ που ἐρωτήσῃ λόγος.”

- 19.** Καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “περὶ θεῶν” εἶπεν “ὑμᾶς ἐρήσομαι πρῶτον. τί μαθόντες ἄτοπα καὶ γελοῖα θεῶν εἶδη παραδεδῶκατε τοῖς δεῦρο ἀνθρώποις 5 πλὴν ὀλίγων· ὀλίγων γάρ; πάνυ μέντοι ὀλίγων, ἃ σοφῶς καὶ θεοειδῶς ἰδρυται, τὰ λοιπὰ δ' ὑμῶν ἱερὰ ζῶων ἀλόγων καὶ ἀδόξων τιμαὶ μᾶλλον ἢ θεῶν φαίνονται.” δυσχεράνας δὲ ὁ Θεσπεσίων “τὰ δὲ παρ' ὑμῖν” εἶπεν “ἀγάλματα πῶς ἰδρῦσθαι φήσεις;” “ὥς γε” ἔφη “κάλλιστόν τε καὶ θεοφιλέστατον δημιουργεῖν θεούς.” “τὸν Δία που λέγεις” εἶπε “τὸν ἐν τῇ 10 Ὀλυμπίᾳ καὶ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος καὶ τὸ τῆς Κνιδίας τε καὶ τὸ τῆς Ἀργείας καὶ ὅποσα ὧδε καλὰ καὶ μεστὰ ὥρας.” “οὐ μόνον” ἔφη “ταῦτα, ἀλλὰ καὶ καθάπαξ τὴν μὲν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι ἀγαλματοποιῶν ἄπτεσθαι φημι τοῦ προσήκοντος, ὑμᾶς δὲ καταγελᾶν τοῦ θείου μᾶλλον ἢ νομίζειν αὐτό.” “οἱ Φειδίαι δὲ” εἶπε “καὶ οἱ Πραξιτέλεις μὲν ἀνελθόντες ἐς οὐρανὸν καὶ ἀπομα- 15 ξάμενοι τὰ τῶν θεῶν εἶδη τέχνην αὐτὰ ἐποιοῦντο, ἢ ἕτερόν τι ἦν, ὃ ἐφίστη αὐτοὺς τῷ πλάττειν;” “ἕτερον” ἔφη “καὶ μεστόν γε σοφίας πρᾶγμα.”
- 231 K.** “ποῖον;” εἶπεν “οὐ γὰρ ἂν τι παρὰ τὴν μίμησιν εἴποις.” “φαντασία” ἔφη “ταῦτα εἰργάσατο, σοφωτέρα μιμήσεως δημιουργός. μίμησις μὲν γὰρ δημιουργήσῃ, ὃ εἶδε, φαντασία δὲ καὶ ὃ μὴ εἶδεν· ὑποθήσεται γὰρ αὐτὸ πρὸς 20 τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὄντος. καὶ μίμησιν μὲν πολλὰκις ἐκκρούει ἐκπληξίς, φαντασίαν δὲ οὐδέν· χωρεῖ γὰρ ἀνέκπληκτος πρὸς ὃ αὐτὴ ὑπέθετο. δεῖ δὲ που Διὸς μὲν ἐνθυμηθέντα εἶδος ὁρᾶν αὐτὸν ζῆν οὐρανῷ καὶ ὥραις καὶ ἄστροις, ὥσπερ ὁ Φειδίας τότε ὥρμησεν, Ἀθηνᾶν δὲ δημιουργήσῃν μέλλον- 25 τα στρατόπεδα ἐννοεῖν καὶ μῆτιν καὶ τέχνας καὶ ὥς Διὸς αὐτοῦ ἀνέθορεν. εἰ δὲ ἱέρακα ἢ γλαῦκα ἢ λύκον ἢ κύνα ἐργασάμενος ἐς τὰ ἱερὰ φέροις ἀντὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος, τὰ μὲν θηρία καὶ τὰ ὄρνεα ζηλωτὰ δόξει τῶν εἰκόνων, οἱ δὲ θεοὶ παρὰ πολὺ τῆς αὐτῶν δόξης ἐστήξουσιν.”
- “ἔοικας” εἶπεν “ἀβασανίστως ἐξετάζειν τὰ ἡμέτερα. σοφὸν γάρ, εἴπερ τι Αἰγυπτίων, καὶ τὸ μὴ θρασύνεσθαι ἐς τὰ τῶν θεῶν εἶδη, ζυμβολικὰ δὲ αὐτὰ 30 ποιεῖσθαι καὶ ὑπονοούμενα· καὶ γὰρ ἂν καὶ σεμνότερα οὕτω φαίνοιτο.”

2 (ἀπο)πέμποιτε Cobet || 4 εἰπὼν Q || 5 παθόντες Cobet || 8 θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίων A E FQ | ὑμῶν FQ | εἶπεν om. E 9 ἰδρυται FQ || 10 τῇ om. E || 11 ε(ἰ)δος Bentley || 13 μὲν γὰρ παρὰ E Q | “Ἑλλήσι Jacobs⁶ : ἄλλοις A E FQ | τοῦ om. Q || 15 πραξιτέλεις A^{1sl} : πραξιτέλαι A E FQ ἀπελθόντες Reiske¹ || 16 τί (sic) ἕτερον FQ || 18 τι om. Q || 19–20 γὰρ μόνον δημιουργήσῃ FQ || 20 οἶδε Q || 24 δημιουργήσῃ Q || 28 δόξει E

- γελάσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “ὦ ἄνθρωποι,” ἔφη “μεγάλα ὑμῖν ἀπολέλανται 4
 τῆς Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν σοφίας, εἰ σεμνότερον ὑμῶν καὶ θεοειδέστε-
 ρον κύων δόξει καὶ Ἴβις καὶ τράγος· ταῦτα γὰρ Θεσπεσίωνος ἀκούω τοῦ
 5 ἱεροσύλους καὶ τὰ βωμολόχα ἔθνη καταφρονεῖν τῶν τοιούτων ἱερῶν εἰκὸς
 μᾶλλον ἢ δεδιέναι αὐτά. εἰ δὲ σεμνότερα ταῦτα ὑπονοούμενα, πολλῶ σεμνό-
 τερον ἂν ἔπραττον οἱ θεοὶ κατ’ Αἴγυπτον, εἰ μὴ ἰδρυτὸ τι αὐτῶν ἄγαλμα,
 ἀλλ’ ἕτερον τρόπον σοφώτερόν τε καὶ ἀπορρητότερον τῇ θεολογίᾳ ἐχρήσθη·
 ἦν γάρ που νεὼς μὲν αὐτοῖς ἐξοικοδομησαὶ καὶ βωμοὺς καὶ ὀρίζειν ἃ χρῆ 232 K.
 10 θύειν καὶ ἃ μὴ χρῆ καὶ ὀπηνίκα καὶ ἐφ’ ὅσον καὶ ὅ τι λέγοντας ἢ δρῶντας,
 ἄγαλμα δὲ μὴ ἐσφέρειν, ἀλλὰ τὰ εἶδη τῶν θεῶν καταλείπειν τοῖς τὰ ἱερὰ
 ἐσφοιτῶσιν (ἀναγράφειν). ἀναγράφει γάρ τι ἡ γνώμη καὶ ἀνατυπῶνται
 δημιουργίας κρεῖττον, ὑμεῖς δὲ ἀφήρησθε τοὺς θεοὺς καὶ τὸ ὁρᾶσθαι καλοὺς
 καὶ τὸ ὑπονοεῖσθαι.” πρὸς ταῦτα ὁ Θεσπεσίων “ἐγένετό τις” ἔφη “Σωκρά- 5
 15 τῆς Ἀθηναῖος, ἀνόητος ὥσπερ ἡμεῖς γέρων, δς τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα καὶ
 τὴν πλάτανον θεοὺς τε ἡγεῖτο καὶ ὦμνυ.” “οὐκ ἀνόητος,” εἶπεν “ἀλλὰ θεῖος
 καὶ ἀτεχνῶς σοφός· ὦμνυ γὰρ ταῦτα οὐχ’ ὡς θεοὺς, ἀλλ’ ἵνα μὴ θεοὺς
 ὀμνύῃ.”
- 20.** Μετὰ ταῦτα ὁ Θεσπεσίων ὥσπερ μεθιστάμενος τουτουὶ τοῦ λόγου
 20 ἤρετο τὸν Ἀπολλώνιον περὶ τῆς Λακωνικῆς μᾶστιγος καὶ εἰ δημοσίᾳ οἱ
 Λακεδαιμόνιοι παῖονται. “τὰς ἐξ ἀνθρώπων γε,” εἶπεν “ὦ Θεσπεσίων, αὐτοὶ
 μάλιστα οἱ ἐλεύθεροί τε καὶ εὐδόκιμοι.” “τοὺς δὲ οἰκέτας ἀδικούντας τί” ἔφη
 “ἐργάζονται;” “οὐκέτ’ ἀποκτείνουσιν,” εἶπεν “ὡς ξυνεχώρει ποτὲ ὁ Λυ-
 κοῦργος, ἀλλ’ ἡ αὐτὴ καὶ ἐπ’ ἐκείνους μᾶστιζ.” “ἡ δὲ Ἑλλάς πῶς” ἔφη “περὶ
 25 αὐτῶν γινώσκει;” “ξυνίασιν,” εἶπεν “ὥσπερ ἐς τὰ Ὑακίνθια καὶ τὰς Γυμνο-

F 9 βωμοὺς ὀρίζειν imit. S. Tr: 237–238

1 ἄνθρωποι] θεοὶ **A** || 2 ὑμῖν **Q** || 3 θεσπεσίωνος Lugd.73D Laur.CS.155
 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίωνος **A E FQ** || 5–6 μᾶλλον εἰκὸς **Q** || 6 ταῦτα] τοι τὰ
 vel {ταῦ}τὰ Reiske¹ | ὑπονοούμενον **Q** || 8 κεχρησθαι **FQ** || 9 καὶ ὀρίζειν Reiske^{1/2} (et
 Van Wulfften Palthe Westermann; aut ὀρίζειν τε Reiske¹) : ὀρίζειν καὶ **A E FQ**
 10 καὶ⁴ om. **FQ** || 12 φοιτῶσιν **E** | (ἀναγράφειν) ἀναγράφει Jacobs^{3/6} || 13 καλοὺς
 Cobet : καλῶς **A E FQ** || 14 ὑπονοεῖσθε **A** | θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155
 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίων **A E FQ** || 18 ὀμνύοι Jacobs^{3/6} : ὀμνύσῃ Bentley
 19 θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίων **A E FQ** | τοῦ
 om. **F** || 21 ὦ] ὁ **FQ** | θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 :
 θεσπίων **A E FQ** || 22 οἱ μάλιστα Reiske¹ | οἱ om. Olearius : (ἐαυτ)οῖς δοκούντες)
 Reiske² | ἐλευθέρ(ι)οι (sic) Kayser² || 25 ἐς om. **E** || 25–20.4.1 γυμνοπαίδειας **A** :
 γυμνοποδίας **E**

- 2 παιδίας, θεασόμενοι ξὺν ἡδονῇ τε καὶ ὀρμῇ πάσῃ.” “εἴτ’ οὐκ αἰσχύνονται”
 ἔφη “οἱ χρηστοὶ Ἑλλήνες εἰς τοὺς αὐτῶν ποτε ἄρξαντας ὀρώντες μα-
 στιγουμένους ἐς τὸ κοινόν, ἢ ἀρχθέντες ὑπ’ ἀνθρώπων, οἱ μαστιγούνται
 δημοσίᾳ; σὺ δὲ πῶς οὐ διωρθώσω ταῦτα; φασὶ γάρ σε καὶ Λακεδαιμονίων
 ἐπιμεληθῆναι.” “ἅ γε” εἶπε “δυνατὸν διορθοῦσθαι, ξυμβούλευον μὲν ἐγώ, 5
 προθύμως δ’ ἐκείνοι ἐπραττον· ἐλευθεριώτατοι μὲν γὰρ τῶν Ἑλλήνων εἰσί,
233 K. μόνον δ’ ὑπήκοοι τοῦ εὖ ξυμβουλευόντος. τὸ δὲ τῶν μαστίγων ἔθος τῇ
 Ἀρτέμιδι τῇ ἀπὸ Σκυθῶν δρᾶται χρησμών, φασιν, ἐξηγουμένων ταῦτα·
 3 θεοὶς δὲ ἀντινομεῖν μανία, οἶμαι.” “οὐ σοφοὺς, Ἀπολλώνιες,” ἔφη “τοὺς τῶν
 Ἑλλήνων θεοὺς εἰρηκας, εἰ μαστίγων ἐγίνοντο ξύμβουλοι τοῖς τὴν ἐλευθερί- 10
 αν ἀσκοῦσιν.” “οὐ μαστίγων” εἶπεν “ἀλλὰ τοῦ αἵματι ἀνθρώπων τὸν βωμὸν
 ραίνειν, ἐπειδὴ καὶ παρὰ Σκύθαις τούτων ἡξιοῦτο· σοφισάμενοι δὲ οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι τὸ ἀπαραίτητον τῆς θυσίας ἐπὶ τὸν τῆς καρτερίας ἀγῶνα ἤκουσιν,
 ἀφ’ ἧς ἔστι μῆτε ἀποθνήσκειν καὶ ἀπάρχεσθαι τῇ θεῷ τοῦ σφῶν αἵματος.”
 “διὰ τί οὖν” ἔφη “τοὺς ξένους οὐ καταθύουσι τῇ Ἀρτέμιδι, καθάπερ ἐδικαί- 15
 ουν ποτὲ οἱ Σκύθαι;” “ὅτι” εἶπεν “οὐδενὶ Ἑλλήνων πρὸς τρόπου βάρβαρα
 ἐξασκεῖν ἦθη.” “καὶ μὴν καὶ φιλανθρωπότεροι ἐδόκουν ἂν ἓνα που καὶ δύο
 θύοντες ἢ ξενηλασίᾳ χρώμενοι ἐς πάντας.” “μὴ καταπτώμεθα,” εἶπεν “ὦ 20
 Θεσπεσίων, τοῦ Λυκούργου· χρὴ γὰρ ξυνιέναι τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὅτι τὸ μὴ
 ἐνδιατρίβειν ἔαν τοὺς ξένους οὐκ ἀμιξίας αὐτῷ νοῦν εἶχεν, ἀλλὰ τοῦ
 4 ὑγιαίνειν τὰς ἐπιτηδεύσεις μὴ ἐνομιλούντων τῇ Σπάρτῃ τῶν ἐξωθεν.” “ἐγὼ
 δὲ ἄνδρας” ἔφη “Σπαρτιάτας ἡγούμην ἂν, οἳ οἶοι δοκεῖν ἀξιοῦσιν, εἰ συνδια-
 τώμενοι τοῖς ξένοις μὴ μεθίσταντο τῶν οἶκοι· οὐ γὰρ τῷ ἀπόντων, ἀλλὰ καὶ
 τῷ παρόντων ὁμοίους ὀρᾶσθαι ἔδει, οἶμαι, τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι. οἱ δὲ καίτοι
 ξενηλασίαις χρώμενοι διεφθάρησαν τὰς ἐπιτηδεύσεις καὶ οἷς μάλιστα τῶν 25
 Ἑλλήνων ἀπήχοντο, τούτοις ὅμοια πράττειν ἔδοξαν. τὰ γοῦν περὶ τὴν
 θάλατταν καὶ αἱ μετὰ ταῦτα ἐπιτάξεις τῶν φόρων Ἀττικώτερον αὐτοῖς
234 K. ἐβουλεύθη, καὶ ὑπὲρ ὧν πολεμητέα πρὸς Ἀθηναίους ᾤοντο αὐτοῖς εἶναι,
 ταῦτ’ εἰς τὸ καὶ αὐτοὶ δρᾶν κατέστησαν, τὰ μὲν πολέμια τοὺς Ἀθηναίους

2 εἰς **A E FQ** : ἢ **A**^{1st} : del. Jacobs¹ | ἄρξαντας Par.1696^{1st} : ἄρξοντας **A E FQ**
 3-4 ἢ - δημοσίᾳ ut scholium del. Reiske¹ || 5 δυνατὸν ἦν διορθοῦσθαι **FQ**
 6 ἐλευθεριώτατοι **E FQ** || 7 μόνον scripsi (possis etiam μόνου) : μόνον **A E FQ** | τὸ]
 τῶν **A** | μαστίγῳ **A** || 8 ἀπὸ τῶν σκυθῶν **Q** || 9 ἀντινομοθετεῖν **FQ** | σοφοὺς ὦ
 ἀπολλώνιες **E** || 12 ἡξιοῦντο **FQ** || 14 σφῶν αὐτῶν αἵματος **FQ** || 17 καί² om. **E FQ**
 φιλανθρωπότεροι (ἔφη) ἐδόκουν Kayser^{1App} || 19 θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155
 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίων **A E FQ** | καὶ del. Reiske¹ | τὸ om. **E FQ** || 22 ἔφη
 om. **E** | δοκεῖς **A**^{1st} || 22-23 διαιτῶμενοι **E FQ** || 23 μεθίσταντο Kayser² perperam
 τῷ τῶν **E** || 24 τῷ τῶν **E** | ἔδει οὖν οἶμαι **FQ** | οἶμαι (βουλομένους γε) Reiske²

- νικῶντες, ὧν δὲ ἐκείνοις ἐπιτηδεύειν ἔδοξεν ἡττώμενοι. καὶ αὐτὸ δὲ τὴν 5
 ἐκ Ταύρων τε καὶ Σκυθῶν εἰσάγεσθαι δαίμονα ξένα ἦν νομιζόντων. εἰ δὲ
 χρησμῶν ταῦτα, τί ἔδει μάστιγος; τί δὲ καρτερίαν ἀνδραποδώδη πλάττε-
 σθαι; Λακωνικώτερον πρὸς θανάτου ρώμην ἐκεῖνο ἦν, οἶμαι, Σπαρτιάτην
 5 ἔφηβον ἐκόντα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θύεσθαι. τουτὶ γὰρ τὴν μὲν Σπάρτην εὐψυχο-
 τέρους ἐδείκνυε, τὴν δὲ Ἑλλάδα ἀπήγε τοῦ μὴ ἐς ἀντίπαλα αὐτοῖς ἀντικαθ-
 ίστασθαι. εἰ δὲ ἐς τὰ πολέμια φείδεσθαι τῶν νέων εἰκὸς ἦν, ἀλλ' ὃ γε νόμος ὁ
 παρὰ Σκύθαις ἐπὶ τοῖς ἐξηκοντούταις κείμενος οἰκειότερος ἦν Λακεδαιμο-
 νίοις ἐπιτηδεύειν ἢ Σκύθαις, εἰ τὸν θάνατον ἀτεχνῶς, ἀλλὰ μὴ κόμπου ἔνεκα
 10 ἐπαινοῦσι. ταῦτα οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους εἴρηταί μοι, πρὸς δὲ σέ, Ἀπολ- 6
 λώνιε· εἰ γὰρ τὰ παλαιὰ νόμιμα καὶ πολιώτερα ἢ γινώσκειν αὐτὰ πικρῶς
 ἐξετάζοιμεν εἰς ἔλεγχον καθιστάμενοι τοῦ θεοῦ, διότι αὐτοῖς χαίρουσι,
 πολλοὶ καὶ ἄτοποι λόγοι τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας ἀναφύσσονται. καὶ γὰρ ἂν
 καὶ τῆς Ἑλευσίνι τελετῆς ἐπιλαβοίμεθα, διότι τό, ἀλλὰ μὴ τό, καὶ ὧν
 15 Σαμὸθρακες τελοῦσιν, ἐπεὶ μὴ τὸ δεῖνα, τὸ δεῖνα δὲ αὐτοῖς δρᾶται, καὶ
 Διονυσίαν καὶ φαλλοῦ καὶ τοῦ ἐν Κυλλήνῃ εἵδους καὶ οὐκ ἂν φθάνοιμεν
 συκοφαντοῦντες πάντας. ἴωμεν οὖν ἐφ' ὃ τι βούλει ἕτερον, τιμῶντες καὶ τὸν
 Πυθαγόρου λόγον ἡμεδαπὸν ὄντα· καλὸν γάρ, εἰ καὶ μὴ περὶ πάντων, ἀλλ'
 ὑπὲρ γε τῶν τοιούτων σιωπᾶν.” ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀπολλώνιος “εἰ σπουδά- 7
 20 σαι,” εἶπεν “ὦ Θεσπεσίαν, ἐβούλου τὸν λόγον, πολλὰ ἂν σοι καὶ γενναῖα
 ἔδοξεν ἢ Λακεδαιμίων λέγειν ὑπὲρ ὧν ὑγιῶς τε καὶ παρὰ πάντας ἐπιτηδεύει 235 K.
 τοὺς Ἕλληνας. ἐπεὶ δὲ οὕτως ἀποσπουδάξεις αὐτόν, ὥς μηδὲ ὄσιον ἡγείσθαι
 τὸ ὑπὲρ τοιούτων λέγειν, ἴωμεν ἐφ' ἕτερον λόγον πολλοῦ ἄξιον, ὥς ἑμαυτὸν
 πεῖθω· περὶ δικαιοσύνης γάρ τι ἐρήσομαι.”
 25 21. “Ἀπτάμεθα” ὁ Θεσπεσίαν ἔφη “τοῦ λόγου· προσήκων γὰρ σοφοῖς
 τε καὶ μὴ σοφοῖς. ἀλλ' ἵνα μὴ τὰς Ἰνδῶν δόξας ἐνείροντες ξυγχέωμεν αὐτόν
 καὶ ἀπέλθωμεν ἄπρακτοι τοῦ λόγου, πρῶτον εἰπὲ τὰ ὑπὲρ δικαιοσύνης

T 11–13 εἰ – ἀναφύσσονται aff. Phot. 334a19–21

2 ἦν] εἶναι E || 3 δὲ] δαι F || 4 ἦν οἶμαι] οἶμαι εἶναι Q || 5 γὰρ (ἂν) Cobet || 5–6 ἴσως
 εὐψυχωτέραν Morel in margine : εὐψυχωτέραν (οὔσαν) Cobet || 6–7 ἀπο-
 καθίστασθαι E || 7–8 ἀλλ' – ἦν om. E (add. E^{3mg}) || 7 ὁ om. FQ || 12 εἰς – χαίρουσι
 om. Phot. || 13 τῆς τοιαύτης φιλοσοφίας om. Phot. | ἀναφύονται Phot. A || 16 φαλοῦ
 E | κοιλλήνη F | ἐξιδους Scaliger (et Hamaker) || 17 πάντας A E Q : πάντας[*] F :
 πάντα Olearius^{Adn} || 17–18 τῶν πυθαγόρου λόγων E^{ac1} : τῶν πυθαγόρου λόγον E^{1pc}
 20 θεσπεσίαν E : θεσπίαν A FQ || 21 ἐπιτηδεύειν Q || 22 αὐτῶν Q || 25 ἀπτώμε[2]
 A | θεσπεσίαν Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίαν A E FQ
 προσήκων E FQ || 27 περὶ Aldina (Kayser^{1/2})

- Ἴνδοις δόξαντα· εἰκὸς γὰρ βεβασανίσθαι σοι ἐκεῖ ταῦτα. κὰν μὲν ἡ δόξα ὀρθῶς ἔχῃ, ξυνθησόμεθα, εἰ δ' αὐτοὶ τι σοφώτερον εἴποιμεν, ξυντίθεσθε· δικαιοσύνης γὰρ καὶ τοῦτο.” “ἄριστα,” εἶπεν “ὦ Θεσπεσίων, καὶ ὡς ἐμοὶ
 2 ἤδιστα εἴρηκας· ἄκουε δὴ τῶν ἐκεῖ σπουδασθέντων. διήειν πρὸς αὐτοὺς ἐγώ, κυβερνήτης ὡς γενοίμην μεγάλης νεώς, ὁπόθ' ἡ ψυχὴ σώματος ἐτέρου 5 ἐπεμέλετο, καὶ δικαιοτάτον ἡγούμην ἑμαυτόν, ἐπειδὴ ληστὰι μὲν ἐμισθοῦντό με προδοῦναι τὴν ναῦν καθορμισάμενον οἱ λοχῆσαι αὐτὴν ἔμελλον, δι' ἃ ἤγεν, ἐγὼ δὲ ἐπαγγεिलाίμην μὲν ταῦτα, ὡς μὴ ἐπιθοῖντο ἡμῖν, παραπλεύσαιμι δ' αὐτοὺς καὶ ὑπεράραμι τοῦ χωρίου.” “ξυνέθεντο δ'” ἢ δ' ὁ Θεσπεσίω “δικαιοσύνην Ἴνδοι ταῦτα;” “κατεγέλασαν μὲν οὖν,” εἶπε “μὴ γὰρ εἶναι 10 δικαιοσύνην τὸ μὴ ἀδικεῖν.” “ὕγιως” ἔφη “ἀπέδοξε τοῖς Ἴνδοις· οὔτε γὰρ φρόνησις τὸ μὴ ἀνοήτως τι ἐνθυμείσθαι, οὔτε ἀνδρεία τὸ μὴ λείπειν τὴν τάξιν, οὔτε σωφροσύνη τὸ μὴ ἐς τὰ τῶν μοιχῶν ἐκπίπτειν, οὔτ' ἄξιον ἐπαίνου τὸ μὴ κακὸν φαίνεσθαι. πᾶν γάρ, ὃ τιμῆς τε καὶ τιμωρίας ἴσον
 3 ἀφέστηκεν, οὕτω ἀρετῇ.” “πῶς οὖν, ὦ Θεσπεσίω,” εἶπε “στεφανώσομεν 15 τὸν δίκαιον, ἢ τί πράττοντα;” “(ἀν)ελλιπέστερον” ἔφη “καὶ προσφορώτερον ἂν ὑπὲρ δικαιοσύνης ἐσπουδάσατε ἢ ὅποτε βασιλεὺς τοσῆσδέ τε καὶ οὕτως εὐδαίμονος χώρας ἄρχων ἐπέστη φιλοσοφοῦσιν ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ βασιλεύειν, δικαιοτάτου κτήματος;” “εἰ Φραώτης” εἶπεν “ὁ ἀφικόμενος ἦν, ὀρθῶς ἂν ἐμέμφου τὸ μὴ ὑπὲρ δικαιοσύνης ἐπ' αὐτοῦ σπουδάσαι· ἐπεὶ δὲ εἶδες τὸν 20 ἄνθρωπον ἐν οἷς χθές ὑπὲρ αὐτοῦ διήειν μεθύοντα καὶ ἀχθόμενον φιλοσοφία πάσῃ, τί ἔδει παρέχειν ὄχλον; τί δ' αὐτοὺς ἔχειν φιλοτιμουμένους ἐπ' ἀνθρώπου σύβαριν ἡγουμένου πάντα; ἀλλ' ἐπεὶ σοφοῖς ἀνδράσιν, ὥσπερ ὑμῖν, ἱχνευτέα ἢ δικαιοσύνη μᾶλλον ἢ βασιλευσί τε καὶ στρατηγόις, ἴωμεν ἐπὶ τὸν ἀτεχνῶς δίκαιον. ὃ γὰρ ἑμαυτόν γε ἡγούμην, ὅποτε ἡ ναὺς, ἐτέρους τε, οἱ μὴ 25

2 ξυντίθεσθαι **FQ** || 3 καὶ¹ om. **A** | ὦ] ὁ **E F**^{ac2} | θεσπεσίων **Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696** : θεσπίων **A E FQ** || 5 ὡς – σώματος om. **FQ** || 6 ἐπεμελείτο **F**^{ac1} | ἡγοίμην **E** | μὲν om. **E** || 6–7 ἐμίσθουν{το} **Reiske**² || 7 καθορμισάμενος **Q** || 8 ἐπιθοῖντο **A** : ἐπιθίντο **E FQ** : ἐπίθοντο **Kayser**^{1/2} || 9 ὑπεράραμι αὐτοὺς τοῦ **FQ** δ² om. **FQ** | θεσπεσίων **Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696** : θεσπίων **A E FQ** || 10 δικαιοσύνην εἶναι Ἴνδοι **FQ** || 12 ἀνδρία **E** || 15 ὦ Θεσπεσίω εἶπε] εἶπεν ὁ (sic) θεσπίων **E** | θεσπεσίων **Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696** : θεσπίων **A E FQ** || 16 (ἀν)ελλιπέστερον **Kayser**^{1C} **Kayser**^{2T} : ἐλλιπέστερον **A E Q** : ἐλλιπέστερον **F** : ἐλλιπαρέστερον aut ἐμμελέστερον **Reiske**¹ : εἰλικρινέστερον vel ἐμμελέστερον vel ἐλλιπαρέστερον **Reiske**² : {...} ἐλλιπέστερον **Jacobs**⁶ || 17 ἢ del. **Olearius** || 18 ἡμῖν **FQ** || 19 εἰ ὁ φραώτης **Kayser** (ex **A**, ut falso opinatur) || 22 ἔχει **E F**^{1pcQ} : [****] **F**^{ac1} || 23 ἀνδράσιν om. **Q** | ἡμῖν **E FQ** || 25 γε **A** : τε **E FQ** | ἢ] ἦν **Jacobs**⁵ | post ναὺς lacunam statuit **Reiske**²

- ἀδίκων ἄπτονται, οὐπω δίκαιους φατέ, οὐδ' ἀξίους τιμᾶσθαι.” “καὶ 4
 εἰκότως,” εἶπεν “οὐδὲ γὰρ ἂν Ἀθηναίοις ποτὲ ἢ Λακεδαιμονίοις ἐγράφη
 γνώμη τὸν δεῖνα στεφανοῦν, ἐπεὶ μὴ τῶν ἡταιρηκότων ἐστίν, ἢ τὸν δεῖνα
 ποιεῖσθαι πολίτην, ἐπεὶ μὴ τὰ ἱερὰ ὑπ' αὐτοῦ συλαῖται. τίς οὖν ὁ δίκαιος καὶ
 5 ὁ τί πράττων; οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δικαιοσύνην τινὰ στεφανωθέντα οἶδα, οὐδὲ
 γνώμην ἐπ' ἀνδρὶ δικαίῳ γραφείσαν, ὡς τὸν δεῖνα χρὴ στεφανοῦν, ἐπειδὴ τὸ
 δεῖνα πράττων δίκαιος φαίνεται. τὰ μὲν γὰρ Παλαμήδους ἐνθυμηθέντι τὰ ἐν
 Τροίᾳ καὶ τὰ Σωκράτους τὰ Ἀθήνησιν οὐδ' εὐτυχεῖν ἢ δικαιοσύνη δόξει
 παρὰ τοῖς ἀνθρώποις· ἀδικώτατα γὰρ δὴ οἶδε ἔπαθον δικαιοτάτοι ὄντες.
 10 πλὴν ἄλλ' οὗτοι μὲν ἐπὶ δόξῃ ἀδικημάτων ἀπώλοντο ψήφου παρὰ τὸ εὐθὺ
 ἐνεχθείσης, Ἀριστείδην δὲ τὸν Λυσιμάχου καὶ αὐτὴ ποτε ἢ δικαιοσύνη
 ἀπώλλυ καὶ ἀνὴρ τοιοῦδε ἐπὶ τοιαύτῃ ἀρετῇ φεύγων ὥχετο. καὶ ὡς μὲν γελοία
 ἢ δικαιοσύνη δόξει, γινώσκω· τεταγμένη γὰρ ὑπὸ Διὸς τε καὶ Μοιρῶν ἐς τὸ 237 K.
 μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὐδαμοῦ ἑαυτὴν ἐς τὸ μὴ αὐτὴ ἀδικεῖσθαι
 15 τάττει. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὰ τοῦ Ἀριστείδου ἐς τὸ δηλῶσαι, τίς μὲν ὁ μὴ 5
 ἄδικος, τίς δὲ ὁ δίκαιος. εἰπέ γάρ μοι, οὐχ οὗτος Ἀριστείδης ἐκεῖνος, ὃν φατε
 ὑμεῖς οἱ ἀπὸ Ἑλλήνων ἤκοντες πλεύσαντα ἐς τὰς νήσους ὑπὲρ τῶν φόρων
 ξυμμέτρους τε αὐτοὺς τάξαι καὶ ξὺν τῷ αὐτῷ ἐπανελθεῖν τρίβωνι;” “οὗτος,”
 εἶπε “δὴ ὃν καὶ πενίας ἔρω ποτὲ ἤνθησεν.” “εἰ οὖν” ἔφη “δύ' Ἀθήνησι δη-
 20 μαγωγοὶ γενοίσθην ἐπαινοῦντες τὸν Ἀριστείδην ἄρτι ἐκ τῆς συμμαχίδος
 ἤκοντα, καὶ ὁ μὲν γράφοι στεφανοῦν αὐτόν, ἐπειδὴ μὴ πλουτῶν ἀφίκεται
 μηδὲ βίον ἑαυτῷ ξυνειλοχῶς μηδένα, ἀλλὰ πενέστατος μὲν Ἀθηναῖον,
 πενέστερος δὲ ἑαυτοῦ, ὁ δ' αὖ τοιουτονὶ τι γράφοι ψήφισμα, ἐπειδὴ Ἀριστεί-
 25 δης οὐχ ὑπὲρ τὸ δυνατόν τῶν ξυμμάχων τάξας τοὺς φόρους, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι
 γῆς ἔχουσι, τῆς τε ὁμονοίας αὐτῶν ἐπεμελήθη τῆς πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοῦ
 μὴ ἀχθομένους {δοκεῖν} φέρειν ταῦτα, δεδόχθω στεφανοῦν αὐτόν ἐπὶ δικαιο-
 σύνη, ἄρ' οὐκ ἂν σοι δοκεῖ τῇ μὲν προτέρᾳ γνώμῃ κἂν ἀντειπεῖν αὐτός, ὡς
 οὐκ ἀξία τῶν ἑαυτῷ βεβιωμένων, εἰ ἐφ' οἷς οὐκ ἀδικεῖ τιμᾶτο, τὴν δ' ἴσως ἂν
 30 Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ὑπηκόων ξυμφέρον ἐπεμελήθη τῆς ξυμμετρίας τῶν

1 ἄπτωνται F | δίκαιους οὐπω Olearius || 2 οὐδὲ] οὐ E || 5 ὁ τί Kayser^{1C} Kayser^{2T} : ὅτι
 A E F Q || 7 δικαίως Reiske¹ || 9 δὴ om. A || 10 ἐπὶ] ἐπεὶ Q || 12 ἀπόλλυ A
 13 δόξοι F Q || 14 αὐτὴν F Q || 18 ξὺν] ἐν Cobet || 19 οὖν] μὲν A | δύ' F Q : δὺ (sic)
 E : δύο A || 20 γενέσθην E || 21 γράφει E (Q per compendium) || 22 ξυνειλοχῶς
 Kayser^{1/2} : ξυνειληγῶς A E F Q || 23 γράφει F Q || 26 δοκεῖν om. Morel praeunte
 Rinuccino qui hanc vocem non vertit || 27 δοκῇ A E Q || 28 εἰ] ἢ F Q : ἢ Olearius
 29 στοχαζόμενην Olearius : στοχαζόμενος A E F Q | τὸ] τὸν E || 30 ξυμφέρων E

- 6 φόρων καὶ τοῦτο μετὰ τὸν Ἀριστείδην ἐδείχθη μᾶλλον. ἐπειδὴ γὰρ
 παραβάντες Ἀθηναῖοι τοὺς ἐκείνῳ δόξαντας βαρυτέρους ἐπέγραψαν ταῖς
 νήσοις, διεσπάσθη μὲν αὐτοῖς ἡ ναυτικὴ δύναμις, ἢ μάλιστα φοβεροὶ ἦσαν,
 παρήλθε δὲ ἡ Λακεδαιμονίων ἐς τὴν θάλατταν, ξυνέμεινε δὲ τῆς δυνάμεως
238 K. οὐδέν, ἀλλ' ἅπαν τὸ ὑπήκοον ἐς νεώτερα ὥρμησε καὶ ἀποστροφῆς ἤψατο. 5
 δίκαιος οὖν, ὧς Ἀπολλώνι, κατὰ τὸν εὐθὺν λόγον οὐχ ὁ μὴ ἄδικος, ἀλλ' ὁ
 δίκαια μὲν αὐτὸς πράττων, καθιστὰς δὲ καὶ ἑτέρους ἐς τὸ μὴ ἄδικεῖν, καὶ
 φύσσονται τῆς τοιαύτης δικαιοσύνης καὶ ἄλλαι μὲν ἀρεταί, μάλιστα δὲ ἡ
 δικαστικὴ τε καὶ ἡ νομοθετικὴ. δικάσει μὲν γὰρ ὁ τοιοῦτος πολλῶν δικαιο-
 τερον ἢ οἱ κατὰ τῶν τομιῶν ὁμνύντες, νομοθετήσῃ δέ, ὥσπερ οἱ Σόλωνές τε 10
 καὶ οἱ Λυκοῦργοι· καὶ γὰρ δὴ κακείοις τοῦ γράψαι νόμους δικαιοσύνη
 ἤρξε.” τοσαῦτα ὁ Δάμις διαλεχθῆναί φησιν αὐτοὺς ὑπὲρ ἀνδρὸς δικαίου, καὶ
 τὸν Ἀπολλώνιον ξυμφῆσαι τῷ λόγῳ· τοῖς γὰρ ὑγιῶς λεγομένοις ξυμβαίνειν.
22. Φιλοσοφῆσαντες δὲ καὶ περὶ ψυχῆς, ὡς ἀθάνατος εἴη, καὶ περὶ
 φύσεως παραπλήσια ταῖς Πλάτωνος ἐν Τιμαίῳ δόξαις, περὶ τε τῶν παρ' 15
 Ἑλλήσι νόμων πλείω διαλεχθέντες, “ἐμοὶ” εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος “ἡ δεῦρο
 ὁδὸς ὑμῶν τε ἔνεκα καὶ τῶν τοῦ Νείλου πηγῶν ἐγένετο, ἃς μέχρι μὲν
 Αἰγύπτου προελθόντι συγγνώμη ἀγνοῆσαι, προχωρήσαντι δὲ ἐπ' Αἰθιοπίαν,
 ὃν ἐγὼ τρόπον, κἂν ὄνειδος φέροι τὸ παρελθεῖν αὐτάς καὶ μὴ ἀρύσασθαι 20
 τινὰς αὐτῶν λόγους.” “ἴθι χαίρων,” ἔφη “καὶ ὁ τι σοι φίλον, εὐχου ταῖς
 πηγαῖς· θεαίαι γάρ. ἡγεμόνα δέ, οἶμαι, ποιήσῃ τὸν πάλαι Ναυκρατίτην, νῦν
 δὲ Μεμφίτην, Τιμασίωνα· τῶν τε γὰρ πηγῶν ἐθὰς οὗτος καὶ οὕτω τι
 καθαρὸς, ὡς μὴ δεῖσθαι τοῦ ραίνεσθαι. σοὶ δέ, ὦ Νεῖλε, βουλόμεθα ἐφ'
 ἑαυτῶν διαλεχθῆναί τι.” ὁ μὲν δὴ νοῦς τῶν λόγων οὐκ ἀφανὴς ἦν τῷ Ἀπολ-
 λωνίῳ· συνίει γὰρ αὐτῶν δυσχερῶς διακειμένων, ἐπειδὴ ἦρα αὐτοῦ ὁ Νεῖλος· 25
239 K. ἐξιστάμενος δὲ αὐτοῖς τῆς διαλέξεως ἀπῆει συσκευασόμενος, ὡς ἐξελῶν ἅμα
 τῇ ἔφ. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἦκον ὁ Νεῖλος ἀπήγγειλε μὲν οὐδὲν ὧν ἤκουσεν, ἐφ'
 ἑαυτοῦ δὲ θαμὰ ἐγέλα· ἡρώτα δ' οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ γέλωτος, ἀλλ' ἐφείδοντο
 τοῦ ἀπορρήτου.

4 Λακεδαίμων Reiske^{1/2} || 6 εὐθὺ E : εὐθὴ FQ || 7 καὶ¹ om. E || 8 (ἐκ)φύσσονται Reiske² | τοιαύτης FQ || 9 ἡ om. A | δικάζει E FQ | ὁ om. Kayser^{1/2} perperam τοιοῦτος καὶ πολλῶν FQ || 10 τιμιῶν A || 11 νόμον FQ || 12 τοιαῦτα Olearius 14 φιλοσοφῆσαντος E^{3pc} FQ || 15 παραπλήσια – τε om. FQ | ἐν Τιμαίῳ del. Kayser^{1/2} || 17 τοῦ om. A || 18 συγγνώμην E || 20 φίλῳ E^{1sl} || 22 μεμφίτην[*****] E || 23 σοὶ F^{2pc}Q : σὺ A E F^{ac2} || 24 αὐτῶν Q : αὐτῶν E : αὐτῶν (sic) F : ἑαυτοῦ Reiske¹ || 25 συνίη E || 26 συσκευασόμενος Reiske² (et Kayser²) : συσκευάζομενος A E FQ | ἐξελῶν] ἐλέγξων FQ || 28 ἑαυτὸν FQ

23. Τότε μὲν δὴ δειπνήσαντες καὶ διαλεχθέντες οὐχ ὑπὲρ μεγάλων αὐτοῦ ἐκοιμήθησαν, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς Γυμνοὺς προσειπόντες ἐπορεύοντο τὴν ἐς τὰ ὄρη τείνουσαν ἀριστεροὶ τοῦ Νείλου, τάδε ὁρῶντες λόγου ἄξια. οἱ Κατάδουποι γεώδη ὄρη καὶ παραπλήσια τῷ Λυδῶν Τιμῶλῳ, κατάρρους
 5 δὲ ἀπ' αὐτῶν φέρεται Νείλος, ἣν ἐπισπάται γῆν ποιῶν Αἴγυπτον. ἡ δὲ ἡχώ τοῦ ρεύματος καταρρηγνυμένου τῶν ὁρῶν καὶ ψόφῳ ἅμα ἐς τὸν Νεῖλον ἐκπίπτοντος χαλεπὴ δοκεῖ καὶ οὐκ ἀνεκτὴ ἀκοῦσαι, καὶ πολλοὶ τῶν πρόσω τοῦ μετρίου προελθόντων ἀνέξευξαν ἀποβαλόντες τὸ ἀκοῦειν.

24. Προϊόντι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ τοῖς ἅμφ' αὐτὸν μαστοὶ ὁρῶν
 10 ἐφαίνοντο παρεχόμενοι δένδρα, ὧν Αἰθίοπες τὰ φύλλα καὶ τὸν φλοιὸν καὶ τὸ δάκρυον καρπὸν ἡγοῦνται. ἐώρων δὲ καὶ λέοντας ἀγχοῦ τῆς ὁδοῦ καὶ παρδάλεις καὶ τοιαῦτα θηρία ἕτερα, καὶ ἐπῆει οὐδὲν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπεπήδα σφῶν, ὥσπερ ἐκπεπληγμένα τοὺς ἀνθρώπους. ἔλαφοι δὲ καὶ δορκάδες καὶ στρουθοὶ καὶ ὄνοι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐωρᾶτο, πλείστα δὲ οἱ βόαργοί τε καὶ οἱ
 15 βούτραγοι. σύγκειται δὲ τὰ θηρία ταῦτα τὸ μὲν ἐλάφου τε καὶ ταύρου, τὸ δὲ ἀφ' ὧν περ τὴν ἐπωνυμίαν ἤρηκε. καὶ ὅστοις δὲ τούτων ἐνετύγχανον καὶ ἡμιβρώτοις σώμασιν· οἱ γὰρ λέοντες, ἐπειδὴν θερμῆς τῆς θήρας ἐμφορηθῶσιν, ἀτιμάζουσιν αὐτῆς τὰ περιττά, πιστεύοντες, οἶμαι, τῷ καὶ αὐθις θηράσειν.

25. Ἐνταῦθα νομάδες οἰκοῦσιν Αἰθίοπες ἐφ' ἁμαξῶν πεπολισμένοι, καὶ **240 K.**
 20 πλησίον τούτων οἱ τοὺς ἐλέφαντας θηρῶντες, κατακόπτοντες δὲ αὐτοὺς ποιοῦνται βοράν, ὅθεν ἐπάνυμοι εἰσι τῆς τῶν ἐλεφάντων βρώσεως. Νασαμῶνες δὲ καὶ Ἀνδροφάγοι καὶ Πυγμαῖοι καὶ Σκιάποδες ἔθνη μὲν Αἰθιοπῶν

T 2–**211.2** προσειπόντες – Νείλου aff. Phot. 330a20–331a4 || 2–4 ἐπορεύοντο – ὄρη resp. Cyr.Alex. *Contra Iul.* 3.22.4–5 || **23** Ἀνδροφάγοι – Σκιάποδες resp. Eus. 34.6–7 (p. 176 des Places)

4 κατάδουποι εἰσι γεώδη **FQ** | καὶ om. Phot. | τῷ τῶν **E** | λυδῶ Phot.**A** : λυδίων **F^{acuv}** || 6 αἵματος **F** (ρεύ **F^{2sl}**) || 8 προελθόντων Reiske¹ : προελθόντες **A FQ** Phot.**A** : ἐλθόντες **E** : προσελθόντες Phot.**M** : προσελθόντων Jones | ἀποβάλλοντες Phot. **10** φύλλα (sic) **E** || **11–12** παρδάλεις **A** Phot.**M** : πορδάλεις **A^{1mgyp}** **E FQ** Phot.**A** **12** καὶ ἐπῆει] ἐπῆει δὲ Phot. | ἐπῆδα **F** || **14** ἄλλα] ταῦτα Phot. || **15** ταύρου] τράγου Phot. || **16** οὗπερ Phot. | εὔρηκεν Cobet e Photio in editione Bekkeri (apud Henry legitur ἤρηκεν) || **18** τῷ Reiske^{1/2} (et Piccolos) : τὸ **A E FQ** Phot. || **19** θηράσαι Phot.**A** || **20** ἐφ'] ἐπ' **FQ** Phot.**M** | πεπολιωμένοι Phot.**M** || **21** οἱ – θηρῶντες] οἱ – θηρώσι **FQ** || **22** βοράν Cobet : ἀγοράν **A E FQ** Phot. | βρώσεως] πράσεως Kayser² **22–23** νασάμονες **A^{1sl}** : ναυσάμωνες **E** || **23** Ἀνθρωποφάγους Eus. (orationi suae accommodans)

καὶ οἶδε, καθήκουσι δὲ ἐς τὸν Αἰθίοπα Ὠκεανόν, ὃν μόνον ἐσπλέουσιν οἱ ἀπενεχθέντες ἄκοντες.

26. Διαλεγόμενους δὲ ὑπὲρ τῶν θηρίων τοὺς ἄνδρας καὶ φιλοσοφούντας ὑπὲρ τῆς φύσεως ἄλλο ἄλλως βοσκοῦσης ἡγῶ προσέβαλεν οἷον βροντῆς οὐπω σκληρᾶς, ἀλλὰ κοίλης ἔτι καὶ ἐν τῷ νέφει. καὶ ὁ Τιμασίων “ἐγγὺς” 5 ἔφη “ὁ καταρράκτης, ὧ ἄνδρες, ὁ κατιόντων μὲν ὕστατος, ἀνιόντων δὲ πρῶτος.” καὶ στάδια δέκα ἴσως προελθόντες ἰδεῖν φασὶ ποταμὸν ἐκδιδόμενον τοῦ ὅρους μείω οὐδὲν ἢ ἐν πρώταις ξυμβολαῖς ὁ Μαρσύας καὶ ὁ Μαίανδρος, προσευξάμενοι δὲ τῷ Νεῖλῳ χωρεῖν πρόσω καὶ θηρία μὲν οὐκέτι ὁρᾶν (ψοφοδεᾶ γὰρ φύσει ὄντα προσοικεῖν τοῖς γαληνοῖς ὕδασι μᾶλλον ἢ τοῖς 10 ῥαγδαίοις τε καὶ ἐνήχοις), ἐτέρου δὲ καταρράκτου ἀκοῦσαι μετὰ πεντεκαίδεκά που στάδια χαλεποῦ ἤδη καὶ οὐκ ἀνεκτοῦ αἰσθῆσθαι· διπλάσιον μὲν γὰρ 2 εἶναι αὐτὸν τοῦ προτέρου, ὁρῶν δὲ ὑψηλοτέρων ἐκπίπτειν. ἑαυτοῦ μὲν οὖν καὶ τινος τῶν ἐταίρων οὕτω τι κτυπηθῆναι τὰ ὦτα ὁ Δάμις φησίν, ὡς αὐτὸς γε ἀναξεύξαι τοῦ τε Ἀπολλωνίου δεῖσθαι μὴ χωρεῖν πρόσω, τὸν δὲ ἔρρω- 15 μένως ξύν τε τῷ Τιμασίῳ καὶ τῷ Νεῖλῳ τοῦ τρίτου καταρράκτου ἔχεσθαι, περὶ οὗ τάδε ἀπαγγεῖλαι ἤκοντα. ἐπικρέμασθαι μὲν τῷ Νεῖλῳ κορυφὰς ἐκεῖ σταδίων μάλιστα ὀκτῶ ὕψος, τὴν δὲ ὄχθην τὴν ἀντικειμένην τοῖς ὄρεσιν ὄφρυν εἶναι λιθοτομίας ἀρρήτου, τὰς δὲ πηγὰς ἀποκρεμαννυμένας τῶν ὁρῶν 20 ὑπερπίπτειν ἐς τὴν πετρώδη ὄχθην, ἀναχεῖσθαι δὲ ἐκείθεν ἐς τὸν Νεῖλον κυμαινούσας τε καὶ λευκάς. τὰ δὲ πάθη τὰ περὶ αὐτὰς ξυμβαίνοντα πολλαπλασίας ἢ αἱ πρότεροι οὐσας καὶ τὴν πηδῶσαν ἐκ τούτων ἡγῶ ἐς τὰ ὄρη δυσήκοον ἐργάζεσθαι τὴν ἱστορίαν τοῦ ρεύματος. τὴν δὲ πρόσω ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς πρώτας πηγὰς ἄγουσαν ἄπορον μὲν ἔλθεῖν φασιν, ἄπορον δὲ ἐνθυμηθῆναι. πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ἄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ 25

241 K.

F 25–211.2 οἷα – Νείλου resp. Pi. fr. 282 Snell-Maehler

1 fortasse κατοικοῦσι | μόνον **A**^{1sl} | οἱ om. Phot. || **4** προσέβαλλεν Phot. || **6** ὧ ἄνδρες om. Phot. || **6–7** ὁ² – πρῶτος] ὁ καταρράκτης ὁ πρῶτος μὲν ἀνιόντων, ὕστατος δὲ κατιόντων. τέσσαρες δ' ἄρα οἱ καταρράκται Phot. || **7** πρῶτος – προελθόντες] στάδια δὲ ἴσως προελθόντες δέκα Phot. | προσελθόντες **Q** || **9** προσευξάμενοι – καὶ] χωροῦντες δὲ πρόσω Phot.**A** : χωροῦντας δὲ πρόσω Phot.**M** || **10** ὕδασι om. **A** || **11** τε om. Phot.**M** | μετὰ (sic) **E** || **11–12** πεντεκαίδά (sic) **E** || **12** αἰσθῆσθαι] ἀκοῦσαι Phot. διπλάσιον **FQ** Phot. || **13** ἑαυτὸν Phot. | οὖν om. **A** || **14** τινος Phot. | ἐτέρων **E** Phot. (ἐταίρων Phot.**A**²) | ἐκτυπηθῆναι **FQ** : ἐγκτυπηθῆναι Phot. (ci. Reiske¹) : ἐκτυπηθῆναι vel ἐγκτυπηθῆναι Reiske² : κατακτυπηθῆναι Cobet | φησιν ὁ δάμις Phot. || **15** γε **A E FQ** Phot. : τε Reiske¹ (et Cobet) | πρόσω χωρεῖν Phot.

σοφίαν ὑμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ
 ζυμμετρίας τοῦ Νείλου.

27. Καταλύσαντες δὲ μετὰ τοὺς καταρράκτας ἐν κώμῃ τῆς Αἰθιοπίας
 οὐ μεγάλη ἐδείπνουν μὲν περὶ ἐσπέραν ἐγκαταμιγνύντες σπουδὴν παιδιᾶ,
 5 βοῆς δὲ ἀθρόας τῶν ἐν τῇ κώμῃ γυναικῶν ἤκουσαν ἐπικελευομένων
 ἀλλήλαις ἐλεῖν καὶ διώξαι· παρεκάλουν δὲ καὶ τοὺς αὐτῶν ἄνδρας εἰς κοινω-
 νίαν τοῦ ἔργου, οἱ δ' ἄρπασάμενοι ξύλα καὶ λίθους καὶ ὃ τι εἰς χεῖρας ἐκάστω
 ἔλθοι, ξυνεκάλουν ὥσπερ ἀδικούμενοι τοὺς γάμους. ἐπεφοῖτα δὲ ἄρα τῇ
 κώμῃ δέκατον ἤδη μῆνα σατύρου φάσμα λυττῶν ἐπὶ τὰ γύναια, καὶ δύ'
 10 ἀπεκτονέειν σφῶν ἐλέγετο, ὣν μάλιστα ἐδόκει ἐρᾶν. ἐκπλαγέντων οὖν τῶν 2
 ἐταίρων “μὴ δέδιντε,” εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος “ὑβρίζει γάρ τις ἐνταῦθα
 σάτυρος.” “νὴ Δί’,” ἔφη ὁ Νείλος “ὅν γε ἡμεῖς οἱ Γυμνοὶ χρόνῳ ἤδη
 ὑβρίζοντα μὴπω μετεστήσαμεν τοῦ σκιρτᾶν.” “ἀλλ’ ἔστιν” εἶπεν “ἐπὶ τοὺς
 ὑβριστὰς τούτους φάρμακον, ᾧ λέγεται Μίδας ποτὲ χρῆσασθαι. μετεῖχε μὲν
 15 γὰρ τοῦ τῶν σατύρων γένους ὁ Μίδας οὗτος, ὡς ἐδήλου τὰ ὦτα, σάτυρος δὲ
 ἐπ’ αὐτὸν εἰς κατὰ τὸ ζυγγενὲς ἐκώμαζε τὰ τοῦ Μίδου διαβάλ(λ)ων ὦτα, καὶ
 οὐ μόνον ἄδων, ἀλλὰ καὶ αὐλῶν τούτω, ὁ δ’ οἶμαι, τῆς μητρὸς ἀκηκῶς, ὅτι 242 K.
 σάτυρος οἶνω θηρευθεῖς, ἐπειδὴν εἰς ὕπνον καταπέσῃ, σωφρονεῖ καὶ
 διαλλάττεται, κρήνην τὴν οὔσαν αὐτῷ περὶ τὰ βασιλεία κεράσας οἶνω
 20 ἐπαφήκεν αὐτῇ τὸν σάτυρον, ὁ δὲ ἐπιέ τε καὶ ἤλω. καὶ ὅτι μὴ ψεύδεται ὁ
 λόγος, ἴωμεν παρὰ τὸν κωμάρχη, καὶ ἦν ἔχουσιν οἱ κωμῆται οἶνον, κεράσω-
 μεν αὐτὸν τῷ σατύρῳ, καὶ ταῦτα τῷ Μίδου πείσεται.” ἔδοξε ταῦτα καὶ 3
 ἀμφορέας Αἰγυπτίους τέσσαρας οἶνοχοήσας ἐς ληνόν, ἀφ’ ἧς ἔπινε τὰ ἐν τῇ
 κώμῃ πρόβατα, ἐκάλει τὸν σάτυρον ἀφανῶς τι ἐπιπλήττων, ὁ δὲ οὕτω μὲν
 25 ἐωρᾶτο, ὑπεδίδου δὲ ὁ οἶνος, ὥσπερ πινόμενος. ἐπεὶ δὲ ἐξεπόθη, “σπεισώμε-
 θα” ἔφη “τῷ σατύρῳ· καθεύδει γάρ.” καὶ εἰπὼν ταῦτα ἡγείτο τοῖς κωμήταις
 ἐς Νυμφῶν ἄντρον, πλῆθρον οὕτω ἀπέχον τῆς κώμης, ἐν ᾧ καθεύδοντα

T 14–20 μετεῖχε – ἤλω resp. Eus. 34.8 (p. 176 des Places)

1 ἀφίστησιν Phot.A || 4 σπουδῇ F^{ac2} || 6 ἀλλήλας FQ || 8 ξυνεκάλουν] ξυνέθεον vel
 ξυνεβοήθουν Reiske² | ἐπιφοῖτα (sic) Q || 11 δέδιντε F^{2pc} : δέδιντε A E FQ || 12 γε] τε
 FQ | ὑμεῖς F | χρόνον Kayser^{1C} Kayser^{2Adn} || 14 μὲν om. E || 15 τοῦ τῶν σατύρων]
 τῶν τοῦ σατύρου A || 16 διαβάλ(λ)ων Aldina : διαβαλῶν A E FQ : διαλαβῶν A^{1sl}
 17 τούτω] τούτῳ Reiske¹ : τούτῳ (sic) post σατύρῳ (l. 22) transponit Reiske²
 19 κέρας F^{ac2} || 20 καὶ ὅτι bis deinceps F (prius linea del. F²) || 21 παρὰ FQ : περὶ
 E : in A per compendium scriptum est quod utroque modo intellegi potest
 23 τέτταρας E || 27 ἐν νυμφῶν ἄντροις FQ

δείξας αὐτὸν ἀπέχεσθαι εἶπε τοῦ παῖναι ἢ λοιδορεῖσθαι οἱ. “πέπαυται γὰρ
 4 τῶν ἀνοήτων.” τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον Ἀπολλωνίου μὰ Δί’ οὐχὶ ὁδοῦ πάρερ-
 γον, ἀλλὰ παρόδου ἔργον, καὶ ἐντύχη τις ἐπιστολῇ τοῦ ἀνδρός, ἣν πρὸς
 μεράκιον ὑβρίζον γράφων καὶ σάτυρον δαίμονα σωφρονίσαι φησὶν ἐν
 Αἰθιοπία, μεμνήσθαι χρητὴ τοῦ λόγου τούτου. σατύρους δὲ εἶναι τε καὶ 5
 ἐρωτικῶν ἅπτεσθαι μὴ ἀπιστῶμεν· οἶδα γὰρ κατὰ τὴν Ἀἴμωνα τῶν ἑμαυτοῦ
 τινὰ ἰσηλίκων, οὗ τῇ μητρὶ ἐλέγετο τις ἐπιφοιτᾶν σάτυρος, ὡς εἰκὸς ἦν τῇ
 ἱστορίᾳ ταύτῃ· νεβρίδα γὰρ ξυμφυᾶ ἐώκει ἐνημμένῳ κατὰ τὸν νῶτον, ἥς οἱ
 ποδεῶνες οἱ πρῶτοι ξυνειληφότες τὴν δέρην περὶ τὸ στέρνον αὐτῷ ἀφῆπτον-
 10 το. ἀλλὰ μὴ πλείω ὑπὲρ τούτων· οὔτε γὰρ ἡ πεῖρα ἀπιστητέα οὔτε ἐγώ.

243 K. **28.** Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἐξ Αἰθιοπίας ἡ μὲν πρὸς τὸν Εὐφράτην διαφορὰ
 τότε μάλιστα ἐπέδωκεν ἐκ τῶν ὁσημέραι διαλέξεων, ἐπέτρεπε δὲ αὐτὸν
 Μενίππῳ τε καὶ Νεῖλῳ, σμικρὰ ἐπιτιμῶν αὐτὸς τῷ Εὐφράτῃ, τοῦ δὲ
 Νεῖλου σφόδρα ἐπεμελεῖτο.

29. Ἐπεὶ δὲ Τίτος ἤρῃκει τὰ Σόλυμα καὶ νεκρῶν πλέα ἦν πάντα τὰ 15
 ὁμορὰ τε ἔθνη ἐστεφάνουν αὐτόν, ὁ δὲ οὐκ ἤξιον αὐτὸν τούτου (μὴ γὰρ
 αὐτὸς ταῦτα εἰργάσθαι, θεῶ δὲ ὀργὴν φήναντι ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ
 χεῖρας), ἐπῆναι ὁ Ἀπολλώνιος ταῦτα. γνώμη τε γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα ἐφαίνετο
 καὶ ζύνεσις ἀνθρωπείων τε καὶ θείων, καὶ σωφροσύνης μεστὸν τὸ μὴ στεφα-
 20 νοῦσθαι ἐφ’ αἵματι. ξυντάττει δὴ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν, ἥς διάκονον
 2 ποιεῖται τὸν Δάμιν, καὶ ἐπιστέλλει ὧδε. “Ἀπολλώνιος Τίτῳ στρατηγῷ
 Ῥωμαίων χαίρειν. Μὴ βουλευθέντι σοι ἐπ’ αἰχμῇ κηρύττεσθαι μηδ’ ἐπὶ δηΐῳ
 αἵματι δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης στέφανον, ἐπειδὴ ἐφ’ οἷς δεῖ στεφανού-
 σθαι, γινώσκεις. ἔρρωσο.” ὑπερησθεις δὲ ὁ Τίτος τῇ ἐπιστολῇ “καὶ ὑπὲρ

Τ 7 ἰσηλίκων aff. Phot. 334a21 || **15–18** Ἐπεὶ – χεῖρας aff. Phot. 334a22–25
15–215.12 Ἐπεὶ – ἔρρωσο resp. Eus. 34.9–10 (p. 176 des Places) || **21–24** Ἀπολ-
 λώνιος – γινώσκεις aff. *Ep.Ap.* 77d Penella

1 ἀπέχεσθε **AE** | λοιδορεῖσθαι οἱ (sic) ἢ παῖναι **E** || **3** τοῦ ἀνδρός om. **Q** || **4** σάτυρον
 fortasse delendum | ἐν] ἐπ’ **AE** || **5** αἰθιοπία **E** || **7** post εἰκὸς aliquid excidisse
 suspicatur Reiske¹, e.g. ἐπιλέγεσθαι || **8** τὸν] τὸ **F**^{ac2} || **9** ξυνειληφότες μὲν τὴν **E**
 αὐτῷ Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : αὐτὸ **A E FQ** || **10** post ἐγώ lacunam statuit Rader-
 macher quam exempli gratia explet verbis καιρὸν ἔχω περὶ τούτων μηκύνειν, addens
 “sed multo plura interiisse videntur” || **12** τότε μάλιστα om. **F** | ἔτρεπε **Q** | αὐτὸν
 Olearius : αὐτὸς **A E FQ** : αὐτὰς Kayser^{1/2} || **13** μικρὰ **FQ** | αὐτὸς om. **FQ** | τοῦ δὲ]
 τὰ δὲ τοῦ **E** || **15** ἱεροσόλυμα **Q**^{1st} Phot. | πάντων Phot.**A** || **16** τε om. Phot. | αὐτὸν]
 ἑαυτὸν **FQ** | τούτου] τούτων **Q** || **20** ἥς] ἡ **E** || **21–22** Ἀπολλώνιος – χαίρειν] Τίτῳ
 βασιλεῖ *Ep.Ap.* : τῷ αὐτῷ *Ep.Ap.* **LrNPs** || **22** βουλευθέντι **E** | δηΐων *Ep.Ap.*
24 ἔρρωσο om. *Ep.Ap.*

ἐμαυτοῦ” ἔφη “χάριν οἶδά σοι καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρός, καὶ μεμνήσομαι τούτων· ἐγὼ μὲν γὰρ Σόλυμα ἤρηκα, σὺ δὲ ἐμέ.”

30. Ἀναρρηθείς δὲ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Πρώμῃ καὶ ἀριστείων ἀξιωθεὶς τούτων ἀπῆι μὲν ἰσομοιρήσων τῆς ἀρχῆς τῷ πατρί, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ἐνθυμηθείς, ὡς πολλοῦ ἄξιος αὐτῷ ἔσται καὶ πρὸς βραχὺ ξυγγενόμενος, ἐδεῖτο αὐτῷ ἐς Ταρσοὺς ἕκειν, καὶ περιβαλὼν ἐλθόντα “πάντα μοι ὁ πατήρ” ἔφη “ἐπέστειλεν, ὦν ξύμβουλون ἐποιεῖτό σε, καὶ ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή, ὡς εὐεργέτης τε αὐτοῦ ἐν αὐτῇ γέγραπται καὶ πᾶν ὃ τι ἐσμέν. ἐγὼ δὲ ἔτη μὲν τριάκοντα ταυτὶ γέγονα, ἀξιούμενος δὲ ὦν ὁ πατήρ ἐξηκοντούτης ὦν καὶ καλούμενος ἐς 244 K.
- 10 τὸ ἄρχειν πρὶν οὐκ οἶδ’ εἰ ἀρχθῆναι εἰδέναι, δέδια μὴ μειζόνων ἢ ἐμέ χρητῶμαι.” ἐπιψηλαφήσας δὲ αὐτοῦ τὸν αὐχένα ὁ Ἀπολλώνιος (καὶ γὰρ δὴ 2 ἔρρωτο αὐτὸν Ἰσα τοῖς ἀσκοῦσι τὸ σῶμα) “καὶ τίς” εἶπε “βιάσεται ταῦρον αὐχένα οὕτω κρατερὸν ὑποσχέιν ζυγῶ;” “ὁ ἐκ νέου” ἔφη “μοσχεύσας με,” τὸν πατέρα τὸν ἑαυτοῦ λέγων ὁ Τίτος καὶ τὸ ὑπ’ ἐκείνου ἂν μόνου ἀρχθῆναι, 15 δς ἐκ παιδὸς αὐτὸν τῇ ἑαυτοῦ ἀκροάσει συνείθιζε. “χαίρω” εἶπεν ὁ Ἀπολλώνιος “πρῶτον μὲν παρεσκευασμένον σε ὁρῶν ἔπεσθαι τῷ πατρί, ὑφ’ οὗ χαίρουσιν ἀρχόμενοι καὶ οἱ μὴ φύσει παῖδες, θεραπεύσοντά τε τὰς ἐκείνου θύρας, ὧς ξυνθεραπευθήσῃ. νεότητος δὲ γῆρα ἅμα ἐς τὸ ἄρχειν ἰούσης τίς μὲν λύρα, τίς δὲ αὐλὸς ἡδέϊαν ὧδε ἀρμονίαν καὶ ξυγκεκραμένην αἰσεται; 20 πρεσβύτερα γὰρ ξυμβεβλήσεται νέοις, ἐξ ὧν καὶ γῆρας ἰσχύσει καὶ νεότης οὐκ ἀτακτήσει.”
31. “Ἐμοὶ δέ,” εἶπεν, “ὦ Τυανεῦ, περὶ ἀρχῆς καὶ βασιλείας τί ὑποθήσῃ;” “ἅ γε” ἔφη “σεαυτὸν πέπεικας· ὑποκείμενος γὰρ τῷ πατρί δηλὰ που, ὡς ὁμοίωσιν αὐτῷ. καὶ τὸν Ἀρχύτου δὲ ἂν εἴποιμι νυνὶ λόγον· γενναῖος γὰρ καὶ 25 μαθεῖν ἄξιος. ἐγένετο ὁ Ἀρχύτας ἀνὴρ Ταραντίνος τὰ Πυθαγόρου σοφός. οὗτος ὑπὲρ παίδων ἀγωγῆς γράφων ἔστω φησὶν ‘ὁ πατήρ παράδειγμα ἀρετῆς τοῖς παισίν, ὡς καὶ τῶν πατέρων ξυντονώτερον βαδιουμένων ἐπὶ τὰς

F 24–214.1 καὶ¹ – παῖδες resp. [Archyt.] (H. Thesleff, *The Pythagorean Texts of the Hellenistic Period*, p. 47.19–22)

3 ἀναρρησθεὶς A | αὐτοκράτωρ (sic) A || 5 αὐτῷ Kayser^{1/2} | fortasse ξυγγινόμενος 6 αὐτοῦ FQ | ἐς Ταρσοὺς Cobet : ἐπ’ ἄργους A E FQ || 10 πρὶν – δέδια] πρὶν ἀρχθῆναι εἰδέναι, οὐκ οἶδ’ εἰ Van Wulfften Palthe | οὐκ οἶδ’ εἰ πρὶν Olearius | πρὶν] πλὴν E : πρὶν (δ) Scaliger | ἀρχθῆναι F^{ac2} || 11 ἐπιψηλαφίσας E : ἐπιψηφήσας F^{ac2} 12 ταύρου Valckenaer² || 13 καρτερὸν FQ || 15 δς FQ : ᾧ A : δ E : γρ. ὅσον A^{img} χαίρω οὖν εἶπεν F^{ac2} || 19 ἄσεται Kayser² || 20 ξυμβεβλήσεται E : ξυμβήσεται FQ 21 οὐ κατακτήσει F^{ac2} || 24 δὲ ἂν] fortasse δἂν | λόγων E || 25 ἐγένετο δὲ ὁ E | ὁ om. A

- ἀρετάς, ἣν ὁμοιώνται σφιν οἱ παῖδες.’ ἐγὼ δέ σοι καὶ Δημήτριον ξυστήσω
 τὸν ἑμαυτοῦ ἐταῖρον, ὃς ξυνέσται σοι ὅποσα βούλει, διδάσκων τί δεῖ
 2 πράττειν τὸν ἀγαθόν.” “τίς δέ,” ἔφη “Ἀπολλώνι, ἡ σοφία τοῦ ἀνδρὸς
 τούτου;” “παρρησία” εἶπε “καὶ τὸ ἀληθεύειν ἐκπλήττεσθαι τε ὑπὸ μηδενός·
 245 K. ἔστι γὰρ τοῦ Κυνικοῦ κράτους.” δυσχερῶς δὲ τοῦ Τίτου τὸν κύνα ἀκούσαν- 5
 τος “Ομήρῳ μέντοι” ἔφη “νέος ὢν ὁ Τηλέμαχος καὶ δυοῖν ἐδόκει κυνῶν
 δεῖσθαι καὶ ξυμπέμπει αὐτοὺς ὁπαδοὺς τῷ μεираκίῳ εἰς τὴν τῶν Ἰθακησίων
 ἀγορὰν καίτοι ἀλόγους ὄντας, σοὶ δὲ ξυνέσται κύων, ὃς ὑπὲρ σοῦ τε πρὸς
 ἐτέρους καὶ πρὸς αὐτόν σε, εἴ τι ἀμαρτάνοις, σοφῶς ἅμα καὶ οὐδὲ ἀλόγως
 ὑλακτῆσει.” “δίδου” εἶπε “τὸν ὁπαδὸν κύνα· ξυγχωρῶ δὲ αὐτῷ καὶ δακεῖν, εἴ 10
 τι με ἀδικοῦντα αἰσθοίτο.” “γέγραπται” ἔφη “πρὸς αὐτὸν ἐπιστολή, φιλοσο-
 φεῖ δὲ ἐπὶ τῆς Ῥώμης.” “γεγράφθω,” εἶπεν “ἐβουλόμην δ’ ἂν καὶ πρὸς σέ
 ὑπὲρ ἐμοῦ τινα γράφειν, ὥς ἅμα τῆς ἐς τὴν Ῥώμην ὁδοῦ κοινωνὸς ἡμῖν
 γένοιτο.” “ἀφίξομαι,” ἔφη “ὅποτε ἀμφοῖν λῶον.”
 32. Μεταστησάμενος δὲ ὁ Τίτος τοὺς παρόντας “αὐτοί,” εἶπεν “ὦ 15
 Τυανεύ, γεγόναμεν· ξυγχωρεῖς γάρ που ἐρωτᾶν ὑπὲρ τῶν ἐμοὶ σπουδαιο-
 τάτων.” “ἐρώτα,” ἔφη “καὶ τοσοῦτῳ προθυμότερον, ὅσῳ ὑπὲρ μειζόνων.”
 “περὶ ψυχῆς” εἶπε “τῆς ἑμαυτοῦ, καὶ οὐς μάλιστα φυλαττοίμην ἂν, ἔσται
 μοι ἡ ἐρώτησις, εἰ μὴ δόξω δειλὸς δεδιώς ἥδη ταῦτα.” “ἀσφαλὲς μὲν οὖν”
 ἔφη “καὶ ἐφεστηκώς· προορᾶν γὰρ τούτου χρὴ μάλιστα.” καὶ ἐς τὸν ἥλιον 20
 ἀναβλέψας ὦμνυ αὐτὸν ἢ μὴν αὐτὸς μέλλειν ὑπὲρ τούτων πρὸς αὐτὸν λέξειν
 μηδὲ ἐρωτῶντα· τοὺς γὰρ θεοὺς φῆναί οἱ προειπεῖν αὐτῷ ζῶντος μὲν τοῦ πα-
 τρός δεδιέναι τοὺς ἐκείνῳ πολεμιοτάτους, ἀποθανόντος δὲ τοὺς ἑαυτῷ
 2 οικειοτάτους. “ἀποθανοῦμαι δὲ” εἶπε “τίνα τρόπον;” “ὅν γε” ἔφη “Ὀδυσ-
 σεὺς λέγεται· φασὶ γὰρ κακείνῳ τὸν θάνατον ἐκ θαλάττης ἐλθεῖν.” ταῦτα ὁ 25
 Δάμις ὥδε ἐρμηνεύει· φυλάττεσθαι μὲν αὐτὸν τὴν αἰχμὴν τῆς τρυγόνος, ἣ
 246 K. τὸν Ὀδυσσεά βεβλήσθαι φασι, δυοῖν δὲ ἐτοῖν μετὰ τὸν πατέρα τὴν ἀρχὴν

F 6–8 Ὀμήρῳ – ἀγορὰν resp. Hom. *Od.* 2.11 || 24–25 ὄν – ἐλθεῖν resp. Hom. *Od.* 11.134–135 || 26–27 τὴν – φασι fort. resp. Opp. *H.* 2.503–505

1 σφισιν FQ || 3 τῶν ἀγαθῶν FQ : τὸν ἀγαθόν (ἄρχοντα) Kayser^{1C} Kayser^{2T} | τὸν om. E || 5 fortasse Κράτους (nomen proprium) Schmid || 6 δυεῖν Q || 7 ξυμπέμπει A (ci. Bentley Reiske^{1/2}) : ξυμπέμπειν A^{1sl} E FQ || 9 σε om. E | σαφῶς Reiske¹ (et Jacobs³) || 10 αὐτὸν FQ || 11 γεγράφεται Reiske^{1/2} (et Kayser^{1App} Kayser^{2T}) || 13 τῆς Marc. XI.29 Par. 1696 (ci. Reiske²) : τῆς τε A E FQ : τῆς {τε} vel τῆσδε Reiske² || 16–17 ἐμοὶ σπουδαιοτάτων] ἐμοιτάτων (sic) E || 17 τοσοῦτο FQ || 18 ἔστω Q^{acuv1} || 20 τοῦτο{υ} Reiske² || 22 μηδὲ] μὴ E || 23 αὐτῷ Q || 24–25 ὁδυσσεὺς E

κατασχόντα ὑπὸ τοῦ θαλαττίου λαγῷ ἀποθανεῖν· τὸν δὲ ἰχθὺν τοῦτον παρέχεσθαι χυμούς ἀπορρήτους ὑπὲρ πάντα τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ γῇ ἀνδροφόνῃ, καὶ Νέρωνα μὲν ἐσποιοῦσαι τοῖς ἑαυτοῦ ὄψοις τὸν λαγὼν τοῦτον ἐπὶ τοὺς πολεμιοτάτους, Δομετιανὸν δὲ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Τίτον, οὐ τὸ ζῦν
 5 ἀδελφῷ ἄρχειν δεινὸν ἡγούμενον, ἀλλὰ τὸ ζῦν πράῳ τε καὶ χρηστῷ· τοιαῦτα διαλεχθέντες ἰδίᾳ περιέβαλον ἐν φανερῷ ἀλλήλους, ἀπίοντα δὲ προσειπὼν “ὦ βασιλεῦ, νίκα,” ἔφη “τοὺς μὲν πολεμίους ὅπλοις, τὸν δὲ πατέρα ἀρεταῖς.”

33. Ἡ δὲ πρὸς τὸν Δημήτριον ἐπιστολὴ ὧδε εἶχεν· “Ἀπολλώνιος
 10 φιλόσοφος Δημητρίῳ κυνὶ χαίρειν. Δίδωμί σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τοῦ τῆς βασιλείας ἡθους, σὺ δ’ ἀληθεύσαι τέ με πρὸς αὐτὸν δίδου καὶ γίγνου αὐτῷ πλήν ὀργῆς πάντα. ἔρρωσο.”

34. Οἱ δὲ τοὺς Ταρσοὺς οἰκοῦντες τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡχθοντο τῷ Ἀπολλωνίῳ διὰ τε τὰς ἐπιπλήξεις, ἐπειδὴ ζυντόνους αὐτὰς ἐποιεῖτο, διὰ τε
 15 τὸ ἀνειμένον καὶ τρυφῶντες μὴδὲ τὴν τοῦ λόγου ἀνέχεσθαι ῥώμην, τότε δ’ οὕτως τι ἡττήθησαν τοῦ ἀνδρός, ὥς οἰκιστὴν τε αὐτὸν ἡγεῖσθαι καὶ στήριγμα τοῦ ἄστεος. ἔθνε μὲν γὰρ δημοσίᾳ ὁ βασιλεὺς, ζυνέλθοῦσα δὲ ἡ πόλις ἰκέτευεν ὑπὲρ τῶν μεγίστων, ὁ δὲ μεμνήσεσθαι τούτων πρὸς τὸν πατέρα ἔφη καὶ πρεσβεύσειν αὐτὸς ὑπὲρ ὧν δέονται. παρελθὼν δὲ ὁ Ἀπολ-
 2 λώνιος “εἰ δὲ ἐνίους” ἔφη “τούτων ἐλέγξαιμι σοὶ μὲν καὶ πατρὶ τῷ σῷ πολεμίους, πεπρεσβευμένους δὲ ὑπὲρ νεωτέρων ἐς τὰ Σόλυμα, ξυμμάχους δ’ ἀφανεῖς τῶν σοι φανερωτάτων ἐχθρῶν, τί πείσονται;” “τί δὲ ἄλλο γε,”
 20 εἶπεν “ἢ ἀπολούνται;” “εἴτα οὐκ αἰσχρὸν” ἔφη “τὰς μὲν τιμωρίας αὐτίκα ἀπαιτεῖν, τὰς δὲ εὐεργεσίας ὅψε διδόναι, καὶ τὰς μὲν καθ’ ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, 247 K.
 25 τὰς δὲ εἰς κοινωνίαν γνώμης ἀνατίθεσθαι;” ὑπερησθεις δὲ ὁ βασιλεὺς “δίδωμι τὰς δωρεάς,” εἶπεν “οὐ γάρ μοι ἀχθέσεται ὁ πατὴρ ἀληθείας ἡττωμένῳ καὶ σοῦ.”

Τ 9–12 Ἀπολλώνιος – πάντα aff. *Ep.Ap.* 77e Penella

3 ἐμποιοῦσαι FQ | ἑαυτοῖς A || 4 δομετιανὸν Q | ἐπὶ om. FQ | οὐ τὸ αὐτῷ Scaliger | τὸ τῷ A || 5 ἀλλά] ἄμα FQ | τὸ E : τῷ A FQ | ζύν πράῳ] ξυμπράῳ Q | πράῳ] πατέρα E
 6 ἀλλήλους ἐν φανερῷ FQ || 7 νίκα ὦ βασιλεῦ E FQ || 9–10 Ἀπολλώνιος φιλόσοφος et χαίρειν om. *Ep.Ap.* || 10 Δημητρίῳ] Δημητρίῳ Σουνιεῖ *Ep.Ap.* O | κυνὶ om. *Ep.Ap.* NZ || 11 με A *Ep.Ap.* : μοι A^{1st} E FQ *Ep.Ap.* LrPs || 12 πάντα om. FQ ἔρρωσο om. *Ep.Ap.* || 18 μεμνήσεσθαι A (ci. Valckenaer² Kayser^{1/2}) : μεμνήσθαι E FQ || 22 δ’ om. FQ | τί²] τὸ Q || 24 καθ’ ἑαυτὸν Kayser^{1/2} : εἰς ἑαυτὸν E : εἰς καθ’ ἑαυτὸν A : ὅφ’ ἑαυτῷ F : ἐφ’ ἑαυτῷ Q || 25 γνώμην E || 26 ἀχθεσθήσεται A

35. Τοσαῦτα ἔθνη φασὶν ἐπελθεῖν τὸν Ἀπολλώνιον σπουδάζοντά τε καὶ σπουδάζομενον. αἱ δὲ ἐφεξῆς ἀποδημίαι πολλαὶ μὲν ἐγένοντο τῷ ἀνδρί, οὐ μὴν τοσαῦταί γε ἔτι, οὐδὲ ἐς ἕτερα ἔθνη πλὴν ἃ ἔγνω· περὶ τε γὰρ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ Αἴγυπτον καταβάντι αὐτῷ ἐξ Αἰθιοπίας διατριβὴ πλείων ἐγένετο, περὶ τε Φοίνικας καὶ Κίλικας Ἰωνάς τε καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Ἰταλοὺς πάλιν 5 οὐδαμοῦ ἐλλείποντι τὸ μὴ οὐχ ὁμοίῳ φαίνεσθαι. χαλεποῦ γὰρ τοῦ γνῶναι ἑαυτὸν δοκοῦντος χαλεπώτερον ἔγωγε ἡγοῦμαι τὸ μέναι τὸν σοφὸν ἑαυτῷ ὅμοιον· οὐδὲ γὰρ τοὺς πονηρῶς φύντας ἐς τὸ λῶον μεταστήσει μὴ πρότερον 2 ἐξασκήσας τὸ μὴ αὐτὸς μεθίστασθαι. ὑπὲρ μὲν δὴ τούτων ἐν ἑτέροις λόγοις ἱκανῶς εἴρηκα διδάσκων τοὺς μὴ μαλακῶς αὐτοῖς ὁμιλοῦντας, ὅτι τὸν 10 ἀτεχνῶς ἄνδρα μήτε μεταστήσει τι μήτε δουλώσεται. ὥς δὲ μήτε ἐς λόγων ἵοιμεν μήκος ἀκριβῶς ἀναδιδάσκοντες τὰ παρ' ἐκάστοις αὐτῷ φιλοσοφηθέντα μήτ' αὐτὸ διαπηδῶντες φαινοίμεθα λόγον, ὃν οὐκ ἀπόνως παραδίδομεν τοῖς ἀπείροις τοῦ ἀνδρός, δοκεῖ μοι τὰ σπουδαιότερα ἐπελθεῖν τούτων καὶ ὅποσα μνήμης ἀξιώσεται. ἡγώμεθα δὲ αὐτὰ παραπλήσια ταῖς τῶν Ἀσκληπιαδῶν 15 ἐπιδημίαις.

36. Μειράκιον ἑαυτοῦ μὲν ἀπαιδεύτως εἶχε, τοὺς δὲ ὄρνις ἐπαίδευε καὶ 248 K. ξυνοίκους ἐπὶ σοφίᾳ ἐποιεῖτο· ἐδίδασκε δὲ αὐτοὺς λαλεῖν τε ὅσα οἱ ἄνθρωποι καὶ τερετίζειν ὅσα αὐλοῖ. τούτῳ περιτυχὼν “τί” ἔφη “ἐπιτηδεύεις;” ἐπεὶ δὲ 20 τὰς τε ἀηδόνας αὐτῷ διήει καὶ τοὺς κοψίχους καὶ ὅποσα εὐγλωττίζοι τοὺς χαραδριούς, τὴν φωνὴν δὲ ἀπαιδεύτον ἐφαίνετο, “δοκεῖς μοι” ἔφη “διαφθεῖρειν τοὺς ὄρνις, πρῶτον μὲν τῷ μὴ ξυγχωρεῖν αὐτοῖς τὸ αὐτῶν φθέγμα οὕτως ἥδ' ὃν, ὥς μὴδ' ἂν τὰ μουσικὰ τῶν ὀργάνων εἰς μίμησιν αὐτοῦ καταστήναι, εἴτα καὶ τῷ κάκιστα Ἑλλήνων αὐτὸς διαλεγόμενος μαθητὰς 2 αὐτοὺς ποιεῖσθαι ἀφωνίας. ἐπιτρίβεις δ', ὦ μειράκιον, καὶ τὸν σεαυτοῦ οἶκον· βλέψαντι γὰρ ἐς τοὺς ἀκολούθους καὶ ὥς κατεσκεύασαι, τῶν ἄβρων ἔμοιγε καὶ οὐκ ἀπλότων φαίνῃ, τοὺς δὲ τοιούτους ὑποβλίττουσιν οἱ συκοφάνται κέντρα ἐπ' αὐτοὺς ἡρμενοὶ τὴν γλώτταν. καὶ τί χρήσῃ τῇ φιλορνηθίᾳ τότε; οὐδὲ γὰρ τὰ πασῶν ἀηδόνων μέλη ξυμφέρων ἀποσοβήσεις αὐτοὺς ἐγκει-

T 27–28 τοὺς – γλώτταν aff. Phot. 334a26–27

1 ἐπελθεῖν om. FQ || 3 ἐς om. E | ἐπὶ ἐν FQ || 5 κίλικας E || 9 μὴ αὐτὸς] μὴ αὐτὸς μὴ E F || 10 τοῖς F (οὐς F^{2sl}) || 15 ἀξιώτερα Cobet : ἀξιώτατα Madvig 16 ἐπιθυμίαις E || 19 ὅσα οἱ αὐλοῖ Aldina | τοῦτο Q || 21 χαραδριούς A E (ci. Papabasileiou) : χαραδρίους FQ || 22 αὐτῶν scripsi : αὐτῶν A E FQ : ἑαυτῶν Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || 24 καταστήναι A^{1sl} : καταστήσαι A E FQ αὐτὸς] αὐτοὺς E || 29 πασῶν] παυσῶν (sic) E | ἀποβήσεις E^{ac1} Q

- μένους τε καὶ ἐρείδοντας, ἀλλ' ἐπαντλεῖν χρὴ τῶν ὄντων καὶ προβάλλειν αὐτοῖς τὸ χρυσίον, ὥσπερ τὰ μελίσγματα τοῖς κυσί, κὰν ὑλακτώσιν, αὐθις 3
 διδόναι καὶ αὐθις, εἴτα αὐτὸν πεινῆν ὕστερον καὶ ἀπορεῖν. δεῖ δέ σοι
 ἐκτροπῆς λαμπρᾶς καὶ μεταβολῆς ἥδη τινὸς τῶν τρόπων, ὡς μὴ λάθῃς
 5 πτερορρυήσας τὸν πλοῦτον καὶ ἀξίως πράττων τοῦ θρηνεῖσθαι μᾶλλον ὑπ' ὀρνίθων ἢ ἄδεσθαι. τὸ δὲ φάρμακον τῆς μεταβολῆς οὐ μέγα· ἔστι γάρ τι ἐν ἀπάσαις πόλεσιν ἔθνος ἀνθρώπων, ὃ σὺ οὐπω μὲν γινώσκεις, καλοῦσι δὲ αὐτὸ διδασκάλους. τούτοις ἀπὸ τῆς οὐσίας μικρὰ δοὺς ἀσφαλῶς κεκτήσῃ τὰ πλείω· ῥητορικὴν γάρ σε παιδεύσουσι τὴν τῶν ἀγοραίων, ῥαδία δ' ἡ τέχνη. εἰ
 10 μὲν γὰρ παιδὰ σε ἐώρων ἔτι, ξυμβούλευον ἂν φοιτᾶν ἐπὶ φιλοσόφων τε καὶ σοφιστῶν θύρας καὶ σοφία πάσῃ τὴν οἰκίαν τὴν σεαυτοῦ φράττειν· ἐπεὶ δὲ
 249 K. ἔξωρος τούτων τυγχάνεις ὢν, τὸ γοῦν ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν ἐκμαθε, νομίσας, εἰ μὲν τὰ τελεώτερα ἔμαθες, κὰν ὅμοιος ἀνδρὶ ὀπλιτεύοντί τε καὶ φοβερῷ δόξαι, ταυτὶ δ' ἐκμαθὼν τὴν τῶν ψιλῶν τε καὶ σφενδονητῶν σκευὴν ἔξεις·
 15 βάλλοισ γὰρ ἂν τοὺς συκοφάντας ὥσπερ τοὺς κύνας.” ξυνήκε τὸ μεिरάκιον τούτων καὶ τὰς τῶν ὀρνίθων διατριβὰς ἐκλιπὼν εἰς διδασκάλων ἐβάδισεν, ὑφ' ὧν καὶ ἡ γνῶμη αὐτῷ καὶ ἡ γλῶττα ἰσχυσε.
37. Δυοῖν δὲ λόγοιν ἐν Σάρδεσι λεγομένοιν, τοῦ μὲν, ὡς ὁ Πακτωλός ποτε τῷ Κροίσῳ ψήγμα χρυσοῦ ἄγοι, τοῦ δέ, ὡς πρεσβύτερα τῆς γῆς εἶη τὰ
 20 δένδρα, τὸν μὲν πιθανῶς ἔφη πεπιστεῦσθαι· χρυσία γὰρ εἶναι ποτε τῷ Τμῶλῳ ψαμμῶδη καὶ τοὺς ὄμβρους αὐτὰ φέρειν ἐς τὸν Πακτωλὸν κατασύροντας, χρόνῳ δέ, ὅπερ φιλεῖ τὰ τοιαῦτα, ἐπιλιπεῖν αὐτὰ ἀποκλυσθέντα. τοῦ δ' ἐτέρου λόγου καταγελάσας “ὕμεις μὲν” ἔφη “προγενέστερα τῆς γῆς φατε εἶναι τὰ δένδρα, ἐγὼ δὲ πολλὸν οὕτως χρόνον φιλοσοφῆσας οὐπω ἔγνω
 25 οὐρανοῦ προγενεστέρους ἀστέρας,” διδάσκων ὅτι μὴδ' ἂν γένοιτό τι τοῦ ἐν ᾧ φύεται μὴ ὄντος.

T 16–17 εἰς – ἰσχυσε aff. Phot. 334a27–29

1 ἀπαντλεῖν Valckenaer² || 4 ἐντροπῆς Reiske^{1/2} | καὶ μεταβολῆς λαμπρᾶς E λαλήθῃς E || 8 κτήση FQ || 9 τὴν om. E || 11 πράττειν A || 13 κὰν ὅμοιος] <καὶ οὐ>κ ἀνόμοιος Reiske¹ : <καὶ οὐ>κ ἀνόμοιος <ἂν> Reiske² || 14 δεῖξει E | ἔξιν Reiske² 16 ἐκλιπὼν Q | ἐβάδιζεν Phot. || 18 ὁ om. A || 19 χρυσοῦ E || 20 πεπιστεῦσθαι Q χρυσεία Reiske^{1/2} || 21–22 κατασύραντας FQ || 22 ἀπολιπεῖν Q || 26 φύ(σ)ετα Richards

38. Στασιάζοντος δὲ τὴν Ἀντιόχειαν τοῦ τῆς Συρίας ἄρχοντος καὶ καθιέντος εἰς αὐτοὺς ὑποψίας, ὅφ' ὧν διεισθήκεσαν, ἐκκλησίαζε μὲν ἡ πόλις, σεισμοῦ δὲ γενναίου προσπεσόντος ἐπτήξαν καί, ὅπερ ἐν διοσημείαις εἶωθεν, ὑπὲρ ἀλλήλων εὗξαντο. παρελθὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “ὁ μὲν θεὸς” ἔφη “διαλλακτῆς ὑμῶν σαφὲς γέγονεν, ὑμεῖς δὲ οὐδ' ἂν αὐθις στασιάσατε, 5
250 K. τὰ αὐτὰ φοβούμενοι.” καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἐς ἔννοιαν ὧν πείσονται καὶ ταῦτο τοῖς ἐτέροις φοβήσονται.

39. Ἄξιον δὲ καὶ τούτου ἐπιμνησθῆναι. ἔθυε τις ὑπὲρ θησαυροῦ τῇ Γῇ καὶ οὐδὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τούτου ὤκνει, ὁ δ' ἐνθυμηθεὶς, οἶων ἔρα, “δεινὸν γε” ἔφη “χρηματιστὴν ὀρώ.” “κακοδαίμονα μὲν οὖν,” 10
εἶπεν “ὧ γε ἔστιν οὐδὲν πλὴν ὀλίγων, ἃ μὴ ἀπόχρη βόσκειν τὸν οἶκον.” “ἔοικας” ἔφη “πολλοὺς τρέφειν καὶ ἀργοὺς οἰκέτας· οὐδὲ γὰρ αὐτός γε τῶν ἀσόφων φαίνει.” ὁ δὲ ἡρέμα ἐπιδακρύσας “θυγάτριά μοι” εἶπεν “ἔστι τέτταρα καὶ φερνῶν δεῖ τεττάρων, ἐμοὶ δὲ εἰσι δισμύριαί που δραχμαὶ νῦν, ἐπειδὴν δὲ ταῖς θυγατράσι κατανεμηθῶσιν, ἐκεῖναί τε σμικρὰ εἰληφέναι 15
2 δόξουσιν ἐγὼ τε ἀπολοῦμαι ἔχων οὐδέν.” παθὼν οὖν τι πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος “ἐπιμελησόμεθά σου” ἔφη “κἀγὼ καὶ ἡ Γῆ· φασὶ γάρ σε θύειν αὐτῇ.” καὶ εἰπὼν ταῦτα περιήρει τὰ προάστ[ε]ια, ὥσπερ οἱ τοὺς καρποὺς ὠνούμενοι, ἰδὼν δὲ τι χωρίον ἐλαῶν πλήρες καὶ ἡσθεῖς τοῖς δένδρεσιν, ὡς εὐφυᾶ τε ἦν καὶ μεγάλα, καὶ τινος κηπίου ἐν αὐτῷ ὄντος, ἐν ᾧ σμήνη τε καὶ ἄνθη 20
ἑώρατο, παρήλθεν ἐς τὸ κηπίον ὥς τι ἐπισκεψόμενος μεῖζον καὶ προσευξάμενος τῇ Πανδώρα ἔχῃ εἰς τὸ ἄστυ. βαδίσας δὲ παρὰ τὸν τοῦ ἀγροῦ δεσπότην, ᾧ πλουτοῦς ἐκ τῶν παρανομωτάτων πεπόριστο τὰς Φοινίκων οὐσίας ἐνδεικνύντι “χωρίον” ἔφη “τὸ δεῖνα πόσου ἐπρίω καὶ τί πεπόνηται σοι ἐς

T 10–11 δεινόν – οἶκον aff. Phot. 334a29–31

1 Συρίας] ἄριας E || 2 εἰς] ὑπ' E | διεισθήκεσαν E FQ : διειστήκεσαν (sic) (ὡς ἂν) dubitanter Richards || 2–3 ἐκκλησίαζε (vel ἐκκλησιάζει) μὲν ἡ πόλις Reiske² : ἐκκλησιαζομένη πόλις A E FQ : (ἐθορύβει) ἐκκλησιαζομένη (ἡ) πόλις Reiske¹ : ἐκκλησιαζομένη (ἡ) πόλις Phillimore || 3 διοσημείας E^{1st} Q || 4 ἡῦξαντο Aldina (Kayser^{1/2}) || 5 ὑμῶν] ἡμῶν Q | σαφὲς om. Q | αὐτῖς E || 6 ὧν ποτε πείσονται F^{2st} Q 6–7 καί² – φοβήσονται corruptum censet Reiske² || 6 καί²] εἰ Reiske¹ : καὶ (ὡς) Kayser^{1App} Kayser^{2T} : καὶ (κατὰ) Radermacher : καὶ (ὅπως) temptanter Mastro- narde || 8 θησαυροῦ] θ[7] Q || 10 οἶων] ω (sic) E^{ac1} | γε] τε F^{ac} : γὰρ Phot. A : σε Westermann^{Adn} || 11 ἃ μὴ] ᾧ μὴδ' Reiske² || 12 οὐδὲ A : οὐ E FQ || 13 ὁ δὲ] ὁζῶν (sic) E | μοι om. A E || 14 φερνῶν Q | τεττάρων ἐπ' ἐμοὶ E | δυσμύριαί A || 15 τε] μὲν Reiske¹ | σμικρὰ A || 16 τε] δὲ F || 17 ἐπιμεληθησόμεθα Q || 18 προῆει E FQ προάστ[ε]ια scripsi, iubente Radt 2015 || 19 ἐλαῶν Kayser^{1/2} || 22 τὸ om. FQ | περὶ E || 23 ἐπεπόριστο FQ

- αὐτό;” τοῦ δὲ πέρυσι μὲν ἐωνῆσθαι τὸν ἀγρὸν πεντακισχιλίων καὶ μυρίων
 φήσαντος, οὕτω δ’ ἐκπεποιηκέναι τι, πείθει τὸν ἀνθρώπον ἀποδόσθαι οἱ
 3 δισμυρίων αὐτόν, εὐρημα ποιησάμενον τὰς πεντακισχιλίας. ὁ μὲν δὴ τοῦ
 251 K. θησαυροῦ ἐρῶν οὕτω ξυνίει τοῦ δώρου, ἀλλ’ οὐδ’ ὤετο ἴσα ἔχειν, τοσοῦτ’ ὃ
 5 ἐλάττω, ὅσῳ τὰς μὲν δισμυρίας ἐν ταῖν χεροῖν οὕσας ἐφ’ ἑαυτῷ εἶναι ἄν, τὸν
 δ’ ἀντ’ αὐτῶν ἀγρὸν ἐπὶ πάχναις κείσεσθαι καὶ χαλάσαις καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ
 τοὺς καρποὺς φθείρει. ἐπεὶ δὲ ἀμφορέα μὲν τρισχιλίων δαρεϊκῶν αὐτίκα
 εὔρε περὶ αὐτὸ μάλιστα τὸ ἐν κηπίῳ σμήνος, εὐφόρου δὲ τοῦ τῆς ἐλαίας
 καρποῦ ἔτυχεν οὐκ εὐφορούσης τότε τῆς ἄλλης γῆς, ὕμνοι αὐτῷ ἐς τὸν
 10 ἀνδρα ἡδοντο καὶ μνηστήρων θεραπευόντων αὐτὸν πλέα ἦν πάντα.
 40. Κἀκεῖνα ἀξιομνημόνευτα εὔρον τοῦ ἀνδρός. ἔραν τις ἐδόκει τοῦ τῆς
 Ἀφροδίτης ἔδους, ὃ ἐν Κνίδῳ γυμνὸν ἴδρυται, καὶ τὰ μὲν ἀνετίθει, τὰ δ’
 ἀναθήσειν ἔφασκεν ὑπὲρ τοῦ γάμου. Ἀπολλωνίῳ δὲ καὶ ἄλλως μὲν ἀτοπα
 15 ἐδόκει ταῦτα, ἐπεὶ δὲ μὴ παρηγείτο ἡ Κνίδος, ἀλλ’ ἐναργεστέραν ἔφασαν τὴν
 θεὸν δόξειν, εἰ ἐρῶτο, ἔδοξε τῷ ἀνδρὶ καθῆραι τὸ ἱερὸν τῆς ἀνοίας ταύτης· καὶ
 ἐρομένων τῶν Κνιδίων αὐτόν, εἴ τι βούλοιο τῶν θυτικῶν ἢ εὐκτικῶν
 διορθοῦσθαι, “ὀφθαλμοὺς” ἔφη “διορθώσομαι, τὰ δὲ τοῦ ἱεροῦ πάτρια
 2 ἐχέτω, ὡς ἔχει.” καλέσας οὖν τὸν θρυπτόμενον ἤρετο αὐτόν, εἰ θεοὺς νενόμι-
 κε, τοῦ δ’ οὕτω νομίζειν θεοὺς φήσαντος, ὡς καὶ ἔραν αὐτῶν, καὶ τῶν γάμων
 20 μνημονεύσαντος, οὓς θύσειν ἡγείτο, “σὲ μὲν ποιηταὶ” ἔφη “ἐπαίρουσι τοὺς
 Ἀγχιόσας τε καὶ τοὺς Πηλέας θεαῖς συζυγῆναι εἰπόντες, ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ ἔραν
 καὶ ἐρᾶσθαι τότε γινώσκω· θεοὶ θεῶν, ἀνθρωποὶ ἀνθρώπων, θηρία θηρίων
 καὶ καθάπαξ ὅμοια ὁμοίων ἐρᾷ ἐπὶ τῷ ἔτυμα καὶ συγγενῇ τίττειν, τὸ δὲ
 25 ἑτερογενὲς τῷ μὴ ὁμοίῳ ξυνελθὼν οὔτε ζυγὸς οὔτε ἔρως. εἰ δὲ ἐνεθυμοῦ τὰ
 Ἰξίονος, οὐδ’ ἂν εἰς ἔννοιαν καθίστασο τοῦ μὴ ὁμοίων ἐρᾶν. ἀλλ’ ἐκεῖνος μὲν 252 K.

Τ 2–3 πείθει – πεντακισχιλίας aff. Phot. 334a31–33 || 3–7 ὁ – φθείρει aff. Phot. 334a33–38

1 πεντακισχιλίων καὶ Marc.XI.29 Par.1696 : πεντακισχιλίων δὲ καὶ A E FQ || 2 τι om. E FQ || 3 δισμυρίων] διὰ μυρίων Phot.A : δχμυρίων (sic) Phot.M | αὐτῶν Phot.A | τὰς πεντακισχιλίας] τοὺς πεντακισχιλίους FQ : τὰς πέντε Phot. || 4 ξυνήει Phot.A | οὐδ’ om. E FQ Phot. || 5 δυσμυρίας A | ταῖς χερσίν Phot. : τοῖν χεροῖν Cobet | οὕσαις A E || 6 πέχναις E | κείσθαι Phot.A || 8 ἐν τῷ κηπίῳ FQ 9 εὐφορούσης] εὐφροσύνης A || 12 ἔδους A : εἰδους A^{1sl} E FQ || ἴδρυτο A^{1sl} || 13 δὲ] μὲν FQ | μὲν om. FQ || 15 τῷ] τὸ E | καθάραι F (per compendium Q [κα^{θρ}]) 19 νομίζειν – γάμων om. E^{ac3mg} || 20 θύσειν E : θήσειν A : θύειν FQ | (ὅσον οὕτω) ἡγείτο vel (ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν) ἡγείτο Reiske² || 21 συζυγῆναι] συμμιγῆναι E 23 post ἐρᾷ habet ἀλλ’ ἐκεῖνος μὲν τρόχῳ εἰκασμένος (= 219.25–220.1) A, linea del. A¹ | ἔτυμα] ἐτοῖμα E : ὅμοια E^{3sl} FQ || 25–220.1 μὲν (ἐν) Cobet

〈έν〉 τροχῷ ἡκισμένος δι' οὐρανοῦ κνάμπτεται, σὺ δ', εἰ μὴ ἄπει τοῦ ἱεροῦ, ἀπολῇ ἐν ἀπάσῃ τῇ γῇ οὐδ' ἀντειπεῖν ἔχων τὸ μὴ οὐ δίκαια τοὺς θεοὺς ἐπὶ σοὶ γινῶναι.” ὧδε ἡ παροινία ἐσβέσθη καὶ ἀπῆλθεν ὁ φάσκων ἐρᾶν ὑπὲρ συγγνώμης θύσας.

41. Σεισμῶν δὲ κατασχόντων ποτὲ τὰς ἐν τῷ ἀριστερῷ Ἑλλησπόντῳ 5 πόλεις, Αἰγύπτιοι μὲν καὶ Χαλδαῖοι περὶ αὐτὰς ἡγείροντο ὑπὲρ συλλογῆς χρημάτων, ὡς δεκαταλάντους θυσίας Γῆ καὶ Ποσειδῶνι θύσοντες, ξυνέφερον δ' αἱ πόλεις τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ κοινού, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν οἰκ(εί)ων ὑποκείμενοι τῷ φόβῳ, οἱ δέ, εἰ μὴ ἐπὶ τραπεζῶν ἐκτεθεῖη τὸ ἀργύριον, οὐκ ἂν ἔφασαν ὑπὲρ αὐτῶν θῦσαι. δοκεῖ δὴ τῷ ἀνδρὶ μὴ περιδεῖν τοὺς Ἑλλησποντίους καὶ 10 παρελθὼν ἐς τὰς πόλεις τοὺς μὲν ἀπῆλασεν ὡς θησαυρὸν πεποιημένους τὰ ἐτέρων κακά, τὰς δὲ αἰτίας τῶν μηνιμάτων ξυλλαβῶν καὶ ὡς ἐκάστη πρόσφορον θύσας ἀπεύξατο τὴν προσβολὴν δαπάνῃ σμικρᾷ καὶ ἡ γῆ ἔστη.

42. Δομετιανοῦ δὲ βασιλέως ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον εὐνούχους τε μὴ ποιεῖν νομοθετήσαντος ἀμπέλους τε μὴ φυτεῦν ἔτι καὶ τὰς πεφυτευμένας 15 δὲ αὐτῶν ἐκκόπτειν, παρελθὼν ἐς τοὺς Ἴωνας Ἀπολλώνιος “τὰ μὲν προστάγματα οὐ πρὸς ἐμὲ” ἔφη “ταῦτα· μόνος γὰρ ἴσως ἀνθρώπων οὕτε αἰδοῖων δέομαι οὕτε οἴνου. λέληθε δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν μὲν ἀνθρώπων φειδόμενος, τὴν δὲ γῆν εὐνουχίζων.” ὅθεν ἐς θάρσος ἡ Ἰωνία ἤλθε πρεσβεύσασθαι πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ ἀμπέλων καὶ παραιτήσασθαι νόμον, ὃς ἐκέλευε καὶ 20 δηοῦσθαι τὴν γῆν καὶ μὴ φυτεῦσθαι.

43. Κἀκεῖνα ἐν Ταρσοῖς τοῦ ἀνδρὸς ἄδουσι. κύων ἐνεπεπτῶκει ἐφῆβῳ 2553 K. λυττῶν καὶ ἀπῆγε τὸν ἔφηβον τὸ δῆγμα ἐς τὰ τῶν κυνῶν πάντα· ὑλάκτει τε γὰρ καὶ ὠρύετο καὶ τετράπους ἔθει τῷ χεῖρε ὑπέχων τῷ δρόμῳ. νοσοῦντι δ' αὐτῷ τριακοστὴν ἡμέραν ἐφίσταται μὲν ὁ Ἀπολλώνιος ἄρτι ἐς τοὺς 25

T 22–221.20 κύων – λυττῶν resp. Eus. 34.10–14 (p. 176 des Places), 35.26–27 (p. 178 des Places)

1 ἡκισμένος Bentley : εἰκασμένος **A E FQ** : ἔγκεκλασμένος Jacobs⁶ : ἐληλασμένος Scheibe | κνάμπτεται **A** : κάμπτεται **E FQ** : κνά{μ}πτεται Cobet || **2** ἀπολεῖ Cobet ἀπάσι **E** || **5** Ἑλλησπόντου **A**^{1sl} || **7** δεκαταλάντους] δὲ καταλάντους **E** || **8** οἰκ(εί)ων scripsi : οἴκων **A**^{1pc} **E FQ** : **κων **A**^{ac1} || **9** τεθεῖη **Q** | ἔφασαν **E** || **10** post Ἑλλησποντίους lacunam statuit Kayser^{2T} quam in adnotatione exempli gratia voce πιεζομένους explet || **11** τοὺς] τὰς **FQ** | πεποιημένας **FQ** || **13** μικρᾷ **E** || **14** δομιτιανοῦ **Q**^{1sl} || **16** αὐτῶν] αὐτοὺς Reiske¹ : fortasse delendum | Ἴωνας ὁ ἀπολλώνιος **FQ** || **17–18** ἀνθρώπων – μὲν] ἂν **E**^{ac3mg} || **18** οἴνων **Q** || **20** ἀμπέλων] ἀνθρώπων **E** (ἀμπέλων **E**^{3mg}) || **21** καὶ] καὶ (ἀμπελον) Reiske^{1/2} || **23** πάντα] τάγματα **Q** || **24** γὰρ om. **Q**

- Ταρσοὺς ἤκων, κελεύει δὲ ἀνιχνευθῆναι οἱ τὸν κύνα, δς ταῦτα εἰργάσατο, οἱ δ' οὔτε ἐντετυχηκέναι τῷ κυνὶ ἔφασαν (ἔξω γὰρ τείχους εἰλήφθαι αὐτὸν τοῦ ἐφήβου πρὸς ἀκοντίοις ὄντος) οὐτ' ἂν τοῦ νοσοῦντος μαθεῖν, ἥτις ἡ ἰδέα τοῦ κυνός, ἐπεὶ μὴδὲ αὐτὸν ἔτι οἶδεν. ἐπισχῶν οὖν “ὦ Δάμι,” ἔφη “λευκὸς ὁ κύων λάσιος προβατευτικὸς Ἀμφιλοχικῶ Ἴσος, προσέστηκε δὲ τῇ δεινῇ κρήνῃ τρέμων· τὸ γὰρ ὕδωρ καὶ ποθεῖ καὶ δέδοικεν. ἄγε μοι τοῦτον ἐπὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην, ἐφ' ἧς αἱ παλαιστραι, μόνον εἰπών, ὅτι ὑπ' ἐμοῦ καλοῖτο.” ἐλθθεὶς δ' ὁ κύων ὑπὸ τοῦ Δάμιδος ὑπεκλίθη τοῖς τοῦ Ἀπολλωνίου ποσίν, ὥσπερ οἱ βῶμιοι τῶν ἱκετῶν κλαίων, ὁ δ' ἡμέρου τε αὐτὸν ἔτι μᾶλλον καὶ τῇ χειρὶ ἐπράυνε, τὸν ἔφηβόν τε ἴσθη ἐγγὺς ξυνέχων αὐτός. ὥς δὲ μὴ λάθοι τοὺς πολλοὺς μέγα ἀπόρρητον, “μεθέστηκε μὲν” ἔφη “ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἡ Τηλέφου ψυχὴ τοῦ Μυσοῦ, Μοῖραι δ' ἐπ' αὐτῷ ταῦτα βούλονται,” καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐκέλευσε τὸν κύνα περιλιχμήσασθαι τὸ δῆγμα, ὥς ἱατρὸς αὐτῷ πάλιν ὁ τρώσας γένοιτο. ἐπεστράφη τὸ ἐντεῦθεν ἐς τὸν πάτερ ὁ παῖς καὶ ξυνῆκε τῆς μητρὸς προσεΐπέ τε τοὺς ἡλικας καὶ ἔπιδε τοῦ Κύνδου. περιώφθη δὲ οὐδὲ ὁ κύων, ἀλλὰ κάκεινον εὐξάμενος τῷ ποταμῷ δι' αὐτοῦ ἦκεν. ὁ δ' ἐπειδὴ διέβη τὸν Κύνδον, ἐπιστὰς τῇ ὄχθῃ φωνήν τε ἀφῆκεν, ὅπερ ἦκιστα περὶ τοὺς λυτῶντας τῶν κυνῶν συμβαίνει, καὶ τὰ ὦτα ἀνακλάσας ἔσεισε τὴν οὐρὰν ξυνιείς τοῦ ἐρρῶσθαι· φαρμακοποσία γὰρ λύττης ὕδωρ, ἣν θαρσύνῃ αὐτὸ ὁ λυτῶν. Τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς τὰ ὑπὲρ ἱερῶν τε καὶ πόλεων καὶ πρὸς δῆμους καὶ ὑπὲρ δῆμων καὶ τὰ ὑπὲρ τεθνεώτων ἢ νοσοῦντων καὶ τὰ πρὸς σοφοὺς τε καὶ μὴ σοφοὺς καὶ τὰ πρὸς βασιλέας, οἱ ξύμβουλον αὐτὸν ἀρετῆς ἐποιοῦν(το).

254 K.

| 3

1 δὲ ἀνιχνευθῆναι οἱ] δὲ οἱ ἀνιχνευθῆναι F : δέοι ἀνιχνευθῆναι Q | εἰργασται Q : fortasse εἰργαστο || 4 εἶδεν Reiske¹ || 5 προσέστηκε FQ || 9 οἰκετῶν E || 11 iuxta λάθοι aliquid deesse censet Reiske² || 12 τηλεχοῦ F (φ F^{2sl}) | ταῦτα Jacobs¹ : ταῦτα AE FQ || 13 βουλ(εύ)ονται Headlam || 14 ὥς εἰ ἱατρὸς F^{ac} : ὥς ὁ ἱατρὸς Q | πάλιν αὐτῷ E || 16 κάκεινων E || 16-17 δι' αὐτοῦ om. Q || 17 ἐπεὶ EFQ || 20 αὐτῷ E || 21 καὶ τὰ πρὸς FQ | τὰ om. FQ || 22 ἢ] fortasse καὶ || 23 ἐποιοῦν(το) Boissonade²

- 254 K.** **I.** Οἶδα καὶ τὰς τυραννίδας, ὥς ἐστιν ἀρίστη βάσανος ἀνδρῶν φιλοσοφούντων, καὶ συγχωρῶ σκοπεῖν, ὃ τι ἕκαστος ἐτέρου ἦττον ἢ μᾶλλον ἀνὴρ ἔδοξεν, ὁ λόγος δέ μοι ξυντείνει ἐς τόδε. κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς Δομετιανὸς ἐτυράννευσε, περιέστησαν τὸν ἄνδρα κατηγορίαι καὶ γραφαί, ὅπως μὲν ἀρξάμεναι καὶ ὀπόθεν καὶ ὃ τι ἐκάστη ὄνομα, δηλώσω αὐτίκα. ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη λέξαι, τί μὲν εἰπὼν, τίς δὲ εἶναι δόξας ἀπῆλθε τῆς κρίσεως ἐλὼν μᾶλλον τὸν τύραννον ἢ ἀλοὺς αὐτός, δοκεῖ μοι διελθεῖν πρὸς τοῦτων, ὅποσα εὖρον ἀφηγήσεως ἄξια σοφῶν ἀνδρῶν πρὸς τυράννους ἔργα παραδεικνύειν τε αὐτὰ τοῖς Ἀπολλωνίου. χρὴ γάρ που τάληθες οὕτω μαστεύειν.
- 2.** Ζήνων μὲν τοῖνον ὁ Ἐλεάτης (διαλεκτικῆς δὲ οὗτος δοκεῖ ἄρξαι) τὴν Νεάρχου τοῦ Μυσοῦ καταλύων τυραννίδα ἦλω καὶ στρεβλωθεὶς τοὺς μὲν ἑαυτοῦ ξυνωμότας ἀπεσιώπησεν· οἱ δ' ἦσαν τῷ τυράννῳ βέβαιοι, διαβαλὼν τούτους ὥς οὐ βεβαιούς, οἱ μὲν ὥς ἐπ' ἀληθείᾳ ταῖς αἰτίαις ἀπέθανον, ὁ δ' ἐλεύθερα τὰ Μυσῶν ἤγαγε τὴν τυραννίδα περὶ ἑαυτῇ σφήλας. Πλάτων δὲ ὑπὲρ τῆς Σικελιωτῶν ἐλευθερίας ἀγωνά φησιν ἄρασθαι συλλαβῶν τῆς 15
- 2** διανοίας ταύτης Δίῳνι. Φύτων δὲ Ῥηγίου ἐκπεσὼν κατέφυγε μὲν ἐπὶ Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον, μειζόνων δὲ ἀξιωθεὶς ἢ τὸν φ(ε)ύγοντα εἰκὸς **255 K.** συνῆκε μὲν τοῦ τυράννου {καὶ} ὅτι τοῦ Ῥηγίου ἐρώη, Ῥηγίνοις δ' ἐπιστέλλων ταῦτα ἦλω. καὶ ὁ μὲν τύραννος ἐνὸς τῶν μηχανημάτων ἀνάψας αὐτὸν ζῶντα προσήγαγε τοῖς τείχεσιν, ὥς μὴ βάλλοιεν οἱ Ῥηγῖνοι τὸ μηχανήμα φειδοῖ τοῦ Φύτωνος, ὁ δὲ ἐβόα βάλλειν· σκοπὸς γὰρ αὐτοῖς ἐλευθερίας εἶναι. Ἡρακλείδης δὲ καὶ Πύθων οἱ Κόττυν ἀποκτείναντες τὸν Θράκα Αἰνίῳ μὲν ἤστην ἄμφω, τὰς δὲ Ἀκαδημείους διατριβάς ἐπασκοῦντε σοφῷ τε ἐγενέσθην καὶ οὕτως ἐλευθέρω. τὰ δὲ Καλλιस्थένους τοῦ Ὀλυνθίου τίς οὐκ οἶδεν; ὃς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπαινέσας τε καὶ διαβαλὼν Μακεδό- 25

F 13–14 ὁ – ἤγαγε imit. D. 9.36 || **14–16** Πλάτων – Δίῳνι fort. resp. Pl. Ep. 7

T libros septimum et octavum resp. Phot. 331a11–24

1 εἰσὶν Reiske^{1/2} || **2** ἦττων **F** || **2–3** ἀνὴρ πρὸς αὐτὰς ἔδοξεν **FQ** || **3** δέ om. **E**^{ac3} | οὓς om. **Q** | δομητιανὸς **Q** || **4** fortasse ἐτυράννευε || **5** ἐκάστη αὐτῶν ὄνομα **E**^{3sl} **FQ** || **10** οὕτως **F**^{ac1} || **14** {ἐς} ἐλευθερ(ι)α(ν) Lucarini || **15** Σικελιωτῶν] σικελίας τῶν **F**^{ac2} || **16** ταύτης Bentley | δὲ ἐκ Ῥηγίου **E** | πεσὼν **E** || **17** φ(ε)ύγοντα Cobet || **18** καὶ del. Cobet | τοῦ² om. **A** || **19** μηχανῶν **E FQ** || **20** βάλλοιεν **A FQ** || **22** κόττυν **E FQ** || **23** Αἰνίῳ Par.1696^{2mg} (ci. Valckenaer²) : ἀνίῳ **E FQ** : νεανία **A** | ἀκαδημείους **F** ἐπασκοῦντε scripsi praeaeuntibus Van Wulfsten Palthe (ἐπασκοῦντες) et Bentley (ἐπαινοῦντες; et Reiske²) : ἐπαινοῦντες **A E FQ**

- νας, ὅτε μέγιστοι δυνάμει ἦσαν, ἀπέθανεν ἀηδὴς δόξας. Διογένης δὲ ὁ 3
 Σινωπεὺς καὶ Κράτης ὁ Θηβαῖος ὁ μὲν εὐθὺ Χαιρωνείας ἦκων ἐπέπληξεν
 ὑπὲρ Ἀθηναίων Φιλίππῳ περὶ ὧν Ἡρακλείδης εἶναι φάσκων ἀπώλλυ
 5 δι' αὐτὸν φήσαντος οὐκ ἂν ἔφη δεηθῆναι πατρίδος, ἣν κατασκάψει τις
 ὅπλοις ἰσχύσας. καὶ λέγοιτο μὲν πολλὰ τοιαῦτα, ὁ λόγος δὲ οὐ ξυγχωρεῖ
 μῆκος τῷ γε ἀνάγκην ἔχοντι καὶ πρὸς ταῦτα ἀντειπεῖν οὐχ ὥς οὐ καλὰ ἢ οὐκ
 ἐν λόγῳ πᾶσιν, ἀλλ' ὥς ἦττω τῶν Ἀπολλωνίου, κἂν ἄριστα ἐτέρων φαίνη-
 ται.
- 10 3. Τὸ μὲν τοίνυν τοῦ Ἐλεάτου ἔργον καὶ οἱ τὸν Κότυν ἀπεκτονότες
 οὕπῳ ἀξιόλογα, Θραῖκας γὰρ καὶ Μύσους καὶ Γέτας δουλοῦσθαι μὲν ῥάδιον,
 ἐλευθεροῦν δὲ εὐήθες· οὐδὲ γὰρ τῇ ἐλευθερίᾳ χαίρουσιν, ἅτε, οἶμαι, οὐκ
 αἰσχροὺς ἠγοούμενοι τὸ δουλεύειν. Πλάτων δὲ ὥς μὲν οὐ σοφόν τι ἔπαθε τὰ ἐν
 Σικελίᾳ διορθούμενος μᾶλλον ἢ τὰ Ἀθήνησιν, ἣ ὥς εἰκότως ἐπράθη σφαλεῖς
 15 τε καὶ σφήλας, οὐ λέγω διὰ τοὺς δυσχερῶς ἀκρωμένους. τὰ δὲ τοῦ Ῥηγίνου 256 K.
 πρὸς Διονύσιον μὲν ἐτολμᾶτο τυραννεύοντα οὐ βεβαίως Σικελίας, ὁ δ' ὑπ'
 ἐκείνου πάντως ἀποθανὼν ἂν, εἰ καὶ μὴ ὑπὸ Ῥηγίῳ ἐβλήθη, θαυμαστόν,
 οἶμαι, οὐδὲν ἔπραττε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐτέρων ἐλευθερίας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν
 20 ἂν νῦν διαφύγοι· τοὺς γὰρ αὐτοὺς ἐπαινέσας καὶ διαβαλὼν ἢ διέβαλεν οὐς
 ἐνόμισεν ἐπαινῶν ἀξίους, ἣ ἐπήνεσεν οὐς ἐχρῆν διαβάλλοντα φαίνεσθαι. καὶ
 ἄλλως ὁ μὲν καθιστάμενος ἐς τὸ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐκ ἔχει
 ἀποδρᾶναι τὸ μὴ οὐ δόξαι βάσκανος, ὁ δὲ τοὺς πονηροὺς κολακεύων
 ἐπαινοῖς αὐτὸς ἀποίσεται τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων σφισίν· οἱ γὰρ κακοὶ
 25 κακίους ἐπαινοῦμενοι. Διογένης δὲ πρὸ Χαιρωνείας μὲν εἰπὼν ταῦτα πρὸς
 τὸν Φίλιππον κἂν ἐφύλαξε τὸν ἄνδρα καθαρὸν τῶν ἐπ' Ἀθηναίους ὅπλων,
 εἰργασμένοις δὲ ἐπιστὰς ὠνείδιζε μὲν, οὐ μὴν διωρθοῦτο. Κράτης δὲ καὶ
 αἰτίαν ἂν λάβοι πρὸς ἀνδρὸς φιλοπόλιδος μὴ ξυναράμενος Ἀλεξάνδρῳ τῆς
 30 βουλῆς, ἣ ἐς τὸ ἀνοικίσαι τὰς Θήβας ἐχρήτο. Ἀπολλώνιος δ' οὐθ' ὑπὲρ 3
 πατρίδος κινδυνεύουσης δείσας οὔτε τοῦ σώματος ἀπογνοὺς οὔτ' εἰς
 ἀνοήτους ὑπαχθεῖς λόγους οὔθ' ὑπὲρ Μυσῶν ἢ Γετῶν οὔτε πρὸς ἄνδρα, δς

F 13–14 Πλάτων – Ἀθήνησιν fort. resp. Pl. Ep. 7

3 περὶ ὧν suspectum : ὑπὲρ ὧν Scaliger : “aut delendum aut in ὅτι mutandum”
 Wesseling : παρῶν, (εἰ) Jacobs^{5/6} || 6 μὲν (ἂν) Jacobs⁷ || 8 ἦττω A^{1sl} E^{3sl} FQ : ἦττον A
 E || 10 κόττυν E FQ || 11 καὶ Μύσους om. Kayser^{1/2} perperam || 12 οὐδὲ] οὐ A
 γὰρ ἐν τῇ E || 16 ἐτολμᾶτο τὸν τυραννεύοντα Q | ὁ δ'] οὐδ' Q || 19 αὐτοῦ om. FQ
 24 αὐτοῖς E || 29 ἀνοικῆσαι E

ἤρχε νήσου μιᾶς ἢ χώρας οὐ μεγάλης, ἀλλ' ὅφ' ἔθ' ἁλάττά τε ἦν καὶ γῆ πᾶσα, πρὸς τοῦτον, ἐπειδὴ πικρῶς ἐτυράννευε, παρέταττεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τοῦ τῶν ἀρχομένων κέρδους, χρησάμενος μὲν τῇ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ πρὸς Νέρωνα.

4. Ὑγείσθω δ' οὖν τις ἀκροβολισμούς ἐκεῖνα, ἐπεὶ μὴ ὁμόσε χωρῶν, 5
ἀλλὰ τὸν Βίνδικα ἐπιρρωννύς καὶ τὸν Τιγιλλῖνον ἐκπλήττων σαθροτέραν
257 K. τὴν τυραννίδα ἐποίει. καὶ τις ἀναφύεται λόγος ἀλαζῶν ἐνταῦθα, ὡς οὐδὲν
γενναῖον ἐπιθέσθαι Νέρωνι ψαλτρίδας τινὸς ἢ αὐλητρίδος βίον ζῶντι. ἀλλὰ
περὶ γε Δομετιανοῦ τί φήσουσιν; ὅς τὸ μὲν σῶμα ἔρρωτο, ἡδονὰς δὲ τὰς μὲν
ἐξ ὀργάνων τε καὶ κτύπων τὰς τὸ θυμοειδὲς ἀπομαραινούσας παρηγείτο, τὰ 10
δὲ ἐτέρων ἄχῃ καὶ ὅ τι ὀλοφύραιτό τις, ἐς τὸ εὐφραίνειν εἴλκε, τὴν δ' ἀπιστί-
αν δῆμων μὲν ἐκάλει πρὸς τοὺς τυράννους φυλακτῆριον, τυράννων δὲ πρὸς
πάντας· τὴν δὲ νύκτα πάντων μὲν ἔργων ἡξίου παύειν βασιλέα, φόνων δὲ
ἄρχειν, ὅθεν ἡκρωτηριάσθη μὲν ἡ βουλή τοὺς εὐδοκιμωτάτους, φιλοσοφία
δὲ οὕτω τι ἔπτηξεν, ὡς ἀποβαλόντες τὸ σχῆμα οἱ μὲν ἀποδρᾶναι σφων ἐς 15
τὴν Κελτῶν ἐσπέραν, οἱ δὲ ἐς τὰ ἔρημα Λιβύης τε καὶ Σκυθίας, ἔνιοι δ' εἰς
2 λόγους ἀπενεχθῆναι συμβούλους τῶν ἀμαρτημάτων. ὁ δ', ὥσπερ τῷ
Σοφοκλεῖ πεποιήται πρὸς τὸν Οἰδίπουν ὁ Τειρεσίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων “οὐ
γάρ τι σοὶ ζῷ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία,” οὕτω τὴν σοφίαν δέσποιναν πεποιημέ-
νος ἐλεύθερος ἦν τῆς Δομετιανοῦ φορᾶς τὰ Τειρεσίου τε καὶ Σοφοκλέους 20
ἑαυτῷ ἐπιθεσπίσας καὶ δεδιώς μὲν οὐδὲν ἴδιον, ἃ δὲ ἐτέρους ἀπώλλυ ἐλεῶν.
ὅθεν ξυνίστη ἐπ' αὐτὸν νεότητά τε, ὁπόσῃν ἡ βουλή εἶχε, καὶ ξύνεσιν, ὁπόσῃ
περὶ ἐνίους αὐτῶν ἐωρᾶτο, φοιτῶν ἐς τὰ ἔθνη καὶ φιλοσοφῶν πρὸς τοὺς
ἡγεμόνας, ὡς οὔτε ἀθάνατος ἢ τῶν τυράννων ἰσχύς αὐτῷ τε τῷ φοβεροῖ
3 δοκεῖν ἀλίσκονται μᾶλλον. διήγει δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ Παναθήναια τὰ Ἀττικά, 25
ἐφ' οἷς Ἀρμόδιός τε καὶ Ἀριστογείτων ἄδονται, καὶ τὸ ἀπὸ Φυλῆς ἔργον, ὃ
καὶ τριάκοντα ὁμοῦ τυράννους εἴλε, καὶ τὰ Ῥωμαίων δὲ αὐτῶν διήγει πάτρια,
ὡς κάκεῖνοι δῆμος τὸ ἀρχαῖον ὄντες τὰς τυραννίδας ἐώθουν ὀπλοῖς.

F 18–19 οὐ – Λοξία aff. S. OT 410

T 14–17 φιλοσοφία – ἀμαρτημάτων aff. Phot. 334a38–b5

2 τοῦ om. A || 6 τὸν μὲν βένδικα (sic) FQ | Βίνδικα A^{1sl} : βένδικα A E FQ | καὶ τὸν
τὸν δὲ Reiske^{1/2} | τιγιλλῖνον Q : τιγελλῖνον A E F || 8 ἢ καὶ αὐλητρίδος FQ || 9 δομι-
τιανοῦ Q || 10 τύπων FQ | θυμοειδῆς E^{1sl} || 15 ἀποβάλλοντες Phot. || 16 ἐσπερ(ί)αν
Reiske^{1/2} || 17 ἀνενεχθῆναι Phot. || 19 ἀλλὰ Λοξία] ἀλλ' ἀδοξία F (λο F^{2sl}) : ἀλλ'
ἀδοξία E | οὔτω] οὔπω F || 20 δομιτιανοῦ FQ || 24 τῷ] τὸ E

258 K.

5. Τραγωδίας δὲ ὑποκριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἔφεσον ἐπὶ τῇ Ἰνοί τῷ δράματι καὶ ἀκρωμένον τοῦ τῆς Ἀσίας ἄρχοντος, ὃς καίτοι νέος ὢν φανερός ἐν ὑπάτοις ἀτολμότερον ὑπὲρ τούτων διανοεῖτο, ὁ μὲν ὑποκριτὴς ἐπέβαινον ἤδη τὰ ἱαμβεῖα, ἐν οἷς ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν αὐξηθέντας τοὺς τυράννους ἀλίσκεσθαι φησιν ὑπὸ μικρῶν, ἀναπηδήσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος “ἀλλ’ ὁ δειλὸς” ἔφη “οὗτος οὔτε Εὐριπίδου ξυνήσιν οὔτε ἐμοῦ.”

6. Καὶ μὴν καὶ λόγου ἀφικομένου, ὡς λαμπρὰν κάθαρσιν εἶη Δομετιανὸς πεπονημένος τῆς Ῥωμαίων Ἑστίας, ἐπειδὴ τρεῖς τῶν Ἑστιάδων ἀπέκτεινεν ἐπ’ αἰτία τῆς ζώνης καὶ τῷ μὴ καθαρεῦσαι γάμων, ἃς ἀγνώσ τὴν Ἰλιάδα Ἀθηναίαν καὶ τὸ ἐκεῖ πῦρ θεραπεύειν ἔδει, “εἰ γὰρ καὶ σὺ” ἔφη “καθαρθείης, Ἥλιε, τῶν ἀδίκων φόνων, ὧν πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ νῦν.” καὶ οὐδὲ ἰδίᾳ ταῦτα, ὥσπερ οἱ δειλοί, ἀλλ’ ἐν τῷ ὁμίλῳ καὶ ἐς πάντας ἐκήρυττε τε καὶ ἠύχετο.

7. Ἐπεὶ δὲ Σαβῖνον ἀπεκτονῶς, ἓνα τῶν ἑαυτοῦ ξυγγενῶν, Ἰουλίαν ἤγετο (ἡ δὲ Ἰουλία γυνὴ μὲν ἦν τοῦ πεφονευμένου, Δομετιανοῦ δὲ ἀδελφιδῆ, μία τῶν Τίτου θυγατέρων), ἔθυε μὲν ἡ Ἔφεσος τοὺς γάμους, ἐπιστὰς δὲ τοῖς ἱεροῖς ὁ Ἀπολλώνιος “ὦ νῦξ” ἔφη “τῶν πάλαι Δαναϊδῶν, ὡς μία ἦσθα.”

8. Καὶ μὴν καὶ τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ ὥδε αὐτῷ ἐπράττετο. ἀρχῇ πρέπειν ἐδόκει Νέρουας, ἧς μετὰ Δομετιανὸν σωφρόνως ἤψατο, ἣν δὲ καὶ περὶ Ὀρφιτόν τε καὶ Ρούφον ἡ αὐτὴ δόξα. τούτους Δομετιανὸς ἐπιβουλεύειν ἑαυτῷ φήσας οἱ μὲν ἐς νήσους καθεύχθησαν, Νέρουα δὲ προσέταξεν οἰκεῖν Τάραντα. ὧν δὲ ἐπιτήδειος αὐτοῖς ὁ Ἀπολλώνιος τὸν μὲν χρόνον, ὃν Τίτος ὁμοῦ τῷ πατρὶ καὶ μετὰ τὸν πατέρα ἤρχεν, αἰεὶ τι ὑπὲρ σωφροσύνης ἐπέστελλε τοῖς ἀνδράσι προσποιῶν αὐτοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ὡς χρηστοῖς, Δομετιανοῦ δὲ, ἐπεὶ χαλεπὸς ἦν, ἀφίστη τοὺς ἀνδρας καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας ἐρρώννυ. τὰς μὲν δὴ ἐπιστολιμαίους ξυμβουλίας οὐκ ἀσφαλεῖς αὐτοῖς ᾔετο· πολλοὺς γὰρ τῶν ἐν δυνάμει καὶ δοῦλοι προὔδοσαν καὶ φίλοι

259 K.

2

F 4–5 τὰ – μικρῶν resp. E. fr. 420.1–3

T 25–226.4 ἀφίστη – οἱ aff. Eus. 43.37–42 (p. 194–196 des Places)

2 φανερός A^{ac1} FQ: φανερώς A^{1pc} E: (καὶ) φανερός Reiske^{1/2} || 3 ἀτολμότερον A^{ac1} E: ἀποτολμότερον FQ || 7–8 δομιτιανὸς Q || 9 τῷ τοῦ Reiske^{1/2} | ἀγνῶς FQ || 11 ἡ om. FQ || 14 ἓνα om. E || 15 δομιτιανοῦ Q || 15–16 ἀδελφ[*]δῆ (sic) F^{pc} 16 Τίτου] αὐτοῦ FQ || 17 ὁ om. E || 20 τούτοις FQ | δομιτιανὸς FQ || 24 τοῖς² τοὺς F | χρηστοὺς A (ci. Scaliger Reiske^{1/2}) || 25 Δομετιανοῦ – ἀφίστη] ἀφίστη Δομετιανοῦ (om. δὲ – ἦν) Eus. (orationi suae accommodans) | δομιτιανοῦ Q 26 ἐρρώννυν (sic) σωτηρίας Eus. | τὰς] καὶ τὰς Eus. | δῆ om. Eus. | ξυμβουλίας] ὁμίλιας Eus. || 27–226.1 πολλοὺς – οἰκία om. Eus. || 27 τῶν om. E FQ

καὶ γυναῖκες καὶ οὐδὲν ἀπορρήτον ἐχώρησε τότε οἰκία· τῶν δὲ αὐτοῦ ἐταίρων τοὺς σωφρονεστάτους ἄλλοτε ἄλλον ἀπολαμβάνων “διάκονον” εἶπεν ἂν “ποιοῦμαί σε ἀπορρήτου λαμπροῦ· βαδίσαι δὲ χρή ἐς τὴν Πρώμην παρὰ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα καὶ διαλεχθῆναι οἱ καὶ γενέσθαι πρὸς τὴν πειθῶ τοῦ ἀνδρὸς πᾶν ὃ τι ἐγώ.” ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν, ὅτι φεύγοιεν ὁρμῆς μὲν ἐνδειξάμενοί 5 τι ἐπὶ τὸν τύραννον, ὅκνω δ’ ἐκπεσόντες ὧν διενόηθησαν, διελέγετο μὲν ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ Ἀνάγκης περὶ τὸ νέμος τῆς Σμύρνης, ἐν ᾧ ὁ Μέλης.

9. Εἰδὼς δὲ τὸν Νέρουαν ὡς αὐτίκα δὴ ἄρξοι, διῆγει τὸν λόγον καὶ ὅτι μὴδ’ οἱ τύραννοι τὰ ἐκ Μοιρῶν οἷοι βιάζεσθαι, χαλκῆς τε εἰκόνης ἰδρυμένης Δομετιανοῦ πρὸς τῷ Μέλῃτι, ἐπιστρέψας ἐς αὐτὴν τοὺς παρόντας “ἀνόη- 10 τε,” εἶπεν “ὡς πολὺ διαμαρτάνεις Μοιρῶν καὶ Ἀνάγκης· ᾧ γὰρ μετὰ σὲ τυραννεῦσαι πέπρωται, τοῦτον κἂν ἀποκτείνης, ἀναβιώσεται.” ταῦτα ἐς Δομετιανὸν ἀφίκετο ἐκ διαβολῶν Εὐφράτου, καὶ ὑπὲρ οὗ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐχρησμάδει αὐτά, οὐδεὶς ξυνίει, τιθέμενος δὲ ὁ τύραννος εὖ τὸν ἑαυτοῦ φόβον ὥρμησεν ἀποκτείνειν τοὺς ἀνδρας. ὡς δὲ μὴ ἔξω λόγου πράττων αὐτὸ 15 φαίνοιτο, ἐκάλει τὸν Ἀπολλώνιον ἀπολογησόμενον ὑπὲρ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀπορρήτων· ἡ γὰρ ἀφικομένου καταψηφισάμενος οὐδὲ ἀκρίτους ἀπεκτονέναι δόξει{ε}ν, ἀλλ’ ἐν ἐκείνῳ ἐαλωκότας, ἡ εἰ σοφία τινὶ τοῦ φανεροῦ 20 ὑπεξέλθοι, μᾶλλον ἤδη ἀπολείσθαι σφας ὡς κατεψηφισμένους καὶ ὑπὸ τοῦ κοινου τοῦ τῆς αἰτίας.

10. Διανοουμένου δὲ αὐτοῦ ταῦτα καὶ γράφοντος ἤδη πρὸς τὸν τῆς Ἀσίας ἄρχοντα, ὡς ξυλληφθεῖν τε καὶ ἀναχθεῖν, προεῖδε μὲν ὁ Τυανεὺς πάντα δαιμονίως τε καὶ ὥσπερ εἰώθει, πρὸς δὲ τοὺς ἐταίρους εἰπὼν δεῖσθαι ἀποδημίας ἀπορρήτου, τοὺς μὲν εἰσῆλθεν Ἀβάριδος τοῦ ἀρχαίου δόξα, καὶ ὅτι ἐς τοιόνδε τι ὥρμήκει, ὁ δὲ οὐδὲ τῷ Δάμῃδι τὸν ἑαυτοῦ νοῦν ἐκφήνας εἰς 25 Ἀχαιοὺς ξὺν αὐτῷ ἔπλει, Κορίνθου δὲ ἐπιβάς καὶ τῷ Ἡλίῳ περὶ μεσημβρίαν

F 24–25 τοὺς – ὥρμήκει fort. resp. Hdt. 4.36.1

T 6–9 διελέγετο – βιάζεσθαι aff. Eus. 43.42–44 (p. 196 des Places) || **9–12** χαλκῆς – ἀναβιώσεται aff. Eus. 43.44–48 (p. 196 des Places)

1 αὐτοῦ om. Eus. | ἐτέρων **Q** || **2** εἶπεν ἂν] ἔλεγεν (absque ἂν) Eus. : εἶπε νῦν Piccolos || **3** δὲ σε χρή Eus. | τὴν om. Eus. || **4** καὶ τὸν δεῖνα Eus. : om. **A E FQ** **7–8** περὶ – ἄρξοι om. Eus. || **8** δὴ ἄρξοι] διάρξοι **E** | διῆγει τὸν λόγον καὶ] καὶ τὸν λόγον διῆγει Eus. (orationi suae accommodans) || **9** ἐκ om. Eus. || **10** δομιτιανού **Q** **11** διαμαρτάνεις **A** || **12** κἂν ἀποκτείνης] καὶ εἰ ἀποκτείνεις Eus. || **13** δομιτιανὸν **Q** || **14** εὖ] ἐς Bentley || **16** ἀπολογήσομαι **Q** || **18** δόξει{ε}ν Olearius | φανεροῦ(ν) Scaliger || **19** ἐπεξέλθοι **FQ** | ἤδη om. **FQ** || **21** αὐτοῦ om. **F** || **22** ἀναδειχθεῖν **F**^{ac2} **24** δόξαι **A** || **25** ὥρμήκοι Kayser¹ App Kayser^{2T}

ὅποσα εἰώθει δράσας ἀφήκεν ἐς τὸ Σικελῶν καὶ Ἰταλῶν ἔθνος ἅμα ἐσπέρα. τυχῶν δὲ οὐρίου πνεύματος καὶ τινος εὐροίας ὑποδραμούσης τὸ πέλαγος ἀφίκετο ἐς Δικαιάρχειαν πεμπταῖος. Δημητρίῳ δὲ ἐντυχῶν, ὃς ἐδόκει 2
 5 ξυνίει μὲν αὐτοῦ ἐξεστηκότος τῷ τυράνῳ, διατριβῆς δὲ ἔνεκα “εἰληφά σε” εἶπε “τρυφῶντα καὶ τῆς εὐδαιμόνος Ἰταλίας, εἰ δὴ εὐδαιμών, τὸ μακαριώτατον οἰκοῦντα, ἐν ᾧ λέγεται καὶ Ὀδυσσεὺς Καλυψοῖ συνὼν ἐκλαθέσθαι καπνοῦ Ἰθακησίου καὶ οἴκου.” περιβαλὼν δ’ αὐτὸν ὁ Δημήτριος καὶ τι ἐπευφημήσας “ὦ θεοί,” εἶπε “τί πείσεται φιλοσοφία κινδυνεύουσα περὶ 10
 ἀνδρὶ τοιούτῳ;” “κινδυνεύω δὲ” εἶπε “τί;” “ἂ γε,” ἔφη “προειδῶς ἦκεις· εἰ γὰρ τὸν σὸν ἀγνοῶ νοῦν, οὐδὲ τὸν ἐμαυτοῦ οἶδα. διαλεγώμεθα δὲ μὴ ἐνταῦθα, ἀλλ’ ἴωμεν οὗ μόνων ἡμῶν ἡ ξυνουσία ἔσται, παρατυγχανέτω δὲ καὶ ὁ Δάμης, ὃν ἐγώ, νῆ τὸν Ἡρακλέα, Ἰόλεων ἡγοῦμαι τῶν σῶν ἄθλων.”

11. Ἄγει αὐτοὺς εἰπὼν ταῦτα ἐς τὸ Κικέρωνος τοῦ παλαιοῦ χωρίον, ἔστι 15
 δὲ τοῦτο πρὸς τῷ ἄστει. ἰζησάντων δὲ ὑπὸ πλατάνῳ οἱ μὲν τέττιγες ὑποψαλλούσης αὐτοῖς τῆς αὔρας ἐν ὥδαῖς ἦσαν, ἀναβλέψας δὲ ἐς αὐτοὺς ὁ Δημήτριος “ὦ μακάριοι” ἔφη “καὶ ἀτεχνῶς σοφοί, ὡς ἐδίδαξαν τε ὑμᾶς ὥδην ἄρα Μοῦσαι μήπω ἐς δίκας ἢ διαβολὰς ὑπαχθεῖσαν, γαστρος τε κρείττους ἐποίησαν καὶ ἀνῴκισαν τοῦ ἀνθρωπείου φθόνου ἐς ταυτὶ τὰ δένδρα, ἐφ’ ὧν 20
 ὄλβιοι τὴν ἐφ’ ὑμῶν τε καὶ Μουσῶν εὐδαιμονίαν ἄδετε.” ὁ δὲ Ἀπολλωνίος 2
 ξυνίει μὲν, οἳ τείνει ταῦτα, διαβάλλων δ’ αὐτὰ ὡς ἀργότερα τῆς ἐπαγγελίας, “εἶτα” εἶπε “τεττίγων βουληθεῖς διελθεῖν ἔπαινον οὐκ ἐς τὸ φανερόν διήεις αὐτόν, ἀλλ’ ἐνταῦθα πτήξας, ὥσπερ δημοσίᾳ κειμένου νόμου μηδένα

F 7–8 ἐν – οἴκου resp. Hom. *Od.* 1.56–59 || 15–16 ἰζησάντων – ἦσαν imit. Pl. *Phdr.* 230b2–c3

T 3–230.16 Δημητρίῳ – ζῆν resp. Eus. 37.1–4 (p. 180 des Places) || 15–16 ἰζησάντων – αὔρας aff. Phot. 334b5–7

3 δικαιοῦσαν E || 3–4 ἐδόκει – πολὺ om. E^{ac3} || 4 θαρσαλέωτερος (sic) FQ E^{3mg} (deest E¹) || 8 περιβαλὼν E | καὶ τι A : καὶ τι καὶ E FQ || 9 ἐπευφημήσας A^{1sl} : ἀπευφημήσας A E FQ | εἶπε] ἔφη FQ | παρὰ A || 10 κινδυνεύει A^{1sl} | γε A : τε E FQ || 11 τὸν² om. FQ || 12 μόνον E Q^{ac1} || 14 ἄγει A : ἄγει δὲ E : ἄψιν (sic) FQ κικέρωνος E || 15 ὑπὸ] ἐν A^{1sl} || 15–16 ἐν ὥδαῖς ἦσαν ὑποψαλλούσης αὐτοῖς τῆς ὥρας (sic) Phot. || 16 αὐτοῖς Phot. (ci. Valckenaer²) : αὐτοὺς A FQ : αὐτῆς E | αὔρας Valckenaer² : ὥρας A E FQ Phot. || 17 ἀτεχνῶς Reiske² || 18 ὑπαχθεῖσαι Richards 19 ἀνῴκισαν E : ἀπῴκισαν Scaliger (et Bentley Platt LSJ [s.v. ἀνοικίζω]) ἀνθρωπίνου FQ || 21 διαβαλὼν E FQ || 22 εἶπε περὶ τεττίγων E

- ἐπαινείν τέττιγας;” “οὐχ ὑπὲρ ἐπαίνου” ἔφη “ταῦτα εἶπον, ἀλλ’ ἐνδεικνύμενος, ὅτι τούτοις μὲν ἀνείται τὰ αὐτῶν μουσεῖα, ἡμῖν δὲ οὐδὲ γρύξαι συγγνώμη, ἀλλ’ ἐγκλημα ἢ σοφία εὔρηται. καὶ ἡ μὲν Ἀνύτου καὶ Μελήτου γραφὴ ‘Σωκράτης’ φησὶν ‘ἀδικεῖ διαφθεύων τοὺς νέους καὶ δαιμόνια καινὰ ἐπεισάγων,’ ἡμᾶς δὲ οὕτως γράφονται. ‘ἀδικεῖ ὁ δεῖνα σοφὸς ὢν καὶ δίκαιος καὶ 5 ξυνιεὶς μὲν θεῶν, ξυνιεὶς δὲ ἀνθρώπων, νόμων τε πέρι πολλὰ εἰδώς.’ σὺ δ’, ὅσω περ ἡμῶν σοφώτατος, τοσούτῳ σοφωτέρα κατηγορία ἐπὶ σέ εὔρηται. βούλεται γάρ σε Δομετιανὸς μετέχειν τῶν ἐγκλημάτων, ἐφ’ οἷς Νέρουας τε 3 καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ φεύγουσι.” “φεύγουσι δ’” ἢ δ’ ὅς “ἐπὶ τῷ;” “ἐπὶ τῇ μεγίστῃ γε” ἔφη “τῶν νῦν αἰτιῶν, ὡς δοκεῖ τῷ διώκοντι. φησὶ γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν 10 ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ πηδῶντας ἡρῆκεναι, σέ δὲ ἐξορμῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐς ταῦτα παῖδα, οἶμαι, τεμόντα.” “μῶν” ἔφη “ὡς ὑπ’ εὐνούχου ἢ ἀρχῇ καταλυθείη;”
- 262 K.** “οὐ τοῦτο” εἶπε “συκοφαντούμεθα, φασὶ δ’, ὡς παῖδα θύσαις ὑπὲρ μαντικῆς, ἦν τὰ νεαρὰ τῶν σπλάγχνων φαίνει, πρόσκειται δὲ τῇ γραφῇ καὶ περὶ 15 ἀμπεχόνης καὶ διαίτης καὶ τὸ ἔστιν ὑφ’ ὧν προσκυνεῖσθαι σε. ταυτὶ γὰρ 4 Τελεσίνου ἤκουον, ἀνδρὸς ἐμοὶ τε καὶ σοὶ ἐπιτηδείου.” “ἔρμαιον,” εἶπεν “εἰ Τελεσίνῳ ἐντευξόμεθα. λέγεις γὰρ πού τὸν φιλόσοφον, ὃς ἐπὶ Νέρωνος ἐν 20 ὑπάτοις ἤρξεν.” “ἐκεῖνον μὲν οὖν” ἔφη “λέγω, ξυγγένιο δ’ ἂν αὐτῷ τίνα τρόπον; αἱ γὰρ τυραννίδες ὑποπτότεραι πρὸς τοὺς ἐν ἀξίᾳ πάντας, ἦν ἐς κοινὸν ἴωσι λόγον τοῖς ἐν οἴᾳ σὺ νῦν αἰτία, Τελεσίνος δὲ καὶ τῷ κηρύγματι 25 ὑπεξήλθεν, ὃ κεκήρυκται νῦν ἐς φιλοσοφίαν πᾶσαν, ἀσπασάμενος μᾶλλον τὸ φεύγειν ὡς φιλόσοφος ἢ τὸ ὡς ὑπάτος μένειν.” “μὴ κινδυνεύτω” εἶπεν “ὁ ἀνὴρ ἐμοῦ γε ἔνεκα. ἱκανῶς γὰρ ὑπὲρ φιλοσοφίας κινδυνεύει.
- 12.** “Ἄλλ’ ἐκεῖνό μοι εἰπέ, Δημήτριε, τί δοκῶ σοὶ λέγων ἢ τί πράττων εἶ θήσεσθαι τὸν ἐμαυτοῦ φόβον;” “μὴ παίζων,” ἔφη “μηδὲ ἂ (μὴ) δέδιας, 25 φοβεῖσθαι λέγων. εἰ γὰρ φοβερά ἡγοῦ ταῦτα, κἂν ὥχου ἀποδράς τὸν ὑπὲρ αὐτῶν λόγον.” “σὺ δ’ ἂν ἀπέδρας,” εἶπεν “εἰ περὶ ὧν ἐγὼ ἐκινδύνευες;” “οὐκ

F 3–5 ἡ² – ἐπεισάγων laud. Pl. *Ap.* 24b8–c1

1 ἐπαίνου] ἐκεῖνον **E** | ἔφη om. **Q** || **2** οὐδὲ] οὐ **A** (sed post οὐ supra lineam habet signum compendio vocis δὲ simile, quod ad glossema in margine refert) | γρύξα(σ)ι Reiske¹ || **2–3** γνώμη **FQ** || **7** σοφώτερος Reiske² || **8** δομιτιανὸς **FQ** || **10** γε] δε (sic) **E**^{ac1} : om. **FQ** | διώκοντι **A**^{1mg} : διώξαντι **A E FQ** || **13** τοῦτω (sic) **E** | εἶπε] ἔφη Lugd.73D Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **14** πρόκειται **FQ** | <τὰ> περὶ Lucarini **15** ἐστι(ᾱ)ν Scaliger | ὑφ’ ὧν] ἐφ’ ᾧ Reiske¹ | προσκυνῆσθαι **A** || **16** σοῦ **A**^{1sl} | εἶπεν] ἔφη] εἶπες Reiske² || **19** ὑπόπτεροι (sic) **FQ** : ὑποπτοι Bentley (et Valckenaer² Jacobs⁶) || **21** ὑπέξη[***]εν **F**^{ac2} || **23** γε om. **FQ** || **24** τί² om. **E** || **25** ἂ (μὴ) δέδιας Bentley (et Olearius) : τάσδε τὰς αἰτίας Phillimore || **27** αὐτοῦ **Q** | ἐγὼ om. **E**

- ἄν,” ἔφη “μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, εἴ τις ἐδίκασε· τὸ δ’ ἄνευ δίκης καὶ ὁ μὴδ’ εἰ ἀπο-
 λογοίμην ἀκροασόμενος ἢ ἀκροασόμενος μὲν, ἀποκτενῶν δὲ καὶ μὴ
 ἀδικοῦντα, οὐκ ἂν ἐμοὶ γοῦν ξυνεχώρησας ἐλέσθαι ποτὲ ψυχρὸν οὕτω καὶ
 ἀνδραποδῶδη θάνατον ἀντὶ τοῦ φιλοσοφία προσήκοντος. φιλοσοφία δέ,
 5 οἶμαι, προσήκει ἢ πόλιν ἐλευθεροῦντα ἀποθανεῖν ἢ γονεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ καὶ
 παισὶ καὶ ἀδελφοῖς καὶ τῇ ἄλλῃ ξυγγενείᾳ ἀμύνοντα ἢ ὑπὲρ φίλων ἀγωνιζό-
 μενον, οἱ ξυγγενείας αἰρετώτεροι σοφοῖς ἀνδράσιν ἢ οἱ ἡμπολημένοι ἐξ
 ἔρωτος. τὸ δὲ μὴ ἐπ’ ἀληθείᾳ καὶ κεκομψευμένοις δ’ ἀποθανεῖν καὶ παρα- 2
 σchein τῷ τυράννῳ σοφῶ δόξαν πολλῶ βαρύτερον ἢ εἴ τις, ὥσπερ φασὶ τὸν 263 K.
 10 Ἰξίονα, μετέωρος ἐπὶ τροχοῦ κνάμπτοιτο. σοὶ δ’ ἀγῶνος οἶμαι ἄρξαι αὐτὸ τὸ
 ἦκειν ἐνταῦθα· σὺ μὲν γὰρ τῷ τῆς γνώμης ὑγιαίνοντι προστίθης τοῦτο καὶ
 τῷ μὴδὲ ἂν θαρρῆσαι τὴν δεῦρο ὁδόν, εἴ τι ἡδίκεις, Δομετιανῶ δὲ οὐ δόξεις,
 ἀλλ’ ἀπόρρητόν τινα ἰσχὺν ἔχων θρασέως ἐρρώσθαι. τὸ γὰρ καλοῦντος μὲν
 (οὕτω δ’ ἡμέραι δέκα, ὥς φασι), σὲ δ’ ἀφίχθαι πρὸς τὴν κρίσιν οὐδ’ ἀκηκοό-
 15 τα πω, ὥς κριθῆσῃ, νοῦν τῇ κατηγορίᾳ δώσει· προγιγνώσκων γὰρ ἂν φαίνοιο
 καὶ ὁ λόγος ὁ περὶ τοῦ παιδὸς ἰσχύσει. καὶ ὅρα, μὴ τὰ περὶ Μοιρῶν καὶ
 Ἀνάγκης, ὑπὲρ ὧν ἐν Ἰωνίᾳ διεiléχθαι σέ φασιν, ἐπὶ σέ ἦκη καὶ βουλομένης
 τι τῆς Εἰμαρμένης ἄτοπον, σὺ δ’ ἡναγκασμένος χωρῆς ἐπ’ αὐτὸ οὐκ εἰδώς,
 ὥς σοφώτερον αἰεὶ τὸ φυλάττεσθαι. εἰ δὲ μὴ ἐκλέλῃσαι τῶν ἐπὶ Νέρωνος, 3
 20 οἷσθ’ αὖ πω τοῦμόν καὶ ὅτι μὴ ἀνελεύθερος ἐγὼ πρὸς θάνατον. ἀλλ’ εἶχέ τι
 ῥαστώνης ἐκεῖνα· Νέρωνα γὰρ ἢ κιθάρα τοῦ μὲν προσφόρου βασιλείᾳ
 σχήματος ἐδόκει ἐκκρούειν, τὰ δὲ ἄλλα οὐκ ἀηδῶς ἤρμωσεν· ἦγε γὰρ τινὰς
 πολλάκις δι’ αὐτὴν ἐκεχειρίας, καὶ ἀπείχετο τῶν φόνων. ἐμὲ γοῦν οὐκ

1 post δίκης lacunam statuit Reiske¹ | ὁ Laur.CS.155^{pc} (ci. Richards) : δ **A E F Q**

2 ἀκροασόμενος¹ Laur.CS.155^{pc} : ἀκροασάμενος **A E F Q** || 3 post ἀδικοῦντα lacunam statuit Reiske², quam exempli gratia ita explet : πόσον δοκεῖ εἶναι αὐτὸν μὴν εὐκαταφρόνητά σοι δοκεῖ εἶναι vel tale quid | ἐμοὶ γοῦν scripsi : ἐμοιγ’ οὖν **A E F Q** post ἐλέσθαι lacunam statuit Reiske², quam exempli gratia ita explet : (Apoll.) οὐκ ἂν ἐμοιγοῦν συνεχώρησας ἐλέσθαι (τότε θάνατον. (Demetr.)) οὐ γὰρ ἂν ἔγωγε σοι συνεχώρησα ἐλέσθαι ποτε ψυχρὸν κτέ || 7 ξυγγενείας] ξυγγενεία **F Q** : del. Cobet 7–8 ἢ – ἔρωτος corruptum censet Jacobs⁶ || 7 ἢ οἱ ἡμπολημένοι] ἢ ἡμπολημένον Menagius | (καὶ) ἢ Olearius | οἱ **A E F Q** : οἱ Reiske² (et Kayser^{1/2}) : (ὅς)οι Reiske¹ (et Jacobs⁷) : “supple τῶν ante οἱ” Kayser^{1N} || 8 καὶ¹ om. **A^{pc} F Q** | κεκομψευμένοις Reiske¹ : κεκοψευμένοις **A^{1sl}** (ποικίλοις καὶ διεψευσμένοις **A^{lim}** [glossema]) : κεκομψευμένους **E F Q** : κεκοψευμένους **A** || 9 σοφοῦ δόξαν Menagius || 10 κνάμ- πτοιτο Cobet | αὐτὸ **A E^{ac1}** : αὐτῶ (sic) **E^{1pc}** : αὐτῶ **F Q** | τὸ] τῷ **Q** || 12 τῷ] τὸ **F Q** μὴδὲ] μὴ **A^{ac1}** | θαρρήσαι **E** | δομιτιανῶ **F Q** || 13 θράσους Jacobs³ || 14 δ¹ del. Jacobs⁶ | post φασὶ aliquid excidisse suspicatur Reiske¹ | οὐδ’] οὐκ **E** || 15 πω om. **E** νοῦν] ῥοῦν dubitanter Madvig || 18 χωρεῖς **A E** || 19 δὲ om. **F**

ἀπέκτεινε καίτοι τὸ ξίφος ἐπ' ἑμαυτὸν ἔλκοντα διὰ τοὺς σούς τε κάμου λόγους, οὓς ἐπὶ τῷ βαλανεῖῳ διήλθον, αἴτιον δ' ἦν τοῦ μὴ ἀποκτείνειν τὸ τὴν εὐφωνίαν αὐτῷ ἐπιδούναι τότε καὶ τό, ὥς ᾤετο, μελωδίας λαμπρᾶς ἄψασθαι.

- 4 νυνὶ δὲ τίνι μὲν εὐφωνία, τίνι δὲ κιθάρα θύσομεν; ἄμουσα γὰρ καὶ μεστὰ χολῆς πάντα, καὶ οὐτ' ἂν ὑφ' ἑαυτοῦ ὅδε οὐτ' ἂν ὑφ' ἐτέρων θελχθείη. καίτοι 5 Πίνδαρος ἐπαινῶν τὴν λύραν φησίν, ὥς καὶ τὸν τοῦ Ἄρεος θυμὸν θέλγει καὶ 264 K. τὼν πολεμικῶν ἰσχεῖ αὐτόν. οὐτοσί δὲ καίτοι μουσικὴν ἀγωνίαν καταστησάμενος ἐνταῦθα καὶ στεφανῶν δημοσίᾳ τοὺς νικῶντας ἔστιν οὓς καὶ ἀπέκτεινεν αὐτῶν, ὕστατά φασι μουσικὴν ἀγωνίαν αὐλήσαντάς τε καὶ ἔσαντας. βουλευτέα δὲ σοὶ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν. προσπολεῖς γὰρ κἀκείνους ἢ 10 5 θρασὺς δόξας ἢ εἰπῶν, ἃ μὴ πείσεις. ἢ σωτηρία δὲ σοὶ παρὰ πόδα. τῶν γὰρ νεῶν τούτων (πολλαὶ δ', ὥς ὀρεῖς, εἰσὶν) αἱ μὲν ἐς Λιβύην ἀφήσουσιν, αἱ δ' εἰς Αἴγυπτον, αἱ δ' εἰς Φοινίκην καὶ Κύπρον, αἱ δ' εὐθὺ Σαρδοὺς, αἱ δ' ὑπὲρ Σαρδῶ· μίᾳς ἐπιβάντι σοὶ κομίζεσθαι κράτιστον ἐς ὅτιδ' ἂν τῶν ἐθνῶν τούτων. αἱ γὰρ τυραννίδες ἤττον χαλεπαὶ τοῖς φανεροῖς τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἐπαινοῦντας 15 αἰσθωνται τὸ μὴ ἐν φανερῷ ζῆν.”

13. Ἦττηθεὶς δ' ὁ Δάμις τῶν τοῦ Δημητρίου λόγων “ἀλλὰ σύ γε” ἔφη “φίλος ἀνδρὶ παρὼν γένοιο ἂν ἀγαθόν τι τούτῳ μέγα· ἐμοῦ γὰρ σμικρὸς λόγος, εἰ ξυμβουλευόιμι αὐτῷ μὴ κυβιστᾶν ἐς ὀρθὰ ξίφη, μὴδ' ἀναρριπτεῖν 20 πρὸς τυραννίδα, ἥς οὐ χαλεπωτέρα ἐνομίσθη. τῆς γοῦν ὁδοῦ τῆς ἐνταῦθα, εἰ μὴ σοὶ ξυνέτυχον, οὐδὲ τὸν νοῦν ἐγίνωσκον· ἔπομαι μὲν γὰρ αὐτῷ θάττον ἢ ἑαυτῷ τις. εἰ δὲ ἔροίό με, ποῖ πλέω ἢ ἐφ' ὃ τι, καταγέλαστος ἐγὼ τοῦ πλοῦ Σικελικὰ μὲν πελάγη καὶ Τυρρηνοὺς κόλπους ἀναμετρῶν, οὐκ εἰδῶς δὲ ὑπὲρ ὅτου. καὶ εἰ μὲν ἐκ προρρήσεως ἐκινδύνευον, εἶχον ἂν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας λέγειν, ὥς Ἀπολλώνιος μὲν θανάτου ἐρεῖ, ἐγὼ δ' ἀντεραστῆς 25 ξυμπλέω· ἐπεὶ δ' οὐδὲν οἶδα, ἐμὸν ἤδη λέγειν, ὑπὲρ ὧν οἶδα, λέξω δὲ αὐτὸ 2 ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ ἀποθάνοιμι, οὐπω δεινὰ φιλοσοφία

F 5–7 καίτοι – αὐτόν resp. Pi. P. 1.10–12 || 9 ὕστατά φασι imit. Hom. Od. 4.685

16 τὸ – ζῆν resp. Epicurum e.g. apud Plu. Mor. 1128a–1130e (*De latenter vivendo*)

T 17–20 Ἦττηθεὶς – χαλεπωτέρα aff. Phot. 334b7–12

1 ἔλκοντα] ἔλκων τε Salmasius | κάμου] καὶ ἐμοῦ Q || 4–5 μεστὰ χολῆς] μετὰ σχολῆς FQ || 6 ἄρεως EF || 7 καίτοι] καὶ τι E || 9 αὐλίσαντάς Q || 10 γάρ που κἀκείνους FQ || 14 ὅτιδ' ὅτι δέ FQ || 16 τὸ A : πω EFQ || 20 οὐ] οὐπω Phot. | ἐνομίσθη om. Phot. (post χαλεπωτέρα desinens) || 21 σοὶ om. FQ | ἐγίνωσκον <ἂν> Kayser^{2Adn} 22 ἔροι(τ)ό Olearius || 26 fortasse δ(ἐ τούτων) οὐδὲν vel δ(ἐ τούτου) οὐδὲν 26–27 λέξω – ἀνδρός suspectum habet Reiske²

265 K.

πείσεται· σκευοφόρῳ γὰρ εἴκασμαι στρατιώτου γενναίου λόγου ἀξιούμενος, ὅτι τοιῶδε ἔπομαι. εἰ δὲ ἔσται τις, ὃς ἀποκτενεῖ τοῦτον (εὐποροὶ δὲ αἱ τυραννίδες τὰ μὲν ξυνθῆναι, τὰ δὲ ἐξᾶραι), τρόπαιον μὲν, οἶμαι, κατὰ φιλοσοφίας ἐστῆξει σφαλείσης περὶ τῷ ἄριστα ἀνθρώπων φιλοσοφήσαντι. πολλοὶ δὲ

5 Ἄνυτοι καθ' ἡμῶν καὶ Μέλητοι, γραφαὶ δ' αἱ μὲν ἔνθεν, αἱ δὲ ἐκείθεν ἐπὶ τοὺς Ἀπολλωνίῳ ξυγγενομένους, ὥς ὁ μὲν τις ἐγέλασε καθαπτομένου τῆς τυραννίδος, ὁ δ' ἐπέρρωσε λέγοντα, ὁ δ' ἐνέδωκε λέξει τι, ὁ δ' ἀπῆλθε ξὺν ἐπαίνῳ ὧν ἤκουσεν. ἐγὼ δ' ἀποθνήσκειν μὲν ὑπὲρ φιλοσοφίας οὕτω φημὶ δεῖν, ὥς ὑπὲρ ἱερῶν καὶ τειχῶν καὶ τάφων· ὑπὲρ σωτηρίας γὰρ τῶν τοιῶνδε

10 πολλοὶ καὶ ὀνομαστοὶ ἄνδρες ἀποθανεῖν ἡσπᾶσαντο. ὥς δὲ ἀπολέσθαι φιλοσοφίαν μῆτε ἐγὼ ἀποθάνοιμι μῆτε ὅστις ἐκείνης τε καὶ Ἀπολλωνίου ἐρᾷ.”

14. Πρὸς ταῦτα ὁ Ἀπολλώνιος “Δάμιδι μὲν ὑπὲρ τῶν παρόντων εὐλαβῶς διειλεγμένῳ ξυγγνώμην” ἔφη “προσῆκει ἔχειν· Ἀσσύριος γὰρ ὧν καὶ Μήδοις προσοικήσας, οὗ τὰς τυραννίδας προσκυνοῦσιν, οὐδὲν ὑπὲρ

15 ἐλευθερίας ἐνθυμεῖται μέγα. σὺ δ' οὐκ οἶδ' ὅ τι πρὸς φιλοσοφίαν ἀπολογίῃ φόβους ὑποτιθεῖς, ὧν, εἴ τι καὶ ἀληθὲς ἐφαίνετο, ἀπάγειν ἐχρῆν μᾶλλον ἢ εἶσω καθιστάναι τοῦ φοβεῖσθαι τὸν {εἰ} μὴδ' ἂ παθεῖν εἰκὸς ἦν δεδιότα. σοφὸς δ' ἀνὴρ ἀποθνήσκέτω μὲν ὑπὲρ ὧν εἶπας, ἀποθάνοι δ' ἂν τις ὑπὲρ τούτων καὶ μὴ σοφός· τὸ μὲν γὰρ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν νόμῳ

20 προστέτακται, τὸ δ' ὑπὲρ ξυγγενείας ἢ φίλων ἢ παιδικῶν φύσις ὥρισε. δουλοῦται δὲ ἅπαντας ἀνθρώπους φύσις καὶ νόμος, φύσις μὲν καὶ ἐκόντας, νόμος δὲ ἄκοντας. σοφοῖς δὲ οἰκειότερον τελευτᾶν ὑπὲρ ὧν ἐπετήδευσαν· ἂ

2 γὰρ μὴ νόμου ἐπιτάξαντος μὴδὲ φύσεως ξυντεκούσης αὐτοὶ ὑπὸ ῥώμης τε καὶ θράσους ἐμελέτησαν, ὑπὲρ τούτων, εἰ καταλῶι τις αὐτά, ἴτω μὲν πῦρ

25 ἐπὶ τὸν σοφόν, ἴτω δὲ πέλεκυς, ὥς νικήσει αὐτὸν οὐδὲν τούτων, οὐδὲ ἐς ὅτιοῦν περιελᾷ ψεύδος, καθέξει δέ, ὅποσα οἶδε, μείον οὐδὲν ἢ ἂ ἐμυθήθη. ἐγὼ δὲ γινώσκω μὲν πλείστα ἀνθρώπων, ἅτε εἰδὼς πάντα, οἶδα δὲ ὧν οἶδα τὰ μὲν

2

266 K.

F 24–25 ἴτω – πέλεκυς imit. E. *Ph.* 521, fr. 687

T 26–232.1 ἐγὼ – θεοῖς aff. Eus. 37.4–6 (p. 180 des Places)

1 λόγου] {καὶ} πολλοῦ {γε} Phillimore || 2 τις om. Q || 3 φιλοσοφίαν FQ
 4 σφαλείσης] σφαλείς καὶ E || 5 μέλιτοι Q^{sl} | δ' om. FQ | δὲ] δαί A || 7 ὁ δ' ² οὐδ' A
 λέξει τι] λέξοντι Madvig || 8 ὧν] ὃν F^{ac2} || 9 δεῖν om. Q || 10 ἡσπᾶζοντο A || 17 τὸν
 {εἰ} Kayser^{1/2} : τὸν εἰ A E FQ : τὸν καὶ Salmasius : τὸν εἰ {τις} Kayser^{1App} || 18 μὲν
 del. Reiske² || 19 γὰρ[****] F | ὑπὲρ] ὑπ' E | ἐλευθερίαν Q || 20 παίδων Marc.XI.29
 Par.1696 (ci. Cobet) | φύσις μὲν ὥρισε E || 24 θάρσους Bentley | καταλῶι Q
 27 οἶδα δὲ ὧν οἶδα corruptum censet Phillimore, proponens exempli gratia οἶδα δὲ
 ὧν οἶδα {χάριν}

- 3 σπουδαίοις, τὰ δὲ σοφοῖς, τὰ δὲ ἑμαυτῷ, τὰ δὲ θεοῖς, τυράννοις δὲ οὐδέν. ὥς
δὲ οὐχ ὑπὲρ ἀνοήτων ἦκω, σκοπεῖν ἔξεστιν. ἐγὼ γὰρ περὶ μὲν τῷ ἑμαυτοῦ
σώματι κινδυνεύω οὐδέν, οὐδ' ἀποθάνοιμι ὑπὸ τῆς τυραννίδος, οὐδ' εἰ αὐτὸς
βουλοίμην, ξυνήμῳ δὲ κινδυνεύων περὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὧν εἶτε ἀρχὴν εἶτε
προσθήκην ποιεῖται με ὁ τύραννος, εἰμὶ πᾶν ὃ τι βούλεται. εἰ δὲ προϋδίδουν
σφας ἢ βραδύνων ἢ βλακεύων πρὸς τὴν αἰτίαν, τίς ἂν τοῖς σπουδαίοις ἔδοξα;
τίς δ' οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με εἰκότως, ὥς παίζοντα ἐς ἀνδρας, οἷς, ἃ παρὰ τῶν
4 θεῶν ἤτουν, ἀνετέθη; ὅτι δ' οὐκ ἦν μοι διαφυγεῖν τὸ μὴ οὐ προδότης δόξαι,
δηλώσαι βούλομαι. τυραννίδων ἦθη διττά. αἱ μὲν γὰρ ἀκρίτους ἀποκτείνου-
σιν, αἱ δὲ ὑπαχθέντας δικαστηρίοις, εἰκότασι δ' αἱ μὲν τοῖς θερμοῖς τε καὶ
ἐτοίμοις τῶν θηρίων, αἱ δὲ τοῖς μαλακωτέροις τε καὶ ληθάργοις. ὥς μὲν δὴ
χαλεπαὶ ἄμφω, δῆλον πᾶσι παράδειγμα ποιουμένοις τῆς μὲν ὁρμῶσης καὶ
ἀκρίτου Νέρωνα, τῆς δὲ ὑποκαθημένης Τιβέριον. ἀπώλλυσαν γὰρ ὁ μὲν
5 οὐδ' οἰηθέντας, ὁ δ' ἐκ πολλοῦ δείσαντας. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι χαλεπωτέρας τὰς
δικάζειν προσποιουμένας καὶ ψηφίζεσθαι τι ὥς ἐκ τῶν νόμων. πράττουσι
μὲν γὰρ κατ' αὐτοὺς οὐδέν, ψηφίζονται δ', ἅπερ οἱ μὴδὲν κρίναντες, ὄνομα
τῷ διατρίβοντι τῆς ὀργῆς θέμενοι νόμον, τὸ δ' ἀποθνήσκειν κατεψηφισμέ-
267 K. νους ἀφαιρεῖται τοὺς ἀθλίους καὶ τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔλεον, ὃν ὥσπερ
ἐντάφιον χρὴ ἐπιφέρειν τοῖς ἀδίκως ἀπελθοῦσι. δικαστικὸν μὲν δὴ τὸ τῆς
τυραννίδος ταύτης ὁρῶ σχῆμα, τελευτᾶν δέ μοι δοκεῖ ἐς ἀκριτον. ὧν γὰρ
πρὶν ἢ δικάσαι κατεψηφίσατο, τούτους ὥς μήπω δεδικασμένους ὑπάγει τῇ
κρίσει, καὶ ὁ μὲν ψήφῳ ἄλους ἐν αὐτῇ δῆλον ὥς ὑπὸ τοῦ μὴ κατὰ νόμους
κρίναντος ἀπολωλέναι φησίν, ὁ δ' ἐκλιπὼν τὸ δικάσασθαι πῶς ἂν διαφύγοι
6 τὸ μὴ οὐκ ἐφ' ἑαυτῷ ἐψηφίσθαι; τὸ δὲ καὶ τοιῶνδε ἀνδρῶν κειμένων ἐπ' ἐμοὶ
νῦν ἀποδρᾶναι τὸν ἑμαυτοῦ τε κάκείνων ἀγῶνα ποί με τῆς γῆς ἑάσει
καθαρὸν δόξαι; ἔστω γὰρ σὲ μὲν εἰρηκέναι ταῦτα, ἐμὲ δὲ ὀρθῶς εἰρημένοις
πεῖθεσθαι, τοὺς δὲ ἀπесφάχθαι, τίς μὲν ὑπὲρ εὐπλοίας εὐχὴ τῷ τοιῷδε; ποῖ

F 16-17 ὄνομα - νόμον imit. D. 24.157

2 ἐγὼ] λέγω FQ | γὰρ om. E || 3 κινδυνεύω δὲ οὐδέν FQ | ἀποθάνοιμι{ι}' (ἀν)
Kayser^{1A}PP Kayser^{2T}: (ἀν) ἀποθάνοιμι Cobet | ὑπὸ] ὑπὲρ EFQ || 5 εἰμὶ] εἰ μὴ F^{ac}
προϋδίδουν A^{1PC}: προδίδουν A^{ac1}: προϋδίδων E: προδίδων FQ || 6 ἢ βραδύνων ἢ
βλακεύων] εἶτε βραδύνων εἶτε βλακεύων E || 8 ἀνετέθη AF^{pc}: ἀνετέθη A^{1sl} EF^{acQ}
προδότη FQ: πρώτη E || 9-10 ἀποκτενοῦσιν A^{1sl} (ε supra ei scripsit, sed
circumflexum supra ου non addidit) || 10 ὑπαχθέντων E || 13 καθευμένης Bentley
17 τῆς] πρὸς F^{ac2} || 18 περὶ E || 19 ἀπελθοῦσι] ἀποθανοῦσι Phillimore || 20 δοκεῖν
E || 21 μὴδέπω Q | (κατα)δεδικασμένους Reiske² || 22 νόμου E || 24 ἐφ' ἑαυτὸν
Kayser²: ἐπ' αὐτῷ Olearius || 26 δὲ (ὥς) Kayser²

- δὲ ὀρμίζεται; πορεύεται δὲ παρὰ τίνα; ἐξαλλάττειν γὰρ χρή, οἶμαι, πάσης, ὀπόσης Ῥωμαῖοι ἄρχουσι, παρ' ἄνδρας δὲ ἤκειν ἐπιτηδείους τε καὶ μὴ ἐν φανερῷ οἰκούντας, τουτὶ δ' ἂν Φραώτης τε εἴη καὶ ὁ Βαβυλώνιος καὶ Ἰάρχας ὁ θεῖος καὶ Θεσπεσίων ὁ γενναῖος. εἰ μὲν δὴ ἐπ' Αἰθιοπῶν στελλοίμην, τί ἂν, 7
- 5 ὦ λῶστε, πρὸς Θεσπεσίωνα εἴποιμι; εἴτε γὰρ κρύπτοιμι ταῦτα, ψευδολογίας ἐραστῆς δόξω, μᾶλλον δὲ δούλος, εἴτε εἰς ἀπαγγελίαν αὐτῶν ἵοιμι, τοιῶνδ' ἐπεὶ δεήσει λόγων. 'ἐμέ, ὦ Θεσπεσίων, Εὐφράτης πρὸς ὑμᾶς διέβαλεν, ἃ μὴ ἐμαυτῷ ξύνοιδά. ὁ μὲν γὰρ κομπαστὴν ἔφη καὶ τερατώδη με εἶναι καὶ ὑβριστὴν σοφίας, ὀπόση (μὴ) Ἰνδῶν. ἐγὼ δὲ ταυτὶ μὲν οὐκ εἰμι, προδότης δὲ 10 τῶν ἐμαυτοῦ φίλων καὶ σφαγεὺς καὶ οὐδὲν πιστὸν καὶ τὰ τοιαυτὰ εἰμι, στέφανός τε ἀρετῆς εἴ τις, στεφανωσόμενος ἤκω τοῦτον, ἐπειδὴ τοὺς μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην οἰκῶν οὕτως ἀνείλον, ὥς μηδὲ οἰκήσεσθαι 268 K. αὐτοὺς ἔτι.' ἐρυθρίας, Δημήτριε, τούτων ἀκούων. ὥρῳ γάρ. τί οὖν, εἰ καὶ 8 Φραώτην ἐνθυμηθείς κάμει παρὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς Ἰνδοὺς φεύγοντα; πῶς μὲν ἂν ἐς αὐτὸν βλέψαιμι; τί δ' ἂν εἴποιμι ὑπὲρ ὧν φεύγω; μὲν ὥς ἀφικόμην μὲν καλὸς κάγαθός πρότερον καὶ τὸν θάνατον τὸν ὑπὲρ φίλων οὐκ ἄθυμος, ἐπεὶ δὲ ξυγεγενόμην αὐτῷ, τὸ θεϊότατον τουτὶ τῶν κατὰ ἀνθρώπους ἄτιμον ἔρριψά σοι; ὁ δὲ Ἰάρχας οὐδὲ ἐρήσεται οὐδὲν ἤκοντα, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Αἰολός ποτε τὸν Ὀδυσσεά κακῶς χρησάμενον τῷ τῆς εὐπλοίας 20 δῶρῳ ἄτιμον ἐκέλευσε χωρεῖν τῆς νήσου, κάμει δὴπου ἀπελᾶ τοῦ ὄχθου, κακὸν εἰπὼν ἐς τὸ Ταντάλειον γεγενῆναι πόμα. βούλονται γὰρ τὸν ἐς αὐτὸ κύψαντα καὶ κινδύνων κοινωνεῖν τοῖς φίλοις. οἶδα, ὥς δεινὸς εἶ, Δημήτριε, 9 λόγους ξυντεμεῖν πάντας, ὅθεν μοι δοκεῖς καὶ τοιοῦτόν τι ἐρεῖν πρὸς με. 'ἀλλὰ μὴ παρὰ τούτους ἴθι, παρ' ἄνδρας δέ, οἷς μήπω ἐπέμιξας, καὶ εὖ

F 19–20 ὥσπερ – νήσου resp. Hom. Od. 10.72–75

4 θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίων A E FQ
 5 θεσπεσίωνα Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίωνα A E FQ
 6 αὐτῷ Q || 7 θεσπεσίων Lugd.73D Laur.CS.155 Marc.XI.29 Par.1696 : θεσπίων A E FQ || 9 ὀπόση (μὴ) Jacobs^{1/2/6} (et Madvig) : ὀπόση A E : ὀπόσης FQ | Ἰνδῶν] Αἰθιοπῶν vel Αἰγυπτίων Olearius || 10 τὰ om. A || 11 στέφανός A^{1sl} : στέφανόν A E FQ | τε] δὲ Reiske² | τις ἐνταῦθα στεφανωσόμενος F || 12 οἶκον (sic) E || 15 ἂν¹ om. E || 16 μὲν om. Q | τὸν θάνατον] aut (πρὸς) τὸν θάνατον aut (ἐπαναίρεσθαι) τὸν θάνατον aut (ὑπομείναι) τὸν θάνατον Reiske¹ : aut (πρὸς) τὸν θάνατον aut τὸν θάνατον (ὑπομένειν) Reiske² | ὑπὲρ τῶν φίλων E || 17 ἀθύμος Q | δὲ om. E || 18 ἄτιμον om. E | σοι om. A (spatio vacuo relicto) : (πεισθεῖς) σοι vel σοι (πεισθεῖς) Reiske² 20 (ἐκ)χωρεῖν Reiske^{1/2} || 21 εἰπὼν ἐς Par.1696^{2pc} : εἰπόντες A E FQ | ταλάντειον F (τάντα F^{2sl}) | γέγονε A FQ | πῶμα Kayser² || 23 τοιοῦτό FQ | fortasse ἐμέ || 24 ἴθι E

- κείσεται σοι τὸ ἀποδρᾶναι· ῥᾶον γὰρ ἐν οὐκ εἰδόσι λήσῃ· βασιανίζεσθω δὲ
καὶ ὅδε ὁ λόγος, ὅπῃ τοῦ πιθανοῦ ἔχει· δοκεῖ γάρ μοι περὶ αὐτοῦ τάδε. ἐγὼ
ἡγοῦμαι τὸν σοφὸν μηδὲν ἰδίᾳ μηδ' ἐφ' ἑαυτοῦ πράττειν, μηδ' ἂν ἐνθυμηθῇ-
ναί τι οὕτως ἀμάρτυρον, ὥς μὴ αὐτὸν γοῦν ἑαυτῷ παρεῖναι, καὶ εἴτε Ἀπόλ-
λωνος αὐτοῦ τὸ Πυθοῖ γράμμα, εἴτε ἀνδρὸς ὑγιῶς ἑαυτὸν γνόντος καὶ διὰ 5
τοῦτο γνώμην αὐτὸ ποιομένου ἐς πάντας, δοκεῖ μοι ὁ σοφὸς ἑαυτὸν
γινώσκων καὶ παραστάτην ἔχων τὸν ἑαυτοῦ νοῦν μήτ' ἂν πτήξαι τι ὧν οἱ
πολλοί, μήτ' ἂν θαρσῆσαι τι ὧν ἕτεροι μὴ ξὺν αἰσχύνη ἄπτονται· δοῦλοι γὰρ
τῶν τυραννίδων ὄντες καὶ προδοῦναι αὐταῖς ποτε τοὺς φιλότατους ὥρμησαν,
269 K. τὰ μὲν μὴ φοβερά δέισαντες, ἃ δὲ χρὴ δέισαι μὴ φοβηθέντες. σοφία δὲ οὐ 10
| 10 ξυγχωρεῖ ταῦτα· πρὸς γὰρ τῷ Πυθικῷ ἐπιγράμματι καὶ τὸ τοῦ Εὐριπίδου
ἐπαινεῖ ξύνεσιν ἡγουμένου περὶ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι τὴν ἀπολλύσαν
αὐτούς, ἐπειδὴ ἐνθυμηθῶσιν, ὥς κακὰ εἰργασμένοι εἰσίν. ἦδε γάρ που καὶ
τῷ Ὀρέστῃ τὰ τῶν Εὐμενίδων εἶδη ἀνέγραφε, ὅτε δὴ μαίνεται ἐπὶ τῇ
μητρί· νοῦς μὲν γὰρ τῶν πρακτέων κύριος, σύνεσις δὲ τῶν ἐκείνῳ δοξάντων. 15
ἦν μὲν δὴ χρηστὰ ἔλγῃται ὁ νοῦς, πέμπει ἤδη τὸν ἀνδρα ἢ ξύνεσις ἐς πάντα
μὲν ἱερά, πάσας δὲ ἀγυιάς, πάντα δὲ τεμένη, πάντα δὲ ἀνθρώπων ἦθη
κροτοῦσά τε καὶ ἄδουσα, ἐφυμνήσει δὲ αὐτῷ καὶ καθεύδοντι, παριστάσα
11 χορὸν εὐφημον ἐκ τοῦ τῶν ὀνείρων δήμου. ἦν δ' ἐς φαῦλα ὀλισθήσῃ ἢ τοῦ 20
νοῦ στάσις, οὐκ ἔῃ τοῦτον ἢ ξύνεσις οὔτε ὄμμα ὀρθὸν ἐς ἀνθρώπων τινα
ἀφείναι οὔτε τὸ ἀπ' ἐλευθέρας γλώττης φθέγμα, ἱερῶν τε ἀπελαύνει καὶ τοῦ
εὐχεσθαι· οὐδὲ γὰρ χεῖρα αἶρειν ξυγχωρεῖ ἐς τὰ ἀγάλματα, ἀλλ' ἐπισκώπτει
αἶροντας, ὥσπερ τοὺς ἐπανατεινόμενους οἱ νόμοι, ἐξίστησι δὲ αὐτούς καὶ
ὀμίλου παντὸς καὶ δειματοῖ καθεύδοντας, καὶ ἃ μὲν ὀρώσι μεθ' ἡμέραν καὶ
εἰ δὴ τινα ἀκούειν ἢ λέγειν οἴονται, ὀνειρώδῃ καὶ ἀνεμιαῖα ποιεῖ τούτοις, τὰς 25
δὲ ἀμυδράς καὶ φαντασιώδεις πτοίας ἀληθεῖς ἤδη καὶ πιθανὰς τοῦ φόβου. ὥς

F 11–13 τὸ – εἰσίν resp. E. Or. 395–396 || 19 ἐκ – δήμου imit. Hom. Od. 24.12

1 οὐκ ἐν E || 2 ὅποι Q (ἡ Q^{1sl}) | μοι με FQ || 4–5 ἀπολλωνιος (sic) F^{ac2} || 5 αὐτὸν Q || 6 αὐτῷ E^{1sl} || 8 ἂν| αὖ Reiske^{1/2} | ἄπτωνται E || 9 αὐτοῖς Q | φιλότατους| φίλους τούτους Q || 10 μὴ¹ om. E^{ac3} || 11 γὰρ| δὲ E || 12 ἐπήνει EFQ || 13 αὐτοὺς (νόσον) Kayser^{1/2} || 14 εἶδη| ἤδη Q | ὅτε| ὅτι A | δὴ μαίνεται EFQ: δειμαίνεται A: δὴ ἐμαίνετο Par.1696^{1pc} (Kayser^{1/2}) || 16 ἦν| εἰ Q || 17 ἦθη| εἶδη F || 19 δόμου FQ ὀλίσθη|ησθη Cobet || 22 ξυγχωρεῖν F^{ac} | ἐπικόπτει Par.1696^{2pc} (ci. Salmasius Bentley Cobet) (Kayser^{1/2}) || 23 ἐπανατεινόμενους suspectum habet Reiske¹ 24–25 καί² – τούτοις| καὶ ἃ μὲν δρώσι μεθ' ἡμέραν, νυκτὶ ἀκούειν ἢ λέγειν οἴονται, (καὶ) ὀνειρώδῃ (δὴ τινα) καὶ ἀνεμιαῖα π(τ)οιεῖ τ(οι)οῦτους Jacobs³ || 24 μεθ' | καθ' FQ 25 εἰ δὴ A: ἤδη EFQ | λέγειν ἢ ἀκούειν Q || 26 τῷ φόβῳ Par.1696 (Kayser^{1/2})

μὲν δὴ ἐλέγξει με ἢ ζύνεσις ἐς εἰδότας τε καὶ μὴ εἰδότας ἤκοντα, προδότης εἰ γενοίμην τῶν ἀνδρῶν, δεδεῖχθαί μοι σαφῶς οἶμαι καὶ ὥς φαίνει ἀλήθεια· προδώσω δὲ οὐδ' ἐμαυτόν, ἀλλ' ἀγωνιοῦμαι πρὸς τὸν τύραννον, τὸ τοῦ γενναίου Ὀμήρου ἐπειπῶν 'ξυνὸς Ἐνυάλιος'."

- 5 **15.** Ὑπὸ τούτων ὁ Δάμις τῶν λόγων αὐτὸς μὲν οὕτω διατεθῆναι φησιν, ὡς ὁρμῇ τε ἀναλαβεῖν καὶ θάρσος, τὸν Δημήτριον δὲ μὴ ἀπογνῶναι τοῦ **270 K.** ἀνδρός, ἀλλ' ἐπαινέσαντα καὶ ξυνθέμενον οἷς εἶπεν ἐπιθειάσαι οἱ ὑπὲρ οὗ κινδυνεύει καὶ φιλοσοφίαν αὐτῇ, ὑπὲρ ἧς καρτερεῖ ταῦτα, ἡγεῖσθαι τε αὐτοῖς οὗ καταλύων ἐτύγχανε, τὸν δὲ Ἀπολλώνιον παραιτούμενον τοῦτο
- 10 "δεῖλη ἤδη" φάναι "καὶ χρὴ περὶ λύχων ἀφὰς ἐς τὸν Ῥωμαίων λιμένα ἀφεῖναι· τουτὶ γὰρ ταῖς ναυσὶ ταύταις νόμιμον. ξυσσιτήσομεν δέ, ἐπειδὴν εὖ τὰμὰ ἔχη· νυνὶ γὰρ ἂν καὶ κατασκευασθεῖη τις αἰτία ἐπὶ σέ ὡς ξυσσιτήσαντα τῷ τοῦ βασιλέως ἐχθρῷ. καὶ μηδὲ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος μεθ' ἡμῶν ἴθι, μὴ καὶ τὸ λόγου σε κεκοινωνηκέναι μοι διαβάλλῃ ἐς ἀπορρήτους βουλάς." ξυνεχώ- 2
- 15 ρησε μὲν δὴ ὁ Δημήτριος καὶ περιβαλὼν αὐτοὺς ἀπῆι μεταστρεφόμενός τε καὶ τὰ δάκρυα ἀποψών, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἰδὼν ἐς τὸν Δάμιν "εἰ μὲν ἔρρωσαι" ἔφη "καὶ θαρσεῖς ἅπερ ἐγώ, βαδίσωμεν ἄμφω ἐπὶ τὴν ναῦν· εἰ δὲ ἀθύμως ἔχεις, ὦρα σοι καταμένειν ἐνταῦθα· Δημητρίῳ γὰρ ξυνέσῃ τὸν χρόνον τοῦτον, ἀνδρὶ σοὶ τε κάμοι ἐπιτηδείῳ." ὑπολαβὼν δὲ ὁ Δάμις "καὶ 2
- 20 τίνα" ἔφη "νομῶ ἐμαυτόν, εἰ τοιαῦτά σου διειλεγμένου σήμερον ὑπὲρ φίλων καὶ κοινωνίας κινδύνων, οἱ ἐπ' αὐτοὺς ἤκουσιν, ἐγὼ δ' ἀνήκοος τοῦ λόγου φεύγοιμί σε καὶ ἀποκινδυνεύοιμί σου, μήπω πρότερον κακὸς ὑπὲρ σοῦ δόξας;" "ὀρθῶς" ἔφη "λέγεις καὶ ἴωμεν, ἐγὼ μὲν, ὡς ἔχω, σὲ δὲ χρὴ 3
- 25 τρίβωνά τε ἀνταλλάττεσθαι τουτοῦ τοῦ λίνου καὶ τὸ ὑπόδημα παραιτεῖσθαι τοῦτο. τί δὲ βούλεταί μοι ταῦτα, χρὴ διαλεχθῆναι. λῶν γὰρ καὶ πλείω καρτερῆσαι πρὸ τῆς δίκης· οὐ δὴ βούλομαι κοινωνῆσαί (σέ) μοι τούτων ξυλληφθέντα (ξυλληφθείης γὰρ ἂν διαβεβλημένου τοῦ σχήματος), ἀλλ' ὡς **271 K.**

F 4 ξυνὸς Ἐνυάλιος aff. Hom. *Il.* 18.309

4 ἐξείπων E || 8 φιλοσοφίαν αὐτῇ Olearius : φιλοσοφίαν αὐτὴν A E FQ
 10 τὸν τῶν E || 12 ἐπὶ σέ αἰτία E | ξυσσιτήσοντα FQ || 14 τὸ τοῦ λόγου Q | σε om. E
 FQ | μοι A^{1st} : με A E FQ | διαβάλλῃ μεταβάλλῃ FQ : διαβάλλῃ (σε) ἐς Kayser² (absque
 σε post λόγου) || 20 ἐμαυτόν ἐπ' αὐτόν FQ || 21 κινδυνεύων E || 24 νῦν Reiske¹ :
 γοῦν A E FQ : γε νῦν Reiske² || 26 λεχθῆναι E FQ || 27 δίκης νίκης Reiske¹ | δὴ
 μέντοι Reiske¹ | κοινωνῆσαί (σέ) Reiske² (et Kayser²) : (σε) κοινωνῆσαί Reiske¹ | μοι
 περὶ τούτων (sic) E || 28 ξυλληφθέντα ξυλληφθείης ξυλληφθέντα ξυλληφθέντα (sic)
 FQ

μὴ φιλοσοφούντα μέν, ἐπιτήδειον δ' ἄλλως ὄντα μοι ξυνέπεσθαι τε καὶ παρατυγχάνειν οἷς πράττω.” αἰτία μὲν ἦδε τοῦ μεταβαλεῖν τὸν Δάμιν τὸ τῶν Πυθαγορείων σχῆμα· οὐ γὰρ κακία γε αὐτὸ μετεῖναι φησιν, οὐδὲ μεταγνοὺς αὐτοῦ, τέχνην δὲ ἐπαινέσας, ἣν ὑπῆλθεν ἐς τὸ ξυμφέρον τοῦ καιροῦ.

5

16. Ἀποπλεύσαντες δὲ τῆς Δικαιαρχείας τριταῖοι κατήραν ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Θύμβριδος, ἀφ' ὧν ξύμμετρος ἐς τὴν Πρώμην ἀνάπλους. τὸ μὲν δὴ βασιλεῖον ξίφος ἦν ἐπ' Αἰλιανῷ τότε, ὁ δ' ἀνὴρ οὗτος πάλαι τοῦ Ἀπολλωνίου ἦρα ξυγγεγονώς ποτε αὐτῷ κατ' Αἴγυπτον. καὶ φανερόν μὲν οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Δομετιανὸν ἔλεγεν· οὐ γὰρ ξυνεχώρει ἡ ἀρχή· τὸν γὰρ δοκοῦντα τῷ βασιλεῖ ἀπηχθῆσθαι πῶς μὲν ἂν πρὸς αὐτὸν ἐπήνεσε, πῶς δ' ἂν ὡς ἐπιτήδειον αὐτῷ παρητήσατο; τέχναι μὴν ὁπόσαι εἰσὶν ἀφανῶς ἀμύνουσαι, πάσαις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐχρήτο, ὅς γε καὶ τὸν χρόνον, ὃν πρὶν ἦκειν διεβάλλετο “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “κουφολόγον οἱ σοφισταὶ χρήμα καὶ ἀλαζῶν ἡ τέχνη, καὶ ἐπεὶ μηδὲν χρηστὸν τοῦ εἶναι ἀπολαύουσι, θανάτου γλίσχονται, καὶ οὐ περιμένουσιν αὐτοῦ τὸ αὐτόματον, ἀλλ' ἐπισπῶνται τὸν θάνατον ἐκκαλού-
2 μνοι τοὺς ἔχοντας ξίφη. ταῦθ' ἡγοῦμαι καὶ Νέρωνα ἐνθυμηθέντα μὴ ὑπαχθῆναι ὑπὸ Δημητρίου ἀποκτεῖναι αὐτόν· ἐπεὶ γὰρ θανατῶντα ἤσθετο, οὐ κατὰ ξυγγνώμην ἐπανῆκεν αὐτῷ τὸν θάνατον, ἀλλὰ καθ' ὑπεροψίαν τοῦ κτεῖναι. καὶ μὴν καὶ Μουσώνιον τὸν Τυρρηγνὸν πολλὰ τῇ ἀρχῇ ἐναντιωθέν-
20 τα τῇ νήσῳ ξυνέσχευ, ἣ ὄνομα Γύαρα, καὶ οὕτω τι τῶν σοφιστῶν τούτων ἦλτους Ἕλληνες, ὡς τότε μὲν κατὰ ξυνοουσίαν αὐτοῦ ἐσπλείν πάντας, νυνὶ
272 K. δὲ κατὰ ἱστορίαν τῆς κρήνης· ἐν γὰρ τῇ νήσῳ ἀνδρῶ οὔσῃ πρότερον εὔρημα Μουσωνίου κρήνη ἐγένετο, ἣν ἄδουσιν Ἕλληνες, ὅσα Ἑλικῶνι τὴν τοῦ Ἰππου.”

25

F 15 θανάτου γλίσχονται fort. resp. Pl. *Phd.* 64b5; imit. Pl. *Phd.* 117a2

T 2–5 αἰτία – καιροῦ aff. Eus. 37.11–14 (p. 182 des Places)

1 ἐπιτήδειο (sic) **E** | δ' om. **F** || **2** ἦδε] οἶδε **E** || **3** οὐ – μετεῖναι] οὐ γὰρ κακίας αὐτὸ (sic; num αὐτῷ voluit?) μετεῖναι (sic) Bentley | κακία Par.1696^{2pc} Eus. : κακίω **E** : ὡς κακίω **A** : κακίων **FQ** : κάκιον (sic) Reiske¹ || **4** καταγνοὺς Reiske² | αὐτοῦ om. Eus. **6** δικαιοαρχίας **E** : δικαίας ἀρχείας **F**^{ac2} | κρατήραν (sic) **E** || **7** ἐμβολὰς **FQ** || **10** πρὸς] πρὸς τὸν **F** | δομιτιανὸν **FQ** || **12** αὐτῷ scripsi : αὐτῷ **A E** : ἐαυτῷ **FQ** | τέχνη(ς) Reiske¹ || **13–14** ὅς – βασιλεῦ] “potest quoque ὅς γε τὸν χρόνον, πρὶν ἦκειν, διαβάλλων ὦ βασιλεῦ” Reiske¹ || **13** διεβάλλετο] διαμαχόμενος Reiske¹ : διέβαλλεν Reiske² || **15** μηδὲν] μὴ **Q** || **18** ὑπαχθῆναι ὑπὸ Δημητρίου om. **FQ** || **21** Γύαρα Scaliger (et Salmasius) : τύαρα **E FQ** : τύανα **A**

17. Τούτοις μὲν δὴ διήγεν ὁ Αἰλιανὸς τὸν βασιλέα, πρὶν ἤκειν Ἀπολλώνιον, ἀφικομένου δὲ σοφωτέρων ἤπτετο. κελεύει μὲν γὰρ ξυλληφθέντα αὐτὸν ἀναχθῆναι οἱ, λοιδορουμένου δ' αὐτῷ τοῦ τὴν κατηγορίαν ξυνθέντος ὡς γόητι καὶ ἰκανῷ τὴν τέχνην, ὁ μὲν Αἰλιανὸς “τῷ βασιλείῳ δικαστηρίῳ”
- 5 ἔφη “σαυτὸν τε καὶ τὰ τούτου φύλαττε,” ὁ δ' Ἀπολλώνιος “εἰ μὲν γόης” ἔφη “ἐγώ, πῶς κρίνομαι; εἰ δὲ κρίνομαι, πῶς γόης εἰμί; εἰ μὴ ἄρα τὸ συκοφαντεῖν ἰσχυρὸν οὕτως εἶναι φησιν, ὡς μηδὲ τῶν γοητευόντων ἡττᾶσθαι αὐτό.”
- βουλομένου δὲ τοῦ κατηγοροῦ λέγειν τι ἀμαθέστερον, ἐκκρούων αὐτὸν ὁ 2 Αἰλιανὸς “ἐμοὶ” εἶπεν “ἄφες τὸν καιρὸν τὸν πρὸ τῆς δίκης· ἔλεγχον γὰρ
- 10 ποιήσομαι τῆς τοῦ σοφιστοῦ γνώμης ἰδίᾳ καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν. κἂν μὲν ὁμολογῇ ἀδικεῖν, ξυντετμήσονται οἱ ἐν τῷ δικαστηρίῳ λόγοι καὶ σὺ ἅπει εἰρηνικῶς· εἰ δὲ ἀντιλέγει, δικάσει ὁ βασιλεὺς.” παρελθὼν οὖν ἐς τὸ ἀπόρρητον δικαστήριον, ἐν ᾧ τὰ μεγάλα καὶ ἐλέγχεται καὶ σιωπᾶται, “χωρεῖτε” ἔφη “ἐνθένδε καὶ μηδεὶς ἐπακρόσθω· δοκεῖ γὰρ τῷ βασιλεῖ τοῦτο.”
- 15 18. Ὡς δὲ ἐγένοντο αὐτοί, “ἐγώ,” ἔφη “ὦ Ἀπολλώνιε, μεῖράκιον ἦν κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ὁ πατὴρ τοῦ βασιλέως ἐπ' Αἰγυπτὸν ἦλθε τοῖς μὲν θεοῖς θύσων, χρησόμενος δ' ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ σοί, καὶ χιλίαρχόν με{ν} ὁ βασιλεὺς ἦγεν ἥδη τῶν πολεμικῶν εἰδότα, σὺ δ' οὕτω τι μοι ἐπιτηδείως εἶχες, ὡς χρηματίζοντος τοῦ βασιλέως ταῖς πόλεσιν ἀπολαβὼν με ἰδίᾳ
- 20 ποδαπὸς τε εἶην λέγειν καὶ ὅ τι μοι τὸ ὄνομα καὶ ὡς ἔχω τοῦ πατρός. προὔλεγε δέ μοι καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἣ τοῖς μὲν πολλοῖς μεγίστη δοκεῖ καὶ 273 K. μεῖζων ἢ πάντα ὁμοῦ τὰ ἀνθρώπων, ἐμοὶ δὲ ὄχλος καὶ κακοδαιμονία φαίνεται. τυραννίδος γὰρ δὴ φύλαξ χαλεπῆς εἰμι, κἂν μὲν σφῆλῳ αὐτὴν, 2
- 25 ὦν, εἴρηκά που τὸ μηδ' ἂν παύσασθαι σε ἀγαπῶν, ἔστ' ἂν ἤ τὸ ἐκείνων μεμνήσθαι. τὸ δὲ ἰδίᾳ ἐθελῆσαι ἐρέσθαι σε, ὑπὲρ ὧν ὁ κατήγορος ξυντέθεικε, σόφισμα οὐ φαῦλον ὑπὲρ ξυνουσίας ἐμοὶ τῆς πρὸς σέ γεγονεν, ὅπως θαρροί-

1 δὴ] οὖν FQ | αἰγυλιανὸς E || 3 αὐτοῦ E^{1sl} || 7 φασιν FQ || 8 δὲ καὶ τοῦ Q
 12 ἀντιλέγεις F || 13 καὶ¹ om. Q || 14 τούτῳ E || 17 ἑμαυτοῦ F | με{ν} Reiske^{1/2} (et Radt) || 23 δὴ om. FQ | (, κἂν μὴ σφῆλῳ) αὐτὴν Jacobs³: αὐτὴν (, κἂν μὴ σφῆλῳ) Jacobs⁵ || 24 θεῶν (, ἂν δὲ μὴ σφῆλῳ, τὰ ἐκ τῶν ἀνθρώπων) exempli gratia Schenkl²
 24–25 ὁ – ἀγαπῶν] ὁ γὰρ εἰπὼν ἂ εἴρηκα, σαφῶς εἰρηκὲ που μηδ' ἂν παύσασθαι σε ἀγαπῶν Jacobs³: ὁ γὰρ εἰπὼν ἂ σαφῶς εἴρηκα, τί ἄλλο ἢ μηδ' ἂν παύσασθαι σε ἀγαπῶν exempli gratia Jacobs⁵ || 24 ὁ γὰρ εἰπὼν del. Reiske^{1/2} || 26 post μεμνήσθαι lacunam statuit Kayser^{1N} Kayser^{2Adn} Kayser^{2T}: “om. lac. signum et scrib. ὁ γὰρ εἰπὼν ἂφ' ὧν, εἴρηκά που κτέ” Kayser^{1C}, quem secutus sum || 27 οὐ om. FQ

ἡς μὲν τὰ ἐπ’ ἐμοὶ ὄντα, προγνοίης δὲ τὰ ἐπὶ τῷ βασιλεῖ. ὅ τι μὲν γὰρ ψηφιεῖται ἐπὶ σοί, οὐκ οἶδα, διάκειται δ’, ὥσπερ οἱ καταψηφίσασθαι μὲν ἐπιθυμοῦντες, αἰσχυρόμενοι δὲ τὸ μὴ ἐπ’ ἀληθείᾳ, καὶ πρόφασιν ἀπωλείας ἀνδρῶν ὑπάτων ποιεῖται σε· βούλεται μὲν γάρ, ἂ μὴ δεῖ, πράττει δ’ αὐτὰ καταρρυθμίζων ἐς τὴν τοῦ δικαίου δόξαν. δεῖ δὴ κάμοι πλάσματος καὶ ὁρμῆς ἐπὶ σέ· εἰ γὰρ ὑπόψεται με ὡς ἀνιέντα, οὐκ οἶδ’ ὁπότερος ἡμῶν ἀπολείται θάττον.”

19. Πρὸς ταῦτα ὁ Ἀπολλώνιος “ἐπεὶ ὑγιῶς” ἔφη “διαλεγόμεθα καὶ ὅποσα καρδία ἴσχει σύ τε εἰρηκας ἐμοὶ τε εἰπεῖν δίκαιον, φιλοσοφεῖς τε ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, ὡς οἱ σφόδρα μοι ξυνδιατρίψαντες, καὶ νῆ Δία οὕτω φιλανθρωπῶς πρὸς ἡμᾶς ἔχεις, ὡς ξυγκινδυνεύειν ἡγείσθαι μοι, λέξω τὸν ἐμαυτοῦ νοῦν. ἐμοὶ γὰρ ἀποδρᾶναι μὲν ἦν ὑμᾶς ἐς πολλὰ μέρη τῆς γῆς, ἂ μὴ ὑμῶν ἀκροᾶται, παρ’ ἀνδρας τε ἀφικέσθαι σοφοὺς καὶ σοφωτέρους ἢ ἐγώ, θεοὺς τε θεραπεύειν ξὺν ὀρθῷ λόγῳ βαδίσαντι ἐς ἥθη ἀνθρώπων θεοφιλεστέρων ἢ οἱ ἐνταῦθα, παρ’ οἷς οὕτε ἐνδειξίς οὔτε γραφὴ οὐδεμία· δι’ αὐτὸ γὰρ τὸ μῆτε ἀδικεῖν μῆτε ἀδικεῖσθαι δικαστηρίων οὐ δέονται. δέσας δὲ 10
274 **K.** προδότου λαβεῖν αἰτίαν, εἰ φύγω μὲν αὐτὸς τὴν ἀπολογία, ἀπόλοιντο δὲ οἱ δι’ ἐμέ κινδυνεύοντες, ἦκω ἀπολογησόμενος. ὑπὲρ δὲ ὧν ἀπολογεῖσθαι με δεῖ, φράζε.”

20. “Αἰ μὲν ιδέαι τῆς γραφῆς ποικίλαι τε” ἔφη “καὶ πλείους· καὶ γὰρ τὴν ἐσθῆτα διαβάλλουσι καὶ τὴν ἄλλην δίαίταν καὶ τὸ ἔστιν ὑφ’ ὧν προσκυνεῖσθαι σε καὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ποτὲ ὑπὲρ λοιμοῦ χρῆσαι, διειλέχθαι δὲ καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως τὰ μὲν ἀφανῶς, τὰ δὲ ἐκφάνδην, τὰ δ’ ὡς θεῶν ἀκούσαντα. {τ}δὲ δὲ ἐμοὶ μὲν ἀπιθανώτατον (γινώσκω γάρ, ὅτι μὴδὲ τὸ τῶν ἱερείων αἷμα ἀνέχῃ), τῷ δὲ βασιλεῖ πιθανώτατον διαβάλλεται· φασὶν ἐς ἀγρὸν βαδίσαντά 25
σε παρὰ Νέρουαν τεμείναι αὐτῷ παῖδα Ἀρκάδα θυομένῳ ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ ἐπᾶραι αὐτὸν τοῖς ἱεροῖς τούτοις, πεπράχθαι δὲ ταῦτα νύκτωρ φθίνοντος ἡδὴ 2
τοῦ μηνός. τοῦτο δὲ τὸ κατηγορήμα ἐπειδὴ πολλῶ μείζον, μὴ ἕτερόν τι παρ’

T 1–5 τι – δόξαν aff. Phot. 334b12–17 || **22** τὸ – χρῆσαι resp. Phot. 10a5–6

1 γὰρ om. **FQ** || **4** ὑπάτων ἀνδρῶν **FQ** Phot. | μὲν om. Phot. | πράττει] καταπράττειν (sic) **FQ** : πράττεσθαι Phot. **M** | δ’ om. **FQ** || **5** δεῖ δὴ] μὴ δεῖ **FQ** || **8** διαλεγόμεθα **E** : διελεγόμεθα **A** || **11** {...} ἡγείσθαι Kayser^{2T} : <δεῖν> ἡγείσθαι Kayser^{2Adn} : αἰρεῖσθαι Radermacher || **12** ἐμοὶ] ἐμέ **A** || **14** βαδίσαντας **FQ** || **16** μῆτε ἀδικεῖν om. **A** || **17** εἰ φύγω **A E** : ἡ φύγω **FQ** : ἡν φύγω Reiske^{1/2} : εἰ φύγοιμι Kayser^{1App} Kayser^{2T} || **18** ἐμέ Reiske² : ἐμοῦ **A E FQ** || **22** λιμοῦ **Q** || **23** θεὸν **Q** || **24** {τ}δὲ scripsi | τὸ om. **E** | ἱερείων **E F^{1pc} Q** : ἱερ[*]ῶν **F^{ac1}** : ἱερῶν **A** || **26** θυομένῳ τε ἐπὶ **FQ**

ἐκεῖνο ἡγώμεθα· ὁ γὰρ λαμβανόμενος τοῦ σχήματος καὶ τῆς διαίτης καὶ τοῦ
 προγινώσκειν ἐς τοῦτο δήπου ξυντείνει καὶ ταῦτά γε καὶ τὴν παρανομίαν
 τὴν ἐς αὐτὸν δοῦναί σοί φησι καὶ τὸ ἐς τὴν θυσίαν θάρσος. χρὴ οὖν
 παρεσκευάσθαι τὴν ὑπὲρ τούτων ἀπολογίαν, ἔστω δέ σοι ὁ λόγος μὴ ὑπερο-
 5 ρών τοῦ βασιλέως.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “τοῦ μὲν μὴ ὑπερορᾶν ἔστω τεκμήρι- 3
 ὄν σοι τὸ ὑπὲρ ἀπολογίας ἀφίχθαι με· εἰ δὲ καὶ θρασέως οὕτως τὰμὰ εἶχεν, ὡς
 ὑπὲρ τυραννίδας αἵρεσθαι, ἀλλὰ σοί γε ὑπέσχον ἐμαυτὸν τοιῶδε ὄντι καὶ
 ἀγαπῶντί με. τὸ μὲν γὰρ ἐχθρῶ πονηρὸν δόξαι δεινὸν οὐπω (οἱ γὰρ ἐχθροὶ
 μισοῦσιν οὐκ ἀφ’ ὧν δημοσίᾳ διαβέβληται τις, ἀλλ’ ἀφ’ ὧν ἰδίᾳ προσκέ-
 10 κρουκε), τὸ δὲ πρὸς ἀνδρὸς φίλου λαβεῖν αἰτίαν, ὡς κακὸς φαίνεται, βαρύτε-
 ρον τοῦτο ἢ τὰ ἐχθρῶν ὁμοῦ πάντα· οὐ γὰρ ἂν διαφύγοι τὸ μὴ οὐ κακέινος, 275 K.
 δι’ ἃ κακὸς ἦν, ἀπηχθήσθαι.”

21. Ἐδόκει τῷ Αἰλιανῷ εὖ λέγειν, καὶ παρακελευσάμενος αὐτῷ θαρρεῖν
 ἑαυτοῦ ἐλάβετο ὡς μὴ ἂν ἐκπλαγέντος τοῦ ἀνδρός, μηδ’ ἂν Γοργεῖη κεφαλὴ
 15 ἐπ’ αὐτὸν αἵροίτο. καλέσας οὖν τοὺς προστεταγμένους τὰ τοιαῦτα “κελεύω”
 ἔφη “ξυνέχειν τοῦτον, ἔστ’ ἂν ὁ βασιλεὺς ἤκοντά τε αὐτὸν μάθῃ καὶ λέγοντα
 ὁπόσα εἶρηκε,” καὶ ἐώκει τοῖς μάλα ὠργισμένοις. παρελθὼν δὲ ἐς τὰ
 βασιλεια τὰ προσήκοντα τῇ ἀρχῇ ἐπραττεν. ἐνταῦθα ὁ Δάμις ἀπομνημονεύ-
 20 ει ἔργου ὁμοίου τε καὶ ἀνομοίου τῷ ἐπ’ Ἀριστείδου ποτὲ Ἀθήνησιν. ὁστράκῳ
 μὲν γὰρ τὸν Ἀριστείδην ἐλαύνειν ἐπ’ ἀρετῇ, ἔξω δὲ τείχους ἤδη ὄντι προσελ-
 θόντα τῶν ἀγροίκων τινα δεῖσθαι αὐτοῦ γράφειν τι αὐτῷ ἐπ’ Ἀριστείδην
 ὁστρακον. ἐκεῖνος μὲν οὔτε τὸν ἄνδρα εἰδὼς οὔτ’ αὖ τὸ {τὸ} γράφειν, ἀλλὰ
 μόνον τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου φθόνον, χιλίαρχος δὲ τῶν σφόδρα γινωσκόντων
 τὸν Ἀπολλώνιον προσειπὼν αὐτὸν ἤρετο κατὰ ὕβριν, ὑπὲρ ὅτου κινδυνεύει,
 25 τοῦ δὲ οὐκ εἰδέναι φήσαντος “ἀλλ’ ἐγὼ” ἔφη “οἶδα· τὸ γὰρ προσκυνεῖσθαι σε
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων διαβέβληκεν ὡς ἴσων ἀξιούμενον τοῖς θεοῖς.” “καὶ τίς”

F 14 Γοργεῖη κεφαλὴ imit. Hom. *Il.* 5.741, *Od.* 11.634 || 19–23 ὁστράκῳ –
 φθόνον fort. resp. Plu. *Arist.* 7.7 (322c–323a) vel Plu. *Mor.* 186a8–b2

1 ἐκεῖνον **FQ** | διαίτης **A** : δίκης **E FQ** || 2 παράνο[μ]ιαν Reiske² || 3 αὐτὸν
 Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : αὐτὰ **A E FQ** : αὐτ(οκράτορ)α Reiske¹ (malit τὸν αὐτοκράτορα
 Schenkl²) : “locus nondum expeditus est” Schenkl² || 5 μὲν om. **E** || 8 πονηρῶ **E**
10 φαίνεσθαι Reiske¹ || 14 ἂν²] ἂν (εἰ) Kayser² || 16 μάθοι **Q** || 19 ἔργον ὁμοῖόν τε
 καὶ ἀνόμοιον Reiske¹ | τῷ Bentley : τὸ **A** : τοῦ **E FQ** | ὁστρακα Reiske¹ : “aut
 ὁστρακον vel ὁστρακα leg. aut deesse aliquid post γὰρ videtur, e.c. τοὺς Ἀθηναίους”
 Reiske² (hoc et Lucarini) || 22 αὖ τὸ {τὸ} scripsi : αὐτὸ τὸ **A E FQ** || 23 τοῦ om.
FQ || 24 αὐτὸς **FQ** | κινδυνεύει **A Q** || 26 τῶν om. **F** | ἴσον **E F**

- εἶπεν “ὁ προσκυνήσας ἐμέ;” “ἐγὼ” ἔφη “ἐν Ἐφέσῳ παῖς ἔτι ὢν, ὁπότε ἡμᾶς
 1 ἰάσω τοῦ λοιμοῦ.” “καλῶς ποιῶν” εἶπεν “αὐτός γε σὺ καὶ ἡ σωθεῖσα Ἐφεσος
 2 πόλις.” “διὰ ταῦτ’ οὖν” ἔφη “καὶ ἀπολογία ὑπὲρ σοῦ παρεσκεύακα, ἢ σε
 ἀπαλλάξει τῆς αἰτίας· ἴωμεν γὰρ ἔξω τείχους καὶ ἦν μὲν ἀποκόψω σου τὸν
 αὐχένα τῷ ξίφει, διαβέβληται ἡ αἰτία καὶ ἀφείσαι, ἦν δὲ ἐκπτήξῃς με καὶ 5
 μεθ’ ὃ ξίφος, θεῖόν τε ἀνάγκη νομίζεσθαι σε καὶ ὥς ἐπ’ ἀληθείᾳ κρίνεσθαι.”
 276 K. τοσῶδε μὲν δὴ ἀγροικότερος οὗτος τοῦ τὸν Ἀριστείδην ἐλαύνοντος, ἔλεγε δὲ
 ταῦτα μασώμενός τε καὶ ξὺν γέλῳ, ὁ δ’ οὐκ ἀκηκοῖτι ὁμοῖος διελέγετο
 πρὸς τὸν Δάμιν ὑπὲρ τοῦ Δέλτα, περὶ ᾧ φασι τὸν Νεῖλον σχίζεσθαι.
 22. Ἐπεὶ δὲ καλέσας αὐτὸν ὁ Αἰλιανὸς ἐκέλευσε τὸ ἐλευθέριον οἰκεῖν 10
 δεσμωτήριον “ἔστ’ ἂν γένηται σχολή” ἔφη “τῷ βασιλεῖ· ξυγγενέσθαι γάρ σοι
 ἰδίᾳ πρότερον βούλεται,” ἀπήλθε μὲν τοῦ δικαστηρίου καὶ παρελθὼν ἐς τὸ
 δεσμωτήριον “διαλεγώμεθα,” ἔφη “Δάμι, τοῖς ἐνταῦθα· τί γὰρ ἂν ἄλλο
 πράττοι τις (εἰς) τὸν χρόνον τούτον, ὃν διαλέξεταί μοι ὁ τύραννος ὑπὲρ ὧν
 δεῖται;” “ἀδολέσχας” εἶπεν “ἡγήσονται ἡμᾶς, ἦν ἐκκρούμεν αὐτοὺς ὧν 15
 ἀπολογήσονται, καὶ ἄλλως ἄτοπον περιπατεῖν ἐς ἀνθρώπους ἀθύμως
 ἔχοντας.” “καὶ μὴν τούτοις μάλιστα δεῖ” ἔφη “τοῦ διαλεξομένου τε καὶ
 θεραπεύσοντος· εἰ γὰρ ἐνθυμηθείης τὰ τοῦ Ὀμήρου ἔπη, ἐν οἷς Ὀμηρος τὴν
 Ἑλένην φησὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου φάρμακα οἰνοχοεῖν ἐς τὸν κρατῆρα, ὥς τὰ ἄχῃ
 τῆς ψυχῆς ἀποβρέχοιτο, δοκῶ μοι τὴν Ἑλένην λόγους Αἰγυπτίους ἐκμαθοῦ- 20
 σαν ἐπάδειν τοῖς ἀθύμοις ἐν τῷ κρατῆρι, ἰωμένην αὐτοὺς λόγῳ τε ἀναμιξῇ καὶ
 2 οἶνω.” “εἰκὸς μὲν,” εἶπεν “εἴπερ εἰς Αἰγυπτὸν τε ἦλθε καὶ ὠμίλησε τῷ
 Πρωτεῖ ἦ, ὥς Ὀμήρῳ δοκεῖ, Πολυδάμνη ξυγγένητο τῇ τοῦ Θῶνος· νυνὶ δὲ
 ἀναβεβλήσθων οὗτοι· δέομαι γάρ τι ἐρέσθαι σε.” “οἶδα,” ἔφη “ὃ με ἐρήση-
 25 τοὺς γάρ τοι λόγους, οἱ γεγόνασί μοι πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ ἅττα εἶπε καὶ εἰ
 φοβερὸς ἦν ἢ πρᾶος, βούλει ἀκούσαί μου,” καὶ διῆλθε πάντας· προσκυνήσας
 οὖν ὁ Δάμις “οὐκ ἀπιστῶ” ἔφη “καὶ τὴν Λευκοθέαν ποτὲ τῷ Ὀδυσσεῖ

F 4-5 ἦν - ἀφείσαι fort. resp. E. Ba. 241 || 18-20 εἰ - ἀποβρέχοιτο resp. Hom. Od. 4.220-230 || 23 ὥς - Θῶνος resp. Hom. Od. 4.228 || 27-241.1 οὐκ - δοῦναι resp. Hom. Od. 5.333-353

T 1-2 ἐγὼ - λοιμοῦ resp. Phot. 10a5-6 || 7-9 ἔλεγε - σχίζεσθαι aff. Phot. 334b17-20

2 γε] τε Cobet | Ἐφεσος del. Cobet : Ἐφεσίῳ Kayser² || 4 ἦν] εἰ Q || 5 διαβέβληται - με om. FQ | ἐκπτήξῃς A^{1sl} || 8 αὐτὰ Phot. | ξὺν γέλῳ Kayser² : ξυγγελῶν A E FQ Phot. : ἐγγελῶν Cobet | ἀκηκοῖτι] ἀκηῖτι (sic) E || 9 ᾧ] ὃ FQ Phot. || 14 (εἰς) τὸν Bentley : (ἐς) τὸν Cobet || 16 ἀτίμως Q || 19 ἄχῃ] ἔχῃ E || 22 οἶνω καὶ εἰκὸς E 26 fortasse πάντας || 27 καὶ om. E || 27-241.1 κρήδεμνον τῷ Ὀδυσσεῖ FQ

- κρήδεμνον δοῦναι μετὰ τὴν ναῦν, ἥς ἐκπεσὼν ἀνεμέτρει ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ
τὸ πέλαγος. καὶ γὰρ ἡμῶν ἐς ἀμήχανά τε καὶ φοβερά ἐμβεβηκότων θεῶν τις, 277 K.
οἶμαι, ὑπερέχει χεῖρα, ὥς μὴ ἐκπέσοιμεν σωτηρίας πάσης.” ἐπιπλήττων δ’ ὁ 3
Ἀπολλώνιος τῷ λόγῳ “ποῖ παρατενεῖς” ἔφη “δεδιὼς ταῦτα καὶ μήπω
5 γινώσκων, ὅτι σοφία μὲν τὰ συνιέντα ἑαυτῆς ἐκπλήττει πάντα, αὐτὴ δ’ ὑπ’
οὐδενὸς ἐκπλήττεται;” “ἀλλ’ ἡμεῖς” εἶπε “παρὰ ἀξύνετον ἤκομεν καὶ οὐ
μόνον οὐκ ἐκπληττόμενον ἡμᾶς, ἀλλ’ οὐδὲ ἀξιούντα εἶναι τι, ὃ ἐκπλήξει
αὐτόν.” “ξυνίης οὖν,” ἔφη “ὦ Δάμι, ὅτι τετύφωται καὶ ἀνοήτως ἔχει;”
“ξυνίημι. τί δ’ οὐ μέλλω;” εἶπε. “καὶ σοὶ δὴ” εἶπε “καταφρονητέα τοῦ τυράν-
10 νου τοσοῦτῳ μάλλον, ὅσῳ καὶ γινώσκεις αὐτόν.”
23. Διαλεγόμενοι αὐτοῖς ταῦτα προσελθὼν τις, οἶμαι, Κίλιξ “ἐγώ,”
ἔφη “ἄνδρες, ὑπὲρ πλοῦτου κινδυνεύω.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “εἰ μὲν ἄφ’ ὧν οὐ
θεμιτόν” ἔφη “πλουτῶν, οἷον ληστείας ἢ φαρμάκων, ἃ δὴ ἀνδροφόνᾳ, ἢ
τάφους {ἐ}κινήσας, ὅσοι τῶν πάλαι βασιλέων εἰσίν, οἱ πολύχρυσοί τε καὶ
15 θησαυρώδεις, οὐ κρίνεσθαι σε χρή μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπολωλέναι· ταυτὶ γὰρ
πλοῦτος μὲν, ἀλλ’ ἐπίρρητός τε καὶ ὠμός. εἰ δὲ κληρονομήσας ἢ διδούσης
ἐμπορίας ἐλευθερίῳ τε καὶ μὴ καπήλου, τίς οὕτως ὠμός, ὥς ἀφελέσθαι σε
νόμου σχήματι τὰ κτηθέντα σοι κατὰ νόμους;” “τὰ μὲν ὄντα μοι παρὰ 2
πλειόνων” ἔφη “ξυγγενῶν ἐστίν, ἐς μίαν δ’ οἰκίαν τὴν ἐμὴν ἤκει, χρῶμαι δ’
20 αὐτοῖς οὐθ’ ὥς ἐτέρων, ἐμὰ γάρ, οὐθ’ ὥς ἐμοῖς, κοινὰ γὰρ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς
ἐστὶ μοι. διαβάλλουσι δ’ ἡμᾶς οἱ συκοφάνται μὴ ἐπ’ ἀγαθῷ τῆς τυραννίδος
ἐκτῆσθαι τὸν πλοῦτον. ἐμοῦ τε γὰρ νεώτερα πειρωμένου πράττειν ἐφόδιον
ἂν γενέσθαι αὐτόν, ἐτέρῳ τε, ὅτῳ προσθείμην, ῥοπήν ἂν οὐ σμικρὰν τὰμὰ
εἶναι. μεμαντευμέναι δ’ ἦδη καθ’ ἡμῶν αἰτίαι, ὥς ὕβριν μὲν τίττει πᾶς ὁ 278 K.
25 ὑπὲρ τὸ μέτρον πλοῦτος, ὃ δ’ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς τὸν αὐχένα ἴστησι καὶ τὸ
φρόνημα ἐγείρει νόμοις τε οὐκ ἐὰ πείθεσθαι καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἱ ἐς τὰ ἔθνη
φοιτῶσι, μόνον οὐκ ἐπὶ κόρρης παίει δουλούμενο{υ}ς τοῖς χρήμασιν ἢ
ὑπερορῶν{τας} αὐτῶν διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ πλοῦτου. ἐγὼ δὲ μεираκίον μὲν ὦν, 3

F 24–25 ὕβριν – πλοῦτος imit. E. fr. 438

2 τὸ πέλαγος Par.1696^{1pc} (ci. Reiske²) : τοῦ πελάγους A E FQ : <τὰ> τοῦ πελάγους
Jacobs³ || 3 ὑπερέχει οἶμαι FQ || 6 περὶ Q | ἀξύνετο (sic) A || 8 ξυνιείς Cobet
9 ξυνίημι del. Cobet | δὴ] δὲ A | εἶπε²] ἔφη FQ || 11 διαλεγόμενοις δ’ αὐτοῖς E FQ
13 θεμιτῶν E || 14 {ἐ}κινήσας Reiske² (et Spengel) || 16 διδούς E^{ac3} || 17 οὕτως
ὠμός A E : οὕτω βαρὺς FQ | σε] σοι F^{ac1} || 18 <ἐν> νόμου Cobet || 19 δ’ οἰκίαν δὲ τὴν
Q || 21 ὕμᾶς F || 24 μεμαστευμέναι Bentley (et Reiske¹) : μεμαργανευμέναι Jacobs¹
25 τὸ¹ om. E | μέτριον FQ || 27–28 δουλούμενο{υ}ς – ὑπερορῶν{τας} Reiske^{1/2}
27–28 ἢ – πλοῦτου del. Kayser² || 28 αὐτόν A^{acuv1}

πρὶν οὐσίαν ἑκατὸν ταλάντων ἐκτῆσθαι, κατάγελων ἡγούμην πάντα καὶ
 σμικρὰ ὑπὲρ τῶν ὄντων ἐδεδίειν· ἐπεὶ δὲ τάλαντά μοι πεντακόσια ἐπὶ μιᾶς
 ἡμέρας ἐγένετο τελευτήσαντος ἐπ’ ἐμοὶ τοῦ πρὸς πατρός θείου, τοσοῦτον ἡ
 γνώμη μετέβαλεν, ὅσον οἱ καταρτύνοντες τῶν ἵππων καὶ μεταβάλλοντες τοῦ
 ἀπαιδευτοῦ τε καὶ ἀκολάστου ἥθους· ἐπιδιδόντος δέ μοι τοῦ πλούτου καὶ τὰ
 μὲν ἐκ γῆς, τὰ δὲ ἐκ θαλάττης φέροντος, οὕτω τι ἐδουλώθην ὑπὸ τοῦ περὶ
 αὐτὸν δέους, ὥς ἀπαντλεῖν τῆς οὐσίας τὸ μὲν ἐς τοὺς συκοφάντας, οὓς ἔδει
 μειλίττεσθαι τῇ ἀπομαγαδλιᾷ ταύτῃ, τὸ δὲ ἐς τοὺς ἄρχοντας, ὥς ἰσχὺς πρὸς
 τοὺς ἐπιβουλεύοντας εἶη μοι, τὸ δὲ ἐς τοὺς ξυγγενεῖς, ὥς μὴ φθονοῖεν τῷ
 πλούτῳ, τὸ δὲ ἐς τοὺς δούλους, ὥς μὴ κακίους γίγνοιτο ἀμελεῖσθαι φά-
 σκοντες· ἐβουκολεῖτο δέ μοι καὶ ἀγέλη φίλων λαμπρά· προορῶντες γὰρ
 4 οὗτοί μοι τὰ μὲν αὐτοὶ ἔδρων, τὰ δέ μοι προὔλεγον· ἀλλ’ ὅμως οὕτω μὲν
 χαρακώσαντες τὸν πλοῦτον, οὕτω δὲ ἀσφαλῶς τειχισάμενοι κινδυνεύομεν
 περὶ αὐτῷ νῦν, καὶ οὕτω δῆλον οὐδ’ εἰ τὸ σῶμα ἀθῶοι μενούμεν.” καὶ ὁ
 Ἀπολλώνιος “θάρρει,” ἔφη “τὸν γὰρ πλοῦτον τοῦ σώματος ἐγγυητὴν ἔχεις·
 15 δέδεσαι μὲν γὰρ δι’ αὐτόν, ἀνήσει δέ σε ἀπολυόμενος οὐ μόνον τοῦ δεσμωτη-
 279 K. ρίου τοῦδε, ἀλλὰ καὶ τοῦ θεραπεύειν τοὺς συκοφάντας τε καὶ τοὺς δούλους,
 οἷς δι’ αὐτὸν ὑπέκεισο.”

24. Ἐτέρου δ’ αὖ φήσαντος γραφὴν φεύγειν, ἐπειδὴ θύων ἐν Τάραντι,
 οὗ ἤρχε, μὴ προσέθηκε ταῖς δημοσίαις εὐχαῖς, ὅτι Δομετιανὸς Ἀθηναῖς εἶη
 παῖς, “σὺ μὲν ὥηθης” ἔφη “μὴ ἂν τὴν Ἀθηναίαν τεκεῖν παρθένον οὐσαν τὸν
 ἄει χρόνον, ἡγνόεις δέ, οἶμαι, ὅτι ἡ θεὸς αὕτη Ἀθηναίῳ ποτὲ δράκοντα
 ἔτεκε.”

25. Καθεῖρκτό τις καὶ ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτία. χωρίον ἐν Ἀκαρνανίᾳ περὶ τὰς
 ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελῷου ἔχων περιέπλει τὰς Ἐχινάδας ἐν ἀκατίῳ μικρῷ,
 25 διασκεψάμενος δὲ αὐτῶν μίαν, ἡ ξυνήπτεν ἤδη τῇ ἡπίρῳ, δένδρεσί τε
 ὠραίοις διεφύτευσε καὶ ἀμπέλοις ἡδυοῖνοις διαίταν τε ἱκανὴν τῷ σώματι
 κατεσκευάσατο ἐν αὐτῇ· καὶ γάρ τι καὶ ὕδωρ ἐκ τῆς ἡπίρου ἐσήγετο

F 4 οἱ – ἵππων fort. imit. S. *Ant.* 477–478

T 12–14 ἀλλ’ – νῦν aff. Phot. 334b20–22

1 οὐσίας FQ || 3 ἐπ’ om. E || 4 καταρτυθέντες – μεταβαλόντες Reiske^{1/2}
 (καταρτυθέντες et Valckenaer² Van Wulfften Palthe) || 5 Πλούτου (nomen
 proprium) Olearius || 12 μοι EFQ || 13 δὲ om. Phot.M || 14 αὐτὸν Phot.A²
 15 Πλοῦτον (nomen proprium) Olearius || 16 ἀπολυόμενον Kayser^{1APP} Kayser^{2T} :
 ἀποδύμενος Reiske² || 16–17 τοῦ δεσμωτηρίου om. FQ || 18 ὑπέκειτο E
 19 γράφειν E | φεύγε E || 20 δομιτιανὸς Q || 25 ἐχινίδας A | ἀκατῷ E

ἀποχρῶν τῇ νήσῳ. ἐκ τούτου ἀνέφυ γραφή, μὴ καθαρὸς εἶναι ὁ Ἀκαρνὰν οὗτος, ἔργα δὲ αὐτῷ ξυνειδῶς οὐ φορητὰ τῆς μὲν ἄλλης γῆς ἐξίστασθαι τε καὶ ἀποφοιτᾶν ὡς μεμιασμένης ἑαυτῷ, τὴν δ' Ἀλκμαίωνος τοῦ Ἀμφιάρεω λύσιν, δι' ἣν τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελῷου μετὰ τὴν μητέρα ὤκησεν, ἥρῃσθαι
 5 αὐτόν, εἰ μὴ καὶ ἐφ' ὁμοίοις, ἀλλ' ἐπὶ σχετλίοις ἴσως καὶ οὐ πόρρῳ ἐκείνων· ὁ δ' οὐ τοῦτ' ἔφασκεν, ἀλλὰ ἀπραγμοσύνης ἐρῶν ἐκεῖ οἰκῆσαι, τὸ δὲ ἄρα ἐς δίκας αὐτῷ περιστῆναι, δι' ἃς καὶ εἶρχθαι αὐτόν.

26. Προσίοντων δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ πλειόνων ἔνδον καὶ ὀλοφυρομένων τοιαῦτα (πεντήκοντα γάρ που εἶναι οἱ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τούτῳ καὶ οἱ μὲν
 10 νοσεῖν αὐτῶν, οἱ δὲ ἀθύμως παρῆσθαι, οἱ δὲ ἐγκαρτερεῖν τὸν θάνατον, οἱ δ' ἐπιβοᾶσθαι τέκνα καὶ γονέας τοὺς αὐτῶν καὶ γάμους) “ὦ Δάμι,” ἔφη “δοκοῦσί μοι τοῦ φαρμάκου δεῖσθαι οἱ ἄνδρες, οὐ κατ' ἀρχὰς ἐπεμνήσθην. εἴτ' οὖν Αἰγύπτιον τοῦτο, εἴτ' ἐν ἀπάσῃ τῇ γῇ φύεται ῥίζοτομούσης αὐτὸ
 15 σοφίας ἐκ τῶν ἑαυτῆς κήπων, προσδῶμεν αὐτοῦ τοῖς ἀθλίοις τούτοις, μὴ προανέλῃ σφας ἢ γνώμη.” “προσδῶμεν,” ἦ δ' ὅς ὁ Δάμις “εὐοικασί γὰρ
 2 δεομένοις.” ξυγκαλέσας οὖν αὐτοὺς ὁ Ἀπολλώνιος “ἄνδρες” εἶπεν “οἱ κοι-
 νωνοῦντες ἐμοὶ ταυτησί τῆς στέγης, ἐλεῶ ὑμᾶς, ὡς ὑφ' αὐτῶν ἀπόλλυσθε, οὕπα εἰδότες, εἰ (ἢ) κατηγορία ἀπολεῖ ὑμᾶς· δοκεῖτε γάρ μοι προαποκτι-
 νύντες αὐτοὺς τοῦ καταψηφισθέντος ἂν ὑμῶν, ὡς οἴεσθε, θανάτου, {καὶ}
 20 θαρρεῖν μὲν ἂ δέδιτε, δεδιέναι δ' ἂ θαρρεῖτε. οὐ μὴν προσήκει γε, ἀλλ' ἐνθυμηθέντας τὸν Ἀρχιλόχου τοῦ Παρίου λόγον, ὃς τὴν ἐπὶ τοῖς λυπηροῖς καρτερίαν τλημοσύνην καλῶν θεῶν αὐτὴν φησιν εὖρημα οὔσαν, ἀναφέρειν
 τῶν σχετλίων τούτων, ὥσπερ οἱ τέχνη τοῦ ῥοθίου ὑπεραίροντες, ἐπειδὴν τὸ
 κύμα ὑπὲρ τὴν ναῦν ἰσθῆται, μῆδ' ἡγείσθαι χαλεπὰ ταῦτα, ἐφ' ἃ ὑμεῖς μὲν
 25 ἄκοντες, ἐγὼ δὲ ἐκὼν ἦκω. εἰ μὲν γὰρ ξυντίθεσθε ταῖς αἰτίαις, ὀλοφυρτέα ἢ
 ἡμέρα μᾶλλον, ἐν ᾗ ὁ λογισμὸς ἐς ἄδικά τε καὶ ὠμὰ ὀρμήσας ὑμᾶς ἔσφηλεν.
 εἰ δ' οὔτε σὺ τὴν ἐν τῷ Ἀχελῷῳ νῆσον ὑπὲρ ὧν ὁ κατήγορός φησιν ἐρεῖς

F 3–7 τὴν – αὐτόν fort. resp. Th. 2.102.5 || 20–22 ἀλλ' – οὔσαν resp. Archil. fr. 13.5–7 West

2 δὲ αὐτῷ] δ' ἑαυτῷ E || 5–7 εἰ – αὐτόν om. E^{ac3} || 7 ἄς] ἦς Q^{ac1} || 8 fortasse <τῶν> ἔνδον || 11 αὐτῶν scripsi : αὐτῶν A E FQ || 13 πάσῃ Par.1696 Marc.XI.29 (Kayser^{1/2}) || 14 ἑαυτοῦ E || 15–16 ὃς – Ἀπολλώνιος om. E^{ac3} || 15 ὁ Δάμις del. Papabasileiou || 16 αὐτοῖς FQ || 17 στέγης[***] E || 18 εἰ (ἢ) Reiske² || 19 καὶ del. Cobet || 22 εὖρημα οὔσαν A E : οὔσαν εὖρημα FQ : εὖρημα εἶναι Kayser^{1App} : εἶναι εὖρημα Kayser² || 23 τούτων del. Reiske² | οἱ] ἢ Q | ῥόθου Q || 24 ὑπὲρ τὴν ναῦν om. FQ | ἡγείσθε F | ἡμεῖς Q | μὲν om. Q || 26 ὠρμήσας Q || 27 νήσῳ E

ῥα κηκέναι, οὔτε σὺ τὸν σεαυτοῦ πλοῦτον ἔφεδρόν ποτε τῇ βασιλείᾳ κτήσασθαι, οὔθ' ἐκὼν σὺ τοῦ μητρὸς Ἀθηνᾶς δοκεῖν ἀφηγήσθαι τὸν ἄρχοντα, οὔθ' ὑπὲρ ὧν ἀφίχθε κινδυνεύων ἕκαστος, ἀληθῆ ταῦτα εἶναι φήσει, τί βούλεται, φασίν, ὁ ὑπὲρ τῶν οὐκ ὄντων θρήνος οὗτος; ὅσα γὰρ τοὺς οἰκειοτάτους ἐπιβοᾶσθε, τοσῶδε χρηρὴ ἐρῶσθαι μᾶλλον. ἄθλα γάρ που τῆς τλημοσύνης 5
 4 ταύτης ἐκείνα. ἢ τὸ καθεῖρχθαι δεῦρο δεινὸν εἶναι φατε καὶ τὸ ἐν δεσμωτηρίῳ ζῆν; ἢ ἀρχὴν ὧν πείσεσθαι ἠγείσθε; ἢ καὶ καθ' αὐτὸ τιμωρίαν, εἰ καὶ 281 K. μηδὲν ἐπ' αὐτῷ πάθοιτε; ἀλλ' ἔγωγε τὴν ἀνθρωπεῖαν εἰδὼς φύσιν ἀναδιδάξω λόγον ὑμᾶς οὐδὲν ἑοικότα τοῖς τῶν ἱατρῶν σιτίοις· καὶ γὰρ ἰσχὺν ἐντίθησι καὶ ἀποθανεῖν οὐκ ἑάσει. οἱ ἀνθρωποι ἐν δεσμωτηρίῳ ἐσμὲν τὸν χρόνον 10 τοῦτον, ὃς δὴ ὠνόμασται βίος. αὕτη γὰρ ἡ ψυχὴ σώματι φθαρτῷ ἐνδεθεῖσα πολλὰ μὲν καρτερεῖ, δουλεύει δὲ πᾶσιν, ὅποσα ἐπ' ἀνθρωπον φοιτᾷ, οἰκία τε οἷς ἐπενοήθη πρῶτον, ἀγνοῆσαι μοι δοκοῦσιν ἄλλο δεσμωτήριον αὐτοῖς περιβάλλοντες· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὅποσοι τὰ βασιλεία οἰκοῦσιν, ἀσφαλῶς ἐν αὐτοῖς κατεσκευασμένοι, δεδέσθαι μᾶλλον τούτους ἡγώμεθα ἢ οὓς αὐτοὶ 15 5 δῆσουσι. πόλεις δ' ἐνθυμουμένῳ μοι καὶ τείχῃ δοκεῖ ταῦτα δεσμωτήρια εἶναι κοινά, ὥς δεδέσθαι μὲν ἀγοράζοντας, δεδέσθαι δὲ ἐκκλησιάζοντας καὶ θεωμένους αὐ καὶ πομπὰς πέμποντας. καὶ Σκυθῶν ὅποσοι ἀμαξεύουσιν, οὐ μείον ἡμῶν δέδενται. Ἰστροὶ τε γὰρ αὐτοὺς ὀρίζουσι καὶ Θερμῶδοντες καὶ Τανάιδες, οὐ ῥάδιοι ποταμοὶ ὑπερβῆναι, ἣν μὴ ὑπὸ τοῦ κρυμοῦ στῶσιν, οἰκίας τε 20 ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν πέπανται καὶ φέρονται μὲν, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἐπτηχότες. εἰ δὲ μὴ μειρακιώδης ὁ λόγος, φασὶ καὶ τὸν Ὀκεανὸν δεσμοῦ ἕνεκα τῇ γῇ περιβεβληθῆναι. ἴτε, ὦ ποιηταί, ταυτὶ γὰρ ὑμέτερα, καὶ ῥαψωδεῖτε πρὸς τούτους 6

F 9–10 καὶ – ἑάσει imit. D. 3.8 || 10–11 οἱ – βίος resp. Pl. *Phd.* 62b3–4

T 19–20 Ἰστροὶ – ὑπερβῆναι aff. Phot. 334b23–24 || 20–21 οἰκίας – πέπανται aff. Phot. 334b22–23

1–2 κτήσασθαι Reiske² (et Cobet) : στήσασθαι A E FQ || 2 τοῦ μητρὸς Ἀθηνᾶς δοκεῖν] τοῦ εἶναι παῖς Ἀθηνᾶς δοκεῖν aut τοῦ μητρὸς Ἀθηνᾶς ἐκγεγονέναι (vel φῦναι) δοκεῖν Reiske¹ | μητρὸς Reiske^{1/2} : μὴ πρὸς A E FQ || 3 ἀφίχθε A^{1st} E : ἀφίχθαι A FQ : ἀφίεται Jacobs¹ | φήσει] φήσι (sic) E || 4 φασίν] φησὶν F | <πλείους> τοὺς Reiske² || 5 ἄθλα] ἄρθρα FQ || 6–7 ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ F || 7 πείσεσθαι] περιέσεσθαι FQ : πείσεσθε Reiske² || 9 ἀπειοικότα Par.1696^{2st} | ἐντίθησι A E F^{1pc} Q : ἐντίθηση F^{ac1} : ἐνθήσει Cobet || 12 ὅποσα] δ πᾶσιν E | οἰκ(ε)ία Scaliger || 13 ἄλλο δὲ δεσμωτήριον F^{ac2} | ἄλλω E^{ac3} || 16 δῆσωσι E || 18 πομποὺς Q || 19 τε om. Phot.M 19–20 ὀρίζουσι – Τανάιδες] καὶ Τανάιδες ὀρίζουσι (ὠραῖζουσιν Phot.M) Phot. 20 τοῦ om. Q || 21 ἀμαξῶν] μαζῶν Phot.M | πέπανται FQ | αὐτῷ E : αὐτοῖς Q 22 μὴ om. E Q

τοὺς ἀθύμους, ὡς Κρόνος μὲν ποτε ἐδέθη βουλαῖς τοῦ Διός, Ἄρης δὲ ὁ πολεμικώτατος ἐν οὐρανῷ μὲν ὑπὸ Ἡφαίστου πρότερον, ἐν γῇ δὲ ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀλωέως. ταῦτ' ἐνθυμούμενοι καὶ πολλοὺς τῶν σοφῶν τε καὶ μακαρίων ἀνδρῶν, οὓς δημοί τε ἀσελγείς ἔδησαν, τυραννίδες δὲ προὔπηλάκισαν, 5 δεχόμεθα καὶ ταῦτα, ὡς μὴ τῶν δεξαμένων αὐτὰ λειποίμεθα.” οὕτω τοὺς ἐν δεσμωτηρίῳ τὰ ῥηθέντα μετέβαλεν, ὡς σίτου τε οἱ πολλοὶ ἄψασθαι καὶ 282 K. ἀπελθεῖν τῶν δακρύων βῆναί τε ἐπ' ἐλπίδος μῆδ' ἂν παθεῖν μῆδὲν ἐκείνῳ ξυνόντες.

27. Τῆς δ' ὑστεραίας διελέγετο μὲν ἐς τὸν αὐτὸν νοῦν ξυντείνων, ἐσπόμε- 10 πεται δὲ τις ἀκροατῆς τῶν διαλέξεων ὑπὸ τοῦ Δομετιανοῦ καθειμένος. τὸ μὲν δὴ σχῆμα αὐτοῦ, κατηφῆς ἐδόκει καὶ κινδυνεύειν τι, ὡς ἔφασκε, μέγα, γλώττης τε οὐκ ἀνεπιτηδεύτως εἶχεν, οἷοι τῶν συκοφαντικῶν οἱ συνειλοχότες ὁκτῶ ῥήματα ἢ δέκα, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ξυνιείς τῆς τέχνης διελέγετο, ἃ μὴ ἐκείνῳ προὔβαινε· ποταμῶν τε γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐμέμνητο καὶ ὁρῶν καὶ 15 θηρία διήει καὶ δένδρα, ὑφ' ὧν οἱ μὲν διήγοντο, ὁ δ' οὐδὲν ἐπέβαινε. ὡς δὲ καὶ ἐπάγειν αὐτὸν ἐς λοιδορίας τοῦ τυράννου ἐπειράτο “ὦ τάν,” ἔφη “σὺ μὲν ὅ τι βούλει, λέγε· οὐ γὰρ διαβεβλήσῃ γε ὑπ' ἐμοῦ. ἐγὼ δὲ ὅποσα μέμφομαι τὸν βασιλέα, πρὸς αὐτὸν λέξω.”

28. Ἐγένετο καὶ ἕτερα ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τούτῳ ἐπεισόδια, τὰ μὲν 20 ἐπιβεβουλευμένα, τὰ δὲ ὡς ξυνέπεσεν, οὕτω μέγала, οὐδ' ἄξια ἐμοὶ σπουδάσαι (Δάμεις δέ, οἷμαι, ὑπὲρ τοῦ μὴ παραλελοιπέναι τι αὐτῶν ἐπεμνήσθη), τὰ δὲ λόγου ἐχόμενα. ἐσπέρα μὲν ἦν, καθεῖρκετο δὲ ἡμέραν ἤδη πέμπτην, παρελθὼν δὲ τις ἐς τὸ δεσμωτήριον Ἑλληνικὸς τὴν φωνὴν “ποῦ” ἔφη “ὁ Τυανεύς;” καὶ ἀπολαβὼν αὐτὸν “αὔριον” ἔφη “διαλέξεταί σοι ὁ βασιλεύς· 25 Αἰλιανοῦ δὲ ταῦτ' ἀκηκοένα {ἐ}δόκει.” “ξυνίημι” ἢ δ' ὅς “τοῦ ἀπορρήτου· μόνου γὰρ δὴ ἐκείνου εἰδέναι αὐτό.” “καὶ μὴν καὶ τῷ ἐπὶ τοῦ δεσμωτηρίου προεῖρηται” ἔφη “πᾶν, εἴ τι βούλοιο, ἐπιτηδεῖω σοι εἶναι.” “καλῶς μὲν 2

F 1 Κρόνος – Διός resp. A. *Eu.* 641 || 1–2 Ἄρης – Ἡφαίστου resp. Hom. *Od.* 8.266–366 || 2–3 ἐν² – Ἀλωέως resp. Hom. *Il.* 5.385–391 || 12–13 συνειλοχότες ῥήματα imit. D. 18.308 || 22 ἐσπέρα μὲν ἦν imit. D. 18.169

2 ὑφαίστου A | τῶν om. AE || 3 ἐνθυμούμενος Q | τε om. Q || 4 τε del. Kayser¹App Kayser²T || 5–6 ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ E || 9 τῶν αὐτῶν E || 10 δομιτιανοῦ FQ καθήμενος EFQ || 11 μὲν] δὲ FQ | δὴ om. Q | κατηφεῖς E || 12 τε] δ' Westermann : δὲ Jones | οἶα FQ || 12–13 συνειλοχότες E : συνειληχότες A FQ^{1pc} : συνειληχότες Q^{ac1} || 14 ἐκείνο E | τε γάρ] τε γάρ τε E || 16 καὶ om. FQ | ἀπάγειν A^{isl} || 17 πόσα Q || 21 αὐτῷ E || 22 δὲ γε λόγου FQ | ἐχόμενα εἰσι ταῦτα ἐσπέρα A | ἤδη καὶ πέμπτην E || 25 {ἐ}δόκει Bentley || 27 ἐπιτηδεῖο (sic) E

283 K. ποιοῦντες ὑμεῖς,” εἶπεν “ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἐνταῦθα βίον καὶ τὸν ἔξω ταῦτόν
 πρᾶττω· διαλέγομαι μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν παραπιπτόντων, δέομαι δ’ οὐδενός.”
 “οὐδὲ τοῦ ξυμβουλευέσοντος,” ἔφη “Ἀπολλώνιε, ὡς διαλέξῃ τῷ βασιλεῖ;
 “νὴ Δί’,” εἶπεν “εἰ μὴ κολακεύειν πείθοι.” “τί δ’, εἰ μὴ ὑπερορᾶν,” ἔφη “μὴδ’
 ὑπερφρονεῖν αὐτοῦ;” “ἄριστα” εἶπε “ξυμβουλεύσει καὶ ὡς ἑμαυτὸν 5
 πέπεικα.” “ὑπὲρ τούτων μὲν ἤκω,” ἔφη “καὶ χαίρω παρεσκευασμένον σε
 ὁρῶν ξυμμέτρως, δεῖ δὲ καὶ πρὸς τὸ φθέγμα τοῦ βασιλέως παρεσκευασθαι
 σε καὶ πρὸς τὸ δύστροπον τοῦ προσώπου. φθέγγεται μὲν γὰρ βαρὺ, κἂν
 πρᾶως διαλέγηται, ἢ δ’ ὀφρὺς ἐπίκειται τῷ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἥθει, μεστή δ’ ἢ
 παρεὶα χολῆς· τουτὶ γὰρ μάλιστα ἐπιφαίνει. ταῦτα, ὦ Τυανεῦ, μὴ ἐκπλητ- 10
 3 τώμεθα· ἔστι γὰρ φύσεως μᾶλλον καὶ αἰεὶ ὅμοια.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “Ὀδυσ-
 σεὺς μέντοι” ἔφη “παριῶν ἐς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον καὶ μήτε ὁπόσος
 ἐστί, προακηκῶς πρότερον, μὴδ’ οἷα σιτεῖται, μὴδ’ ὡς βροντᾶ ἢ φωνή,
 ἐθάρρησέ τε αὐτὸν καίτοι ἐν ἀρχῇ δείσας καὶ ἀπήλθε τοῦ ἄντρου ἀνὴρ δόξας·
 ἐμοὶ δὲ ἐξελθεῖν αὐταρκες ἑμαυτόν τε σώσαντα καὶ τοὺς ἐταίρους, ὑπὲρ ὧν 15
 κινδυνεύω.” τοιαῦτα διαλεχθεὶς πρὸς τὸν ἥκοντα καὶ ἀπαγγείλας αὐτὰ πρὸς
 τὸν Δάμιν ἐκάθευδε.

29. Περὶ δὲ ὄρθρον γραμματεῦς τις ἦκων τῶν βασιλείων δικῶν “κελεύ-
 ει σε ὁ βασιλεὺς,” ἔφη “ὦ Ἀπολλώνιε, περὶ πλήθουςαν ἀγορὰν ἐς τὴν αὐλὴν
 ἦκειν, οὐπω ἀπολογησόμενον, ἀλλ’ ἰδεῖν τέ σε, ὅστις ὦν τυγχάνεις, βούλε- 20
 ται καὶ ξυγγενέσθαι μόνω.” “τί οὖν” εἶπεν “ὑπὲρ τούτων ἐμοὶ διαλέγῃ;” “οὐ
 γὰρ σὺ” ἔφη “Ἀπολλώνιος;” “νὴ Δί’,” εἶπεν “ὁ Τυανεὺς γε.” “πρὸς τίνα
 οὖν” ἔφη “ταῦτα εἶπω;” “πρὸς τοὺς ἄξοντάς με,” εἶπεν “χρὴ γάρ που {ὡς}
 284 K. ἐκ δεσμοωτηρίου φοιτᾶν.” “προστέτακται” ἔφη “προτέροις γε ἐκείνοις ταῦτα,
 κἀγὼ δὲ ἀφίξομαι τοῦ καιροῦ, νυνὶ δὲ παραγγέλων ἦλθον· ταυτὶ γὰρ μάλα 25
 ἐσπέρας προστέτακται.”

30. Ὁ μὲν δὴ ἀπήλθεν, ὁ δ’ Ἀπολλώνιος ἀναπαύσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς
 κλίνης “ὑπνου” ἔφη “δέομαι, Δάμι· χαλεπὴ γάρ μοι ἡ νύξ γέγονεν ἀναμνη-

F 11–14 Ὀδυσσεὺς – δόξας resp. Hom. *Od.* 9.216–542

1 ἔξω] ἐνθένδε FQ || 3 ξυμβουλευέσαντος A E || 4–6 μὴδ’ – ἔφη om. E^{ac3}
 5 ξυμβουλεύει FQ : ξυμβουλεύεις E³ || 7 ὁρῶ Q | καὶ om. E || 9 τῷ] τὸ E
 11–12 ὀδυσεὺς E || 12 μήτε] μὴδ’ Jones || 14 ἐθάρρησε Q | καίτοι] καὶ τι Q
 15 ἐξελθεῖν τε αὐταρκες FQ^{1sl} | ἐτέρους Q || 16 ταῦτα E | αὐτῷ E || 22 ἀπολλῶ E (ut
 solet; incertum utrum ἀπολλώνιος an ἀπολλώνιε voluerit) || 23 ἔξοντάς (sic) Q | ὡς
 delevi || 24 προστέτακται (τε) Reiske² | προτέροις γε] πρὸς τούτοις γε FQ : πρὸς τοῦ
 ἐπάρχου Reiske² || 25 παραγγέλων A Q (ci. Reiske^{1/2} Kayser²) : παραγγέλων E F
 26 προτέτακται FQ || 27 ἐπὶ A^{1sl} E^{3sl} FQ : ἀπὸ A E

σθῆναι βουλομένῳ ᾧν Φραώτου ποτὲ ἤκουσα.” “καὶ μὴν ἐγρηγορέναι τε” εἶπεν “ἐχρῆν μᾶλλον καὶ ξυντάττειν ἑαυτὸν ἐς τὸ παρηγγελμένον μέγα οὕτως ὄν.” “καὶ πῶς ἂν ξυνταττοίμην” ἔφη “μὴδ’ ὅ τι ἐρήσεται εἰδώς;” “αὐτοσχεδιάσεις οὖν” εἶπεν “ὑπὲρ τοῦ βίου;” “νὴ Δί,” ἔφη “ὦ Δάμι·
 5 αὐτοσχεδίῳ γὰρ αὐτῷ χρῶμαι. ἀλλ’ ὅ γε ἀνεμνήσθην τοῦ Φραώτου βούλο- 2
 μαι διελθεῖν πρὸς σέ· χρηστὸν γὰρ ἐς τὰ παρόντα καὶ σοὶ δόξει. τοὺς λέοντας, οὓς τιθασεύουσιν ἄνθρωποι, κελεύει Φραώτης μῆτε παῖειν (μνησικακεῖν γὰρ αὐτούς, εἰ παῖοιντο) μῆτε θεραπεύειν (ἀγερώχους γὰρ ἐκ τούτου γίνεσθαι), ξὺν ἀπειλῇ δὲ μᾶλλον καταψώνοντας ἐς εὐάγωνα ἦθη ἄγειν. τοῦτο
 10 δὲ οὐχ ὑπὲρ τῶν λεόντων εἶπεν (οὐ γὰρ ὑπὲρ θηρίων ἀγωγῆς ἐσπουδάζομεν), ἀλλ’ ἡνίαν ἐπὶ τοὺς τυράννους διδοῦς, ἧ χρωμένους οὐκ ἂν ἐκπεσεῖν ἠγέιτο τοῦ ξυμμέτρου.” “ἄριστα μὲν” ἔφη “ὁ λόγος οὗτος ἐς τὰ τῶν τυράννων ἦθη 3
 εἴρηται, ἀλλ’ ἔστι τις καὶ παρὰ τῷ Αἰσωπῷ λέων ὁ ἐν τῷ σπηλαίῳ, φησὶ δ’ αὐτὸν ὁ Αἰσωπος οὐ νοσεῖν μὲν, δοκεῖν δέ, καὶ τῶν θηρίων, ἃ ἐφοῖτα παρ’
 15 αὐτόν, ἅπτεσθαι, τὴν δὲ ἀλώπεκα ‘τί τούτῳ χρησόμεθα,’ εἶπε(ῖν), ‘παρ’ οὐ μῆτε ἀναλύει τις, μῆτε δείκνυται τι τῶν ἐξιόντων ἴχνος;” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “ἀλλ’ ἐγὼ” ἔφη “σοφωτέραν τὴν ἀλώπεκα ἠγούμην ἂν, εἰ παρελθοῦσα εἴσω μὴ ἦλω, ἀλλ’ ἐξῆλθε τοῦ σπηλαίου τὰ ἴχνη τὰ ἑαυτῆς δεικνῦσα.”

31. Ταῦτα εἰπὼν ὕπνου ἔσπασε κομιδῇ βραχὺ καὶ ὅσον ἐπ’ ὀφθαλμοὺς **285 K.**
 20 ἦλθεν, ἡμέρα δ’ ὥς ἐγένετο, προσευξάμενος τῷ Ἥλῳ, ὥς ἐν δεσμωτηρίῳ εἰκός, διελέγετο τοῖς προσιοῦσιν, ὅποσα ἡρώτων, καὶ οὐπῶ ἀγορᾶς πληθού-
 σης ἀφικνεῖται γραμματεὺς κελεύων ἐπὶ θύρας ἤδη εἶναι “μὴ καὶ θάττον” ἔφη “ἐσκληθῶμεν.” ὁ δὲ εἰπὼν “ἴωμεν” ξὺν ὁρμῇ προῆλθε. πορευομένῳ δ’ αὐτῷ δορυφόροι ἐπηκολούθουν τέτταρες πλέον ἀπέχοντες ἢ οἱ φυλακῆς
 25 ἔνεκα ὁμαρτοῦντες, ἐφείπετο δὲ καὶ ὁ Δάμις δεδιώς μὲν, ξυννοοῦντι δ’ ὁμοιος. ἐώρων μὲν δὴ ἐς τὸν Ἀπολλώνιον πάντες· αὐτοῦ τε γὰρ τοῦ σχήμα-
 τος ἀπεβλέπετο καὶ θεία ἐδόκει ἢ περὶ τῷ εἶδει ἐκπληξίς, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ

F 13–16 ἔστι – ἴχνος resp. Aesop. fab. 147 Hausrath-Hunger

T 26–27 ἐώρων – ἐκπληξίς aff. Phot. 334b24–26

3 μὴδ’ ὅ τι] μὴδὲ τί **E FQ** || 7 ἄνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι Laur.CS.155 : fortasse ἄνθρωποι || 10 τῶν – ὑπὲρ² om. **FQ** || 11 διδόντας Scaliger || 12 τὰ om. **FQ** | τῶν om. **E FQ** || 13 περὶ **E** || 15 τούτο **E F^{ac2}** | εἶπε(ῖν) Reiske² (et Westermann) || 16 μὴδὲ – μὴδὲ **E F** : μὴ – μὴδὲ **Q** | καὶ ὁ] ὁ δὲ **A** || 17 σοφωτάτην **Q** | παρελθοῦσαν **A** || 18 τὰ² om. **A** || 20 ἡμέρα] μεσημβρία Reiske² || 21 οὐπῶ Hamaker : οὕτως **A E FQ** || 22 θύραις **A^{1sl}** | ἰέναι Hamaker || 25 ἐφείπετο] ἐφήπτετο **FQ** : ἐπέπτετο **E** | μὲν (οὐ) Reiske² || 26 ἅπαντες **Q** || 26–27 τὸ σχῆμα Phot. : τοῦ σχήματος (ἔνεκα) Richards || 27 εἶδει] ἔδει (sic) **A**

- ἤκειν ὑπὲρ ἀνδρῶν κινδυνεύοντα καὶ τοὺς βασκαίνοντας αὐτῷ πρότερον
 2 ἐπιτηδεῖους ἐποίει τότε. προσεστὼς δὲ τοῖς βασιλείοις καὶ τοὺς μὲν θεραπευ-
 ομένους ὁρῶν, τοὺς δὲ θεραπεύοντας, εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων κτύπον,
 “δοκεῖ μοι,” ἔφη “ὦ Δάμι, βαλανείῳ ταῦτα εἰκάσθαι· τοὺς μὲν γὰρ ἔξω εἴσω
 ὁρῶ σπεύδοντας, τοὺς δὲ εἴσω ἔξω, παραπλήσιοι δ’ εἰσὶν οἱ μὲν ἐκλελουμέ- 5
 νοις, οἱ δ’ ἀλούτοις.” τὸν λόγον τοῦτον ἄσυχον κελεύω φυλάττειν καὶ μὴ τῷ
 δεῖνι ἢ τῷ δεῖνι προσγράφειν αὐτὸν οὕτω τι Ἀπολλωνίου ὄντα, ὥς καὶ ἐς
 ἐπιστολὴν αὐτῷ ἀναγεγράφθαι. ἰδὼν δὲ τινα μάλα πρεσβύτην ἐπιθυμοῦντα
 μὲν ἄρχειν, δι’ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀρχόμενον καὶ θεραπεύοντα τὸν βασιλέα,
 “τοῦτον,” ἔφη “ὦ Δάμι, οὐδὲ Σοφοκλῆς πω πέπεικε τὸν λυττῶνά τε καὶ 10
 ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν.” “ὃν ἡμεῖς,” εἶπεν “Ἀπολλώνιε, καὶ αὐτοὶ
 3 ἥρημέθα· ταῦτά τοι καὶ προσεστήκαμεν θύραις τοιαύταις.” “δοκεῖς μοι” ἔφη
 “ὦ Δάμι, καὶ τὸν Αἰακόν, ὅσπερ ἐν Αἰδοῦ λέγεται, φρουρὸν ἡγείσθαι τουτω-
 286 K. νι τῶν πυλῶν εἶναι· τεθνεῶτι γὰρ δὴ ἔοικας.” “οὐ τεθνεῶτι,” ἔφη “τεθνηξο-
 μένῳ δέ.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “ἀφυής,” εἶπεν “ὦ Δάμι, πρὸς τὸν θάνατον 15
 εἶναι μοι φαίνεται, καίτοι ξυνῶν μοι χρόνον, ἐκ μειρακίου φιλοσοφῶν, ἐγὼ δὲ
 ὥμην παρεσκευάσθαι τέ σε πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἐν ἐμοὶ τακτικὴν εἰδέναι
 πᾶσαν· ὥσπερ γὰρ τοῖς μαχομένοις καὶ ὀπλιτεύουσιν οὐκ εὐψυχίας δεῖ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τάξεως ἐρμηνεύσεως τοὺς καιροὺς τῆς μάχης, οὕτω καὶ 20
 τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἐπιμελητέα τῶν καιρῶν, ἐν οἷς ἀποθανοῦνται, ὥς μὴ
 ἄτακτοι μὴδὲ θανατῶντες, ξὺν ἀρίστη δ’ αἰρέσει ἐς αὐτοὺς φέροντο. ὅτι δὲ
 ἄριστα τε καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα φιλοσοφία καιρὸν εἰλόμην ἀπο-
 θνήσκειν, εἴ τις ἀποκτείνειν βούλοιο, ἐτέροις τε ἀπολελόγημαι σοῦ παρόν-
 τος, αὐτὸν τε σὲ διδάσκων ἀπείρηκα.” ἐπὶ τοσοῦτον μὲν δὴ ταῦτα.
32. Ἐπεὶ δὲ σχολῇ τῷ βασιλεῖ ἐγένετο τὰ ἐν ποσὶ διωσαμένων πάντα ἐς 25
 λόγους ἀφικέσθαι τῷ ἀνδρὶ, παρήγον μὲν αὐτὸν ἐς τὰ βασίλεια οἱ ἐπιμελη-
 ται τῶν τοιούτων οὐ ξυγχωρήσαντες τῷ Δάμιδι ἐπισπέσθαι οἱ, θαλλοῦ δὲ
 στέφανον ἔχων ὁ βασιλεὺς ἄρτι μὲν τῇ Ἀθηνᾷ τεθυκῶς ἐτύγχανεν ἐν αὐλῇ
 Ἀδώνιδος, ἣ δὲ αὐλὴ ἀνθέων ἐτεθήλει κήποις, οὓς Ἀδώνιδι Ἀσσύριοι ποι-
 οῦνται ὑπὲρ ὀργίων ὁμωροφίους αὐτοὺς φυτεύοντες. πρὸς δὲ τοῖς ἱεροῖς ὦν 30

F 10–11 τοῦτον – ἀποφυγεῖν resp. Pl. R. 329c2–4

1 ἀνδρῶν] ἄλλων vel (...) ἀνδρῶν Richards : <τῶν> ἀνδρῶν Phillimore | αὐτῶν F^{ac}
 2 προσεστὼς FQ || 4 εἰκάσαι A || 5 οἱ μὲν bis deinceps A || 7 ἐς om. E || 9 μὲν τοῦ
 ἄρχειν FQ || 10 οὐδὲ] οὐ E || 12 τοι] σοι A | προσεστήκαμεν EFQ || 13 ὅσπερ A^{1sl} :
 ὥσπερ AFQ : ὥσπερ E || 16 φαίνη om. A | φιλοσόφῳ EFQ || 23 ἀποκτενεῖν A
 26 ἐς τὰ βασίλεια αὐτὸν FQ || 29 ἀδώνιος A || 30 ὀργίων] ὁστρακίων Jacobs¹ | αὐτοῖς
 (sic) Reiske²

- μετεστράφη καὶ ἐκπλαγείς ὑπὸ τοῦ εἵδους τοῦ ἀνδρὸς “Αἰλιανέ,” εἶπε
 “δαίμονά μοι ἐπεισήγαγες.” ἀλλ’ οὔτε ἐκπλαγείς ὁ Ἀπολλώνιος καταπτόμε- 2
 νός τε ὦν ἤκουσεν, “ἐγὼ δὲ” ἔφη “τὴν Ἀθηνᾶν ὥμην ἐπιμεμελησθαι σου,
 βασιλεῦ, τρόπον ὃν καὶ τοῦ Διομήδους ποτὲ ἐν Τροίᾳ· τὴν γάρ τοι ἀχλὺν,
 5 ὑφ’ ἧς οἱ ἄνθρωποι χεῖρον βλέπουσιν, ἀφελούσα τῶν τοῦ Διομήδους ὀφθαλ-
 μῶν ἔδωκεν αὐτῷ θεοὺς τε διαγινώσκειν καὶ ἄνδρας. σὲ δ’ οὐπω ἡ θεὸς 287 K.
 ἐκάθηρεν, ὦ βασιλεῦ, τὴν κάθαρσιν ταύτην· ἡ μὴν ἔδει γε, ὡς αὐτὴν τὴν
 Ἀθηνᾶν ὀρώψῃ ἄμεινον τοὺς τε ἄνδρας μὴ ἐς τὰ τῶν δαιμόνων εἶδη τάττοις.”
 “σὺ δέ,” εἶπεν “ὦ φιλόσοφε, πότε τὴν ἀχλὺν ἐκαθήρω ταύτην;” “πάλαι” ἔφη
 10 “κάξ ὅσου φιλοσοφῶ.” “πῶς οὖν” εἶπε “τοὺς ἐμοὶ πολεμιωτάτους ἄνδρας 3
 θεοὺς ἐνόμισας;” “καὶ τίς” ἔφη “πρὸς Ἰάρχαν σοι πόλεμος ἢ πρὸς Φραώτην
 τοὺς Ἰνδοὺς, οὓς ἐγὼ μόνους ἀνθρώπων θεοὺς τε ἡγοῦμαι καὶ ἀξίους τῆς
 ἐπωνυμίας ταύτης;” “μὴ ἄπαγε ἐς Ἰνδοὺς,” εἶπεν “ἀλλ’ ὑπὲρ τοῦ φιλτάτου
 σοι Νέρουα καὶ τῶν κοινωνούντων αὐτῷ τῆς αἰτίας λέγε.” “ἀπολογῶμαι
 15 ὑπὲρ αὐτοῦ” ἔφη “τι ἢ μή;” “μὴ ἀπολογοῦ,” εἶπεν “ἀδικῶν γὰρ εἰληπται.
 ἀλλ’ ὡς οὐκ αὐτὸς ἀδικεῖς ξυνειδὼς ἐκείνῳ τοιαῦτα, τοῦτό με ἀναδίδασκε.”
 “εἰ ἄ ξύνοιδα,” ἔφη “ἀκοῦσαι βούλει, ἄκουε. τί γὰρ ἂν τάληθῃ κρύπτοιμι;” ὁ
 μὲν δὴ βασιλεὺς ἀπορρήτων τε λαμπρῶν ἀκροάσεσθαι ᾤετο καὶ ἐς τὸ ξυντεί-
 νον τῆς ἀπωλείας τῶν ἀνδρῶν ἤκειν πάντα.
 20 **33.** Ὁ δ’ ὡς μετέωρον αὐτὸν ὑπὸ τῆς δόξης ταύτης εἶδεν, “ἐγὼ” ἔφη
 “Νέρουαν σωφρονέστατον ἀνθρώπων οἶδα καὶ πραότατον καὶ σοὶ
 ἐπιτηδειότατον καὶ ἄρχοντα μὲν ἀγαθόν, εὐλαβῇ δ’ οὕτω πρὸς ὄγκον
 πραγμάτων, ὡς καὶ τὰς τιμὰς δεδιέναι. οἱ δὲ ἀμφ’ αὐτόν (Πούφον γάρ που
 λέγεις καὶ Ὀρφιτον), σώφρονες μὲν καὶ οἶδε οἱ ἄνδρες, ὅποσα οἶδα, καὶ
 25 διαβεβλημένοι πρὸς πλοῦτον, νωθροὶ δὲ πράττειν ὅποσα ἔξεστι· νεώτερα δὲ
 οὗτ’ ἂν αὐτοὶ ἐνθυμηθεῖεν οὗτ’ ἂν ἐτέρῳ ἐνθυμηθέντι ξυνάραιντο.” ἀνοι- 2
 δήσας δ’ ὁ βασιλεὺς ὑφ’ ὧν ἤκουσε, “συκοφάντην με οὖν” εἶπεν “ἐπ’ αὐτοῖς

F 3–6 ἐγὼ – ἀνδρας resp. Hom. *Il.* 5.124–128

T 11–13 καὶ – ταύτης aff. Eus. 31.31–34 (p. 168 des Places)

3 ἐπιελήσθαι F || 7 ἦ] καὶ Reiske^{1/2} | αὐτὴν <τε> Reiske^{1/2} || 10 ὅσου A E : ὅτου A^{1sl}
 FQ || 14 σου FQ | ἀπολογῶμαι] ἀπολογοῦμαι Q || 15 ἔφη del. Reiske² | τι ἢ μή A E
 (ci. Bentley Hamaker) : τι ἢ FQ : ἢ τί Cobet || 16 ὡς οὐκ αὐτὸς Hamaker (et Madvig
 Van Wulfften Palthe) : οὐχ ὡς αὐτὸς A E Q : οὐχ[**] ὡς αὐτὸς F : ὡς αὐτὸς οὐκ
 Cobet || 17 εἰ] ἦ FQ || 18 ἀκροάσεσθαι FQ (ci. Richards) : ἀκροάσασθαι A :
 ἀκροᾶσθαι E || 18–19 καὶ – πάντα] καὶ ἐς τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνδρῶν ξυντείνειν πάντα
 (ἤκειν ut scholio delete) Reiske² || 19 ἤκει FQ (unde eilke dubitanter Scaliger)
 21 σωφρονέστερον FQ | πραότατον in margine iterat Q || 27 με] μὲν F^{2sl} Q

288 K. εἰληφας, ἴν' οὕς ἐγὼ μιαιρωτάτους ἀνθρώπων καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδώντας εὖρον, σὺ δ' ὥς χρηστοί τέ εἰσι λέγῃς καὶ νωθοί; καὶ γὰρ ἂν κακείνους ἡγοῦμαι ὑπὲρ σοῦ ἐρωτωμένους μήθ' ὥς γόνης εἴ φάναι μήθ' ὥς ἴτης μήθ' ὥς ἀλαζών μήθ' ὥς φιλοχρήματος μήθ' ὥς φρονῶν ὑπὲρ τοὺς νόμους. οὕτως, ὦ μιαιραὶ κεφαλαί, κακῶς συντέταχθε. ἐλέγξει δ' ἡ κατηγορία πάντα· καὶ γὰρ 5 ὅποσα ὁμώμοται ὑμῖν καὶ ὑπὲρ ὧν καὶ ὁπότε καὶ τί θύσασιν, οὐδὲν μείον 3 οἶδα ἢ εἰ παρετύγχανόν τε καὶ ἐκοινώνουν.” ὁ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκπλαγείς “αἰσχρον,” ἔφη “βασιλεῦ, καὶ οὐκ ἐκ τῶν νόμων ἢ δικάζειν ὑπὲρ ὧν πέπεισαι ἢ πεπεῖσθαι ὑπὲρ ὧν μὴ ἐδίκασας. εἰ δ' οὕτως ἔχει, ξυγχώρησον ἐνθένδε μοι τῆς ἀπολογίας ἄρξασθαι. κακῶς, ὦ βασιλεῦ, περὶ ἐμοῦ φρονεῖς, καὶ πλείω 10 με ἀδικεῖς ἢ ὁ συκοφάντης· ἃ γὰρ ἐκεῖνος διδάξεν ἔφη, σὺ πρὶν ἀκοῦσαι πέπεισαι.” “τῆς μὲν ἀπολογίας” εἶπεν “ὁπόθεν βούλει, ἀρχου, ἐγὼ δὲ καὶ ἐς ὃ τι παύσομαι οἶδα καὶ ὁπόθεν ἤδη προσήκει ἄρξασθαι.”

34. Ἀρχεται τὸ ἐνθένδε τῆς εἰς τὸν ἄνδρα ὕβρεως γενεῶν τε ἀποκείρας αὐτόν καὶ χαίτης ἐν τε τοῖς κακουργοτάτοις δῆσας, ὁ δ' ὑπὲρ μὲν τῆς κουρᾶς 15 “ἐλελήθην, ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “περὶ ταῖς θριξὶ κινδυνεύων,” ὑπὲρ δὲ τῶν δεσμῶν “εἰ μὲν γόγητά με ἡγή,” ἔφη “πῶς δῆσεις; εἰ δὲ δῆσεις, πῶς γόγητα εἶναι φήσεις;” “καὶ ἀνήσω γε οὐ πρότερον,” εἶπεν “ἢ ὕδωρ γενέσθαι σε ἢ τι θηρίον ἢ δένδρον.” “ταυτὶ μὲν” ἔφη “οὐδ' εἰ δυναίμην, γενοίμην ἂν, ὥς μὴ 20 προδοίην ποτὲ τοὺς οὐδεμιᾶ δίκη κινδυνεύοντα· ὧν δ' ὅσπερ εἰμί, πᾶσιν ὑποθήσω ἐμαυτὸν οἷς ἂν περὶ τὸ σῶμα τουτὶ πράττης, ἔστ' ἂν ὑπὲρ τῶν 289 K. ἀνδρῶν ἀπολογήσωμαι.” “ὑπὲρ δὲ σοῦ” εἶπε “τίς ὁ ἀπολογησόμενος ἔσται;” “χρόνος” ἔφη “καὶ θεῶν πνεῦμα καὶ σοφίας ἔρως, ἣ ζύνειμι.”

35. Τὸν μὲν δὴ προάγωνα τῆς ἀπολογίας, δς δὴ ἐγένετο αὐτῷ πρὸς Δομετιανὸν ἰδίᾳ, τοιόνδε διαγράφει ὁ Δάμις, οἱ δὲ βασκάνως ταῦτα ξυνθέν- 25 τες ἀπολελογῆσθαι μὲν αὐτόν φασι πρότερον, δεδέσθαι δὲ μετὰ ταῦτα, ὅτε

F 14–18 Ἀρχεται – φήσεις imit. E. Ba. 493–498 || **14–15** γενεῶν – χαίτης imit. Hom. Il. 23.141 || **17** γόγητά fort. resp. E. Ba. 234 || **18–19** καὶ – δένδρον imit. Hom. Od. 4.456–460

T 15–16 ὑπὲρ – κινδυνεύων aff. Phot. 334b27–28 || **17–18** εἰ¹ – φήσεις aff. Eus. 39.28–29 (p. 186 des Places) || **26–251.1** δεδέσθαι – κείρασθαι resp. Sync. p. 419.6 Mosshammer

2 λέγῃς Reiske^{1/2} : λέγεις **E FQ** : om. **A** | post νωθοὶ add. διατείνῃ **A**^{1mg} || 3 εἶ | εἶναι **E** || 8 <μῇ> πέπεισαι vel <οὐπω> πέπεισαι Reiske¹ || 9 ἔχεις **FQ** || 10 περὶ | ὑπὲρ **FQ** 12 καὶ om. **E** || 16 ἐλελήθην **E F** | περὶ – κινδυνεύων] περὶ τῶν ταῖς θριξὶ κινδύνων **Q** || 17–18 εἰ² – φήσεις Eus. : om. **A E FQ** || 20 δ' om. **F**^{ac2} | ὥσπερ **E** || 22 ὁ om. **A** || 24 δὴ¹ om. **E FQ** | δὴ² del. Kayser^{1App} Kayser^{2T} || 25 δομετιανὸν **FQ** | γράφει **A**

δὴ <καὶ> κείρασθαι, καὶ τινα ἐπιστολὴν ἀνέπλασαν ξυγκειμένην μὲν Ἰωνικῶς, τὸ δὲ μῆκος ἄχαρι, ἐν ἧ βούλονται τὸν Ἀπολλώνιον ἰκέτην τοῦ Δομετιανοῦ γίνεσθαι παραιτούμενον ἑαυτὸν τῶν δεσμῶν. Ἀπολλώνιος δὲ τὰς μὲν διαθήκας τὰς ἑαυτοῦ τὸν Ἰώνιον ἐρμηνεύει τρόπον, ἐπιστολῇ δὲ
 5 Ἰαστί ξυγκειμένη οὕτω Ἀπολλωνίου προσέτυχον καίτοι ξυνειλοχῶς αὐτοῦ πλείστας, οὐδὲ μακρηγορίαν πω τοῦ ἀνδρὸς ἐν ἐπιστολῇ εὖρον· βραχείαι γὰρ καὶ ἀπὸ σκυτάλης πᾶσαι. καὶ μὴν καὶ νικῶν τὴν αἰτίαν ἀπήλθε τοῦ δικαστηρίου, καὶ πῶς ἂν ποτε ἐδέθη μετὰ τὴν ἀφείσαν ψήφον; ἀλλὰ μήπω τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐπὶ τῇ κουρᾷ καὶ ἅττα διελέχθη λεγέσθω πρότερον.
 10 ἄξια γὰρ σπουδάσαι.

36. Δυοῖν γὰρ ἡμέραιν δεδεμένου τοῦ ἀνδρὸς ἀφικνεῖται τις εἰς τὸ δεσμοκτήριον τὸ προσελθεῖν αὐτῷ ἐωνῆσθαι φάσκων, ξύμβουλος δὲ σωτηρίας ἤκειν· ἦν μὲν δὴ Συρακούσιος οὗτος, Δομετιανοῦ δὲ νοῦς τε καὶ γλῶττα, καθεῖτο δ' ὥσπερ ὁ πρότερος, ἀλλ' ὑπὲρ πιθανωτέρων οὗτος. ὁ μὲν γὰρ
 15 πόρρωθεν, ὁ δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐλὼν “ὦ θεοί,” ἔφη “τίς ἂν ᾤηθαι δεθῆναι Ἀπολλώνιον;” “ὁ δῆσας,” εἶπεν “οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ ᾤηθαι, ἔδησε.” “τίς δ' ἂν τὰς ἀμβροσίας ποτὲ ἀποτμηθῆναι χαίτας;” “ἐγώ” εἶπεν “ὁ κομῶν.” “φέρεις δὲ πῶς ταῦτα;” “ὥς γε εἰκὸς” εἶπε “τὸν μῆθ' ἐκουσίως μῆτ' ἀκουσίως ἐς αὐτὰ ἤκοντα.” “τὸ δὲ σκέλος πῶς” ἔφη “καρτερεῖ;” “οὐκ οἶδα,” εἶπεν “ὁ γὰρ
 20 νοῦς πρὸς ἐτέροις ἐστί.” “καὶ μὴν πρὸς τὸ ἀλγοῦν” ἔφη “ὁ νοῦς.” “οὐ μὲν οὖν,” εἶπε “νοῦς μὲν γὰρ ὁ γ' ἐν ἀνδρὶ τοιῷδε ἢ οὐκ ἀλγῆσει ἢ τὸ ἀλγοῦν παύσει.” “τί δὲ δὴ ἐνθυμεῖται ὁ νοῦς;” “αὐτὸ” εἶπε “τὸ μὴ ἐννοεῖν ταῦτα.” πάλιν δ' αὐτοῦ τὰς χαίτας ἀνακαλοῦντος καὶ περιάγοντος ἐς αὐτὰς τὸν λόγον, “ὦνησαι,” ἔφη “νεανίσκε, μὴ τῶν ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀχαιῶν εἰς γενόμενος, ὡς σφόδρα ἂν μοι δοκεῖς τὰς Ἀχιλλείους κόμας ὀλοφύρασθαι Πατρόκλῳ τμηθείσας, εἰ δὴ ἐτμήθησαν, καὶ λιποθυμῆσαι δ' ἂν ἐπ' αὐταῖς. ὅς γὰρ
 25

F 25–26 τὰς – τμηθείσας resp. Hom. *Il.* 23.141

T 11–13 δεδεμένου – γλῶττα aff. Phot. 334b28–32

1 δὴ <καὶ> scripsi | ξυγκειμένη Q^{1mg} || 2 ἄχαριν FQ || 3 δομιτιανοῦ FQ || 4 ἰώνων FQ || 5 ξυνειληχῶς Q (nisi fallor) || 6 ἐν ἐπιστολῇ om. FQ || 8 ἐδέθη om. A | τῷ om. E || 9 ἐπεὶ καὶ τὰ | <τὰ δ' ἐν τῷ δεσμοκτηρίῳ> ἔτι (δὲ) καὶ τὰ Reiske | ἐπεὶ Jones : ἔτι A E FQ : ἔτι (γὰρ) vel ἔτι (δὲ) Reiske² || 11 ἀνδρὸς | ἀπολλωνίου Phot. || 13 δομιτιανοῦ FQ | γλώσσα FQ || 14 κάθητο E FQ || 17 ἀμβροσίῳ A || 18 ταύτας E FQ 19 αὐτὸ F | fortasse καρτερεῖς || 20 τῷ ἀλγοῦντι Kayser^{1C} Kayser^{2T} || 21 μὲν om. FQ || 22 δὴ om. E | ὁ om. FQ || 24 ὦνησο E FQ | μὴ δὲ τῶν E || 25 δοκεῖς E^{acuv1} F : δοκῆς A E^{1pc} Q | κόμας | χαίτας E | ὀλοφύρασθαι Laur.CS.155 : ὀλοφύρεσθαι A E FQ || 26 λιποθυμῆσαι A^{1sl} (ci. Kayser^{2Adn}) | ὅς | ὁ FQ

τὰς ἐμάς, ἐν αἷς πολιαί τε ἦσαν καὶ αὐχμός, ἐλεεῖν φάσκεις, τί οὐκ ἂν πρὸς
 3 ἐκείνας ἔπαθες τὰς ἡσκημένας τε καὶ ξανθάς;” τῷ δὲ ἄρα ξὺν ἐπιβουλῇ
 ταῦτα ἐλέγετο, ἵν’ ὑπὲρ ὧν ἀλγεί μάθοι, καὶ νῇ Δία, εἰ λοιδορεῖται τῷ
 βασιλεῖ ὑπὲρ ὧν πέπονθεν. ἀνακοπεῖς δ’ ὑφ’ ὧν ἤκουσε “διαβέβλησαι,” ἔφη
 “πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πλειόνων, μάλιστα δ’ ὑπὲρ ὧν οἱ περὶ Νέρουαν ὡς 5
 ἀδικοῦντες φεύγουσιν· ἀφίκοντο μὲν γάρ τινες ἐς αὐτὸν διαβολαὶ καὶ περὶ
 τῶν ἐν Ἰωνίᾳ λόγων, οὓς ἀντιξόως τε αὐτῷ καὶ ἀπηχθημένως εἶπας, κατα-
 φρονεῖ δὲ τούτων, ὥς φασιν, ἐπειδὴ πρὸς τὰ μείζω παρώξυνται, καίτοι τοῦ
 κάκεινα διαβάλλοντος ἀνδρὸς ὑψοῦ προήκοντος τῆς δόξης.” “οἶον” ἔφη
 “Ὀλυμπιονίκην εἰρηκας, εἰ δόξης φησὶν ἅπτεσθαι διαβολαῖς ἰσχύων. 10
 ξυνίημι δ’ ὥς ἐστὶν Εὐφράτης, ὃν ἐγὼ οἶδα πάντ’ ἐπ’ ἐμὲ πράττοντα,
 ἡδίκημαι δ’ ὑπ’ αὐτοῦ καὶ μείζω ἕτερα· αἰσθόμενος γάρ ποτε φοιτήσιν
 μέλλοντα παρὰ τοὺς ἐν Αἰθιοπία Γυμνοὺς ἐς διαβολάς μου πρὸς αὐτοὺς
 κατέστη, καὶ εἰ μὴ τῆς ἐπιβουλῆς ξυνήκα, τάχ’ ἂν ἀπῆλθον μῆδ’ ἰδὼν τοὺς 15
 291 K. ἀνδρας.” θαυμάσας οὖν ὁ Συρακούσιος τὸν λόγον “εἶτ’” ἔφη “τοῦ διαβληθῆ-
 | 4 ναι βασιλεῖ μείζον ἡγή τὸ τοῖς Γυμνοῖς μὴ χρηστὸς ἂν ἐξ ὧν Εὐφράτης
 καθίει δόξαι;” “νῇ Δί’,” εἶπεν “ἐκεῖ μὲν γὰρ μαθησόμενος ἦα, ἐνταῦθα δὲ
 ὑπὲρ διδασκαλίας ἦκω.” “τῆς τί” ἔφη “διδασκούσης;” “τὸ εἶναι με” εἶπε
 “καλὸν κάγαθόν· τουτὶ δὲ ὁ βασιλεὺς οὕτω οἶδεν.” “ἀλλ’ ἔστιν” ἔφη “τὰ
 σεαυτοῦ εὖ θέσθαι διδασκόμενῳ αὐτόν, ἃ καὶ πρὶν ἐνταῦθα ἦκειν λέξας οὐδ’ 20
 ἂν ἐδέθης.” ξυνεῖς οὖν τοῦ Συρακούσιου ξυνελαύνοντος αὐτὸν ἐς τὸν ὁμοιον
 τῷ βασιλεῖ λόγον οἰομένου τε, ὥς ἀπαγορεύων πρὸς τὰ δεσμὰ ψεύσεται τι
 κατὰ τῶν ἀνδρῶν, “ὦ βέλτιστε,” εἶπεν “εἰ τάληθ’ πρὸς Δομετιανὸν εἰπὼν
 ἐδέθην, τί πείσομαι μὴ ἀληθεύσας; ἐκείνῳ μὲν γὰρ τάληθὲς δοκεῖ δεσμῶν
 ἄξιον, ἐμοὶ δὲ τὸ ψεῦδος.” 25

37. Ὁ μὲν δὴ Συρακούσιος ἀγασθεὶς αὐτὸν ὡς ὑπερφίλοσοφοντα
 (ταυτὶ γὰρ εἰπὼν ἀπῆλθεν) ἐχώρει ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, ὁ δ’ Ἀπολλώνιος
 ἰδὼν ἐς τὸν Δάμιν “ξυνίης” ἔφη “τοῦ Πύθωνος τούτου;” “ξυνίημι” εἶπε
 “ὑποκαθημένου τε καὶ ὑπαγομένου σε, τί δ’ ὁ Πύθων βούλεται σοὶ καὶ τίς ὁ
 τοῦ ὀνόματος νοῦς, οὐκ οἶδα.” “ἐγένετο” ἔφη “Πύθων ὁ Βυζάντιος ἀγαθός, 30

T 30–253.1 ἐγένετο – πείθην aff. Phot. 334b32–33

1 αἷς ποτε πολιαί FQ | ἐλεεῖν E || 4 διαβέβληται FQ || 5 ὑπὲρ ὧν om. FQ || 11 ὃν ὧν
 E | ἐπ’ om. Q || 14 ἐπιβολῆς Q || 15–16 διαλεχθῆναι E (βληθῆναι E^{3sl}) || 18 εἶπε
 om. FQ || 19 καλὸν τε κάγαθόν A | ἔφη om. F || 20 διδασκόμενος A | οὐδ’ οὐκ FQ
 21 ξυνεῖς E FQ || 23 δομιτιανόν FQ || 24 μὴ om. F^{ac2} | τάληθὲς[***] F || 28 ξυνίης]
 ξυνίεις FQ (ci. Cobet) | ξυνίημι μὲν εἶπε FQ || 29 καθημένου E FQ
 30–253.1 ἀγαθός φασὶ ρήτωρ] ἀγαθὸς ρήτωρ Phot.A : ρήτωρ ἀγαθὸς Phot.M

- φασί, ῥήτωρ τὰ κακὰ πείθειν. οὗτος ὑπὲρ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου πρεσβεύων παρὰ τοὺς Ἑλληνας ὑπὲρ τῆς δουλείας αὐτῶν τοὺς μὲν ἄλλους εἶα, ἀλλ' ἐν Ἀθηναίοις γε αὐτοῖς, ὅτε δὴ μάλιστα γε ῥητορικῇ ἔρρωντο, ἀδικεῖσθαι τε ὑπ' αὐτῶν ἔφασκε τὸν Φίλιππον καὶ δεινὰ πράττειν Ἀθηναίους τὸ Ἑλληνικὸν ἐλευθεροῦντας. ὁ Πύθων ταῦτα ῥέων, ὥς φασιν, ἀλλὰ Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς ἀντειπὼν θρασυνομένῳ μόνος τὸ ἀνασχεῖν αὐτὸν τάττει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἄθλοις. ἐγὼ δὲ τὸ μὴ ὑπαχθῆναι εἰς ἃ ἐδόκει τούτῳ οὐκ ἂν ποτε ἄθλον ἑμαυτοῦ φαίην, Πύθωνι δ' αὐτὸν ταῦτόν πράττειν ἔφην, ἐπειδὴ τυράννου τε μισθωτὸς ἀφίκετο καὶ ἀτόπων ζῦμβουλος.”
38. Διαλέγεσθαι μὲν δὴ τὸν Ἀπολλώνιον πλείω τοιαῦτα, ἑαυτὸν δὲ ὁ Δάμις ἀπορεῖν μὲν ὑπὲρ τῶν παρόντων φησί, λύσιν δὲ αὐτῶν ὄραν οὐδεμίαν, πλὴν ὅσαι παρὰ τῶν θεῶν εὐξαμένοις τισὶ κακὰ πολλῶν χαλεπωτέρων ἦλθον, ὀλίγον δὲ πρὸ μεσημβρίας “ὦ Τυανεῦ,” φάναι (σφόδρα γὰρ δὴ χαίρειν αὐτὸν τῇ προσήσει) “τί πεισόμεθα;” “ὅ γε ἐπάθομεν,” ἔφη “πέρα δ' οὐδέν.” “οὐδὲ ἀποκτενεῖ ἡμᾶς οὐδεῖς;” “καὶ τίς” εἶπεν “οὕτως ἄτρωτος;” “λυθήσῃ δὲ πότε;” “τὸ μὲν ἐπὶ τῷ δικάσαντι” ἔφη “τήμερον, τὸ δὲ ἐπ' ἐμοὶ ἄρτι.” καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐξήγαγε τὸ σκέλος τοῦ δεσμοῦ καὶ πρὸς τὸν Δάμιν “ἐπίδειξιν” ἔφη “πεποιήμαί σοι τῆς ἐλευθερίας τῆς ἑμαυτοῦ καὶ θάρρει.” τότε πρῶτον ὁ Δάμις φησὶν ἀκριβῶς ξυνεῖναι τῆς Ἀπολλωνίου φύσεως, ὅτι θεία τε εἶη καὶ κρείττων ἀνθρώπου· μὴ γὰρ θύσαντα (πῶς γὰρ ἐν δεσμωτῇ-

292 K.

2

F 5–7 ὁ¹ – ἄθλοις resp. D. 18.136 || 15 τίς οὕτως ἄτρωτος imit. E. Ph. 594

T 10–254.2 Διαλέγεσθαι – πράττειν resp. Eus. 38.10–14 (p. 182 des Places) 19–254.2 τότε – πράττειν aff. Eus. 39.3–8 (p. 184 des Places) || 19–254.1 τότε – δεσμοῦ aff. Eus. 8.19–23 (p. 118–120 des Places) || 20–254.1 μὴ – τι aff. Eus. 39.17–19 (p. 184–186 des Places)

1 τὰ κακὰ πείθειν Cobet : τοῦ κακὰ πείθειν Phot. (ci. Valckenaer²) : τὸ κακὰ πείθειν Kayser¹ : τὸ καταπείθειν A FQ : κατὰ τὸ πείθειν E || 2 παρὰ] κατὰ E || 3 ἔρρωτο FQ 4 ἀθηναίους Q || 5 ὁ (μὲν δὴ) Πύθων Reiske² | <διήγει πολλὺς> ῥέων Reiske¹ : <πολλὺς> ῥέων vel <διήγει πολλὺς> ῥέων Reiske² (illud et Toup¹) : <δημηγο>ρέων Aldina || 6 τὸ del. Reiske¹ || 7 ἄθλοις Westermann : λόγοις A E FQ : ἐπαίνουσι vel simile Bentley : ἀξιολόγοις Kayser^{1APP} | ὑπαχθῆναι με εἰς FQ || 8 ταῦτόν} Radt || 11 φασι Q 12 πολλῶν} Scaliger (et Reiske^{1/2} Jacobs⁶) | χαλεπωτέραν A || 13 δὴ om. A 14 fortasse (ταύτη) τῇ || 15 οὐδὲ ἀποκτενεῖ ἡμᾶς οὐδεῖς; Damidi tribuit A : Apollonio tribuunt E FQ; καὶ τίς εἶπεν οὕτως ἄτρωτος; Apollonio tribuit A : Damidi tribuunt E FQ (distributionem codicis A ci. Reiske²) || 18 ἐπίδειξιν ἔφη Reiske¹ : ἔφη ἐπίδειξιν A E FQ : (ταύτην) ἔφη ἐπίδειξιν Reiske² || 20 θύσαντα A E FQ : θύσαντά τι Eus. (ter) || 20–254.1 πῶς γὰρ ἐν δεσμωτηρίῳ om. Eus. (39.18) 20 γὰρ² A E FQ Eus. (8.22) : γὰρ ἂν Eus. (39.6)

ρίω;) μηδ' εὐξάμενον μηδ' εἰπόντα τι καταγελάσαι τοῦ δεσμοῦ καὶ ἐναρμόσαντα αὐτὸ τὸ σκέλος τὰ τοῦ δεδεμένου πρᾶττειν.

- 39.** Οἱ δὲ εὐηθέστεροι τῶν ἀνθρώπων ἐς τοὺς γόητας ἀναφέρουσι ταῦτα, πεπόνθασι δ' αὐτὸ ἐς πολλὰ τῶν ἀνθρωπείων. δέονται μὲν γὰρ αὐτῆς ἀθληταί, δέονται δὲ ἀγωνισταὶ πάντες διὰ τὸ νικᾶν γλίχεσθαι, καὶ ξυλλαμβάνει μὲν αὐτοῖς ἐς τὴν νίκην οὐδέν, ἃ δὲ ἀπὸ τύχης νικῶσι, ταῦθ' οἱ κακοδαίμονες αὐτοὺς ἀφελόμενοι λογίζονται τῇ τέχνῃ ταύτῃ· ἀπιστοῦσι δ' αὐτῇ οὐδ' οἱ ἡττώμενοί σφω· “εἰ γὰρ τὸ δεῖνα ἔθυσσα καὶ τὸ δεῖνα ἐθυμίᾳσα, οὐκ ἂν διέφυγε με ἡ νίκη.” τοιαῦτα λέγουσι καὶ τοιαῦτα οἶονται. φοιτᾷ δὲ καὶ ἐπὶ θύραις ἐμπόρων κατὰ ταῦτα· καὶ γὰρ δὴ κἀκείνους εὖροιμεν ἂν τὰ μὲν χρηστὰ τῆς ἐμπορίας λογιζομένους τῷ γόητι, τὰ δὲ ἄτοπα τῇ αὐτῶν φειδοῖ καὶ τῷ μὴ ὁπόσα ἔδει θῆσαι. ἀνῆπται δὲ ἡ τέχνη τοὺς ἐρώντας μάλιστα· νοσοῦντες γὰρ εὐπαράγωγον οὕτω νόσον, ὥς καὶ γραῖδιος ὑπὲρ αὐτῆς διαλέγεσθαι, θαυμαστόν, οἶμαι, οὐδὲν πρᾶττουσι προσιόντες τοῖς σοφισταῖς τούτοις καὶ ἀκρωόμενοί σφω· τὰ τοιαῦτα, οἱ κεστόν τε αὐτοῖς φέρειν δώσουσι καὶ λίθους, τοὺς μὲν ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀπορρήτων, τοὺς δὲ ἐκ σελήνης τε καὶ ἀστέρων, ἀρώματά τε ὁπόσα ἡ Ἰνδικὴ κηπεύει, καὶ χρήματα μὲν αὐτοὺς λαμπρὰ ὑπὲρ τούτων πρᾶττονται, ξυνδρῶσι δὲ οὐδέν. ἦν μὲν γὰρ παθόντων τι τῶν παιδικῶν πρὸς τοὺς ἐρώντας ἢ δώροις ὑπαχθέντων προβαίνειν τὰ ἐρωτικά, ὑμνεῖται ἡ τέχνη ὥς ἱκανὴ πάντα· εἰ δ' ἀποτυγχάνῃ ἢ πείρα, ἐς τὸ ἐλλειφθὲν ἡ ἀναφορά· μὴ γὰρ τὸ δεῖνα θυμιᾶσαι, μηδὲ θῆσαι ἢ τῆξαι, τουτὶ δὲ μέγα εἶναι καὶ ἄπορον. οἱ μὲν οὖν τρόποι, καθ' οὓς καὶ διοσημείας καὶ ἕτερα πλείω τερατεύονται καὶ ἀναγεγράφатаί τισιν, οἱ ἐγέλασαν πλατὺ ἐς τὴν τέχνην, ἐμοὶ δ' ἀποπεφάνθω μηδ' ἐκεῖνοις ὁμιλεῖν τοὺς νέους, ἵνα μηδὲ παίζειν τὰ τοιαῦτα ἐθίζοντο. ἀποχρῶσα ἢ ἐκτροπῇ τοῦ

1 εὐξάμενον Eus. (8.22, 39.6) : ἐπευξάμενον Eus. (39.18) : εὐξάμενον τι **A E FQ** εἰπόντα τι Eus. (8.23, 39.7) : εἰπόντα **A E FQ** : μηδέ τι τῶν ἀπορρήτων εἰρηκότα Eus. (39.18–19) || **2** αὐτῷ Eus. || **4** αὐτῆς **A E FQ** : αὐτῆς τῆς γοητείας **A**¹¹ : αὐ(τῶν) τῆς (τέχνης) Kayser² : {αὐ}τῆς (τέχνης ταύτης) Jones : fortasse αὐτῶν || **5** δὲ om. **E** fortasse τὸ (τοῦ) || **5–6** ξυλλαμβάνειν **Q** : ξυλαμβάνειν **E** || **6** τύχης] τέχνης Jacobs⁶ **8** οἱ om. **E FQ** | τὸ δεῖνα ἔθυσσα καὶ om. **FQ** || **10** καὶ¹ om. **E** | θύρας Kayser^{1App} Kayser^{2T} | ἐμπόρῳ **F** || **11** χρηστὰ exempli gratia Westermann (et Madvig) : χρήματα **A E FQ** : χρηματοποιᾷ exempli gratia Westermann : εὐτυχήματα Kayser² : λήμματα Miller | εὐπορίας **F** (ἐμ **F**^{2sl}) || **12** φοιδοῖ **A** | ἀνῆπται **A F**^{2sl} **Q** : ἀνῆπτε **A**^{1sl} **E FQ**^{1sl} || **15** σ(ο)φῶν Reiske² || **16** δίδωσι **A** : διδοῦσι Kayser^{1/2} || **17** Ἰνδικῇ] Ἰνδῶν **FQ** || **18** αὐτοῖς **FQ** || **19** ἐρωτῶντας **A** || **20** ἀποτυγχάνῃ Reiske² || **22** μέγαν **E** **23** διοσημείας **E F**^{1sl} **Q** | ἀναγεγράφεται **Q** || **25** <δ> ἢ Reiske²

λόγου· τί γὰρ ἂν πλείω καθαπτοίμην τοῦ πράγματος, ὃ καὶ φύσει διαβέβληται καὶ νόμῳ;

- 40.** Ἐνδειξαμένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τῷ Δάμιδι ἑαυτὸν καὶ πλείω διαλεχθέντος, ἐπέστη τις περὶ μεσημβρίαν σημαίνων ἀπὸ γλῶττης τοσαῦτα·
 5 “ἀφίησί σε ὁ βασιλεὺς, Ἀπολλώνιε, τουτωνὶ τῶν δεσμῶν Αἰλιανοῦ συμβουλεύσαντος, τὸ δὲ ἐλευθέρ(ι)ον δεσμοτήριον ζυγχωρεῖ οἰκεῖν, ἔστ’ ἂν <ῆ> ἢ ἀπολογία, ἐς ἡμέραν δὲ ἴσως ἀπολογήσῃ πέμπτην.” “τίς οὖν” ἔφη “ὁ μετασκευάσω με ἐνθένδε;” “ἐγώ,” εἶπεν “καὶ ἔπου.” καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ ἐν τῷ ἐλευθερ(ι)ῳ δεσμοτηρίῳ περιέβαλλον πάντες, ὡς οὐδ’ οἰηθεῖσιν αὐτοῖς
 10 ἐπανήκοντα. ὃν γὰρ δὴ πόθον ἴσχουσι πατρὸς παῖδες ἐς νουθετήσεις καθισταμένου σφισὶν ἡδείας τε καὶ ζυμμέτρους ἢ τὰ ἐφ’ ἡλικίας αὐ ἐρμηνεύοντος, τὸν αὐτὸν κάκεῖνοι τοῦ Ἀπολλωνίου εἶχον καὶ ὠμολόγουν ταῦτα, ὃ δ’ οὐκ ἐπαύετο ἀεὶ τι ζυμβουλεύων.

- 41.** Καλέσας δὲ τῆς ὑστεραίας τὸν Δάμιν “ἐμοὶ μὲν” ἔφη “τὰ τῆς
 15 ἀπολογίας ἐς τὴν προειρημένην ἡμέραν ἔσται, σὺ δὲ τὴν ἐπὶ Δικαιαρχείας βάδιζε· λῶον γὰρ πεζῇ ἵναι. κὰν προσείπῃς Δημήτριον, στρέφου περὶ τὴν θάλατταν, ἐν ᾗ ἔστιν ἡ Καλυψοῦς νῆσος· ἐπιφανέντα γὰρ με ἐκεῖ ὄψει.” “ζῶντα” ἔφη ὁ Δάμις “ἢ τί;” γελάσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος “ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι, ζῶντα,” εἶπεν “ὡς δὲ σὺ οἶε, ἀναβεβιωκότα.” ὁ μὲν δὴ ἀπελθεῖν φησιν ἄκων
 20 καὶ μήτ’ ἀπογινώσκων ὡς ἀπολουμένου μήτ’ εὐελπὺς ὡς οὐκ ἀπολείται. καὶ τριταῖος μὲν ἐλθεῖν εἰς Δικαιάρχειαν, ἀκοῦσαι δὲ καὶ περὶ τοῦ χειμῶνος, ὃς περὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐγένετο, ὅτι πνεῦμα ὑπομβρον καταρραγὲν τῆς θαλάσσης τὰς μὲν κατέδυσε τῶν νεῶν, αἱ ἐκείσε ἔπλεον, τὰς δὲ ἐς Σικελίαν

F 16–17 περὶ – νῆσος fort. resp. Hom. *Od.* 1.45–50, 5.158

T 5–6 ἀφίησί – οἰκεῖν aff. Eus. 40.3–4 (p. 188 des Places) || **7–8** τίς – ἔπου aff. Eus. 40.8–9 (p. 188 des Places)

3 τῷ ἀπολλωνίῳ **F** || **4** διαλεχθέντες **F** || **5** σε] τε **F**^{ac2} | ὁ – δεσμῶν] ὃ (sic) Ἀπολλώνιε τουτωνὶ τῶν δεσμῶν ὁ βασιλεὺς Eus. | τουτωνὶ Eus. : τούτων **A E FQ** || **5–6** Αἰλιανοῦ συμβουλεύσαντος om. Eus. || **6** τὸ δὲ] καὶ Eus. | ἐλευθέρ(ι)ον Kayser² : ἐλεύθερον **A E FQ** Eus. | <ῆ> ἢ Valckenaer² : ἢ **A E FQ** : ἢ Lugd.73D || **8** ἐντεῦθεν Eus. | ἐγώ] ὁ δέ, ἐγώ Eus. (orationi suae accommodans) | εἶπεν] ἔφη Eus. || **9** ἐλευθερ(ι)ῳ Kayser² περιέβαλον **Q** || **11** ζυμμέτρου **Q** || **11–12** αὐ ἐρμηνεύοντος **A FQ** : ἂν ἐρμηνεύοντος **E** : ἀφερμηνεύοντος Jacobs³ || **14** τῆς¹] ad τῆς scripsit λείπει ἢ ἐπὶ **A**^{1mg}, sed glossema esse videtur || **15** δικαιοκρατίας **E** || **19** φασιν **E** || **20** ἀπολογουμένου **E**^{3pc} (et λόγου **E**^{3mg}) || **21** μὲν] μὲν δὴ **Q** | ἀπελθεῖν **Q** | δικαιορχίαν **E** || **23** θαλάσσης **E**^{ac} **FQ** : θαλάττης **A E**^{2pc}

τε καὶ τὸν πορθμὸν ἀπεώσατο, καὶ ξυνεῖναι τότε ὑπὲρ οὗτου αὐτὸν ἐκέλευσεν πεζῇ κομίζεσθαι.

- 42.** Τὰ ἐπὶ τούτοις ἀναγράφει Δάμις ἐξ ὧν Ἀπολλωνίου φησὶν ἀκηκοέ-
 ναι πρὸς Δημήτριόν τε καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος. μειράκιον μὲν γὰρ ἐκ
 Μεσσηνίας τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ περίβλεπτον ὥρα ἀφικέσθαι τι ἐς τὴν Ῥώμην, 5
295 K. ἐρᾶν δ' αὐτοῦ πολλοὺς μὲν, Δομετιανὸν δὲ παρὰ πάντας, τοὺς δ' οὕτως ἐρᾶν,
 ὡς μηδὲ τὸ ἀντερᾶν ἐκείνῳ δεδιέναι. ἀλλ' ἐσωφρόνει τὸ μειράκιον καὶ ἐφείδε-
 το τῆς ἑαυτοῦ ὥρας. εἰ μὲν δὴ χρυσοῦ κατεφρόνησεν ἢ χρημάτων ἢ ἵππων ἢ
 τοιούτων δελεασμάτων, οἷς ὑπάγονται τὰ παιδικὰ ἔνιοι, μὴ ἐπαινῶμεν· χρή 10
 γὰρ οὕτω παρεσκευασθαι τὸν ἄνδρα. ὁ δὲ μειζόνων ἀξιώθεις ἂν ἢ ὁμοῦ
 πάντες, οὓς ὀφθαλμοὶ βασιλέων ἐσπᾶσαντο, οὐκ ἡξίου αὐτὸν ὧν ἡξιοῦτο.
 2 ἐδέθη τοίνυν· τουτὶ γὰρ τῷ ἐραστῇ ἔδοξε. καὶ προσελθὼν τῷ Ἀπολλωνίῳ,
 βουλομένῳ μὲν τι λέγειν ἐώκει, αἰδῶ δὲ ξύμβουλον σιωπῆς ἔχων οὐπω
 ἐθάρρει. ξυνεῖς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος “σὺ μὲν οὐδ' ἡλικίαν πω τοῦ ἀδικεῖν ἄγων
 καθεῖρξαι,” ἔφη “καθάπερ ἡμεῖς οἱ δεινοί.” “καὶ ἀποθανοῦμαι γε,” εἶπε “τὸ 15
 γὰρ σωφρονεῖν θανάτου τιμῶνται οἱ ἐφ' ἡμῶν νόμοι.” “καὶ οἱ ἐπὶ Θησέως,”
 εἶπε “τὸν γὰρ Ἰππόλυτον ἐπὶ σωφροσύνῃ ἀπώλλυ ὁ πατὴρ αὐτός.” “κάμῃ”
 εἶπεν “ὁ πατὴρ ἀπολώλεκεν. ὄντα γάρ με Ἀρκάδα ἐκ Μεσσηνίας οὐ τὰ
 Ἑλλήνων ἐπαίδευσεν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἔστειλε μαθησόμενον ἥθη νομικά, καὶ 20
 3 με ὑπὲρ τούτων ἤκοντα ὁ βασιλεὺς κακῶς εἶδεν.” ὁ δ' ὥσπερ οὐ ξυνεῖς, ὁ
 λέγει, “εἰπέ μοι,” ἔφη “μειράκιον, μὴ γλαυκὸν ἡγεῖται σε ὁ βασιλεὺς καίτοι
 μελανόφθαλμον, ὡς ὀρῶ, ὄντα, ἢ στρεβλὸν τὴν ῥίνα καίτοι τετραγώνως
 ἔχοντα, καθάπερ τῶν ἐρμῶν οἱ γεγυμνασμένοι, ἢ τὴν κόμην ἑτερόν τι παρ' ὃ
 ἐστίν; ἔστι δ', οἶμαι, ἡλιώσά τε καὶ ὑποφαίνουσα. καὶ μὴν καὶ τὸ στόμα

F 17 τὸν – αὐτός resp. *E. Hipp.* 887–890, 994–1101

T 23–24 ἢ – ὑποφαίνουσα aff. Phot. 334b33–35

1 ἐκέλευσεν αὐτὸν **FQ** || **5** μεσσηνίας **A**^{1sl} | τι ἐς **FQ**: τί ἐς **E**: ἐς **A** || **6** δομιτιανὸς (sic)
FQ || **8** χρημάτων] χρημάτων ἢ λίθων **FQ** || **9** τοιῶνδε Par.1696^{2pc} (Kayser^{1/2})
 ὑπάγονται κατὰ τὰ **A**^{1sl} | μὴ **A**: ἢ **E FQ**: om. Par.1696^{2pc} (ci. Bentley): οὐκ Olearius:
 τί dubitanter Bentley | ἐπαινῶμεν **A**: ἐπαινῶ μὲν **E**: ἐπαίνω μὲν **FQ** || **10** οὕτω] οὐπω
FQ | παρασκευασθαι **F** (ε **F**^{2sl}) || **11** ἐπεσπᾶσαντο Par.1696^{2pc} || **12** ἐδεήθη **E F**^{ac2}
13 ἔχων **E** || **14** ξυνεῖς **E FQ** | ἡλικίας **A** | ἄγων **E** || **16** θεσέως **E FQ** (ἢ **F**^{2sl})
17 εἶπε] ἔφη Kayser^{2Adn} || **18** εἶπεν[****] **F** | μεσσηνίας **A** | οὐ τὰ] οὐθ' **FQ** || **19** ἦθη]
 ἦδη **E** || **20** ξυνεῖς **Q** || **21** καίτοι] καὶ τι **Q** (οἱ **Q**^{1sl}) || **23** γεγυμνασμένοι] γεγλυμμένοι
 Conybeare: (μὴ) λελυμασμένοι Phillimore || **24** οἶμαι om. Phot. **M** | ὑποχραίνουσα
 Piccolos

- οὕτω ξύμμετρον, ὥς καὶ σιωπῇ πρέπειν καὶ λόγῳ, δέρη τε οὕτως ἐλευθέρα
καὶ φρονοῦσα. τί οὖν ἕτερον τούτων ὁ βασιλεὺς ἡγήσεται σε, ἐπειδὴ κακῶς
ὑπ' αὐτοῦ λέγεις ὥφθαι;” “αὐτό με τοῦτο ἀπολώλεκεν· ὑπαχθεῖς γάρ μου 4
ἐρᾶν οὐ φεῖδεται ὧν ἐπαινεῖ, ἀλλ' αἰσχύνειν διανοεῖται με, ὥσπερ οἱ τῶν 296 K.
5 γυναικῶν ἐρώντες.” ἀγασθεῖς δ' αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος τὸ μὲν ξυγκαθεύδειν ὃ
τι ἡγοῖτο καὶ εἰ αἰσχρὸν τοῦτο ἦ μή, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρωτημάτων
παρήκεν, ἐπειδὴ περ ἐρυθριῶντα ἑώρα τὸν Ἀρκάδα καὶ κεκοσμημένως
φθεγγόμενον, ἤρετο δ' αὐτὸν ὧδε. “κέκτησάι τινας ἐν Ἀρκαδίᾳ δούλους;”
“νὴ Δί’,” ἔφη “πολλοὺς γε.” “τούτων οὖν τίνα” εἶπεν “ἡγή σεαυτόν;” “ὃ
10 γε,” ἔφη “οἱ νόμοι· δεσπότης γὰρ αὐτῶν εἰμι.” “δεσποτῶν δ',” εἶπεν “ὑπη-
κόους εἶναι δούλους χρὴ ἢ ἀπαξιοῦν, ἃ δοκεῖ τοῖς τοῦ σώματος κυρίοις;” ὁ δ' 5
ἐνθυμηθεὶς εἰς οἷαν ἀπόκρισιν περιάγοιτο, “ἡ μὲν τῶν τυράννων ἰσχύς” ἔφη
“ὥς ἄμαχός τε καὶ χαλεπή, οἶδα· δι' αὐτὸ γάρ που καὶ δεσπότης τῶν ἐλευθέ-
ρων βούλονται· τοῦ δὲ ἐμοῦ σώματος ἐγὼ δεσπότης καὶ φυλάξω αὐτὸ ἄσυ-
15 λον.” “πῶς;” εἶπε “πρὸς ἐραστήν γὰρ ὁ λόγος κωμάζοντα μετὰ ξίφους ἐπὶ
τὴν σὴν ὥραν.” “τὸν τράχηλον” ἔφη “ὑποσχὼν μᾶλλον· ἐκείνου γὰρ δεῖ τῷ
ξίφει.” ἐπαινέσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος “Ἀρκάδα σε” ἔφη “ὄρω.” καὶ μὴν 6
τοῦ μειρακίου τούτου καὶ ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται καὶ διαγράφει αὐτὸ πολλῶ
ἡδίων ἢ ἐγὼ ἐνταῦθα σωφροσύνης τε ἐπαινῶν πρὸς ὃν γράφει φησὶ τὸ
20 μειράκιον τοῦτο μὴ δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ τυράννου, θαυμασθὲν δὲ τῆς ῥώμης
ἐπὶ Μαλέαν πλεῦσαι ζηλωτὸν τοῖς ἐν Ἀρκαδίᾳ μᾶλλον ἢ οἱ τὰς τῶν μαστί-
γων καρτερήσεις παρὰ Λακεδαιμονίοις νικῶντες.

1 τρέπειν Q | οὕτως Kayser^{1APP} Kayser^{2T} : τούτοις A E FQ : ⟨ἐπὶ⟩ τούτοις Olearius (et Reiske² Headlam) : ⟨ἴσα⟩ τούτοις Reiske¹ : ⟨πρὸς⟩ τούτοις vel ⟨ἐπὶ⟩ τούτοις Reiske² (et Headlam) || 2 σωφρονοῦσα Par.1696^{2sl} | ἡγείται E FQ : ἡγήσατό A^{1sl} || 3 ὥφθαι] ὀφθῆναι Kayser^{1/2} ex A (ut falso opinatur) || 4 αἰσχύνειν A E F^{2sl} Q : αἰσχυνεῖν A^{1sl} : αἰσχύνην F || 5 γυναικῶν A || 5–6 ὃ τι] τί A^{1sl} || 9 τίνα εἶπεν A E FQ : εἶπε τίνα Kayser^{1/2} (hunc ordinem verborum falso codicibus et Aldinae attribuens) || 9–10 ὅ(ν)γε Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || 10 δεσποτῶν] δεσπότης FQ || 11 post χρῆ add. ΛΕΙΠΕΙ Δομετιανὸς δὲ εἶπεν Ἀπολλώνιος τί τοὺς ἑαυτοῦ δούλους ἀπαιτεῖ; ἄρα (sic) ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ Scaliger || 13 δι' αὐτὸ A Q : δι' αὐτῶν A^{1sl} E F : “aut delendum διὰ aut δι' αὐτὴν” Reiske^{1/2} | που Marc.XI.29 (ci. Kayser²) : πῶ A E FQ : τοῦτο Kayser^{1APP} || 14 δὲ om. FQ || 16 ἔφη om. Q | ὑπόσχω A^{1sl} FQ | δεῖ] δὴ Q || 18 αὐτὸ A : αὐτὸν A^{1sl} E FQ || 20 μὴ δ'] μὴ E | ὑπὸ] ὑπὲρ F (ο F^{2sl}) || 22 καρτερίας FQ

- 296 K.** **1.** Ἰωμεν ἐς τὸ δικαστήριον ἀκροασόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ἀπολογουμένου
297 K. ὑπὲρ τῆς αἰτίας. ἡλίου γὰρ ἐπιτολαὶ ἤδη καὶ ἀνέιται τοῖς ἐλλογίμοις ἢ ἐς
αὐτὸ πάροδος, τὸν βασιλέα τε οἱ ξυνδιαιτώμενοί φασι μηδὲ σίτου ἄψασθαι,
διορῶντα, οἶμαι, τὰ ἐν τῇ δίκῃ· καὶ γάρ τι καὶ βιβλίον πρόχειρον ἔχειν αὐτὸν
τὰ μὲν ξὺν ὀργῇ, τὰ δὲ ἤττον. ἀνατυπούσθαι δὲ χρή οἷον ἀχθόμενον τοῖς
νόμοις, ἐπειδὴ εὔρον δικαστήρια. 5
- 2.** Ἐντευξόμεθα δὲ καὶ τῷ ἀνδρὶ διαλέξεσθαι ἡγουμένῳ μᾶλλον ἢ
δραμείσθαι τινα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα, τουτὶ δ' ἂν τεκμηραίμεθα τοῖς γε
πρὸ τοῦ δικαστηρίου. προϊὼν γὰρ ἤρετο τὸν γραμματέα, ὅφ' οὗ ἤγετο, οἱ
βαδίζοιεν, τοῦ δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἡγείσθαι αὐτῷ φήσαντος, “δικάσομαι 10
δὲ” ἔφη “πρὸς τίνα;” “πρὸς γε τὸν σεαυτοῦ” εἶπε “κατήγορον, δικάσει δὲ ὁ
βασιλεύς.” “ἐμοὶ δὲ” ἔφη “καὶ τῷ βασιλεῖ τίς ὁ δικάσων; δεῖξω γὰρ αὐτὸν
φιλοσοφίαν ἀδικοῦντα.” “καὶ τίς” εἶπε “βασιλεῖ φιλοσοφίας λόγος, κἂν
ἀδικῶν ταύτην τύχη;” “ἀλλὰ φιλοσοφία πολὺς” ἔφη “βασιλέως, ἢ
ἐπιτηδείως ἄρχοι.” ἐπαινέσας δὲ ὁ γραμματεὺς (καὶ γὰρ δὴ καὶ μετρίως 15
διέκειτο πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς καὶ κατ' ἀρχὰς ἐδείκνυ) “πόσῳ δὲ” εἶπε
“τὸν λόγον διαμετρήσεις ὕδατι; τουτὶ γάρ με χρή πρὸ τῆς δίκης εἰδέναι.” “εἰ
μὲν ὅποσα” ἔφη “ἀπαιτεῖ ἡ δίκη, ξυγχωρεῖ μοι λέγειν, οὐκ ἂν φθάνοι
διαμετρηθεὶς ὅδε ὁ Θύμβρις· εἰ δὲ ὅποσα ἐρήσεται, μέτρον τοῦ ἀποκρινο-
μένου ὁ ἐρωτῶν.” “ἐναντίας” εἶπεν “ἀρετὰς ἐπήσκηκας βραχυλογεῖν τε καὶ 20
μακρηγορεῖν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν φάσκων.” “οὐκ ἐναντίας,” ἔφη “ἀλλ' ὁμοίας· ὁ
γὰρ θάτερον ἱκανὸς οὐδ' ἂν θατέρου λείποιο. καὶ ξυμμετρία δὲ ἀμφοῖν
ξυγκειμένη τρίτῃ μὲν οὐκ ἂν φαίην, πρώτη δ' ἂν εἴη ἀρετῇ λόγου, ἐγὼ δὲ καὶ
τὸ σιωπᾶν ἐν δικαστηρίῳ τετάρτην ἀρετὴν οἶδα.” “ἀνόνητόν γε” εἶπε
298 K. “σαυτῷ καὶ παντὶ τῷ κινδυνεύειν μέλλοντι.” “καὶ μὴν καὶ Σωκράτην” ἔφη 25
“τὸν Ἀθηναῖον μέγα ὤνησεν, ὅτε ἔφ(ε)υγε τὴν γραφὴν.” “καὶ πῶς ὤνησεν”
εἶπε “τὸν ἐπειδὴ ἐσιώπα ἀποθανόντα;” “οὐκ ἀπέθανεν,” ἔφη “Ἀθηναῖοι δὲ
ῶνοντο.”

1 ἀκροασάμενοι **E** || **2** ἐλλογισμοῖς **E** || **3** αὐτὸ] αὐλὴν Bentley | σίτου χθές ἄψασθαι **FQ** || **4** πρὸ χειρῶν Phillimore | ἔχειν] ἐλίττειν vel ἀνελίττειν Piccolos | αὐτὸν **A**^{1st}: αὐτοῦ **A E FQ** || **5** ἤττον] ἡπορημένον Rennie apud Phillimore || **7** διαλέγεσθαι **E** **11** δὲ¹ om. **E FQ** | εἶπε] ἔφη **FQ** || **13** λόγος] ἀδικοῦντα **E** || **15** ἄρχη Par.1696 (Kayser^{1/2}) || **16** καὶ om. **E** || **18** ἀπαιτεῖν **E** || **19** ὅδε Cobet | ὁ om. **A** | εἰρήσεται **F** || **20** ἐπήσκηκας **Q**: ἐπήσκησας Marc.XI.29 (Kayser^{1/2}) || **22** θάτερον] θέατρον **E** οὐδ' **A** (ci. Reiske²): οὐδὲν **E FQ** || **23** τρίτη(ν) Lucarini || **24** εἶπες **E** || **25** σεαυτῷ Laur.CS.155 (Kayser^{1/2}) || **26** μέγα] μάλα **E FQ** | ἔφ(ε)υγε Richards

3. Ὡς μὲν παρεσκευάστο πρὸς τὰ ἐκ τοῦ τυράννου πάντα, προεστῶτι δ' αὐτῷ τοῦ δικαστηρίου προσελθὼν ἕτερος γραμματεὺς “ὦ Τυανεύ,” ἔφη “γυμνὸς εἰσελθε.” “λουσόμεθα οὖν” εἶπεν “ἢ δικασόμεθα;” “οὐχ ὑπὲρ ἐσθῆτος” ἔφη “ταῦτα προεῖρηται, ἀλλ' ἀπαγορεύει σοι ὁ βασιλεὺς μήτε
 5 περιάπτον μήτε βιβλίον μήτ' ἄλλο γραμματεῖον ὅλως μηδὲν εἰσφέρειν ἐν-
 ταῦθα.” “μηδὲ νάρθηκα” εἶπεν “ἐπὶ τοὺς ἀνοήτως αὐτὸν ταῦτα πείθοντας;” ἀναβοήσας δὲ ὁ κατήγορος “ὦ βασιλεῦ, πληγὰς” ἔφη “ἀπειλεῖ μοι ὁ γόης· ἐγὼ γὰρ σε ταυτί πέπεικα.” “οὐκοῦν” εἶπε “σὺ μᾶλλον γόης· ἃ γὰρ μὴ ἐγὼ πέπεικά πω τὸν βασιλέα, ὡς οὐκ εἰμι, σὺ φῆς αὐτὸν ὡς εἶην πεπεικέναι.”
 10 παρῆν δὲ τῷ κατηγόρῳ λοιδορουμένῳ ταῦτα καὶ τῶν Εὐφράτου τις ἀπελευ-
 θέρων, ὃν ἐλέγετο Εὐφράτης ἀγγελὸν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ τοῦ Ἀπολλωνίου διαλέξεων στείλαι ὁμοῦ χρήμασιν, ἃ τῷ κατηγόρῳ ἀπεδόθη.

4. Τοιαῦτα ἡκροβολίσαντο πρὸ τῆς δίκης, τὰ δὲ ἐν αὐτῇ. κεκόσμητο μὲν τὸ δικαστήριον ὥσπερ ἐπὶ ξυνουσίᾳ πανηγυρικοῦ λόγου, μετεῖχον δὲ
 15 αὐτῆς οἱ ἐπίδηλοι πάντες, ἀγῶνα ποιουμένου τοῦ βασιλέως ὅτι ἐν πλείστοις ἐλείν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν αἰτία. ὁ δ' οὕτω τι ὑπερέωρα τοῦ βασιλέως, ὡς μηδὲ ἐς αὐτὸν βλέπειν· ἐπηρέασαντος δὲ τοῦ κατηγόρου τὴν ὑπεροψίαν καὶ κελεύσαντος ὁρᾶν αὐτὸν ἐς τὸν ἀπάντων ἀνθρώπων θεόν, ἀνέσχεον ὁ Ἀπολλώνιος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὸν ὄροφον, ἐνδεικνύμενος μὲν τὸ ἐς τὸν
 20 Δία ὁρᾶν, τὸν δὲ ἀσεβῶς κολακευθέντα κακίῳ τοῦ κολακεύσαντος ἡγούμε-
 νος. ἐβόα καὶ τοιαῦτα ὁ κατήγορος· “ἤδη μέτρει, βασιλεῦ, ὕδωρ· εἰ γὰρ ξυγχωρήσεις αὐτῷ μήκος λόγων, ἀπάξει ἡμᾶς. ἔστι δέ μοι καὶ βιβλίον τοῦτο ξυγγεγραμμένον τὰς αἰτίας, ὑπὲρ ὧν χρή λέγειν αὐτόν, ἀπολογεῖσθω δὲ κατὰ μίαν.”

25 5. Ὁ δ' ὡς ἄριστα ξυμβουλευσάντος ἐπαινέσας ἐκέλευσε τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν τοῦ συκοφάντου ξυμβουλίαν ἀπολογεῖσθαι, τὰς μὲν ἄλλας παρελ-
 θὼν αἰτίας, ὡς οὐκ ἀξίας καταστήσai τινὰ ἐς λόγον, ὑπὲρ τεττάρων δέ, ἃς ἀπόρους τε καὶ δυσασποκρίτους ᾤετο, ὧδε ἐρωτήσας. “τί γὰρ μαθῶν,” ἔφη

T 25–260.20 Ὁ – ἄξιοι resp. Eus. 38.1–7 (p. 182 des Places)

2 αὐτοῦ Q || 5 ἄλλον Q || 8 ἐγὼ¹ – γόης om. FQ || 8–9 οὐκοῦν – πέπεικά om. E
 12 ἐπεδόθη Marc.XI.29 Par.1696^{1pc} (Kayser²) || 13 Τοιαῦτα] ταῦτα A^{ac1} (οἱ per
 lineam A¹) | ἡκροβολήσαντο FQ (ληίσαντο Q^{1mg}) | πρὸς A | post τὰ δὲ ἐν αὐτῇ add.
 λείπει ταῦτα A^{1sl} || 15 ὅτι ἐν] ἐν ὅτι Valckenaer² || 17 κατηγορουμένου FQ
 18 αὐτόν om. E || 22 μήκει Bentley | ἀπάξει E FQ (ci. Bentley Richards) : θέλξει
 Cobet || 24 δὲ om. Q || 26 τοῦ om. E || 26–27 παρελθόντα Bentley || 27–28 ἃς –
 ᾤετο] εὐχερεῖς νομισθείσας Eus. (in paraphrasi) || 28 ὧδε] τίνα E | παθῶν A^{1sl} (ci.
 Cobet)

- “Ἀπολλώνιε, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχεις ἅπασι στολὴν, ἀλλ’ ἰδίαν τε καὶ ἐξαίρετον;”
 “ὅτι με” εἶπεν “ἡ τρέφουσα γῆ καὶ ἀμφιέννυσι, ζῶα δὲ ἄθλια οὐκ ἐνοχλῶ.”
 πάλιν ἤρετο “τοῦ χάριν οἱ ἄνθρωποι θεόν σε ὀνομάζουσιν;” “ὅτι πᾶς” εἶπεν
 “ἄνθρωπος ἀγαθὸς νομιζόμενος θεοῦ ἐπωνυμία τιμᾶται.” ὁ λόγος οὗτος 5
 ὁπόθεν ἐφιλοσοφήθη τῷ ἀνδρί, δεδήλωκα ἐν τοῖς Ἰνδῶν λόγοις. τρίτον ἤρετο
 ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ λοιμοῦ “πόθεν γὰρ” ἔφη “ὀρμώμενος ἢ τῷ ξυμβαλ-
 λόμενος προείπας τῇ Ἐφέσῳ νοσήσειν αὐτούς;” “λεπτοτέρᾳ,” εἶπεν “ὦ
 βασιλεῦ, διαίτη χρώμενος πρῶτος τοῦ δεινοῦ ἡσθόμην· εἰ δὲ βούλει, λέγω 2
 καὶ λοιμῶν αἰτίας.” ὁ δ’, οἶμαι, δείσας μὴ τὴν ἀδικίαν καὶ τοὺς μὴ καθαρούς
 γάμους καὶ ὅποια οὐκ εὐλόγως ἔπραττεν, ἐπιγράψῃ ταῖς τοιαύταις νόσοις, 10
 “οὐ δέομαι” ἔφη “τοιαῶδε ἀποκρίσεως.” ἐπειδὴ δὲ τὴν τετάρτην ἐρώτησιν
 ἐπέφερεν ἐς τοὺς ἄνδρας, οὐκ εὐθὺς ὤρμησεν, ἀλλὰ πολὺν μὲν χρόνον
 300 K. διαλιπὼν, πολλὰ δὲ ἐνθυμηθεῖς, ἰλιγγιῶντι δὲ ὁμοίος ἡρώτησεν οὐ κατὰ τὴν
 ἀπάντων δόξαν. οἱ μὲν γὰρ ὦντο αὐτὸν ἐκπηδήσαντα τοῦ πλάσματος μήτε
 τῆς προσηγορίας ἀφέξεσθαι τῶν ἀνδρῶν, σχέτλια τε ὑπὲρ τῆς θυσίας βοήσε- 15
 σθαι, ὁ δὲ οὐχ ὤδε, ἀλλ’ ὑφέρπων τὴν ἐρώτησιν “εἰπέ μοι,” ἔφη “προελθὼν
 3 τῆς οἰκίας τῇ δεῖνι ἡμέρᾳ καὶ ἐς ἀγρὸν πορευθεὶς τίνι ἐθύσω τὸν παῖδα;” καὶ
 ὁ Ἀπολλώνιος ὥσπερ μειρακίῳ ἐπιπλήττων “εὐφήμει,” ἔφη “εἰ μὲν γὰρ
 προῆλθον τῆς οἰκίας, ἐγενόμην ἐν ἀγρῷ· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἔθυσα· εἰ δὲ ἔθυσα,
 καὶ ἔφαγον. λεγόντων δ’ αὐτὰ οἱ πίστεως ἄξιοι.” τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς 20
 εἰπόντος καὶ ἐπαίνου ἀρθέντος μείζονος ἢ βασιλείον ξυγχωρεῖ δικαστήριον,
 ξυμμαρτυρεῖν αὐτῷ νομίσας ὁ βασιλεὺς τοὺς παρόντας καὶ παθὼν τι πρὸς
 τὰς ἀποκρίσεις, ἐπειδὴ ἔρρωντό τε καὶ νοῦν εἶχον, “ἀφήμῃ σε” εἶπε “τῶν
 ἐγκλημάτων, προσμενεῖς δέ, ἔστ’ ἂν ἰδίᾳ ξυγγενώμεθα.” ὁ δὲ ἐπιρρώσας
 ἑαυτὸν “σοὶ μὲν χάρις, ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “διὰ δὲ τοὺς ἀλιτηρίους τούτους 25

T 3-4 τοῦ - τιμᾶται aff. Tz. in *Hom. Il.* Prolog. 1.815-817 || 5-8 τρίτον - ἡσθόμην resp. Eus. 27.5-8 (p. 154 des Places), 7-8 λεπτοτέρᾳ - ἡσθόμην verbatim afferens; resp. Eus. 35.5-6 (p. 176 des Places), Phot. 10a5-6 || 7-8 λεπτοτέρᾳ - χρώμενος laud. Eus. 35.6-7 (p. 176 des Places)

7 νοσεῖν **FQ** || 7-8 λεπτοτέρᾳ - χρώμενος] λεπτοτέρᾳ ἔφη (sic) χρώμενος ὦ βασιλεῦ διαίτη Eus. (27.7-8) || 7 λεπτοτέρᾳ] (ἀπὸ) λεπτοτάτης (διαίτης) Eus. (35.6-7, in paraphrasi) || 8 λέγω] ἐρῶ Cobet || 9 καθαρμοὺς **E** || 11 ἐπεὶ Par.1696 (Kayser^{1/2}) δὲ om. **E FQ** || 12 χρόνων **E** || 14 μὴδὲ Jacobs⁶ || 15 τε] δὲ **E FQ** || 16 ἔφη[****] (fortasse φασὶ δὲ erasum) **E** || προελθὼν **E** || 19 εἰ δὲ τοῦτο om. **E FQ** || 20 post ἔφαγον lacunam statuit Cobet, quam exempli gratia ita supplet : ἐγὼ δὲ οὐ προῆλθον τῆς οἰκίας. οὐκοῦν οὔτε ἐν ἀγρῷ ἐγενόμην οὔτε ἔθυσα οὔτε ἔφαγον | δ’ αὐτὰ] δὲ ταῦτα Cobet | τοῦ ἀνδρὸς] τὸν ἀνδρὸς **FQ** || 22 παθὼν τι] παθόντι **A** : παθεῖν τι Scaliger 24 περιμενεῖς Kayser² || 25 δὲ om. **E** | ἀλίτηρους **Q** (ci. Salmasius)

ἀπολώλασι μὲν αἱ πόλεις, πλήρεις δ' αἱ νῆσοι φυγάδων, ἡ δὲ ἡπειρος οἰμωγῆς, τὰ δὲ στρατεύματα δειλίας, ἡ δὲ σύγκλητος ὑπονοίας. δός, εἰ βούλοιο, καὶ μοι τόπον, εἰ δὲ μή, πέμπε τὸν ληψόμενόν μου τὸ σῶμα· τὴν γὰρ ψυχὴν ἀδύνατον. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἂν τὸ σῶμα τοῦμόν λάβοις· ‘οὐ γάρ με
 5 κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μόρσιμός εἰμι.’” καὶ εἰπὼν ταῦτα ἠφανίσθη τοῦ 4
 δικαστηρίου, τὸν τε παρόντα καιρὸν εὖ τιθέμενος ὑπὲρ ὧν οὐδ' ἀπλῶς ὁ
 τύραννος, ἀλλὰ καὶ ἐκ περιουσίας ἐρωτήσων δηλὸς ἦν (ἐμεγαλοφρονεῖτο
 γάρ που τῷ μὴ ἀπεκτονέσθαι αὐτόν) τοῦ τε μὴ ἐς τὰ τοιαῦτα ὑπαχθῆναι προ-
 10 ορῶν. τυχεῖν δ' ἂν τούτου ἄριστα ἡγήετο, εἰ μὴ ἀγνοοῖτο τῆς φύσεως, ἀλλὰ
 301 K.
 τοῖς ἀνδράσιν εὖ ἤδη αὐτῷ εἶχεν· ὑπὲρ ὧν γὰρ μηδὲ ἐρέσθαι τι ὁ τύραννος
 ὥρμησε, πῶς ἂν τούτους ἐς τὸ πιθανὸν ἀπέκτεινεν ἐπὶ ταῖς οὐκ ἐν δικαστη-
 ρίῳ πεπιστευμέναις αἰτίαις; τοιάδε εὔρον τὰ ἐν τῇ δίκῃ.

6. Ἐπεὶ δὲ καὶ λόγος μὲν αὐτῷ ξυνεγράφη τις ὡς πρὸς ὕδωρ ἐς τὴν
 15 ἀπολογίαν ἀφήσονται, ξυνεῖλε δὲ αὐτὸν ὁ τύραννος ἐς ἃς εἴρηκα ἐρωτήσεις,
 ἀναγεγράφθω καὶ ὁ λόγος. καὶ οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὅτι διαβαλ[λ]οῦσιν αὐτὸν οἱ
 τὰς βωμολόχους ἰδέας ἐπαινοῦντες, ὡς ἦττον μὲν ἢ αὐτοὶ φασὶ δεῖν κεκολα-
 σμένον, ὑπεραίροντα δὲ τοῖς τε ὀνόμασι καὶ ταῖς γνώμαις, τὸν δὲ ἄνδρα
 20 ἐνθυμουμένῳ οὐ μοι δοκεῖ ὁ σοφὸς ὑγιῶς ἂν ὑποκρίνασθαι τὸ ἑαυτοῦ ἦθος
 πάρισα ἐπιτηδεύων καὶ ἀντίθετα καὶ κροτάλου δίκην κτυπῶν τῇ γλῶττι.
 ῥητορικοῖς μὲν γὰρ πρὸς τρόπον ταῦτα καὶ οὐδὲ ἐκείνοις δεῖ. δεινότης γὰρ ἐν
 δικαστηρίοις ἢ μὲν φανερά κἂν διαβάλλοι τινὰ ὡς ἐπιβουλεύοντα τοῖς
 ψηφιομένοις, ἢ δ' ἀφανὴς κἂν ἀπέλθοι κρατοῦσα· τὸ γὰρ λαθεῖν τοὺς

F 4-5 οὐ – εἰμι imit. Hom. *Il.* 22.13 || 7 ἐκ περιουσίας imit. D. 18.3 || 20 κροτά-
 λου δίκην fort. imit. Ar. *Nu.* 448

T 2-5 δός – εἰμι aff. Eus. 38.17-21 (p. 182-184 des Places) || 4-5 οὐ – εἰμι aff.
 Suda μ1262 (3.412.19-20 Adler); Sync. p. 419.10 Mosshammer, Cedr. 1.431.5
 5-6 καὶ – δικαστηρίου resp. Eus. 38.19-20 (p. 184 des Places), Suda μ1262
 (3.412.20 Adler) || 14-16 Ἐπεὶ – λόγος aff. Eus. 41.7-10 (p. 188 des Places)

1 αἱ² om. Q || 3 βούλει Eus. || 4 γάρ] μὲν Suda Sync. : μὲν Cedr. || 5 κτενέεις EFQ
 Eus. Suda Sync.: κτανέεις A Cedr. | <ἐκ> τοῦ Reiske^{1/2} || 8 τῷ] τὸ E Q | τοῦ τε] τότε
 FQ || 9 ἂν τούτου scripsi : αὐ τοῦτου A EFQ : αὐ(τοῦ) τοῦτου Phillimore | ἀγνοεῖτο E
 Q || 13 τὰ om. E || 14 δὲ om. E | μὲν om. Eus. | ἐς om. Eus. || 15 ἀφηγῆσονται FQ
 ξυνεῖλε] ξείλε Q || 16 ὁ[***] F | καὶ οὐκ ἀγνοῶ μὲν A : οὐκ ἀγνοῶ μὲν γάρ E FQ
 διαβαλ[λ]οῦσιν Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || 17 ἐπαινοῦντος Q || 19 ἐνθυμουμένῳ A^{1sl} :
 ἐνθυμουμένοις A EFQ | ὑποκρίνασθαι A : ἀποκρίνασθαι E F : ἀποκρίνεσθαι F^{2sl} Q :
 ὑποκρίνεσθαι Bentley || 21 δεῖ] δὴ A || 22 διαβάλλοι FQ || 23 λαθὼν Reiske^{1/2}

2 δικάζοντας, ὡς δεινός ἐστιν, ἀληθεστέρα δεινότης. σοφῶ δὲ ἀνδρὶ ἀπολογουμένῳ (οὐ γὰρ κατηγορήσει γε ὁ σοφός, ἃ ἐπιτιμᾶν ἔρρωται) ἤθους τε δεῖ ἐτέρου παρὰ τοὺς δικανικοὺς ἄνδρας, λόγου τε κατεσκευασμένου μὲν, μὴ δοκοῦντος δέ, καὶ ὑπόσεμνος ἔστω καὶ μὴ πολὺ ἀποδῶν τοῦ ὑπερόπτης εἶναι ἑλεός τε ἀπέστω λέγοντος· ὁ γὰρ μὴ ἀντιβολῆσαι ξυγχωρῶν τί ἂν οὗτος 5 ἐπὶ ἐλέῳ εἴποι; τοιόσδε ὁ λόγος δόξει τοῖς γε μὴ μαλακῶς ἀκροασομένοις ἐμοῦ τε καὶ τοῦ ἀνδρός. ξυνετέθη γὰρ αὐτῷ ὧδε.

302 K.

7. “Ὁ μὲν ἄγων ὑπὲρ μεγάλων σοὶ τε, ὦ βασιλεῦ, κἄμοι· σύ τε γὰρ κινδυνεύεις ὑπὲρ ὧν μήποτε αὐτοκράτωρ, εἰ πρὸς φιλοσοφίαν οὐδεμιᾶ δίκῃ διαβεβλήσθαι δόξεις, ἐγὼ τε ὑπὲρ ὧν μηδὲ Σωκράτης ποτὲ Ἀθήνησιν, ὃν οἱ 10 γραψάμενοι τὴν γραφὴν καινο(ῦ)ν μὲν τὰ δαιμόνια ἡγοῦντο, δαίμονα δὲ οὔτε ἐκάλουν οὔτε ᾤοντο. κινδύνου δ’ ἐφ’ ἐκάτερον ἡμῶν οὕτω χαλεποῦ ἦκοντος οὐκ ὀκνήσω καὶ σοὶ συμβουλεύειν, ὅποσα ἐμαυτὸν πέπεικα. ἐπειδὴ γὰρ κατέστησεν ἡμᾶς ὁ κατήγορος ἐς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, εἰσήλθε τοὺς πολλοὺς οὐκ ἀληθῆς περὶ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ δόξα· σὲ μὲν γὰρ ᾤοντο ξυμβούλῳ τῆς 15 ἀκροάσεως ὀργῇ χρῆσθαι, δι’ ἣν κἂν ἀποκτεῖναι με, ὃ τι ποτ’ ἐστι τὸ ἀποκτεῖναι, ἐμὲ δ’ ἐκποιήσιν ἐμαυτὸν τοῦ δικαστηρίου τρόποις, ὅποσοι τοῦ 2 ἀποδρᾶναι εἰσιν, ἦσαν δ’, ὦ βασιλεῦ, μυρίοι. καὶ τούτων ἀκούων οὐκ ἐς τὸ προκαταγινώσκειν ἦλθον, οὐδὲ κατεψηφισάμην τῆς σῆς ἀκροάσεως ὡς μὴ τὸ εὐθὺ ἐχούσης, ἀλλὰ ξυνθέμενος τοῖς νόμοις ἔστηκα ὑπὸ τῷ λόγῳ. τούτου 20 ξύμβουλος καὶ σοὶ γίνομαι· δίκαιον γὰρ τὸ μὴ προκαταγινώσκειν μηδὲ καθῆσθαι πεπεισμένον, ὡς ἐγὼ τί σε κακὸν εἰργασμαι, μηδ’ ὑπὲρ μὲν τοῦ Ἀρμενίου τε καὶ Βαβυλωνίου καὶ ὅσοι τῶν ἐκείνῃ ἄρχουσιν, οἷς ἵππος τε παμπόλλῃ ἔστι καὶ τοξεία πᾶσα καὶ χρυσὴ γῆ καὶ ἀνδρῶν ὄχλος, ὃν ἐγὼ οἶδα, ἀκούειν ξὺν γέλῳ τὸ πείσεσθαι τι ὑπ’ αὐτῶν, ὃ σε τὴν ἀρχὴν ταύτην 25 ἀφαιρήσεται, κατ’ ἀνδρὸς δὲ σοφοῦ καὶ γυμνοῦ πιστεύειν, ὡς ἔστι τούτῳ ὅπλον ἐπὶ τὸν Ῥωμαίων αὐτοκράτορα, καὶ προσδέχεσθαι ταῦτα Αἰγυπτίου συκοφάντου λέγοντος, ἃ μηδὲ τῆς Ἀθηνᾶς ποτε ἤκουσας, ἣν σεαυτοῦ

T 8 Ὁ μὲν ἄγων Apollonii orationem resp. Phot. 10a13–14

1 δεινόν Olearius || 6 ἀκροασαμένοις FQ || 9 μήποτε ὁ αὐτοκράτωρ E FQ
11 καινο(ῦ)ν Reiske^{1/2} || 14 τουτωνὶ E || 16 ποτ’] πο E || 17 τρόποις A E : τρόποις δ’
FQ : fortasse τρόπῳ || 18 ἀποδρᾶν FQ || 19 σῆς om. A || 20 εὐθύς E | ἐξούσης
Richards | τούτου (δὴ) Reiske² || 22 μὲν om. F || 23 “aut post τε aut post
Βαβυλωνίου deest θαρρεῖν” Reiske¹ | καὶ τοῦ βαβυλωνίου E | τε² om. E || 24 καὶ
ἀνδρῶν ὄχλος καὶ χρυσὴ γῆ FQ | ὃν ἐγὼ] ὧν ἐγὼ E : ὧν (σε) ἐγὼ Reiske¹ : ὧν ἐγὼ (σε)
Reiske² : ὡς ἐγὼ Reiske secundum Schenkl², sed apud Reiske non inveni
25 (θαρρεῖν) τὸ πείσεσθαι Reiske² | σε καὶ τὴν FQ || 28 (ἄν) ποτε Piccolos

- προορᾶν φῆς. εἰ μὴ νῆ Δί' ἢ κολακευτική καὶ τὸ συκοφαντεῖν οὕτω τι νῦν 3
 τοῖς ἀλιτηρίοις τούτοις ἐπιδέδωκεν, ὥς τοὺς θεοὺς ὑπὲρ μὲν τῶν σμικρῶν 303 K.
 καὶ ὅποσα ὀφθαλμίαι τέ εἰσι καὶ τὸ μὴ πυρέξαι μὴδ' ἀνοιδῆσαι τι τῶν
 σπλάγχχνων, ἐπιτηδεῖους εἶναί σοι ξυμβούλους φάσκειν ἰατρῶν δίκην
 5 ἐφαπτομένους καὶ θεραπεύοντας, ὅτου αὐτῶν πονήρως ἔχοις, περὶ δὲ τῇ
 ἀρχῇ καὶ τῷ σώματι κινδυνεύοντί σοι μὴθ' οὕς φυλάττεσθαι χρὴ ξυμβου-
 λεύειν μὴθ' ὅ τι ἔσται σοι πρὸς αὐτοὺς ὄπλον διδάσκειν ἤκοντας, ἀλλ' εἶναί
 σοι τοὺς συκοφάντας αἰγίδα Ἀθηνᾶς καὶ Διὸς χεῖρα, εἰδέναι μὲν ὑπὲρ σοῦ
 φάσκοντας, ἃ μὴδ' οἱ θεοί, προεγγρηγορότας δέ σου καὶ προκαθεύδοντας, εἰ
 10 δὴ καθεύδουσιν οὗτοι, κακοῖς, φασίν, ἐπαντλοῦντες κακὰ καὶ τὰς Ἰλιάδας
 ταύτας αἰεὶ ξυντιθέντες. καὶ τὸ μὲν ἵπποτροφεῖν αὐτοὺς κἀπὶ ζευγῶν εἰς τὴν 4
 ἀγορὰν ἐκκυκλεῖσθαι λευκῶν καὶ ἢ ἐν ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ ὀσφοραγία καὶ
 {γάμοι} μυριάδων δύο καὶ τριῶν ἑωνημένα παιδικὰ καὶ τὸ μοιχεύειν μὲν, ὃν
 λανθάνουσι χρόνον, γαμῆν δὲ ἃς ἐμοίχευσαν, ὅταν ἐπ' αὐταῖς ληφθῶσι, καὶ
 15 οἱ κροτοῦντες αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς καλαῖς νίκαις, ἐπειδὴν φιλόσοφος τις ἢ ὑπατος
 ἀδικῶν οὐδὲν ἄλφ' μὲν ὑπὸ τούτων, ἀπόληται δὲ ὑπὸ σοῦ, δεδόσθω τῇ τῶν
 καταράτων τρυφῇ καὶ τῷ μῆτε νόμων αὐτοῖς ἔτι μῆτ' ὀφθαλμῶν εἶναι
 φόβον. τὸ δ' οὕτω τι ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους φρονεῖν, ὥς προγινώσκειν βούλε- 5
 σθαι τῶν θεῶν, ἐγὼ μὲν οὐτ' ἐπαινῶ καὶ ἀκούων δέδια, σὺ δ' εἰ προσδέξιοι,
 20 γράψονται καὶ σὲ ἴσως ὥς διαβάλλοντα τὴν περὶ τοῦ θεοῦ δόξαν. ἐλπίς γὰρ
 καὶ κατὰ σοῦ ξυγκείσεσθαι τοιαύτας γραφάς, ἐπειδὴν μὴδεὶς τοῖς συκοφάν-
 ταις λοιπὸς ἤ. καὶ ξυνήμι μὲν ἐπιτιμῶν μᾶλλον ἢ ἀπολογούμενος, εἰρήσθω
 δέ μοι ταῦθ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὕς εἰ μὴ ἄρχοντας ἡγοῖο, οὐκ ἄρξεις.
 “Τίς οὖν ξυνήγορος ἔσται μοι ἀπολογούμενω; εἰ γὰρ καλέσαιμι τὸν Δία, 304 K.
 25 ὑφ' ᾧ βεβιωκὼς οἶδα, γοητεύειν με φήσουσι καὶ τὸν οὐρανὸν ἐς τὴν γῆν
 ἄγειν. διαλεγώμεθα οὖν περὶ τούτου ἀνδρί, ὃν τεθνάναι μὲν οἱ πολλοὶ φασιν,
 ἐγὼ δὲ οὐ φημι. ἔστι δὲ οὗτος ὁ πατήρ ὁ σός, ᾧ ἐγὼ τοσούτου ἄξιος, ὅσουπερ
 ἐκείνος σοί. σὲ μὲν γὰρ ἐποίησεν, ὑπ' ἐμοῦ δὲ ἐγένετο. οὗτος, ᾧ βασιλεῦ,

F 8 Διὸς χεῖρα imit. Hom. *Il.* 9.419–420

T 28 σὲ – ἐγένετο aff. Eus. 42.4 (p. 190 des Places)

3 μὴ om. F || 5 αὐτῶν] ἂν FQ || 13 γάμοι del. Kayser² (et Madvig) : γάμοι (καὶ) Reiske² (et Kayser^{1C} Westermann) || 17 τῷ Kayser^{1/2} : τὸ A E FQ || 18 προγι-
 νώσκειν] πέρα γινώσκειν Jacobs⁶ || 20 ὥς διαβάλλοντα] διαβάλλοντες Reiske²
 διαβάλλοντα ἐς τὴν FQ || 21–22 συκοφάντες (sic) A || 25 βεβιωκὼς E | γῆν om. A
 26 ἄγεις F^{ac2} || 28 γὰρ βασιλέα ἐποίησεν Eus. | ὑπ' ὑπὲρ F^{ac}Q | ᾧ βασιλεῦ] ὁ
 βασιλεὺς FQ

ξυλλήπτωρ ἔσται μοι τῆς ἀπολογίας πολλῶ τὰμὰ βέλτιον ἢ σὺ γινώσκων.
 6 ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς Αἴγυπτον οὐπω αὐτοκράτωρ, θεοῖς τε τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ
 θύσων κάμοι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς διαλεξόμενος. ἐντυχὼν δέ μοι κομῶντί τε καὶ
 ὧδε ἐσταλμένῳ οὐδὲ ἤρετο οὐδὲ ἐν περὶ τοῦ σχήματος, ἡγούμενος τὸ ἐν ἐμοὶ
 πᾶν εὖ ἔχειν, ἐμοῦ δ' ἔνεχ' ἥκειν ὁμολογήσας ἀπήλθεν ἐπαινέσας καὶ εἰπὼν 5
 μὲν ἃ μὴ πρὸς ἄλλον, ἀκούσας δ' ἃ μὴ παρ' ἄλλου, ἢ τε διάνοια, ἢ εἰς τὸ
 ἄρχειν ἐχρήτο, ἐρώσθη αὐτῷ παρ' ἐμοῦ μάλιστα, μεθεσθηκυῖα ἤδη ὑφ'
 ἐτέρων οὐκ (ἀν)επιτηδείων μὲν (οὐ μὴν σοὶ γε δόξαι· οἱ γὰρ μὴ ἄρχειν αὐτὸν
 πείθοντες καὶ σὲ δήπου αὐτὸ ἀφηροῦντο τὸ μετ' ἐκείνων ταῦτ' ἔχειν), ἐμοῦ δὲ
 ξυμβουλευόντος ἑαυτὸν τε μὴ ἀπαξιοῦν ἀρχῆς ἐπὶ θύρας αὐτῷ φοιτώσης 10
 ὑμᾶς τε κληρονόμους αὐτῆς ποιεῖσθαι, εὖ ἔχειν τὴν γνώμην φήσας αὐτὸς τε
 7 μέγας ἦρθη καὶ ὑμᾶς ἤρεν. εἰ δὲ γόητά με ᾤετο, οὐδ' ἂν ξυνήψέ μοι κοινωνί-
 αν φροντῖδων. οὐδὲ γὰρ τοιαῦτα ἦκων διελέγετο, οἷον 'ἀνάγκασον τὰς
 Μοίρας ἢ τὸν Δία τύραννον ἀποφῆναί με' ἢ 'ψεύσ{ασθ}αι διοσημίας ὑπὲρ
 ἐμοῦ δεῖξας τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα μὲν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, δυόμενον δὲ ὅθεν 15
 ἄρχεται.' οὐ γὰρ ἂν μοι ἐπιτήδειος ἄρχειν ἔδοξεν ἢ ἐμὲ ἡγούμενος ἱκανὸν
 ταῦτα ἢ σοφίσμασι θηρεύων ἀρχήν, ἣν ἀρεταῖς ἔδει κατακταῖσθαι. καὶ μὴν
305 K. καὶ δημοσίᾳ διελέχθη ἐν ἱερῷ, γόητων δὲ ξυνουσίαι φεύγουσι μὲν ἱερὰ θεῶν·
 ἐχθρὰ γὰρ τοῖς περὶ τὴν τέχνην, νύκτα δὲ καὶ πᾶν, ὃ τι ἀφεγγές, αὐτῶν προ-
 βαλλόμενοι οὐ συγχωροῦσι τοῖς ἀνοήτοις οὐδὲ ὀφθαλμοὺς ἔχειν οὔτε ὧτα. 20
 διελέχθη μοι καὶ ἰδίᾳ μὲν, παρετύγχανον δὲ ὁμῶς Εὐφράτης καὶ Δίων, ὁ μὲν
 πολειμώτατά μοι ἔχων, ὁ δ' οἰκειότατα. Δίωνα γὰρ μὴ παυσάμην γραφῶν
 ἐν φίλοις. τίς ἂν οὖν ἐπ' ἀνδρῶν σοφῶν ἢ μεταποιουμένων γε σοφίας ἐς γόη-
 τας ἔλθοι λόγους; τίς δ' οὐκ ἂν παραπλησίως φυλάσσαιτο καὶ ἐν φίλοις καὶ ἐν
 8 ἐχθροῖς κακὸς φαίνεσθαι; καὶ οἱ λόγοι ἦσαν ἐναντιούμενοι τοῖς γόησι· σὺ μὲν 25
 γὰρ ἴσως τὸν πατέρα ἡγῇ τὸν σεαυτοῦ βασιλείας ἐρώντα γόησι μᾶλλον ἢ
 ἑαυτῷ πιστεῦσαι καὶ ἀνάγκην ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ἵνα τούτου τύχοι, παρ' ἐμοῦ
 εὑρέσθαι, ὁ δὲ τοῦτο μὲν καὶ πρὶν εἰς Αἴγυπτον ἦκειν ἔχειν ᾤετο, μετὰ ταῦτα

8 οὐκ (ἀν)επιτηδείων Kayser² : οὐκ ἐπιτηδείων **A E** : οὐκ ἐπιτηδεία (sic) **FQ** : εἰς τὸ
 ἐπιτήδεια Reiske¹ : ἐς ἐπιτήδεια Reiske² : {οὐκ} ἐπιτηδείων Kayser¹ | μὲν οὐ μὴν]
 ἐννοουμένων (legens οὐκ ἐπιτήδεια cum **FQ**) Jacobs^{5/6} | μὴν] μὲν **FQ** : μέντοι
 Reiske^{1/2} || 9 πείσαντες **Q** | ταῦτ' Jones || 10 τε om. **E** | μὴ del. **F**² | ἀξιοῦν **FQ** | αὐτοῦ
FQ | φοιτῶσιν **Q** || 13 οὐδὲ] οὐ **E** | ἀναγκάσαι **FQ** || 14 ψεύσ{ασθ}αι Reiske² (et
 Madvig) : τεράτευσαι (sic) Kayser^{1A PP} Kayser^{2T} | διοσημίας **Q** || 15 δεῖξαι Scaliger
 17 ἀρχὴν **A** : ἀρετὴν **E FQ** || 18 διελέχθη **A** || 19 τοῖς **A**^{1s} : τὰ **A E FQ** || 20 οὔτε]
 οὐδὲ **FQ** || 21 παρετύγχανεν **E** | καὶ² bis deinceps **Q** || 23–24 ἐς γόητας ἔλθοι λόγους]
 γόητι ἔλθοι ἐς λόγους Phillimore || 27 ἀνάγκην Reiske² (et Jacobs⁶) : ἀνάγειν **A E**
FQ || 28 εἰρέσθαι **A** (sic) | ἔχει **A**

δ' ὑπὲρ μεϊζόνων ἐμοὶ διελέγετο, ὑπὲρ νόμων καὶ ὑπὲρ πλούτου δικαίου θεοί τε ὡς θεραπευτέοι καὶ ὅποσα παρ' αὐτῶν ἀγαθὰ τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ἄρχουσι, μαθεῖν ἤρα. οἷς πᾶσιν ἐναντίον χρήμα οἱ γόητες· εἰ γὰρ ἰσχύοι ταῦτα, οὐκ ἔσται ἡ τέχνη.

- 5 “Προσῆκει δέ, ὦ βασιλεῦ, κάκεῖνα ἐπεσκέσθαι. τέχνηαι ὅποσαι κατ’ 9
ἀνθρώπους εἰσὶ, πράττουσι μὲν ἄλλο ἄλλη, πᾶσαι δ’ ὑπὲρ χρημάτων, αἱ μὲν
σμικρῶν, αἱ δ’ αὖ μεγάλων, αἱ δ’ ἀφ’ ὧν θρέψονται, καὶ οὐχ αἱ βάνανσοι
μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν σοφαὶ τε ὁμοίως καὶ ὑπόσοφοι πλὴν
ἀληθοῦς φιλοσοφίας. καλῶ δὲ σοφοὺς μὲν ποιητικὴν, μουσικὴν, ἀστρονομί-
10 αν, σοφιστὰς καὶ τῶν ῥητόρων τοὺς μὴ ἀγοραίους, ὑποσόφους δὲ ζωγραφίαν,
πλαστικὴν, ἀγαλματοποιούς, κυβερνήτας, γεωργούς, ἣν ταῖς ὥραις
ἔπωνται· καὶ γὰρ αἶδε αἱ τέχνηαι σοφίας οὐ πολὺ λείπονται. ἔστι τι, ὦ 306 K.
βασιλεῦ, ψευδόσοφοι τε καὶ ἀγείροντες, ὃ μὴ μαντικὴν ὑπολάβης· πολλοῦ | 10
μὲν γὰρ ἀξία, ἣν ἀληθεύῃ, εἰ δ’ ἐστὶ τέχνη, οὐπω οἶδα. ἀλλὰ τοὺς γόητας
15 ψευδοσόφους φημί· τὰ γὰρ οὐκ ὄντα εἶναι καὶ τὰ ὄντα ἄπιστα, πάντα ταῦτα
προστίθῃμι τῇ τῶν ἐξαπατωμένων δόξῃ. τὸ γὰρ σοφὸν τῆς τέχνης ἐπὶ τῇ
τῶν ἐξαπατωμένων τε καὶ θεωμένων ἀνοία κείται, ἡ δὲ τέχνη φιλοχρήματοι
{γὰρ} πάντες· ἃ γὰρ κομψύονται, ταῦθ’ ὑπὲρ μισθοῦ σφισιν εὐρηται,
μαστεύουσι δ’ ὑπερβολὰς χρημάτων ὑπαγόμενοι τοὺς ὅτουδ’ ἐρώντας ὡς
20 ἱκανοὶ πάντα. τίνα οὖν, ὦ βασιλεῦ, πλούτον περὶ ἡμᾶς ἰδὼν ψευδοσοφίαν 11
ἐπιτηδεύει με οἶε, καὶ ταῦτα τοῦ σοῦ πατρὸς κρεῖττω με ἡγουμένου χρημά-
των; ὅτι δ’ ἀληθῆ λέγω, ποῦ μοι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ γενναίου τε καὶ θεοῦ
ἀνδρός; ὅς μου ἐν αὐτῇ ἄδει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ πένεσθαι. ‘Αὐτοκράτωρ
Οὐεσπασιανὸς Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν. Εἰ πάντες, Ἀπολλώνιε, κατὰ
25 ταῦτά σοι φιλοσοφεῖν ἤθελον, σφόδρ’ ἂν εὐδαιμόνως ἐπραττον φιλοσοφία τε
καὶ πενία, φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα, πενία δὲ αὐθαιρέτως. ἔρρωσο.’

T 12–15 ἔστι – φημί resp. Eus. 45.19–21 (p. 202 des Places) || **14–15** ἀλλὰ – ἄπιστα aff. Eus. 42.9–11 (p. 190 des Places) || **14–15** τοὺς – φημί resp. Eus. 42.22–23 (p. 192 des Places) || **15** τὰ¹ – ἄπιστα aff. Eus. 42.21 (p. 192 des Places) **23–26** Αὐτοκράτωρ – ἔρρωσο aff. *Ep. Ap.* 77f Penella

1 νόμου **FQ** || **9** σοφὰς Kayser² || **11** ἦν] ἡ **E** || **12** <δέ> τι Kayser² || **13** <γένος> ψευδόσοφοι Piccolos || **15** εἶναι παρ’ αὐτοῖς καὶ Eus. (42.10) | ἄπιστα Eus. (42.11) : ἄπιστα εἶναι Eus. (42.21) : ἀπιστεῖσθαι **A E FQ** || **16** τη¹ om. **E** || **17** τε om. **E** θεωμένων **AS E** (N.B. hinc codex **S** incipit esse codicis **A** gemellus) : τεθεωμένων **FQ** : θυομένων Kayser^{1A}pp Kayser^{2T} || **17–18** ἡ – πάντες] ἡ δὲ τέχνη ὑπὲρ χρημάτων, φιλοχρήματοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάντες Reiske^{1/2} || **17** ἡ] ἔστι Jacobs⁶ || **18** γὰρ¹ del. Kayser^{1/2} | γὰρ² om. **F^{2P}C²Q** || **19** δ’ om. **FQ** || **23** μου Reiske^{1/2} : με **AS E FQ** | <ἐς> τὰ Reiske² | τὸ] τοῦ **FQ** || **25** ταῦτά] ταῦ (sic) **E** | ἐπραττον *Ep. Ap.* : ἐπραττε **AS E FQ**

- ταῦθ' ὁ πατήρ ὁ σὸς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογείσθω, φιλοσοφίας μὲν τὸ ἀδέκαστον, πενίας δὲ τὸ αὐθαίρετον ἐμοὶ ὀρίζομενος. ἐμέμνητο γάρ που καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ὅτ' Εὐφράτης μὲν καὶ πολλοὶ τῶν προσποιομένων φιλοσοφεῖν προσιόντες αὐτῷ χρήματα οὐδ' ἀφανῶς ἤτουν, ἐγὼ δ' οὐ μόνον οὐ προσήειν ὑπὲρ χρημάτων, ἀλλὰ ἀκείνους ἐώθουν ὡς οὐχ ὑγιαίνοντας. 5
- 12 διεβεβλήμην δὲ πρὸς χρήματα μεράκιον ὧν ἔτι· τὰ γοῦν πατρῶα (λαμπρὰ δ' ἦν οὐσία ταῦτα) μιᾶς μόνης ἰδὼν ἡμέρας ἀδελφοῖς τε τοῖς ἐμαυτοῦ ἀνήκα καὶ φίλοις καὶ τῶν ξυγγενῶν τοῖς πένησι μελετῶν που ἀφ' Ἑστίας τὸ μηδενὸς δεῖσθαι. ἐάσθω δὲ Βαβυλῶν καὶ Ἰνδῶν τὰ ὑπὲρ Καύκασόν τε καὶ ποταμὸν Ὑφασιν, δι' ὧν ἐπορευόμην ἐμαυτῷ ὁμοιος· ἀλλὰ τῶν γε ἐνταῦθα 10 καὶ τοῦ μὴ πρὸς ἀργύριον βλέπειν ποιούμεαι μάρτυρα τὸν Αἰγύπτιον τοῦτον. δεινὰ γὰρ πεπράχθαι τε μοι καὶ βεβουλεύσθαι φήσας οὐδ' ὁπόσων χρημάτων ἐπανούργουν ταῦτα, εἴρηκεν, οὐθ' ὅ τι ἐνθυμηθεὶς κέρδος, ἀλλ' οὕτως ἀνόητος αὐτῷ δοκῶ τις, ὡς γοητεύειν μὲν, ἃ δ' ὑπὲρ πολλῶν ἕτεροι χρημάτων, αὐτὸς ἀδικεῖν οὐδ' ἐπὶ χρήμασιν, ἀγοράν, οἶμαι, προκηρύττων 15 τοιαύτην· ἴτε, ὦ ἀνόητοι· γοητεύω γάρ, καὶ οὐδ' ὑπὲρ χρημάτων, ἀλλὰ προΐκα. κερδανεῖτε δὲ ὑμεῖς μὲν τὸ ἀπελθεῖν ἕκαστος ἔχων ὅτου ἐρά, ἐγὼ δὲ κινδύνους καὶ γραφάς.'
- 13 "Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐς ἀνοήτους ἴωμεν λόγους, ἐρώμεθα τὸν κατήγορον, ὑπὲρ ὅτου χρῆ λέγειν πρώτου. καίτοι τί χρῆ ἐρωτᾶν; διήλθε γὰρ ὑπὲρ τῆς στολῆς 20 κατ' ἀρχὰς τοῦ λόγου, καὶ νῆ Δί' ὧν σιτοῦμαι τε καὶ οὐ σιτοῦμαι. ἀπολογοῦ δὴ ὑπὲρ τούτων, θεῖε Πυθαγόρα· κρινόμεθα γὰρ ὑπὲρ ὧν σὺ μὲν εὔρες, ἐγὼ δὲ ἐπαινώ. ἀνθρώποις ἡ γῆ φύει, βασιλεῦ, πάντα, καὶ σπονδὰς ἀγειν πρὸς τὰ ζῶα βουλομένοις δεῖ οὐδενός· τὰ μὲν γὰρ δρέπονται αὐτῆς, τὰ δ' ἀροῦνται κουροτροφούσης, ὡς ταῖς ὥραις ἔοικεν· οἱ δ' ὥσπερ ἀνήκοι τῆς γῆς μάχαι 25 ραν ἐπ' αὐτὰ ἔθηξαν ὑπὲρ ἐσθῆτός τε καὶ βρώσεως. Ἰνδοὶ τοίνυν Βραχμᾶνες αὐτοὶ τε οὐκ ἐπήνουν ταῦτα καὶ τοὺς Γυμνοὺς Αἰγυπτίῳ ἐδίδασκον μὴ ἐπαινεῖν αὐτά. ἔνθεν Πυθαγόρας ἐλὼν (Ἑλλήνων δὲ πρῶτος ἐπέμιξεν

T 3–4 ὅτ' – ἤτουν resp. Eus. 45.16–19 (p. 202 des Places) || 4–8 ἐγὼ – πένησι aff. Phot. 334b35–335a2 || 6–8 τὰ – πένησι resp. Phot. 10a2–3

1 φιλοσοφία F^{ac1} || 4 αὐτῷ ἀστώ E | οὐδ' οὐκ FQ || 5 προσήειν προσήκειν FQ Phot. M | συνώθουν Q || 6 διαβεβλήμην E | ἔτι ὧν Phot. | ὧν] ὧν Q || 7 τε] τὰ E ἀνήκα AS E FQ Phot. : ἀφήκα κατέλιπον A^{1mg} (ergo ἀφήκα non varia lectio, ut Kayser falso opinatur, sed glossema vocis ἀνήκα est) || 12 οὐδ' οὐθ' Kayser² 13 οὐθ' οὐδ' E || 15 προκηρύττω FQ || 16 ἀνόητε A || 19 ἀνο(ν)ήτους Jacobs⁶ 21 κατ' ἀρχὰς Reiske² : τὰς ἀρχὰς AS E FQ || 25 κουροτροφούσαις A^{1sl} || 26 ἔθηξεν A | τοίνυν] τῶνοι (sic) E

- Αἰγυπτίοις) τὰ μὲν ἔμψυχα τῇ γῇ ἀνήκεν, ἃ δ' αὐτὴ φύει, ἀκήρατα εἶναι
φάσκων ἐσιτεῖτο (ἐπιτήδεια γὰρ σῶμα καὶ νοῦν τρέφειν), ἐσθῆτά τε, ἣν ἀπὸ **308 K.**
θηνησιδίων οἱ πολλοὶ φοροῦσιν, οὐ καθαρὰν εἶναι φήσας λίνον ἡμίσιχετο
καὶ τὸ ὑπόδημα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον βύβλου ἐπλέξατο, ἀπέλαυσέ τε τοῦ
5 καθαρὸς εἶναι πολλὰ μὲν, πρῶτον δὲ τὸ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς αἰσθῆσθαι.
γενόμενος γὰρ κατὰ χρόνους, οὓς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἢ Τροία ἐμάχετο, καὶ
τῶν τοῦ Πάνθου παίδων κάλλιστος ὢν καὶ κάλλιστα ἐσταλμένος ἀπέθανε
μὲν οὕτω νέος, ὥς καὶ Ὀμήρῳ παρασχεῖν θρήνον· παρελθὼν δ' εἰς πλείω
σώματα κατὰ τὸν Ἀδραστείας θεσμόν, ὃν ψυχὴ ἐναλλάττει, πάλιν ἐπανήλ-
10 θεν ἐς ἀνθρώπου εἶδος καὶ Μνησαρχίδῃ ἐτέχθη τῷ Σαμῳίω σοφὸς ἐκ βαρβάρου
καὶ Ἰων ἐκ Τρωὸς καὶ οὕτω τι ἀθάνατος, ὥς μὴδ' ὅτι Εὐφορβος ἦν
ἐκκληῆσθαι. τὸν μὲν δὴ πρόγονον τῆς ἑμαυτοῦ σοφίας εἶρηκα καὶ τὸ μὴ αὐ-
τὸς εὐρών, κληρονομήσας δὲ ἐτέρου ταύτ' ἔχειν. καγὼ μὲν οὐ κρίνω τοὺς **15**
τρυφῶντας ὑπὲρ τοῦ φοινικίου ὄρνιθος οὐδ' ὑπὲρ τοῦ ἐκ Φάσιδος ἢ Παι-
15 ὄνων, οὓς πιαίνουσιν ἐς τὰς αὐτῶν δαΐτας οἱ τῇ γαστρὶ χαριζόμενοι πάντα,
οὐδ' ἐγραψάμην πῶ οὐδένα ὑπὲρ τῶν ἰχθύων, οὓς ὠνοῦνται πλείονος ἢ τοὺς
κοππατίας ποτὲ οἱ λαμπροί, οὐδ' ἄλουργίδος ἐβάσκηνα οὐδενὶ οὐδὲ Παμφύ-
λου τινὸς ἢ μαλακῆς ἐσθήτος. ἀσφοδέλου δέ, ὧ θεοί, καὶ τραγημάτων καὶ
καθαράς ὀψοφαγίας γραφὴν φεύγω.
- 20 “Καὶ οὐδὲ ἡ ἐσθῆς ἄσυλος, ἀλλὰ κάκεινῃν λωποδυτεῖ με ὁ κατήγορος **16**
ὥς πολλοῦ ἀξίαν τοῖς γόησι. καίτοι ἀφελόντι τὸν ὑπὲρ ἐμψύχων τε καὶ
ἀψύχων λόγον, δι' ὧν καθαρὸς τις ἢ μὴ δοκεῖ, τί βελτίων ἢ ὀθόνη τοῦ ἐρίου;
τὸ μὲν γε πρασάττου ζῶου ἐπέχθη καὶ σπουδαζομένου θεοῖς, οἱ μὴ ἀπαξιοῦσι
τὸ ποιμαίνειν καὶ νῆ Δι' ἡξίωσάν ποτε αὐτὸ καὶ χρυσοῦ εἶδους ἢ θεοὶ ἢ **309 K.**
25 λόγοι. λίνον δὲ σπεῖρεται μὲν ὥς ἔτυχε, χρυσοῦ δὲ οὐδεὶς ἐπ' αὐτῷ λόγος,
ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ μὴ ἀπ' ἐμψύχου ἐδρέφθη, καθαρὸν μὲν Ἰνδοῖς δοκεῖ,

F 8 ὥς – θρήνον resp. Hom. *Il.* 17.51–60 || **9** κατὰ – θεσμόν imit. Pl. *Phdr.* 248c2

3 φρονοῦσιν **A** || **4** αὐτὸν om. **E FQ** | βίβλου **F** | ἐπλέξατο **E** | ἀπέλαυσέ τε | ἀπήλασέ
τε **A**^{1mg} (incertum utrum glossema an varia lectio sit) || **6** κατὰ τοὺς χρόνους
Marc.XI.29 Par.1696 (Kayser^{1/2}) || **10** ἐτάχθη **S** || **11** εὐφορβον **FQ** | ἦν | εἶναι **FQ**
12 λεληῆσθαι **FQ** | μὴ | μὲν **E**^{1sl} || **17–18** Παμφύλου – δέ | ἀμφιμάλλου. ἀσφοδέλου δὲ
Reiske¹ (“ceteris deletis. nam verba ἢ τινος [sic] μαλακῆς ἐσθήτος videntur scholium
vocabuli ἀμφιμάλλου esse”) || **17–18** Παμφύλου | (τὸ) Παμφύλων Valckenaer² :
παμφύ(λ)λου Reiske² : Παμφιλίου Olearius || **18** ἢ μαλακῆς del. Reiske² ut e
glossemate ortum | ἢ | fortasse καὶ || **20** ἡ ἐσθῆς | ἐσθήτος **S** || **21** τὸν | τῶν **S**^{acuv2}
22 βελτίω **A** || **23** γε | γὰρ Olearius || **24** χρυσοῦς (sic) **E** | ἡ² | οἱ **Q** || **25** χρυσοῦ(ς)
Reiske²

καθαρὸν δὲ Αἰγυπτίοις, ἐμοὶ δὲ καὶ Πυθαγόρα διὰ τοῦτο σχῆμα γέγονε διαλεγόμενοις, εὐχομένοις, θύουσι. καθαρὸν δὲ καὶ τὸ ἐννυχεύειν ὑπ' αὐτῶ· καὶ γὰρ τὰ ὀνειράτα τοῖς ὡς ἐγὼ διαιτωμένοις ἐτυμωτέρας τὰς αὐτῶν φήμας ἄγει.

- 17 “Ἀπολογώμεθα καὶ ὑπὲρ τῆς οὔσης ποτὲ ἡμῖν κόμης, ἐπειδὴ τις γραφὴ 5 καὶ αὐχμοῦ εὑρηται, κρινέτω δὲ μὴ ὁ Αἰγύπτιος, ἀλλὰ τὰ ξανθὰ καὶ διεκτενισμένα μενιράκια, τοὺς ἐραστὰς ἐξαψάμενα καὶ τὰς ἐταίρας, ἐφ’ ἃς κωμάζει, καὶ ἑαυτὰ μὲν εὐδαίμονα ἡγείσθω καὶ ζηλωτὰ τῆς κόμης καὶ τοῦ λειβομένου ἀπ’ αὐτῆς μύρου, ἐμὲ δὲ ἀναφροδισίαν πᾶσαν καὶ ἐραστὴν τοῦ μὴ ἔραν. εἰρήσεται γὰρ πρὸς αὐτά· ὧς κακοδαίμονες, μὴ συκοφαντεῖτε τὸ Δωριέων 10 εὑρημα· τὸ γὰρ κομᾶν ἐκ Λακεδαιμονίων ἔκει κατὰ χρόνους ἐπιτηδευθὲν αὐτοῖς, {ἐς} οὗς μαχιμώτατα αὐτῶν εἶχον, καὶ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Λεωνίδας ἐγένετο κομῶν ὑπὲρ ἀνδρείας καὶ τοῦ σεμνὸς μὲν φίλοις, φοβερός δὲ ἐχθροῖς φαίνεσθαι. ταῦτά τοι καὶ ἡ Σπάρτη ἐπ’ αὐτῷ κομᾶ μείον οὐδὲν ἢ 15 ἐπὶ Λυκούργῳ τε καὶ Ἰφίτῳ.” σοφοῦ δὲ ἀνδρὸς κόμης φειδέσθω σίδηρος· οὐ γὰρ θεμιτὸν ἐπάγειν αὐτόν, οὗ πᾶσαι μὲν αἰσθητηρίων πηγαί, πᾶσαι δ’ ὁμφαί, ὅθεν εὐχαί τε ἀναφαίνονται καὶ σοφίας ἐρμηνεὺς λόγος. Ἐμπεδοκλῆς μὲν γὰρ καὶ στρόφιον τῶν ἀλουργοτάτων περὶ αὐτὴν ἀρμόσας ἐσόβει περὶ τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀγνίας ὕμνους ξυντιθείς, ὡς θεὸς ἐξ ἀνθρώπου ἔσοιτο, ἐγὼ 20 δὲ ἡμελημένῃ κόμῃ χρώμενος καὶ οὕτω τοιῶνδε ὕμνων ἐπ’ αὐτῇ δεηθεὶς ἐς γραφὰς ἄγομαι καὶ δικαστήρια. καὶ τί φῶ τὸν Ἐμπεδοκλέα; πότερ’ ἑαυτὸν ἢ τὴν τῶν ἐπ’ αὐτοῦ ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν ἄδειν, παρ’ οἷς οὐκ ἐσυκοφαντεῖτο ταῦτα;
- 19 “Μὴ πλείω διαλεγώμεθα ὑπὲρ τῆς κόμης· ἐτμήθη γὰρ καὶ προὔλαβε 25 τὴν κατηγορίαν ὁ φθόνος, δι’ ὃν ὑπὲρ τῆς ἐτέρας αἰτίας χρὴ ἀπολογεῖσθαι χαλεπῆς οὔσης καὶ οἷας, ὧς βασιλεῦ, μὴ σοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ Διὶ παρασχεῖν φόβον. φησὶ γὰρ τοὺς ἀνθρώπους θεὸν ἡγείσθαι με καὶ δημοσίᾳ

F 17–19 Ἐμπεδοκλῆς – ἔσοιτο resp. Emp. fr. 31B112.4–6 Diels-Kranz (= 22D4. 4–6 Laks-Most)

T 15–17 σοφοῦ – λόγος aff. Phot. 335a2–5

5 ἀπολογούμεθα **F**^{2sl} | ἡμῖν ποτε **Q** | κόμης **E** || 8 αὐτὰ **FQ** || 11 εὔρεμα **A**^{1sl} | κατὰ τοὺς χρόνους Marc.391 (ci. Cobet) || 12 ἐς del. Cobet || 13 ἀνδρίας **E** || 14 μείων **F** (ον **F**^{2sl}) || 16 οὗ | αἰ Phot.**M** || 17 ὅθεν om. Phot. | ἀναφύονται **FQ** || 18 στροφίων **FQ** || 19 ἀνθρώπου] αὐτοῦ **FQ** || 20 κόμῃ **E** || 21 ἑαυτοῦ **FQ**: αὐτόν Madvig 22 ἐπ’ αὐτοῦ] ἑαυτοῦ **FQ** | ἄδειν] ἄγειν **FQ**: ἄδειν (δεῖ) Madvig || 24 κόμης **E** 25 τῆς ἐτέρας τῆς αἰτίας **A** || 27 θεοὺς **FQ**

- τούτ' ἐκφέρειν ἐμβεβροντημένους ὑπ' ἐμοῦ. καίτοι καὶ πρὸ τῆς αἰτίας ἐκεῖνα διδάσκειν ἔδει, τί διαλεχθεῖς ἐγώ, τί δ' οὕτω θαυμάσιον εἰπὼν ἢ πράξας ὑπηγαγόμην τοὺς ἀνθρώπους προσεύχεσθαι μοι. οὔτε γάρ, εἰς ὃ τι ἢ ἐξ ὅτου μετέβαλεν ἢ μεταβαλεῖ μοι ἢ ψυχῇ, διελέχθην ἐν Ἑλληνσι, καίτοι
- 5 γινώσκων, οὔτε δόξας περὶ ἐμαυτοῦ τοιαύτας ἀπέστειλα, οὔτ' ἐς λόγια καὶ χρησμῶν ὥδ' ἐξήλθον, οἷα τῶν θεοκλυτούντων φορά, οὔδ' οἶδα πόλιν οὐδεμίαν, ἐν ἣ ἔδοξε ξυνιόντας Ἀπολλωνίῳ θύειν. καίτοι πολλοῦ ἄξιος ἐκάστοις ἐγινόμεν, ὅποσα ἐδέοντό μου, ἐδέοντο δὲ τοιαῦτα. μὴ νοσεῖν οἱ νοσοῦντες, ὀσιώτεροι μυεῖν, ὀσιώτεροι θύειν, ὕβριν ἐκτεμῆσθαι, νόμους ἐρρῶσθαι.
- 10 μισθὸς δ' ἐμοὶ μὲν τούτων ὑπῆρχε τὸ βελτίους αὐτοὺς αὐτῶν φαίνεσθαι, σοὶ 20 δὲ ἐχαρίζομην ταῦτα. ὥσπερ γὰρ οἱ τῶν βοῶν ἐπιστάται τὸ μὴ ἀτακτεῖν αὐτὰς χαρίζονται τοῖς κεκτημένοις τὰς βοῦς καὶ οἱ τῶν ποιμνίων ἐπιμελεῖται πιαίνουσιν αὐτὰ ἐς τὸ τῶν πεπαμένων κέρδος νόσους τε ἀφαιροῦσι μελιττῶν οἱ νομεῖς αὐτῶν, ὡς μὴ ἀπόλοιτο τῷ δεσπότῃ τὸ σμήνος, οὕτω που καὶ ἐγὼ
- 15 τὰ πολιτικὰ παύων ἐλαττώματα σοὶ διωρθοῦμην τὰς πόλεις, ὥστ' εἰ καὶ θεὸν ἡγοῦντό με, σοὶ κέρδος ἢ ἀπάτη εἶχε. ζῆν προθυμίᾳ γάρ που ἡκροῶντό 311 K. μου, δεδιότες μὴ πράττειν, ἃ μὴ δοκεῖ θεῷ. ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο ὦντο.
- “Ἐτι δ' ἔστι τις ἀνθρώπῳ πρὸς θεὸν ζυγγένεια, δι' ἣν μόνον ζῶων θεοὺς 21 οἶδε, φιλοσοφεῖ δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως καὶ ὅπῃ μετέχει τοῦ θείου.
- 20 φησὶ μὲν οὖν καὶ τὸ εἶδος αὐτὸ θεῷ εἰκέναι, ὡς ἀγαλματοποιία ἐρμηνεύει καὶ χρώματα, τὰς τε ἀρετὰς θεόθεν ἥκειν ἐπ' αὐτῷ πέπεισται καὶ τοὺς μετέχοντας αὐτῶν ἀγχιθεοὺς τε εἶναι καὶ θεοὺς. διδασκάλους δὲ τῆς διανοίας ταύτης μὴ Ἀθηναίους καλῶμεν, ἐπειδὴ τοὺς δικαίους καὶ τοὺς Ὀλυμπίους καὶ τὰς τοιάσδε ἐπωνυμίας πρῶτοι ἔθεντο, θειοτέρας, ὡς τὸ εἶκος, οὐσας
- 25 ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ κείσθαι, ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλω τὸν ἐν τῇ Πυθοί. ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Λυκοῦργος ὁ ἐκ τῆς Σπάρτης ἄρτι γεγραμμένων αὐτῷ

F 18–19 ἔστι – οἶδε imit. Pl. *Prt.* 322a4 || 25–270.7 ἀφίκετο – ταῦτα resp. Hdt. 1.65

1 καὶ om. AS^{ac2} || 4 μετέβαλεν Reiske^{1/2} : μετέβαλον AS E FQ | διελέχθην E 5 γινώσκων ὡς οὔτε FQ | ἐπέστειλα A^{1sl}S^{1sl} || 6 ἐξήττον (sic) Reiske² | <ῆ> φορά Kayser^{1C} Kayser^{2Adn} || 8 ἐγενόμεν AS | ἐδέον (sic) E | δὲ τὰ τοιαῦτα E FQ 9 ὀσιώτερα μυεῖν, ὀσιώτερα θυεῖν Reiske^{1/2} | μυεῖν AS E FQ (ci. Reiske^{1/2}) : μύειν Morel : μύειν (sic) (...) Kayser^{2T} : μύειν (sic) <εἶναι> Kayser^{2Adn} || 14 ἀπόλοιτο E : ἀπόλοι Q || 16 σοὶ τὸ κέρδος Q || 17 μὴ¹ om. AS || 18 Ἐτι Reiske² : ἔτι AS E FQ ἀνθρώπων E FQ || 19 φιλοσοφεῖ δὲ καὶ] φιλοσοφεῖτε A (δὲ καὶ A^{1sl}) || 20 ἐρμηνεία S 21 χρήματα A | αὐτῷ A^{1pc} E FQ : αὐτὸ A^{ac1}A^{1sl}S : αὐτὸν A^{1sl}S^{1sl} (ci. Reiske¹) πεπίστευται S^{1mg} E || 22 δὲ] τὲ F || 23–24 καὶ – τὸ om. E^{ac3}

- τῶν νόμων, οἷς ἡ Λακεδαίμων τέτακται, προσειπὼν δ' αὐτὸν ὁ Ἀπόλλων βασανίζει τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν, ἐν ἀρχῇ τοῦ χρησιμοῦ φάσκων ἀπορεῖν, πόττερα χρὴ θεὸν ἢ ἄνθρωπον αὐτὸν καλεῖν, προῖων δὲ ἀποφαίνεται καὶ ψηφίζεται τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ὡς ἀνδρὶ ἀγαθῷ. καὶ οὐδεις ἐπὶ τὸν Λυκούργον ἀγὼν (ἤκεν) ἢ κίνδυνος ἐκ τούτων παρὰ Λακεδαιμονίοις ὡς ἀθανα- 5 τίζοντα, ἐπεὶ μὴ ἐπέπληξε τῷ Πυθίῳ προσρηθείς τούτοις, ἀλλὰ ξυνετίθεντο τῷ μαντεῖῳ, πεπεισμένοι δῆπου καὶ πρὸ τοῦ χρησιμοῦ ταῦτα. τὰ δὲ Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων, Ἰνδοὺς Αἰγύπτιοι τὰ μὲν ἄλλα συκοφαντοῦσι καὶ διαβάλλουσι αὐτῶν τὰς ἐπὶ τοῖς πράγμασι δόξας, τὸν δὲ λόγον, ὃς ἐς τὸν δημιουργὸν τῶν ὅλων εἴρηται, οὕτω τι ἐπαινοῦσιν, ὡς καὶ ἐτέρους διδάσασθαι Ἰνδῶν 10 ὄντα. ὁ λόγος δὲ τῆς μὲν τῶν ὅλων γενέσεώς τε καὶ οὐσίας θεὸν δημιουργὸν οἶδε, τοῦ δὲ ἐνθυμηθῆναι ταῦτα αἴτιον τὸ ἀγαθὸν εἶναι αὐτόν. ἐπεὶ τοίνυν ξυγγενῇ ταῦτα, ἔχομαι τοῦ λόγου καὶ φημὶ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων θεοῦ τι ἔχειν. κόσμος δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θεῷ δημιουργῷ κείμενος τὰ ἐν οὐρανῷ νομιζέσθω καὶ τὰ ἐν θαλάττῃ καὶ γῇ πάντα, ὧν μετουσία ἴση ἀνθρώποις, 15 πλὴν τύχης. ἔστι δὲ τις καὶ ἐπ' ἀνδρὶ ἀγαθῷ κόσμος οὐχ ὑπερβάλλων τὰ σοφίας μέτρα, ὃν πού καὶ αὐτός, ὃ βασιλεῦ, φήσεις ἀνδρὸς δεῖσθαι θεῷ εἰκασμένου. καὶ τί τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τοῦδε; αἱ ψυχαὶ ἀτακτοῦσαι μανικώτερον ἄπτονται παντὸς σχήματος, καὶ ἔωλοι μὲν αὐταῖς νόμοι, σωφροσύνη δὲ οὐδαμοῦ, θεῶν δὲ τιμαὶ ἄτιμοι, λαλιάς δ' ἐρώσι καὶ τρυφῆς, 20 ἐξ ὧν ἀργία φύεται, πονηρὰ ζῦμβουλος ἔργου παντός. αἱ δὲ μεθύουσαι ψυχαὶ πηδῶσι μὲν ἐπὶ πολλὰ, τὸ δὲ σκίρτημα τοῦτο ἴσχει οὐδέν, οὐδ' εἰ πάντα πίνοιεν, ὅποσα ὥσπερ ὁ μανδραγόρας ὑπνηλὰ ἐνομίσθη. ἀλλὰ δεῖ ἀνδρός, ὃς ἐπιμελήσεται τοῦ περὶ αὐτὰς κόσμου, θεὸς ἀπὸ σοφίας ἦκων. οὕτοσί γάρ ἀπόχρη αὐτὰς ἐρώτων τε ἀπάγειν, ἐφ' οὗς ἀγριώτερον τῆς ξυνήθους ὁμιλίας 25 ἐκφέρονται, καὶ φιλοχρηματίας, δι' ἣν οὐπω πᾶν ἔχειν φασίν, ἐπεὶ μὴ καὶ τὸ στόμα ὑπέχουσιν ἐπιρρέοντι τῷ πλούτῳ. φόνων γὰρ ἀνασχεῖν μὲν αὐτὰς μὴ

1 τὸν νόμον E^{ac1} : τὸν νόμων E^{1pc} | οἷς] καὶ οἷς E FQ || 2 αὐτὸν E || 3 αὐτὸν om. A
 4 ἀγαθῷ <προσῆκουσαν> Reiske² || 4-5 τῷ λυκούργῳ Q (τὸν λυκούργον Q^{1sl})
 5 ἀγὼν (ἤκεν) Cobet || 5-6 ἀθανατίζοντα AS : ἀθάνατα ζῶντα A^{1mgS}1^{sl} E F :
 ἀθάνατα ζῶντι Q : ἀθανατῶντα Reiske¹ : ἀθανατιῶντα Olearius (et Cobet) : ἀθάνατα
 ζητούντα vel ἀθηρῶντα Jacobs⁶ (sic; fortasse θηρῶντα voluit) || 6 μὴ δὲ ἐπέπληξε E
 ἐξέπληξε FQ || 8 αἰγυπτίων ταῦτα Ἰνδοὺς AS || 11 γενέσεώς F : γενέως (sic) A
 14 κείμενος δημιουργῷ E || 15 ὧν] ὧι FQ : οὗ Olearius || 16 τι E || 18 αἱ (μὲν) ψυχαὶ
 <αἱ> Reiske¹ | ἀτακτοῦσαι] ἄττουσαι (sic) Reiske² || 19 ἄπτονται] ἄττονται Scaliger
 24 ἀπὸ AS E FQ : ὑπὸ A^{1sl}S^{1sl} | ἦκων] δοκῶν Van Wulfften Palthe || 25 ἀγριώτερον
 om. Q^{ac1} || 27 μὲν om. E

προσάπτεσθαι οὐκ ἀδύνατον ἴσως ἀνδρὶ τοιούτῳ, ἀπονίψαι δὲ οὔτε ἐμοὶ
δυνατὸν οὔτε τῷ πάντων δημιουργῷ θεῷ.

- “Ἔστι, βασιλεῦ, κατηγορία καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐφέσου, ἐπειδὴ ἐσώθη, καὶ 24
κρινέτω με ὁ Αἰγύπτιος, ὥς ἐστι πρόσφορον τῇ γραφῇ. ἔστω γὰρ δήπου ἡ
5 κατηγορία τοιαύτη. περὶ Σκύθας ἢ Κελτούς, οἱ ποταμὸν Ἰστρον ἢ Ῥήνον
οἰκοῦσι, πόλις ὥκισται μείων οὐδὲν Ἐφέσου τῆς ἐν Ἰωνίᾳ· ταύτην ὀρμη-
τήριον βαρβάρων οὔσαν, οἱ μὴ ἀκροῶνταί σου, λοιμὸς μὲν τις ἀπολεῖν 313 K.
ἔμελλεν, Ἀπολλώνιος δὲ ἰάσατο. ἔστι μὲν γάρ τις καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογία
σοφῷ ἀνδρὶ, ἣν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀντίξοον ὅπλοις, ἀλλὰ μὴ νόσοις αἰρεῖν
10 βούλῃται. μὴ γὰρ ἐξαλειφθεῖ πόλις μηδεμία, μήτε σοί, βασιλεῦ, μήτε ἐμοί,
μήτε ἰδοίμι πρὸς ἱεροῖς νόσον, δι’ ἣν οἱ νοσοῦντες ἐν αὐτοῖς κείσονται. ἀλλὰ 25
μὴ ἔστω ἐν σπουδῇ τὰ βαρβάρων, μηδὲ τάττωμεν αὐτοὺς ἐς τὸ ὑγιαίνειν
πολεμικωτάτους ὄντας καὶ οὐκ ἐνσπόνδους τῷ περὶ ἡμᾶς γένει. τὴν δὲ Ἐφε-
σον τίς ἀφαιρήσεται τὸ{υ} σώζεσθαι βεβλημένην μὲν τὰς ἀρχὰς τοῦ γένους
15 ἐκ τῆς καθαρωτάτης Ἀτθίδος, ἐπιδεδωκυῖαν δὲ παρὰ πάσας, ὁπόσαι Ἰωνικαί
τε καὶ Λύδιοι, προβεβληκυῖαν δὲ ἐπὶ τὴν θάλατταν διὰ τὸ ὑπερήκειν τῆς
γῆς, ἐφ’ ἧς ὥκισθη, μεστὴν δὲ φροντισμάτων οὔσαν φιλοσόφων τε καὶ
ῥητορικῶν, ὑφ’ ὧν ἡ πόλις οὐχ ἵππων, μυριάσι δὲ ἀνθρώπων ἰσχύει, σοφίαν
ἐπαινούσα; τίς δ’ ἂν σοφὸς ἐκλιπεῖν σοι δοκεῖ τὸν ὑπὲρ πόλεως τοιαύτης
20 ἀγῶνα, ἐνθυμηθεὶς μὲν Δημόκριτον ἐλευθερώσαντα λοιμοῦ ποτε Ἀβδη-
ρίτας, ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμους θέλξαι
τῆς ὥρας ὑπερπνεύσαντας, ἀκηκῶς δὲ τὰ Ἐμπεδοκλέους, ὃς νεφέλης
ἀνέσχε φορὰν ἐπ’ Ἀκραγαντίνους ῥαγείσῃς;
- “Ἐπικόπτει με ὁ κατήγορος (ἀκούεις γὰρ που καὶ σύ, ὦ βασιλεῦ) καὶ 26
25 φησιν οὐκ ἐπειδὴ σωτηρίας αἷτιος Ἐφεσίοις ἐγενόμην, γράφεσθαι με, ἀλλ’
ἐπειδὴ προείπον ἐμπεσεῖσθαι σφισι τὴν νόσον (τουτὶ γὰρ ὑπὲρ σοφίαν εἶναι
καὶ τερατώδες), τῆς δ’ ἐπὶ τοσόνδε ἀληθείας οὐκ ἂν ἐφικέσθαι με, εἰ μὴ γόης
τε ἦν καὶ ἀπόρρητος. τί οὖν ἐνταῦθα ἐρεῖ Σωκράτης ὑπὲρ ὧν ἔφασκε τοῦ
δαιμονίου μανθάνειν; τί δὲ Θαλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, τῷ Ἰωνε, ὁ μὲν τὴν

T 3 Ἔστι – ἐσώθη resp. Phot. 10a5–6

3 Ἔστι scripsi : ἔστω AS E FQ || 4 ἔστω Olearius : ἔστι AS E FQ || 5 ἢ¹ καὶ Q
8 γάρ] ἄρα dubitanter Schenk¹² : del. Kayser^{1APP} Kayser^{2T} || 11 μήτε] μὴ δὲ FQ
12 τάττωμεν Q || 13 ἐκσπόνδους FQ || 14 τὸ{υ} Kayser² | μὲν om. FQ
16 προβεβληκυῖαν AS | θάλασσαν FQ || 18 μυριάσει A^{ac} E || 19 δοκῇ E
20 δημόκριτος A^{ac1} || 20–21 αὐδηρίτας Q || 22 ὑπερπνεύσαντας AS E FQ : πέρα
πνεύσαντας Kayser² || 27 ἀληθείας] ἀδείας Q | ἀφικέσθαι Q^{ac1} || 29 θαλῆς Q

- 314 K.** εὐφορίαν τὴν τῶν ἐλαῶν, ὁ δὲ πολλὰ τῶν οὐρανίων παθῶν προειπόντες; ἢ γοητεύοντε προειπεῖν ταῦτα; καὶ μὴν καὶ ὑπήχθησαν οὗτοι δικαστηρίοις ἐφ' ἐτέραις αἰτίαις, καὶ οὐδαμοῦ τῶν αἰτιῶν εἴρηται γόητας εἶναι σφας, ἐπειδὴ προγινώσκουσι. καταγέλαστον γὰρ τοῦτο ἐδόκει καὶ οὐδ' ἐν Θετταλίᾳ πιθανὸν κατ' ἀνδρῶν λέγεσθαι σοφῶν, οὗ τὰ γύναια κακῶς ἤκουσεν ἐπὶ τῇ 5
 27 τῆς σελήνης ἔλξει. πόθεν οὖν τοῦ περὶ τὴν Ἑφεσον πάθους ἡσθόμην; ἤκουσας μὲν καὶ τοῦ κατηγοροῦ εἰπόντος, ὅτι μὴ κατὰ τοὺς ἄλλους διαιτῶμαι, κάμοι δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ σιτίων, ὥς λεπτὰ καὶ ἡδῖα τῆς ἐτέρων συβάριδος, ἐν ἀρχῇ εἴρηται· τοῦτό μοι, ὦ βασιλεῦ, τὰς αἰσθήσεις ἐν αἰθρίᾳ τινὶ ἀπορρήτῳ φυλάττει καὶ οὐκ ἔα θολερὸν περὶ αὐτὰς οὐδὲν εἶναι, διορᾶν 10
 τε, ὥσπερ ἐν κατόπτρου αὐγῇ, πάντα (τὰ) γινόμενα τε καὶ ἐσόμενα. οὐ γὰρ περιμένει γε ὁ σοφὸς τὴν γῆν ἀναθυμιῶσαν ἢ τὸν ἀέρα διεφθορότα, ἢν τὸ δεινὸν ἄνωθεν ῥέη, ἀλλὰ ξυνήσει αὐτῶν καὶ ἐπὶ θύραις ὄντων ὕστερον μὲν ἢ οἱ θεοὶ, θᾶττον δὲ ἢ οἱ πολλοί· θεοὶ μὲν γὰρ μελλόντων, ἄνθρωποι δὲ γιγνομένων, σοφοὶ δὲ προσιόντων αἰσθάνονται. λοιμῶν δ' αἰτίας ἰδίᾳ, βασιλεῦ, 15
 28 ἐρώτα· σοφώτεραι γὰρ ἢ ἐς τοὺς πολλοὺς λέγεσθαι. ἄρ' οὖν τὸ οὕτως διαιτᾶσθαι λεπτότητα μόνον ἐργάζεται τῶν αἰσθήσεων ἢ καὶ ἰσχὺν ἐπὶ τὰ μέγιστα τε καὶ θαυμασιώτατα; θεωρεῖν δ' ἔξεστιν, ὃ λέγω, καὶ ἀπ' ἄλλων μὲν, οὐχ ἥκιστα δὲ κακῶν ἐν Ἑφέσῳ περὶ τὴν νόσον ἐκείνην πραχθέντων. τὸ γὰρ τοῦ λοιμοῦ εἶδος (πτωχῶ δὲ γέροντι εἵκαστο) καὶ εἶδον καὶ ἰδὼν 20
 εἶλον, οὐ παύσας νόσον ἀλλ' ἐξελών, ὅτῳ δ' εὐξάμενος, δηλοῖ τὸ ἱερὸν, ὃ ἐν Ἑφέσῳ ὑπὲρ τούτου ἰδρυσάμεν· Ἡρακλέους μὲν Ἀποτροπαίου ἐστὶ, **315 K.** ξυνεργὸν δ' αὐτὸν εἰλόμην, ἐπειδὴ σοφός τε καὶ ἀνδρεῖος ὢν ἐκάθηρέ ποτε 25
 29 λοιμοῦ τὴν Ἥλιν τὰς ἀναθυμιάσεις ἀποκλύσας, ἃς παρείχεν ἡ γῆ κατ' Αὐγέαν τυραννεύοντα. τίς ἂν οὖν σοι, βασιλεῦ, δοκεῖ φιλοτιμούμενος γόης φαίνεσθαι θεῶ ἀναθεῖναι, ὃ αὐτὸς εἵργαστο; τίνας δ' ἂν κτήσασθαι θαυμα-

F 10–11 διορᾶν – ἐσόμενα fort. resp. Pl. R. 596d7–e3

T 20–21 τὸ – ἐξελών aff. Eus. 27.23–25 (p. 156 des Places)

1 ἐλαῶν Laur.69.26 (Kayser^{1/2}) | προειπόντες] προειπὼν τε **A** || **4** γὰρ <ἀν> Jacobs⁶ θαλαττίαι **E** (θετταλία **E**^{3sl}) || **5** ἤκουσας **Q**: ἤκου{σ}εν Cobet || **6** τὴν om. **FQ** πάθους **A**^{1sl}**S**^{1sl}: ἀήθους **AS E FQ** || **9** αἰθρίᾳ **A**: αἰτίαι **E**: αἰτία **F**: αἰτία **Q**: ἀγνεία Reiske^{1/2}: εὐδία Jacobs³ || **10** καὶ οὐκ **A E FQ**: οὐκ **S**: οὐκ Aldina (Kayser^{1/2}) **10–11** διορᾶν τε] διορῶντι Phillimore || **11** πάντα (τὰ) Platt || **12** περιμένει **E** **17** καὶ **E FQ** (ci. Reiske^{1/2}): om. **AS** || **18** τε om. **AS** || **20** γὰρ om. **FQ** | δὲ γέροντι] ὥδε ἀγείροντι Eus. || **22** μὲν **AS FQ**: μὲν γὰρ **E** (ci. Reiske²) || **23–24** ποτε τοῦ λοιμοῦ **F** || **24** παρείχετο **FQ** || **25** αὐγέαν ἐπιὼν τυραννεύοντα **FQ** | δοκεῖ σοι φιλοτιμούμενος **Q** | δοκῇ **AS** || **26** εἵργασται Reiske² | τίνος **E** || **26–273.1** θαῦμα **Q**

- στὰς τῆς τέχνης θεῶ παρεῖς τὸ θαυμάζεσθαι· τίς δ' ἂν Ἡρακλεῖ εὖξασθαι γόης ὦν; τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ κακοδαίμονες βόθροις ἀνατιθέασι καὶ χθονίοις θεοῖς, ὧν τὸν Ἡρακλέα ἀποτακτέον· καθαρὸς γὰρ καὶ τοῖς ἀνθρώποις εὖνους. ἡὔξαμην αὐτῷ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ ποτέ (λαμίας γάρ τι κάκεῖ
- 5 φάσμα περὶ τὴν Κόρινθον ἤλυε σιτούμενον τῶν νέων τοὺς καλοὺς) καὶ ξυνήρατό μοι τοῦ ἀγῶνος οὐ θαυμασιῶν δεηθεῖς δώρων, ἀλλὰ μελιττούτης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τοῦ ὑπὲρ σωτηρίας τι ἀνθρώπων ἐργάσασθαι· τουτὶ γὰρ καὶ κατὰ τὸν Εὐρυσθέα μισθὸν τῶν ἄθλων ἡγήετο. μὴ ἄχθου, βασιλεῦ, τὰ Ἡρακλέους ἀκούων· ἔμελε γὰρ αὐτοῦ τῇ Ἀθηνᾷ, ἐπειδὴ χρηστὸς καὶ
- 10 σωτήριος τοῖς ἀνθρώποις.
- “Ἄλλ’ ἐπεὶ κελεύεις με ὑπὲρ τῆς θυσίας ἀπολογεῖσθαι (τουτὶ γὰρ καὶ τῇ 30 χειρὶ ἐνδείκνυσαι), ἄκουε ἀπολογίας ἀληθοῦς. ἐγὼ γὰρ πάνθ’ ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων πράττων οὐπὼ ὑπὲρ αὐτῶν ἔθυσσα, οὐδ’ ἂν θύσαιμι οὐδέν, οὐδ’ ἂν θίγοιμι ἱερῶν, ἐν οἷς αἷμα, οὐδ’ ἂν εὐξάιμην ἐς μάχαιραν βλέπων ἢ
- 15 θυσίαν, ἣν φῆς. οὐ Σκύθην με, ὦ βασιλεῦ, ἤρηκας, οὐδ’ ἐκ γῆς ἀμίκτου ποθέν, οὐδ’ ἐπέμιξά πω Μασσαγέταις ἢ Ταύροις, ὡς κάκείνους ἂν τοῦ τῆς θυσίας ἔθους μετέβαλον. ἀνοίας δ’ ἂν ποῖ ἡλαυνον, ἵνα πλεῖστα μὲν ὑπὲρ μαντικῆς διαλεγόμενος καὶ ὅπῃ ἔρρωται ἢ μὴ, ἄριστα δ’ ἀνθρώπων ἦσθημέ- 316 K.
- 20 νος, ὅτι τὰς αὐτῶν βουλάς οἱ θεοὶ τοῖς ὁσίοις τε καὶ σοφοῖς ἀνδράσι καὶ μὴ μαντευόμενοις φαίνουσι, μαιφονίας ἄπτωμαι καὶ σπλάγχων ἀθύτων ἐμοὶ καὶ ἀκαλλιερέτων, ἐφ’ οἷς ἀπέλιπεν ἂν με καὶ ἡ τοῦ δαιμονίου ὁμφὴ μὴ καθαρὸν ὄντα; καὶ μὴν εἴ τις ἀφελὼν τὸ τῆς θυσίας μύσος ἐξετάζοι τὸν κατήγορον πρὸς ἃ μικρῷ πρόσθεν εἴρηκεν, ἀπαλλάττει με τῆς αἰτίας αὐτός. ὃν γὰρ φησι προειπεῖν Ἐφεσίοις τὴν νόσον θυσίας οὐδεμιᾶς δεηθέντα, τί
- 25 σφαγίων ἐδεήθην ἂν ἐφ’ ἃ καὶ μὴ θυσαμένῳ παρῇν εἰδέναι; μαντικῆς δὲ τί ἐδεόμην ὑπὲρ ὧν αὐτός τε ἐπεπείσμην καὶ ἕτερος; εἰ γὰρ ὑπὲρ Νέρουα καὶ 31 τῶν ἄμφ’ αὐτὸν κρίνομαι, λέξω πάλιν, ἃ καὶ πρῶην εἶπον, ἥνίκα ἦτιώ

F 20–21 ἀθύτων – ἀκαλλιερέτων imit. Aeschin. *in Ctes.* 131, 152

T 6–7 μελιττούτης καὶ λιβανωτοῦ resp. Eus. 45.42–44 (p. 204 des Places)
24 προειπεῖν Ἐφεσίοις τὴν νόσον resp. Eus. 38.6 (p. 182 des Places), Phot. 10a5–6

1 παριεῖς Q || 4 αὐτός S^{acuv} || 4–5 φάσμα κάκεῖ FQ || 6 μελιττούτης E : μελιτούσης FQ || 8 καὶ om. E | τὰ] τοῦ S || 9 ἔμελλε E F^{ac}Q | τῇ] τοῦ A
14 θίγοιμι] θήγοι E | ἡὔξαμην FQ | ἢ] ἦν E || 15 φησιν E FQ | εἴρηκας E | γῆς Reiske^{1/2} : τῆς AS E FQ || 17 ποῖ ἡλαυνον, ἵνα] ἀπῆλαυνον. εἶτα Jacobs⁴ | ἵνα del. Olearius || 19 μὴ om. E FQ || 20 ἄπτομαι E FQ || 22 μίσος Q | ἐξετάσοι Q (ζ Q^{1sl})
23 σμικρῷ E || 24 τίς Q || 25 ἂν del. Kayser^{1App} Kayser^{2T} || 26 ἕτερον Aldina : εἰταῖρος Bentley || 27 τοῖς E | αὐτῶν E | πρῶην F : πρὶν Q

- ταῦτα. Νέρουαν γὰρ ἄξιον μὲν ἀρχῆς ἡγοῦμαι πάσης καὶ λόγου παντὸς ἐπ' εὐφημίαν ἤκοντος, ἀγωνιστὴν δὲ φροντίδων οὐ χρηστὸν· καταλέλνται γὰρ τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς νόσου, δι' ἣν καὶ ἡ γνώμη μεστὴ ἄσης καὶ οὐδὲ τὰ οἴκοι ἱκανή. σὲ γοῦν ἐπαινεῖ μὲν σώματος, ἐπαινεῖ δὲ γνώμης, εἰκὸς μὲν, οἶμαι, τι πράττων· προθυμότερα δ' ὄντως ἢ ἀνθρωπεῖα φύσις ἐπαινεῖν, ἃ μὴ αὐτὴ 5 ἔρρωται. πέπονθε δέ τι καὶ πρὸς ἐμὲ χρηστὸν Νέρουας, καὶ οὔτε γελάσαντά πω αὐτὸν ἐπ' ἐμοῦ οἶδα οὔτε εὐηθισάμενόν τι τῶν εἰωθότων ἐν φίλοις, ἀλλ' ὥσπερ τὰ μεῖράκια πρὸς τοὺς πατέρας τε καὶ διδασκάλους τοὺς αὐτῶν, εὐλαβῶς μὲν φθέγγεται τὸ ἐπ' ἐμοῦ πᾶν, ἐρυθρία δὲ ἔτι, εἰδῶς δὲ τὸ ἐπεικὲς ἐπαινοῦντά με οὕτω τι ἄγαν ἐπιτηδεύει αὐτό, ὥς κάμοι ταπεινότερος τοῦ 10 μετρίου φαίνεσθαι. πῶς οὖν πιθανὸν ἡγήσαιτο ἂν τις ἀρχῆς ἐπιθυμήσῃ Νέρουαν ἀγαπῶντα, εἰ τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας ἄρξοι, ἢ ὑπὲρ μεγάλων διαλέγεσθαι μοι τὸν μηδ' ὑπὲρ μικρῶν τεθαρρηκότα, ἢ ξυνάπτειν ἐμοὶ γνώμην ὑπὲρ 317 K. ὦν μηδ' ἂν πρὸς ἄλλον, εἰ τοῦμὸν ἐνεθυμήθῃ, ξυνήψεν; ἢ πῶς ἔτ' ἐγὼ σοφὸς γνώμην ἐρμηνεύειν ἀνδρὸς μαντικῇ μὲν πιστεύων, ἀπιστῶν δὲ σοφίᾳ; τὸν δὲ 15 Ὀρφίτον καὶ τὸν Πούφον, τοὺς δικαίους μὲν καὶ σώφρονας, νωθοὺς δὲ ἀνδρας, ὥς εὖ οἶδα, εἰ μὲν ὥς τυραννησίοντας διαβεβλήσθαι φασιν, οὐκ οἶδ' εἴτε τούτων πλέον διαμαρτάνουσιν, εἴτε Νέρουα· εἰ δ' ὥς ξυμβούλω γεγονότε, πιθανώτερος ἀρχῇ ἐπιθέσθαι Νέρουας ἢ οἶδε ξυμβουλεύσαι;
- 33 “Ἀλλὰ μὴν τὸν γε ὑπὲρ τοιούτων κρίνοντα κακείνα εἰκὸς ἦν ἐν- 20 θυμείσθαι, τί ἐβούλετό μοι τὸ ξυλλαμβάνειν τοῖς ἐπὶ νεώτερα ἤκουσι. χρήματα μὲν γὰρ οὐ φησι παρ' αὐτῶν γεγενῆσθαι μοι, οὐδὲ δώροις ἐπαρθέντα με ταῦτα εἰργάσθαι· σκεψώμεθα δὲ μὴ μεγάλων δεόμενος ἀνεβαλόμην τὰς παρ' αὐτῶν εὐεργεσίας ἐς ὃν ᾤοντο ἄρξαι χρόνον, ἐν ᾧ μεγάλα μὲν ἂν αἰτεῖν ὑπῆρξε, μειζόνων δ' ἀξιοῦσθαι. πῶς οὖν ταῦτα ἔσται δήλα; ἐνθυμηθή- 25 τι, βασιλεῦ, σεαυτὸν καὶ τοὺς ἔτι πρὸ σοῦ ἄρχοντας, ἀδελφὸν δήπου τὸν

T 1–2 Νέρουαν – χρηστὸν aff. Phot. 335a5–8

1 νερούα (sic) Phot.A | γὰρ] δὲ Phot. | ἄξιαν Phot.A | ἐπ'] εἰς Phot. || 2 διήκοντος Phot.M | χρηστῶν Phot.A || 5 δ'] γὰρ A^{1sl} | ὄντως] οὕτως Laur.69.26 : ἄλλως Jacobs⁶ : πῶς Reiske² : fortasse αὐτως || 6 χρήσιμον AS || 7 εὐηθισάμενόν] εὐήθως τι καὶ μωρῶς διαπραξάμενον A^{1mg}S^{ext} || 9 ἐπ'] ὑπ' E | δέ²] δέ[**] F | ἐπεικῶς E^{1sl} || 11 μέτρου Q || 12 εἰ] ἢ FQ | ἄρξαι E FQ | ἢ om. E FQ || 12–13 διαλέξεσθαι A^{1sl} || 13 ξυνάπτειν A^{1sl} (nisi fallor) || 14 μηδ' ἂν AS E FQ : μηδὲ Kayser^{1A}pp Kayser^{2T} ἐνεθυμήθῃ Q | ἔτ'] ἔστ' A || 15 γνώμην om. E FQ | ἐρμηνεύειν] νεύειν E FQ (τ)ἀνδρὸς Jones || 17 τυραννησίοντας Reiske² (et Abresch) : τυραννεύσοντας AS E FQ : τυραννεύсонτε Bentley : τυραννευσίοντας Kayser^{2Adn} || 18 νερούαν (sic) E || 18–19 γεγονότες E Q : γεγονότε (πότερος) Reiske² || 20 τοιούτων] τούτων AS || 23 με] μετὰ Q | ἀνεβαλόμην Q || 26 ἔτι] ἄρτι Hamaker

- σεαυτοῦ καὶ πατέρα, Νέρωνά τε, ἐφ' ᾧ{ν} ἤρξαν· κατὰ τούτους γὰρ μάλιστα
 τοὺς βασιλέας βεβίωται μοι ἐς τὸ φανερόν, τὸν ἄλλον χρόνον Ἰνδοῖς φοιτῶν-
 τι. τούτων δὴ τῶν ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἐτῶν (τοσοῦτον γὰρ τὸ εἰς σέ μήκος)
 οὔτε ἐπὶ θύρας βασιλείους ἐφοίτησα πλὴν ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ σοῦ πατρός, ἐπεὶ
 5 μήτε βασιλεὺς πω ἐτύγχανεν ὧν ὠμολόγει τε δι' ἐμέ ἤκειν, οὔτ' ἀνελεύθερόν
 τι διελέχθην βασιλεῦσιν ἢ ὑπὲρ βασιλέων δήμοις οὔτ' ἐπιστολαῖς ἐλαμπρυ-
 νάμην ἢ γραφόντων ἐμοὶ βασιλέων ἢ αὐτὸς ἐνδεικνύμενος γράφειν, οὔθ'
 ὑπὲρ δωρεῶν κολακεύων βασιλέας ἐμαυτοῦ ἀπηνέχθην. εἰ γοῦν ἔροίό με 34
 πλουσίους ἐνθυμηθεῖς καὶ πένητας, ποτέρου τῶν ἐθνῶν τούτων ἐμαυτὸν
 10 γράφω, τῶν πλουσιωτάτων φήσω· τὸ γὰρ δεῖσθαι μηδενὸς ἐμοὶ Λυδία καὶ τὸ 318 K.
 Πακτωλοῦ πᾶν. πῶς οὖν ἢ τὰς παρὰ τῶν οὐπὼ βασιλέων δωρεὰς ἀνεβαλλό-
 μην ἐς ὃν ἄρξιν αὐτοὺς ὥμην χρόνον ὃ μὴδὲ τὰς παρ' ὑμῶν ἐλόμενος, οἷς
 βέβαιοι ἡγούμην τὸ ἄρχειν, ἢ βασιλείων μεταβολὰς ἐπενόουν μὴδὲ ταῖς
 καθεστηκυῖαις εἰς τὸ τιμᾶσθαι χρώμενος; καὶ μὴν ὅποσα γίγνεται φιλοσόφῳ
 15 ἀνδρὶ κολακεύοντι τοὺς δυνατοὺς, δηλοῖ τὰ Εὐφράτου· τοῦτ' γὰρ ἐντεῦθεν
 (χρήματα)—τί λέγω χρήματα; πηγαὶ μὲν οὖν εἰσι πλούτου, κάπῃ τῶν
 τραπεζῶν ἤδη διαλέγεται κάπηλος, ὑποκάπηλος, τελώνης, ὀβολοστάτης,
 πάντα γιγνόμενος τὰ πωλούμενά τε καὶ πωλῶντα, ἐντετύπεται δ' αἰεὶ ταῖς
 τῶν δυνατῶν θύραις καὶ προσέστηκεν αὐταῖς πλείω καιρὸν ἢ οἱ θυρωροί,
 20 ἀπηλάθῃ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν θυρωρῶν πολλάκις, ὥσπερ τῶν κυνῶν οἱ λίχνοι,
 δραχμὴν δὲ οὐδὲ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ ποτε προέμενος ἐπιτειχίζει τὸν ἑαυτοῦ
 πλοῦτον ἑτέροις, τὸν Αἰγύπτιον τουτονὶ βόσκων χρήμασι καὶ ὀξύνων ἐπ'
 ἐμέ γλωτταν ἄξιαν ἐκτετμήσθαι.

T 14–276.2 καὶ – ἐρμηνεύω aff. Eus. 33.13–26 (p. 170–172 des Places)
15–19 κολακεύοντι – θυρωροί aff. Phot. 335a8–14 || **21–23** ἐπιτειχίζει –
 ἐκτετμήσθαι aff. Phot. 335a14–17

1 ἐφ' ᾧ{ν} ἤρξαν (aut ἐφ' οἷς ἤρξας) Reiske^{1/2} (illud et Madvig) || **3** γὰρ] γε **FQ**
4 βασιλήους **Q**^{1sl} (nisi fallor) || **5** ἀνελεύθερόν] ἀν ἐλεύθερόν **FQ** (ἀν supra lineam in
Q) || **10** φήσω] φη (sic) **E** | μηδενὸς δεῖσθαι **FQ** | τὸ²] τὰ **E FQ** : om. **S**^{ac1} || **11** πάντα
FQ | τὰς om. **Q**^{ac1} | περὶ **Q** || **11–12** ἀνεβαλλόμεν **FQ** || **13** ἡγούμαι **E FQ** || **15** τὸ
E || **15–16** ἐντεῦθεν (χρήματα) scripsi praeunte Headlam (ἐντεῦθεν (ἀπλετα
 χρήματα) vel ἐντεῦθεν (χρήματα πλείστα)) || **16** κάπῃ] καὶ περὶ Eus. || **19** προσέστηκεν
E : προστέτηκεν Jacobs^{4/6} | πλείον Phot. | καιρὸν om. Phot. || **20** ἀπηλάθῃ Jacobs^{4/6}
 (et Cobet) : ἀπελήφθῃ **AS FQ** : ἀπελίφθῃ **E** : ἀπελείφθῃ Eus. : ἡπειλήφθῃ Holstenius
 apud Olearium : ἀπειλήφθῃ Reiske^{1/2} (et Madvig) | τῶν¹ Eus. : om. **AS E FQ**
 θυρωρῶν Eus. : θυρῶν **AS E FQ** || **21** ἀνδρὶ ποτε προέμενος **AS** Eus. : ἀνδρὶ προέμενός
 ποτε **E** : ποτε ἀνδρὶ προέμενος **FQ** | ἐπιτειχίζει νῦν τὸν Eus.

- 35 “Εὐφράτην μὲν δὴ καταλείπω σοί (σὺ γάρ, ἦν μὴ κόλακας ἐπαινῆς, εὐρήσεις τὸν ἄνθρωπον κακίῳ ὧν ἐρμηνεύω), τῆς δὲ λοιπῆς ἀπολογίας ἀκροῶ. τίς οὖν αὕτη καὶ ὑπὲρ τίνων; ἤδετό τις, ὃ βασιλεῦ, παιδὸς Ἀρκάδος ἐν τῇ κατηγορίᾳ θρήνος, τετμηθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπ’ ἐμοῦ νύκτωρ (εἰ δ’ ὄναρ φησὶν, οὐπω οἶδα), εἶναι δὲ πατέρων τε ἀγαθῶν ὁ παῖς οὗτος καὶ τὸ εἶδος οἱοί 5 Ἀρκάδων οἱ ἐν αὐχμῷ καλοί. τοῦτόν φασιν ἰκετεύοντά τε καὶ ὀλοφυρόμενον ἀπεσφάχθαι καὶ μὲ τὰς χεῖρας ἐς τὸ τοῦ παιδὸς αἷμα βάνσαντα θεοῖς ὑπὲρ ἀληθείας εὐχέσθαι. μέχρι τούτων ἐμὲ κρίνουσιν, ὁ δὲ ἐφεξῆς λόγος τῶν θεῶν
- 319 K.** ἀπτεται· φασὶ γὰρ τοὺς θεοὺς ἀκοῦσαι μὲν ὧδε εὐξαμένου, δοῦναι δὲ ἱερὰ 10 εὔσημα καὶ μὴ ἀποκτείνειν ἀσεβοῦντα. τὴν μὲν οὖν ἀκρόασιν, ὡς οὐ καθαρὰ, τί ἂν, ὃ βασιλεῦ, λέγοιμι; ἀλλ’ ὑπὲρ ὧν γέ μοι ἀπολογητέα, τίς ὁ Ἀρκὰς οὗτος; εἰ γὰρ μὴ ἀνώνυμος τὰ πατέρων, μὴδ’ ἀνδραποδῶδης τὸ εἶδος, ὥρα σοι ἐρωτᾶν, τί μὲν ὄνομα τοῖς γειναμένοις αὐτόν, τίνος δὲ οἰκίας οὗτος, τίς δ’ ἐθρέψατ’ αὐτόν ἐν Ἀρκαδίᾳ πόλιν, τίνων δὲ βωμῶν ἀπαχθεὶς ἐνταῦθα ἐθύετο. οὐ λέγει ταῦτα καίτοι δεινὸς ὧν μὴ ἀληθεύειν. οὐκοῦν ὑπὲρ ἀν- 15 δραπόδου κρίνει με· ὃ γὰρ μήτ’ αὐτῷ ὄνομα μήθ’ ὧν ἔφυ, μὴ πόλιν, μὴ κληῖρος ἔστιν, οὐχί, ὃ θεοί, τοῦτον ἐν ἀνδραπόδοις χρηὴ τάττειν; ἀνώνυμα
- 37 γὰρ πάντα. τίς οὖν ὁ κάπηλος τοῦ ἀνδραπόδου; τίς ὁ πριάμενος αὐτὸ ἐξ Ἀρκάδων; εἰ γὰρ τὸ γένος τούτων ἐπιτήδειον τῇ σφαττούσῃ μαντικῇ, πολλῶν μὲν χρημάτων εἰκὸς ἐωνῆσθαι τὸν παῖδα, πεπλευκέναι δὲ τινα ἐς 20 Πελοπόννησον, ἢν’ ἐνθὲνδε ἡμῖν ἀναχθεῖν ὁ Ἀρκὰς. ἀνδράποδα μὲν γὰρ Ποντικά ἢ Λύδια ἢ ἐκ Φρυγῶν πρίαται’ ἂν κἀνταῦθ’ αἱ τις, ὧν γε καὶ ἀγέλαις ἐντυχεῖν ἔστιν ἅμα φοιτώσας δεῦρο· ταυτὶ γὰρ τὰ ἔθνη καὶ ὅποσα βαρβάρων, πάντα τὸν χρόνον ἐτέρων ἀκροώμενοι οὐπω τὸ δουλεύειν αἰσχρὸν ἡγούνται. Φρυγὶ γοῦν ἐπιχώριον καὶ ἀποδίδοσθαι τοὺς αὐτῶν καὶ ἀνδραπο- 25 δισθέντων μὴ ἐπιστρέφειν, Ἑλλήνες δὲ ἐλευθερίας ἐρασταὶ ἔτι καὶ οὐδὲ δούλον ἀνὴρ Ἑλλήν περὰ ὅρων ἀποδώσεται, ὅθεν οὐδὲ ἀνδραποδισταῖς οὗτ’ ἀνδραπόδων καπήλοις ἐς αὐτοὺς παριτητέα, ἐς δὲ Ἀρκαδίαν καὶ μᾶλλον.
- 38 πρὸς γὰρ τῷ παρὰ πάντας ἐλευθεριάζειν Ἑλλήνας δέονται καὶ ὄχλου

1 σὺ] σοί E || 2 εὐρήσεις Q | ὧν] ἢ Eus. || 3 ἀκροῶ A | ἀρκὰς Q^{acuv1} || 4 μὲν αὐτόν] μέλλοντος Reiske² | αὐτόν om. S | εἰ δ’] εἴτ’ Reiske² || 5 fortasse φασὶν | εἶναι] ἐστὶ Reiske² (“alias legendum sit εἶναι τὸν παῖδα τοῦτον”) || 8 εὐχέσθαι] ἡῤῥχαι Kayser^{2Adn} || 9 ὧδ’ μου εὐξαμένου AS || 10 εὐσεβοῦντα Q | καθαρῷ E || 15 (ὁ δὲ) οὐ Reiske² || 17 ἔστιν] μὴ ἔστιν E FQ | τάττειν] πράττειν E || 18 αὐτὰ E FQ 21 ἀναχθῇ Q | γὰρ om. E || 22 κἀνταῦθ’ αἱ τις E || 24 αἰσχρῶν E || 26 καὶ (νῦν) Reiske² || 29 τὸ FQ | παρὰ om. E FQ | Ἑλλήνας om. FQ

- δούλων. ἔστι δὲ πολλή ἡ Ἀρκαδία καὶ ὑλώδης οὐ τὰ μετέωρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ποσὶ πάντα. δεῖ δὴ αὐτοῖς πολλῶν μὲν γεωργῶν, πολλῶν δὲ αἰπύλων συφορβῶν τε καὶ ποιμένων καὶ βουκόλων τῶν μὲν ἐπὶ βουσί, τῶν δ' ἐφ' ἵπποις, δρυτόμων τε δεῖται πολλῶν ἢ χώρα καὶ τοῦτο ἐκ παιδῶν 320 K.
- 5 γυμνάζονται. εἰ δὲ καὶ μὴ τοιάδε ἦν τὰ τῶν Ἀρκαδῶν, ἀλλ' εἶχον, ὥσπερ ἕτεροι, προσapoδίδοσθαι τοὺς αὐτῶν δούλους, τί τῇ θρυλουμένη σοφίᾳ ξυνεβάλλετο τὸ ἐξ Ἀρκαδίας εἶναι τὸν σφαττόμενον; οὐδὲ γὰρ σοφώτατοι τῶν Ἑλλήνων Ἀρκαῖδες, ἵν' ἐτέρου τι ἀνθρώπου πλέον περὶ τὰ λογιστικά τῶν σπλάγχχνων φαίνωσιν, ἀλλ' ἀγροικότατοι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ συνώδεις τὰ 39
- 10 τε ἄλλα καὶ τὸ γαστρίζεσθαι τῶν δρυῶν. ῥητορικώτερον ἴσως ἀπολελόγημαι τοῦμοι τρόπου, τὰ τῶν Ἀρκαδῶν ἀφερμηνεύων ἦθη καὶ παριῶν ἐς Πελοπόννησον τῷ λόγῳ. ἡ γὰρ ἐμοὶ προσήκουσα ἀπολογία τίς; οὐκ ἔθυσα, οὐ θύω, οὐ θιγγάνω αἵματος, οὐδ' εἰ βώμιον αὐτὸ εἶη. Πυθαγόρας τε γὰρ ὧδε ἐγίνωσκεν οἱ τε ἀπ' αὐτοῦ παραπλησίως, καὶ κατ' Αἴγυπτον δὲ οἱ Γυμνοὶ καὶ 15 Ἰνδῶν οἱ σοφοί, παρ' ὧν καὶ τοῖς ἀμφὶ Πυθαγόραν αἱ τῆς σοφίας ἀρχαὶ ἐφοίτησαν, κατὰ ταῦτα θύοντες οὐ δοκοῦσιν ἀδικεῖν τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ γηράσκειν τε αὐτοῖς ξυγχωροῦσιν ἀρτίοις τὰ σώματα καὶ ἀνόσοις, καὶ σοφωτέροις αἰεὶ δοκεῖν, μὴ τυραννεύεσθαι, μηδενὸς δεῖσθαι. καὶ οὐκ ἀπαικός, οἶμαι, ἀγαθῶν δεῖσθαι σφας ὑπὲρ καθαρῶν θυμάτων. δοκῶ γάρ μοι καὶ τοὺς 20 θεοὺς τὸν αὐτὸν ἐμοὶ νοῦν ὑπὲρ θυσιῶν ἔχοντας τὰ λιβανοφόρα τῆς γῆς ἐν καθαρῷ τῆς οἰκουμένης ἐκφυτεύειν, ἵν' ἀπ' αὐτῶν θύοιμεν μὴ σιδηροφοροῦντες ἐν ἱεροῖς, μηδ' αἷμα ἐς βωμοὺς ραίνοντες. ἐγὼ δ', ὡς ἔοικεν, ἐμαντοῦ καὶ τῶν θεῶν ἐκλαθόμενος ἔθυσον τρόπον, ὃν μήτ' αὐτὸς εἶωθα μήτε τις ἀνθρώπων θύοι.
- 25 “Ἀπαλλαττέτω με τῆς αἰτίας καὶ ὁ καιρὸς, ὃν εἶρηκεν ὁ κατήγορος. τὴν 40 γὰρ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ ταῦτα εἰργάσθαι μοί φησιν, εἰ μὲν ἐγενόμην ἐν ἀγρῷ, καὶ ἔθυσα, εἰ δὲ ἔθυσα, καὶ ἔφαγον. εἴτά με, ὦ βασιλεῦ, θαμινὰ ἐρωτᾷς, εἰ μὴ ἐπεχωρίαζον τῇ Πώμῃ τότε; καὶ σύ, βέλτιστε βασιλεύων, | 321 K.

1 πολλή AS E FQ : πολυλήϊος Kayser^{1C} Kayser^{2T} | ἡ Ἀρκαδία (καὶ ποώδης) Kayser^{1C} : (καὶ ποώδης) ἡ Ἀρκαδία Kayser² || 2 δὴ] δὲ F | αὐτῆς Q | μὲν om. F 3 τῶν²] τὰ Q || 4 τε] δὲ E | χώρα] ὑπώρεια Phillimore || 5 εἰ καὶ μὴ τοιάδε δὲ FQ | καὶ om. E || 6 θρυλλουμένη SEQ | σοφίᾳ] θυσία FQ || 8 λογικά AQ || 10 (ἀπὸ) τῶν Reiske¹ || 13 αὐτὸ εἶη erasum in E | γὰρ om. E FQ || 16 post ἐφοίτησαν comma ponit Radermacher | ταῦτα E FQ (ci. Radermacher) : ταῦτα AS || 18 {μ}ῃ τυραννεύεσθαι μηδενὸς (δὲ) Reiske¹ || 19 ἀγαθῶν – θυμάτων] ὑπὲρ ἀγαθῶν καθαρῶν εὐχομένους σφᾶς δεῖσθαι καθαρῶν θυμάτων Reiske² | ἀγαθῶν (μηδενὸς) Jacobs⁶ : (μὴ) ἀγαθῶν Piccolos || 23 λαθόμενος F : λανθανόμενος Q | αὐτοὺς Q || 24 θύει FQ 27 καὶ¹ om. AS^{ac2} || 28 ἐπερωτᾷς FQ

ἐπεχωρίαζες, ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις θύσαι τοιαῦτα, καὶ ὁ συκοφάντης, ἀλλ' οὐχ ὁμολογήσει τὰ τῶν ἀνδροφόνων πράττειν, εἰ κατὰ τὴν Ῥώμην διητάτο, καὶ μυριάδες ἀνθρώπων, ἃς βέλτιον ξενηλατεῖν ἢ ὑπάγειν γραφαῖς, ἐν αἷς τεκμήριον ἀδικημάτων ἔσται τὸ ἐνταῦθα εἶναι. καίτοι τὸ ἐς τὴν Ῥώμην ἦκειν καὶ παραιτεῖται τάχα τῆς τοῦ νεώτερα πράττειν δοκεῖν αἰτίας· τὸ γὰρ ἐν πόλει 5 ζῆν, ἐν ἧ πάντες μὲν ὀφθαλμοί, πᾶσα δὲ ἀκρόασις ὄντων τε καὶ οὐκ ὄντων, οὐ ξυγχωρεῖ νεωτέρων ἅπτεσθαι τοῖς γε μὴ λίαν θανατώσι, τοὺς δ' εὐλαβεστέρους τε καὶ σώφρονας βραδέως ἄγει καὶ ἐφ' ἃ ἔξεστι.

- 41 “Τί οὖν, ὦ συκοφάντα, κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔπραττον; εἰ μὲν ὡς σεαυτὸν ἐρωτᾷς, ἐπειδὴ καὶ σὺ ἐρωτᾷν ἦκεις, ἀγῶνας ἡτοιμάζον καὶ κατηγο- 10 ρίας ἐπ' ἀνδρας χρηστούς καὶ ἀπολέσαι τοὺς οὐκ ἀδικούντας καὶ πείσαι τὸν βασιλέα μὴ ἀληθῆ λέγων, ἴν' ἐγὼ μὲν εὐδοκιμοῖην, μιαινόιτο δὲ οὗτος. εἰ δ' ὡς φιλοσόφου πυνθάνη, τὸν Δημοκρίτου ἐπήνουν γέλωτα, ὃν ἐς πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων γελᾷ. εἰ δ' ὡς ἐμοῦ, Φιλίσκος ὁ Μηλιεύς ἐτῶν ξυμφιλοσοφή- 15 σας ἐμοὶ τεττάρων ἐνόσει τότε, καὶ παρ' αὐτῷ ἀπεκάθευδον οὕτω διακειμένῳ χαλεπῶς, ὡς καὶ ἀποθανεῖν ὑπὸ τῆς νόσου. καίτοι πολλὰς ἂν ἠύξαμην ἱυγγας ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς γενέσθαι μοι, καὶ νῆ Δί', εἴ τινες Ὀρφῆως εἰσὶν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων μελωδίαί, μὴδ' ἐκείνας ἀγνοῆσαι· καὶ γὰρ ἂν 322 K. μοι δοκῶ καὶ ὑπὸ τὴν γῆν πορευθῆναι δι' αὐτόν, εἰ ἐφικτὰ ἦν ταῦτα, οὕτω με 42 ἀνήρητο πᾶσιν οἷς φιλοσόφως τε καὶ κατὰ τὸν ἐμὸν νοῦν ἔπραττε. ταῦτ' 20 ἔστι μὲν σοι, βασιλεῦ, καὶ Τελεσίνου ἀκοῦσαι τοῦ ὑπάτου· παρῆν γὰρ κάκεινος τῷ Μηλιεῖ, θεραπεύων αὐτὸν νύκτωρ, ὅποσα ἐγώ. εἰ δὲ Τελεσίνῳ ἀπιστεῖς, ἐπειδὴ τῶν φιλοσοφούντων ἐστί, καλῶ τοὺς ἰατροὺς μάρτυρας· εἰσὶ δ' οὗτοι Σέλευκος τε ὁ ἐκ Κυζίκου καὶ Στρατοκλῆς ὁ Σιδώνιος. τούτους ἐρώτα, εἰ ἀληθῆ λέγω. καὶ μαθηταὶ δ' αὐτοῖς ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα εἶποντο, 25 τῶν αὐτῶν δήπου μάρτυρες· τὸ γὰρ προκαλεῖσθαι δεῦρο τοὺς τῷ Φιλίσκῳ προσήκοντας ἀναβολὰς ἴσως ἡγήσῃ τῆς δίκης, ἐπειδὴ αὐτίκα τῆς Ῥώμης ἀπῆραν εἰς τὰ Μηλιέων ἦθη κατὰ ὁσίαν τοῦ νεκροῦ. ἴτε, ὦ μάρτυρες, καὶ γὰρ δὴ καὶ παρήγγελται ὑμῖν ὑπὲρ τούτου.”

F 17–18 εἴ – μελωδίαί imit. E. *Alc.* 357–359

6 οὐκ ὄντων (εἰς σὲ καθήκει) Reiske² || 9 μὲν (ἐμὲ) Reiske² || 10 σεαυτὸν] συκοφαντῶν Phillimore | ἦκες Q^{1sl} || 11 ἀπολέσαι Kayser^{1A} App Kayser^{2T}: ἀπολεῖσθαι S E FQ: ἀπολογεῖσθαι A: ἀπολέσθαι (ἐσπούδαζον) vel ἀπολέσθαι (ἐπειρώμην) Reiske² (“aut alias καὶ ante ἀπολέσθαι erit delendum”) || 13 ὃν] ὃς E || 16 καὶ om. E FQ εὐξάμην E || 17 ἱυγγας A^{1mg} S^{1mg}: ὑγείας A S E F: ὑγείας Q || 18 ἐκείνου E || 20 καὶ om. E || 21 καὶ τελεσίνου βασιλεῦ E || 28 κατὰ] μετὰ (τὴν) Reiske² 28–279.1 καὶ – ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. E^{ac3} || 29 καὶ om. E^{3mg}

MARTYRES

“Παρ’ ὅσον μὲν τοίνυν τῆς ἀληθείας ἡ γραφὴ ξυνετέθη, δηλοῖ σαφῶς ἡ μαρτυρία τῶν ἀνδρῶν. οὐ γὰρ ἐν προαστ[ε]ίοις, ἀλλ’ ἐν ἄστει, οὐκ ἔξω τείχους, ἀλλ’ ἐπ’ οἰκίας, οὐδὲ παρὰ Νέρουα, παρὰ Φιλίσκω δέ, οὐδὲ
 5 ἀποσφάττων, ἀλλ’ ὑπὲρ ψυχῆς εὐχόμενος, οὐδ’ ὑπὲρ βασιλείας, ἀλλ’ ὑπὲρ φιλοσοφίας, οὐδ’ ἀντὶ σοῦ χειροτονῶν τιν’ ἕτερον, ἀλλ’ ἀνδρα σώζων ἐμαυτῷ ὅμοιον.

“Τί οὖν ὁ Ἀρκὰς ἐνταῦθα; τί δ’ οἱ τῶν σφαγίων μῦθοι; τί δὲ τὸ τὰ 43
 τοιαῦτα πείθειν; ἔσται γάρ ποτε καὶ ὁ μὴ γέγονεν, ἀν ὡς γεγονὸς κριθῇ. τὸ δ’
 10 ἀπίθανον τῆς θυσίας, ὧ βασιλεῦ, ποῖ τάξεις; ἐγένοντο μὲν γὰρ καὶ πρότερον σφαγίων μάντις ἀγαθοὶ τὴν τέχνην καὶ οἱ οἰοι οὐνομάσαι, Μεγιστίας ἐξ Ἀκαρνανίας, Ἀρίστανδρος ἐκ Λυκίας, Ἀμπρακία δὲ Σιλανὸν ἤνεγκε, καὶ ἐθύοντο ὁ μὲν Ἀκαρνὰν Λεωνίδα βασιλεῖ Σπάρτης, ὁ δὲ Λύκιος Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, Σιλανὸς δὲ Κύρῳ βασιλείας ἐρώντι. καὶ εἴ τι ἐν ἀνθρώπου 323 K.
 15 σπλάγχχνος ἢ σαφέστερον ἢ σοφώτερον ἢ ἐτυμώτερον ἀπέκειτο, οὐκ ἄπορος ἦν ἡ θυσία, βασιλέων γε παρισταμένων αὐτοῖς, οἷς πολλοὶ μὲν ἦσαν οἰνοχόοι, πολλὰ δ’ αἰχμάλωτα, παρανομίαι δ’ ἀκίνδυνοι καὶ φόβος οὐδεὶς κατηγορίας, εἴ τι ἔσφαττον. ἀλλ’, οἶμαι, παρίστατο τοῖς ἀνδράσιν, ὁ κάμοι νῦν κινδυνεύοντι ὑπὲρ τοιούτων, ὅτι τὰ μὲν ἄλογα τῶν ζώων εἰκὸς, ἐπειδὴ ἐν
 20 ἀγνοίᾳ τοῦ θανάτου σφάττεται, μὴ θολοῦσθαι τι τῶν σπλάγχχνων ὑπὸ ἄξυνεσίας ὧν πείσσονται. ἀνθρωπον δὲ αἰεὶ τι ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντα θανάτου καὶ μῆπω ἐφειστηκότος δεῖμα πῶς εἰκὸς παρόντος ἤδη καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντος δεῖξαι τι ἐπὶ τῶν σπλάγχχνων μαντικὸν ἢ ὅλως εὐθυτον; ὅτι δὲ ὀρθῶς τε καὶ 44
 25 κατὰ φύσιν στοχαζομαι τούτων, σκόπει, βασιλεῦ, ὧδε. τὸ ἦπαρ, ἐν ᾧ φασι τὸν τῆς αὐτῶν μαντικῆς εἶναι τρίποδα οἱ δεινοὶ ταῦτα, ζύγκεται μὲν οὐ καθαροῦ αἵματος (πᾶν γάρ, ὅ τι ἀκραιφνές, καρδία ἴσχει δι’ αἵματηρῶν φλεβῶν ἀποχετεύουσα ἐς πᾶν τὸ σῶμα), χολὴν δ’ ἐπὶ ἥπατι κειμένην ὀργὴ μὲν ἀνίστησι, φόβοι δὲ ὑπάγουσιν ἐς τὰ κοῖλα τοῦ ἥπατος. ὑπὸ μὲν δὴ τῶν παροξυνόντων ζέουσα καὶ μηδὲ τῷ ἑαυτῆς ἀγγείῳ φορητὸς οὔσα ὑπτίῳ

1 μαρτυρεῖν Bentley || 3 ἐν¹ om. E^{ac1} | προαστ[ε]ίοις scripsi, iubente Radt 2015
 6 χειροτονῶν – σώζων] χειροτονεῖν – σφάζειν Reiske¹ | τιν’ ἕτερον Phillimore : νεώτερον AS E FQ | σώζων E || 8 τὰ om. E FQ || 9 ποτε] ὅτε Olearius || 11 οἷον E
 12 ἀναρκανίας E^{ac1} : ἀρκανανίας F^{ac1} || 13 σπαρτάς E (ἡς E^{1sl}) | ἀλλέξ[****] E^{ac3}
 15 ἐτυμώτερον A^{1sl} S : ἐτοιμότερον A E FQ || 16 προϊσταμένων αὐτῆς Kayser²
 18 νῦν om. Q || 20 μὴ θελοῦσθαι E FQ || 24 σκόπει ὧ βασιλεῦ E || 25 τὸν τῶν Q | ζύγκεται Q || 26 αἵματηρῶν] ἀρτηριῶν Phillimore

- ἐπιχεῖται τῷ ἥπατι, καθ' ὃ ἐπέχει χολὴ πᾶσα τὰ λεῖά τε καὶ μαντικά τοῦ σπλάγχνου, ὑπὸ δὲ τῶν δειματούντων ξυνιζάνουσα ξυνεπισπᾶται καὶ τὸ ἐν τοῖς λείοις φῶς· ὑπονοστεῖ γὰρ τότε καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ αἵματος, ὅφ' οὗ σπληνοῦται τὸ ἥπαρ, ὑποτρέχοντος φύσει τὸν περὶ αὐτὸ ὑμένα καὶ τῷ
- 45 πηλώδει ἐπιπολάζοντος. τί οὖν, ὦ βασιλεῦ, τῆς μαιφονίας ἔργον, εἰ ἄσχημα 5
τὰ ἱερὰ ἔσται; ἄσχημα δ' αὐτὰ ἡ ἀνθρωπεῖα φύσις ἐργάζεται ξυνιείσα τοῦ
- 324 K.** θανάτου καὶ αὐτοὶ οἱ ἀποθνήσκοντες· οἱ μὲν γὰρ εὐψυχοὶ ξὺν ὀργῇ τελευτῶ-
σιν, οἱ δ' ἀθυμότεροι ξὺν δέει. ἔνθεν ἡ τέχνη παρὰ τοῖς οὐκ ἀνεπιστήμοσι
βαρβάροις χιμαίρας μὲν καὶ ἄρνας ἐπαινεῖ σφάττειν, ἐπειδὴ εὐήθη τὰ ζῶα
καὶ οὐ πόρρω ἀναισθήτων, ἀλεκτρυόνας δὲ καὶ σὺς καὶ ταύρους, ἐπειδὴ 10
θυμοειδῆ ταῦτα, οὐκ ἄξιοι τῶν ἑαυτῆς ἀπορρήτων. ξυνήμι, ὦ βασιλεῦ,
παροξύνων τὸν κατήγορον, ἐπειδὴ σοφώτερόν σε ἀκροατὴν εἰργασμαι, καί
μοι δοκεῖς καὶ προσέχειν τῷ λόγῳ. εἰ δὲ μὴ σαφῶς τι αὐτοῦ φράζοιμι, ξυγχω-
ρῶ σοι ἐρωτᾶν με.
- 46 “Εἵρηταί μοι τὰ πρὸς τὴν τοῦ Αἰγυπτίου γραφὴν. ἐπεὶ δ', οἶμαι, χρὴ 15
μηδὲ τὰς Εὐφράτου διαβολὰς ὑπερορᾶσθαι, σύ, ὦ βασιλεῦ, δικάζεις,
ὁπότερος ἡμῶν φιλοσοφεῖ μᾶλλον. οὐκοῦν ὁ μὲν ἀγωνίζεται μὴ τάληθῇ περὶ
ἐμοῦ λέγειν, ἐγὼ δ' οὐκ ἄξιός, καὶ ὁ μὲν σε ἡγείται δεσπότην, ἐγὼ δ' ἄρχοντα,
- 47 καὶ ὁ μὲν ξίφος ἐπ' ἐμέ σοι δίδωσιν, ἐγὼ δὲ νοῦν. ἀλλ' ὑπὲρ ὧν γε διαβέβλη- 20
κεν, οἱ λόγοι εἰσὶν, οὓς ἐν Ἰωνίᾳ εἶπον, φησὶ δ' αὐτοὺς οὐκ ἐς τὸ σοὶ ξυμφέ-
ρον ὑπ' ἐμοῦ εἰρῆσθαι. καίτοι τὰ μὲν λεχθέντα ἦν ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ
Ἀνάγκης, παράδειγμα δ' ἐγίγνετό μοι τοῦ λόγου τὰ τῶν βασιλέων πράγμα-
τα, ἐπειδὴ μέγιστα τῶν ἀνθρωπειῶν δοκεῖ τὰ ὑμέτερα, Μοιρῶν τε ἰσχὺν ἐφι-
λοσόφουν καὶ τὸ οὕτως ἄτρεπτα εἶναι, ἃ κλώθουσιν, ὥς, εἰ καὶ βασιλείαν τῷ
ψηφίσαιντο ἐτέρῳ δὴ ὑπάρχουσιν, ὃ δ' ἀποκτείνειε τοῦτον, ὥς μὴ ἀφαιρε- 25
θεῖη ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἄρχειν, κἂν ἀναβιώῃ ὁ ἀποθανὼν ὑπὲρ τῶν δοξάντων
ταῖς Μοίραις. τὰς γὰρ ὑπερβολὰς τῶν λόγων εἰσαγόμεθα διὰ τοὺς τοῖς

T 23–27 Μοιρῶν – Μοίραις aff. Eus. 43.1–6 (p. 192 des Places)

4 ὑποτρέχοντος τῇ φύσει **F** | αὐτοῦ **Q** || 5 οὖν om. **S**^{ac1} || 12 σοφωτέρων Madvig
14 με] μοι **Q** || 16 μηδὲ om. **EFQ** || 18 ἄξιός λέγειν καὶ **Q** || 19 ἐμέ] ἐμοὶ **E** | δὲ νοῦν
Jacobs^{4/6} : μὲν οὖν **AS**^{ac} **E** : δ' οὖν **FQ** : δὲ οὐ (sic) **S**^{2pc} : μὲν οὐκ Scaliger : μὲν οὐ
Bentley : δὲ ψῆφον Reiske² : δὲ λόγον Kayser^{1/2} : δὲ νόμον Jacobs^{4/6} : δὲ οὓς Madvig
25 ἐτέρων **AS** | δὴ] ἥδη Eus. | ὃ δ'] οὐκ **Q** : οὐδ' Eus. | ἀποκτείνειε τις τοῦτον Eus.
26 κἂν ἀναβιώῃ] καὶ ἂν ἀναβιώναι Eus. | ἀναβιώῃ **F** : ἀναβιώῃ **Q** : ἀναβιοίῃ Cobet
ὃ om. Eus.

- πιθανοῖς ἀπειθοῦντας, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ τοιόνδε ἔλεγον· ὅτω πέπρωται
γενέσθαι τεκτονικῶ, οὗτος, κὰν ἀποκοπῇ τῷ χεῖρει, τεκτονικὸς ἔσται, καὶ
ὅτω νίκην ἐν Ὀλυμπίᾳ δρόμου ἄρασθαι, οὗτος, οὐδ' εἰ πηρωθεῖν τὸ σκέλος, 325 K.
ἀμαρτῆται τῆς νίκης, καὶ ὅτω ἔνευσαν Μοῖραι τὸ ἐν τοξείᾳ κράτος, οὗτος,
5 οὐδ' εἰ ἀποβάλοι τὰς ὄψεις, ἐκπεσεῖται τοῦ σκοποῦ. τὰ δὲ τῶν βασιλέων
ἔλεγον ἐς τοὺς Ἀκρισίους δῆπου ὁρῶν καὶ τοὺς Λαίους Ἀστυάγην τε τὸν
Μῆδον καὶ πολλοὺς ἑτέρους εὖ τίθεσθαι τὰ τοιαῦτα ἐν ἀρχῇ δόξαντας, ὧν οἱ
μὲν παῖδας, οἱ δὲ ἐγγόνους ἀποκτείνειν οἰηθέντες ἀφῆρέθησαν ὑπ' αὐτῶν τὸ
βασιλεύειν ἀναφύντων ἐξ ἀφανοῦς σὺν τῷ πεπρωμένῳ.
- 10 “Καὶ εἰ μὲν ἡγάπων κολακευτικὴν, εἶπον ἂν καὶ τὰ σὰ ἐντεθυμῆσθαι, 48
ὅτε ἀπειλησο μὲν ὑπὸ Βιτελλίου ἐνταῦθα, κατεπίμπρατο δὲ ὁ νεῶς τοῦ Διὸς
περὶ τὰς ὀφρὺς τοῦ ἄστεος, ὁ δ' εὖ κείσεσθαι τὸ ἑαυτοῦ ἔφασκεν, εἰ μὴ
διαφύγοις αὐτόν (καίτοι μειράκιον ἱκανῶς ἦσθα καὶ οὐπω οὗτος), ἀλλ' ὅμως,
ἐπειδὴ Μοῖραις ἐδόκει ἕτερα, ὁ μὲν ἀπώλετο αὐταῖς βουλαῖς, σὺ δὲ τὰκείνου
15 νῦν ἔχεις. ἐπεὶ δ' ἁρμονία κολακευτικῇ ἄχθομαι (δοκεῖ γάρ μοι τῶν
ἐκρῦθμων τε καὶ οὐκ εὐφρόγγων εἶναι), τεμνέσθω μοι ἥδε ἡ νευρὰ καὶ μηδὲν
ἡγοῦ τῶν σῶν ἐντεθυμῆσθαι με, ἀλλὰ διειλέχθαι μόνα τὰ ὑπὲρ Μοιρῶν καὶ
Ἀνάγκης· ταυτὶ γάρ φησιν εἰρησθαι μοι ἐπὶ σέ. καίτοι τὸν λόγον τοῦτον
ἀνέχονται μὲν καὶ οἱ πολλοὶ τῶν θεῶν, οὐκ ἄχθεται δὲ οὐδὲ ὁ Ζεὺς ἀκούων
20 καὶ ταῦτα τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς Λυκίοις λόγοις ὧ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπη-
δόνα' καὶ τοιαῦτ' ἐς αὐτὸν ἁδόντων, ἐν οἷς τοῦ υἱέος ἐξίστασθαι φησι ταῖς
Μοῖραις, λεγόντων τε αὖ ἐν ψυχροστασίᾳ, ὅτι Μίνω τὸν ἀδελφὸν τοῦ Σαρπη-

F 19–21 οὐκ – ἁδόντων resp. Hom. *Il.* 16.433–438 || **22–282.2** λεγόντων – ἀγορᾷ fort. resp. Hom. *Od.* 11.568–571

T 1–17 ὅτω – με aff. Eus. 43.7–27 (p. 192–194 des Places) || **1–5** ὅτω – σκοποῦ resp. Eus. 45.32–33 (p. 204 des Places)

2 ἀποκοπεῖν **AS** || 3 ὀλυμπίους **E** | οὗτος δ' οὐδ' Eus. | εἰ] ἢ **Q** || 4 ἔνευσαν] ἐνήσαν **Q**^{1s} | τοξικῇ Eus. || 5 εὐσκόπου Eus. || 6 Ἀστυάγην Eus. : Ἀστυάγη **AS EFQ** 6–7 τὸν Μῆδον] τῶν δῆμων (sic) **A** || 7 τὰ τοιαῦτα **A EFQ** Eus. : τὰ αὐτῶν **A**^{1s} : τὰ αὐτῶν τοιαῦτα **S** (ci. Olearius) : τὰ αὐτῶν <πονούντα> Reiske¹ : τὰ αὐτῶν {τοιαῦτα} vel τὰ αὐτῶν <νοσοῦντα> Reiske² | ἐν ἀρχῇ om. Eus. || 8 ἐγγόνους **A EFQ** Eus. : ἐκγόνους **A**^{1s} **S** | ἀποκτείνειν **S** | ὑπ' ἀπ' Eus. || 9 ἀναφύντων ἐπ' αὐτοὺς ἐξ Eus. || 10 τὰ σὰ] τάδε Eus. | ἐνθυμῆσθαι **FQ** || 11 ἀπειλησε **Q** | Βιτελλίου Eus. : Βιτελίου **A EFQ** | ἐνταῦθα om. Eus. | ναὸς **E** Eus. || 12 κείσθαι **FQ** | τὰ Eus. || 13 <τηλικ>οὔτος Reiske^{1/2} : <τοσ>οὔτος Cobet || 14 ἐπεὶ Eus. | τὰκείνου] τὰ ἐκείνου Eus. || 17 “aut ὑπὲρ est delendum, aut sic lege διειλέχθαι μόνον ὑπὲρ Μοιρῶν” Reiske² || 18 φασιν **Q** 19 καὶ om. **E** | δὲ om. **E** | οὐδὲ om. **FQ** || 20 ἐγὼ **EFQ** || 21 υἱέως **Q** (ο **Q**^{1s})

326 K. δόνος ἀποθανόντα χρυσῷ μὲν σκήπτρῳ ἐτίμησε καὶ δικάζειν ἔταξεν ἐν τῇ
 | 49 τοῦ Ἀἰδωνέως ἀγορᾷ, Μοιρῶν δ' οὐ παρητήσατο. σὺ δ', ὦ βασιλεῦ, τοῦ
 χάριν ἄχθῃ τῷ λόγῳ, θεῶν καρτερούντων αὐτόν, οἷς πέπηγεν αἰεὶ τὰ πράγμα-
 τα, καὶ μὴ ἀποκτεινόντων τοὺς ποιητὰς ἐπ' αὐτῷ; προσήκει γὰρ ταῖς
 Μοίραις ἔπεσθαι καὶ πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν πραγμάτων μὴ χαλεποὺς 5
 εἶναι, Σοφοκλεῖ τε μὴ ἀπιστεῖν

μόνοις οὐ γίγνεται
 θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ μὴν θανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος,

50 ἄριστα δὴ ἀνθρώπων λέγοντι. ἐγκύκλιοι γὰρ αἱ κατ' ἀνθρώπους εὐπραγίαι 10
 καὶ ἐφήμερον, ὦ βασιλεῦ, τὸ τοῦ ὄλβου μήκος· τὰμὰ οὗτος καὶ τὰ τούτου
 ἕτερος καὶ ὁ δεῖνα τὰ τοῦ δεινός· ἔχων οὐκ ἔχει. ταῦτ' ἐννοῶν, ὦ βασιλεῦ,
 παῦε μὲν φυγὰς, παῦε δ' αἷμα, καὶ φιλοσοφία μὲν ὅ τι βούλει χρῶ (ἀπαθὴς
 γὰρ ἢ γε ἀληθής), δάκρυα δὲ ἀνθρώπων ἀφαίρει, ὥς νῦν γε ἡχῶ μυρία μὲν ἐκ
 θαλάττης, πολλῶν δὲ πλείων ἐξ ἡπείρων φοιτᾷ θρηγνούντων, ὅ τι ἐκάστῳ 15
 θρήνου ἄξιον. τὰ δὲ ἐντεῦθεν φυόμενα πλείω ὄντα ἢ ἀριθμῆσθαι ταῖς τῶν
 συκοφαντῶν γλώτταις ἀνήπτει διαβαλλόντων σοὶ τε πάντα(ς) καὶ σέ, ὦ
 βασιλεῦ, πᾶσιν.”

8. Ὡδε μὲν δὴ τῷ ἀνδρὶ τὰ ἐκ παρασκευῆς εἶχεν, ἐπὶ τελευτῇ δ' εὔρον
 τοῦ λόγου τὰ τελευταῖα τοῦ προτέρου, τὸ “οὐ γὰρ με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι 20
 μόρσιμός εἰμι,” καὶ τὰ πρὸ τούτου ἔτι, ἀφ' ὧν τοῦτο. ἐπεὶ δὲ ἀπήλθε τοῦ
 δικαστηρίου δαιμονίον τε καὶ οὐ ῥάδιον εἰπεῖν τρόπον, οὐκ ἔπαθεν ὁ τύραν-
 νος, ὅπερ οἱ πολλοὶ ὥοντο· οἱ μὲν γὰρ ὥοντο αὐτὸν σχέτλια ὑπὲρ τούτου
 βοήσεσθαι καὶ δῶξιν ποιήσεσθαι τοῦ ἀνδρὸς κηρύξειν τε ἐς τὴν αὐτοῦ
 327 K. πᾶσαν, μηδαμοῦ παριτητέα εἶναί οἱ, ὁ δ' οὐδὲν τούτων, {ἀλλ'} ὥσπερ 25

F 7–9 μόνους – χρόνος aff. S. OC 607–609 || 20–21 οὐ – εἰμι imit. Hom. II.
 22.13

T 21–284.15 ἐπεὶ – μεσημβρίαν resp. Cedr. 1.431.5–9

4 ἀποκτενόντων A^{1sl}S || 7 μόνουσιν AS : μούνοισι Reiske² | οὐκ ἐγγίνεται Reiske^{1/2}
 8 θεοῖς FQ || 9 πάντα FQ || 14 ὥς] ὦν Olearius || 15 πλείω S | ἐκάστου E FQ
 17 γλώσσαις F | ἀνήπτε E | διαβαλλόντων Q (λ Q^{1sl}) | πάντα(ς) Bentley || 19 τελευτῆς
 S FQ || 20 κτενέεις FQ : κτανέεις ASE || 21 μόρσιμός om. E || 22 εἰπεῖν τὸν τρόπον
 FQ || 24 ποιήσεσθαι Par.1696^{2pc} (ci. Reiske^{1/2}) : ποιήσασθαι AS E FQ | τὴν] fortasse
 γῆν || 25 πᾶσιν Scaliger | παραιτητέα AS (ι A^{1sl}S^{1sl}) | ἀλλ' del. Kayser^{1App} Kayser^{2T}
 (non vertit Jacobs⁶) : “ἀλλ' (ἀφῆκεν) vel (ἀπέλυσεν) vel (ἀπεψηφίσατο) vel tale quid”
 Reiske² (exempli gratia)

ἀγωνιζόμενος πρὸς τὴν τῶν πολλῶν δόξαν ἢ ξυνεῖς λοιπόν, ὅτι μὴδὲν ἐπὶ τὸν ἄνδρα οἱ αὐταρκες. εἰ δ' ὑπερεώρα, συμβαλόμεθα τοῖς ἐφεξῆς· φανείη γὰρ ἂν ξυνταραχθεὶς μάλλον ἢ καταφρονήσας.

9. Ἡκροᾶτο μὲν γὰρ ἑτέρας ἐπ' ἐκείνη δίκης, πόλις δ' ἦν ἀγωνιζομένη
5 πρὸς ἄνδρα ὑπὲρ διαθηκῶν, οἶμαι, διέφευγον δ' αὐτὸν οὐ μόνον τὰ τῶν δικαζομένων ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς τῆς δίκης. ἀνόητοι μὲν γὰρ αἱ ἐρωτήσεις ἦσαν, αἱ δ' ἀποκρίσεις οὐδ' ὑπὲρ ὧν ἡ κρίσις· ἃ σφόδρα ἤλεγχε τὸν τύραννον, ὡς ἐξεπέπληκτό τε καὶ ἠπόρει δι' αὐτὸ μάλιστα τὸ πεπεῖσθαι πρὸς τῶν κολακευόντων, ὅτι μὴδὲν ἂν διαφύγοι αὐτόν.

10. **ΙΟ.** Οὕτω τὸν τύραννον διαθείς καὶ παίγνιον τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας ἀποφύνας τὸν Ἑλληνισί τε καὶ βαρβάρους φοβερὸν πᾶσι πρὸ μεσημβρίας μὲν ἀπῆλθε τοῦ δικαστηρίου, περὶ δείλην δ' ἐν Δικαιαρχείᾳ ἐφάνη Δημητρίῳ τε καὶ Δάμιδι· καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ παρακελεύσασθαι αὐτὸν τῷ Δάμιδι μὴ περιμέναντι τὴν ἀπολογίαν πεζεῦσαι ἐς Δικαιάρχειαν. τὰ μὲν γὰρ βεβου-
15 λευμένα οὐ προὔλεγε, τὸν δ' ἑαυτῷ ἐπιτηδείοτατον ἐκέλευε πράττειν, ἃ τοῖς βεβουλευμένοις εἴπετο.

ΙΙ. Ἐτύγχανε μὲν δὴ ὁ Δάμις τῆς προτεραίας ἀφιγμένος καὶ τῷ Δημη-
τρίῳ ξυγγεγονῶς ὑπὲρ τῶν πρὸ τῆς δίκης, ὁ δ' εὐλαβέστερον ἢ τὸν ὑπὲρ Ἀπολλωνίου ἀκροώμενον εἰκὸς διατεθεὶς ἦν ὅφ' ὧν ἤκουσε, καὶ πάλιν τῆς
20 ὑστεραίας ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἡρώτα, ξυναλύων αὐτῷ παρὰ τὴν θάλατταν, ἐν ᾗ τὰ περὶ τὴν Καλυψῶ μυθεύματα· ἀπεγίνωσκον μὲν γὰρ ὡς οὐχ ἤξοντος, ἐπειδὴ τὰ τῆς τυραννίδος χαλεπὰ ἦν πᾶσι, τὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ προσταττόμενα ἐτίμων διὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀνδρός· ἀπειπόντες οὖν ἐκάθηντο ἐς τὸ νύμφαιον, **328 K.**
ἐν ᾧ ὁ πίθος· λευκοῦ δ' οὗτός ἐστι λίθου ξυνέχων πηγὴν ὕδατος οὗθ' ὑπερ-
25 βάλλουσαν τοῦ στομίου οὗτ', εἴ τις ἀπαντλοίη, ὑποδιδοῦσαν. διαλεχθέντες δ' ὑπὲρ τῆς φύσεως τοῦ ὕδατος οὐ μάλα ἐσπουδακóτως διὰ τὴν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ ἀθυμίαν ἐπανήγον τὸν λόγον ἐς τὰ πρὸ τῆς δίκης.

F 20–21 ξυναλύων – μυθεύματα fort. resp. Hom. *Od.* 1.45–50, 5.158

T 12–14 ἀπῆλθε – Δικαιάρχειαν resp. Phot. 10a15–18

2 ξυμβαλλόμεθα **F^{ac}** : fortasse ξυμβαλούμεθα || 4 ἡκράται **S^{1st}** | δίκας **E** || 6 γάρ (οἱ) Reiske² || 7 ἃ μὴ σφόδρα **E** || 8 ὥσπερ **F** || 11 πρὸς **E** || 12 δικαιορχία **E** | τε] δὲ **FQ** 13 καὶ² – Δάμιδι² om. **A FQ** || 14 περιμέναντα **FQ** | πεζεῦσαι Reiske^{1/2} (et Valckenaer² Jacobs⁶) : πλεῦσαι **AS E FQ** | δικαιορχίαν **E** || 15 δ' ἑαυτῷ] δὲ αὐτῷ **Q** 18 πρὸ om. **FQ** | ὑπὲρ²] πάλαι Phillimore || 19 ἦν διατεθείς Reiske² || 20 αὐτῷ] ἀστώ **E** || 22 τὰ¹ om. **E FQ** | πραττόμενα **E** || 23 ἀπειπόντος **A** || 26 [***] ἄλα **F^{ac1}** ἐσπουδακóτος **A**

12. Ἀνολοφυρομένου δὲ τοῦ Δάμιδος καὶ τι καὶ τοιοῦτον εἰπόντος “ἄρ’
 ὀψόμεθά ποτε, ὦ θεοί, τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν ἐταῖρον;” ἀκούσας ὁ Ἀπολ-
 λώνιος (καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐφροσύνῃ τῷ νυμφαίῳ ἐτύγγανεν) “ὄψεσθε,” εἶπε
 “μᾶλλον δὲ ἐωράκατε.” “ζῶντα;” ἔφη ὁ Δημήτριος “εἰ δὲ τεθνεῶτα, οὐπω
 πεπαύμεθα ἐπὶ σοὶ κλάοντες.” προτείνας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τὴν χεῖρα 5
 “λαβοῦ μου,” ἔφη “κἂν μὲν διαφύγω σε, εἰδωλὸν εἰμί σοι ἐκ Φερσεφάττης
 ἥκον, οἷα φαίνουσιν οἱ χθόνιοι θεοὶ τοῖς ἀθυμοτέροις τὰ πένθη· εἰ δὲ ὑπομεί-
 ναιμι ἀπτόμενον, πείθει καὶ Δάμιν ζῆν τέ με καὶ μὴ ἀποβεβληκέναι τὸ
 2 σῶμα.” οὐκέθ’ οἷοι ἀπιστεῖν ἦσαν, ἀλλ’ ἀναστάντες ἐξεκρέμαντο τοῦ ἀνδρὸς
 καὶ ἡσπάζοντο ὑπὲρ τε τῆς ἀπολογίας ἡρώτων. ὁ μὲν γὰρ Δημήτριος οὐδ’ 10
 ἀπολελογῆσθαι αὐτόν (ἀπολέσθαι γὰρ ἂν καὶ μὴ ἀδικοῦντα), Δάμις δ’ ἀπο-
 λελογῆσθαι μὲν, θᾶπτον δ’ ἴσως· οὐ γὰρ ἐπ’ ἐκείνης γε τῆς ἡμέρας ὤετο. ὁ δ’
 Ἀπολλώνιος “ἀπολελόγημαι,” ἔφη “ὦ ἄνδρες, καὶ νικῶ μὲν, γέγονε δέ μοι
 τὰ τῆς ἀπολογίας τήμερον οὐ πρὸ πολλοῦ τῆς ἡμέρας· προῆι γὰρ ἦδη ἐς
 μεσημβρίαν.” “πῶς οὖν” ἔφη ὁ Δημήτριος “τοσὴνδε ὁδὸν ἐν σμικρῷ τῆς 15
 ἡμέρας ἤνυσας;” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “πλὴν κριοῦ” ἔφη “καὶ πτερῶν κηροῦ
 3 ξυγκειμένων πάντα οἴου, θεὸν ἐπιγράφων τῇ πομπῇ ταύτῃ.” “πανταχοῦ
329 K. μὲν” ἢ δ’ ὁ Δημήτριος “τῶν σῶν ἔργων τε καὶ λόγων θεὸν αἰεὶ τινα προορᾶν
 ἡγοῦμαι, παρ’ οὗ τὰ σὰ οὕτως ἔχει, τὴν δ’ ἀπολογίαν, ἣ τις γέγονε καὶ ἅττα ἢ
 κατηγορία εἶχε καὶ τὸ τοῦ δικάζοντος ἦθος καὶ ὃ τι ἥρετο καὶ ὅτω ξυγκατέθε- 20
 το ἢ ὅτω μὴ, λέγε ὁμοῦ πάντα, ἵνα καὶ Τελεσίῳ ἕκαστα φράζοιμι· οὐ γὰρ
 ἀνήσει ἐρωτῶν τὰ σά, ὅς γε καὶ πρὸ πεντεκαίδεκα ἴσως ἡμερῶν ἐμοὶ ξυμπί-
 νων ἐν Ἀνθίῳ κατέδραθε μὲν ἐπὶ τῆς τραπέζης, μεσοῦσης δ’ αὐτῷ τῆς κύλι-
 κος ἔδοξεν ὄναρ πῦρ ἐν τῇ γῇ πελαγίσαν τοὺς μὲν ἀπολαμβάνειν τῶν ἀνθρώ-
 πων, τοὺς δὲ φθάνειν ὑποφεύγοντας (καὶ γὰρ δὴ καὶ ρεῖν αὐτὸ παραπλησίως 25
 τῷ ὕδατι), σὲ δ’ οὐχ ὅπερ οἱ πολλοὶ παθεῖν, ἀλλὰ διανεῦσαι αὐτοῦ σχισθέν-
 τος. ἐπὶ δὲ τῷ ἐνυπνίῳ τούτῳ θεοῖς εὐξυμβόλοις ἔσπεισεν ἐμοὶ τε παρεκε-
 4 λεύσατο ὑπὲρ σοῦ θαρρεῖν.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “οὐ θαυμάζω Τελεσίῳ”
 εἶπεν “ὑπερκαθεύδοντα· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπερεγγήγορέ μου πάλαι. τὰ δ’ ὑπὲρ
 τῆς δίκης πεύσεσθε μὲν, οὐ μὴν ἐνταῦθα· δειλὴ τε γὰρ ἱκανῶς ἦδη καὶ 30

1 ἀνολοφυρομένου A^{1pc} || 2 ὀψόμεθά S (ο S^{1sl}) || 3 νυμφίῳ S (αι S^{1sl}) || 6 λαβοῦ μου E
 FQ : λαβοῦ μοι S : λαβοῦμαι A : λαβοῦ με Kayser^{1App} || 7 <διὰ> τὰ Reiske¹
 8 fortasse ἀπτόμενος || 9 οἷοι <τ’> Cobet || 13 νικῶ μὲν E : νικῶμεν AS FQ
 14 ἡμέρας] ἐσπέρας Reiske^{1/2} : ἡμέρας <μέρει> Cobet || 16 κρίνου A || 18 τε om.
 E^{ac1} || 19 οὔτος A^{ac1} || 20 κατηγορία] ἀπολογία E | εἶχε] ἔχ’ εἶχε (nisi fallor) E | ὅτω
 ὅτι Q^{1sl} || 22 ἐρωτῶν AS (ὧν A^{1sl}S^{1sl}) E || 23 κατέδραθε FQ || 24 σελαγίσαν A^{1sl}
 27 εὐξυμβόλοις E || 30 πεύσασθε A | ἱκανὸς S^{ac1}

βαδίζειν ὥρα ἐς ἄστν, ἡδIOUS δ' οἱ καθ' ὁδὸν λόγοι παραπέμψαι βαδίζοντας. ἴωμεν οὖν διαλαλοῦντες ὑπὲρ ὧν ἐρωτᾶτε, λέξω δὲ τὰ τήμερον δήπου ἐν τῷ δικαστηρίῳ πραχθέντα. τὰ γὰρ πρὸ τῆς κρίσεως ἄμφω ἴστε, σὺ μὲν παρατυχών, σὺ δ' ἠκροαμένος, οἶμαι, τούτου μὰ Δί' οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ πάλιν, εἰ
 5 μὴ ἐκλέλυσμαι Δημητρίου· ἃ δ' οὕτω ἴστε, διερώ ἀπὸ τῆς προρρήσεως καὶ τοῦ γυμνὸς ἐσελθεῖν.” διήγει δὲ καὶ τοὺς ἑαυτοῦ λόγους καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ “οὐ γάρ με κτενέεις” καὶ τὸ ἀπελθεῖν τῆς κρίσεως, ὡς ἀπήλθε.

- 13.** Τότε ἀναβοήσας Δημήτριος “ἐγὼ μὲν ὥμην σεσσωσμένον ἀφίχθαι σε, σοὶ δ' ἀρχὴ κινδύνων ταῦτα. ζυλλήψεται γάρ σε καταργελλόμενον καὶ
 10 πάσης ἀποστροφῆς εἰργόμενον.” ὁ δ' ἐρρώσθαι τῷ Δημητρίου δεῖ φράζων **330 K.** “εἰ γὰρ καὶ ὑμεῖς” εἶπεν “ὧδε αὐτῷ εὐάλωτοι ἦτε. ἀλλ' ὅπως μὲν τάκεινου νῦν ἔχει, ἐγὼ οἶδα· κολακευόντων γὰρ αἰεὶ λόγων ἠκροατῆς γιγνόμενος νῦν ἐπιπληττόντων ἠκροᾶται, ῥήγνυνται δ' ὑπὸ τῶν τοιούτων αἱ τύραννοι φύσεις καὶ περὶ ταῦτα χολῶσιν. ἐμοὶ δὲ ἀναπαύλης δεῖ γόνυ οὕτω κάμψαντι
 15 ἐκ τοῦ ἄθλου.” καὶ ὁ Δάμις “ἐγὼ, Δημήτριε, διεκείμην μὲν οὕτως” ἔφη **2** “πρὸς τὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς πράγματα, ὡς καὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπάγειν αὐτόν, ἐφ' ἧς ἤκει· ξυμβούλευες δὲ που καὶ σὺ ταῦτα, ὡς μὴ ἐς κινδύνους ἐκουσίους τε καὶ χαλεποὺς ἴοι. ἐπεὶ δ' ἐτύγχανε μὲν δεδεμένος, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, ἄπορα δ' ἡγουμένῳ τὰ περὶ αὐτόν ἐφ' ἑαυτῷ ἔφη τὸ λελῦσθαι εἶναι
 20 καὶ τὸ σκέλος ἐλευθερώσας τοῦ δεσμοῦ ἔδειξε, τότε πρῶτον κατενόησα τοῦ ἀνδρός, θεσπέσιόν τε εἶναι αὐτόν καὶ κρείσσω τῆς ἡμεδαπῆς σοφίας· ὅθεν, εἰ καὶ χαλεπωτέροις τούτων ἐντύχοιμι, οὐδὲν ἂν δείσαιμι ὑπὸ τούτῳ καὶ κινδυνεύων. ἀλλ' ἐπειδὴ πλησίον ἐσπέρα, βαδίζωμεν ἐς τὴν καταγωγὴν ἐπιμέλειαν ποιησόμενοι τοῦ ἀνδρός.” καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “ὕπνου” ἔφη
 25 “δέομαι μόνου, τὰ δ' ἄλλα ἐν ἴσῳ τίθεται λόγῳ, κἂν παρῇ τι αὐτῶν, κἂν ἀπῇ.” μετὰ ταῦτα εὐξάμενος Ἀπόλλωνι καὶ ἔτι τῷ Ἡλίῳ παρήλθεν ἐς τὴν

F 6–7 οὐ γάρ με κτενέεις imit. Hom. *Il.* 22.13

T 18–20 ἐπεὶ – ἔδειξε resp. Phot. 10a11–12

2 δὲ] δὴ **E** || 5 διερώ Cobet : διείρων **E FQ** : δίειμι διείρων **S** : τὸ δίειμι διείρων **A** : λ(είπει) τὸ δίειμι **F^{1mg}** | καὶ del. Cobet || 6 ἐσελθεῖν Cobet : ἐπελθεῖν **ASEQ** : ἐλθεῖν **F** | διήμ **F^{ac1}** || 7 κτανέεις **AS** || 9 καταγελλόμενον **Q** || 10 δημητρίῳ **E** || 11 αὐτῷ **A^{1pc}** **S** : αὐτοὶ **E^{2pc}** **FQ** : αὐτὸ **A^{ac1}** **E^{ac2}** | εὐάλωτοί τε ἦτε **FQ** || 12 γενόμενος **E** **13** ἐπιπληττόντων **Q** | ἠκροᾶτο **EFQ** : ἠκρόαται Kayser^{1/2} || 14 περὶ] παρὰ vel πρὸς Reiske¹ (illud et Reiske²) || 15 μὲν om. **Q** || 17 ἐφ' ἐξ vel ἀφ' Reiske^{1/2} **19** ἡγουμένη Reiske¹ | ἑαυτῷ ἑαυτὸ **E** || 20 κατενόησα (τὴν φύσιν) Kayser^{2Adn} : κατενόησα (...) Kayser^{2T} || 22 τοῦτον **Q** | καὶ² om. Aldina || 25 τὰ δ' ἄλλα] τᾶλλα (sic) δ' **F** : τᾶλλα δὲ **Q**

οίκιαν, ἣν ᾧκει ὁ Δημήτριος, καὶ τῷ πόδε ἀπονιψάμενος παρακελευσάμενός τε τοῖς ἀμφὶ τὸν Δάμιν δειπνεῖν, ἐπειδὴ ἄσιτοι αὐτῷ ἐφαίνοντο, ἔρριψεν ἐς τὴν κλίνην ἑαυτὸν καὶ ἐφυμνήσας τῷ ὕπνῳ τὸ Ὀμήρου ἔπος ἐκάθευδεν, ὡς οὐκ ἐπ’ ἀξίοις φροντίσαι τοῖς παροῦσι.

331 K. 14. Περὶ δὲ ὀρθρον ἐρομένου αὐτὸν τοῦ Δημητρίου, ποῖ τῆς γῆς τρέψοι- 5
το, καὶ κτυπεῖσθαι δοκοῦντος τὰ ὦτα ὑπὸ ἐννοίας ἱππέων, οὓς ᾤετο ἐπικεί-
σεσθαι ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ τυράννου, “διώζεται μὲν” ἔφη
“με οὐδὲ αὐτὸς οὐδὲ ἕτερος, ἐμοὶ δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ὁ πλοῦς ἔσται.” “σφαλε-
ρός γε,” εἶπε “τὸ γὰρ χωρίον φανερώτατον· ὃν δὲ μὴδ’ ἂν ἐν τῷ ἀφανεί
διαφύγοις, πῶς ἂν ἐν τῷ φανερῷ λάθοις;” “οὐ δέομαι” ἔφη “λανθάνειν· εἰ 10
γάρ, ὡς σὺ οἶε, τοῦ τυράννου ἡ γῆ πᾶσα, βελτίους οἱ ἐν τῷ φανερῷ ἀποθνή-
σκοντες τῶν ἐν τῷ ἀφανεί ζώντων.” καὶ πρὸς τὸν Δάμιν “αἰσθάνῃ” ἔφη
“νεῶς ἀφίεσις ἐς Σικελίαν;” “αἰσθάνομαι,” εἶπε “καὶ γὰρ ἐπὶ θαλάττῃ
καταλύομεν καὶ ὁ κηρύττων ἀγχοῦ θυρῶν, στέλλεται τε ἡ ναὺς ἤδη.
ξυμβάλλομαι δ’ αὐτὸ τῇ τῶν ἐμπλεόντων βοῇ καὶ οἷς περὶ τὴν ἀναίρεσιν 15
τῶν ἀγκυρῶν πράττουσιν.” “ἐπιβῶμεν” εἶπε “τῆς νεῶς ταύτης, ὦ Δάμι,
πλευρούμενοι νῦν μὲν ἐς Σικελίαν, ἐκεῖθεν δ’ ἐς Πελοπόννησον.” “ξυνδοκεῖ
μοι,” ἔφη “καὶ πλέωμεν.”

332 K. 15. Καὶ προσιπνόντες τὸν Δημήτριον ἀθύμως ἐπ’ αὐτοῖς ἔχοντα θαρρεῖν 20
τε πείσαντες ὡς ἄνδρα ὑπὲρ ἀνδρῶν, ἔπλευσαν ἐπὶ Σικελίας ἀνέμῳ
ἐπιτηδείῳ, Μεσσηνίαν τε παραπλεύσαντες ἐγένοντο ἐν Ταυρομενίῳ τριταῖοι.
μετὰ ταῦτ’ ἐπὶ Συρακουσῶν κομισθέντες ἀνήγοντο ἐς Πελοπόννησον περὶ
μετοπώρου ἀρχάς, ὑπεράραντες δὲ τοῦ πελάγους ἀφίκοντο δι’ ἡμέρας ἑκτῆς
ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολάς, ἀφ’ ὧν ὁ ποταμὸς οὗτος Ἀδρία καὶ Σικελικῷ
πελάγει ἐπιχέεται πότιμος. ἀποβάντες οὖν τῆς νεῶς καὶ πολλοῦ ἄξιον 25
ἡγούμενοι τὸ ἐς Ὀλυμπίαν ἦκειν διητῶντο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διός, οὐδαμοῦ
ὑπὲρ Σκιλλοῦντα ἀποφοιτῶντες. φήμης δ’ ἀθρόας τε καὶ ξυντόνου
κατασχούσης τὸ Ἑλληνικὸν ζῆν τὸν ἄνδρα καὶ ἀφίχθαι ἐς Ὀλυμπίαν, κατ’
ἀρχάς μὲν ἐδόκει μὴ ἐρρῶσθαι ὁ λόγος· πρὸς γὰρ τῷ μὴδ’ ἐλπίδος τι ἀν- 30
θρωπείας ἐπ’ αὐτῷ ἔχειν, ἐπειδὴ δεδέσθαι αὐτὸν ἤκουσαν, οὐδὲ ἐκείνων

F 3 ἐφυμνήσας – ἔπος resp. Hom. *Il.* 14.233

5 ἐρομένου δὲ αὐτὸν F^{ac} || 5–6 τρέφοιτο E || 6–7 ἐπικεῖσθαι E FQ || 7 τῷ] τι A (ῶ A^{1st}) || 8 με om. E | δὲ om. F^{ac2}Q || 9 τῷ] τῷ[**] F || 10 διαφύγης Q | ἂν om. A
15 τῇ τε τῶν FQ | ἀναίρεσι (sic) A || 20 πείσαντες] παραινέσαντες Kayser² :
κελεύσαντες Cobet | σικελίαν E || 21 μεσσηνίαν AS | ταυρομενίῳ AS || 23 δι’] δ’ E
24 Ἀδρία] ἀδεία Q || 26 διητῶτο E || 26–27 οὐδαμοῦ δὲ ὑπὲρ Q || 27 σικελοῦντα E
ἀθρίας S || 29 μὴδ’] μὴ AS || 30–287.1 οὐδὲ – ἦσαν om. E^{ac3}

- ἀνήκοι ἦσαν ἀποθανεῖν καταφλεχθέντα, οἱ δ' ἐλχθῆναι ζῶντα καταπαγέν-
των ἐς τὰς κλείδας αὐτοῦ ἀγκίστρων, οἱ δ' ἐώσθαι εἰς βάραθρον, οἱ δ' ἐς
βυθόν. ἐπειδὴ δὲ ἦκειν ἐπιστεύθη, οὐδ' ἐπ' Ὀλυμπιάδα οὐδεμίαν μετέωρος
οὕτω ξυνήει ἢ Ἑλλὰς ὥς ἐπ' ἐκείνον τότε, Ἥλις μὲν καὶ Σπάρτη αὐτόθεν,
5 Κόρινθος δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ἰσθμοῦ ὀρίων, Ἀθηναῖοι δέ, εἰ καὶ Πελοποννήσου
ἔξω, ἀλλ' οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων, αἱ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσσης, αὐτοὶ
μάλιστα οἱ ἐπικυδέστατοι Ἀθηναίων ἐς τὸ ἱερὸν στείχοντες καὶ νεότης ἢ ἐξ
ἀπάσης τῆς γῆς Ἀθήναζε φοιτῶσα. καὶ μὴν καὶ Μεγαρόθεν τινὲς ἐπεχωρία-
σαν τῇ Ὀλυπιάτῃ τότε κακὰ Βοιωτῶν πολλοὶ κ' Ἀργόθεν Φωκῶν τε καὶ
10 Θετταλῶν ὃ τι εὐδόκιμον, οἱ μὲν ξυγγεγονότες ἤδη τῷ Ἀπολλωνίῳ
ἀνακτησόμενοι σοφίαν, ἐπειδὴ πλειόνων τε καὶ θαυμασιωτέρων ἀκροάσε-
σθαι ᾤοντο, οἱ δ' ἄπειροι αὐτοῦ δεινὸν ἡγούμενοι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἀνήκοι
φαίνεσθαι. πρὸς μὲν δὴ τοὺς ἐρωτῶντας, ὅτῳ τρόπῳ διαφύγοι τὸν τύραννον, 3
οὐδὲν ᾤετο δεῖν φορτικὸν φράζειν, ἀλλ' ἀπολελογῆσθαι τε ἔφασκε καὶ
15 σεσῶσθαι. πολλῶν δ' ἐξ Ἰταλίας ἡκόντων, οἱ ἐκήρυττον τὰ ἐν τῷ δικαστη-
ρίῳ, διέκειτο μὲν ἢ Ἑλλὰς οὐ πόρρω τοῦ προσκυνεῖν αὐτόν, θεῖον ἡγούμενοι
ἄνδρα δι' αὐτὸ μάλιστα τὸ μὴδ' ἐς κόμπον μηδένα ὑπὲρ αὐτῶν καθίστασθαι.

16. Νεανίσκου δὲ τῶν ἡκόντων Ἀθήνηθεν μάλα εὖνον τὴν Ἀθηναῖαν
εἶναι τῷ βασιλεῖ φήσαντος, “πέπαυσο” εἶπεν “Ὀλυμπίαισιν ὑπὲρ τούτων
20 ἐρωτῶν καὶ διαβάλλων τὴν θεὸν τῷ πατρί.” ἐπιδιδόντος δὲ τοῦ νεανίσκου τῇ 333 K.
ἄχθηδόνι καὶ δίκαια πράττειν τὴν θεὸν φήσαντος, ἐπειδὴ καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν
ἐπώνυμον Ἀθηναίους ἤρξεν, “εἴθε” ἔφη “καὶ ἐν Παναθηναίοις,” ἐπιστομιζῶν
αὐτόν τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἀποκρίσεων, ὡς κακῶς εἰδότα περὶ τῶν θεῶν, εἰ
τυράννοις αὐτοὺς εὖνους ἡγοῖτο, τῇ δὲ ἐφεξῆς, ὡς οὐκ ἀκόλουθα τοῖς ἐφ'
25 Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ψηφίζομένων Ἀθηναίων, εἰ τοὺς ἄνδρας
ἐκείνους τιμᾶν ἐπ' ἀγορᾶς νομίζοντες ὑπὲρ ὧν ἐν Παναθηναίοις ἔδρασαν,
τυράννοις λοιπὸν χαρίζονται τὸ κεχειροτονημένους αὐτῶν ἄρχειν.

1 ἦσαν (οἱ μὲν) Reiske¹ | ἐλχθῆναι Jacobs⁶ : ἐαθῆναι AS E FQ : num κρεμασθῆναι?

2 αὐτῶν S (οὐ S^{sl}) || 4 ἐκείνην dubitanter Reiske^{1/2} || 5 πελοποννήσον E

6 [*]ἐλείποντο F | πίσσης SE || 9 κακὰ καὶ S | post κάργῳθεν (in fine folii) desinit S

11–12 ἀκροάσεσθαι FQ (ci. Reiske² Richards) : ἀκροάσασθαι AE || 13 τρόπῳ]

πρώτῳ A | διαφεύγοι E || 16 αὐτόν om. E || 17 ἐς om. E | μηδένα] μὴ δὲ E

20 ἐρωτῶν] κροτῶν Kayser^{1C} Kayser^{2T} | θεῶν E || 22 Ἀθήνας Olearius | ἤρξεν –

Παναθηναίοις om. E | εἴθε] εἰ δὲ Olearius || 23 κακὸς E || 24 οὐκ om. FQ

25 ψηφίζόμενον FQ || 26 τιμᾶν om. FQ | “post νομίζοντες aut in hac regione deest

ιδρύσασθαι, aut ἀναθεῖναι, aut στήσαι vel simile verbum” Reiske¹

17. Ξυμβουλευόντος δ' αὐτῷ τοῦ Δάμιδος ὑπὲρ χρημάτων, ἐπειδὴ τῶν ἐφοδίων σφισὶ πάνυ μικρὰ ἐλείπετο, “αὐριον” ἔφη “τούτου ἐπιμελήσομαι.” καὶ παρελθὼν τῇ ὑστεραίᾳ ἐς τὸ ἱερὸν “δός,” εἶπεν, “ὦ ἱερεῦ, χιλίας μοι δραχμὰς ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς χρημάτων, εἰ μὴ σφόδρα οἶει χαλεπανεῖν αὐτόν.” καὶ ὁ ἱερεὺς “οὐχ ὑπὲρ τούτων” ἔφη “χαλεπανεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ μὴ πλείω 5 λήψῃ.”

18. Θετταλοῦ δὲ ἀνδρός, ᾧ ὄνομα Ἰσαγόρας, ξυνόντος αὐτῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ, “εἰπέ μοι,” ἔφη “ὦ Ἰσαγόρα, ἔστι τι πανήγυρις;” “νῆ Δί’,” εἶπε “τό γε ἡδιστον καὶ θεοφιλέστατον τῶν κατ’ ἀνθρώπους.” “τίς δὲ δὴ ὕλη τούτου; ὥσπερ ἂν εἰ ἐγὼ μὲν ἡρόμην ὑπὲρ ὕλης τούδε τοῦ ἀγάλματος, σὺ δ’ ἀπεκρί- 10 νου χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυντεθῆναι αὐτό.” “καὶ τίς” ἔφη “ὕλη, Ἀπολλῶνι, τοῦ γε ἁσωμάτου;” “μεγίστη” εἶπε “καὶ ποικιλωτάτη· τεμένη τε γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὰ καὶ δρόμοι καὶ σκηνὴ δῆπου, ἔθνη τε ἀνθρώπων τὰ μὲν ἐκ τῆς ὁμόρου, τὰ δὲ ἐκ τῶν ὑπερορίων τε καὶ ὑπὲρ θάλατταν,” καὶ μὴν καὶ τεχνῶν 15 πλείστων αὐτὴν συγκεῖσθαι καὶ σοφισμάτων σοφίας τε ἀληθινῆς καὶ ποιητῶν καὶ ξυμβουλιῶν καὶ διαλέξεων γυμνῆς τε ἀγωνίας καὶ μουσικῆς, ὡς Πυθοῖ πάτριον. “ἔοικεν,” ἔφη “Ἀπολλῶνι, οὐ μόνον σωματοειδὲς εἶναι ἢ πανήγυρις, ἀλλὰ καὶ θαυμασιωτέρας ὕλης ἢ αἱ πόλεις· τὰ γὰρ τῶν σπουδαίων σπουδαιότατα καὶ τὰ τῶν ἐλλογίμων ἐλλογιμώτατα ξυγκαλεῖ καὶ 2 συνοικίζει.” “ἄρ’ οὖν,” εἶπεν “ὦ Ἰσαγόρα, καθάπερ ἔνιοι τείχη καὶ ναῦς ἡγούνται τοὺς ἀνδρας, ἡγησόμεθα, ἢ ἐτέρας ἐπ’ αὐτοῖς δέοι δόξης;” “τελεία,” ἔφη “ὦ Τυανεῦ, ἦδε ἢ δόξα καὶ δίκαιον ἔπεσθαι αὐτῇ.” “καὶ μὴν ἀτελῆς” εἶπεν “ἐνθυμουμένῳ περὶ αὐτῆς ὃν ἐγὼ τρόπον· δοκοῦσι γὰρ μοι καὶ νῆες ἀνδρῶν δεῖσθαι καὶ ἀνδρες νηῶν καὶ μὴδ’ ἂν ἐνθυμηθῆναι ποτε ἀνθρώποις 25 τὴν θάλατταν, εἰ μὴ ναῦς ἦν, σώζειν τε ἀνδρας μὲν τείχη, τείχη δὲ ἀνδρας, πανήγυρις δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι μὲν καὶ ἢ τῶν ἀνδρῶν ξύνοδος, εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον, ἐς ὃ χρὴ ξυνιέναι, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσω τείχη μὲν καὶ νῆες οὐδ’ ἂν ἐγένοντο, εἰ μὴ δι’ ἀνθρώπων χεῖρας, τὰ δὲ χωρία ταῦτα ὑπὸ χειρῶν μὲν ἀνθρωπείων ἐφθάρη τὸ αὐτοσχέδια μὴ εἶναι ἀφαιρε- 3 θέντα, φύσεως δ’ εὖ ἤκοντα ἐπάξια τοῦ συμφοιτᾶν ἐς αὐτὰ ἐνομίσθη. γυμνά- 30 σια μὲν γὰρ καὶ στοαὶ καὶ κρήναι καὶ οἴκοι, τέχνη ταῦτα ἀνθρωπεία εἰργάσθη, καθάπερ τὰ τείχη καὶ αἱ νῆες, Ἀλφειὸς δὲ οὗτος καὶ ἵππόδρομος

2 πάνυ σφισι E | σμικρὰ A^{1pc} Q || 4 χαλεπαίνειν E FQ || 10 εἰ om. E
10–11 ἀπεκρίνω F || 12 τε om. E || 14 ὑπὲρ θάλατταν] ὑπερβαλαττίων Reiske¹
15 πλείστων εἰκὸς αὐτὴν FQ || 21 αὐταῖς Olearius : αὐτῆς Kayser² | δέοι A : δέη
Kayser^{1/2} : δεήσει Reiske¹ : om. E FQ | τελείας FQ || 24 ἀνθρώπους A || 25 ἦν
Par.1696^{2pc} : ἦ A E Q : ἦ F || 27 τοσοῦτο Q || 28 χεῖρας] χρείας FQ

καὶ στάδιον καὶ ἄλση πρὸ ἀνθρώπων δῆπου ἐγένετο, ὁ μὲν ἀποχρῶν ποτὸν εἶναι καὶ λουτρόν, ὁ δ' εὐρὺ πεδῖον ἐναγωνίσασθαι τοῖς ἵπποις, (τ)ὸ δ' ἐγκονίσασθαι καὶ διαδραμεῖν ἀθληταῖς διὰ τὸ παρέχεσθαι τινα ὄρον, αὐλῶνα σταδίου μῆκος, τὰ δὲ ἄλση στεφανῶσαι τοὺς νικῶντας καὶ τοὺς δρομικοὺς
 5 τῶν ἀθλητῶν γυμνάσαι. ταῦτα γάρ που καὶ Ἡρακλεῖ ἐνθυμηθέντι καὶ τὸ αὐτοφυὲς τῆς Ὀλυμπίας ἀγασθέντι ἐπάξιος ἐφάνη ὁ χώρος τῶν ἔτι νῦν **335 K.** σπουδαζομένων ἐνταῦθα.”

19. Ἡμερῶν δὲ τετταράκοντα διαλεχθεὶς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ πλείστα σπουδάσας “καὶ κατὰ πόλεις μὲν” ἔφη “διαλέξομαι ὑμῖν, ἄνδρες Ἕλληνες,
 10 ἐν πανηγύρεσιν, ἐν πομπαῖς, ἐν μυστηρίοις, ἐν θυσίαις, ἐν σπονδαῖς, ἐν σπουδαῖς (ἀστείου δὲ ἀνδρὸς δέονται), νῦν δὲ εἰς Λεβιάδειαν χρῆ καταβῆναι με, ἐπεὶ τῷ Τροφωνίῳ μῆπω ζυγγέγονα καίτοι ἐπιφοιτήσας ποτὲ τῷ ἱερῷ.” καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐχώρει δὴ ἐπ' Ἀρκαδίας οὐδενὸς λειπομένου τῶν θαυμαζόντων αὐτόν. τὸ δ' ἐν Λεβαδείᾳ στόμιον ἀνάκειται μὲν Τροφωνίῳ τῷ Ἀπόλ-
 15 λωνος ἐσβατὸν μόνον τοῖς ὑπὲρ χρησμῶν φοιτῶσιν, ὁράται δ' οὐκ ἐν τῷ ἱερῷ, μικρὸν δ' ἄνω τοῦ ἱεροῦ ἐν γηλόφῳ, ζυγκλείουσι δ' αὐτὸ σιδήρειοι ὀβελίσκοι κύκλῳ περιβάλλοντες, ἡ δὲ κάθοδος οἷα ἰζήσαντα ἐπισπάσασθαι. λευκῇ δ' ἐσθῆτι ἐσταλμένοι πέμπονται μελιττούτας ἐπάγοντες ἐν ταῖν
 20 χεροῖν μελίσματα ἐρπετῶν, ἃ τοῖς κατιοῦσιν ἐγχρίπτει. ἀναδίδωσι δ' ἡ γῆ τοὺς μὲν οὐ πόρρω, τοὺς δὲ πορρωτάτῳ· καὶ γὰρ ὑπὲρ Λοκροὺς ἀναπέμπον-
 25 ται καὶ ὑπὲρ Φωκέας, οἱ δὲ πλείστοι περὶ τὰ Βοιωτῶν ὄρια. παρελθὼν οὖν ἐς τὸ ἱερὸν “βούλομαι” ἔφη “καταβῆναι ὑπὲρ φιλοσοφίας.” ἀντιλεγόντων δὲ τῶν ἱερέων καὶ πρὸς μὲν τοὺς πολλοὺς λεγόντων, μὴ ἂν ποτε γόητι ἀνθρώ-
 30 πῳ παρασχεῖν ἔλεγχον τοῦ ἱεροῦ, πρὸς δὲ τὸν ἄνδρα πλαττομένων ἀποφρά-
 25 δας καὶ οὐ καθαρὰς χρῆσαι, τὴν μὲν ἡμέραν ἐκείνην διελέχθη περὶ τὰς πηγὰς τῆς Ἐρκύνης ὑπὲρ αἰτίας τοῦ μαντείου καὶ τρόπου (μόνον γὰρ ἐκεῖνο δι' αὐτοῦ χρᾶ τοῦ χρωμένου), ἐσπέρα δ' ὥς ἐγένετο, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ στόμιον μετὰ τῶν ξυνακολουθούντων νέων καὶ τέτταρας τῶν ὀβελίσκων ἀνασπάσας, **336 K.** οἱ ξυνέχουσι τὰς τῆς παρόδου κλεῖδας, ἐχώρει ὑποχθόνιος αὐτῷ τριβωνί,
 30 καθάπερ ἐς διάλεξιν ἑαυτὸν στείλας, οὕτω τι τῷ θεῷ φίλα πράττων, ὥς

T 8–17 Ἡμερῶν – ἐπισπάσασθαι resp. Eus. 44.1–4 (p. 198 des Places)

2 (τ)ὸ δ' Kayser^{1/2} : δ δ' **E** : δδ' **Q** : δ δ (sic) **A** : ὁ δ' **F** || **2–3** δ' ἐγκονίσασθαι] δεγκονίσασθαι **A** || **3** ὁρῶν **A** (ὄρον **A**^{1st}) || **8** Ὀλυμπίοις **E** || **9** καὶ om. **E** || **10–11** ἐν σπουδαῖς om. **FQ** || **13** ἐπ' Ἀρκαδίας] ἐπὶ Βοιωτίας Jacobs⁶ || **14–15** ἀπολλώνιος **F**^{ac1} || **15** μόνοις **FQ** || **18** ἐσταλμένος **Q** | μελιτούττας Olearius (Kayser^{1/2}) ἐπάγοντες **Q** : ἀπάγοντες **A E F** | τοῖν Cobet || **25** διελέχθη **F** || **27** αὐτὸ **F** (οὐ **F**^{2st}) **29** τὰς τῆς] τῆς τοῦ **E**

ἐπιστάντα τοῖς ἱερεῦσι τὸν Τροφώνιον εἰς ἐπίπληξιν τε αὐτοῖς καταστήναι ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἐς Αὐλίδα τε ἔπεσθαι κελεύσαι πάντας, ὡς ἐκεῖ ἀναδυσομένου θαυμασιώτατα ἀνθρώπων. ἀνέσχε γὰρ δι' ἡμερῶν ἑπτὰ, ὅσων μήπω τις τῶν ὑπελθόντων τὸ μαντεῖον, φέρων βιβλίον προσφορώτατον τῇ ἐρωτῇ. ὁ μὲν γὰρ κατήλθεν εἰπὼν “τίνα, ὦ Τροφώνιε, καὶ σὺ τὴν ἀρίστην 5 τε καὶ καθαρωτάτην φιλοσοφίαν ἡγήσῃ;”, τὸ δὲ βιβλίον τὰς Πυθαγόρου δόξας εἶχεν, ὡς καὶ τοῦ μαντείου τῇ σοφίᾳ ταύτῃ ξυντιθεμένου.

20. Ἀνάκειται τὸ βιβλίον τοῦτο ἐν Ἀνθίῳ καὶ σπουδάζεται διὰ (ταύτην) τὴν αἰτίαν, τὸ δὲ Ἀνθιον Ἰταλῶν τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. ταῦτα μὲν δὴ καὶ τῶν Λεβιάδειαν οἰκούντων ξυγχωρῶ ἀκροάσασθαι, περὶ δὲ τοῦ βιβλίου τούτου 10 γνῶμη ἀποπεφάνθω μοι, διακομισθῆναι μὲν αὐτὸ βασιλεῖ Ἀδριανῷ ὕστερον, ὅτε δὴ καὶ τινος τῶν τοῦ Ἀπολλωνίου ἐπιστολῶν (οὐ γὰρ δὴ πάσας γε), καταμεῖναι δὲ ἐς τὰ βασιλεία τὰ ἐν τῷ Ἀνθίῳ, οἷς μάλιστα δὴ τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν βασιλείων ἔχαιρεν.

21. Ἀφίκοντο δ' αὐτῷ καὶ Ἰωνίας οἱ ὁμιλῆται πάντες, οὓς ὠνόμαζεν 15 Ἀπολλωνιεύς ἢ Ἑλλάς, καὶ ξυμμιχθέντες τοῖς αὐτόθεν νεότης ἐγένοντο θαυμάσαι ἄξιοι τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐς τὸ φιλοσοφεῖν ὁρμῆς. ῥητορικὴ μὲν γὰρ ἀπέκειτο ἀμελουμένη καὶ σμικρὰ προσεῖχον τοῖς τὴν τέχνην ξυγκροτούσιν, ὡς μόνης διδάσκαλον τῆς γλώττης, ὠθίζοντο δὲ ἐπὶ τὴν ἐκείνου 20 φιλοσοφίαν πάντες. ὁ δ', ὥσπερ τοὺς Γύγας φασὶ καὶ τοὺς Κροίσους ἀκλείστους παρέχειν τὰς τῶν θησαυρῶν θύρας, ἵν' ἀπαντλεῖν εἴη τοῖς θεο- 337 K. μένοις, οὕτω παρείχε τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τοῖς ἐρώσιν, περὶ παντὸς ἐρωτῶν ξυγχωρῶν.

22. Διαβαλλόντων δ' αὐτὸν ἐνίων, ὅτι τὰς τῶν ἡγεμόνων ἐπιδημίας ἐκτρέπειτο καὶ ἀπάγει τοὺς ἀκροατὰς ἐς τὰς ἡσυχίας μᾶλλον, καὶ τινος 25 ἀποσκώψαντος μετελαύνειν αὐτὸν τὰ πρόβατα, ἐπειδὴν τοὺς ἀγοραίους

T 16–17 νεότης – ὁρμῆς aff. Phot. 335a17–18

1 εἰς] ὡς **E** || **2** Αὐλίδα] δ' αὐλίδα **E** || **3** ὅσων **A**^{1sl} **FQ**: ὅσον **A E** || **4** [**]τὸ **F** **5–6** καὶ σὺ τὴν ἀρίστην τε Westermann praeceunte Oleario (καὶ σὺ τὴν τε ἀρίστην): καὶ σὺ τὴν ἀρετὴν τε **A E**: καὶ σὺ τὴν τε ἀρετὴν **FQ**: καὶ σὺ τὴν ἀρτιωτάτην τε Kayser^{1A^{pp}}: καὶ σὺ τὴν ἀρτιωτάτην Kayser^{2T}: καλλίστην τε ἀρετὴν Jacobs^{4/6} || **6** καὶ τὴν καθαρωτάτην **A** || **6–7** εἶχε δόξας Aldina (Kayser^{1/2}) || **8** ἐν Ἀνθίῳ] ἐνανθίῳ **A**: ἐναντίῳ **A**^{1sl} || **8–9** (ταύτην) τὴν scripsi || **9** τῶν ἐν ἐπὶ **Q** || **10** γρ ἀκροάσθαι **A**^{1mg} **11** ἀπεφάνθω **A**^{ac1} **E** || **13** δὲ om. **FQ** || **15** Ἰωνίας] Ἀλεξανδρείας Valckenaer² **16** ἀπολλωνίους **FQ**: illegibile in **E** | ἐγένετο Phot. || **19** διδάσκαλον Reiske¹: διδασκάλου **A E FQ**: διδασκάλοις Reiske^{1/2} || **22** ἐρώσιν **A**^{1mg} **E**: ἐρωτῶσι **A FQ** ἐρωτῶν **E** || **24** τὰς om. **E** || **25** ἀπάγοι Par.1696^{pc} (ci. Reiske^{1/2})

- προσιόντας μάθη, “νὴ Δί,” εἶπεν “ἵνα μὴ ἐμπίπτωσι τῇ ποίμνῃ οἱ λύκοι.” τί δ’ ἐβούλετο αὐτῷ τοῦτο; τοὺς ἀγοραίους ὁρῶν ἀποβλεπομένους ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ προϊόντας ἐκ πενίας εἰς πλοῦτον ἀπεχθείας τε οὕτως ἀσπαζομένους, ὡς αὐτὸ τὸ ἀπέχθεσθαι πωλεῖν, ἀπήγε τοὺς νέους τοῦ ξυνεῖναι σφισι
- 5 καὶ τοὺς ξυγγενομένους αὐτῶν ἐνουθέτει πικρότερον, οἷον ἀποπλύνων βαφῆς ἀτόπου. διεβέβλητο μὲν γὰρ πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ δεσποτηρίων καὶ τῶν δεδεμένων τε καὶ ἀπολλυμένων οὕτω διετέθη πρὸς τὴν τέχνην, ὡς πάντα ταῦτα τῶν συκοφαντούντων καὶ τῶν δεινότητι ἐπηρεμένων ἡγεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῦ τυράννου.
- 10 **23.** Περὶ δὲ τὸν χρόνον, ὃν τῇ Ἑλλάδι ἐνεσπούδαξεν, ἐπέιχε τὸν οὐρανὸν διοσημεῖα τοιαύτη· τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον περιελθὼν στέφανος εἰκῶς ἱριδι τὴν ἀκτῖνα ἡμαύρου. ὅτι μὲν δὴ ἐς νεώτερα ἢ διοσημεῖα ἔφερε, δῆλα ἦν πᾶσιν, ὁ δ’ ἄρχων τῆς Ἑλλάδος καλέσας αὐτὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἐς Βοιωτίαν “ἀκούω σε,” εἶπεν “Ἀπολλώνιε, σοφὸν εἶναι τὰ δαιμόνια.” “εἰ γε” ἔφη
- 15 “ἀκούεις, ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπεια.” “ἀκούω” εἶπε “καὶ ξύμφημι.” “ἐπεὶ τοίνυν” ἔφη “ξυνομολογεῖς, μὴ πολυπραγμόνει θεῶν βουλᾶς· τουτὶ γὰρ ἡ τῶν ἀνθρώπων σοφία ἐπαινεί.” ἐπεὶ δὲ ἐλιπάρει τὸν Ἀπολλώνιον εἰπεῖν, ὅπη διανοεῖται (δεδιέναι γὰρ μὴ ἐς νύκτα μεταστῇ πάντα), “θάρρει,” ἔφη “ἔσται γάρ τι ἐκ τῆς νυκτὸς ταύτης φῶς.” **338 K.**
- 20 **24.** Μετὰ ταῦθ’ ὁ μὲν, ἐπειδὴ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἱκανῶς εἶχε δυοῖν ἐνδιατρίψας ἐτοῖν, ἔπλει ἐς Ἰωνίαν ξυνεπομένης αὐτῷ τῆς ἐταιρείας, καὶ τὸν μὲν πλείω χρόνον ἐφιλοσόφει περὶ τὴν Σμύρναν τε καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐπιὼν καὶ τὰς ἄλλας καὶ ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων ἀηδῆς δοκῶν, ἀλλὰ καὶ ποθεῖσθαι ἄξιος καὶ κέρδος μέγα τοῖς δεξιούσις.
- 25 **25.** Ἐώθουν δ’ οἱ θεοὶ Δομετιανὸν ἤδη τῆς τῶν ἀνθρώπων προεδρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Κλήμεντα ἀπεκτονῶς, ἄνδρα ὑπατον, ὃ τὴν ἀδελφ(ιδ)ῆν τὴν ἑαυτοῦ ἐδεδῶκει, πρόσταγμα δὲ ἐπεποίητο περὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τοῦ φόνου ἀκακείνην ἐς ἀνδρὸς φοιτᾶν. Στέφανος τοίνυν, ἀπελεύθερος τῆς γυναικός, ὃν ἐδήλου τὸ τῆς διοσημείας σχῆμα, εἶτε τὸν τεθνεῶτα

T 23–24 καὶ² – ἄξιος aff. Phot. 335a18–19

1 οἱ om. **Q** || **4** ἀπέχεσθαι **E** || **5** αὐτοῖς **A**^{1st} || **7** τῇ om. **Q** || **8** διετέθη] διετέθη τὸ **E** : διετέθειτο **F** || **10** ὃν ἐν τῇ **E F Q** || **11** διοσημεῖα **E Q** | περιελθὼν **E** || **12** διοσημεῖα **E F Q** || **17** post ἐλιπάρει comma ponit Reiske¹ | εἰπεῖν om. **Q** | ὅποι **Q** || **21** ἐταιρίας **A** || **23** ἀηδῆς εἶναι δοκῶν **E** | ποθεῖσθαι **E F Q** : ποθῆς **A** || **25** δομιτιανὸν **Q** **26** ὑπατον] ὑπ’ αὐτὸν **F** | ἀδελφ(ιδ)ῆν Olearius (et Gsell) : ἀδελφῆν **A E F Q** || **27** δὲ om. **F**^{ac2} | τῇν om. **Q** || **28** <πρὸ> τοῦ φόνου Grosso || **29** διοσημείας **F Q**

ἐνθυμηθείς, εἴτε πάντας, ὥρμησε μὲν ἴσα τοῖς ἐλευθερωτάτοις Ἀθηναίοις ἐπὶ
 τὸν τύραννον, ξίφος δ' ὑφείρας τῷ τῆς ἀριστερᾶς πῆχει καὶ τὴν χεῖρα
 ἐπιδέσμοις ἀναλαβὼν οἷον κατεαγυῖαν ἀπιόντι τοῦ δικαστηρίου προσελθὼν
 “δέομαί σου,” ἔφη “βασιλεῦ, μόνου· μεγάλη γάρ, ὑπὲρ ὧν ἀκρόαση.” οὐκ
 ἀπαξιώσαντος δὲ τοῦ τυράννου τὴν ἀκρόασιν ἀπολαβὼν αὐτὸν ἐς τὸν 5
 ἀνδρῶνα, οὗ τὰ βασιλεία, “οὐ τέθνηκεν” εἶπεν “ὁ πολεμιώτατός σοι
 Κλήμης, ὡς σὺ οἶει, ἀλλ' ἔστιν (εὖ ἐγὼ οἶδα) καὶ ξυντάττει ἑαυτὸν ἐπὶ σέ.”
 2 μέγα δ' αὐτοῦ βοήσαντος περὶ ὧν ἤκουσε, τετραραγμένῳ προσπεσὼν ὁ
 Στέφανος καὶ τὸ ξίφος τῆς ἐσκευασμένης χειρὸς ἀνασπᾶσας διήκε τοῦ
 μηροῦ πρὸς μὲν τὸν αὐτίκα θάνατον οὐ καιρίαν, πρὸς δὲ τὸν μετὰ ταῦτα οὐκ 10
339 K. ἄκαιρον. ὁ δ' ἐρρωμένος μὲν καὶ ἄλλως τὸ σῶμα, γεγονῶς δὲ περὶ τὰ πέντε
 καὶ τετταράκοντα ἔτη ξυνεπλάκη τρωθείς, καὶ καταβαλὼν τὸν Στέφανον
 ἐπέκειτο τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀρύττων καὶ τὰς παρειὰς ξυντρίβων πυθμένι
 χρυσῆς κύλικος αὐτοῦ κειμένης περὶ τὰ ἱερά, ἐκάλει δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν
 ἄρωγόν. συνέντες οὖν οἱ δορυφόροι κακῶς πράττοντος εἰσῆλθον ἀθρόοι καὶ 15
 τὸν τύραννον ἀπέκτειναν λειποθυμοῦντα ἤδη.

26. Ταῦτ' ἐπράττετο μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην, ἐωρᾶτο δ' Ἀπολλωνίῳ κατὰ
 τὴν Ἐφεσον. διαλεγόμενος γὰρ περὶ τὰ τῶν ζυστῶν ἄλση κατὰ μεσημβρίαν,
 ὅτε δὴ καὶ τὰ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐγίγνετο, πρῶτον μὲν ὑφῆκε τῆς φωνῆς οἷον 20
 δείσας, εἴτ' ἐλλιπέστερον ἢ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἡρμήνευσεν ἴσα τοῖς
 μεταξὺ λόγων διορώσι τι ἕτερον, εἴτα ἐσιώπησεν, ὥσπερ οἱ τῶν λόγων
 ἐκπεσόντες, βλέψας τε δεινὸν ἐς τὴν γῆν καὶ προβὰς τρία ἢ τέτταρα τῶν
 βημάτων “παῖε τὸν τύραννον, παῖε” ἐβόα, οὐχ ὥσπερ ἐκ κατόπτρου τινὸς
 εἰδῶλον ἀληθείας ἔλκων, ἀλλ' αὐτὰ ὁρῶν καὶ ξυλλαμβάνειν δοκῶν τὰ
 2 δρώμενα. ἐκπεπληγμένης δὲ τῆς Ἐφέσου (παρῆν γὰρ διαλεγομένην πᾶσα) 25
 ἐπισχὼν ὅσον οἱ διορῶντες, ἔστ' ἂν γένηται τι τῶν ἀμφιβόλων τέλος,
 “θαρρεῖτε,” εἶπεν “ὦ ἄνδρες, ὁ γὰρ τύραννος ἀπέσφακται τήμερον—τί λέγω
 τήμερον; ἄρτι, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἄρτι, περὶ τὸν καιρὸν τῶν ῥημάτων, οἷς
 ἐπεσιώπησα.” μανίαν δὲ ταῦθ' ἡγουμένων τῶν κατὰ τὴν Ἐφεσον καὶ βουλο-

1 ἐλευθερωτάτοις Ἀθηναίοις] ἐλευθερωτάτοις ποτὲ Ἀθηναίοις **FQ** : Ἀθηναίων
 ἐλευθερωτάτοις vel ἐλευρώταις (sic; voluit ἐλευθερώταις) Reiske² || 2 ὑφῆρας **Q**
 4 μεγάλη] μάλα **A** : μέγα (sic) **A**^{1sl} | ἀκούση **A** || 5 ἀξιώσαντος **F**^{ac2} || 7 εὖ **EFQ** : οὐ
A || 11 τὰ om. **Q** || 14 καὶ om. **A** || 15 συνέντες **Q** (συνέντες **Q**^{1mg}) | πράττοντες **E**
 16 λ[ε]ιποθυμοῦντα Kayser² || 17 ἔπραττε **Q** || 19 post βα (vocis βασιλείοις) deficit
A, medio in folio || 21 λόγων² | λόγου **E** || 26 post ἀμφιβόλων comma ponit
 Reiske¹ || 29 μανίαν] μαντείαν Reiske¹

μένων ἀληθεύειν αὐτόν, δεδιότων δὲ τὸν τῆς ἀκροάσεως κίνδυνον, “οὐ θαυμάζω” ἔφη “τῶν μήπω προσδεχομένων τὸν λόγον, ὃν μὴδ’ ἡ Ῥώμη γινώσκει πᾶσα. ἀλλ’ ἰδοὺ γινώσκει (διαφοιτᾷ γάρ) καὶ πιστεύουσι μὲν ἤδη μύριοι, πηδῶσι δ’ ὑφ’ ἡδονῆς δις τόσοι καὶ διπλάσιοι τούτων καὶ τετραπλά- 340 K.
 5 σοι καὶ πάντες οἱ ἐκείνῃ δῆμοι. ἀφίξεται τουτὶ τὸ ῥῆμα καὶ δεῦρο, καὶ τὸ μὲν {μῆ} θύειν ὑμᾶς ἐπ’ αὐτοῖς ἀναβεβλήσθω ἐς καιρόν, ὃν ἀπαγγεληθήσεται ταῦτα· ἐγὼ δὲ εἰμι προσευζόμενος τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ὧν εἶδον.”

27. Ἐτ’ ἀπιστουμένων τούτων ἦλθον οἱ τῶν εὐαγγελίων δρόμοι, μάρτυρες τῆς σοφίας τοῦ ἀνδρός· καὶ γὰρ ἡ τοῦ τυράννου σφαγὴ καὶ ἡ τοῦτο 10 ἐνεγκούσα ἡμέρα καὶ ἡ μεσημβρία καὶ οἱ κτείνοντες, πρὸς οὓς ἡ παρακέλευσις, οὕτως εἶχεν, ὥς οἱ θεοὶ τούτων ἕκαστα διαλεγομένων τῷ ἀνδρὶ ἀνέφαινον. τριάκοντα δ’ ἡμέραις μετὰ ταῦτα ἐπιστειλαντος αὐτῷ τοῦ Νέρουα τὴν μὲν ἀρχὴν ἤδη τῶν Ῥωμαίων ἔχειν θεῶν τε βουλαῖς κάκεινου, κατασχεῖν δ’ ἂν αὐτὴν ῥᾶον, εἰ ξυμβουλος αὐτῷ ἔλθοι, τὸ μὲν αὐτίκα ἐκεῖνο γράφει πρὸς 15 αὐτὸν αἰνιγμα, “ξυνεσόμεθα, ὦ βασιλεῦ, χρόνον ἀλλήλοις πλείστον, ὃν μῆτε ἡμεῖς ἐτέρου, μῆτ’ ἄλλος ἡμῶν ἄρξει,” ξυνιείς ἴσως ἑαυτοῦ τε ὥς μετ’ οὐ πολὺ μετασθησόμενον ἀνθρώπων, Νέρουα τε ὥς χρόνον βραχὺν ἄρξοντος· ἐς ἐνιαυτὸν γὰρ καὶ μῆνας τέτταρας τὰ τῆς βασιλείας αὐτῷ προὔβη σωφρονεστάτῳ δόξαντι.

28. Ἵνα δὲ μὴ ἀμελῶν φαίνοιτο φίλου τε ἀγαθοῦ καὶ ἄρχοντος, ξυνέθηκε μετὰ ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν σύμβουλον τῶν ἀρχικῶν καὶ καλέσας τὸν Δάμιν “σοῦ” ἔφη “δεῖται ταῦτα· τὰ γὰρ ἀπόρρητα τῆς ἐπιστολῆς γέγραπται μὲν πρὸς τὸν βασιλέα, ἔστι δ’ οἷα ἢ ὑπ’ ἐμοῦ λέγεσθαι ἢ διὰ σοῦ.” καὶ ὁψὲ ὁ Δάμις ξυνεῖναι φησι τῆς τέχνης· τὴν μὲν γὰρ ἐπιστολὴν ἄριστά τε 25 αὐτῷ καὶ ὑπὲρ μεγάλων ξυγγεγράφθαι, πεμφθῆναι δ’ ἂν καὶ δι’ ἐτέρου. τίς οὖν ἡ τέχνη τοῦ ἀνδρός; πάντα τὸν χρόνον, ὃν ἐβίω, λέγεται θαμὰ ἐπιφθέγγεσθαι “λάθε βιώσας, εἰ δὲ μὴ δύναιο, λάθε ἀποβιώσας.” ἀπάγων οὖν ἑαυτοῦ τὸν Δάμιν, ἵνα μὴ ὑπὸ μάρτυσι καταλύοι, τὴν ἐπιστολὴν ἐσκήψατο καὶ τὸ ἀναφοιτῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν Ῥώμην. αὐτὸς μὲν δὴ παθεῖν τι ἀπιῶν

341 K.

T 12–19 τριάκοντα – δόξαντι resp. Sync. p. 423.5–7 Mosshammer, Cedr. 1.431.9–10 || **27** λάθε¹ – ἀποβιώσας aff. Phot. 331a22–23; laud. Phot. 9b40–42

1 ἀληθεύειν αὐτόν **E FQ** : ἀληθεύειν αὐτὸν μὲν Marc.XI.29 Par.1696 : μὲν ἀληθεύειν αὐτόν Reiske² (et Kayser²) : μὲν αὐτὸν ἀληθεύειν Kayser¹ : αὐτὸν μὲν ἀληθεύειν Miller || **2** τῶν] τῷ **E** || **4** δ’ om. **F** || **6** μῆ del. Olearius || **13** τῶν] τὴν **E** || **14** αὐτὴν] αὐτῷ **E** || **15** ὃν] ὧν **E** || **17** (ἐξ) ἀνθρώπων Wesseling || **27** λάθε¹] λάβε **E** | δύναιο om. Phot. | ἀποβιώσας] ἀποθανών Phot. 331a (ἀποβιώναι λαθόντα Phot. 9b in paraphrasi) || **29** αὐτὸς] οὗτος Reiske¹

αὐτοῦ φησιν οὐδὲ εἰδῶς τὰ μέλλοντα, τὸν δ' εὖ εἰδῶτα μηδὲν μὲν οἱ εἰπεῖν, ὥνπερ εἰώθασιν οἱ μηκέτ' ἀλλήλους ὀψόμενοι (τοσοῦτον αὐτῷ περιεῖναι τοῦ πεπεισθαι, ὅτι αἰεῖ ἔσται), παρεγγυῆσαι δὲ ὧδε. “ὦ Δάμι, κὰν ἐπὶ σεαυτοῦ φιλοσοφῆς, ἐμὲ ὄρα.”

29. Τὰ μὲν δὴ ἐς Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα Δάμιδι τῷ Ἀσσυρίῳ ἀναγε- 5
γραμμένα ἐς τόνδε τὸν λόγον τελευτᾷ. περὶ γὰρ τρόπου, καθ' ὃν ἐτελεύτα (εἴ
γε ἐτελεύτα), πλείους μὲν λόγοι, Δάμιδι δὲ οὐδεὶς εἴρηται. ἐμοὶ δὲ οὐδὲ
τοῦτο χρὴ παραλελείφθαι. δεῖ γάρ που τὸν λόγον ἔχειν τὸ ἑαυτοῦ πέρας. οὐδ'
ὑπὲρ ἡλικίας τοῦ ἀνδρὸς εἴρηται οὐδὲν τῷ Δάμιδι, ἀλλὰ τοῖς μὲν ὀγδοήκον-
τα, τοῖς δ' ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα, τοῖς δὲ καὶ πρόσω τῶν ἑκατὸν ἐλθεῖν 10
γηράσκων πᾶν τὸ σῶμα καὶ ἄρτιος, νεότητος δὲ ἡδίων. ἔστι γάρ τις ὥρα καὶ
περὶ ρύτισιν, ἥ μάλιστα περὶ ἐκείνον ἦνθησεν, ὡς εἰκόνες τε δηλοῦσι τοῦ
ἀνδρὸς ἐν τῷ Τυανάδε ἱερῷ καὶ λόγοι μᾶλλον ὑμνοῦντες τοῦ Ἀπολλωνίου
τὸ γῆρας ἢ τὴν Ἀλκιβιάδου ποτὲ νεότητα.

30. Τελευτῆσαι δ' αὐτὸν οἱ μὲν ἐν Ἐφέσῳ θεραπευόμενον ὑπὸ δυοῖν 15
δμωαῖν. τεθνάναι γὰρ ἤδη οἱ ἀπελεύθεροι, περὶ ὧν κατ' ἀρχὰς εἶπον. ἐλευ-
θερώσαντα δὲ τὴν ἐτέραν αἰτίαν πρὸς τῆς ἐτέρας ἔχειν, ἐπεὶ μὴ τῶν αὐτῶν
ἡξιώτο, τὸν δ' Ἀπολλώνιον “καὶ δουλεῦσαι” φάναι “προσθήκει σε αὐτῇ-
τουτὶ γάρ σοι ἀγαθοῦ ἄρξει.” τελευτήσαντος οὖν ἡ μὲν δουλεύειν ἐκείνη, ἡ δ'
342 K. ἐκ μικρᾶς αἰτίας ἀποδόσθαι αὐτὴν καπὴλῳ, παρ' οὗ πρίασθαι τις οὐδ' 20
εὐπρεπὴ οὔσαν, ἀλλ' ἐρῶν οὗτος καὶ χρηματιστὴς ἱκανὸς ὧν γυναῖκά τε
2 ἀνειπεῖν καὶ παιδάς ἐξ αὐτῆς ἐγγράψαι. οἱ δ' ἐν Λίνδῳ τελευτῆσαι αὐτὸν
παρελθόντα ἐς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ εἶσω ἀφανισθέντα, οἱ δ' ἐν Κρήτῃ
φασὶ θαυμασιώτερον ἢ οἱ ἐν Λίνδῳ. διατρίβειν μὲν γὰρ ἐν τῇ Κρήτῃ τὸν
Ἀπολλώνιον μᾶλλον ἢ πρὸ τούτου θαυμαζόμενον, ἀφικέσθαι δ' ἐς τὸ ἱερὸν 25

T 6–296.19 περὶ – ἡξιούντο resp. Phot. 9b38–43 || **6–7** εἴ γε ἐτελεύτα aff. Eus. 44.37 (p. 200 des Places) || **15–295.10** Τελευτῆσαι – ἄνω resp. Eus. 44.24–30 (p. 200 des Places)

2 ὥνπερ Reiske² : ὥσπερ **EFQ** || 3 αἰεῖ] ἄν **Q** || 4 φιλοσοφεῖς **E^{uv}** || 11 γηράσκων **E**
FQ : γηράσκων (μὲν, ἐρρωμένος δὲ) vel (μὲν, ἀκέραιος δὲ) Reiske¹ (illud et Reiske²) :
ἀκέραιος ὧν Kayser^{1APP} Kayser^{2T} (ἀκέραιος iam Reiske¹) : ἀνηβᾶσκων Westermann :
ἡβᾶσκων Jones | ἄρτιος νεότητος δὲ ἡδίων] ἄρτιος δὲ (καὶ) νεότητος ἡδίων Miller
12–13 τοῦ ἀνδρὸς] τάνδρὸς Aldina (Kayser^{1/2}) || **13** Τυανάδε ἱερῷ] τύανα διετρώ
F^{acuv}2 || **13–14** τοῦ Ἀπολλωνίου τὸ γῆρας **E** : τὸ ἀπολλωνίου γῆρας **FQ** || **15** ἐν om.
Q || **16** οἱ ἀπελεύθεροι] οἱ (dativus singularis) ἀπελευθέρω (dualis) Bentley || **18** σε
αὐτῇ **E** : σεαυτῇ **FQ** || **20** αὐτὸν **F** || **23** post κρή (vocis Κρήτῃ) deficit **E**, in cuius
locum succedunt eius apographa **MP** || **24** ἡ οἱ] οἱ **MP^{ac}** : ἡ **P^{pc}**

τῆς Δικτύννης ἁωρί· φυλακὴ δὲ τῷ ἱερῷ κυνῶν ἐπιτέτακται φρουροὶ τοῦ ἐν αὐτῷ πλούτου, καὶ ἄξιοῦσιν αὐτοὺς οἱ Κρήτες μήτε τῶν ἄρκτων μήτε τῶν ὠδε ἀγρίων λείπεσθαι· οἱ δ' οὐθ' ὑλακτεῖν ἤκοντα σαίνειν τε αὐτοὶ προσ-
 5 βόντες αὐτὸν ὡς γόητα καὶ ληστήν δῆσαι μείλιγμα τοῖς κυσὶ προβεβλήσθαι
 τι ὑπ' αὐτοῦ φάσκοντες, ὁ δ' ἄμφι μέσας νύκτας ἑαυτὸν λύσαι, καλέσας δὲ
 τοὺς δῆσαντας, ὡς μὴ λάθοι, δραμεῖν ἐπὶ τὰς τοῦ ἱεροῦ θύρας, αἱ δ' ἀνεπετά-
 σθησαν, παρελθόντος δὲ εἴσω τὰς μὲν θύρας ξυνελθεῖν, ὥσπερ ἐκέκλειντο,
 βοῇν δὲ ἄδουσῶν παρθένων ἐκπεσεῖν. τὸ δὲ ἄσμα ἦν “στεῖχε γὰς, στεῖχε ἐς
 10 οὐρανόν, στεῖχε,” οἷον “ἴθι ἐκ τῆς γῆς ἄνω.”

31. Περὶ ψυχῆς δέ, ὡς ἀθάνατος εἴη, ἐφιλοσόφει ἔτι, διδάσκων μὲν, ὅτι ἀληθὴς ὁ ὑπὲρ αὐτῆς λόγος, πολυπραγμονεῖν δὲ μὴ ξυγχωρῶν τὰ ὠδε μεγάλα. ἀφίκετο μὲν γὰρ ἐς τὰ Τύανα μεῖράκιον θρασὺ περὶ τὰς ἔριδας καὶ μὴ
 15 ξυντιθέμενον ἀληθεῖ λόγῳ, τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου ἐξ ἀνθρώπων μὲν ἤδη
 ὄντος, θαυμαζομένου δ' ἐπὶ τῇ μεταβολῇ καὶ μὴδ' ἀντιλέξει θαρροῦντος
 μηδενός, ὡς οὐκ ἀθάνατος εἴη, λόγοι μὲν οἱ πλείους ὑπὲρ ψυχῆς ἐγίνοντο
 (καὶ γὰρ νεότης τις ἦν αὐτόθι σοφίας ἐρώντες), τὸ δὲ μεῖράκιον οὐδαμῶς τῇ
 τῆς ψυχῆς ἀθανασία ξυντιθέμενον “ἐγώ,” ἔφη “ὦ παρόντες, τουτονὶ μῆνα
 20 δέκατον Ἀπολλωνίῳ διατελῶ εὐχόμενος ἀναφῆναί μοι τὸν ὑπὲρ ψυχῆς
 λόγον,” ὁ δ' οὕτω τεθναίῃ, ὡς μὴδ' ἐφίστασθαι δεομένῳ, μήθ' ὡς ἀθάνατος
 εἴη, πείθειν. τοιαῦτα μὲν τὸ μεῖράκιον τότε, πέμπτη δὲ ἀπ' ἐκεῖνης ἡμέρᾳ
 2 περὶ τῶν αὐτῶν σπουδάσαν κατέδαρθε μὲν οὗ διελέγετο, τῶν δὲ ξυσπου-
 दाζόντων νέων οἱ μὲν πρὸς βιβλίοις ἦσαν, οἱ δ' ἐσπούδαζον γεωμετρικοὺς
 ἐπιχαράττοντες τύπους τῇ γῇ, τὸ δ' ὥσπερ ἐμμανὲς ἀναπηδήσαν ὠμόπυον

Τ 4–10 οἱ – ἄνω resp. Eus. 8.23–25 (p. 120 des Places) || 7–9 δραμεῖν – ἦν resp. Eus. 44.30–32 (p. 200 des Places) || 9–10 στεῖχε γὰς – στεῖχε aff. Eus. 44.32 (p. 200 des Places)

1 Δικτύννης Olearius || **2** πλούτῳ **M** || **3** ὠδε suspectum | αὐτοὶ **MP**^{1pcuv} **Q**^{1pcuv} : αὐτὸν **P**^{acuv1} **Q**^{acuv1} : om. **F** || **5** προσβεβλήσθαι **M** || **7** θύρας] πύλας **MP** || **8** ἐκέ- κληντο **F**^{ac2} : ἐκέκλιντο **Q** || **9–10** στεῖχε γὰς, στεῖχε ἐς οὐρανόν, στεῖχε] στεῖχε, γὰς στεῖχε, ἐς οὐρανόν στεῖχε Reiske² : στεῖχε γὰς, στεῖχε <δ> ε(ι)ς (εις habet Eus.) οὐρανόν, στεῖχε Holland || **9** γὰς om. Eus. | στεῖχε²] στεῖχ[**] **F**^{ac1} || **10** στεῖχε οἷον ἴθι ἐκ τῆς γῆς ἄνω ut scholium del. Reiske¹ || **11** ἔτι οὕτω Reiske¹ : “ἔτι non placet, neque magis οὕτω quod aliquando ei substituebam” Reiske² || **12** περὶ **P** | ξυγχωρῶν τὰ] ξυγχωροῦντα **M** || **19** ἀναφανῆναί **P** : ἀναγραφῆναί **M** | περὶ **MP** || **20** τεθναίῃ] τέθνηκεν Jacobs⁶ | μὴδ' **FQ** : μὴ **MP** | μήθ' **MPF** : μὴδ' **Q** || **22** περὶ τῶν αὐτῶν σπου- दाζάντων] περισπουδασάντων **Q** | αὐτοῦ **M** || **24** τόπους **Q**

ἰδρώτι τε πολλῶ ἔρρειτο καὶ ἐβόα “πέιθομαί σοι.” ἐρομένων δ’ αὐτὸ τῶν παρόντων, ὃ τι πέπονθεν, “οὐχ ὁράτε” ἔφη “ὕμεις Ἀπολλώνιον τὸν σοφόν, ὡς παρατυγχάνει τε ἡμῖν ἐπακροώμενος τοῦ λόγου καὶ περὶ ψυχῆς ῥαψωδεῖ θαυμάσια;” “ποῦ δ’ οὗτος;” ἔφασαν “ὡς ἡμῖν γε οὐδαμοῦ φαίνεται καίτοι
 3 βουλομένοις ἂν τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ πάντων ἀνθρώπων ἀγαθὰ ἔχειν.” καὶ τὸ 5
 μεράκιον “ἔοικεν ἔμοι μόνῳ διαλεξόμενος ἥκειν ὑπὲρ ὧν μὴ ἐπίστευον. ἀκούετ’ οὖν, οἷα τῷ λόγῳ ἐπιθειάζει.

‘ἀθάνατος ψυχὴν κούχρημα σόν, ἀλλὰ προνοίης,
 ἢ μετὰ σῶμα μαρνανθέν, ἅτ’ ἐκ δεσμῶν θεὸς ἵππος,
 ῥηϊδίως προθοροῦσα κεράννυται ἡέρι κούφῳ,
 δεινὴν καὶ πολὺτλητον ἀποστέρξασα λατρείην.
 σοὶ δὲ τί τῶνδ’ ὄφελος, ὃ ποτ’ οὐκέτ’ ἐὼν τότε δόξεις;
 ἢ τί μετὰ ζωοῖσιν ἐὼν περὶ τῶνδε ματεύεις;”

10

καὶ σαφῆς οὗτος Ἀπολλωνίου τρίπους ἔστηκεν ὑπὲρ τῶν τῆς ψυχῆς ἀπορρήτων, ἵν’ εὐθυμοὶ τε καὶ τὴν αὐτῶν φύσιν εἰδότες, οἱ τάττουσι Μοῖραι, 15
344 K. πορευοίμεθα. τάφῳ μὲν οὖν ἢ ψευδοταφίῳ τοῦ ἀνδρὸς οὐδαμοῦ προστυχῶν οἶδα, καίτοι τῆς γῆς, ὅποσιν ἐστίν, ἐπελθὼν πλείστην, λόγοις δὲ πανταχοῦ δαιμονίοις. καὶ ἱερὰ Τυανάδε βασιλείοις ἐκπεποιημένα τέλεσιν. οὐδὲ γὰρ βασιλεῖς ἀπηξίουσαν αὐτὸν ὧν αὐτοὶ ἡξιοῦντο.

F 15–16 ἵν’ – πορευοίμεθα fort. imit. Pl. R. 621d2–3

T 8–13 ἀθάνατος – ματεύεις aff. *AP* Appendix, Oracula 258 || **8–11** ἀθάνατος – λατρείην aff. Tz. in *Hom. Il.* 1.3.27–30 (Apollonio tribuens) || **16–17** τάφῳ – πλείστην resp. Eus. 8.23–24 (p. 120 des Places), 44.33–34 (p. 200 des Places) || **16–17** τάφῳ – οἶδα resp. Phot. 9b42–43

1 ὑδρώτι **M** | καὶ ἐβόα om. **P**^{ac2} || **4** post ἔφασαν desinit **F** in fine folii; cetera in folio novo supplevit manus recentior, cuius lectiones non notavi || **6** fortasse ἐφκει διαλεγόμενον (sic) **MP** || **7** ἐπιθιάζει **M** : ἐπιθυάζει **P**^{ac2} || **8** ἀθάνατος ἢ ψυχὴ **MP** προνοίης **Q** Tz. *AP* : προνοία (= προνοία) **MP** : προνοίας Kayser ex **P** (ut falso opinatur) || **10** κούφον **M** : κούφη Tz. || **12** δὲ] δὴ **Q** || **13** ματεύεις *AP* (ci. Scaliger Morel) : μαστεύεις **MP** **Q** || **17** γῆς] σιγῆς **M**^{ac} || **17–18** λόγοι – δαιμόνιοι Salmasius || **18** ἱεροῖς Reiske¹

LECTIONES VARIANTES MINORES

1.3 θνησιδίων C || **6** ἀσπάζοιτο C^{ac1} || **8** ὅπ[*] A^{ac1} || **2.3** σφησιν C || **4** ἀπόρρ[*]τα F^{ac1} || **17** ὑγειῶς C || **3.8** τὸ[*] E^{ac} | προαισθέσ[*]αι A^{ac1} || **4.13** προσέτοξε E διοτρίβας E || **14** ἀπαγγελίας F^{ac1} || **15** δεξιῶς[*] C | [*] γε C || **19** τῶν τὸν A^{ac1} **20** ξυνθῆναι C || **5.2** φίλομαθετέροις A^{ac1} || **4** ἔθνη F^{ac1} | ὁμόνυμος E || **7** ἐξαλάττων E || **8** τίς] της (sic) E^{ac1} | προτεὺς E || **13** προγνῶντα E^{ac1} || **17** κ[*]ραι F^{ac1} **6.3** αἰθέρει C || **7** ἔστι a E³ rubricatum (sed iam habebat E¹ ut vid.) || **8** πηγῇ F^{ac} : πηγῇ (sic) F^{pc} | fortasse ψυχρῳ E^{ac} || **10** ἀποσκήπητη E^{ac1} || **7.2** εὐθύδιμον C^{ac1} **5** ὀθόνη E || **10** νεανικότεραι E || **16** ἀφροδισίων C || **8.5** ἐρυθμισμένοι A : ἐρρυ[*]μισμένοι F^{ac} || **9** πετωμένους C || **12** μὴν[****] F || **13** τοῦ om. E^{ac1} **16** ἐρωμένον C || **17** οὐδὲ νοσεῖν ἐώσι in margine iterat E³ || **18** βρόσσεις E^{acuv2} **9.7** εἶχεν (sic) F^{ac1} || **9** ἀσύριον E || **10** ἥκον] οἶκον F^{ac1} || **10.1** βομῶ E || **7** ἔχεν A^{ac1} || **8** οὗτος A^{ac1} | ἀφθονος F^{acuv} || **14** γάρ F^{1sl} (om. a.c., ut vid.) || **21** ἀκωλάστως F^{ac1} || **26** κίληκος E | θεοὶ om. E^{ac1} || **11.8** οὐ] ο[*]ύ F || **9** δίχη] δίχη[*] F^{ac} **11** φιλοσοφ[*]ς A^{ac1} || **24** θ[*]ὸς A^{ac1} || **12.2** ταυρηδων (sic) F^{ac1} || **7** αἰγεί E^{ac1} **7–8** συγγραπται F^{ac1} (γέ s.l.) || **23** σὺ] σ[*] E^{ac2} || **26–27** μετερύθμισε E^{ac1} **13.1** κώμης F^{ac1} || **2** εὖ om. E^{ac1} || **4** μικρὰ] μακρὰ F^{ac1} || **13** μεираκίω F **18** ἐσυκοφάντισεν F^{ac1} | ψευδῇ[*] F || **14.7** μνημονιζὼν E || **18** ἐλέξεις F^{ac1} **15.6** ἐξήρηιτ' E || **7** ὀρχιστῶν C || **15** ἐκκαπειλευθείη C | δῆ] δ[*] F^{ac1} **22** ξυναπῶλεισθαι C || **24** βομῶν E^{ac2} || **16.2** ξυνερυῖναι E^{ac2} || **5** σιτοκαπεῖλοις C **6** γάρ om. E^{ac1} || **6–7** πεποιείσθε F^{ac1} || **8** σίτου[****] F || **11** ἀσύριοι E || **17** γῆι F^{ac1} | ἀσυρίω E || **17.13** [*]ἐρωτᾶν F || **18.3** τὸ ὑπὲρ] τ[**]πὲρ E^{ac1} **7** προσπεφυκοῖτα F^{ac1} || **8** σκήπτρου E || **19** σόσα E^{ac2} || **19.13** εἰς] [*] F^{ac1} **17** καδδουσίω E || **20.1** ὅ τι] ὅτ[*] (ἔταν?) F^{ac1} || **2** τὸ] [*]ο E^{ac2} || **3** ἀναγρ[*]ψαι E^{ac2} || **18** ζεύμματα E || **23** ῥέοντες[*] E^{acuv} || **21.14** τουτονὶ F^{ac1} || **22.2** οἱ om. F^{ac1} ἀρ[*]μάξης A^{ac1} || **25** πάνυ] υ partim erasum F || **23.10** ἀπεσφ[*]αγμένη (ἀπεσφραγμένη?) F || **26** ἐννάτην E || **24.3** ἐνιαυτοὺς F^{ac1} | ἀτελῇ] ἀτελ[*] (ἀτελεῖ?) F^{ac1} || **8** ἐνουπνίου E^{ac2} || **12** ξυμβάλεται E || **15** ὡς¹ om. F^{ac1sl} || **19** ἰχθύς] [***]χθὺς F^{ac1} || **25.1** οὖν om. F^{ac1sl} || **11** ξυνοδὰ E || **23** γένος om. F^{ac1sl} || **26.1** καί] [*]καὶ E^{ac} **8** θαλλάττιον E | ἐλαιγείον (sic) E || **27.6** εὖρον] [*]ρον A^{acuv1} || **9** ὑποτείχει E **14** σήραγκα A || **28.5** σαππειρίνη Phot.AM 324a Phot.A 332a (σαπφ- Phot.A²M² 324a Phot.A² 332a) || **29.2** ἐπ[*]τηδεύει E^{ac2} || **5** δραμ[**] E^{ac2} || **21** μὲν] μὲν[***] (μὲν μὲν fuit, ut vid.) E || **30.20** πρώϊν F || **31.26** ἴσα] ἴσα E^{pcuv} || **27** post ταύτη signum †, in mg. ἐκ τοῦδε λείπει F³ || **29** ἐβουλήθην E | ὄνυχος E^{acuv2} || **32.6** δῶλ] ἴρα F || **8** κωνωνὸς F^{ac1} || **14** εἰ] εἰ[*] E^{ac} || **33.11** γυναικονίτιδας A || **12** ἀφροδιάειν E^{ac2} || **13** γυναικονίτιδες A || **34.10** χάρυβδ[**] F^{ac1} || **16** ἐρασχιρήματα F^{acuv1} **21** προσείπη¹] προσείπει E^{ac1} || **35.12** ὀλύπια F^{ac1} || **16** διατεθεῖναι F || **20** τοῦμόν] τοῦ μὲν E^{ac1} || **22** ἀφήξομαι A^{acuv1} || **36.16** γυναικονίτιν A || **38.7** τείχει A^{ac1} **8–9** λακεδαιμωνίων F^{ac} || **20** προσπλ[*]σαντες E^{ac3} || **39.3** γένονται E || **11** ὁ] [*] (fort. ὦ) E^{ac2} || **40.4** κόμα A^{ac1} || **7** εὐωδετέρας A^{ac1} || **14** μαιώτην F^{ac1} **18** ἀροματοφόρω A || **41.9** δεθείη] δὲ θείη F^{ac1} || **17** καλλιὰς E || **42.1** ἐμπούσης A **2** ἐμπούσση A || **27** [*]ρόμην E^{ac2} || **43.4** μηλήσιον A^{ac1} || **8** ἐκ νυκτός] ἐκνυτός E

ποιμ[*]σιν F^{ac} || 12 εἰ[¹] [*]i F^{ac1} || 20 ἀπηγγεῖλαι F^{ac1} || 24 ἦν [*]ἦν F
 44.8 [*]ίχονται F^{ac2} || 14 τί[*]α A^{ac1} || 45.2 δ' om. F^{ac1} || 4 προβαίνων F^{ac1}
 18 τῷ F^{ac1} || 25 ἰνδικῶν E^{ac1} || 27 ἀσύριον E || 46.3 ὠργίους F^{ac} || 17 νίσσης F^{ac1}
 20 ὠνομάζοιτο E || 21 πέτον[2]ται E || 23 προδρομῷ F^{ac} || 47.6 ἰόντι οἱ ἰόντιοι A
 48.6 ἦν[*]οχος E^{ac2} || 12 φάρυγα F^{ac2} || 25 χρεῖται E^{ac1} || 49.4 ὁ [*]δ F || 8 ἦρ[*]ξέ
 F || 14 ὁ om. F^{ac1} | τῷ δὲ φύεσθαι F^{ac1} || 30 πεληγνοῖ E^{ac2} || 50.4 λευκότητατο E^{ac}
 30 βούλλονται E || 51.1 λαιαινῶν F^{ac2} || 13 οἱ F^{ac} || 17 [*]γῶ F^{ac1}
 52.11 μέγ[*]στοι A^{ac1} || 13 ῶ E || 23 ἐλλάττους E || 24 μιζόνων F^{ac2} | διαπορίαν
 Phot.M | ἥττων E^{ac1} || 53.28 ἐπάγην E^{ac2} || 29 χεῖσι F^{ac2} || 56.6 τήν² om. E^{ac1}
 20 συγκεράνυσιν E || 57.6 ἀνθρώπια E || 12 ἀναρυθμιζέιν E || 13 ἡγόμεθα E^{ac1}
 18 τις] τες E^{acuv1} || 25 ἐν] ἐν E^{ac2} || 58.4 δείπου E || 11 καθεῖσθαι E^{ac2} || 15 τὸ τῷ
 F^{ac1} || 25 ἰλίω E^{ac2} || 59.1 αὐτ[*] E^{ac2} || 20 αὐτος (sic) A^{ac1} || 27 μήτρα E
 60.2 ἀναδῆσθαι A || 17 ἥττηθ[*] E^{ac2} || 61.2 αὐτὸν E^{ac1} || 9 μυρίνη E^{ac2}
 29 ὁμοδαίτα A^{ac1} || 62.7 θειντατον A^{ac1} || 13 οἶμαι [*]μαι E^{ac2} || 25 ἀνκρατῆς E
 χρημαστῆς E || 63.1 ἀναφαίν[*]ται A^{ac1} || 4–5 διδασκαλον A^{acuv1} || 10 μηδεμ[*]αν
 A^{ac1} || 11 φήβων E^{ac1} || 26 γεγεγονότι A || 64.11 εὐνθες F^{ac} || 65.17 συνείραντο E
 24 ἐπεσήμηνεν E^{ac1} || 66.6 βροταί A^{ac1} || 11 ἐπιέπισπώμενος (sic) E || 67.9 ἡξίονα
 E^{ac1} || 11 καθαδῆσει E^{ac1} || 68.16 post κακοπραγίας iterat ἀνακουφιζόμενοι αὐτοὶ (sic)
 A, linea deletiv || 25 ξυμβάλλονται E^{ac2} || 26 ἀπορύψηται F || 69.1 χρησιμῶδαις (sic)
 E || 3 ἀμφι[*]ρέως E^{ac2} || 12 ἀποφθέγεται E^{ac2} || 27 ἡρώτα E^{ac2} || 72.3 γὰρ om. A^{ac1}
 10 οἰκοδομημένας E || 11 τετραρῦμοις E F || 73.7 πρ[*]μοια F^{ac} || 11 αὐτῷ E^{ac1}
 13 οὔρια F (αι F^{Isl}; αἱ fecit F²) || 17 γὰρ om. F^{ac1} || 18 σβεστηριον (sic) F^{ac1}
 24 διεξελθ[*] F^{ac1} || 74.16 κιννάκιννάμωμον (sic) E || 75.9 λαφύουσιν E
 16–17 βροστρύχους F^{ac} || 25 ἀπὸ om. E^{ac1} | θαλάσσης A || 76.2 δῶνακες E
 19 φοληδωτοὶ E^{ac1} || 20 σοφότερον E || 77.2 θῆρω E^{ac1} || 6 γενιάσκουσι E
 78.11 τὸν] τῶν E^{ac1} || 15 δὲ om. E^{ac1} || 79.9 [*]αμῆλω A^{ac2} || 10 λοιπῶν E^{ac1}
 19 ἀκούων A^{ac1} || 27 τῷ] τὸ E^{ac1} || 80.9 ἀπολισθηκόσιν E || 18 ὀργυνῶν F
 21 φρέαστος E^{ac} || 81.1 διττῷ E^{ac1} || 20 ὑποστρωννύναι E | μετωροπορουντας E
 82.11 τὸ om. E^{ac1} || 84.19 ὦιν E || 86.4 στορίαν F || 18 γάγχι E || 87.7 μήρην
 E^{ac1} || 9 δοκιμότητοι E || 15 παρανομήματα E || 88.9 τιθασσεύνωντων F
 11–12 κατελιθώδη E || 13 ἐπαιν[*]έτου F || 89.4 γεναῖον A || 90.8 δόκημον E
 24 γαι E | σοφότατοι E || 91.9 παρήλλατε A : παρήλαττε E || 11 ὑπερβλύζων E
 17 θάρυβος E || 92.5 ὥραι [*]ραι (fort. αιραι) A^{ac1} || 24 παρ' Ἑλλήσι] παρῥέλλησι
 (sic) E || 94.10 τούτους] αὐτοὺς E^{acuv1} || 14 τετραγόνων E^{acuv1} || 21 καταλειφῆναι A
 23 αὐτῷ E^{ac1} || 27 ἐσπαινοῦμεν E^{ac1} || 95.16 ἐκείνων E^{ac1} || 96.16 ζύγκλειδας E
 97.12 χρόνων E^{ac1} || 98.14 θάλλατταν E || 100.4 ἐταίρω E^{ac1} || 17 ἕτερος E^{ac1}
 29 πιθυμίαν E || 101.6 παμπόλους E || 10 θεοὶ bis deinceps E || 17 εὐρμηνεῖοι A
 102.12 ἀσύριε E || 17 δόξην E || 19 Ἑλλήν] ἔλλει E^{ac2} || 103.2 τοὺς] της (sic) E^{ac1}
 4 ἀ[*]οχτετεύονται A^{ac1} | φθό[*] E^{ac2} || 104.14 λίθος F^{ac1} || 23 βροτεύειν E
 106.16 μάρτην E || 20 πετρώδει E^{ac1} || 107.8 βίβλων E^{ac1} || 19 [*]ἡμερον F^{uv}
 108.4 μυρινῶν Phot. || 110.19 πυρίχαις E || 111.9 τετρατῶδες E || 10 πυρὸς A^{ac1}
 11 στενοπῶ E || 12 πρόξαινος E || 112.2 ἀπέχεσθαι F^{ac1} || 21 ἐπερώνυε A
 28 δύναται E^{ac1} || 113.3 ὁμειρίω E^{ac1} || 21 ἐδόκουν E^{ac1} || 114.7 ἑρεττικοὶ A
 9 ἐλλίψει E || 115.1 ἀν[*]έναι F || 5 ὀλίγων E^{ac1} || 6 ἀπεκτόνασι E
 18–19 ἐννυχεύσιν E^{ac2} || 116.21 ἱκανος F^{acuv} || 117.4 καλλὸν E || 12 ἐξεπίδωκ

E^{ac2} || 118.8 ἐρωτώμενα E || 9 νηγή E^{ac1} || 22 δὴ] δεῖ E^{ac1} || 120.6 ἡ om. E^{acuv1}
 122.8 ἐξ[**]ργων F^{ac1} || 20 ἐλλέγχων E || 22 θεραπετεῖο E || 123.23 τρίωνος E^{ac2}
 125.1 α[**]δεῖσθαι F^{ac1} || 22 λεονίδου E || 126.11 τροφονίου E || 13 λό[**]ων E^{ac2}
 14 κρατήρα E^{ac1} || 15 αὐτῶν E^{ac1} || 129.1 ἡφανίσθεισαν E || 3–4 ἐμπουσσά A
 4 πῖνειν E || 5 ἀκραιφναις (sic) E || 19 ἀβροτεραν Q^{ac1} || 23 παρατλιτριάς E
 130.15 ἀπ'] ἀπάπ' F^{ac} || 16 διφυὰς E || 131.3 δρυμένοις E || 5 μήτ' E (τ E^{2sl})
 10 ἡγοῖτο A^{ac1} || 132.10 τὸν F^{ac1} || 133.5 ὠύθη E^{acuv1} || 13 ναυαχῆσαν E
 22 θαλατουργόν E || 134.10 τοῦ] τῆς E^{ac1} || 15 ἐβραχυλόγοσεν E || 26 ἀφήσσειν E
 135.2 μινόταυρον E || 136.12 τοῦς] ταῖς E^{ac1} || 137.6 ἔφη partim erasum in E
 εξαμένω (sine spiritu) E || 11 οἶ] ὁ Q^{ac1} || 21 αὐτῶν (sic) F^{ac1} || 25 τυρρανίδος E
 138.5 ἀρράβια Q | πάμπολα E || 13 ἐδ[**]σαντο A^{ac1} || 22 μεθυσμένων E
 139.12 ἐρουμένοις E^{ac1} || 15 καταβαλῶντα E || 16 δὲ[****] E || 19 ἐωνεῖσθαι F
 141.11 ἡμῶ (sic) F || 12 ἐναλλάτων A || 29 ἐς om. Q^{ac1} | πολλῷ E || 143.2 ἀρχεῖ E
 5 δι[**]δ[***]κει F^{ac1} || 7 ἐρήγνυτο E || 24 [**]δῶλων F^{ac} || 144.16 ἐτελεῖ F^{ac1}
 16–17 ξυνολοφύρετο E || 17 κώρη E^{1pc} : [***]η E^{ac1} || 147.7 μέχρη E || 18 ἄσμα
 Q^{ac1} || 149.24 μυστηριώτηδες E || 150.16 μεταμφιένουσθαι E Q^{ac1} || 17 οὗτος E^{ac1}
 25 ἐλεβόρου Q^{ac1} || 151.4 τέτικται Q^{ac1} || 14 ἱλιάδης E^{ac3} || 152.1 ὀρύττοντα E^{ac1}
 12 ὁ Νέρων] ὀνείρων F^{ac1} || 14 [**]οῦν E^{ac1} || 21 ἀκριβῶς E^{ac1} || 153.17 ξυνέτατε E
 20 πλοῖον F^{ac1} || 154.13 θπ[**]ς (fort. θπας) A^{ac1} || 20 τῆς] τοῦ A^{ac1} || 22 δάμη
 E^{ac1} || 155.6 διέπτει E || 10 πιθανοτέρους E || 13 δὴ] δῆι E | μυθολόγων E^{ac1}
 21 γεγονῶς E^{ac1} || 23 τυρανέειν A || 156.22 δεῖ] δ[**] F^{ac1} || 24 διανομῖν (sic) E
 157.3 ἐν'] ἐκ F^{ac1} || 158.3 σηραγκώδης E^{ac1} || 11 ἐκωμίζετο E | ἀκτοῦρου Q^{ac1}
 26 ἔπαθεν E^{ac1} || 159.8 ἀπαυδοσόμενος E || 160.10 βούλλονται E || 25 σοῦ] σ[**]
 Q^{ac1} || 161.5 θαρῶν E || 15 ζηλώτεροι E (τω E^{4sl}) : ζηλοτότεροι A^{ac1}
 26 παραπλησίω Q^{ac1} || 163.1 τίμερον E || 14 ἀλλήλους A || 164.15 ὡσαύτος E^{ac1}
 29 ἐποίησα E^{ac1} || 165.14 ἐνίοι Q^{ac1} || 166.1 πετοῖ E || 1–2 ἀναρίπτει (sic) E
 23 αὐτὸν E^{ac1} || 167.7 λόγων E^{ac1} || 12 τίμερον E || 21 δ' ἂν om. F^{ac1} || 26 διαθοίμην
 Q || 168.7 καταρυθμίζειν E || 21 δυσχία Q^{ac1} || 24 τῆς] τὰς Q^{ac1} || 25 ῥαθυμώτατον
 E || 169.3 σποδαί E^{ac1} || 11 μειζῶν Q^{ac1} || 23 ἐρώννυε Q || 26 φύσαι E^{ac1}
 30 ἀθλόον F^{ac2} || 170.21 ἄρχω E^{ac1} || 27 ἐρρώννυεν E || 29 ἐταίρων E^{ac1}
 171.6 αὐτοῦ A^{ac1} || 172.2 τε om. F^{ac1} || 5 χρόνου F^{ac} || 15 δ[**] Q^{ac1}
 173.25 πελοποννήσω E || 174.8 θεοκλυτὴν E || 21 προσεῖν E || 24 προυλέγοντι F^{ac1}
 175.16 μοι E^{ac1} || 176.6 ἐς om. F^{ac1} || 177.7 μεθυομένων F^{ac} || 17 πέμπειν om.
 Q^{ac1sl} || 18 βασιλικώτατον E || 23 ἐς] ως (sic) E^{ac1} || 178.18 ἐμβαίη F
 179.11 ὦρα E || 180.15 αἰσχοίνονται E || 23 μητρὰ E || 181.9 μητρῶς E :
 μητραῖς Phot.M || 182.2 μητρὰ E || 19 δαιμων E^{ac1} || 20–183.1 μητρὰν E
 183.28 ἐμοῦ] μ ex φ E¹ (i.e. primo ἔφη voluit) || 184.17 ὦν] ὄν A^{ac1}
 185.4 φροντιστήριον E^{ac1} || 15 ἡγόμεθα E || 22 ἐλέξεις E^{ac1} || 186.13 μέτρηοι E
 τοὺς om. A^{ac1} || 14 θρασύβουλλος E || 18 κατιῶντα E || 187.16 ἐσκάθισαν F^{ac1}
 27 ὑποστρόννυσιν E || 188.9 βρόσεως E || 189.18 εἰρηκέναι (sic) E^{ac1}
 25 ἐρωμένον E || 27 ὀλίγων E^{ac1} || 190.5 εἰρημένους (sic) E^{ac1} || 10 βρώσαις E
 12 ξυνέσχε] ξέσχε Q || 191.11 καρτερήσαντι om. Q^{ac1} || 192.20 αἰσχάλου E
 193.4 τοῖς] τῆς A^{acuv1} || 5 αἰσθήμασι F^{ac1} || 23 ἐ[**]βούλεσθε F
 194.2 φίλοιδωρόν E || 195.9 γυνυμά A || 11 ψάμον A || 23 ἀνωμοτάτους E
 196.6 ἡφεστε A || 21 ἐρυθρώη E || 27 βασκ[**]ναιμι F^{ac1} || 197.4 ἀδωκίμαστον E

11 ἄγγυραν Q || 198.7 αἰσχρῶν E^{ac1} || 10 τυρραννίς E || 20 ὁ om. E^{ac1} || 25 [*]ερί
 A^{ac1} || 200.4 ἔχων E^{ac1} || 13 τοῦτον A^{ac1} || 201.12 αἶτει| αἶτι E || 21 εἰοθότα E
 202.25 στρατοπεδω F^{ac1} | μήτις Q^{acuv1} || 28 ἐστήξουσιν (sic) E || 29 ἀγανίστως
 Q^{acuv1} || 203.8 τρόπον] ρ ex ε E¹ (i.e. primo te voluit) || 19 μετὸ A^{acuv1} | τουτὺ E^{ac1}
 204.4 διορθόσω E || 18 ξενιλασία E || 25 ξυνηλασίαις Q || 205.3 ἀνδραπόδη E
 6 ἐλλάδων E^{ac1} || 10 σέ] σσέ E || 16 διονυσσίαν E || 206.16 τὸν] τὸ Q^{ac1}
 24 ἰχνιτεύα (sic) E || 207.13 τεταγένη E (nisi fallor) || 27 ἀντιπεῖν E || 208.1 μετὰ
 om. E^{ac1} || 15–16 ἐρομένως E || 211.3 καταράκτας E || 11 εἶπον F^{ac1}
 212.7 εἰσηλίκων E^{ac1} || 8 ἐννημένω (sic) E || 213.2 εἶρηκα (sic) Q^{ac1}
 27 ξυντονότερον E || 215.17 στίριγμα E || 24 [*]ψέ F^{ac1} || 27 ἡττομένω E
 216.4 αἰθιοπήας (sic) E || 20 εὐγλωτίζοι E Q | τοῦς²] τὰς F^{ac1} || 217.2 μιλίγματα E
 3 πεινεῖν Q || 5 πετρορυνήσας E || 19 ψίγμα E || 218.5 διαλακτῆς E | στασιάσητε
 E^{ac1} || 6 [***]οιαν F^{ac1} || 12 ἀργὸς Q^{ac1} || 24 χορίον E || 219.1 ἐωνείσθαι E
 11 εὐρ[*]ν E^{ac1} || 14 ἐναρ[*]εστέραν F^{ac1} || 15 ἐρρώτο Q^{ac1} | ἐδοῖαι E
 220.2 ἀντιπεῖν E || 13 ἔστην E || 221.7 ὄχθην] ἡχθην (sic) E || 9 πωσιν Q^{acuv1}
 12 μυσοῦ E || 20 θαρσείη E^{ac} || 222.4 ἐτυρράννευσε E || 10 ἐλαιάτης E
 14 μ[*]σῶν E^{ac1} || 19 τύραννος A || 21 μηχανίμα E || 223.10 ἐλάτου F^{ac1}
 25 χερωνείας E || 224.2 παρέττατεν E || 6 ἐπιρρυνὸς Q || 21 ἀπόλλυ A^{ac1}
 23 ἑώρατο (sic) A || 225.26 ἐρώννυ E || 226.2 σοφρονεστάτους E || 11 πολλὸν E
 25 δάμηδι E || 228.3 μελίτου Q || 11 ἐξορμίσαι E^{ac1} || 27 λόγω E^{ac1}
 229.11 προστίθεις E || 17 ἡκει Q^{ac1} || 23 ἐκχειρίας E || 230.19 ἀναριππεῖν E
 231.3 ξυνθῆναι E || 11 ὥστις A^{ac1} || 13 ἀσύριος Q || 232.11 λιθάργοις E || 25 τὸν]
 τ[*] A^{ac1} || 233.1 ἐξαλλάττην E || 3 βαβυλλώνιος E || 20 δόρω E || 22 εἴ] αἱ E^{acuv1}
 δηδημήτριε E || 234.1 εἰδόση E | βαζανιζέσθω E || 2 ἔχην E^{acuv1} || 15 ἐέκεινω (sic) Q
 22 αἶρει Q^{ac1} || 235.4 γενναίου om. Q^{ac1} || 11 γὰρ[****] F || 17 βασίσωμεν A
 18 καταμειν (sic) E || 24 αὐτὸν E^{ac1} | δημοτικότερον E || 25 ἀνταλλάττεσθαι E F^{ac1}
 237.4 τῷ[*] F || 16 ἐπ' αἰτ' E || 238.3 ἀπολείας E || 239.8 τῷ F^{ac1} || 24 τῶν E^{ac1}
 241.3 ἐπιπλεῖττων F (η F^{2sl}) || 15 θησαυρώδης E || 23 ὅτε E^{ac1} || 242.12 οὗτο (sic)
 243.17 ἀπόλυσθε Q || 18–19 προσασποκινύντες F || 26 ἔσφειλεν E || 244.7 ζεῖν
 E || 13 ἀγνωῆσαι E^{ac3} || 17 ἐκκλησιάζοντας E || 245.4 προὔπηλάκεσαν F || 11 ἐδώκει
 E^{ac1} || 15 δηρία Q^{ac1} || 21 δάμης E || 247.7 τιθασσεύουσιν FQ || 12 τυ[*]ννων E^{ac1}
 14 αὐτὸς Q^{ac1} || 22 κέλέων A || 25 ξυνοοῦντι F || 248.21 θανώντες E^{acuv1}
 30 ὁμοροφίους A || 249.27 ἄκουσε Q^{ac1} || 250.20 πλάσιν E || 251.13 συρακόσσιος
 E || 252.14 ξυνήκας E^{acuv1} || 15 συρακόσσιος E || 26 συρακόσσιος E
 255.23 σεκελίαν E || 256.5 ἀ[*]κεσθαι A^{ac1} || 257.5 ἀγαθθεῖς E^{ac1} || 258.10 αὐτὸ
 F^{ac1} || 19 θύβρις F^{ac1} || 259.27 λόγων E^{ac1} || 260.21 εἰπόντα F^{ac1} || 25 ἀλητηρίου
 E || 261.11 αὐτὸ F^{ac1} || 262.7 partim in rasura E¹ | τότε E^{ac1} || 18 εἶσαν E^{ac1}
 263.19 δέδια] δένδρα F^{ac1} || 264.18 ἱεροῖς Q^{ac1} || 265.1 ὑπὲρ³ om. E^{ac1} || 22 [*]εἶου
 E^{ac1} || 266.21 λόγον Q^{ac1} || 24 οὐδεν[****] F^{ac1} || 25 κουροτροφούσης E || 26 ὑπεῦρ
 E^{ac1} || 267.5 καθαροῦ A^{acuv1} || 14 φοινικείου FQ || 268.7 ἐ[*]ραστὰς Q^{ac1}
 10 δωρηέων E || 11 ἐπιτιδευθὲν E || 269.7 ἐκάστ[*] A^{ac1} || 270.2 βαζανίζει E^{ac1}
 27 ἐπιρέοντι A || 271.15 ὁπόσα[*] S^{acuv} || 17 μ[*]στὴν S^{ac} || 26 προήπων E
 273.4 πελοποννήσω E || 24 ὁδηθέντα (sic) E || 274.5 προτυμότερα S^{acuv}
 7 εἰοθότων E || 17 οἶδ' οἶ[*]δ' A^{ac} || 19 πιθανότερος A || 21 ξυλαμβάνειν E
 276.13 οἰκίας] οἰαίας Q^{ac1} || 14 πόλους E^{ac1} || 28 παρηγητέα E

277.9 ἀγροικώτατοι E || 16 δοκο[**]ιν E^{ac1} || 278.28 μειλιέων Q^{acuv1}
 279.4 νενερούα S || 6 φιλοσοφείας E || 14 μακεδῶνι E || 19 ἄλλογα A
 280.4 ὑποτρέχοντ[*]ς φ[****] S^{ac1} | ὑμένα] add. ἄ supra μ E¹ (non intellego)
 5 πηλώδη Q || 9 εὐήθει E || 10 ἀλλεκτρύονας A || 24 τῷ τ* S^{ac} || 281.6 ἀκρισῆους
 E || 7 ἑτεροους (sic) F || 9 πεπρομένω E || 282.14 ἐκκ (sic) E || 283.5 διαθικῶν E
 284.22 ἥσως E || 26–27 σχιθέντος E || 285.14 χολῶσιν] [***]ῶσιν S^{ac1}
 22 χαλεποτέροις E || 25 αὐτὸν F^{ac1} || 286.17 πελοπόνησον E || 22 ἐπὶ συρακουσσῶν
 A : ἐπίσυρακουσσῶν (sic) E || 289.26 αἰτείας E || 290.10 ξυγχρῶ E || 21 θήρας
 Q^{ac1} || 291.1 πύμνη E || 27 ἐδωδώκει A || 292.6 πολεμιότατός E
 293.10 μεσιμβρία E || 294.5 ἀσυρίω E || 296.1 ἐρεῖτο MP

INDEX FONTIVM

Aeschines
in Ctes. 131, 152: 273.20–21

Aeschylus
A. 36: 190.11–12
A. 160: 29.20–21
Eu. 641: 245.1
Oresteia passim: 140.2
Pr. passim: 41.8–14
fr. 164: 121.2

Aesopus
fab. 147 Hausrath-Hunger: 247.13–16

Aethiopsis
arg. §2 West = arg. ll. 10–15 Bernabé:
116.7–8
arg. §4 West = arg. ll. 19–24 Bernabé:
120.1

Anthologia Palatina
7.256: 26.10–13

Apollonius Tyaneus
Ep. 9 Penella: 176.7

Archilochus
fr. 5 West: 44.15–17
fr. 13.5–7 West: 243.20–22
fr. 178.1 West: 67.14

[Archytas]
p. 47.19–22 Thesleff: 213.24–214.1

Aristophanes
Av. 1553: 103.20
Nu. 183: 127.11
Nu. 320: 18.9
Nu. 448: 261.20

Aristoteles
Pol. 1284a26–33, 1311a20–22:
173.1–2

Arrianus
Peripl. M. Eux. 11.5: 41.8–14

Ctesias
fr. 45.14 (3c.688.F Jacoby): 103.12–13
fr. 60 (3c.688.F Jacoby): 103.20

Cypria
arg. §10 West = arg. ll. 53–57 Bernabé:
116.8
fr. 27 West = fr. 30 Bernabé: 88.13

Demosthenes
2.19: 143.9
3.8: 244.9–10
9.36: 222.13–14
9.61: 16.1
9.69: 133.18
18.3: 261.7
18.33: 166.23
18.121: 150.24–25
18.128: 161.27
18.136: 253.5–7
18.169: 245.22
18.308: 84.7–8, 245.12–13
24.157: 232.16–17

Diogenes Sinopensis
fr. 6.3 (*TGF* 1.257 Snell-Kannicht):
188.22–23

Empedocles
fr. 31B112.4 Diels-Kranz (= 22D4.4
Laks-Most): 2.7, 268.17–19
fr. 31B117.1 Diels-Kranz (= 22D13.1
Laks-Most): 2.9

Euripides

Alc. 357–359: 278.17–18
Alc. 837–1163: 144.24
Alc. 1159: 156.11–12, 157.7
Alc. 1163: 157.8–9
Andr. 418–419: 51.26–52.1, 52.3–4
Andr. 1284: 156.11–12, 157.7
Andr. 1288: 157.8–9
Ba. 45: 144.13
Ba. 142: 187.27–188.1
Ba. 234: 250.17
Ba. 241: 240.4–5
Ba. 386: 129.13
Ba. 493–498: 250.14–18
Ba. 704–711: 196.1–2
Ba. 704–705: 82.12–13
Ba. 918–919: 67.19–20
Ba. 980: 124.20
Ba. 1388: 156.11–12, 157.7
Ba. 1392: 157.8–9
Cresphontes passim: 150.22
El. passim: 140.2
Held. passim: 64.26–27
Hec. 545–552: 120.4
Hec. 607: 159.13
Hel. 1688: 156.11–12, 157.7
Hel. 1692: 157.8–9
Hipp. 1–2: 182.9–10
Hipp. 9–107: 182.10–19
Hipp. 856–886: 181.1
Hipp. 887–890: 256.17
Hipp. 994–1101: 256.17
Med. 1419: 157.8–9
Oenomaus passim: 150.22
Or. 395–396: 234.11–13
Ph. 521: 231.24–25
Ph. 594: 253.15
fr. 144: 172.14–15
fr. 194.1: 113.7
fr. 420.1–3: 225.4–5
fr. 438: 241.24–25
fr. 492.3–4: 129.13
fr. 687: 231.24–25
fr. 898.7: 179.11–12

Favorinus

fr. 32, 70a, 73: 127.8–9

Heraclitus

fr. 22A1 Diels-Kranz (vol. 1, p. 140.13)
 (= 9P16 Laks-Most): 9.19–22

Herodotus

1.25.2: 194.22–23
 1.47.3: 195.11–12
 1.50–51: 195.1–2
 1.65: 269.25–270.7
 1.110.2: 74.15
 1.114.2: 21.22
 2.172: 177.13–14
 3.108.4: 23.17–18
 4.36.1: 226.24–25
 6.99–101: 24.21–24, 36.1–2
 6.119.2: 25.2–3
 7.99: 124.14–15
 7.111.1: 74.15
 7.189: 125.1–2
 7.219–228: 125.21–126.9
 8.64–65: 159.13–15
 8.88, 93: 124.14–15

Hesiodus

Op. 24: 113.19
Op. 151: 180.17

Homerus

Ilias

1.63: 68.22–23
 1.172–303: 87.6–8
 1.423: 179.3–4
 2.301–330: 23.24–24.2
 2.308–310: 76.20–22
 2.408: 199.8
 2.671–674: 86.10
 2.674: 86.7–8
 2.768–769: 86.10
 3.337: 116.4
 4.451: 58.16–17, 163.25–26
 5.124–128: 249.3–6
 5.149: 68.22–23

5.385–391: 245.2–3
 5.741: 239.14
 8.65: 58.16–17, 163.25–26
 9.182–713: 115.22–116.1
 9.223–306: 116.2–3
 9.328–329: 87.5–6
 9.419–420: 263.8
 13.131: 139.5
 14.201: 97.27
 14.233: 286.3
 14.302: 97.27
 16.215: 139.5
 16.433–438: 281.19–21
 17.51–60: 267.8
 17.133: 51.6–7
 18.309: 235.4
 18.483–608: 58.15–16
 22.13: 261.4–5, 282.20–21, 285.6–7
 23.83–92: 119.26
 23.101: 42.4
 23.141: 250.14–15; 251.25–26
 24.485–688: 116.1–2
 24.797: 116.8

Odysseia

1.45–50: 255.16–17, 283.20–21
 1.56–59: 227.7–8
 2.11: 214.6–8
 3.174–179: 118.1–2
 3.291: 135.14
 4.220–230: 240.18–20
 4.228: 240.23
 4.384–424: 5.6–7, 89.15–16
 4.456–460: 250.18–19
 4.685: 230.9
 5.158: 255.16–17, 283.20–21
 5.333–353: 240.27–241.1
 6.12: 122.25–26
 7.107: 83.1–2
 8.163: 133.24, 197.15
 8.266–366: 245.1–2
 9.82–104: 38.19–20, 74.19–20
 9.106–111: 195.22–196.1
 9.216–542: 136.23–26, 246.11–14
 10.19–27: 81.5

10.72–75: 233.19–20
 11.25–36: 118.18–19
 11.134–135: 214.24–25
 11.568–571: 281.22–282.2
 11.582–592: 128.12–14
 11.634: 239.14
 12.39–54: 194.14
 12.237: 6.8–9
 12.260–261: 153.22–23
 12.428: 34.10
 20.18: 14.17
 24.12: 234.19
 24.60–61: 120.1

Ilias parva

arg. §1 West = arg. ll. 3–5 Bernabé:
 58.8–12

Iliou persis

arg. §1 West = arg. ll. 3–9 Bernabé:
 163.20–21
 arg. §4 West = arg. ll. 19–23 Bernabé:
 120.3

Menander

Mis. A1: 160.14
 fr. 622.8 Körte-Thierfelder: 68.1

Oppianus

H. 2.503–505: 214.26–27

Pindarus

O. 1.12: 18.8
O. 1.61–64: 91.1–6
P. 1.10–12: 230.5–7
 fr. 282 Snell-Machler: 210.25–211.2

Plato

Ap. 24b7–c3: 196.6
Ap. 24b8–c1: 228.3–5
Clit. 407b1: 18.6
Ep. 7 passim: 222.14–16
Grg. 524c5–7: 102.5–6
Lg. 698c7–d5: 24.21–24, 36.1–2
Lg. 803c4–5: 136.18

- Phd.* passim: 191.23–192.1
Phd. 62b3–4: 244.10–11
Phd. 64b5: 236.15
Phd. 81d2: 191.16
Phd. 117a2: 236.15
Phd. 117b5: 12.2
Phdr. 228d6–8: 131.13–14
Phdr. 230a6: 182.14
Phdr. 230b2–c3: 227.15–16
Phdr. 248c2: 267.9
Phdr. 279b6: 24.6
Prt. 322a4: 269.18–19
R. 327a1: 159.4
R. 329c2–4: 13.11–12, 248.10–11
R. 330b1–2: 180.15–16
R. 344d2–3: 167.20
R. 359d1–360b3: 78.10–11
R. 515e5–516a3: 169.30–170.1
R. 596d7–e3: 272.10–11
R. 617e4–5: 199.23–24
R. 621d2–3: 296.15–16
Smp. 174a9–c4: 199.8
- Plutarchus
Arist. 7.7 (322e–323a): 239.19–23
Mor. 186a8–b2: 239.19–23
Mor. 402d: 194.15
Mor. 1128a–1130e: 230.16
- Scylax
 fr. 7b (3c.709.F Jacoby): 104.21
 fr. 85 Müller (= fr. 85 Shipley): 104.22
- Sophocles
Aj. passim: 58.8–12
- Ant.* passim: 140.2
Ant. 450: 139.1–2
Ant. 477–478: 242.4
El. passim: 140.2
OC 607–609: 282.7–9
OT passim: 150.17
OT 390: 184.18
OT 410: 171.10–11, 224.18–19
OT 1269–1270: 10.21–23
Tr. 237–238: 203.9
PMG 737a: 85.1–2
- Stesichorus
 fr. 15 (192 *PMG*): 194.8
 frr. 15–16 (192–193 *PMG*): 120.6–10
- Theognis
 77–78: 59.15–16
- Thucydides
 1.5.2: 62.4–5
 1.137: 30.13–15
 2.17.1: 17.5–6
 2.65.9: 171.12–13
 2.102.5: 243.3–7
 4.40: 132.15–16
- Vita Aesopi*: 156.14–157.9
- Xenophon
An. 4.5.32: 61.16–18
Cyr. 8.2.10: 29.5–6
Hell. 1.6.27: 133.2–3
Hell. 1.6.33: 133.10–12
Mem. 2.1.21–34: 188.26–189.7

INDEX NOMINVM

- Ἄβαι 126.11
 Ἄβαρις 226.24
 Ἀβδηρίτης 271.20
 Ἀβιννα 147.5
 Ἀγραυλος 124.17
 Ἀγχίσις 219.21
 Ἀδράστεια 28.9, 267.9
 Ἀδρία 126.25, 153.22, 286.24
 Ἀδριανός 290.11
 Ἀδωνις 248.29 (bis)
 Ἀθηνα̃ 1.12, 47.18, 72.18, 81.9,
     121.14, 165.22, 186.19, 202.11,
     202.24, 202.27, 225.10, 229.1,
     242.20, 242.21, 244.2, 248.28,
     249.3, 249.8, 262.28, 263.8, 273.9,
     287.18, 292.14, 292.28, 294.23
 Ἀθῆναι 26.12, 28.2, 35.4, 46.23, 85.2,
     95.23, 122.13, 122.19, 125.5,
     125.18, 158.17, 158.19, 182.18,
     185.7, 207.8, 207.19, 223.14,
     239.19, 262.10, 287.8, 287.18,
     291.13
 Ἀθηναῖος 7.6, 30.13, 34.15, 80.6,
     95.12, 95.13, 95.20, 121.8, 121.11,
     121.19, 122.16, 124.1, 125.5,
     125.11, 125.16, 145.17, 148.15 (bis),
     159.12, 191.22, 192.21, 193.6,
     203.15, 204.28, 204.29, 207.2,
     207.22, 207.25, 207.30, 208.2,
     223.3, 223.26, 242.22, 253.3, 253.4,
     258.26, 258.27, 269.23, 271.21,
     287.5, 287.7, 287.22, 287.25, 292.1
 Ἄθως 28.4, 43.5, 43.11, 141.14
 Αἰακίδης 163.20
 Αἰακός 248.13
 Αἰαντεῖον 117.3
 Αἶας (elephas) 49.4, 58.25
 Αἶας (vir) 58.9, 58.10, 65.26, 86.10
 Αἰγαί 4.16, 7.9, 9.5, 11.17, 11.20,
     12.14, 51.17, 84.5
 Αἰγαῖος (mare) 26.10, 126.24
 Αἰγαῖων 112.16
 Αἰγιεύς 4.15, 12.7
 Αἶγινα 127.4
 Αἰγὸς ποταμοί 3.14
 Αἰγύπτιος 4.5, 5.6, 5.8, 10.2, 53.28,
     66.3, 66.12, 74.13, 76.3, 81.7, 81.16,
     85.22, 86.5, 88.24, 90.15, 94.23,
     94.26, 96.21, 96.22, 98.13, 98.14,
     98.17, 98.18, 105.16, 127.3, 137.17,
     148.11, 149.2, 149.12, 149.14,
     162.6, 162.27, 163.4, 163.12,
     165.10, 174.29, 180.3, 180.8,
     180.11, 180.21, 181.13, 184.11,
     185.6, 185.9, 185.18, 189.21,
     189.26, 190.1, 191.17, 192.14,
     193.26, 196.20, 196.23, 199.21,
     200.6, 200.11, 202.30, 203.2,
     211.23, 220.6, 240.20, 243.13,
     262.27, 266.11, 266.27, 267.1,
     268.1, 268.6, 270.8 (bis), 271.4,
     275.22, 280.15
 Αἰγυπτος 3.1, 3.5, 21.7, 34.13, 35.15,
     54.8, 55.1, 86.16, 96.13, 105.13,
     105.16, 120.9, 159.2, 162.3, 162.5
     (bis), 162.20, 163.26, 164.2 (bis),
     164.14, 164.15, 164.25, 165.12,
     166.20, 174.25, 174.27, 176.10,
     177.4, 177.14, 177.21, 177.23,
     178.16, 179.2, 179.5, 179.6, 179.8,
     203.7, 208.18, 209.5, 216.4, 230.13,
     236.9, 237.16, 240.19, 240.22,
     264.2 (bis), 264.28, 266.3, 275.4,
     277.14
 Ἄιδης 91.1, 128.13, 145.14, 248.13
 Αἰδωνεύς 282.2
 Αἰθιοπία 86.15, 141.14, 175.1, 177.24,
     179.1, 179.8, 180.7, 183.6, 208.18,
     211.3, 212.5, 212.11, 216.4, 252.13
 Αἶθιοψ 53.29, 54.2, 79.20, 86.14,
     86.17, 179.6, 179.18, 180.3, 180.7,
     180.10, 183.6, 183.22, 193.23,

- 193.25, 200.15, 203.2, 209.10,
 209.20, 209.23, 210.1, 233.4
 Αἰλιανός 236.8, 237.1, 237.4, 237.9,
 239.13, 240.10, 245.25, 249.1, 255.5
 Αἴνιος 222.23
 Αἰολεύς 30.22, 30.25, 117.5
 Αἰολίς 115.12, 121.4
 Αἶολος 81.5, 233.19
 Αἰσχίνης 34.8
 Αἰσχύλος 192.20, 193.8
 Αἰσωπος 155.13, 155.15, 155.18,
 155.23, 156.6, 156.12, 156.14,
 156.15, 156.18, 157.2, 157.6, 157.8,
 157.13, 247.13, 247.14
 Αἶτνη 155.8, 155.10, 157.11, 157.21
 Ἀκαδημία 12.15
 Ἀκαδήμιος 222.23
 Ἀκαρνάν 126.7, 243.1, 279.13
 Ἀκαρνανία 242.24, 279.12
 Ἀκεσίνης 53.1
 Ἀκραγαντίνος 2.5, 271.23
 Ἀκρίσιος 281.6
 Ἀλέξανδρεῖα 162.1, 162.2, 163.13,
 177.23
 Ἀλέξανδρος 35.13, 46.6, 46.7, 46.12,
 46.14, 46.19, 49.1, 49.2, 49.4, 55.8,
 55.17, 55.18, 56.4, 56.6, 56.9, 56.12,
 56.16, 58.26, 65.18, 65.23, 72.8,
 72.10, 72.13, 72.20, 72.21, 72.23,
 107.2, 223.4, 223.28, 279.13
 Ἀλκιστῆς 144.24
 Ἀλκιβιάδης 294.14
 Ἀλκίνοος 122.25
 Ἀλκμαίων 138.14, 243.3
 Ἀλφειός 286.24, 288.32
 Ἀλωεύς 245.3
 Ἀμασις 177.14, 177.20
 Ἀμμων 72.17
 Ἀμοιβεύς 150.16
 Ἀμπρακία 279.12
 Ἀμυκλαῖος 81.10
 Ἀμυμώνη 27.23
 Ἀμύντας 253.1
 Ἀμφιάραος 69.3, 69.8, 126.11, 243.3
 Ἀμφικτυονικός 125.20
 Ἀμφιλοχικός 221.5
 Ἀνάγκη 226.7, 226.11, 229.17,
 280.22, 281.18
 Ἀναξαγόρας 3.10, 3.11, 3.15, 13.5,
 43.2, 271.29
 Ἀνδρομάχη 51.26
 Ἀνδρομέδα 27.23
 Ἀνδρόφαγοι 209.23
 Ἀνθεστηριών 124.2
 Ἄνθιον 284.23, 290.8, 290.9, 290.13
 Ἀντιγόνη 140.2
 Ἀντιόχεια 16.10, 17.20, 18.13, 19.4,
 31.10, 109.9, 218.1
 Ἀντίοχος 37.17
 Ἀντισθένης 116.12, 116.14, 116.22,
 127.10
 Ἄνυτος 228.3, 231.5
 Ἄορνος 46.17, 46.20, 46.24
 Ἀπάμεια 175.13
 Ἄπῆς 74.13
 Ἀπόλλων 1.11, 16.11, 16.16, 16.21,
 45.26, 72.19, 81.9, 102.2, 102.27,
 117.20, 139.2, 157.5, 188.12,
 188.14, 188.19, 195.13, 202.27,
 234.4, 269.25, 270.1, 285.26,
 289.14
 Ἀπολλωνεῖος 117.22, 290.16
 Ἀπολλώνιος (philosophus
 Neopythagoreus) 2.14, 3.9, 3.16,
 4.8, 4.16, 4.17, 4.19, 5.3, 6.13, 7.8,
 8.9, 9.5, 9.13, 9.14, 10.11, 10.17,
 11.18, 11.21, 11.24, 12.4, 13.20,
 14.3, 15.11, 15.22, 15.28, 16.5,
 16.20, 18.11, 19.12, 20.7, 20.19,
 21.12, 22.2, 22.12, 22.14, 22.17,
 23.4, 23.20, 24.16, 24.20, 26.20,
 28.12, 29.1, 29.6, 31.9, 32.11, 33.11,
 33.25, 34.7, 35.17, 36.21, 36.24,
 36.25, 37.7, 37.11, 37.21, 38.1, 38.5,
 38.10, 39.2, 42.2, 43.2, 43.27, 44.3,
 47.9, 47.14, 47.25, 48.7, 50.11,
 50.18, 52.3, 53.14, 53.15, 54.28,
 56.18, 57.9, 57.13, 59.9, 59.21,
 59.23, 60.2, 60.4, 60.9, 60.13, 60.15,
 61.28, 65.15, 66.15, 66.24, 67.12,

- 67.16, 69.14, 69.21, 69.29, 69.31,
 70.10, 70.22, 70.24, 71.2, 71.5,
 71.18, 71.20, 71.30, 74.2, 74.11,
 79.6, 79.24, 80.4, 82.8, 82.15, 83.6,
 83.10, 83.11, 83.14, 84.4, 84.8,
 84.12, 84.14, 85.4, 85.7, 85.10,
 85.12, 85.14, 85.18, 86.11, 88.21,
 89.9, 90.10, 91.21, 92.7, 92.10, 93.8,
 93.17, 94.3, 94.25, 95.8, 95.24,
 96.10, 97.1, 97.7, 97.9, 97.23, 99.8,
 99.13, 101.11, 101.19, 101.20,
 101.22, 101.25, 102.13, 103.12,
 105.20, 105.25, 106.1, 106.13,
 108.12, 109.13, 110.7, 110.13,
 111.6, 111.9, 111.14, 111.24,
 113.11, 114.16, 115.20, 116.12,
 116.24, 118.6, 118.13, 121.2,
 121.13, 121.21, 122.4, 122.10,
 122.18, 122.26, 123.10, 123.23,
 125.10, 127.1, 127.5, 127.9, 127.12,
 127.25, 128.8, 128.12, 129.2, 129.6,
 129.13, 129.17, 130.4, 130.17,
 131.12, 131.18, 132.4, 132.10,
 132.17, 134.6, 134.13, 135.13,
 135.17, 135.28, 136.8, 136.16,
 136.25, 137.4, 137.5, 137.13, 139.6,
 140.6, 140.11, 141.28, 142.10,
 143.6, 143.18, 143.20, 143.24,
 144.8, 144.11, 144.15, 144.18,
 145.11, 145.14, 145.16, 145.19,
 145.23, 147.14, 149.13, 149.25,
 150.4, 151.17, 152.29, 153.3, 153.8,
 153.16, 154.21, 155.11, 155.17,
 159.1, 159.6, 160.20, 162.3, 162.6,
 163.4, 164.11, 164.15, 164.23,
 164.28, 165.4, 165.13, 166.6,
 166.11, 166.19, 166.25, 167.11,
 167.20, 167.27, 168.3, 169.17,
 170.15, 172.17, 174.9, 174.16,
 174.22, 174.26, 175.5, 175.10,
 175.23, 175.25, 175.29, 175.31,
 176.2, 176.5, 176.16, 176.18, 177.1,
 177.4, 177.10, 177.12, 177.16,
 178.18, 180.11, 181.4, 181.7,
 181.12, 181.20, 182.3, 182.8,
 182.10, 184.7, 184.20, 185.17,
 186.1, 186.6, 186.27, 187.3, 187.7,
 187.10, 187.18, 188.5, 188.7, 189.7,
 189.22, 196.20, 196.25, 196.26,
 197.6, 197.16, 198.20, 199.1, 199.5,
 199.9, 200.7, 201.10, 201.23, 202.4,
 203.1, 203.20, 204.9, 205.10,
 205.19, 208.6, 208.13, 208.16,
 208.24, 209.9, 210.15, 211.11,
 212.2, 212.18, 212.21, 213.4,
 213.11, 213.15, 214.3, 215.9,
 215.14, 215.19, 216.1, 218.4, 218.9,
 218.16, 219.13, 220.16, 220.25,
 221.8, 222.9, 223.8, 223.29, 225.5,
 225.17, 225.22, 226.16, 227.20,
 230.25, 231.6, 231.11, 231.12,
 235.9, 235.16, 236.8, 237.1, 237.5,
 237.15, 238.8, 239.5, 239.24, 241.4,
 241.12, 242.15, 243.8, 243.16,
 245.13, 246.3, 246.11, 246.19,
 246.22, 246.27, 247.16, 247.26,
 248.7, 248.11, 248.15, 249.2, 251.2,
 251.3, 251.5, 251.16, 252.27,
 253.10, 253.19, 255.3, 255.5,
 255.12, 255.18, 256.3, 256.12,
 256.14, 257.5, 257.17, 258.16,
 259.11, 259.19, 260.1, 260.18,
 265.24 (bis), 269.7, 271.8, 283.19,
 284.2, 284.5, 284.13, 284.16,
 284.28, 285.24, 286.7, 287.10,
 288.11, 288.17, 290.12, 291.14,
 291.17, 292.17, 294.5, 294.13,
 294.18, 294.25, 295.14, 295.19,
 296.2, 296.14
 Ἀπολλώνιος (pater philosophi) 6.14
 Ἀποτροπαῖος 114.20, 115.9, 272.22
 Ἀράβιος 20.25, 21.13, 21.14, 21.16,
 37.18, 109.2, 138.5
 Ἀργεῖος 202.11
 Ἀργινοῦσαι 133.3, 133.11
 Ἀργολικός 91.8
 Ἀργολίς 96.6
 Ἄργος 287.9
 Ἄρης 196.5, 230.6, 245.1
 Ἀρίκεια 136.5, 178.2

- Ἀρίστανδρος 279.12
 Ἀριστείδης 207.11, 207.15, 207.16,
 207.20, 207.23, 208.1, 239.19,
 239.20, 239.21, 240.7
 Ἀρίστιππος 34.11
 Ἀριστογείτων 170.9, 224.26, 287.25
 Ἀριστοτέλης 173.2
 Ἀρκαδία 35.9, 96.5, 130.12, 152.8,
 170.26, 256.5, 257.8, 257.21,
 276.14, 276.28, 277.1, 277.7,
 289.13
 Ἀρκάς 16.12, 17.3, 238.26, 256.18,
 257.7, 257.17, 276.3, 276.6, 276.11,
 276.19, 276.21, 277.5, 277.8,
 277.11, 279.8
 Ἀρκτοῦρος 158.11
 Ἀρμενία 20.23, 40.8, 40.16, 40.19,
 40.23
 Ἀρμένιος 19.16, 20.25, 37.19, 40.22,
 262.23
 Ἀρμόδιος 170.9, 224.26, 287.25
 Ἀρσάκης 40.23 (bis)
 Ἀρταξέρξης 29.18, 30.9, 30.14
 Ἀρταφέρνης 28.1
 Ἄρτεμις 30.22, 31.3, 204.8, 204.15
 Ἀρχέλαος 12.6
 Ἀρχιλοχος 44.17, 243.21
 Ἀρχύτας 213.24, 213.25
 Ἀσβαμαῖος 6.8
 Ἀσία 53.26, 135.6, 225.2, 226.22
 Ἀσκληπιάδης 102.26, 216.15
 Ἀσκληπιός 7.10, 7.11, 9.4, 9.9, 9.11,
 9.15, 9.16, 10.9, 10.17, 11.11 (bis),
 11.20, 11.26, 85.2, 102.27, 115.13,
 121.20, 135.6
 Ἀσπένδιος 15.27, 16.6
 Ἀσπενδος 15.12
 Ἀσσύριος 9.9, 16.11, 16.17, 19.20,
 20.2, 45.27, 102.12, 231.13, 248.29,
 294.5
 Ἀστυάγης 281.6
 Ἀσφάλειος 114.13
 Ἀτθίς 18.3, 271.15
 Ἄτλας 49.11
 Ἀτρείδης 163.20
 Ἀττική (regio) 69.5, 149.24
 Ἀττικός 6.16, 58.22, 71.23, 176.13,
 204.27, 224.25
 Αὐγέας 272.25
 Αὐγουστος 150.15
 Αὐλῖς 23.26, 76.21, 290.2
 Ἀφροδίτη 73.10, 74.12, 109.12,
 160.14, 182.7, 182.12, 182.17,
 219.12
 Ἀχαία (regio) 153.9, 158.13
 Ἀχαιός 86.1, 86.2, 86.9, 115.16,
 117.10, 117.17, 120.4, 163.18,
 216.5, 226.26, 251.24
 Ἀχαρναί 124.13
 Ἀχελῷος 242.25, 243.4, 243.27
 Ἀχιλλεῖος 251.25
 Ἀχιλλεύς 58.16, 65.26, 86.7, 87.5,
 115.18, 115.21, 115.22, 116.17,
 117.7, 118.13, 118.15, 118.19,
 118.20, 119.1, 119.22, 120.6,
 120.13, 120.19, 125.19
 Βαβυλών 18.18, 19.14, 21.19, 23.6,
 24.7, 25.12, 27.5 (bis), 27.6, 28.19,
 35.3, 59.6, 60.12, 71.3, 71.5, 71.15,
 109.8, 199.1, 266.9
 Βαβυλώνιος 2.18, 22.23, 32.24, 53.5,
 60.11, 233.3, 262.23
 Βαιτική 149.21, 152.14, 152.28
 Βαῖτις 149.18
 Βάκτρα 169.4
 Βάκχη 124.6, 187.27
 Βάκχος 69.14, 82.12, 196.3
 Βάλαρα 108.3 (bis)
 Βάσσοι 129.11
 Βίβλος 107.8
 Βιθυνός 175.13
 Βίνδιξ 153.8, 153.9, 153.17, 153.24,
 168.26, 171.20, 224.6
 Βιτέλλιος 154.1, 155.4, 165.26,
 165.28, 166.17, 167.23, 168.10,
 168.12, 169.11, 169.24, 170.1,
 281.11
 Βοιωτία 291.13
 Βοιωτός 84.21, 287.9, 289.21

- Βορέας 125.2, 125.4
 Βουλσίνιος 135.28
 Βραχμαῖνες 3.1, 18.16, 60.10, 81.17,
 82.8, 266.26
 Βυζάντιος 252.30

 Γάγγης (flumen) 46.1, 55.24, 65.22,
 75.22, 75.25, 87.2, 104.21, 106.2
 Γάγγης (vir) 86.18, 86.24, 87.1, 87.20
 Γάδειρα 66.10, 66.12, 145.25, 147.11,
 147.19, 148.5, 148.8, 148.14, 152.6,
 152.8, 152.10, 153.3
 Γαῖος 167.16
 Γαίτουλος 147.6
 Γαλάτης 155.5
 Γάλβας 154.1, 155.3, 167.21
 Γανυμήδης 92.19
 Γέτης 223.11, 223.31
 Γῆ 149.15, 218.8, 218.17, 220.7
 Γῆρας 148.9
 Γηρυόνειος 148.18
 Γηρυόνης 148.12, 148.20, 189.19
 Γλαῦκος 194.22
 Γόργειος 239.14
 Γόρτυνα 135.4
 Γρύνειον 117.21
 Γύαρα 236.21
 Γύγης 78.11, 290.20
 Γυμνοπαῖδαι 203.25
 Γυμνός 3.1, 174.28, 177.24, 183.25,
 184.3, 184.6, 184.8, 184.12, 184.14,
 184.21, 185.4 (bis), 185.18, 186.8,
 186.26, 187.9, 187.14, 189.21,
 199.4, 199.19, 200.17, 201.13,
 201.16, 209.2, 211.12, 252.13,
 252.16, 266.27, 277.14

 Δαίδαλος 183.13
 Δάμις 4.7, 4.10, 19.9, 20.6, 20.7,
 20.13, 21.9, 23.21, 23.25, 24.2,
 24.13, 25.11, 26.14, 28.13, 30.20,
 32.11, 33.4, 33.9, 33.16, 33.25, 34.8,
 34.18, 35.8, 35.16, 36.21, 38.19,
 38.22, 38.25, 39.9, 41.13, 42.6, 42.7,
 42.11, 42.14, 42.20, 42.26, 43.26,
 44.3, 44.11, 44.23, 45.1, 45.5, 46.18,
 46.27, 47.4, 47.19, 47.28, 48.5,
 48.17, 50.15, 50.24, 51.23, 51.25,
 52.7, 52.13, 53.4, 56.18, 57.1, 57.5,
 57.8, 57.10, 57.14, 57.16, 57.19,
 57.22, 58.12, 60.9, 61.5, 61.27,
 67.12, 71.5, 71.16, 71.25, 74.3,
 79.28, 81.19, 82.12, 84.5, 84.20,
 92.8, 97.8, 97.21, 99.4, 101.11,
 101.18, 102.11, 102.21, 103.9,
 107.6, 118.5, 118.7, 122.13, 129.10,
 137.3, 137.17, 145.10, 149.9,
 149.25, 151.17, 151.19, 152.15,
 153.6, 154.22, 154.23, 160.6,
 163.29, 167.2, 180.21, 182.6, 183.4,
 183.27, 185.15, 186.7, 186.16,
 186.19, 186.23, 187.5, 196.19,
 208.12, 210.14, 212.21, 214.26,
 221.4, 221.8, 226.25, 227.13,
 230.17, 231.12, 235.5, 235.16,
 235.19, 236.2, 239.18, 240.9,
 240.13, 240.27, 241.8, 243.11,
 243.15, 245.21, 246.17, 246.28,
 247.4, 247.25, 248.4, 248.10,
 248.13, 248.15, 248.27, 250.25,
 252.28, 253.11, 253.17, 253.19,
 255.3, 255.14, 255.18, 256.3,
 283.13 (bis), 283.17, 284.1, 284.8,
 284.11, 285.15, 286.2, 286.12,
 286.16, 288.1, 293.22, 293.24,
 293.28, 294.3, 294.5, 294.7, 294.9
 Δαμοφίλη 31.1
 Δαναΐδαι 225.17
 Δαρείος 24.22, 26.3, 29.18, 36.4,
 55.28, 72.11
 Δαριδαῖος 26.3, 26.4
 Δᾶτις 27.25, 36.2
 Δαφναῖος 16.11
 Δάφνη 16.12
 Δέλτα 240.9
 Δελφικός 102.2, 188.12
 Δελφοί (urbs) 102.20
 Δελφός 4.4, 45.26, 72.19, 151.2, 178.7
 Δῆλιος 81.9
 Δημήτηρ 159.23

- Δημήτριος 127.7, 141.26, 141.29,
 142.2, 142.8, 158.18, 158.19,
 158.24, 214.1, 215.9, 215.10, 227.3,
 227.8, 227.16, 228.24, 230.17,
 233.13, 233.22, 235.6, 235.15,
 235.18, 236.18, 255.16, 256.4,
 283.12, 283.17, 284.4, 284.10,
 284.15, 284.18, 285.4, 285.5, 285.8,
 285.10, 285.15, 286.1, 286.5,
 286.19
 Δημόκριτος 3.3, 271.20, 278.13
 Δημοσθένης 253.5
 Δίδυμα 110.6
 Δικαιάρχεια 227.3, 236.6, 255.15,
 255.21, 283.12, 283.14
 Δικαιοσύνη 29.20
 Δίκτυνα 295.1
 Διογένης 223.1, 223.25
 Διομήδης 149.3, 249.4, 249.5
 Διονύσια 124.1, 193.8, 193.10, 205.16
 Διονύσιος 34.9, 34.12, 222.16, 223.16
 Διόνυσος 40.24, 41.1, 44.18, 44.22,
 45.11 (bis), 45.17, 45.21, 45.25,
 46.1, 46.5, 46.11, 66.3, 80.9, 81.9,
 82.13, 125.15, 125.17, 159.23
 Διοσκουρίδης 115.19, 137.17, 177.26
 Δίρκη 84.21
 Δίων (Prusensis) 164.2, 164.11,
 164.20, 165.8, 167.2, 167.6, 167.12
 (bis), 169.17, 169.19, 171.15,
 174.18, 175.9, 175.13, 176.5, 176.8,
 264.21, 264.22
 Δίων (Syracusanus) 222.16
 Δομετιανός 85.20, 143.17, 166.16,
 215.4, 220.14, 222.3, 224.9, 224.20,
 225.7, 225.15, 225.19, 225.20,
 225.25, 226.10, 226.13, 228.8,
 229.12, 236.10, 242.20, 245.10,
 250.25, 251.3, 251.13, 252.23,
 256.6, 291.25
 Δωδωναῖος 126.10
 Δωδώνη 102.20
 Δωριεύς 268.10
 Δωρικός 176.12
 Ἐγκέλαδος 157.15
 Εἰμαρμένη 229.18
 Ἐκβάτανα 26.11, 38.7
 Ἐκτωρ 116.9, 116.21
 Ἐλεάτης 222.10, 223.10
 Ἐλένη 87.5, 120.6, 194.7, 240.19,
 240.20, 267.6
 Ἐλευσίς 122.3, 205.14
 Ἐλικών (mons) 126.12, 236.24
 Ἐλίκων (vir) 34.11
 Ἐλλαοδόκῃς 94.26, 187.15
 Ἐλλάς (adiectivum) 5.3, 17.8, 31.13,
 31.25, 55.3, 60.15, 62.1, 79.24,
 83.10, 99.6
 Ἐλλάς (substantivum) 35.4, 35.12,
 120.12, 126.3, 126.21, 129.8,
 134.10, 145.22, 152.4, 158.11,
 158.21, 158.25, 173.26, 176.11,
 176.13, 176.18, 188.12, 203.24,
 205.6, 286.8, 287.4, 287.16, 290.16,
 291.10, 291.13, 291.20
 Ἐλλην 17.3, 24.26, 26.5, 26.6, 30.5,
 30.12, 30.13, 31.26, 35.15, 35.25,
 41.8, 45.21, 53.22, 60.19, 64.16,
 64.18, 69.3, 69.11, 75.2, 79.26, 81.8,
 85.11, 88.20, 90.15, 92.19, 92.24,
 93.5, 93.8, 94.6 (bis), 94.7, 95.9,
 95.10, 96.2, 96.3, 96.7, 96.11, 96.13,
 96.15, 96.19, 96.20, 96.23, 97.10,
 102.19 (bis), 106.16, 117.9, 119.13,
 121.8, 148.15, 150.3, 151.5, 151.15,
 152.9, 154.2, 173.26 (bis), 176.21,
 176.23, 180.12, 195.2, 195.4, 202.2,
 202.13, 204.2, 204.6, 204.10,
 204.16, 204.26, 205.22, 207.17,
 208.16, 216.24, 236.22, 236.24,
 253.2, 256.19, 266.28, 268.19,
 269.4, 276.26, 276.27, 276.29,
 277.8, 283.11, 289.9
 Ἐλληνικός 26.2, 27.22, 49.4, 60.25,
 81.11, 96.26, 107.9, 109.10, 126.10,
 148.13, 159.1, 173.23, 245.23,
 253.4, 286.28
 Ἐλλησπόντιος 220.10
 Ἐλλησποντος 95.22, 152.2, 220.5

- Ἐμπεδοκλῆς 2.5, 3.3, 184.23, 268.17,
268.21, 271.22
- Ἐνοδία 117.15
- Ἐνυάλιος 235.4
- Ἐπιδάυρια 121.18 (bis)
- Ἐπίδαυρος 121.20
- Ἐπίκουρος 7.13, 7.16
- Ἐρέτρια 25.23, 26.12, 28.1
- Ἐρετριεύς 24.21, 25.6, 25.8, 25.11,
25.14, 25.21, 26.17, 26.22, 27.2,
36.1, 36.5
- Ἐρκυνα 289.26
- Ἐρμῆς 156.16, 156.17, 156.22,
156.24, 202.27
- Ἐρύθεια 148.11
- Ἐρυθρά (mare) 41.7, 51.9, 74.15,
78.13, 87.3, 98.15, 106.9, 107.4,
109.1, 200.10, 200.22, 200.24
- Ἐρύθρας (vir) 98.15, 106.10
- Ἐστία (dea Vesta) 225.8, 266.8
- Ἐστιάς (virgo Vestalis) 225.8
- Εὔβοια 24.22, 25.24, 26.7, 26.13,
26.20, 89.8, 118.1
- Εὐδοξος 34.13
- Εὐθύδημος 7.2 (bis)
- Εὐμενίδες 234.14
- Εὐξενος 8.1, 8.9, 8.12, 8.15, 14.3
- Εὐριπίδης 51.25, 124.20, 225.4, 225.6,
234.11
- Εὐρυμέδων 15.12
- Εὐρυσθεύς 273.8
- Εὐρώπη 73.7, 147.2, 147.10, 148.8
- Εὐσεβῶν χώρος 158.6
- Εὐτέρπη 161.6
- Εὐφορβος 1.2, 85.23, 86.12, 267.11
- Εὐφράνωρ 55.11
- Εὐφράτης (flumen) 20.23, 21.5, 27.8,
27.18, 37.23, 38.3, 109.7
- Εὐφράτης (vir) 13.17, 13.19, 59.24,
164.3, 164.11, 165.8, 167.3, 167.5,
168.3, 169.17, 171.15, 174.5,
174.11, 174.14, 175.8, 175.18,
175.25, 175.27, 175.28, 177.26,
185.15, 186.16, 197.20, 197.22,
197.23, 198.14, 198.16, 212.11,
212.13, 226.13, 233.7, 252.11,
259.10, 259.11, 264.21, 266.3,
275.15, 276.1, 280.16
- Ἐφέσιος 17.22, 110.16, 110.21,
114.15, 114.19, 114.23, 114.25,
115.1, 115.3, 115.11, 271.25, 273.24
- Ἐφεσος 110.1, 110.18, 111.23,
114.17, 225.1, 225.16, 238.22,
240.1, 240.2, 260.6, 260.7, 271.3,
271.6, 271.13, 272.6, 272.19,
272.22, 291.22, 292.18, 292.25,
292.29, 294.15
- Ἐχινάδες 242.25
- Ζεύγμα 20.18, 37.17
- Ζεύξις 55.11
- Ζεύς 2.3, 6.7, 6.13, 8.3, 9.16, 11.24,
11.27, 15.17, 23.12, 29.10, 29.13,
32.18, 35.10, 42.12, 43.27, 44.2,
44.3, 44.28, 45.25, 46.3, 47.4, 47.20,
48.14, 49.4, 57.4, 57.20, 62.11,
69.30, 72.18, 84.17, 91.26, 95.27,
102.12, 113.1, 113.3, 116.16, 128.5,
130.7, 131.13, 131.15 (bis), 131.18,
132.14, 133.13, 134.22, 134.24,
136.21, 139.2, 140.22, 141.5, 145.1,
150.12, 155.12, 165.9, 166.11,
169.19, 171.8, 175.1, 182.8, 189.9,
189.25, 202.10, 202.23, 202.25,
207.13, 211.12, 212.2, 238.10,
245.1, 246.4, 246.22, 247.4, 252.3,
252.17, 257.9, 259.20, 263.1, 263.8,
263.24, 264.14, 266.21, 267.24,
268.26, 278.17, 281.11, 281.19,
285.4, 286.26, 288.4, 288.8, 291.1
- Ζήνων 222.10
- Ἡδωνός 196.1
- Ἡλείος 4.4, 94.26, 95.4, 126.15,
131.3, 131.6, 150.5, 150.7, 150.11,
151.2, 178.5, 178.8, 185.13
- Ἡλιάς 148.21
- Ἡλιος 31.14, 31.17, 49.2, 49.4, 58.25,
60.5, 61.13, 63.22, 65.11, 69.23,
72.19, 81.22, 82.5, 93.19, 93.23,

- 105.4, 105.5, 183.21, 183.22, 187.8,
196.13, 196.15, 225.11, 226.26,
247.20, 285.26
Ἡλῖς 178.6, 272.24, 287.4
Ἡρα 130.20, 130.21, 130.22
Ἡράκλεια 8.1
Ἡρακλείδης (discipulus Platonis)
222.22
Ἡρακλείδης (filius Herculis) 64.26,
65.15, 223.3
Ἡράκλειον 149.6, 150.1
Ἡράκλειτος 9.20
Ἡρακλῆς 41.9, 66.2, 66.8, 66.9, 66.10,
66.12, 72.17, 80.9, 115.10, 144.24,
145.13, 147.1, 148.10, 149.1, 149.4,
149.14, 161.26, 161.27, 168.26,
187.24, 188.27 (bis), 189.16, 189.28,
227.13, 272.22, 273.1, 273.3, 273.9,
289.5
Ἡρώδης 79.19
Ἡφαιστος 58.15, 157.21, 157.24,
196.5, 196.6, 245.2
Ἡῶς 183.22
Ἡώς 183.4
- Θαλῆς 43.3, 271.29
Θαμοῦς 184.11, 184.13, 184.17
Θάνατος 148.9
Θεμιστοκλῆς 30.13, 148.16
Θερμοπύλαι 28.2
Θερμώνων 244.19
Θεσπεσίων 187.13, 187.14, 187.17,
189.23, 190.3, 190.14, 194.12,
195.14, 196.21, 197.1, 197.3,
197.16, 197.21, 198.16, 198.25,
199.21, 201.22, 202.8, 203.3,
203.14, 203.19, 203.21, 204.19,
205.20, 205.25, 206.3, 206.9,
206.15, 233.4, 233.5, 233.7
Θέτις 86.8
Θετταλία 272.4
Θετταλικός 118.25
Θετταλός 91.9, 116.18, 119.11,
119.19, 125.19, 125.20, 287.10,
288.7
- Θῆβαι 46.2, 46.5, 69.4, 223.4, 223.29
Θηβαῖος 13.6, 41.10, 45.22, 45.27,
66.12, 148.11, 149.3, 153.26, 154.2,
154.25, 223.2
Θήρα 135.23
Θησεύς 145.13, 182.11, 256.16
Θούριος (urbs) 114.18
Θούριος (incola urbis) 82.17
Θρακίη 117.23
Θράξ 222.23, 223.11
Θρασύβουλος 185.18, 186.14, 186.17,
186.24, 187.5, 197.20
Θύμβρις 236.7, 258.19
Θών 240.23
- Ταμίδης 163.4
Τάρχας 71.17, 71.29, 71.30, 72.4, 83.7,
83.10, 84.26, 85.3, 85.6, 88.5, 88.17,
88.23, 88.25, 90.10, 91.19, 92.8,
93.7, 93.14, 93.18, 94.9, 94.13,
95.15, 96.21, 97.15, 97.20, 97.25,
97.29, 99.11, 99.14, 100.26, 101.11,
101.19, 101.24, 102.24, 103.13,
103.21, 106.12, 106.13, 181.21,
233.3, 233.18, 249.11
Τάς 112.19
Ταστί 251.5
Τῆδη 135.4
Τθακήσιος 214.7, 227.8
Τλιάς (poema) 151.14, 263.10
Τλιάς (regio) 115.15
Τλιάς (Troianus) 225.9
Τλιον 115.22, 116.6, 116.14, 119.17,
120.8, 194.23
Τμεραίος 194.7
Τναχος 19.7
Τνδική (regio) 40.13, 41.6, 53.27,
54.12, 55.16, 55.19, 55.25, 71.10,
73.1, 75.24, 76.16, 80.23, 81.3,
81.12, 82.6, 87.3, 92.4, 94.22,
105.13, 174.24, 189.8, 254.17
Τνδικός 10.4, 18.16, 45.25, 86.15,
98.14, 138.5, 149.13, 174.28,
185.17, 200.25, 201.20

- Ἰνδός (flumen) 41.21, 45.28, 46.1,
46.25, 48.19, 50.11, 53.2, 53.5,
53.10, 53.23, 53.25, 53.30, 54.9,
54.11, 54.25, 63.24, 71.14, 71.15,
80.17, 84.18, 107.1, 107.2, 179.10,
179.13
- Ἰνδός (substantivum [homo] vel
adiectivum) 3.1, 4.4, 11.13, 22.14,
22.19, 31.28, 32.15, 34.4, 38.19,
39.20, 41.1 (bis), 43.18, 43.19,
43.24, 43.27, 44.9, 44.10, 44.13,
44.25, 45.18, 45.21, 45.22 (bis),
45.25, 45.26, 48.23, 48.24, 48.27,
48.29, 50.6, 53.16, 53.18, 53.28,
54.2, 54.14, 54.16, 54.19, 54.24,
55.1, 55.20, 56.8, 56.13, 56.14, 58.3,
58.6, 59.9, 59.25 (bis), 61.3, 61.10,
62.3, 63.7, 63.15, 63.21, 66.3, 66.15,
70.24, 71.8, 71.20, 71.29, 72.19,
72.22, 73.8, 73.15, 73.22, 74.5,
74.12, 75.5, 75.12, 75.16, 75.17,
78.2, 78.7, 78.11, 78.19, 79.2, 79.7,
79.11, 79.18, 79.22 (bis), 80.1, 80.2,
80.13, 80.27, 81.7, 81.11, 81.16,
82.14, 83.2, 83.11, 84.1, 84.7, 84.22,
86.2, 86.5, 86.20, 87.8, 88.1 (bis),
90.14, 91.15, 92.16, 92.24, 92.25,
94.16, 94.25, 97.2, 99.4, 99.5, 99.10,
99.18, 102.18, 103.10, 104.23,
105.3, 105.5, 105.17, 107.19,
108.19, 118.20, 147.15, 154.12,
163.1, 166.22, 169.4, 174.23, 179.2,
179.7, 179.9, 179.18, 181.21, 185.6,
185.9, 185.21, 186.5, 187.25, 188.7,
188.8, 188.24, 192.13, 192.16,
193.12, 193.14, 193.21 (bis), 193.23,
193.27, 194.3, 194.6 (bis), 195.17,
195.20, 196.13, 196.17, 196.26,
197.2, 197.4, 197.21, 198.24, 199.1,
199.11, 200.11, 200.12, 200.14 (bis),
200.17, 200.19, 201.25, 202.3,
205.26, 206.1, 206.10, 206.11,
233.9, 233.14, 249.12, 249.13,
260.5, 266.9, 266.26, 267.26, 270.7,
270.8, 270.10, 275.2, 277.15
- Ἰνὼ 225.1
- Ἰξίων 67.9, 219.25, 229.10
- Ἰόβας 49.8, 49.14, 52.25
- Ἰόλεως 227.13
- Ἰουδαῖος 168.27, 169.9, 169.21
- Ἰουλία (filia Titi) 225.14, 225.15
- Ἰουλία (Julia Domna) 4.11
- Ἰούλιος 150.16
- Ἰππόλυτος 182.11, 182.17, 182.20,
256.17
- Ἰσαγόρας 288.7, 288.8, 288.20
- Ἰσθμία (ludi) 178.7
- Ἰσθμός 96.6, 126.17, 126.19, 126.22,
126.23, 127.6, 151.15, 152.3,
158.22, 158.24, 287.5
- Ἰσπολα 152.14, 152.21
- Ἴσσοι 72.11
- Ἴστρος 73.6, 244.19, 271.5
- Ἰταλία 227.6, 287.15, 290.14
- Ἰταλός 134.22, 216.5, 227.1, 290.9
- Ἰφίτος 133.24, 268.15
- Ἰχθυοφάγοι 107.16
- Ἰώ 19.7
- Ἰων 1.1, 112.6, 112.13, 112.15, 216.5,
220.16, 267.11, 271.29
- Ἰωνία 25.26, 43.3, 109.14, 110.1,
112.3, 115.11, 121.16, 159.5, 159.7,
220.19, 229.17, 252.7, 259.11,
271.6, 280.20, 290.15, 291.21
- Ἰωνικός 112.7, 112.9, 251.2, 271.15
- Ἰώνιος 251.4
- Κάβειρος 72.18
- Καδούσιος 19.17
- Καλλικρατίδης 133.2, 133.10
- Καλλισθένης 222.24, 223.19
- Κάλπις 147.10
- Καλυψώ 227.7, 255.17, 283.21
- Κάλχας 23.27, 24.1
- Κάνος 160.7, 160.15, 160.18, 160.23,
161.6
- Καπιτώλιον 166.18
- Καπιτώλιος 166.11
- Καππαδόκης 5.4
- Καππαδοκία 12.6

- Κάρ 40.10
 Καρία 107.19, 124.14
 Καρικός 90.20
 Καρμανός 107.19
 Καρχηδών 133.4
 Κάσσανδρος 34.16
 Κασταλία 188.16
 Κατάδουποι 53.29, 86.15, 179.5,
 201.17, 209.4
 Καταναίος 155.8
 Κατάνη 155.8
 Καύκασος 39.17, 40.7, 40.10, 40.12,
 40.15, 41.6, 41.16, 41.20, 42.7,
 43.14, 43.16, 45.26, 53.25, 74.14,
 84.18, 87.11, 266.9
 Καφηρέυς 25.24
 Κεγχρειαί 127.17
 Κελτός 147.12, 148.3, 224.16, 271.5
 Κηφισός 188.17
 Κιθαιρών 125.17
 Κικέρων 227.14
 Κιλικία (regio) 10.10, 15.2
 Κιλίκιος 9.6
 Κίλιξ 9.6, 10.10, 10.20, 10.26, 11.17,
 40.8, 216.5, 241.11
 Κισσία 24.7, 24.21, 25.4, 25.13, 25.17
 Κιτιεύς 136.4
 Κλαζομένιος 13.4, 25.5, 43.2
 Κλάρος 117.22
 Κλαύδιος 164.5, 165.21, 165.23,
 167.18
 Κλήμης 291.26, 292.7
 Κλυτιάδης 163.5
 Κνίδιος 34.13, 202.11, 219.16
 Κνίδος 219.12, 219.14
 Κνωσσός 135.1
 Κολοσσός 160.5
 Κολοφών 110.4
 Κολπίτης 98.23, 200.25
 Κολωνός 124.13
 Κέρκυρα 122.25
 Κορινθιακός 141.26
 Κορίνθιος 132.16, 178.7
 Κόρινθος 125.7, 127.7, 127.20, 129.9,
 129.11, 226.26, 273.5, 287.5
 Κότυς 222.22, 223.10
 Κράτης 13.6, 223.2, 223.27
 Κρεσφόντης 150.22
 Κρέων 150.17
 Κρής 295.2
 Κρήτη 134.24, 134.26, 135.7, 135.14,
 135.23, 135.24, 294.23, 294.24
 Κρισαίος 158.16
 Κροίσος 217.19, 290.20
 Κρόνος 245.1
 Κροτωνιάτης 130.19
 Κτησιφών 21.19
 Κύδνος 7.6, 221.16, 221.17
 Κυδωνία 134.28
 Κυδωνιάτις 135.20
 Κύζικος 34.11, 278.24
 Κυκλωπεία 195.22
 Κύκλωψ 136.24, 136.26
 Κύκνος 116.8
 Κυλλήνη 205.16
 Κυνικός 127.8, 214.5
 Κυπάριττος 16.17
 Κύπρος 109.11, 230.13
 Κυρηναίος 34.11
 Κύρος 29.18, 279.14
 Κωφήν 43.16, 45.7, 45.26
 Λαβύρινθος 135.1
 Λάδων 16.12, 16.13, 17.2
 Λαίος 281.6
 Λακεδαιμόνιος 38.8, 82.17, 113.20,
 126.1, 129.18, 130.6, 132.14,
 132.20, 133.1, 134.8, 134.11,
 134.17, 203.21, 204.4, 204.12,
 205.8, 205.10, 207.2, 208.4, 257.22,
 268.11, 270.5
 Λακεδαίμων 130.2, 132.18, 134.8,
 205.21, 270.1
 Λακωνικός 82.18, 124.9, 129.18,
 130.4, 132.23, 203.20, 205.4
 Λασθένης 175.13
 Λεβάδεια 289.11, 289.14, 290.10
 Λεβηναίος 135.5, 135.9
 Λεοντόπολις 177.17
 Λεσβός 117.6, 117.20, 121.4

- Λευκάδιος 158.14
 Λευκάς 158.12
 Λευκοθέα 240.27
 Λέχαιον 126.18, 127.1, 127.4, 158.15
 Λεωνίδας 125.22, 268.13, 279.13
 Λήμνος 212.6
 Λιβύη 48.26, 147.3, 147.4, 147.9,
 153.20, 179.3, 224.16, 230.12
 Λιβυκός 48.26, 49.8, 49.9, 135.8,
 147.6, 148.6
 Λιβύς 135.7
 Λιλύβαιον 153.21
 Λιμναῖος 81.10
 Λίνδος 294.22, 294.24
 Λόγιος 139.2
 Λοκρός 289.20
 Λοξίας 224.19
 Λούκουλλος 112.9
 Λυδία 25.26, 45.9, 275.10
 Λύδιος 195.1, 271.16, 276.22
 Λυδός 46.24, 76.6, 96.5, 196.1, 209.4
 Λύκειον 12.15
 Λυκία 279.12
 Λύκιος 127.13, 279.13, 281.20
 Λυκοῦργος 132.19, 133.24, 203.23,
 204.19, 208.11, 268.15, 269.26,
 270.4
 Λυσανίας 34.9
 Λυσίμαχος 207.11
 Λωτοφάγος 38.19

 Μαίανδρος 210.8
 Μαίων 76.6
 Μαιώτις 40.14
 Μακάρων νῆσοι 148.6
 Μακεδονία 34.17, 35.14
 Μακεδών 46.9, 55.14, 55.15, 55.23,
 56.4, 222.25, 279.14
 Μακροκέφαλοι 104.22
 Μαλέα 89.5, 126.25, 134.19, 134.26,
 257.21
 Μάξιμος 4.15, 12.7
 Μαρσύας 210.8
 Μασσαγέτης 273.16
 Μεγαβάτης 31.10

 Μέγαρο 287.8
 Μεγιστίας 126.7, 279.11
 Μελαμποδίδης 163.5
 Μέλης 226.7, 226.10
 Μέλητος 228.3, 231.5
 Μελικέρτης 96.4
 Μέμνων (Aethiops apud Homerum)
 116.7, 180.20, 183.3, 183.4, 183.7,
 183.23
 Μέμνων (alumnus Herodis Attici)
 79.19
 Μέμφις 181.3, 184.2, 184.15
 Μεμφίτης 183.26, 184.2, 184.14,
 208.22
 Μενεσθεύς 148.15
 Μένιππος 127.12, 127.15, 128.1,
 128.3, 128.9, 129.4, 129.9, 137.16,
 140.6, 140.7, 143.8, 145.9, 150.1,
 150.21, 151.6, 155.12, 156.14,
 177.24, 178.12, 212.13
 Μερρόη 86.15, 179.2
 Μεσῆνη (Graeca) 256.5, 256.18
 Μεσῆνη (Italica) 153.22, 286.21
 Μετάποντιον 114.18
 Μήδεια 27.10
 Μηδική (regio) 25.12, 41.7
 Μηδικός 28.3, 91.18
 Μηδος 19.16, 21.22, 44.13, 124.11,
 231.14, 281.7
 Μήθυμνα 117.6, 121.4
 Μηλιεύς 278.14, 278.22, 278.28
 Μήλιος 82.17
 Μηρός 46.4
 Μίδας 211.14, 211.15, 211.16, 211.22
 Μιλήσιος 43.4
 Μίλητος 112.18
 Μίλων 130.9, 130.10, 130.19
 Μίμας 43.3
 Μίνως 90.25, 135.4, 281.22
 Μινώταυρος 135.2
 Μνημοσύνη 14.9, 14.10, 84.12
 Μνησαρχίδης 267.10
 Μοῖρα 110.8, 119.23, 149.16, 154.10,
 207.13, 221.12, 226.7, 226.9,
 226.11, 229.16, 264.14, 280.21,

- 280.23, 280.27, 281.4, 281.14,
281.17, 281.22, 282.2, 282.5, 296.15
Μοιραγένης 4.18, 101.12
Μολοττός 115.7
Μούσαι 1.12, 110.14, 117.18, 120.1
(bis), 121.1, 139.2, 140.8, 227.18,
227.20
Μουσείον 126.12
Μουσώνιος 135.27, 145.5, 145.8,
145.11, 145.14, 145.17, 145.19,
158.21, 158.26, 236.20, 236.24
Μυκάλη 40.9, 40.11, 43.4
Μυσός 221.12, 222.11, 222.14,
223.11, 223.31
Νάξος 27.25
Νασαμών 209.22
Ναύκρατις 181.2, 185.18
Ναυκρατίτης 185.25, 186.17, 208.21
Νέαρχος 53.1, 107.3, 222.11
Νεῖλος (flumen) 21.8, 53.27, 54.1,
54.10, 54.11, 86.16, 105.16, 163.26
(bis), 165.11, 174.29, 178.15, 179.4,
179.11, 179.13, 181.4, 185.5,
185.10, 186.25, 192.15, 201.18,
208.17, 209.3, 209.5, 209.6, 210.9,
210.17, 210.20, 211.2, 240.9
Νεῖλος (vir) 187.9, 187.11, 196.24,
197.13, 198.22, 199.5, 199.18,
201.10, 201.12, 201.15, 201.21,
208.23, 208.25, 208.27, 210.16,
211.12, 212.13, 212.14
Νέμεα (ludi) 35.10
Νεμέα (urbs) 76.22
Νέρουα 225.19, 225.21, 226.8, 228.8,
238.26, 249.14, 249.21, 252.5,
273.26, 274.1, 274.6, 274.12,
274.18, 274.19, 279.4, 293.12,
293.17
Νέρων 126.20, 127.3, 135.25, 136.12,
136.22, 137.14, 137.19, 138.13,
138.18, 138.24, 139.3, 139.14,
139.18, 140.1, 140.3, 140.4, 140.8,
141.28, 141.30, 142.1, 142.5, 142.9,
142.21, 143.6, 143.11, 144.3, 144.6,
144.8, 145.6, 145.22, 150.2, 150.5,
150.9, 150.11, 150.21, 151.6,
151.10, 151.12, 151.18, 152.2,
152.7, 152.12, 152.18, 152.20,
153.2, 153.6, 153.9, 153.10, 153.12,
153.23, 158.19, 158.20, 158.25,
165.3, 165.4, 165.19, 165.22,
165.24, 167.19, 167.21, 167.24,
168.25, 169.1, 169.6, 169.12,
169.20, 171.15, 171.18, 171.20,
176.11, 176.19, 176.20, 176.23,
215.3, 224.3, 224.8, 228.17, 229.19,
229.21, 232.13, 236.17, 275.1
Νέσσος 189.19
Νέστωρ 115.23
Νηρηΐς 108.8, 120.1, 120.2
Νίνιος 4.14, 19.9, 19.18
Νίνος 4.7, 19.6, 55.2, 109.9
Νιρέυς 86.10
Νισαῖος 31.14, 48.26
Νύμφη 124.6, 211.27
Νύσα 41.1, 44.22, 45.9, 45.19, 46.4,
46.5, 46.6, 46.11, 46.17
Νύσιος 40.23, 41.1
Ξέρξης 26.3, 28.1, 30.10, 95.12, 95.20,
95.26, 96.7, 124.15, 124.16, 151.6,
152.1, 176.19
Ὀδυσσεύς 88.11, 88.14, 116.2, 116.3,
118.18, 120.18, 120.19, 122.26,
136.23, 214.24, 214.27, 227.7,
233.19, 240.27, 246.11
Ὅθων 154.1, 155.5, 167.23
Οἰδίπους 150.17, 224.18
Ὀϊκλῆς 69.4
Οἰνόμαος 150.22
Ὄττη 126.3, 126.6
Ὀλύμπια (ludi) 35.9, 94.27, 126.14,
126.16, 131.7, 150.6, 150.10,
150.11, 152.10, 170.28, 178.6
Ὀλυμπία (urbs) 2.10, 3.11, 15.17,
35.4, 94.8, 113.1, 126.23, 129.17,
129.18, 130.3, 130.7, 130.12,
132.10, 134.18, 150.9, 163.21,

- 170.26, 178.9, 178.10, 187.18,
 187.22, 187.26, 202.11, 281.3,
 286.26, 286.28, 287.9, 287.19,
 288.7, 289.6, 289.8
 Όλυμπιάς 143.12, 170.7, 287.3
 Όλυμπικός 126.21, 178.4 (bis)
 Όλυμπιονίκης 252.10
 Όλύμπιος 35.12, 72.18, 152.12,
 269.23
 Όλυμπος 43.12, 126.6, 141.14, 157.3
 Ολύνθιος 222.24
 Όλυνθος 35.14
 Όμηρειος 51.7, 92.18, 113.3
 Όμηρος 1.3, 5.6, 23.25, 24.1, 24.2,
 58.15, 76.20, 86.8, 87.5, 88.11,
 88.13, 113.4, 118.2, 119.3, 120.6,
 120.13, 120.15, 120.18, 128.13,
 139.4, 195.22, 214.6, 235.4, 240.18
 (bis), 240.23, 267.8, 286.3
 Όξυδράκης 65.19
 Όρέστεια 140.2
 Όρέστης 138.14, 234.14
 Όρθαγόρας 53.1, 107.4
 Όρκιος 6.7
 Όρφεύς 27.23, 27.24, 117.19, 117.20,
 117.23, 124.5, 278.17
 Όρφιος 225.20, 249.24, 274.16
 Ουαρδάνης 22.16, 53.9, 53.21, 71.4,
 71.7, 71.21, 109.8
 Ουεσπασιανός 164.1, 166.17, 176.14,
 176.18, 177.1, 265.24
 Παγγαῖον 43.4
 Παιανιεύς 253.6
 Παῖων 267.14
 Πάκτωλος 217.18, 217.21, 275.11
 Παλαίμων 96.4
 Παλαμήδης 88.10, 88.16, 117.7,
 117.8, 117.13, 117.16, 117.18,
 120.15, 120.16, 121.3, 134.15, 207.7
 Παμφυλία 40.21
 Πάμφυλος 15.1, 15.12, 30.21, 30.23,
 30.25, 40.9, 40.18, 83.1, 267.17
 Πᾶν 80.10
 Παναθήναια 125.14, 224.25, 287.22,
 287.26
 Πανδώρα 218.22
 Πάνθους 267.7
 Πανιώνιος 112.7, 112.14
 Πάρακα 78.18
 Παρθενών 46.23
 Πάριος 116.13, 243.21
 Πάρις 120.10
 Πάρνασσος 188.16
 Πάρος 116.20, 121.5
 Πάταλα 107.2
 Πάτροκλος 119.25, 251.25
 Πάφος 109.12
 Πειραιεύς 121.7, 121.16, 159.4
 Πείσων 167.23
 Πελοπόννησος 173.25, 273.4, 276.21,
 277.12, 286.17, 286.22, 287.5
 Πέλοψ 92.19, 96.4
 Πενία 148.10
 Περγαῖος 30.22
 Πέργαμον 110.6, 115.12, 135.6
 Περίπατος 7.12
 Πέρσης 19.16, 32.15, 124.11
 Πηγάδες 107.12
 Πηλεΐς 86.7, 219.21
 Πίνδαρος 210.25, 230.6
 Πίσσα 287.6
 Πλάτων 3.4, 34.9, 136.18, 191.23,
 208.15, 222.14, 223.13
 Πλατώνειος 7.12
 Πολιάς 81.9
 Πολύγνωτος 55.11, 195.1
 Πολύδαμνα 240.23
 Πολυξένη 120.3
 Πολύφημος 246.12
 Ποντικός 276.22
 Πόντος 8.1, 40.14, 108.1
 Ποσειδών 114.12, 220.7
 Πραξιτέλης 202.15
 Πριαμίδης 116.15, 116.20
 Πρίαμος 116.1
 Πρόδικος 188.27, 189.28
 Προμηθεύς 41.9, 41.11, 41.18

- Πρόνοια 72.18
 Πρωτεύς 5.6, 5.8, 5.9, 5.12, 5.13,
 89.16, 120.9, 240.23
 Πυγμαῖος 103.20, 104.20, 179.17,
 209.23
 Πυγμαλίων 149.5
 Πυθαγόρας 1.1, 2.2, 2.11 (bis), 2.15,
 3.3, 7.15, 8.2, 8.11, 8.14, 13.8, 13.9,
 32.2, 32.6, 85.22, 85.23, 86.12,
 114.17, 118.22, 185.1, 190.8, 191.1,
 191.18, 193.11 (bis), 193.18, 193.20,
 199.11, 205.18, 213.25, 266.22,
 266.28, 268.1, 277.13, 277.15,
 290.6
 Πυθαγόρειος 7.14, 80.3, 236.3
 Πύθια (ludi) 35.10, 178.7
 Πύθια (vates) 195.18
 Πυθικός 92.17, 126.11, 126.22,
 152.16, 234.11
 Πύθιος 270.6
 Πυθώ 35.4, 45.24, 139.20, 151.14,
 187.18, 187.20, 187.25, 194.12,
 194.20, 195.2, 195.6, 234.5, 269.25,
 288.17
 Πύθων 222.22, 252.28, 252.29,
 252.30, 253.5, 253.8
 Πυλαία 125.20
 Πύλος 115.23
 Πῶρος 49.1, 55.4, 55.8, 55.15 (bis),
 55.17, 55.22, 56.8, 58.12, 58.26,
 59.22 (bis), 72.8, 72.13

 Ρέα 135.12
 Ῥηγῖνος 222.18, 222.20, 223.15,
 223.17
 Ῥήγιον 34.12, 222.16, 222.18
 Ῥήνος 271.5
 Ῥόδος 160.2, 160.5, 160.7, 161.8,
 162.1
 Ῥοῦφος 225.20, 249.23, 274.16
 Ῥωμαῖος 12.7, 21.13, 28.22, 37.18,
 37.20, 37.28, 44.12, 93.5, 136.15,
 141.10, 150.19, 154.24, 164.4,
 165.17, 166.4, 166.9, 167.17, 169.1,
 169.13, 169.15, 169.28, 170.5,
 212.22, 224.27, 225.8, 233.2,
 235.10, 262.27, 293.13
 Ῥώμη 90.16, 134.19, 135.24, 136.3,
 136.6, 136.9, 137.14, 138.24,
 139.14, 141.27, 142.2, 142.9, 143.3,
 144.17, 145.23, 150.6, 153.18,
 153.24, 155.1 (bis), 155.4, 166.16,
 173.15, 175.5, 213.3, 214.12,
 214.13, 225.18, 226.3, 227.4,
 233.12, 236.7, 256.5, 277.28, 278.2,
 278.4, 278.27, 291.7, 292.17, 293.2,
 293.29

 Σαβῖνος 225.14
 Σαῖτης 177.14
 Σαλαμίνιος 124.8
 Σάληξ 147.8
 Σάμιος 1.1, 32.3, 267.10
 Σαμόθραξ 72.18, 205.15
 Σάμος 112.18
 Σαπφώ 30.21, 31.1, 31.4
 Σάρδεις 217.18
 Σαρδιανός 11.13
 Σαρδῶ 230.13, 230.14
 Σαρπήδων 281.20, 281.22
 Σειρήνες 194.19
 Σελεύκεια 109.11
 Σέλευκος (medicus) 278.24
 Σέλευκος (rex Syriae) 37.17
 Σέληρα 108.7
 Σεμέλη 45.25
 Σιδώνιος 278.24
 Σικελία 34.9, 133.4, 153.21, 154.18,
 154.21, 158.10, 222.17, 223.14,
 223.16, 255.23, 286.13, 286.17,
 286.20
 Σικελικός 34.10, 230.23, 286.24
 Σικελιώτης 222.15
 Σικελός 227.1
 Σιλανός 279.12, 279.14
 Σιμωνίδης 14.8
 Σινωπεύς 223.2
 Σκιάποδες 103.20, 104.21, 209.23
 Σκίλλους 286.27
 Σκοπελιανός 26.21

- Σκύθης 13.16, 13.17, 87.10, 204.8,
 204.12, 204.16, 205.2, 205.8, 205.9,
 244.18, 271.5, 273.15
 Σκυθία 40.13, 224.16
 Σκυθικός 159.20
 Σκύλαξ 104.22
 Σμύρνα 110.11, 112.6, 112.18,
 114.14, 226.7, 291.22
 Σμυρναῖος 112.20, 113.8
 Σόλυμα 164.23, 212.15, 213.2, 215.21
 Σόλων 208.10
 Σούνιον 89.5
 Σούσα 18.19, 169.4
 Σοφοκλῆς 13.11, 85.1, 139.1, 224.18,
 224.20, 248.10, 271.21, 282.6
 Σπάρτη 133.23, 134.1, 134.11,
 134.18, 204.21, 205.5, 268.12,
 268.14, 269.26, 279.13, 287.4
 Σπαρτιάτης 125.22, 133.22, 204.22,
 205.4
 Σπερχειός 119.8, 119.9
 Σπεύσιππος 34.15
 Στέφανος 291.28, 292.9, 292.12
 Στήλαι 145.24, 147.1, 148.5
 Στόβηρα 107.16
 Στρατοκλῆς (Pharius) 187.19
 Στρατοκλῆς (Sidonius) 278.24
 Συκάμινον 180.3
 Συράκουσαι 154.15, 286.22
 Συρακούσιος 158.16, 251.13, 252.15,
 252.21, 252.26
 Συρία 37.16, 218.1
 Σωκράτης 3.9, 127.10, 145.17, 145.19,
 203.14, 207.8, 228.4, 258.25,
 262.10, 271.28
 Σωκρατικός 110.16
 Σωτήρ 43.27

 Τάναϊς 244.19
 Ταντάλειον 233.21
 Τάνταλος 91.2, 91.7, 91.12, 96.24,
 97.3, 106.17, 128.12
 Τάξιλα 48.28, 54.24, 55.2, 72.7
 Ταραντίνος 82.17, 213.25
 Τάρας 225.22, 242.19

 Ταρσοί 7.1, 11.19, 213.6, 215.13,
 220.22, 221.1
 Ταῦγετος 132.18
 Ταυρομένιον 286.21
 Ταῦρος (homo) 205.2, 273.16
 Ταῦρος (mons) 20.24, 40.8, 40.13,
 40.16, 41.6
 Τειρεσίας 224.18, 224.20
 Τελαμώνιος 149.8
 Τελεστῖνος 140.10, 140.15, 141.2,
 141.10, 142.14, 150.4, 228.16,
 228.17, 228.20, 278.21, 278.22,
 284.21, 284.28
 Τέλεφος 221.12
 Τελλιάδης 163.5
 Τέρπνος 150.16
 Τεύκρος 149.8
 Τέχνη 148.10
 Τηλέμαχος 214.6
 Τιβέριος 15.18, 15.19, 167.15, 232.13
 Τίγγης 147.6
 Τιγιλλῖνος 142.8, 142.24, 143.10,
 143.15, 144.1, 144.10, 144.12,
 171.19, 224.6
 Τίγρης 20.23, 23.4
 Τίμαιος 208.15
 Τιμασίων 180.21, 181.11, 181.16,
 181.18, 182.4, 182.8, 182.19,
 183.28, 184.7, 184.12, 186.7,
 186.20, 187.3, 208.22, 210.5, 210.16
 Τιμόμαχος 58.9
 Τίτος 212.15, 212.21, 212.24, 213.14,
 214.5, 214.15, 215.4, 215.10,
 225.16, 225.22
 Τιμῶλος 45.10, 209.4, 217.21
 Τροία 1.2, 24.1, 58.11, 86.2, 86.4,
 86.7 (bis), 87.5, 88.10, 116.9,
 116.15, 120.6, 120.10, 120.13,
 120.16, 120.17, 163.17, 183.5 (bis),
 207.8, 249.4, 251.24, 267.6
 Τροφώνιος 126.11, 289.12, 289.14,
 290.1, 290.5
 Τρωϊκός 56.15, 117.4, 119.22
 Τρώς 86.1, 116.5, 116.15, 119.14,
 120.8, 163.20, 267.11

- Τύανα 5.3, 6.7, 12.9, 12.16, 32.17,
 294.13, 295.13, 296.18
 Τυανεύς 22.14, 164.18, 185.20,
 186.23, 213.22, 214.16, 226.22,
 245.24, 246.10, 246.22, 253.13,
 259.2, 288.22, 294.5
 Τυρρηγνός (homo) 106.9, 153.20,
 230.23, 236.20
 Τυρρηγνός (mare) 153.22
 Τυφώς 154.20, 155.9, 157.15
 Τύχη 60.17

 Ύακίνθια 203.25
 Ύδραώτης 45.28, 53.20, 65.1, 72.15
 Ύλόβιοι 18.17
 Ύρκανικός 159.20
 Ύφασις 55.24, 62.20, 63.27, 65.22,
 65.24, 72.16, 72.22, 73.1, 106.2,
 106.19, 266.10

 Φαβρίκιος 112.11
 Φαβωρίνος 127.8
 Φαίαξ 122.26
 Φαίδιμος 115.20
 Φαίδρα 181.1
 Φαιστός 135.8
 Φάληρα 121.10
 Φάριος 187.19
 Φαρίων 162.17
 Φάρος 89.15
 Φᾶσις 267.14
 Φειδίας 113.1, 202.15, 202.24
 Φερσέφαττα 284.6
 Φίλιππος 35.12, 223.3, 223.26, 253.1,
 253.4

 Φιλίσκος 184.11, 184.16, 278.14,
 278.26, 279.4
 Φιλόλαος 136.4, 136.5, 136.13,
 136.21, 137.1, 137.4, 137.10
 Φοινική (regio) 7.2, 230.13
 Φοῖνιξ (avis) 105.12, 105.17
 Φοῖνιξ (educator Achillis) 115.24,
 115.25
 Φοῖνιξ (Phoenicius) 89.11, 216.5,
 218.23
 Φοίνισσα 127.19
 Φραώτης 59.25, 71.30, 85.7, 85.15,
 87.15, 91.19, 91.22, 93.10, 93.15,
 93.23, 93.25, 94.2, 105.23, 174.23,
 198.25, 206.19, 233.3, 233.14,
 247.1, 247.5, 247.7, 249.11
 Φρύξ 46.24, 276.22, 276.25
 Φύλη 224.26
 Φύτων 34.11, 222.16, 222.21
 Φωκεύς 287.9, 289.21

 Χαιρωνεία 223.2, 223.25
 Χαλδαῖος 220.6
 Χάρυβδις 34.10, 153.23
 Χίος 112.18, 160.1
 Χρυσίππειος 7.12

 Ώκεανός 66.11, 145.24, 147.3, 147.7,
 147.12, 147.15, 148.1, 149.9,
 149.15, 149.19, 179.3, 210.1, 244.22
 Ώρα 124.6, 157.2
 Ώρείθια 125.4
 Ώρείτης 107.12 (bis)